

Received in Edinburgh,

Treasurer, ROBERT PAUL, Esq. Commercial Bank
Company's Office, and by the following Gentlemen :

Wm. Manners & Co. Lothian Street; Alexander Cruickshank, Nic-
son Street; Manners and Miller, Cross; W. Oliphant, South Bridge
Vaughan & Co. Hunter's Square; Robert Plenderleath, North Bridge
William Watt, St Andrew's Street; and at the Depository of the Socie-
ty, No. 60, South Bridge Street.

Done, by

Lombard Street; Messrs William and
Church Street; Richard Phillips, Esq.
Jos. Heyner, Esq. No. 50, Mark Lane
Tarn, Esq. Spa-Fields; Rev
Mr James Nisbet, Book
Hill, No. 9, Great Court

Liverpool.

Jacgregor, Esq.; Samuel Hope
Duff, Esq.

In Carlisle,

By Thomas Brockbank.

And, in York,

By Mr. Thomas Wemyss, Bookseller.

TIOMNADH NUADH

AR

TIGHEARNA AGUS AR SLANUIGHIR;

IOSA CRIOSD;

EADAR-THEANGAICHTE

O'N GHREUGAIS CHUM GAELIC ALBANNAICH.

London:

PRINTED FOR THE BRITISH AND FOREIGN BIBLE SOCIETY,

Instituted in the Year 1804;

**FROM THE LAST CORRECTED EDITION OF THE SOCIETY IN
SCOTLAND FOR PROPAGATING CHRISTIAN KNOWLEDGE.**

1821.

NE. 719. d. II.

Leabhraichean an Tiomnaidh Nuaidh.

	<i>Caib.</i>		<i>Caib.</i>
S oisgeul Mhata, anns am		2 Tesalonianach	3
bheil	28	1 Timoteuis	6
Soisgeul Mharcuis	16	2 Timoteuis	4
Soisgeul Lucais	24	Tituis	3
Soisgeul Eoin	21	Philemoin	1
Gnìomhara nan Abstol	28	Eabhruidheach	13
Litir Phoil chum nan Romh-		Litir Sheumais	5
anach	16	Litir 1 Pheadair	5
1 Corintianach	16	Litir 2 Pheadair	3
2 Corintianach	13	Litir 1 Eoin	5
Galatianach	6	Litir 2 Eoin	1
Ephesianach	6	Litir 3 Eoin	1
Philipianach	4	Litir Iudais	1
Colosianach	4	Taisbeanadh Eoin	22
1 Litir Phoil chum nan Tesalo-			
nianach	5		

James Tait.

Given him by Donald Fraser, a small
farmer near Strathpeffer, Ross-shire
who had been in America.

Date Sept. 1880.

— " —

M H A T A.

CAIB. I.

LE A B H A R ginealaich Iosa Criosd, mhic Dhaibhi, mhic Abrahaim.

2 Ghin Abrahaim Isaac, agus ghin Isaac Iacob, agus ghin Iacob Iudas agus a bhràithrean.

3 Agus ghin Iudas Phares agus Sara o Thamar, agus ghin Phares Esrom, agus ghin Esrom Aram.

4 Agus ghin Aram Aminadab, agus ghin Aminadab Naason, agus ghin Naason Salmon.

5 Agus ghin Salmon Boos o Rachab, agus ghin Boos Obed o Rut, agus ghin Obed Iese.

6 Agus ghin Iese Daibhi an rìgh, agus ghin Daibhi an rìgh Solomon o'n mhnaoi a bha aig Urias.

7 Agus ghin Solomon Roboam, agus ghin Roboam Abia, agus ghin Abia Asa.

8 Agus ghin Asa Iosaphat, agus ghin Iosaphat Ioram, agus ghin Ioram Osias.

9 Agus ghin Osias Iotam, agus ghin Iotam Ahas, agus ghin Ahas Esecias.

10 Agus ghin Esecias Manases, agus ghin Manases Amon, agus ghin Amon Iosias.

11 Agus ghin Iosias Iechonias agus a bhràithre, mu àm an giùlain do Bhabilon.

12 Agus an déigh an toirt do Bhabilon, ghin Iechonias Salatiel, agus ghin Salatiel Serobabel.

13 Agus ghin Serobabel Abiud, agus ghin Abiud Eliacim, agus ghin Eliacim Asor.

14 Agus ghin Asor Sadoc, agus ghin Sadoc Achim, agus ghin Achim Eliud.

15 Agus ghin Eliud Eleasar, agus ghin Eleasar Matan, agus ghin Matan Iacob.

16 Agus ghin Iacob Ioseph fear Mhuire, o'n d'rugadh Iosa, d'an goirear Criosd.

17 Uime sin na h-uile ghinealaich o Abraham gu Daibhi, is ceithir ghinealaich deug iad; agus o Dhaibhi gu bruid Bhabiloin, ceithir ghinealaich

deug; agus o bhruid Bhabiloin gu Criosd, ceithir ghinealaich deug.

18 Agus mar so bha breith Iosa Criosd: oir an déigh do cheangal pósaidh bhi air a dheanamh eadar a mhàthair Muire agus Ioseph, roimh dhoibh teachd cuideachd, fhuaradh torrach i o'n Spiorad Naomh.

19 Ach air bhi do Ioseph a fear 'na dhuine cothromach, agus gun toil aige ball-samhuill a dheanamh dh'i, bu mhiann leis a cur uaith os Iosal.

20 Ach ag smuaineachadh nan nithese dha, feuch, dh'fhoillsich aingeal an Tighearna e fein da am brúadar, ag radh, A Ioseph, a mhic Dhaibhi, na biodh eagal ort do bhean Muire a ghabhail ad'ionnsuidh: oir an ni a ta air a ghineamhuin innte, is ann o'n Spiorad Naomh e.

21 Agus beiridh i mac, agus bheir thu Iosa dh'ainm air; oir saoraidh a se a phobull fein o'm peacaibh.

22 (Agus rinneadh so uile, chum gu coimhliontadh an ni a thubhairt an Tighearna leis an fhàidh, ag radh,

23 Feuch, bithidh maighdean torrach, agus beiridh i mac, agus bheir iad Emanuel a dh'ainm air, 's ionann sin r'a radh, air eadar-theangachadh, Dia maille ruinn.)

24 Agus air mosgladh do Ioseph as a chodal, rinn e mar a dh'iarr aingeal an Tighearna air, agus ghabh e d'a ionnsuidh a bhean:

25 Agus cha d'aithnich e i gus an d'rug i a ceud-ghin mic; agus thug e Iosa dh'ainm air.

CAIB. II.

AGUS an uair a rugadh Iosa am Betlehem Iudea, an laithibh Heroid an rìgh, feuch, thainig druidhean o'n aird an ear gu Hierusalem,

2 Ag radh, C'ait am bheil rìgh sin nan Iudhach a ta air a bhreith? oir chunnaic sinne a reult san aird an ear, agus a ta sinn air teachd a thabhairt aoraidh c dha.

3 An uair a chual Herod an rìgh

a slànuichidh.

b daoine glic.

c onoir.

sin, bha e fuidh thrioblaid^a, agus Hierusalem uile maille ris.

2 Agus air cruinneachadh nan ard shagart uile dha, agus scriobhuichean a' phobuill, dh' fheòraich e dhiubh c'ait an robh Criosd gu bhi air a bhreith.

5 Agus thubhairt iad ris, Am Betlehem Iudea: oir mar so scriobhadh leis an fhàidh;

6 Agus thusa Bhetlehem an tìr Iuda, cha tu idir is lugha am measg phrionnsadh^b Iuda: oir asadsa thig Uachdaran a stiùras mo phobull Israel.

7 An sin air do Herod na druidhean a ghairm os losal d'a ionnsuidh, gheur-fhiosruich e dhiubh cia an t-àm an d'fhoillsicheadh an reult.

8 Agus chuir e iad gu Betlehem, agus thubhairt e, Imichibh agus iarruibh gu dìchiollach^c naoidhean, agus an dé^d l'isnaotainn^e dhùibh, innisibh dhomhsa e, chum gu rachama fein, agus gu deaham aoradh dha.

9 Agus an uair a chual iad an rìgh, dh'imich iad; agus feuch, chaidh an reult a chunnaic iad san àird an ear rompa, gus an d'thainig i agus gu'n do stad i os cionn an ionaid an robh an naoidhean.

10 Agus an uair a chunnaic iad an reult, rinn iad gairdeachas le h-aoibhneas ro mhòr.

11 Agus air dol a stèach dhoibh do'n tigh, fhuair iad an naoidhean am fochair^d a mhàthar Muire, agus thuit iad sìos, agus rinn iad aoradh dha: agus air fosgladh an ionmhas dhoibh, thug iad dha tiodhlacan; or, agus tùis, agus mirr.

12 Agus air faotainn rabhaidh o Dhia am brùadar, gun iad a philltinn a dh'ionnsuidh Heroid^e, chaidh iad d'an dùthaich fein air slighe eile.

13 Agus an uair a dh'imich iad air an ais, feuch, nochdadh aingeal an Tighearna do Ioseph ann am brùadar, ag radh, Eirich, agus gabh an naoidhean agus a'mhàthair, agus teich do'n Eiphit, agus bi an sin gus an labhair mise ruit: oir iarruidh Herod an naoidhean g'a mhilleadh.

14 Agus dh'èirich e, agus ghabh e d'a ionnsuidh an naoidhean agus a mhàthair san oidhche, agus dh'imich e do'n Eiphit.

15 Agus bha e an sin gu bàs Heroid: a chum gu coimhliontadh an nì a labhair an Tighearna leis an fhàidh, ag radh, A mach as an Eiphit ghoir mi mo Mhac.

16 An sin an uair a chunnaic Herod gu'n d'rinn na druidhean fanoid air e, las e le feirg ro mhòir, agus chuir e luchd-millidh uaith, agus mharbh e na bha do leanabaibh mac am Betlehem, agus 'na crìochaibh uile, o aois d'hà bhliadhna agus fuidh, a réir na h-aimsire a dh'fhòghluim e gu dìchiollach o na druidhibh.

17 An sin choimhlionadh an nì a labhradh le Ieremias am fàidh, ag radh,

18 Chualas guth an Rama, caoi, agus gul, agus bròn ro mhòr, Rachel a' caoineadh a cloinne, agus cha b' àill leatha sòlas a ghabhail, a' chloinn nach 'eil iad beo.

19 Ach an uair a dh'eug Herod, feuch, nochdadh aingeal an Tighearna am brùadar do Ioseph san Eiphit,

20 Ag radh, Eirich, agus gabh an naoidhean agus a mhàthair, agus imich gu talamh Israeil: oir fhuair an dream a bha 'g iarraidh anama an lèinibh bàs.

21 Agus dh'èirich esan, agus ghabh e an leanabh agus a mhàthair d'a ionnsuidh, agus thainig e gu talamh Israeil.

22 Ach an uair a chual e Archelaus a bhi 'na rìgh an tìr Iudea an ionad Heroid^e athar, bha eagal air dol an sin: ach, air faotainn da rabhaidh o Dhia am brùadar, thionndaidh e gu crìochaibh Ghalile:

23 Agus thainig e agus ghabh e comhnuidh am baile d'an goirear Nasaret, a chum gu coimhliontadh an nì a thubhradh leis na fàidhibh, Gu goirear Nasardha dheth.

CAIB. III.

A GUS anns na laithibh sin thainig Eoin Baiste, a' searmonach am fàsach Iudea,

2 Agus ag radh, Gabhaibh aithreachas: oir e ta rioghachd nèimhe am fogus.

3 Oir is e so an ti ud mu'n do labhair Esaias am fàidh, ag radh, Guth an ti a ghlaodhas anns an fhàsach, Ulluchibh slighe an Tighearna, deanuibh a cheumanna dir-each.

4 Agus bha a chulaidh aig Eoin do fhionna chàmhail, agus crios leathair aige timchioll a leasraidh; agus is e bu bhiadh dha locuist agus mil fhiadhaich.

5 Chaidh Hierusalem a mach d'a ionnsuidh an sin agus Iudea uile, agus luchd àiteachaidh na dùcha timchioll Iordain uile.

6 Agus bhaisteadh iad leissan ann an Iordan, ag aidmheil am peacanna.

^a uir a bhuaireadh. ^b cheannard.
^c fhaghail. ^d maille ri.

^e gu'n do mheall na druidhean e.

7 Ach an uair a chunnaic e mòran do na Phairisich, agus do na Sadusaich a' teachd a chum a bhaistidhsan, thubhairt e riù, A shìol nan nathraiche nimhe, cò a thug rabhadh dhuibhse teicheadh o'n fheirg a ta ri a teachd?

8 Air an aobhar sin thugaibh a mach toradh iomchuidh do'n aithreachas.

9 Agus na smuainichibh a radh annaibh fein, A ta Abraham 'na a-thair againn: oir a ta mi 'g radh ribh, gur comasach Dia air clann a thogail suas a dh' Abraham do na clochaibh sin.

10 Agus a nis a ta an tuadh air a cur ri freumh nan crann: air an aobhar sin, ge b'e crann nach toir a mach toradh maith, gearrar e, agus tilgear san teine e.

11 Gu deimhin ataimse 'gar baidteadh le h-uisge chum aithreachais; ach an ti a thig a'm' dhéigh, is cumhachdaich e na mi, agus cha'n fhiu mise a bhrògan iomchar: baistidh esan sibh leis an Spiorad Naomh, agus le teine:

12 Aig am bheil a ghuit 'na laimh, agus glanaidh e gu ro bhaileach 'ur-lar bualaidh, agus cruinnichidh e a chruinneachd d'a thaisg-thigh; ach loisgidh e am moll le teine nach feudar a mhùchadh.

13 An sin thainig Iosa o Ghalile gu Iordan a dh'ionnsuidh Eoin, chum gu'm biodh e air a bhaisteadh leis.

14 Ach bhac Eoin e, ag radh, A ta feum agamsa bhi air mo bhaisteadh leatsa, agus am bheil thusa a' teachd do m' ionnsuidhse?

15 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, Leig do'n chàis a bhi mar so a nis: oir mar so is iomchuidh dhuinn gach uile fhir-eantachd a choimhlionadh. An sin dh'fhulaing e dha.

16 Agus an uair a bhaisteadh Iosa, chaidh e air ball suas as an uisge; agus feuch, dh'fhosgladh nèamh dha, agus chunnaic e Spiorad Dè a' tuirling mar choluman, agus a' teachd airsan:

17 Agus feuch, guth o nèamh, ag radh, Is e so mo Mhac gràdhach, am bheil mo mhòr thlachd.

CAIB. IV.

AN sin threòruicheadh Iosa leis an Spiorad do'n fhàsach, chum gu'm biodh e air a bhuaireadh leis an diabhol.

2 Agus an uair a throisg e dà fhichead là agus dà fhichead oidhche, an déigh sin bha ocras air.

3 Agus air teachd do'n bhuaireadair d'a ionnsuidh thubhairt e, Ma's tu Mac Dhé, thoir àithne do na clochaibh so a bhi 'nan aran.

4 Ach fhreagair esan agus thubhairt e, Ata e scriobhta, Cha'n ann le h-aran ambàin a bheathuichear duine, ach leis gach uile fhocal a thig o bheul Dé.

5 An sin thug an diabhol e do'n bhaile naomha, agus chuir e air binnein an teampull e.

6 Agus thubhairt e ris, Ma's tu Mac Dhé, tilg thu fein sìos: oir a ta e scriobhta, gu toir e àithne d'a ain-glibh ad'fhimchioll, agus togaidh iad suas thu 'nap lamhaibh, chum as nach buail thu uair air bith do chos air cloich.

7 Thubhairt Iosa ris a ris, Ata e scriobhta, Cha bhuaire thu an Tighearna do Dhia.

8 Thug an diabhol e a ris chum beinne ro àird, agus nochd e dha uile rioghachdan an domhain, agus an glòir:

9 Agus thubhairt e ris, Iad so uile bheir mise dhuit, ma's e air tuiteam dhuit sìos gu'n dean thu aoradh dhomhsa.

10 An sin thubhairt Iosa ris, Imich uam, a Shatain: oir ata e scriobhta, Bheir thu aoradh do'n Tighearna do Dhia, agus dhasan 'na aonar ni thu seirbhis.

11 An sin dh'fhàg an diabhol e; agus feuch, thainig aingil agus fhritheal iad da.

12 Ach an uair a chual Iosa gu'n do chuireadh Eoin an laimh, dh'imich e do Ghalile.

13 Agus air fàgail Nasaret da, thainig e agus rinn e còmhnuidh ann an Capernaum, a ta chois na fairge, ann an leth-iomall Shabuloin agus Nephtalim:

14 A chum gu'n coimhlionadh an ni a thubhradh le Esaias am fàidh, ag radh,

15 Talamh Shabuloin, agus talamh Nephtalim, slighe na fairge air an taobh thall do Iordan, Galile nan Cinneach:

16 Am pobull a bha 'nan suidhe an dorchadas, chunnaic iad solus mòr; agus a ta solus air éirigh do na daoineibh a bha 'nan suidhe an tìr agus an sgàil a' bhàis.

17 O sin a mach thòisich Iosa searmoin a dheanamh, agus a radh, Gabhaibh aithreachas, oir a ta rioghachd nèimhe an fogus.

18 Agus ag imeachd do Iosa ri taobh fairge Ghalile, chunnaic e

dithis bhràithre, Simon d'an goirear Peadar, agus Aindreas a bhràthair, a' tilgeadh lin san fhairge: (oir b'iasgairean iad.)

19 Agus thubhairt e riu, Leanaibh mise, agus ni mi iasgairean air daoineibh dhibh.

20 Agus air ball dh'fhàg iad na lìonta, agus lean iad esan.

21 Agus air triall da sa sin, chunnaic e dithis eile bhràithre. Seumas mac Shebede, agus Eoin a bhràthair, ann an luing maille r'an athair Sebede, a' càradhan lion: agus ghairm e iad.

22 Agus air ball dh'fhàg iad an long agus an athair, agus lean iad e.

23 Agus dh'imich Iosa timchioll Ghalile uile, a' teagasg 'nans ionnagogaibh, agus a' searmonachadh soisgeil narioghachd, agus a' slànuchadh gàch gnè thinnis, agus gach gnè eucail ann measg an t-sluaigh.

24 Agus chaidh a chliu feadh Shìria uile: agus thug iad d'a ionnsuidh iadsan uile a bha euslan, agus a bha air an cuibhreacadh le galaruibh, agus iomadh gnè phiantuibh, agus iadsan aig an robh deamhain annta, agus air an robh an tuiteamach, agus luchd pairiliseb; agus shlànuch e iad.

25 Agus lean cuideachd mhòr e o Ghalile, agus o Dhecapolis, agus o Hierusalem, agus o Iudea, agus o na crìochaibh a ta do'n taobh thall do Iordan.

CAIB. V.

AGUS an uair a chunnaic Iosa an sluagh, chaidh e suas air beinn. agus air suidhe dha, thainig a dheisciobuil d'a ionnsuidh.

2 Agus dh'fhosgail e a bheul, agus theagaisg e iad, ag radh,

3 Is beannuicht' iadsan a ta bochd 'nan spiorad: oir is leo rioghachd nèimhe.

4 Is beannuicht' iadsan a ta ri bròn: oir gheibh iad sòlas.

5 Is beannuichte na daoine mac-antac, oir sealbhuichidh iad an talamh mar oighreachd.

6 Is beannuicht' an dream air am bheil ocras agus tart na còrachd: oir sàsuichear iad.

7 Is beannuichte na daoine tròcaireach: oir gheibh iad tròcair.

8 Is beannuichte na daoine a ta glan 'nan cridhe: oir cli iad Dia.

9 Is beannuichte luchd dheanamh na sìth: oir goirear clann Dé dhiubh.

10 Is beannuicht' an dream a ta

fulang geur-leanmhuinn air son na còrach: oir is leo-san rioghachd nèimhe.

11 Is beannuichte bhitheas sibh an uair a bheir daoine anacainnt dhuibh, agus a ni iad geur-leanmhuinn oirbh, agus a labhras iad gach uile dhroch fhocal ribh gu breugach air mo sgàthsa.

12 Deanuibh gairdeachas, agus bithibh ro shubhach: oir is mòr bhur duais air neamh: oir mar sin rinn iad geur-leanmhuinn air na fàidhibh a bha romhibh.

13 Is sibhse salann na talmhainn: gidheadh ma chailleas an salann a bhlas, ciod leis an saill ear? cha 'n 'eil feum ann o sin suas, ach a thilgeadh mach, agus a shaltairt fa chos-aibh dhaoine.

14 Is sibhse solus an t-saoghail. Cha'n fheadar baile a ta air a shuidheachadh air sliabh fhòlach.

15 Agus cha las daoine coinneal, chum as gu'n cuir iad i fuidh shoitheach, ach ann an coinneir, agus ni i solus do na'm bheil a stigh.

16 Gu ma h-ann mar sin a dhealruicheas bhur solus an làthair dhaoine, chum as gu faic iad bhur deadh oibre, agus gu toir iad glòir do bhur n-Athair a ta air nèamh.

17 Na measaibh gu'n d'thainig mise a sgaoileadh an lagha no nam fàidh; ni h-ann a sgaoileadh a thainig mi, ach a choimhlionadh.

18 Oir a deirim^f ribh gu firinneach, Gus an d'theid^s nèamh agus talamh thairis, cha d'theid aon lide h no aon phunc do'n lagh thairis, gus an coimhlionar gach aon ni.

19 Air an aobhar sin ge b'e neach a sgaoileas aon do na h-àitheantaibh so a's lugha, agus a theagaisgeas daoine mar sin, goirear an duine is lugha dbeth ann an rioghachd nèimhe: ach ge air bith neach a ni, agus a theagaisgeas iad, goirear duine mòr dheth ann an rioghachd nèimhe.

20 Oir a deirim ribh, Mur toir bhur fireantachd sa barrachd air fireantachd nan scrìobhuiche agus nam Phairiseach, nach d'theid sibh air chor air bith a steach do rioghachd nèimhe.

21 Chuala sibh, gu'n dubhradh ris na sinnsiribh, Na dean mortadh; agus ge b'e neach a ni mortadh; bithidh se an cunnart a' bhreitheanais.

22 Ach a deirimse ribh, Ge b'e neach aig am bi fearg r'a bhràthair gun aobhar, gu'm bi e an cunnart a'

a tinneas na gealaich. b crith-ghalair, c ciuin, ceannsaich. d n'cheartais, na fireantachd.

e cha'n ann. f ta mi 'g radh, theiream. g an tèid. h aon iota.

bhreitheanais: agus ge b'e neach a their r'a bhràthair, Raca, gu'm bi e an cunnart na comhairle: ach ge b'e neach a their, Amadain, gu'm bi e an cunnart teine ifrinn.

23 Uime sin ma bheir thu do thabhartas^a chum na h-altaire, agus gu'n cuimhnich thu an sin gu bheil ni air bith aig do bhràthair a'd' aghaidh;

24 Fag do thabhartas an sin an làthair na h-altaire, agus imich, agus dean réite air tùs ri d' bhràthair, agus an déigh sin thig agus tabhair uait do thiodhlacadh.

25 B' réidh ri d' eascaraid gu luath, am feadh a bhios tu maille ris san t-slighe; a' eagail gu'n toir an t-eas-caradh thairis thu do'n bhreitheamh, agus gu'n toir am breitheamh thu do'n mhaor, agus gu tilgear am prìosun thu.

26 A deirim riut gu fìrinneach nach téid thu mach as sin, gus an loc thu an fheoirling dheireannach.

27 Chuala sibh gu'n dubhradh ris^b na sinnsiribh, Na dean adhaltrannas.

28 Ach a deirimse ribh, Ge b'e neach a dh'amhairceas air mnaoi chum a miannachadh, gu'n d'rinn e adhaltrannas leatha cheana na chridhe.

29 Agus ma bheir do shùil dheas aobhar tuislidh dhuit, spion a mach i, agus tilg uait i: oir is fearr dhuit gu sgriosar aon do d' bhallaibh, na do chorp uile bhi air a thilgeadh do ifrinn.

30 Agus ma bheir do lamh dheas oibheum dhuit, gearr dhìot i, agus tilg uait i: oir is fearr dhuit gu sgriosar aon do d' bhallaibh, na do chorp uile bhi air a thilgeadh do ifrinn.

31 Agus thubhradh, Ge b'e chuireas a bhean phòda air falbh, thugadh e litir dhealaich dh'i.

32 Ach a deirimse ribh, Ge b'e neach a chuireas air falbh a bhean phòda fein, ach a mhàin air son strìopachais, gu bheil e toirt oirre adhaltrannas a dheannamh: agus an ti a phòsas a' bhean sin a chuireadh air falbh, a ta e a' deanamh adhaltrannais.

33 Mar an ceudna, chuala sibh gu'n dubhradh ris na sinnsiribh, Na tabhair mionnan eitheich, ach coimhlion do mhionna do'n Tighearna.

34 Ach a deirimse ribh, Na tugaibh mionnan idir: na tugaibh air nèamh, oir is e rìgh-chaithir Dhé e.

35 Na tugaibh air an talamh, oir is e stòl a chos e: na tugaibh air Hierusalem, oir is e baile an rìgh mhòire.

36 Na tabhair mionnan air do cheann, oir cha'n urrainn thu aon fhoiltean a dheanamh geal no dubh.

37 Ach gu ma h-e a's comhradh dhuibh, 'Seadh, 'seadh. Ni h-eadh, ni h-eadh; oir ge b'e ni a bhios os cionn so, is ann o'n olc a ta e.

38 Chuala sibh gu'n dubhradh, Sùil air son sùla, agus fiacail air son fiacail.

39 Ach a deirimse ribh, Na cuiribh an aghaidh an uilc: ach ge b'e neach a bhuaileas tu air do ghial deas, tionndaidh chuige an gial eile mar an ceudna.

40 Agus an ti le'm b' àill thusa a thagradh san lagh, agus do chòta a bhuin dhìot, leig leis t'fhalluing mar an ceudna.

41 Agus ge b'e bheir leis air feadh mìle a dhaindeoin thu, imich leis air feadh dhà mhìle.

42 Tabhair do'n ti a dh'iarraas ort, agus uaithean le'm bu mhiann iasachd fhaotainn uait, na pill air falbh.

43 Chuala sibh gu'n dubhradh, Gràdhaichidh tu do choimhearsnach, agus bithidh fuath agad do d' nàmhaid.

44 Ach a deirimse ribh, Biodh gràdh agaibh do bhur naimhdeibh, beannaichibh an droing a mhallach-eas sibh, deanaibh maith do na daoineibh air am beag sibh, agus deanaibh ùrnuigh air son na muinntir a ta buntainn ribh gu naimhdeil, agus a ta 'g ar geur-leannmhuinn:

45 A chum gu'm bi sibh 'n ar cloinn aig bhur n-Athair a ta air nèamh, oir a ta esan a' tabhairt air a ghréin fein éirigh air na droch dhaoineibh, agus air na deadh dhaoineibh, agus a' cur uisge air na fireanaibh agus air na neo-fhèreanaibh.

46 Oir ma bhios gràdh agaibh do'n mhuinntir aig am bheil gràdh dhuibh, ciod an duais a gheibh sibh? nach 'eil eadhon na cìs-mhaoir a deanamh an ni ceudna?

47 Agus ma chuireas sibh fàilte air bhur bràithribh fein a mhàin, ciod a tha sibh a' deanamh thar chàch? nach 'eil na cìs-mhaoir fein a' deanamh an ni ceudna?

48 Air an aobhar sin bithibhse coimhlionta^c mar a ta bhur n-Athair a ta air nèamh coimhlionta.

CAIB. VI.

THUGAIBH an aire^d nach toir sibh bhur déire am fianuis dhaoine, chum gu 'm faicear leo sibh: no cha 'n fhaigh sibh tuarasdail o bhur n-Athair a ta air nèamh.

2 Uime sin, an uair a bheir thu do

^a thiodhlacadh.

^b leis.

^c foirfe, dìongmhalta.

^d dean.

dhéire, na toir fa'near galltomp a shéideadh romhad, mar a ni na ceal-gairean, anns na sionagogaibh, agus anns na sráidibh, chum as gu faigh iad glóir do dhaoineibh. Gu firinneach a deirimse ribh, gu bheil an tuarasdál aca.

3 Ach an uair a bheir thusa déire, na biodh fios aig do laimh chli ciod a ta do lamh dheas a' deanamh:

4 Chum gu'm bi do dhéire am folach: agus bheir t' Athair a chi am folach, duais dhuitse os aird.

5 Agus an uair a ni thu ùrnuigh, na bi mar luchd an fhuar-chràbhaidh; oir is ionmhuinn leo ùrnuigh a dheanamh sna sionagogaibh agus ann an coinneachadh nan sràid 'nan seasamh, chum gu faicear le daoineibh iad. Gu deimhin a deirimse ribh, gu bheil an tuarasdál aca.

6 Ach thusa, an uair a ni thu ùrnuigh, imich a steach do d' sheomar, agus air dùnadh do dhoruis duit, dean ùrnuigh ri t' Athair a ta an uaignidheas, agus bheir t' Athair a chi an uaignidheas, duais dhuit gu follaiseach.

7 Ach ag deanamh ùrnuigh dhuibh, na gnàthaichibh ath-iarrtais dhiomhaín, mar na Cinnich: oir saoilidh iadsan gu'n éisdear riu air son lion-mhoireachd am focla.

8 Uime sin na bithibhse cosmhuil riu: oir a ta fios aig bhur n-Athair cia iad na nithe a ta dh'uireasbhuidh oirbh, mun iarr sibh air iad.

9 Air an aobhar sin deanaibhse ùrnuigh air a' mhodh so: Ar n-Athair a ta air n-èamh, Gu naomhaichear t'ainm.

10 Thigeadh do rioghachd. Deanar do thoil air an talamh, mar a nithear air n-èamh.

11 Tabhair dhuinn an diugh ar n-aran laitheil.

12 Agus maith dhuinn ar fiacha, amhuil mar a mhaitheas sinne d'ar luchd-fiacha.

13 Agus na leig am buaireadh sinn, ach saor sinn o olc: Oir is leatsa an rioghachd, agus an eumbachd, agus a' ghlóir, gu sìorruidh. Amen.

14 Oir ma mhaitheas sibh ancionta do dhaoineibh, maithidh bhur n-Athair n-èamhaidh dhuibhse mar an ceudna.

15 Ach mur maith sibh an cionta do dhaoineibh, cha mhò a mhaitheas bhur n-Athair dhuibhse bhur cionta.

16 Agus an uair a ni sibh trosgadh, na bitheadh gruaim air bhur gnùis, mar luchd an fhuar-chràbhaidh: oir cuiridh iadsan mi-dhreacht air an agh-

aidh chum gu faicear le daoineibh iad a bhi trosgadh. Deirim ribh gu firinneach gu bheil an tuarasdál aca.

17 Ach thusa, an uair a ni thu trosgadh, cuir ola air do cheann, agus ionnail t'aghaidh b:

18 Chum nach faicear le daoineibh gu bheil thu a' deanamh trosgaidh, ach le t' Athair a ta an uaignidheas: agus bheir t' Athair a chi an uaignidheas, duais dhuit gu follaiseach.

19 Na taisgibh dhuibh fein ionmhais air an talamh, far an truaille an leomann agus a' mheirg e, agus far an cladhaich na meirlich a stigh agus an goid iad.

20 Ach taisgibh ionmhais dhuibh fein air n-èamh, far nach truail an leomann no a' mheirg, agus nach cladhaich agus nach goid na meirlich.

21 Oir ge b'e ball am bheil bhur n-ionmhas, is ann an sin a bhios bhur cridhe mar an ceudna.

22 Is i an t-sùil solus a' chuirp: uime sin na bhios do shùil glan, bithidh do chorp uile làn soluis.

23 Ach ma bhios do shùil gu h-olc, bithidh do chorp uile dorch. Air an aobhar sin ma ta an solus a ta annad 'n a dorchadas, cia mòr an dorchadas sin?

24 Cha'n urrainn neach air bith seirbhis a dheanamh do dhà Thighearna: oir an dara cuid bithidh fuath aige do neach aca, agus gràdh do neach eile; no gabhuidh e le neach aca, agus ni e tàir air neach eile. Cha'n urrainn sibh seirbhis a dheanamh do Dhia agus do Mhamon.

25 Uime sin a deirimse ribh, Na biodh ro-chùram oirbh mu thimchioll bhur beatha, ciod a dh'itheas no dh'òlas sibh; no mu thimchioll bhur cuirp, ciod a chuireas sibh umaibh: an e nach mòr a' bheatha na 'm biadh, agus an corp na'n t-eudach?

26 Amhaireibh air eunlaith an athair: oir oha chuir iad sìol, agus cha bhuaín iad, agus cha chruinnich iad an saibhligh: gidheadh a ta bhur n-Athair n-èamhaidhse 'g am beathachadh; an e nach fearr sibhse gu mòr na iadsan?

27 Agus cia agaibh le mòr chùram a dh'fheudas aon lamh-choille e a chur r'a airde fein?

28 Agus c'ar son a ta sibh ro chùramach mu thimchioll bhur culaidh? fòghlumaibh cionnus a ta na llighean a' fàs sa' mhachair; cha saothraich iad, agus cha snìomh iad.

29 Gidheadh a deirimse ribh, Nach

b t'eudan. c mill. d an reudan.
a' mhiol chrìon. e bhanm-lamh.

a feichneinibh.

rohh Solamh fein 'n a uile ghlòir, air eudachadh mar aon diubh so.

30 Air an aobhar sin, ma ta Dia mar sin a'sgeadachadh feoir na mach-aire, a ta an diugh aon, agus am màireach air a thilgeadh san àmhuinn, an e nach mò na sin a *sgeadaicheas* e sibhse a dhaoine air bheag creidimh?

31 Uime sin na bithibh làn do chùram; ag radh, Ciod a dh'itheas sinn? no ciod a dh'òlas sinn? no ciod a chuireas sinn umainn?

32 (Oir iad so uile iarraidh na Cinnich) oir a ta fios aig bhuir n-Athair nèamhaidh gu bheil feum a-gaibhse air na nithibh so uile.

33 Ach iarraibh air tùs rioghachd Dhé, agus fhireantachdan, agus cuirear na nithe so uile ribh.

34 Uime sin nabitheadhro-chùram oirbh mu thimchioll an la màireach: oir bithidh a làn do chùram air an la màireach mu thimchioll a nithe fein; is leòr do 'n là 'olc fein.

CAIB. VII.

NA tugaibh breth, chum nach toir-eaf breth oirbh:

2 Oir a réir na breth a bheir sibh, bheirear breth oirbh: agus leis an tomhas le'n tomhais sibh, tomhaisear dhuibh a ris.

3 Agus c'ar son a ta thu a' faicinn an smùirnein^a a ta an sùil do bhràthar, ach nach 'eil thu tabhairt fa'near an t-sail a ta ann do shùil fein?

4 No cionnus a their thu ri d'bhàthar, Fulaing dhomh an smùirnein a spionadh as do shùil; agus feuch, an t-sail ann do shùil fein?

5 A chealgair, buin air tùs an t-sail as do shùil fein; agus an sin is léir dhuit gu maith an smùirnein a bhuntuin^a a sùil do bhràthar.

6 Na tabhraibh an ni naomha do na madraibh, agus na tilgibh bhuir neamhnuide am fianuis nam muc, air eagal gu saltair iad orra le'n cos-aibh, agus^b air pilltinn doibh gu reub iad sibh fein as a chéile.

7 Iarruibh, agus bheirear dhuibh: siribh^c agus gheibh sibh: buailibh an dorus, agus fosgailear dhuibh.

8 Oir gach uile neach a dh'iarras, glacuidh e: agus ge b'e a shìreas, gheibh e: agus do 'n ti a bhuaileas an dorus, fosgailear.

9 Oir cò an duine agaibhse, ma's e 's gu'n iarr a mhac aran, a bheir cloch dha?

10 Agus ma's iasg a dh'iarras e, an tabhair e nathair dha?

11 Air an aobhar sin ma's aithne dhuibhse a ta olc, tiodhlacan maithe a thabhairt do bhuir cloinn, nach mò

na sin a bheir bhuir n-Athair a ta air nèamh nithe maithe dhoibhsan a dh'iarras air iad?

12 Uime sin gach uile ni bumhiann leibh daoine a dheanamh dhuibhse, deanaibhse a leithid dhoibhsan mar an ceudna: oir is e so an lagh agus na fàidhean.

13 Imichibh a steach air an dorus chumhann; oir is farsaing an dorus, agus is leathan an t-slighe a ta treòrachadh chum sgrios, agus is lìon-mhor iad a ta dol a steach pìrre:

14 Ach is^d cumhann an dorus, agus is aimhleathan an t-slighe a ta treòrachadh chum na beatha, agus is tearc iad a ta 'g amas oirre.

15 Coimhidibh sibh fein o na fàidhibh bréige, a thig d'ar n-ionnsuidh ann an culaidhibh chaorach, ach a ta o 'n leth a stigh 'nam madraibh allta.

16 Air an toraibh aithnichidh sibh iad; an tionail daoine dearc-an-fiona do dhrisibh, no figean do na foghan-nanaibh e?

17 Agus mar sin bheir gach uile chrann maith toradh maith: ach bheir an droch chrann droch thoradh.

18 Cha'n fheud a' chraobh mhaith droch thoradh iomchar, no an droch chraobh toradh maith a thabhairt.

19 Gach uile chrann nach iomchair toradh maith, gearrar sìos e, agus tilgear san teine e.

20 Air an aobhar sin is ann air an toraibh a dh'aithnicheas sibh iad.

21 Ni h-e gach uile neach a their riumsa, A Thighearna, a Thighearna, a theid a steach do rioghachd nèimhe: ach an ti a ni toil m'Àtharsa a ta air nèamh.

22 Is iomadh iad a their riumsa san là ud, A Thighearna, a Thighearna, nach d'rinn sinn a' t'ainmse fàidheadaireachd? agus a' t'ainmse nach do thilg sinn a mach deamhain? agus a't'ainmse nach d'rinn sinn iomadh mìorbhuile?

23 Agus an sin aidichidh mise os aird dhoibh, Cha b'aithne dhomh riamh sibh: imichibh uam, a luchd deanamh na h-eucorach.

24 Air an aobhar sin, gach uile neach a chluinneas na briathrasa agamsa, agus a ni iad, samhluidh mi e ri duine glic, a thog a thigh air carraig.

25 Agus thuirling^f an t-uisge, agus thainig na tuille, agus shéid na gaatha, agus bhuaill iad air na tigh sin: agus cha do thuit e, oir bha a bhunadh suidhichte air carraig.

^d do bhrìgh gur.

^e cluaranaibh

^a caimein. ^b no. ^c lorgaichibh.

^f thainig a nuas.

26 Agus gach uile neach a chluinn-eas na briathra so agamsa, agus nach coimhlon iad, samhluichear e ri duine amaideach a thog a thigh air a' ghaineamh:

27 Agus thuirling an t-uisge, agus thainig na tuitle, agus shéid na gaotha, agus bhuail iad air an tigh sin: agus thuit e, agus bu mhòr a thuiteam.

28 Agus tharladh^a an uair a chrìochnaich Iosa na briathrasa, gu'n do ghabh am pobull iongantas r'a theagasgsan:

29 Oir theagaisg e iad mar neach aig an robh cumhachd^b, agus ni li-ann mar na scriobhuichean.

CAIB. VIII.

AGUS air teachd a nuas o'n bheinn dha, lean cuideachd mhòr e.

2 Agus feuch, thainig lobhar agus thug e urram dha, ag radh, A Thighearna ma's àill leat, is comasach thu air mise a ghlanadh.

3 Agus shìn Iosa mach a lamh, agus bhean e ris, ag radh, Is àill leam; bi thusa glan. Agus air ball bha a loibhre air a glanadh.

4 Agus thubhairt Iosa ris, Feuch nach innis thu do dhuine sam bith, ach imich, taisbein thu fein do'n t-sagart, agus beir chuige^c an tiodhlacadh a dh'àithn Maois, mar fhianuis dhoibh.

5 Agus air dol do Iosa steach do Chapernaum, thainig d'a ionnsuidh Caiptin-ceud, a' guidhe air.

6 Agus ag radh, A Thighearna, tha m'òglach 'na luidhe a stigh am paililis, agus air a phianadh gu h-an-abarrach.

7 Agus thubhairt Iosa ris, Théid mise, agus slànuichidh mi e.

8 Agus air freagairt do'n Chaip-tin-ceud, thubhairt e, A Thighearna, cha'n f'hiu mise thusa a theachd a steach fa m' chleith: ach a mhàin abair am focal, agus slànuichear m'òglach.

9 Oir is duine mise fein a ta fuidh ùghdarras, aig am bheil saighdeara fum: agus a deirim ris an fhear so, Imich, agus imichidh e: agus ris an fhear so eile, Thig, agus thig e: agus ri m'shearbhant, Dean so, agus ni se e.

10 'Nuair a chual Iosa so, ghabh e iongantas, agus thubhairt e ris a' mhuinntir a lean e, Gu firinneach a deirim ribh, ann an Israel fein nach d'fhuair mi creidimh co mòr as so.

11 Agus a deirim ribh, gu'n d'thig mòran o 'n àird an ear, agus o 'n àird

an ar, agus gu'n suidh iad maille ri Abraham, agus Isaac, agus Iacob, ann an rioghachd nèimhe;

12 Ach gu'n tilgear clann na rioghachd ann an dorchadas a ta 'n leth a muigh: bithidh an sin gul agus giosgand fhiacal.

13 Agus thubhairt Iosa ris a' chaip-tin-ceud, Imich romhad, agus biodh dhuit a réir mar a chreid thu. Agus shlànuicheadh 'òglach air an uair sin fein.

14 Agus an uair a thainig Iosa gu tigh Pheadair, chunnaic e màthair a mhnà 'na luidhe, agus i ann am fiabh-ruse.

15 Agus bhean e r'a laimh, agus dh'fhàg am fiabhirus i: agus dh'éirich i, agus rinn i frithealadh dha^f.

16 Agus an uair a bha am feasgar air teachd, thug iad d'a ionnsuidh mòran anns an robh deamhain: agus thilg e na spioraid a mach le fhocal, agus shlànuich e iad uile a bha euslan:

17 A chum gu'n coimhliontadh e an ni a labhradh le Esaias am fàidh, ag radh, Ghabh esan ar n-anmhuinneachdan air fein, agus dh'iomchair e ar n-euslaintean.

18 Agus an uair a chunnaic Iosa sluagh mòr m'a thimchioll, dh'àithn e dol a sin do'n taobh eile.

19 Agus thainig scriobhuiche àr-aidh, agus thubhairt e ris, A mhaigh-stir, leanuidh mise thu, ge b'e taobh a théid thu.

20 Agus thubhairt Iosa ris, Ata tuill aig na sionnaich, agus nid aig eunlaith an athair^h; ach cha'n'eil aig Mac an duine ionad anns an cuir e a cheann fuidh.

21 Agus thubhairt fear eile d'a dheisciobluibh ris, A Thighearn, leig dhomhsa imeachd air tùs agus m'a-thair adhlacadh.

22 Ach thubhairt Iosa ris, Lean mise, agus leig leis na mairbh am mairbh fein adhlacadh.

23 Agus air dol dhasan a steach do luing, lean a dheisciobuil e.

24 Agus feuch, dh'éirich stoirm mhòr air an fhainge, ionnus gu'n d'fholaich na tuinn an long: ach bha esan 'na chodal.

25 Agus thainig a dheisciobuil d'a ionnsuidh, agus dhùisg iad e, ag radh, A Thighearn, teasairg sinn: a ta sinn caillte.

26 Agus thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh eagalach, sibhse air bheag creidimh? An sin dh'éirich e, agus

d snagarduich. e an teasaich.

f doibh. z Air chor as gu'n do

choimhlionadh. h aidheir.

a thachair. b ùghdarras.

c thuige, d'a ionnsuidh.

chronuich e na gaothan agus an fhaire; agus bha ciuine mhòr ann.

27 Ach ghabh na daoine iongantais, ag radh, Creud^a e ghnè dhuine so, gu bheil na gaotha fein agus an fhaire ùmhal dha?

28 Agus air teachd dha do'n taobh eile, gu tir na Gergeseneach^b, thach-air dithis do dhaoineibh air, anns an robh deamhain, a' teachd a mach as na tuamaibh, agus iad ro gharg, ionnus nach feudadh duine sam bith an t-slighe sin a ghabhail.

29 Agus feuch, ghlaodh iad, ag radh, Ciod e ar gnothuchne riut, Iosa a Mhic Dhé? An d'thainig thu an so g'ar pianadh roimh an àm?

30 Agus bha treud mòr mhuc am fad uatha, ag ionaltradh.

31 Agus dh'iarr na deamhain a dh'athchuinge a'rsan, ag radh, Ma thilgeas tu mach sinn, leig dhuinn dol san treud mhuc ud.

32 Agus thubhairt e riu, Imichibh. Agus air dol a mach dhoibh, chaidh iad anns an treud mhuc: agus feuch, ruith an treud mhuc uile gu dian sìos air ionad corrach^c, do'n chuan; agus chailleadh sna h-uisgibh iad.

33 Agus theich na buachaillean, agus chaidh iad do'n bhaile, agus dh'innis iad na nithese uile, agus na thachair dhoibhsan anns an robh na deamhain.

34 Agus feuch, chaidh am bail' uile a mach a choinneachadh Iosa, agus an uair a chunnaic iad e, ghuidh iad air imeachd as an crìoch-aibhsan.

CAIB. IX.

AGUS air dol an luing dha, chaidh e thar an uisge, agus thainig e d'a bhaile fein.

2 Agus feuch, thug iad d'a ionnsuidh duine air an robh am pairilis, 'na luidhe air leabaidh: agus an uair a chunnaic Iosa an creidimh, thubhairt e ri fear na pairilis, Biodh deadh mhisneach agad, a mhic, a ta do pheacaidh air am maitheadh dhuit.

3 Agus feuch, thubhairt dream àraidh do na scriobhuichibh annta fein, A ta am fear so a labhairt toibheim^d.

4 Agus air do Iosa an smuaintean fhaicinn, thubhairt e, C'ar son a ta sibh a' smuaineachadh uile ann bhur cridhibh?

5 Oir cia is usadh a radh, A ta do pheacaidh air am maitheadh dhuit? e no a radh, Eirich agus imich?

6 Ach a chum gu'm bi fios agaibh gu bheil cumhachd aig Mac an duine

peacaidh a mhaithheadh air an talamh thubhairt e an sin ri fear na pairilis Eirich, tog do leabaidh, agus imich do d' thigh.

7 Agus air éirigh dhasan, chaidh e d'a thigh fein.

8 Ach an uair a chunnaic am po-bull so, ghabh iad iongantais, agus thug iad glòir do Dhia, a thug a leithid so achumhachd do dhaoineibh.

9 Agus ag dol do Iosa as an àite sin, chunnaic e duine 'na shuidhe aig bòrd na cise, d'am b'ainm Mata; agus thubhairt e ris, Lean mise. Agus air éirigh dhasan, lean se e.

10 Agus tharladh, air suidhe do Iosa aig biadh santigh, feuch, thainig mòran chis-mhaor agus pheacach, agus shuidh iad sìos, maille ris-san agus r'a dheisciobluibh.

11 Agus an uair a chunnaic na Phairisich so, thubhairt iad r'a dheisciobluibh, C'ar son a dh'itheas bhur maighstirse maille ri cis-mhaoraibh agus peacachaibh?

12 Ach an uair a chual Iosa so, thubhairt e riu, Cha'n ann aig a' mhuinntir a ta slàn a ta feum air an-leigh, ach aig a' mhuinntir a ta eu-slan.

13 Ach imichibh agus fòghlumaibh: ciod is ciall da so, Tròcair is àill leam, agus cha'n iobairt: oir cha d'thainig mise a ghairm nam fireanach, ach nam peacach chum aithreachais.

14 An sin thainig deisciobuil Eoin d'a ionnsuidh, ag radh, C'ar son a ta sinne agus na Phairisich a' trosgadh gu minic, ach ni 'm bheil do dheisciobuils' a' trosgadh?

15 Agus thubhairt Iosa riu, Am feud clann seomair an fhir-nuadh-phòsda^e bhi brònach, am feadh a' bhitheas am fear-nuadh-phòsda 'n am fochair? Ach thig na laithean anns an tiubhrar am fear-nuadh-phòsda uatha, agus an sin ni iad trosgadh.

16 Cha chuir duine sam bith mìr do eudach nuadh air sean eudach: oir buinidh an ni a chuireadh g'a lìonadh suas as an eudach, agus nith-e ar reubadh ni's measa.

17 Cha mòr a chuireas daoine fion nuadh ann an seann searragaibh^f; no brisear na searragan, agus doirtear am fion, agus caillear na searragan: ach cuiridh iad fion nuadh ann an searragaibh nuadha, agus bithidh iad araon slàn.

18 'Nuair a bha e a' labhairt nan nithese riu, feuch, thainig uachdaran àraidh, agus thug e onoir dha, ag radh, Fhuair mo nighean bàs air

^a Ciod.^b Gadareneach.^c cas.^d dia-mhaslachaidh.^e fhir-na-bainnse: ^f bhyideilbh.

balla: ach thigsa agus cuir do lamh oirre, agus bithidh si beo.

19 Agus dh'èirich Iosa, agus lean e fein agus a dheisciobuil e.

20 (Agus feuch, thainig bean, air an robh dortadh fola rè dhà bhliadhna dheug, air a chùlaobh, agus bhean i ri iomall eudaich.

21 Oir thubhairt i innte fein, Ma bheanas mi ach ri eudach, bithidh mi slàn.

22 Ach air tionndadh do Iosa m'an cuairt, chunnaic se i, agus thubhairt e, A nighean, biodh deadh mhisneach agad; shlànuich do chreidimh thu. Agus bha a' bhean slàn o'n uair sin.)

23 Agus an uair a thainig Iosa gu tigh an uachdarain, agus a chunnaic e an luchd ciuil, agus a' chuideachd a' deanamh toirm bhròin.

24 Thubhairt e riu, Imichibh roimhibh, oir cha'n 'eil an nìonag b marbh, ach 'na codal. Agus rinn iad gàire fochaid ris.

25 Ach an uair a chuireadh a' chuideachda mach, chaidh e a steach, agus rug e air laimh oirre, agus dh'èirich an nìonag.

26 Agus chaidh iomradh sin a mach air feadh na tìre sin uile.

27 Agus an uair a dh'imich Iosa as sin, lean dithis dhall e, ag èigh-each, agus ag radh, A Mhic Dhaibhi, dean trocair oirane.

28 Agus ann uair a thainig e steach do'n tigh, thainig na doill d'a ionnsuidh: agus thubhairt Iosa riu, Am bheil sibh a' creidsinn gur comasach mise so a dheanamh? Thubhairt iad ris, Ata, a Thighearn.

29 An sin bhean e r'an sùilb, ag radh, Biodh e dhuibh a réir bhur creidimh.

30 Agus dh'fhosglaidh an sùilean, agus bhagair Iosa gu geur iad, ag radh, Faicibh nach faigh neach air bith fios air so:

31 Ach an uair a dh'imich iad a mach, sgaoil iad a chliù air feadh na dùcha sin uile.

32 Agus ag dol dhoibhsan a mach, feuch, thug iad d'a ionnsuidh duine balbh anns an robh deamhan.

33 Agus an deigh do'n deamhan a bhi air a thilgeadh a mach, labhair am balbhan: agus ghabh an sluagh iongantais, ag radh, Cha'n fhacas a leithid so ann an Israel riamh.

34 Ach thubhairt na Phairisich, Trid phrionnsaidh nan deamhan a ta se a' tilgeadh a mach dheamhan.

35 Agus ghabh Iosa mu chuairt

nan uile chathraiche agus bhailte d. a' teasgag 'nans ionnagogaibh, agus a' searmonachadh soisgeil narioghachd agus a' slànuchadh gach uile euslaint agus eucail am measg a' phobuill.

36 Ach an uair a chunnaic e an sluagh, ghabh e truas diubb, air son gu'n robh iad air fannuchadh, agus air an sgapadh o chéile, mar chaoraich aig nach 'eil buachaille.

37 An sin thubhairt e r'a dheisciobluibh, Gu deimhin is mor an foghara, ach is tearc an luchd oibre.

38 Uime sin guidhibhse air Tigh-earn an fhogharaidh, luchd oibre chur a mach chum fhogharaidh fein.

CAIB. X.

AGUS air gairm a dhà dheisciobul deng d'a ionnsuidh, thug e cumhachd dhoibh an aghaidh nan spiorad neoghlan, gu'n tilgeadh a mach, agus a shlànuchadh gach gnè euslainte, agus gach gnè eucail.

2 Agus is iad so ainmean an dà Abstol deug: an ceud fhear, Simon d'an goirear Peadar, agus Aindreas a bhràthair, Seumas mac Shebede, agus Eoin a bhràthair.

3 Philip agus Bartolomeu, Tomas, agus Mata an cis-mhaor, Seumas mac Alpheus, agus Lebeus d'an comhainm Tadeus,

4 Simon an Canaanach, agus Iudas Iscariot, an ti fos a bhrath e-san.

5 Chuir Iosa an dà fhear dheug so a mach, a' tabhairt àithne dhoibh, ag radh, Na gabhaibh gu slighe nan Cinneach, agus na rachaibh a steach a dh'aon bhaile a bhuineas do na Samaraichs:

6 Ach gu ma fearr leibh dol a dh'ionnsuidh chaorach chailte tìghe Israeil.

7 Agus air imeachd dhuibh, searmonuichibh, ag radh, A ta rioghachd nèimhe am fagus.

8 Leighisibh an droing a ta tinn, glanuibh na lobhair, [dùisgibh na mairbh,] tilgibh amach na deamhan: a nasgaidh fhuair sibh, a nasgaidh thugaibh uaibh.

9 Na solairibh òr, no airgid, no umha ann bhar sporanaibh;

10 No màla chum bhur turuis, no dà chòta, no brògan, no bataichean: (oir is fìu am fear oibre a lòn i).

11 Agus ge b'e air bith cathair no baile d'an d'theid sibh a steach, feoraichibh cia a ta 'na dheadh airidh

d bhailte mòr agus beag. e aodhaire, f an ti a thug esan thairis. g Samaritanas: Saag. h criosaidh. i a bhiadh.

a a nis. b cailin. c thug Iosa sparradh geur doibh.

innate; agus fanaibh an sin gus am fàg sibh an t-àite sin.

12 Agus air dol a steach do thigh dhuibh, beannuichibh dha.

13 Agus ma's fiu an tigh sin e, thigheadh bhur sìothchaint air; ach mur fiu e, pilleadh bhur sìothchaint chugaibh féin a rìs.

14 Agus ge b'e neach nach gabh ribh, agus nach éisd ri'r briathraibh; air dol a mach as an tigh, no as a' bhaile sin dhuibh, crathaibh dhìbh dslach bhur eos.

15 Gu deimhin a deirim ribh, gur so-ionchair'a bhitheas staid fearainn Shodoim agus Ghomorra an là a' bhreitheanais, na staid a' bhaile sin.

16 Feuch, cuireamsa sibhse mach mar chaoraich am measg mhadradh allta: air an aobhar sin bithibhse glic mar na nathraiche, agus neo-chronail mar na columain.

17 Ach bithibh air bhur faicill o dhaoineibh, oir bheir iad an laimh sibh do chombairlibh, agus sguiarsaidh iad sibh 'nan sìonageaibh.

18 Agus bheirear sibh an làthair uachdaran agus rìgh air mo sgàthsa, mar fhianuis doibhsan agus do na Cinnich^a.

19 Ach an uair a bheir iad an laimh sibh, na biodh e 'na ro-chàs oirbh cionnus no ciod a labhras sibh; oir bheirear dhuibh san uair sin fein an nì a labhras sibh.

20 Oir cha sibhse a labhras, ach Spiorad bhur n-Athar fein a labhras annaibh.

21 Agus bheir am bràthair a bhràthair fein suas chum bàis, agus an t-athair am mac: agus éiridh a' chlann an aghaidh am pàrantan, agus bheir iad fa' near gu cuirear gu bàs iad.

22 Agus bithidh fuath aig na h-uile dhaoineibh dhuibh air son m'ainmese: ach ge b'e bhuanachas gus a' chrìoch, is e so a shlànachear.

23 Agus an uair a nì iad geur-leanmbuinn oirbh sa' bhaile so, teichibh gu baile eile; oir gu deimhin a deirim ribh, Nach imich sibh air feadh bhailtean Israeil mun d'thig Mac an duine.

24 Cha'n'eil an deisciobul os cionn a mhaighstir, no an seirbhiseach os cionn a thighearna.

25 Is leòr do'n deisciobul a bhì mar a mhaighstir, agus do'n t-seirbhiseach a bhì mar a thighearna: ma ghoir iad Beelsabub do fhear an tìghe,

^a 'nan aghaidhsan agus nan Geintileach.

nach mò na sin a ghoireas iad e d'a mhuinntir?

26 Uime sin na biodh eagal oirbh rompa: oir cha'n'eil nì sam bith fo-laichte, nach foillsichear; agus an ceilt, nach aithnìchear.

27 An nì a dh'innseas mise dhuibh san dorchadas, labhruibh e san t-solus; agus an nì a chluinneas sibh sa chluais, searmonuichibh e air mullach nan tighean.

28 Agus na biodh eagal na muinntir sin oirbh a mharbhas an corp, ach aig nach 'eil comas an t-anam a mharbhadh: ach gu ma mò bhitheas eagal an Ti sin oirbh, a's urrainn an corp agus an t-anam a mhillfeadh araon an ifrinn.

29 Nach 'eil dà ghealbhonn air an reiceadh air fheòrling? agus cha tuit a h-aon dìubh air an talamh as eugmhais freasdail bhur n-Atharsa.

30 Ach a ta eadhon fuilteine bhur cinn uile air an àireamh.

31 Air an aobhar sin na biodh eagal oirbh, is fear sibhse na mòran ghealbhonn.

32 Uime sin ge b'e dh'aidicheas mise am fianuis dhaoine, aidichidh mise esan mar an ceudna am fianuis m'Athar a ta air nèamh.

33 Ach ge b'e dh'aidheadhas mise am fianuis dhaoine, aidheadhaidh mise esan am fianuis m'Athar a ta air nèamh.

34 Na measuibh gu'n d'thainig mise a chur sìothchaint air an talamh: cha'n anna chur sìothchaint a thainig mi, ach a chur claidheimh.

35 Oir thainig mi a chur duine an aghaidh 'athar, agus na h-inghin an aghaidh a màthar, agus bean 'a mhic an aghaidh a màthar-chéile.

36 Agus is iad muinntir a theaghlach fein a bhitheas 'nan naimhdebh do dhuine.

37 An ti a ghràdhuicheas athair no màthair nì's mò na mise, cha'n airidh orm e^b: agus an ti a ghràdhuicheas mac no nigean os mo chionnsa, cha'n airidh orm e:

38 Agus an ti nach glac a chrann-ceusaidh, agus nach lean mise, cha'n fhiu e mise.

39 An ti a gheibh anam, caillidh se e: ach an ti a chailleas 'anam air mo shonsa, gheibh se e.

40 An ti a ghabhas rìbhse, gabhaidh e rìumsa; agus an ti a ghabhas rìumsa, gabhaidh e ris an ti a chuir uaith mì.

41 An ti a ghabhas ri fàidh an ainm fàidh, gheibh e duais fàidh;

^b cha'n fhiu e mise.

agus an ti a ghabhas ri firean an ainm firein, gheibh e duais firein.

42 Agus ge b'e bheir cupan a dh'uisge fuar a mhàin r'a òl dh'aon neach do na daoineibh beaga so, an ainm deisciobuil, gu deimhin a deirim ribh, nach caill e air chor sam bith a dhuais.

CAIB. XI.

AGUS tharladh, an uair a chrìochnuich Iosa àitheantan a thabhairt d'a dhà dheisciobul deug, gu'n d'imich e as sin a theagasg agus a shearmonuchadh 'nam bailtibh.

2 A nis an uair a chual Eoin sa' phriosun gnìomhara Chriosd, chuir e dìtlis d'a dheisciobluibh d'a ionnsuidh,

3 Agus thubhairt e ris, An tusa an ti ud a bha ri teachd, no am bi sùil aguinn ri neach eile?

4 Fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Imichibh agus innsibh do Eoin na nithean a ta sibh a' cluinntinn agus a' faicinn:

5 A ta na doill a faghail a radhairc, agus na bacadh ag imeachd, a ta na lobhair air an glanadh, agus na bothair a' cluinntinn, a ta na mairbh air an dùsgadh, agus an soisgeul air a shearmonachadh do na bochdaibh.

6 Agus is beannuichte an ti nach faigh oibheum annamsa.

7 Agus air imeachd dhoibhsan air falbh, thòisich Iosa air labhairt ris an t-sluagh mu thimchioll Eoin, *agradh*, Ciod e an ni a chaidh sibh a mach do'n fhàsach a dh'fhaicinn? an i cuile air a crathadh le gaoith?

8 Ach ciod e an ni a chaidh sibh a mach a dh'fhaicinn? an e duine air a sgeaduchadh ann an eudach min? feuch, a' mhuinntir a chaitheas eudach min, is ann an tighibh nan rìgh a ta iad.

9 Ach ciod e an ni a chaidh sibh a mach a dh'fhaicinn? An e fàidh? seadh, a deirim ribh, agus ni's mò na fàidh.

10 Oir is e so an ti mu'm bheil e sgrìobhta, Feuch, cuireamsa mo theachdaire roimh do ghnùis, a dh'ulluicheas do shlighe romhad.

11 Gu deimhin a deirim ribh, 'nam measgsan a rugadh le mnaibh, nach d'éirich neach a's mò na Eoin Baiste: gidheadh, an ti sin a's lugha an rioghachd nèimhe, is mò e na esan.

12 Agus o laithibh Eoin Baiste gus a nis, a ta rioghachd nèimhe a' fulang ainneart, agus luchd na h'ainneart 'ga glacadh le lamhachas-làidir.

13 Oir rinn na fàidhean uile, agus an lagh fàidheadaireachd gu àm Eoin.

14 Agus ma's toil leibh a ghabhail, is e so Elias a bha ri teachd.

15 Ge b'e aig am bheil cluasan chum éisdeachd, éisdeadh e.

16 Ach cia ris a shamhluicheas mise an ginealach so? Is cosmhail e ri cloinn a shuidheas anns a' mharg-adhb, agus ag éigheach r'an companachaibh,

17 Agus ag radh, Rinn sinne pìobaireachd dhuibhse, ach cha d'rinn sibhse dannsa: rinn sinne tuireadh dhuibhse, ach cha d'rinn sibhse gul.

18 Oir thainig Eoin ni h-ann ag itheadh no 'g òl, agus tha iad ag radh, A ta deamhan aige.

19 Thainig Mac an duine ag itheadh agus ag òl, agus tha iad ag radh, Feuch, duine geòcach agus pòiteir fìona, caraid chis-mhaor agus pheacach: ach a ta gliocas air a fireanachadh leis a cloinn.

20 An sin thòisich e air achmhasan a thabhairt do na bailtibh anns am mò a rinneadh d'a oibribh cumhachdacha, air son nach d'rinn iad aithreachas.

21 Is anaioihhinn duit, a Chorasin; is anaioihhinn duit, a Bhetsaida: oir nam biodh na h-oibre cumhachdacha a rinneadh annuibhse, air an deanamh ann an Tirus agus ann an Sidon, is fada o'n a dheanadh iad aithreachas ann an saic-eudach agus an luaith.

22 Ach a deirim ribh, Gu'm bi staid Thirus agus Shidon ni's soiomchair' ann an là a' h-hreitheanais, na bhitheas bhur staidse.

23 Agus thusa, a Chapernaum, a ta air do thogail suas gu nèamh, tilgear sìos gu h-ifrinn thu: oir nam biodh na h-oibre cumhachdacha a rinneadh annadsa, air an deanamh ann an Sodom, dh'fhanadh e gun a sgrios gus an diugh.

24 Ach a deirim ribh, gur so-iomchair' a bhitheas e do fhearann Shodoin ann an là a bhreitheanais, na dhuitse.

25 Anns an àm sin fhreagair Iosa agus thubhairt e, Bheiream huidheachas dhuit, o Athair, a Thighearna nèimhe agus na talmhainn, air son gu d'fholuich thu na nithe so o dhaoineibh eagnuidh agus tuisgeach, agus gu d'fhoillsich thu iad do leanabaibh.

26 A seadh, Athair, do bhrìgh gu'm h'ann mar sin a bha do dheadh thoilsa.

27 A ta na h-uile nithe air an

tabhairt thairis dhomhsa om' Athair: agus cha 'n aithne do neach air bith am Mac, ach do'n Athair: ni mò is aithne do neach air bith an t-Athair, ach do'n Mhac, agus do gach aon d'an àilleis a' Mhac fhoillseachadh.

28 Thigibh a m'ionnsuidhse, sibhse uile a ta ri saothair, agus fuidh throm uallaich, agus bheir mise suaimhneas a dhuibh.

29 Gabhuibh mo chuing oirbh, agus fòghlumaibh uam, oir a ta mise macant' agus iriosal b an cridhe: agus gheibh sibh fois d'ar n ana-maibh.

30 Oir a ta mo chuingse so-iom-chair, agus a ta m'uallach eutrom.

CAIB. XII.

CHAIDH Iosa san àm sin air là na sàbaid troimh^c na h-achaibh arbhair, agus bha ocras air a dheisciobuill, agus thòisich iad air diasan arbhair a bhuain, agus itheadh.

2 Ach an uair a chunnaic na Phairisich so, thubhairt iad ris, Feuch, a ta do dheisciobuill a' deanamh an ni nach còir a dheanamh air là na sàbaid.

3 Agus thubhairt esan riu, Nach do leugh sibh ciod a rinn Daibhi an uair a bha ocras air fein, agus air a mhuinntir a bha maille ris?

4 Cionnus a chaidh e steach do thigh Dhé, agus a dh'ith e aran na fianuis^d, nach robh ceaduichte dha fein itheadh, no dhoibhsan a bha maille ris, ach do na sagartaibh a mhàin?

5 No nach do leugh sibh san lagh, gu bheil na sagairt anns an teampull air laithibh na sàbaid a' briseadh na sàbaid, agus iad neo-chiontach?

6 Ach a deirimse ribh, gu bheil san ionad so neach a's mò na'n teampull.

7 Agus nam biodh fhios agaibh ciod is ciall da so, Tròcair is àill leam agus cha 'n lobairt, cha ditedh sibh an dream a ta neo-chiontach.

8 Oir is e Mac an duine Tighear-na na sàbaide.

9 Agus air dha imeachd as sin, chaidh e steach d'an sionagog.

10 Agus feuch, bha duine ann, aig an robh lamh sheargta: agus dh'fheòruich iad dheth, ag radh, Am bheil e ceaduichte leigheas a dheanamh air laithibh na sàbaid? chum gu'm biodh cùis dhitidh aca dha.

11 Agus thubhairt esan riu, Cia agaibhs' an duine, aig am bi aon chaora, agus ma thuiteas i ann an

slochd air là na sàbaid, nach beir e oirre, agus nach tog e nios i?

12 Nach mòr ma ta is fearr duine na caora? Uime sin ata e ceaduichte maith a dheanamh air laithibh na sàbaid.

13 An sin thubhairt e ris an duine, Sin a mach do lamh: agus shin e mach i; agus bha i air a h-aiseag slàn, mar an *lamh* eile.

14 Ach chaidh na Phairisich a mach, agus chum iad comhairle 'na aghaidh, cionnus a dh'fheudadh iad a mhillleadh.

15 Ach an uair a thuig Iosa so, dh'imich e as sin: agus lean slòigh mhòr e, agus leighis e iad uile.

16 Agus thug e sparradh dhoibh chum nach deanadh iad follus e:

17 A chum gu coimhliontadh an ni a labhradh le Esaias am fàidh, ag radh,

18 Feuch, mo sheirbhiseach fein a thagh mi, m'aon gràdhach anns am bheil tlachd aig m'anam: cuiridh mi mo Spiorad fein air, agus nochdaidh e breitheanas do na Cinneachaibh.

19 Cha dean e stri, agus cha ghlaodh e, ni mò a chluinneas neach air bith a ghuth air na sràidibh.

20 Cha bhris e a' chuile bhrùite, agus cha mhùch e an lion as am bi deatach, gus: an tabhair e mach breitheanas chum buaidh.

21 Agus is ann a ainmsan a bhith-eas muinighin aig na Cinneachaibh.

22 An sin thugadh d'a ionnsuidh duine anns an robh deamhan, dall agus balbh: agus shlànuich se e, ionnus gu'n do labhair am balbhan agus gu'n robh an dall a' faicinn.

23 Agus ghabh am pobull uile iongantas, agus thubhairt iad, An e e so Mac Dhaibhi?

24 Ach an uair a chuala na Phairisich so, thubhairt iad, Cha'n'eil am fear so a' tilgeadh a mach dheamhan, ach trid Bheelsebub prionnsadh nan deamhan.

25 Agus thuig Iosa an smuaintean, agus thubhairt e riu, Gach rioghachd a ta roinnte 'na h-aghaidh fein, nith-ea^r 'na fàsach i: agus gach uile bhaile no tigh a ta roinnte 'na aghaidh fein, cha seas e.

26 Agus ma thilgeas Satan a mach Satan, a ta e roinnte 'na aghaidh fein; air an aobhar sin cionnus a sheasas a rioghachd?

27 Agus ma taimse trid Bheelsebub a' tilgeadh a mach dheamhan, trid cò am bheil bhuir clainsa 'gan tilgeadh a mach? Uime sin bithidh iad 'nam breitheanaibh oirbh:

^a fois. ^b àmhal. ^c tre, trid.
^d an t-aran taisbeanta.

28 Ach ma's ann le Spiorad Dhé a ta mise a' tilgeadh a mach dheamhan, thainig rioghachd Dhé chugaibhse^a.

29 No cionnus is urrainn neach dol do thigh duine làidir, agus airneis a thigh a chreachadh, mur ceangail e air tùs an duine làidir? agus an sin creachaidh e a thigh.

30 An ti-nach 'eil leam, a ta se a'm' aghaidh: agus an tinach cruinnich leam, sgapuidh e.

31 Air an aobhar sin a deirim ribh, Gu maitheargach peacadh agus gach toibheum do dhaoineibh: gidheadh cha mhaithear toibheum an aghaidh an Spioraid Naomh do dhaoineibh.

32 Agus ge b'e neach a labhras focail an aghaidh Mhic an duine, maithear dha e: ach ge b'e neach a labhras an aghaidh an Spioraid Naomh, cha mhaithear dha e, anns an t-saoghal so, no anns an t-saoghal a ta ri teachd.

33 An dara cuid deanuibh a' chraobh maith, agus a toradh maith; no deanuibh a' chraobh truailidh, agus a toradh truailidh: oir is ann air a toradh a dh'aithnichear a' chraobh.

34 A shliochd nan nathraiche nimhe, cionnus a dh'fheudas sibh nithe maithe a labhairt, o ata sibh fein olc? oir is ann a pailteas a' chridhe a labhras am beul.

35 Bheir duine maith a mach nithe maithe as a dheadh ionmhas^b: agus bheir an droch dhuine mach droch nithe as a dhroch ionmhas.

36 Ach a deirim ribh, Gu'n tabhair daoine cunntas ann an là a' bhreitheanas air son gach focail dhìomha-sin a labhras iad.

37 Oir is ann as t'fhoclaibh a shaoar thu, agus is ann as t'fhoclaibh a dh'itear thu.

38 An sin fhreagair dream àraidh do na scriobhuichean agus do na Phairisich, ag radh, A mhaighstir, bu mhiann leinn comhara fhaicinn uait.

39 Ach fhreagair esan agus thubhairt e riu, A ta ginealach olc agus adhaltrannach ag iarraidh comharaidh, agus cha tiubhrar comhara dhoibh, ach comhar' an fhàidh Ionais.

40 Oir mar a bha Ionas am broinn na muice-mara tri laithean agus tri oidhchean; is ann mar sin a bhitheas Mac an duine ann an eridhe na talmhainn tri laithean agus tri oidhchean.

41 Eiridh muinntir Ninebhe sa'

bhreitheanas maille ris a' ghinealach so, agus dithidh iad e; oir rinn iad aithreachas aig searmoin Ionais, agus feuch, a ta ni's mò na Ionas an so.

42 Eiridh ban-righinn na h-àirde deas sa' bhreitheanas maille ris a' ghinealach so, agus dithidh si e: oir thainig i o na h-aitibh a's iomallaich do'n talamh a dh'éisdeachd gliocais Sholaimh, agus feuch, a ta ni's mò na Solamh an so.

43 An déigh do'n spiorad neo-ghlan dol a mach a duine, imichidh se troimh ionadaibh tiorma, ag iaruidh fois, agus cha'n fhaigh e.

44 An sin their e, Pillidh mi do m' thigh as an d'thainig mi; agus air teachd dha, gheibh e falamh, sguabta, agus deadh-mhaiseach e.

45 Imichidh e an sin, agus bheir e leis seachd spioraid eile a's measa na e fein, agus theid iad a steach agus gabhuidh iad còmhnuidh an sin: agus bithidh staid dheireannach an duine sin ni's measa na a thoiseach. Is ann eadhon mar sin a thachairreas do'n ghinealach aingidh so.

46 Agus air dha bhí fathast a labhairt ris a' phobull, feuch, sheas a mhàthair agus a bhràithrean a muigh, ag iarraidh labhairt ris.

47 An sin thubhairt neach eigin ris, Feuch, a ta do mhàthair, agus do bhràithrean nan seasamh a muigh, ag iarraidh labhairt riut.

48 Ach fhreagair esan agus thubhairt e ris an ti a dh'innis se dha, Cò i mo mhàthair? agus cò iad mo bhràithrean?

49 Agus air sineadh a laimhe chum a dh'èisicibul, thubhairt e, Feuch mo mhàthair, agus mo bhràithrean.

50 Oir ge b'e neach a ni toil m'Àthars' a ta air nèamh, is e sin fein mo bhràthair, agus mo phiuthar, agus mo mhàthair.

CAIB. XIII.

AIR an là sin fein chaidh Iosa mach as an tigh, agus shuidh e ri taobh na fairge.

2 Agus chruinnich sluagh mòr d'a ionnsuidh, air chor as air dol a steach do luing dha, gu'n do shuidh e, agus sheas an sluagh uile air an tràigh.

3 Agus labhair e mòran do nithibh riu ann an cosamhlachdaibh^c, ag radh, Feuch, chaidh sìoladair a mach a chur sìl.

4 Agus ag cur an t-sìl da, thuit cuid dheth ri taobh an ròid, agus thainig na h-eunlaith agus dh'ith, iad e.

^a thugaibhse. ^b a deadh ionmhas a' chridhe.

^c parablaibh, comhadaibh.

5 Thuit cuid air ionadaibh creagach, far nach robh mòran talmhainn aige: agus air ball dh'fhàs e suas, do bhrìgh nach robh doimhneachd talmhainn aige.

6 Ach air éirigh do'n ghréin dhothadh e, agus do bhrìgh nach robh freumh aige, shearg e as.

7 Agus thuit cuid am measg droighinn: agus dh'fhàs an droighinn suas, agus mhùch se e.

8 Ach thuit cuid eile am fearann maith, agus thug e toradh a mach, cuid a cheud uiread, cuid a thri fichead, cuid a dheich thar fhichead uiread 's a chuireadh.

9 Ge b'e neach aig am bheil cluasa chum éisdeachd, éisdeadh e.

10 Agus thainig na deisciobuil, agus thubhairt iad ris, C'ar son a ta thu a' labhairt riu ann an cosamhlachdaibh?

11 Fhreagair esan agus thubhairt e riu. Do bhrìgh gu'n d'fhugadh dhuibhse eòlas a bhi agaibh air rùn dìomhair rioghachd nèimhe, ach dhoibhsan ni 'm bheil so air a thabhairt.

12 Oir ge b'e neach aig am bheil, dhasan bheirear, agus bithidh aige an tuilleadh pailteis: ach ge b'e neach aig nach 'eil, uaithsan bheirear eadhon an ni a ta aige.

13 Uime sin ataims' a' labhairt riu an cosamhlachdaibh, do bhrìgh air dhoibh faicinn nach faic iad, agus a' cluinntinn nach cluinn iad, agus nach tuig iad.

14 Agus anntasan a ta fàidheadoireachd Esaias air a coimhlionadh, a ta 'g radh, Le h-éisdeachd cluinneadh sibh, agus cha tuig sibh; agus le h-amharc chi sibh, agus cha 'n aithnich sibh.

15 Oir a ta cridhe a' phobuill so air fàs reamhar, agus an cluasan mall chum éisdeachd, agus dhruid iad an sùilean; air eagal uair air bith gu'm faiceadh iad le'n sùilibh, agus gu'n cluinneadh iad le'n cluasaibh, agus gu'n tuigeadh iad le'n cridhe, agus gu'm biodh iad air an iompoachadh, agus gu'n slànùichinn's iad.

16 Ach is beannuichte b'ur sùilese, oir a ta iad a' faicinn; agus b'ur cluasa, oir a ta iad a' cluinntinn.

17 Oir a deirim ribh gu fìrinneach, Gu'm b'iomadh fàidh, agus firean leis am bu mhiann na nithese fhaicinn a ta sibhse a' faicinn, agus nach faicsiad iad; agus na nithese chluinntinn a ta sibhse a' cluinntinn, agus nach eual iad.

18 Eisdibh air an aobhar sin ri cosamhlachd an t-sìoladair.

19 An uair a chluinneas neach air

bith focal na rioghachda, agus nach toir e fa'near e a, thig an droch spiorad, agus bheir e air falbh an ni a chuireadh 'na chridhe: is e so esan anns an do chuireadh an sìol ri taobh an ròid.

20 Ach esan a fhuair sìol ann an àitibh creagach b, is e so an ti a chluinneas am focal, agus a ghabhas e air ball le gairdeachas;

21 Gidheadh cha 'n'eil freumh aige ann fein, ach fanuidh se rè tamuill: agus an uair a thig trioblaid no geurleanmhuinn air son an fhocail, air ball gheibh e oibheum.

22 Esan mar an ceudna a ghabh sìol am measg an droighinn, is e so an ti a ta cluintinn an fhocail: agus a ta ro-chùram an t-saoghailse, agus mealltaireachd beartais a' mùchadh an fhocail, agus bithidh e gun toradh.

23 Ach an ti ud a ghabh sìol ann an deadh fhearann, is e sin an neach a ta cluintinn an fhocail, agus 'ga thoirt fa'near, neach mar an ceudna ta giùlan toraidh, agus a ta tabhairt a mach cuid a cheud uiread, cuid a thri fichead, agus cuid eile a dheich thar fhichead uiread 's a chuireadh.

24 Chuir e cosamhlachd eile mach dhoibh, ag radh, Is cosmhail rioghachd nèimhe ri duine a chuir sìol maith 'na fhearann:

25 Agus an uair a bha daoine 'nan codal, thainig a nàmhaid agus chuir e cogal am measg a' chruineachd, agus dh'imich e roimhe.

26 Ach an uair a thainig an t-arbhar fuidh dhéis, agus a thug e mach a thoradh, dh'fhoillsich an cogal e fein mar an ceudna.

27 Agus air teachd do sheirbhisich fhir-an-tighe thubhairt iad ris, A Thighearna, nach do chuir thusa sìol maith ann a t' fhearann? c'àite ma seadh as an d'fhuair e an cogal?

28 Thubhairt esan riu, Rinn nàmhaid éigin so. Agus thubhairt na seirbhisich ris, Ann àill leat uime sin gu'n teid sinne agus gu'n cruinnich sinn r'a chéile iad?

29 Ach thubhairt esan, Cha'n àill; air eagal ag cruinneachadh a' chogail duibh, gu spìon sibh an cruinneachd maille ris.

30 Leigibh leo fàs araon gus an d'thig am foghara: agus an àm an f hogharaidh their mise ris an luchd-buanaidh, Cruinnichibh air tùs an cogal, agus ceangluibh e 'na cheanglachanaibh: chum a losgaidh: ach cruinnichibh an cruineachd do m' shabhal.

a nach tuig se e.
c thrusaichibh.

b clochach.

31 Chuire mach cosamhlachd eile dhoibh, ag radh, A ta rioghachd nèimhe cosmhuil ri gràinne do shìol mustaird, a ghabh neach agus a chuir e 'na fhearann.

32 Ni gun amharus a's lugha do gach uile phòr^a: gidheadh air fàs da, 'se a's mò do na luibheanaibh, agus fàsuidh e 'na chrann: ionnus gu'n d'thig^e eunlaith an athair, agus gu'n dean iad nid 'na gheugaibh.

33 Cosamhlachd eile labhair e riu: Is cosmhuil rioghachd nèimhe ri taois ghoirt^b, a ghabh bean agus a dh'fholaich i an trì tomhasaibh mine, gus an do ghoirticheadh an t-iomlan.

34 Na nithe sin uile labhair Iosa ris a' phobull an cosamhlachdaibh, agus gun chosamhlachd cha do labhair e riu:

35 A chum gu coimhliontadh an ni a' thubhradh leis an fhàidh, ag radh, Fosglaidh mi mo bheul an cosamhlachdaibh, cuiridh mi 'n céill nithe a bha folaichte o thoiseach an t-saoghail^c.

36 An sin chuir Iosa am pobull air falbh, agus chaidh e steach do'n tigh: agus thainig a dheisciobuil d'a ionnsuidh, ag radh, Minich dhuinne cosamhlachd cogail an fhearainn.

37 Agus fhreagair esan agus thubhairt e riu, An ti a chuireas an sìol maith is e Mac an duine e:

38 'S e 'm fearann an domhan: agus is e an sìol maith clann na rioghachd: ach 's e an cogal clann an droch spioraid:

39 'S e an nàmhaid a chuir iad an diabhol: 's e am foghara deireadh an t-saoghail: agus is iad na buanaichean na h-aingil.

40 Agus amhuil mar a chruinnichear an cogal, agus a loisgear le teine e, is ann mar sin a bhitheas ann an deireadh an t-saoghail so.

41 Cuiridh Mac an duine aingil uaith, agus tionailidh iad as a rioghachd na h-uile nithe abheir oilbheum, agus iadsan a ta deanamh aingidh-eachd;

42 Agus tilgidh siad iad anns an àmhunn air dearg-lasadh: an sin bithidh gul agus giosgan fhiacal.

43 An sin dealruichidh na fireana mar a' ghrian, ann an rioghachd an Athar fein. Ge b'e aig am bheil cluasa chum éisdeachd éisdeadh e.

44 A ris, a ta rioghachd nèimhe cosmhuil ri ionmhas air fholach am fearann: ni an déigh fhaotainn, a dh'fholaich duine, agus air sgàth a ghairdeachais air a shon, dh'imich e

agus reic e na bha aige uile, agus cheannuich e am fearann sinn.

45 A ris, is cosmhuil rioghachd nèimhe ri ceannuiche àraidh ag iarraidh neamhnuide maiseach:

46 Agus air amas^d da air aon neamhnuid ro luachmhoir, dh'imiche agus reic e na bha aige, agus cheannuich e i.

47 A ris, a ta rioghachd nèimhe cosmhuil ri lion air a thilgeadh sar fhairge, agus a chruinnich do gach uile sheorta éisg:

48 Agus air dha bhi làn, tharruing na h-iasgair^ean e chum na tràighe, agus air suidhe dhoibh, chruinnich iad na h-éisgmhaithe ann an soithichibh, ach thilg iad na droch éisg amach.

49 Is ann mar sin a bhitheas ann an deireadh an t-saoghail: theid na h-aingil a mach, agus dealuichidh iad na droch dhaoine a measg nam fireanach;

50 Agus tilgidh siad iad san àmhunn theintich: an sin bithidh gul agus giosgan fhiacal.

51 Thubhairt Iosa riu, An do thuig sibh na nithe so uile? thubhairt iad ris, Thuig, a Thighearna.

52 Agus thubhairt esan riu, Air an aobhar sin gach uile scriobhuiche a ta foghlumta chum rioghachd nèimhe, is cosmhuil e ri fear-tighe, a bheir a mach as ionmhas nithe nuadh agus sean.

53 Agus thachair an uair a chrìochnuich Iosa na cosamhlachda so, gu'n d'imich e as sin.

54 Agus an uair a thainig e d'a dhùthaich fein, theagaisg e iad 'nar sionagat, ionnus gu'n do ghabh iad iongantag, agus gu'n dubhairt iad, C'ait an d'fhuair am fear so an gliocas so, agus na feartan ud?

55 Nach e so mac an t-saoir? nach e ainm a mhàthar Muire? nach iad a bhràithre, Seumas, agus Ioses, agus Simon, agus Iudas?

56 Agus a pheathraiche, nach 'eil iad uile maille ruinn? c'ait uime sin an d'fhuair an duine so na nithe ud uile?

57 Agus fhuair iad oilbheum ann. Ach thubhairt Iosa riu, Cha'n 'eil fàidh gun urram, ach 'na dhùthaich fein, agus 'na thigh fein.

58 Agus cha d'rinn e mòran do oibribh cumhachdach an sin, air son am mì-chreidimh.

CAIB. XIV.

FA'N àm sin chual Herod an Te-trach cliu Iosa,

2 Agus thubhairt e r'a sheirbhich, Is e so Eoin Baiste, dh'éirich

a ros. b laibhin. c o leagadh bunaite an domhain.

d airmseachd.

e o na marbhuibh, is uime sin a ta feartan air an oibreachadh leis.

3 Oir air glacadh Eoin do Herod, cheangail se e, agus thilg e am prìosun e air son Herodiais, mnà Philip a bhràthar fein.

4 Oir thubhairt Eoin ris, Cha 'n' 'eil e dlìgheach dhuit a bi agad.

5 Agus an uair bu mhiann leis a chur gu bàs, bha eagal a phobuill air, oir bha meas fàidh aca air.

6 Ach an uair a bha comhainm la-breithe Heroid air a chumail, rinn nighean Herodiais dannsa 'nan làth-air, agus thaitinn i ri Herod:

7 Ionnsu gu'n do gheall e le mion-naibh, gu tiubhradh e dh'i ge b'e air bith ni a dh'iarradh i.

8 Agus air dh'ise bhi air a teagasg leis a màthair roimh laimh, thubhairt i, Tabhair dhomh an so ceann Eoin Baiste air mèis.

9 Agus bha 'n rìgh doilich: ach air son a mhionnan, agus na muinntir a bha 'nan suidhe aig biadh maille ris, dh'àithn e a thabhairt d'i.

10 Agus air cur *fir-marbhaidh* naith, bhuin e a cheann a dh'Eoin anns a phrìosun.

11 Agus thogadh a cheann air mèis, agus thugadh do'n chailin e: agus thug ise d'a màthair e.

12 Agus thainig a dheisciobuil, agus thug iad an corp leo, agus dh'adhlac iad e, agus thainig iad agus dh'innis iad *sin* do Iosa.

13 An uair a chual Iosa so, chaidh e as sin air luing gu ionad fàsail air leth: agus an uair a chual am pobull *sin*, lean iad d'an cois e as na bailtibh.

14 Agus air dol a mach do Iosa, chunnaic e coimhthional mòr, agus ghabh e truas mòr dhiubh, agus shlàn- uich e an droing aca bha euslan.

15 Agus an uair a b'fheasgar e, thainig a dheisciobuil d'a ionnsuidh, ag radh, Is àite fàsail so, agus a ta an t-àm a nis air dol seachad; cuir an sluagh air falbh, chum as gu'n teid iad do na bailtibh, agus gu'n ceannuich iad biadh dhoibh fein.

16 Ach thubhairt Iosa riu, Cha ruig iad a leas falbh; thugaibhse dhoibh r'a itheadh.

17 Agus thubhairt iad ris, Cha 'n'eil againn an so ach cùig arain*, agus dà iasg.

18 Thubhairt esan *riu*, Thugaibh an so iad do m' ionnsuidhs.*

19 Agus dh'àithn e do'n t-sluagh suidhe sìos air an fheur, agus ghlac e na cùig arain, agus an dà iasg, agus air amharc dha suas gu nèamh, bheannuich agus bhris e, agus thug

e na h-arain d'a dheisciobluibh, agus thug na deisciobuil do'n t-sluagh iad.

20 Agus dh'ith iad uile, agus shàs- uicheadh iad: agus thog iad làn dà chliabh dheug do'n bhiadh bhriste, a bha dh'fhuighleach aca.

21 Agus bha iadsan a dh'ith mu- thimchioll cùig mìle fear, thuilleadh air mnaibh agus air cloinn.

22 Agus air ball choimhéignich Iosa a dheisciobuil gu dol an luing, agus dol roimhe do'n taobh eile, gus an cuireadh esan an sluagh air falbh.

23 Agus an uair a leig e an sluagh uaith, chaidh e suas air beinn 'na ao- nar a dheanamh ùrnuigh: agus an uair a bha am feasgar air teachd, bha e an sin 'na aonar.

24 Ach bha an long fa 'n àm sin am meadhon na fairge, air a tilgeadh a null agus a nall leis na tonnaibh: oir bha' a ghaoth 'nan aghaidh.

25 Agus anns a cheathramh faire do'n oidhche, chaidh Iosa d'an ionn- suidh, ag imeachd air an fhairge.

26 Agus an uair a chunnaic na deisciobuil e 'g imeachd air an fhairge, bha iad fa bhuaireas, ag radh, Is spiorad a ta ann: agus ghlaodh^b iad a mach le h-eagal.

27 Ach labhair Iosa riu air ball, ag radh, Biodh misneach mhaith agaibh, is mise a ta ann, na biodh eagal oirbh.

28 Agus fhreagair Peadar e agus thubhairt e, A Thighearna, ma's tu a ta ann, iarr ormsa teachd a d'ionn- suidh air na h-uisgeachaibh.

29 Agus thubhairt esan, Thig. Agus an uair a bha Peadar air teachd a nuas as an luing, dh'imich e air na h-uisgeachaibh, chum teachd gu h-Iosa.

30 Ach an uair a chunnaic e a' ghaoth làidir, ghabh e eagal: agus an uair a thòisich e air dol fuidh, ghlaodh e, ag radh, A Thighearna, fòir orm.

31 Agus air ball shìn Iosa mach a làmh, agus rug e air, agus thubhairt e ris, O thusa air bheag creidimh, c'ar son a bha thu fuidh amharus?

32 Agus an uair a chaidh iad a steach do'n luing, choisg a' ghaoth.

33 An sin thainig iadsan a bha san luing, agus rinn iad aoradh dha, ag radh, Gu frinneach is tu Mac Dhé.

34 Agus an uair a chaidh iad do'n taobh eile, thainig, iad gu talamh Ghenesaret.

35 Agus an uair a fhuair luchd an àite sin fiosrachadh uime, chuir iad fios air feadh na tìre sin uile air

gach taobh dhiubh, agus thug iad d'a ionnsuidh an droing sin uile a bha euslan.

36 Agus ghuidh iad air, gu feudadh iad beantuinn ri h-ìomall 'eu-daich amhàin: agus a mhèud dhiubh 's a bhean, shlànuicheadh gu h-ìomlan iad.

CAIB. XV.

AN sin thainig scriobhuichean agus Phairisich o Hierusalem gu h-Iosa, ag radh,

2 C'ar son a ta do dheisciobuil a dol an aghaidh gnàthuchaidh nan sinnsear? oir cha'n ionnlaid iad an lamhan an uair a dh'itheas iad-aran.

3 Ach fhreagair esan agus thubhairt e riu, C'ar son a ta sibhse a' briseadh àithne Dhé le bhur gnàthuchadh fein?

4 Oir thug Dia àithne, ag radh, Tabhair onoir do t'athair agus do d' mhàthair: agus ge b'e mhalluicheas a' athair no mhàthair, cuirear gu bàs e.

5 Ach their sibhse, Ge b'e neach a their r'a athair no r'a mhàthair, Biodh e 'na thiodhlacadh do'n teampull gach ni leis am feudadh tu buannachd fhaotainn uamsa,

6 Nach feum e 'athair no mhàthair onoruchadh. Mar sin chuir sibhse an neo-brìgh àithne Dhé le bhur gnàthuchadh fein.

7 A chealgairean, is maith a rinn Esaias b' fàidheadaireachd mu'r timchioll, ag radh,

8 A ta am pobull so a' dlùthachadh riumsa le'm beul, agus à' tabhairt onoir dhomh le'm bìlbh: ach a ta an cridhe fada uam.

9 Ach is ann an dlomhanas a ta iad a' deanamh aoraidh dhomhsa, a' teagasg àitheanta dhaoine mar theagasg.

10 Agus air gairm an t-sloigh dha, thubhairt e riu, Eisidibh agus tuigibh.

11 Cha'n e an ni a theid a steach sa' bheul a shaluicheas an duine: ach an ni a thig a mach as a' bheul, is e so a shaluicheas an duine.

12 An sin thainig a dheisciobuil, agus thubhairt iad ris, Am bheil fhios agad gu'n do ghabh na Phairisich oibheum, an deigh dhoibh na briathran ud a chluinntinn?

13 Ach fhreagair esan agus thubhairt e, Gach uile luibh nach do shuidhich m'athair nèamhaidh se, splonar a bhun e.

14 Leigibh leo: is cinn-ivil dhall nan dall iad. Agus ma thredruicheas dall dall eile, tuitidh iad araon anns a chlais.

15 Agus fhreagair Peadar agus

thubhairt e ris, Minich dhuinn an cosamhlachd sin.

16 Agus thubhairt Iosa, Am bheil sibhse fathast mar an ceudna gun tuigse?

17 Nach 'eil sibh a' tuigsinn fathast, ge b'e ni a theid a steach sa' bheul, gu'n d'theid e sa' bhroinn, agus gu'n tilgeara mach do'n t-slochd shalchair e?

18 Ach na nithe sin a thig a mach as a' bheul, a ta iad a' teachd o'n chridhe, agus is iad sin a shaluicheas an duine.

19 Oir is ann as a' chridhe thig droch smuainte, mortadh, adhartannas, striopachas, gaduigheachd, fianuis bhréige, toibheum.

20 Is iad so na nithe a shaluicheas an duine: ach itheadh le lamhaibh gun ionnlad, cha saluich sin an duine.

21 Agus air dol do Iosa as sin, chaidh e gu crìochuibh Thiruis agus Shidoìn.

22 Agus feuch, thainig bean do mkuinntir Chanaain o na crìochuibh sin, agus ghlaodh i ris, ag radh, Dean tròcair orm, a Thighearna, a Mhic Dhaibhi; a ta mo nighean air a buaireadh gu truagh le deamhan.

23 Ach cha d'thug esan freagradh sam bith dh'i. Agus thainig a dheisciobuil d'a ionnsuidh, agus dh'iarr iad air, ag radh, Cuir air falbh i, oir tha i glaothaich 'nar deigh.

24 Ach fhreagair esan agus thubhairt e, Cha do chuireadh mise, ach a chum chaorach chailte thighe Israeil.

25 An sin thainig ise agus rinn i aoradh dha, ag radh, A Thighearna, cuidich leam e.

26 Ach fhreagair esan agus thubhairt e, Cha chòir aran ne cloinne a ghlacadh, agus a thilgeadh chum nan con.

27 Agus thubhairt ise, Is fìor, a Thighearna: ach ithidh na coin do'n sbruileach a thuiteas o bhord am maighstirean.

28 An sin fhreagair Iosa agus thubhairt e rithe, O bhean, is mòr do chreidimh: biodh dhuit mar is toil leat. Agus rinneadh a h-inghean slàn o'n uair sin a mach.

29 Agus air imeachd do Iosa as sin thainig e laimh re fairge Ghalile, agus an uair a chaidh e suas air beinn, shuidh e sìos an sin.

30 Agus thainig mòr shluagh d'a ionnsuidh, agus aca maille riu bacadh, doill. balbhain, daoine ciur-amach, agus mòran eile agus thilg

iad sìos aig cosaibh Iosa iad, agus shlànuich e iad.

31 Ionnnus gu'n do ghabh an sluagh iongantais 'nuair a chunnaic iad na balbhain a' labhairt, na daoine ciurramach slàn, na bacaich ag imeachd, agus na doill a' faicinn: agus thug iad glòir do Dhia Israeil.

32 An sin ghairm Iosa a dheisciobuil d'a ionnsuidh, agus thubhairt e, A taim a' gabhail truais do 'n t-sluagh, oir dh'fhan iad maille rium a nis ré thri laithean, agus cha 'n'eil ni air bith aca r'a itheadh: agus cha chuir mi uam 'nan tross iad, air eagail gu fannuich iad air an t-slighe.

33 Agus thubhairt a dheisciobuil ris, Cia as a gheibheamaid na h-uireada dh'aran san fhàsach, as bu leoir a shàsachadh sloigh co mhòr?

34 Agus thubhairt Iosa riu, Cia lìon aran a ta agaibh? agus thubhairt iadsan, Seachd, agus beagan a dh'iasgaibh beaga.

36 Agus dh'àithn e do'n t-sluagh suidhe sìos air an làr.

36 Agus air glacadh nan seachd aran agus nan iasg dha, agus air breith buidheachais, bhris e iad, agus thug e d'a dheisciobluibh, agus thug na deisciobuil do'n t-sluagh iad.

37 Agus dh'ith iad uile, agus shànuicheadh iad: agus thog iad do'n bhìadh bhrìste a dh'fhàgadh làn sheachd bascaid.

38 Agus bha a' mhuinntir a dh'ith, ceithir mìle fear, thuilleadh air mnaibh agus air cloinn.

39 Agus air dha an sluagh a leigeadh uaith, chaidh e air luing, agus thainig e gu crìochaibh Mhagdala.

CAIB. XVI.

A GUS air teachd do na Phairisich agus do na Sadusaich 'g a dhearbhadh a, dh'iarr iad air comhar a nochdadh dhoibh o nèamh.

2 Ach fhreagair esan agus thubhairt e riu, An uair is feasgar e, their sibh, *Bithidh* deadh aimsir ann; oir a ta an t-athar dearg.

3 Agus airmaduinn, *Bithidh* droch aimsir ann an diugh; oir a ta an t-athar dearg agus dorcha. Is aithne dhuibh breth a thoirt air gnùis an athair, agus nach 'eil e'n comas dhuibh comharan nan aimsir a thuigsinn?

4 A ta ginealach aingidh agus adhaltrannach ag iarraidh comharaidh, agus cha toirear comhara dhoibh, ach comharan fhàidh Ionais. Agus air dha am fàgail, dh'imich e as sin.

5 Agus an uair a thainig a dheisciobuil a dh'ionnsuidh na taoibh eile, dhi-chuimhnich iad aran a thabhairt leo.

6 Agus thubhairt Iosa riu, Thugaibh an aire, agus gleidhibh sibh fein o thaois ghoirt nam Phairiseach, agus nan Sadusach.

7 Agus bha iad a' reusnachadh eatorra fein, ag radh, *Is ann* air son nach d'thug sinn aran leinn.

8 Agus air tuigsinn sin do Iosa, thubhairt e riu, O sibhse air bheag creidimh, c'ar son a ta sibh a' reusnachadh eadruibh fein, *gur ann* a chionn nach d'thug sibh aran leibh?

9 Nach 'eil sibh fathast a' tuigsinn, no cuimhneachadh nan cùig aran nan cùig mìle, agus cia lìon cliabh a thog sibh?

10 No nan seachd aran nan ceithir mìle, agus cia lìon bascaid a thog sibh?

11 Cionnus nach 'eil sibh a' tuigsinn, nach ann mu aran a thubhairt mi ribh, sibh a bhi air bhur faicill o thaois ghoirt nam Phairiseach, agus nan Sadusach?

12 An sin thuig iad cionnus nach d'iarr e orra bhi air am faicill o thaois ghoirt an arain, ach o theagasg nam Phairiseach, agus nan Sadusach.

13 Agus air teachd do Iosa gu crìochaibh Chèsairea Philipi, dh'fheòraich e d'a dheisciobluibh, ag radh, Cò a tha daoine ag radh is e Mac an duine?

14 Agus thubhairt iadsan, *Tha* cuid ag radh Eoin Baiste, cuid Elias, agus cuid eile Ieremias, no aon do na fàidhibh.

15 Thubhairt esan riu, Ach cò tha sibhse ag radh is mi?

16 Agus fhreagair Simon Peadar agus thubhairt e, Is tusa Crìosd, Mac an Dé bheo.

17 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, Is beannuicht' thusa, a Shìmoin Bhar-Iona; oir cha d'fhoillsich fuil is feoil sin duitse, ach m'Athairs' a ta air nèamh.

18 Agus a deirimse riut, Gur tusa Peadar, agus air a' charraigb so togaidh mise m'eaglais: agus cha tabhair geatan ifrinn buaidh oirre.

19 Agus bheir mi dhuit iuchraiche rioghachd nèimhe: agus ge b'e ni a cheanglas tusa air talamh, bithidh e ceangailte air nèamh; agus ge b'e ni a dh'fhuasglas tusa air talamh, bithidh e fuasgailte air nèamh.

20 An sin dh'àithn e d'a dheisciobluibh gun iad a dh'innseadh do

neach air bith, gu'm b'esan Iosa an Criosd.

21 O'n àm sin a mach thòisich Iosa air nochdadh d'a dheisciobluibh, gu'm b' éigin dasan dol suas gu Hierusalem, agus mòran do nithibh fhulang o na seanairibh, agus na h-ard shagartaibh, agus na scriobhuichibh, agus a bhi air a chur gu bàs, agus a bhi air a thogail suas air an treas là.

22 Agus ghabh Peadar e, agus thòisich e air achmhasan a thabhairt dha, ag radh, Gu ma fada sin uaitse, a Thighearna; cha tachair sin duitse.

23 Ach air tionndadh dhasan, thubhairt e ri Peadar, Imich air mo chùl, a Shatain, is oibbheum dhomh thu: oir cha'n eil spéis agad do nithibh Dhé, ach do nithibh dhaoine.

24 An sin thubhairt Iosa r'a dheisciobluibh, Ma's àill le neach air bith teachd a'm' dhéighse, àicheadhadh se e fein, agus togadh e air a chrann-ceusaidh, agus leanadh e mise.

25 Oir ge b'e neach le'm b'àill anam a ghleidheadh, caillidh se e; agus ge b'e neach a chailleas anam air mo sgàthsa, gheibh se e.

26 Oir ciod an tairbhe a ta ann do dhuine, ge do chosnadh e an saoghal uile, agus anam fein a chall? no ciod i a' mhalairt a bheir duine air son 'anama?

27 Oir thig Mac an duine ann an glòir 'Athar. maille r'a ainglibh; agus an sin bheir e do gach neach a rèir a ghnìomhara.

28 Gu deimhin a deirim ribh, Gu bheil cuid do'n droing a ta 'nan seasamh an so, nach blais bàs, gus am faic iad Mac an duine a' teachd 'na rioghachd fein.

CAIB. XVII.

AGUS an déigh shea laithean, a ghabh Iosa Peadar, agus Seumas, agus Eoin a bhràthair, agus thrèoruich e iad air leth gu beinn ard,

2 Agus dh'atharraicheadh a chruth 'nan làthair, agus dhealraich aghaidh mar a' ghrian, agus rinneadh eudach geal mar an solus.

3 Agus feuch, chunncas leo b Maois agus Elias a' comhradh ris.

4 An sin fhreagair Peadar, agus thubhairt e ri h-Iosa, A Thighearn, is maith dhuinne bhi 'n so: ma's àill leatsa, deanamaid tri bothainc an so; aon duitse, aon do Mhaois, agus aon do Elias.

5 Air dha bhi fathast a' labhairt, feuch, thilg neul soillseach sgàile orra: agus feuch, guth as an neul, ag

radh, Is e so mo Mhac gràdhachsa, anns am bheil mo mhòr thlachd, éisdibh ris.

6 Agus an uair a chuala na deisciobuil so, thuit iad air an aghaidh, agus ghabh iad eagal ro mhòr.

7 Agus thainig Iosa agus bhean e riu, agus thubhairt e, Eiribh, agus na biodh eagal oirbh.

8 Agus an uair a thog iad suas an sùilean, cha 'n fhac iad neach air bith, ach Iosa 'na aonar.

9 Agus an àm dhoibh teachd a nuas o'n bheinn, thug Iosa àithne dhoibh, ag radh, Na-innsibh do neach air bith an ni a chunnaic sibh, gus an éirich Mac an duine o na marbhaibh.

10 Agus dh'fhèoraich a dheisciobuil dheth, ag radh, C'ar son ma seadh a their na scriobhuichean, gur éigin Elias a theachd air tús?

11 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Thig Elias gu firinneach air tús, agus aisigidh e na h-uile nithe:

12 Ach a deirimse ribh Gu'n d'thainig Elias a cheana, agus cha d'aithnich iad e, ach rinn iad gach ni bu toil leo ris: is ann mar sin mar an ceudna a dh'fhulaingeas Mac an duine uatha.

13 An sin thuig na deisciobuil gu'm b'ann mu Eoin Baiste a labhair e riu.

14 Agus an uair a thainig iad chum an t-sluaigh, thainig duine *àraidh* d'a ionnsuidh, a' tuiteam air a ghluinibh dha, agus ag radh,

15 A Thighearna, dean tròcair air mo mhac, oir a ta e gu tinn leis an tuiteamachd, agus is mòr an cràdh a ta e a' fulang: oir a ta e gu minic a' tuiteam san teine, agus gu tric san uisge.

16 Agus thug mi e dh'ionnsuidh do dheisciobul, agus cha b'urrainn iad a leigheas.

17 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e, A ghinealaich neo-chreidich, agus choirbte, cia fhad a bhitheas mi maille ribh? cia fhad dh'fhulaingeas mi sibh? thugaibh am' ionnsuidhs' an so e.

18 Agus chronuich Iosa andeamhan, agus dh'imich e as: agus shlànuicheadh an leanabh o'n uair sin a mach.

19 An sin an uair a thainig na deisciobuil chum Iosa fa leth, thubhairt iad, C'ar son nach b'urradh sinne a thilgeadh a mach?

20 Agus thubhairt Iosa riu, Air son bhuir mi-chreidimh: oir gu firin-

^a iomlait. ^b dh'fhoillsicheadh doibh. ^c pàilluna.

^d tuiteamas, guin na ré, tinneas na gealaich.

neach a deirim ribh, Nam biodh aguibh creidimh mar ghràinne mustaird, theireadh sibh ris a' bheinn so, Atharruich as so an sud, agus dh'atharruicheadh i; agus cha bhiodh nì air bith eucomasach dhuibh.

21 Gidheadh, cha d'theid a' ghnè so mach, ach le h-ùrnuigh agus le trosgadh.

22 Agus am feadh a bha iad a' fantuinn ann an Galile, thubhairt Iosa rin, Bithidh Mac an duine air a bhrath thairis do lamhaibh dhaoine:

23 Agus marbhaidh siad e, ach an treas là éiridh e: Agus bha iadsan ro bhrònach.

24 Agus air teachd dhoibh do Chapernaum, thainig luchd togail na cìse gu Peadar, agus thubhairt iad ris, Nach 'eil bhuir maighstirse 'g ìocadh na cìse?

25 Thubhairt esan, A ta. Agus an uair a chaidh e steach do'n tigh, labhair Iosa ris air tùs, ag radh, Cìod i do bharails', a Shìmoir? cia uaith a ta rìghre na talmhainn a' togail càine no cìse? 'N ann o'n cloinn fein, no o choigreachaibh?

26 Thubhairt Peadar ris, O choigreachaibh. Thubhairt Iosa ris-san, Air an aobhar sin a ta a' chlann saor.

27 Gidheadh chum nach tugamaid eilbheum dhoibh, imichsa chum na fairge, agus tilg dubhan innte, agus tog an ceud iasg a thig a nìs: agus air fosgladh a bheoil duit, gheibh thu bonn airgid; sin gabh, agus tabhair dhoibh air mo shonsa, agus air do shon fein.

CAIB. XVIII.

ANNS an àm sin fein thainig na deisciobuil chum Iosa, ag radh, Cò a's mò ann an rioghachd nèimhe?

2 Agus air do Iosa leanabh beag a ghairm chuige, chuir e 'nam meadhon e.

3 Agus thubhairt e, Gu firinneach a deirim ribh, Mur iompoichear sibh, agus mur bisibh mar leanabana, nach d'theid sibh a steach do rioghachd nèimhe.

4 Air an aobhar sin ge b'e dh'islicheas e fein mar an leanaban so, 'se sin fein a's mò ann an rioghachd nèimhe.

5 Agus ge b'e ghabhas aon leanaban d'a leithid so ann am ainmse, gabhuidh e mise:

6 Ach ge b'e neach a bheir oilbheum dh'aon neach do'n mhuinntir bhig so a ta creidsinn annamsa, b'fhearr dha gu'm biodh cloch-mhui-

linn air a crochadh r'a mhuineal, agus gu'm biodh e air a bhàthadh ann an doimhne na fairge.

7 Is anaoibhinn do'n t-saoghal air son oilbheuman: oir is eigin do oilbheumaibh teachd; ach is anaoibhinn do'n duine sin trid an d'thig an t-oilbheum.

8 Uime sin ma bheir do lamh no do chos aobhar oilbheim^b dhuit, gearr dhìot iad, agus tilg uait iad: is fearr dhuit dol a steach do'n bneatha air leth chois no air leth laimh, na dà laimh no dà chois a bhi agad, is tu bhi air do thilgeadh anns an teine shiorruidh.

9 Agus ma bheir do shùil aobhar oilbheim dhuit, spion asad i, agus tilg uait i: is fearr dhuit dol a steach chum na beatha air leth shùil, na dà shùil a bhi agad agus thu bhi air do thilgeadh ann an teine ifrinn.

10 Thugaibh an aire nach dean sibh tarcais air aon neach do'n mhuinntir bhig so; oir a deirimse ribh, gu bheil an aingilsan air nèamh a' faicinn a ghnàth gnùis m'Atharsa, a ta air nèamh.

11 Oir thainig Mac an duine a shaoradh an nì sin a bha caillte.

12 Cìod is barail dhuibhse? ma bhitheas aig duine ceud caora, agus gu'n d'theid aon diubh air seacharan, nach fàg e na naoi caoraich dheug agus ceithir fichead air na beanntaibh, agus nach d'theid e dh'iarruidh na caorach a chaidh air seacharan?

13 Agus ma tharlas da gu'm faigh e i, gu deimhin a deirim ribh, Gu'n dean e tuilleadh gairdeachais air son na caorach sin, na air son nan naoi caorach dheug agus ceithir fichead, nach deachaidh air seacharan.

14 Mar so cha'n e toil bhuir n-Athars' a ta air nèamh, gu'n rachadh aon neach do'n mhuinntir bhig so a chall.

15 Uime sin ma pheacuicheas do bhràthair a'd' aghaidh, imich agus innis a lochd dhac eadar thu fein agus esan a mhàin: ma dh'éisdeas e riut, choisinn thu do bhràthair.

16 Ach mur éisd e riut, tabhair leat aon no dithis eile, chum gu'm bi gach nì air a dheanamh^d seasmhach am beul dithis no triuir a dh'fhianuisibh.

17 Agus ma dhiultas e iadsan éisdeachd, innis do'n eaglais e: ach ma dhiultas e'n eaglais éisdeachd, biodh e dhuit mar Gheintileach, agus mar chis-mhaor.

18 Gu deimhin a deirim ribh, Ge

^b tuislidh. ^c spreig, tagair ris.

^d a' chàis uile air a deanamh.

^a gearraidh no duilinne.

b'è air bith nithe a cheanglas sibhse air talamh, bithidh iad ceangailte air nèamh: agus ge b'è air bith nithe a dh'fhuasglas sibhse air talamh, bithidh iad fuasgailte air nèamh.

19 A ris a deirim ribh, Ma choird-eas dithis aguibh air talamh mu thimchioll aon ni a dh'iarraas iad, nithear so dhoibh le m'Athairs' a ta air nèamh.

20 Oir ge b'è àit am bheil dithis no triuir air an cruinneachadh an ceann a chèile a'm' ainmse, a ta mise an sin 'nam meadhon.

21 Air dol do Pheadar d'a ionnsuidh san àm sin, thubhairt e, A Thighearna, ciaminica phéacuicheas mo bhràthair a'm' aghaidh, agus a mhaithreas mi dha? An ann gu ruig an seachdamh uair?

22 Thubhairt Iosa ris, Ni abram riut, gus an seachdamh uair, ach gu deich agus tri fichead seachd uaire.

23 Air an aobhar sin is cosmhuil rioghachd nèimhe ri rìgh àraidh le'm b'aill cunntas a dheanamh r'a sheirbhisich.

24 Agus an uair a thòisich e air cunntas a dheanamh, thugadh aon d'a ionnsuidh air an robh aige deich mìle talann.

25 Ach do brìgh nach robh aige ni leis an diòladh e, dh'àithn a thighearna e fein, agus a bhean, agus a chlann, agus na h-uile nithe a bha aige a reiceadh, agus diòladh a dheanamh.

26 Air an aobhar sin thuit an seirbhiseach sin sìos, agus rinn e umhlachd dha, agra dh'fhuair e, a Thighearna, dean foighidin rium, agus locaidh mi dhuit an t-ìomlan.

27 An sin air do thighearna an òg-laich sin truas mòr a ghabhail dheth, leig e a chead da, agus mhaith e na flacha dha.

28 Ach an uair a chaidh an seirbhiseach sin fein a mach, fhuair e aon d'a choimh-sheirbhisich air an robh aige ceud peghinn: agus chuir e lamh ann, agus rug e air sgòman air, ag radh, Ioc dhomh na bheil ag-am ort.

29 Agus thuit a choimh-sheirbhisich sin sìos aig a chosaibh, agus ghuidh o air, ag radh, Dean foighidin rium, agus locaidh mi dhuit an t-ìomlan.

30 Agus cha b'aill leis-san sin: ach dh'imich e agus thilg e am prìosun e, gus an iocadh e na fiacha.

31 Agus an uair a chunnaic a choimh-sheirbhisich na nithe a rinn-eadh, bha iad ro dhoillich, agus thainig iad, agus dh'fhoillsich iad d'an tighearna gach ni a rinneadh.

32 An sin air d'a thighearna aghairm,

thubhairt e ris, A dhroch sheirbhisich, mhaith mi dhuit na fiachan ud uile, do bhrìgh gu'n do chuir thu impidh orm.

33 Nach bu choir dhuitse mar an ceudna tròcair a dheanamh air do choimh-sheirbhiseach fein, amhuil mar a rinn mise tròcair ortsa?

34 Agus air gabhail feirge d'a thighearna, thug e do na ceusadairibh e, gus an iocadh e fhiachan uile dha.

35 Agus mar sin ni m'Athair nèamhuidh ribhse, mur maith gach aon agaibh o bhur cridhibh d'a bhràthair an cionta.

CAIB. XIX.

A GUS tharladh a, an uair a chrìochnuich Iosa na briath-rasa, gu'n d'imich e o Ghalile, agus thainig e gu crìochaibh Iudea, air an taobh thall do Iordan:

2 Agus lean sluaigh mòr e, agus shlànauich e iad an sin.

3 Thainig na Phairisich mar an ceudna d'a ionnsuidh 'ga dhearbhadh, agus ag radh ris, Am bheil e ceaduichte do dhuine a bhean a chur uaith air gach uile aobhar?

4 Agus fhreagair esan agus thubhairt e riu, Nach do leugh sibh, An ti a rinn air tùs iad, gu'n d'rinn e iad fear agus bean?

5 Agus thubhairt e, Air an aobhar so fàgaidh duine athair agus a mhàthair, agus dlùth-leanuidh e r'a mhnaoi; agus bithidh iad araon 'nan aon fheoil.

6 Air an aobhar sin cha dithis iad ni's mò, ach aon fheoil. Uime sin an ni a cheangail Dia, na sgaoileadh duine.

7 Thubhairt iad ris, C'ar son ma seadh a dh'aithn Maois litir-dheall-aich a thabhairt dh'i, agus a cur air falbh?

8 Thubhairt esan riu, Dh'fhuilaing Maois dhuibhse air son cruais bhur cridhe, bhur mnai a chur uaibh: ach cha robh e mar sin o thùs.

9 Agus a deirimse ribh, Ge b'è chuireas uaith a bhean, ach air son striopachais, agus a phòsas bean eile, a ta e 'a deanamh adhaltrannais: agus ge b'è neach a phòsas ise a chuireadh air falbh, e ta e a' deanamh adhaltrannais.

10 Thubhairt a dheisciobuil ris, Ma's e sin cor an fhir r'a mhnaoi, cha 'nèil am pòsadh maith r'a dheanamh.

11 Ach thubhairt esan riu, Cha 'nèil na h-uile dhaoine eomasach air

a thachair.

b 'ga fheuchainn,

'ga bhuaireadh.

a' chainnt so a ghabhail, ach iad san d'an d'thugadh e.

12 Oir a ta cuid 'nan caillteanaich, a rugadh mar sin o bhroinn am màthar: agus a ta cuid do chaillteanaich ann, a rinneadh 'nan caillteanaich te daoinibh: agus a ta caillteanaich ann, a rinn iad fein 'nan caillteanaich air son rioghachd nèimhe. Ge b'e neach a ta comasach air a ghabhail chuige, gabhadh se e.

13 An sin thugadh clann bheag d'a ionnsuidh, chum gu cuireadh e a lamhan orra, agus gu'n deanadh e ùrnuigh: agus chronuich na deisciobuil iad.

14 Ach thubhairt Iosa, Fulaingibh do na leanabaibh, agus na bacaibh dhoibh teachd a m' ionnsuidh: oir is ann d'an leithidibh sin a ta rioghachd nèimhe.

15 Agus an déigh dha a lamhan a chur orra, dh'imich e as sin.

16 Agus feuch, thainig neach agus thubhairt e ris, A mhaighstir mhaith, c'ad am maith a dheanam chum gu faigh mi a' bheatha mhaireannach?

17 Agus thubhairt esan ris, C'ar son a ghoidheadh tu maith dhìomsa? cha 'n'eil aon neach maith ach a h-aon, eadhon Dia: ach ma's àill leat dol a steach chum na beatha coimhid a na h-àitheanta.

18 Thubhairt esan ris, Cia iad? agus thubhairt Iosa, Na dean mortadh. Na dean adhaltrannas. Na goid. Na toir fianuis bhréige.

19 Tabhair onoir do t'athair, agus do d' mhàthair: agus, Gràdhaidh do choimhearsnach mar thu fein.

20 Thubhairt an t-òganach ris, Choimhid mi iad sin uile o m'òige: ciod a ta dh'uireasbhuidh orm faist-as?

21 Thubhairt Iosa ris, Ma's àill leat bhi coimhlionta, imich, reic na bheil agad, agus tabhair do na bochdaibh, agus gheibh thu onmhas air nèamh: agus thig, agus lean mise.

22 Agus an uair a chual an t-òganach na briathra sin, dh'fhalbh e gu brònach: oir bha mòr shaibhreas aige.

23 An sin thubhairt Iosa r'a dheisciobluibh, Gu firinneach a deirim ribh, gu bheil e cruaidh air duine saibhir dol a steach do rioghachd nèimhe.

24 Agus a ris a deirim ribh, Gur usadh do chàmhail dol tre chrò snàthuide, na do dhuine saibhir dol a steach do rioghachd Dhé.

25 Agus air cluinntinn so d'a dheiscioblaibh, ghabh iad iongantas

mòr, ag radh, Cia ma seadh an neach a dh'fheudas a bhi air a shaoradh?

26 Ach air amharc do Iosa orra, thubhairt e riu, Do dhaoineibh a ta so eu-comasach, ach do Dhia a ta na h-uile nithe comasach.

27 An sin fhreagair Peadar, agus thubhairt e ris, Feuch, thréig sinn nah-uile nithe, agus lean sinn thusa; air an aobhar sin ciod a gheibh sinn?

28 Agus thubhairt Iosa riu, Gu deimhin a deirim ribh, sibhse a lean mise, anns an ath-ghineamhuinc, an trà shuidheas Mac an duine air caithir a ghloire fein, gu'n suidh sibhse mar an ceudna air dà chaithir dheug, a' tabhairt breth air dà threibh dheug Israeil.

29 Agus ge b'e neach a thréig tighean, no bràithrean, no peathraichean, no athair, no màthair, no bean phosda, no clann, no fearann air sgàth m'ainmese, gheibh e a' cheud uiread, agus a' bheatha mhaireannach mar oighreachd.

30 Ach a ta mòran air thoiseach a bhitheas air dheireadh; agus air dheireadh, a bhitheas air thoiseach.

CAIB. XX.

OIR is cosmhuil rioghachd nèimhe ri fear-tighe, a chaidh a mach moch air mhaduinn a thuarasdalachadh luchd oibre d'a ghàradh fionad.

2 Agus an déigh dha cordadh ris an luchd oibre air pheghinn Romhanach san là, chuir e g'a ghàradh fionad iad.

3 Agus an uair a chaidh e mach timchioll na treas uaire, chunnaic e droing eile 'nan seasamh diomhanach air a' mhargadh.

4 Agus thubhairt e riu, Imichibhse mar an ceudna do'n ghàradh fhìona, agus ge b'e ni a bhitheas ceart, bheir mi dhuibh e. Agus dh'imich iad.

5 An uair a chaidh e mach a ris timchioll na seathadh agus na naothadh uaire, rinn e mar an ceudna.

6 Agus an uair a chaidh e mach mu timchioll na h-aon uair deug, fhuair e dream eile 'nan seasamh dlomhanach, agus thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh 'nar seasamh an so feadh an là dlomhanach?

7 Thubhairt iad ris, A chionn nach do thuarasdalnich duine air bith sinn. Thubhairt esan riu, Imichibhse mar an ceudna do'n ghàradh fhìona, agus ge b'e ni a ta ceart, gheibh sibh e.

8 Agus air teachd do'n fheasgar, thubhairt tighearna a' ghàridh fhìona sin r'a stiùbhard e, Gairm an luchd

a'gleidh.

b trid, troimh.

c ath-ùrachadh, ath-chruthachadh.
d fhìon-lìos. e fhear-riaghlaidh.

dh'òlas mise, agus tabhair dhoibh an tuaradhal, a' tòiseachadh o 'n droing a thainig fa dheireadh gu ruig na ceud daoinne.

9 Agus an uair a thainig iadsan a thuarasdaluibheadh mu thimchioll na h-aon uair deug, fhuair gach duine dhiubh peghinn.

10 Ach an uair a thainig an ceud dream, shaoil iadsan gu'm faigheadh iad ni bu mhò; ach fhuair gach aon dhiubh mar an ceudna peghinn.

11 Agus air dhoibh fhaotainn, rinn iad gearan an aghaidh fhir-an-tighe.

12 Ag radh, An dream sin a thainig fa dheireadh, cha d'rinn iad obair ach aon uair, agus rinn thu iad ionann agus sinne, a dh'iomchair uallach a agus teas an là.

13 Ach fhreagair esan agus thubhairt e ri fear dhiubh, A charaid, cha 'n'eil mi a deanamheucoir ort: nach do choird thu rium air pheghinn?

14 Tog leat do chuid fein, agus ìmich romhad: 's i mo thoils' a thabhairt do'n ti so a thainig fa dheireadh, mar a thug mi dhuitse.

15 Nach 'eil e ceadùichte dhomhsa an ni a's toil leam a dheanamh ri m' chuid fein? am bheil do shùils' olc, air son gu bheil mise maith?

16 Mar sin bithidh an droing dheireannach air thoiseach, agus an droing a ta air thoiseach air dheireadh: oir a ta mòran air an gairm, ach beagan air an taghadh.

17 Agus ag dol do Iosa suas gu Hierusalem, thug e an dà dheisciobul deug leis fa leth anns an t-slighe, agus thubhairt e riu.

18 Feuch, a ta sinn a' dol suas gu Hierusalem, agus bithidh Mac an duine air a bhrath thairis do na b-ard shagartaibh, agus do na scriobhuichibh, agus dithidh iad chum bàis e.

19 Agus bheir iad thairis e do na Cinnich chum fanoide a dheanamh air, agus chum a sgiursadh, agus a cheusadh: ach an treas là éiridh e a ris.

20 An sin thainig d'a ionnsuidh màthair cloinne Shebede, maille r'a mic, a' tabhairt onoir dha, agus ag iarraidh ni àraidh air.

21 Agus thubhairt esan rithe, Ciod a b' àill leat? Thubhairt i ris, Abair b gu'n suidh iad so mo dhithis mbac, fear aca air do laimh dheis, agus fear eile air do laimh chli, a d' rioghachd.

22 Ach fhreagair Iosa agus thubhairt e, Cha 'n'eil fhios agaibh ciod a ta sibh ag iarraidh. Am bheil sibh comasach air a' chupan sin ol a

dh'òlas mise, agus a bhi air bhur baisteadh leis a bhaisteadh leis am baistear mise? Thubhairt iad ris, A ta sinn comasach.

23 Agus thubhairt esan riu, Oluidh sibh gu deimhin do m' chupansa, agus baistear sibh leis a' bhaisteadh leis am baistear mise: ach suidhe air mo laimh dheis agus chli, cha leamsa sin a thabhairt, ach dhoibhsan d' am bheil e air ullachadh le m' Athairse.

24 Agus air cluinntinn deichnear, bha iad diombach air an dithis bhràithre.

25 Ach ghairm Iosa iad d'a ionnsuidh agus thubhairt e, A ta fhios agaibh gu bheil aig prionnsaibh nan Cinnich tighearnas orra, agus gu bhéil aig an daoinibh mòra smachd orra.

26 Ach mar sin cha bhi e 'nar measgsa: ach ge b'e neach le'm b' àill a bhi mòr 'nar measg, biodh e dhuibh 'na fhear-frithealaidh.

27 Agus ge air bith le'm b' àill toiseach a bhi aige ann bhur measg, biodh esan 'na sheirbhiseach dhuibh:

28 Amhuil mar nach d'thainig Mac an duine chum gu'n deantadh frithealadh dha, ach a dheanamh frithealaidh, agus a thabhairt anama fein mar éiric air son mhòrain.

29 Agus ag dol a mach dhoibh a Iericho lean sluagh mòr e.

30 Agus feuch, dithis do dhaoinebh dalla, a bha 'nan suidhe ri taobh na slighe, 'nuair a chual iad gu'n robh Iosa a' dol seachad, ghlaodh iad, ag radh, Dean tròcair oirne, a Thighearn, a Mhic Dhaibhi.

31 Agus chronuich an sluagh iad, chum gu'm biodh iad 'nan tosd: ach is mòid a ghlaodh iadsan, ag radh, Dean tròcair oirne, a Thighearn, a Mhic Dhaibhi.

32 Agus sheas Iosa, agus ghairm e iad, agus thubhairt e, Ciod is àill leibh mise a dheanamh dhuibh?

33 Thubhairt iadsan ris, A Thighearn, ar sùilean a bhi air am fosgladh.

34 Agus ghabh Iosa truas dhiubh, agus bhean e r'an sùilidh: agus air ballc thainig radharc d'an sùilibh, agus lean iad e.

CAIB. XXI.

A GUS an uair a dhruid iad ri Hierusalem, agus a thainig iad gu Betphage, gu sliabh nan crann-òla, an sin chuir Iosa, dithis d'a dheisciobuibh uaith,

2 Ag radh riu, Rachuibh do'n bhaile a ta thall fa'r comhair agus air ball gheibh sibh asal ceangailte ann,

a eallach.

b Dednuich.

c gun dàil, san uair.

agus loth maille rithe^a: fuasglaibh, agus thugaibh a m'ionnsuidhs' iad.

3 Agus ma labhras aon duine ri air bith ribh, abraibh, Gu bheil feum aig an Tighearn orra; agus cuiridh e uaidh air ball iad.

4 Rinneadh na nithe so uile, chum gu 'n coimhliontadh an nì a thubhradh leis an fhàidh, ag radh,

5 Innsibh do nighean Shioin, Feuch, a ta do Rìgh a teachd a d' ionnsuidh gu ciuin, is e 'n a shuidhe air asail, agus air loth^b mac na h-asail.

6 Agus dh'imich na deisciobuil, agus rinn iad mar a dh'àithn Iosa dhoibh,

7 Agus thug iad an asal agus an loth leo, agus chuir iad am falluingean^c orra, agus chuir iad esan 'na shuidhe air an muin.

8 Agus sgaoil mòr shluagh am falluingean air an t-slighe; agus ghearr droing eile geuga do na crannaibh, agus leag iad air an t-slighe iad.

9 Agus thog an sluagh a bha roimhe agus 'na dhéigh iolach, ag radh, Hosanna do Mhac Dhaibhi: beannichte gu robh an Tì a thig ann an ainm an Tighearna; hosanna anns na h-ardaibh.

10 Agus air dol dhasan a steach do Hiernsalem, ghluaiseadh am baile^d nìle, ag radh, Cò e so?

11 Agus thubhairt an sluagh, Is e so Iosa am fàidh o Nasaret Ghalile.

12 Agus chaidh Iosa a steach do theampull Dé, agus thilg e mach iad-san uile a bha reic agus a ceannach anns an teampull, agus thilg e buird luchd malairte an airgid thairis, agus caithriche luchd reicidh nan columan.

13 Agus thubhairt e riu, A ta e scriobhta, Goirear tigh ùrnuigh do m' thigh-sa ach rinn sibhse 'na gharaidh luchd-reubainn e f.

14 Agus thainig na doill agus na bacaich d'a ionnsuidh anns an teampull, agus shlànnich e iad.

15 Agus an uair a chunnaic na h-ard shagairt agus na scriobhnichean na gnìomharan iongantach a rinn e; agus a chlànn a glaothaich san teampull, agus ag radh, Hosanna do Mhac Dhaibhi, bha corruich mhòr orra.

16 Agus thubhairt iad ris, An sluinn thu ciod a ta a mhuinntir sin ag radh? Agus thubhairt Iosa riu,

A ta mi cluinntinn; nach do leugh sibhse riamh, As beul nan naoidh agus nan clochran choimhlion thu moladh?

17 Agus an uair a dh'fhàg e iad, chaidh e mach as a bhaile gn Betani, agus dh'fhan e an sin.

18 Agus ag pilleadh dha chum a bhaile air mhaduinn, bha ocras air.

19 Agus air dha crann-tìge fhaicinn air an t-slighe, thainig e d'a ionnsuidh, agus cha d'fhnair e ni air bith air, ach duilleach a mhàin; agus thubhairt e ris, Na f'hàsadh toradh o so suas gu bràth ort. Agus chrìon an crann-tìge air ball.

20 Agus an uair a chunnaic na deisciobuil e, ghabh iad iongantas, ag radh, Cia luath a shearg an crann-tìge as?

21 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Gu deimhin a deirim ribh, ma bhlitheas creidimh agaibh, agus nach bi sibh fuidh amharus, cha 'n e mhàin gu'n dean sibh an nì a rinneadh do'n chrann-fhìge, ach mar an ceudna ma their sibh ris a bheinn so, Togar thu, agus tilgearsan fhaire^e thu, bithidh e deanta:

22 Agus ge b'e air bith nithe a dh'iarras sibh ann bhur n-ùrnuigh, ma chreideas sibh, gheibh sibh iad.

23 Agus an nair a thainig e do'n teampull, thainig na h-ard shagairt agus seanairean a phobuill d'a ionnsuidh, agus e a teagasg, ag radh ris, Ciod e an t-ùghdarras trid am bheil thusa a deanamh nan nithe? agus cò thug an cumhachd so dhuit?

24 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Feòruichidh mise mar an ceudna aon nì dhibhse, agus ma dh'innseas sibh dhomh e, imnsidh mise dhuibhse air mhodh ceudna cia an t-ùghdarras trid an deanam na nithe.

25 Baisteadh Eoin, cia as a thainig e? O nèamh, no o dhaoinibh? Ach reusunuich iadsan 'nam measg fein, ag radh, Ma their sinn, O nèamh, their esan ruinn, C'ar son ma seadh nach do chreid sibh e?

26 Ach ma their sinn, O dhaoinibh, a ta eagal a phobuill oirm; oir a ta meas fàidh aig gach uile dhuine air Eoin.

27 Agus fhreagair iad Iosa, agus thubhairt iad, Cha'n eil fhios againn. Agus thubhairt esan riu, Nì mò dh'innseas mise dhuibhse cia an t-ùghdarras trid an deanam na nithe so.

28 Ach ciod i bhur barailse? Bha aig duine àraidh dithis mhac, agus thainig e dh'ionnsuidh a' cheudmhic, agus thubhairt e, A mhic, imich,

^a na fochair. ^b bioraiche.
^c eudach-wachdair. ^d a chathair.
^e iomlaid. ^f 'na uaimh chreachad-
airean, 'na shlochd mheirleach.

dean obair an diugh a'm' ghàrdh fìona.

29 Agus fhreagair esan agus thubhairt e, Cha dean: ach 'na dhéigh sin, ghabh e aithreachas agus dh'i-mich e.

30 Agus thainig e gus an dara mac, agus thubhairt e mar an ceudna. Agus fhreagair esan agus thubhairt e, *Théid*, a Thighearn; gidheadh cha deachaidh e.

31 Cia do'n dithis a rinn toil a-thar? Thubhairt iadsan ris, An ceud fhear. Thubhairt Iosa riu, Gu frinneach a deirimse ribh, gu'n dhéid na cìs-mhaoir agus na strìopaichean do rioghabhd Dhé roimhibh-se.

32 Oir thainig Eoin d'ar ionnsuidh an slighe na fireantachd, agus cha do chreid sibh e: ach chreid na cìs-mhaoir agus na strìopaichean e. Agus ged a chunnaic sibhse *so*, cha do ghabh sibh aithreachas 'na dhéigh sin, a chum gu'n creideadh sibh e.

33 Eisdibh ri cosamhlachd eile: Bha fear-tighe àraidh ann, a phlann-duich fìon-lios, agus chuir e gàradh a m'a thimchioll, agus chladhaich e ionad bruthaidh an fhìona ann, agus thog e tùr, agus shuidhich e air tuath e; agus chaidh e fein air choigrich.

34 Agus an trà dhruid *riu* àm an toraidh, chuir e a sheirbhisich a dh'ionnsuidh na tuatha, a dh'fhaot-aim a thoraidh.

35 Agus rug an tuath air a sheirbhisich, agus ghabh iad air fear dhiubh, agus mharbh iad fear eile, agus chlach iad fear eile.

36 A ris, chuir e seirbhisich eile uath, tuilleadh na sa' cheud *chuid-eachd*: agus rinn iad orrasan mar an ceudna.

37 Ach fa dheireadh, chuir e a m'haic fein d'an ionnsuidh, ag radh, Bheir iad urram do m' m'haic.

38 Ach an uair a chunnaic an tuath am mac, thubhairt iad eatorra fein, 'S e so an t-Oighre, thigibh, m'arbhamaid e, agus glacamaid oighreachd-san *dhuinn* fein.

39 Agus rug iad air, agus thilg iad a mach as an fhìon-lios e, agus mharbh iad e.

40 Air an aobhar sin an uair a thig Tighearn an fhìon-lios sin, ciod a ni e ris an tuath sin?

41 Thubhairt iad ris, sgriosaidh e gu truagh na droch dhaoine sin, agus suidhichidh e am fìon-lios air tuath eile, a bheir a thoraidh dha nan aimsiribh fein.

42 Thubhairt Iosa riu, Nach do leugh sibh riamh anns na scriobtuir-

ibh, A chlach a dhiult na clachairean, rinneadh i 'na cloich-chinn na h-oisinn: 's e an Tighearn a rinn so, agus a ta e iongantach 'nar sùilibhne?

43 Uime sin a deirim ribh, Gu'n toirear rioghachd Dhé uaihbse, agus gu'n toirear do chinneach *eile* i, a bheir a toraidh uatha.

44 Agus ge b'e neach a thuiteas air a chloich so, brisear e; ach ge b'e air an tuit i, ni i min luaithre dheth.

45 Agus an uair a chuala na h-ard shagairt agus na Phairisich a chos-amhlachda-san, thuig iad gu'm b'ann umpa fein a labhair e.

46 Ach an uair bu mhiann leo breith air b, bha eagal a phobuill orra, oir bha meas fàidh ac' a'airsan.

CAIB. XXII.

A GUS fhreagair Iosa, agus labhair e riu a ris an cosamhlachdaibh, ag radh,

2 Is cosmhuil rioghachd nèimhe ri rìgh àraidh, a riun banais phòsaidh d'a m'haic fein.

3 Agus chuir e a sheirbhisich a ghairm na muinntir a fhuair cuireadh chum na bainnse: ach cha b'àill leosan teachd.

4 A ris chuir e d'an ionnsuidh seirbhisich eile, ag radh, Abruibhse ris a' mhuinntir d'an d'thugadh cuireadh, Feuch, dheasuich mi mo dhèineir: a ta mo dhaimh agus mo spréidh bhiaidhta air am marbhadh, agus a ta na h-uile nithe ullamh: thigibh chum na bainnse.

5 Ach chuir iadsan an suarachas e, agus dh'imich iad rompa, fear dhiubh d'a fhearann, agus fear eile chum a cheannachd:

6 Agus rug a chuid eile dhiubh air a sheirbhisich, agus thug iad mas-ladh dhoibh, agus mharbh siad iad.

7 Ach an uair a chual an rìgh so ghabh e fearg; agus chuir e armaittean uaithe, agus sgrios e an luchd mortaidh sin, agus loisg e am baile-san.

8 An sin thubhairt e r'a sheirbhisich, Gu frinneach a ta a bhanais ullamh, gidheadh an dream a fhuair cuireadh cha b'fhiu iad e.

9 Air an aobhar sin imichibhse gus na rathaidibh mòra, agus a lìon daoine 's a gheibh sibh, cuiribh iad chum na bainnse.

10 Agus chaidh na seirbhisich sin a mach air na rathaidibh, agus chruinnich iad gach uile neach a fhuair iad, eadar olc agus mhaith: agus lìonadh tigh na bainnse le muinntir a shuidh chum bìdh.

a d'og, callaid.

b b'àill leo tamh a chur ann.

11 Agus air dol a steach do'n rìgh a dh'fhaicinn nan aoidhean, chunnaic e an sin duine aig nach robh truscan na bainnse uime :

12 Agus thubhairt e ris, A chairaid, cionnus a thainig thusa steach an so, gun truscan na bainnse umad ? Ach dh'fhan esan 'na thosd.

13 An sin thubhairt an rìgh ris na seirbhisich, Air a cheangal duibh eadar chosan agus lamhan, togaihh libh e, agus tilgibh e anns an dorchadas iomallach : an sin bithidh gul agus giosgan fhiacal.

14 Oir a ta mòran air an' gairm, ach beagan air an taghadh.

15 An sin dh'imich na Phairisich, agus ghabh iad comhairle cionnus a dh'fheudadh iad esan a ribeadh a 'na chainnt.

16 Agus chuir iad d'a ionnsuidh an deisciobuil fein, maille ri luchd-leanmbuinn Heroid, ag radh, A mhaighstir, a ta fhios aguin gu bheil thusa sior, agus gu bheil thu teagasg slighe Dhé ann am firinn, agus nach 'eil suim agad do dhuine sam bith : oir cha'n 'eil thu ag amharc air pear-saibh b dhaoine.

17 Uime sin innis dhuinne do bharrail, Am bheil e ceaduichte cis a thubhairt do Cheasar, no nach 'eil ?

18 Ach air tuigsinn am mìoruin a dh' Iosa, thubhairt e, C'ar son a ta sibh ga m' bhuaireadh, a chealgair-ean ?

19 Nochduibh dhomh-sa airgid na cise. Agus thug iad d'a ionnsuidh peghinn c.

20 Agus thubhairt e riu, Cia dha a bhuineas an dealbh so, agus an scriobhadh a ta m'a thimchioll ?

21 Thubhairt iadsan ris, Do Cheasar. An sin thubhairt esan riu, Thugaibh uime sin do Cheasar na nithe a's le Ceasar ; agus do Dhia, na nithe a's le Dia.

22 Agus an uair a chual iad so, ghabh iad iongantais, agus dh'fhàg iad e, agus dh'imich iad rompa.

23 Air an là sin fein thainig d'a ionnsuidh na Sadusaich, a their nach 'eil aiseirighann, agus chuir iad ceisd air,

24 Ag radh, A mhaighstir, thubhairt Maois, Ma gheibh duine bàs gun chlann aige, gur coir d'a bhràthair a bhean-san a phòsadh a dhlighe dàimhe, agus sliochd a thogail d'a bhràthair.

25 A nis bha seachdnar bhràithre 'nar measg-ne, agus air do'n cheud

a ghlacadh. b gnùis Gr.
c b'ionann a pheghinn Romhanach agus 7 d.

fhear dhiubh bean a phòsadh, fhuair e bàs, agus do bhrìgh nach robh sliochd aige, dh'fhàg e a bhean d'a bhràthair.

26 Agus thachair mar an ceudna do'n dara, agus do'n treas bràthair, gu ruig an seachdamh.

27 Agus 'nan déigh uile fhuair a bhean bàs mar an ceudna.

28 Air an aobhar sin anns an aiseirigh, cia do'n t-seachdnar d'am bean i ? Oir bha i ac' uile.

29 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, A ta sibh air seacharan d, gun eòlas agaibh air na scriobtuiribh, no air cumhachd Dhé :

30 Oir anns an aiseirigh ni 'n dean iad pòsadh, ni mò a bheirear am pòsadh iad ; ach a ta iad mar aingil Dhé air nèamh.

31 Ach mu thimchioll aiseirigh nam marbh, nach do leugh sibh an ni sin a labhradh ribh le Dia, ag radh,

32 Is mise Dia Abraham, agus Dia Isaac, agus Dia Iacob ? cha'n e Dia, Dia nam marbh, ach nam beo.

33 Agus an uair a chual am pobull so, ghabh iad iongantais r'a theagasg-san.

34 Ach an uair a chuala na Phairisich gu'n do chuir e na Sadusaich 'nan tosd, chruinnicheadh iad an ceann-a chèile.

35 An sin chuir neach àraidh dhiubh, a b'fhear teagaisg an lagha, ceisd air, 'ga dhearbhadh, agus ag radh,

36 A mhaighstir, cia i an àithne a's mò san lagh ?

37 Thubhairt Iosa ris, Gràdhuichidh tu an Tighearn do Dhia le d'uil chridhe, agus le d'uile anam, agu le d'uil inntinn.

38 'Si so a cheud àithne agus an àithne mhòr.

39 Agus is cosmhuil an dara rithe so, Gràdhuichidh tu do choimbears-nach mar thu fein.

40 Air an dà àithne so tha'n lagh uile, agus na fàidhean an crochadh.

41 Ach air do na Phairisich bhi cruinn an ceann-a chèile, dh'fheòraich Iosa dhiubh,

42 Ag radh, Ciod i blur barailse mu thimchioll Chrìosd ? cò d'ann mac e ? thubhairt iadsan ris, Do Dhaibhi.

43 Thubhairt esan riu, Cionnus ma seadh a ghoireas Daibhi san spiorad a Thighearna dheth, ag radh,

44 Thubhairt an Tighearn ri m' Thighearn, Suidh air mo laimh dheis,

d iomroll,

agus an cuir mi do naimhde 'nan stòl fuidh d' chosaibh?

45 Air an aobhar sin ma ghoireas Deibhi a Thighearn dheth, cionnus is mac dha e?

46 Agus cha b'urraim aon neach freagradh sam bith a thabhairt air; ni mò a bha chrìdh' aig aon neach o'n là sin suas ni air bith fheòraich dheth.

CAIB. XXIII.

AN sinlabhair Iosaris an t-sluagh, agus r'a dheisciobluibh fein,

2 Ag radh, Ata na scriobhuichean agus na Pharisich 'nan suidhe ann an caithir Mhaois.

3 Air an aobhar sin na h-uile nithe dh'farras iad oirbhs' a choimhead a, coimhidibh agus deanuibh iad; ach na deanuibh a réir an oibre: oir their iad, agus cha dean iad.

4 Oir ceanglaidh iad uallaiche b troma, agus do-ìomchar, agus cuiridh siad iad air guailnibh dhaoine, gidheadh cha charuich iad fein iad le h-aon d'am meuraibh.

5 Ach an oibre uile a ta iad a deanamh, chum am bi air am faicinn le daoineibh: ni iad am phylacteridh leathan, agus iomall an eudaich mòr;

6 Agus is ionmhuinn leo na ceud ionada-suidhe anns na féisdibh, agus na ceud chaithriche anns na coimhthionaluibh.

7 Agus fáilte *fhaghail* air na margaibh, agus daoine a ghairm Rabbi, Rabbi dhiubh.

8 Ach na goirear Rabbi dhibhse: oir is aon ard mhaighstir a ta aguibh, Crìosd; agus is bráithre sibh fein uile.

9 Agus na goiribh blur n-athair do dhuine sam bith air talamh: oir is aon Athair a ta aguibh, a ta air nèamh.

10 Cha mlò ghoirear ard mhaighstirean dhibh: oir is aon ard mhaighstir a ta agnibh, Crìosd.

11 Ach an ti a's mò 'nar measg, bithidh e 'na òglach agnibh.

12 Agus ge b'e neach a dh'ar-duicheas e fein, islichear e; agus ge b'e neach a dh'islicheas e fein, ar-duichear e.

13 Ach is anaobhinn dhuibhse, a scriobhuichean agus Phairiseacha, a chealgairéan, do bhrìgh gu bheil sibh a druidealh rioghachd nèimhe an aghaidh dhaoine: oir cha dtheid sibh fein a steach, agus cha'n fhuilaing sibh do'n dream a ta dol a stigh dol ann.

14 Is anaobhinn dhuibh, a scriobh-

uichean agus Phairiseacha, a chealgairéan; oir a ta sibh ag itheadh snas theigan bhantrach, agus air sgàth deadh choslais a deanamh ùrnuighéan fàda; uime sin gheibh sibh an damnadh a's mò.

15 Is anaobhinn dhuibh, a scriobhuichean agus Phairiseacha, a chealgairéan; oir cnairtichidh sibh muir agus tìr chum aon duine a dheanamh d'ar creidimh fein, agus an uair a bhitheas e deanta, ni sibh mac ifrinn dheth dà uair ni 's mò na sibh fein.

16 Is anaobhinn dhuibh, a chinn-iuil c dhalla, a their, Ge b'e duine a bheir mionnan air an teampull, cha ni air bith sin: ach ge b'e bheir mionnan air òr an teampull, a ta e ceangailte d.

17 Amadana, agus a dhaoine dalla! oir cò ac' is mò an t-òr, no an teampull a ta naomhachadh an òir?

18 Agus, ge b'e bheir mionnan air an altair, cha'n 'eil suim ann: ach ge b'e bheir mionnan air an tiodhlac a ta oirre, a ta e ceangailte.

19 Amadana, agus a dhaoine dalla; oir cò ac' is mò an tiodhlac, no'n altair a ta naomhachadh an tiodhlaic?

20 Air an aobhar sin ge b'e mhionnuicheas air an altair, a ta e a mionnachadh oirre fein, agus air gach ni a ta oirre.

21 Agus ge b'e mhionnuicheas air an teampull, a ta e a' mionnachadh airsan, agus air an Tì a ta 'na chòmhnuidh ann.

22 Agus ge b'e neach a mhionnuicheas air nèamh, a ta e a' mionnachadh air rìgh-chaitir Dhé, agus airsan a ta 'na shuidhe oirre.

23 Is anaobhinn dhuibh, a scriobhuichean agus Phairiseacha, a chealgairéan: oir a ta sibh a tabhairt an deachaimh as a' mhionnt, agus an anise, agus a' chuimin, agus dhìobair sibh nithe cudthromach an lagha, cothrom, tròcair, agus firinn: bu chòir dhuibh iad so a dheanamh, agus gun iad sud fhàgail gun deanamh.

24 A chinn-inil dhalla, a shìolaidheas e a' mhion-chuilleag, agus a shluigeas an càmhail.

25 Is anaobhinn dhuibh, a scriobhuichean agus Phairiseacha, a chealgairéan; oir glanuidh sibh an taobh a muigh do'n chupan, agus do'n mhèis, ach a ta iad an taobh a stigh làn do reubainn, agus do eucoir f.

26 Pharisich dhoill, glan air tùs an taobh stigh do'n chupan agus

c a luchd-seòluidh, a thredraichean.
d fuidh fhiachaibh.

c sgagas.

f dh'anabhara.

a gkleidheadh.

b callacha.

do'n mhèis, ebumas gu'm bi an taobh a muigh dhiubh glan mar an cendna.

27 Is anaobhlunn dhuibh, a scriobhuichean agus Phairiseacha, a chealgairean; oir is cosmbuil sibh ri uaighibh gealuichte, a ta deadh-mbaiseach air an taobh a muigh, ach air an taobh a stigh a ta làn do chnàmhaibh dhaoine marbha, agus do'n uile shalachar.

28 Mar an ceudna a ta sibhse an leth a muigh an fianuis dhaoine an coslas fhireana, ach san taobh a stigh làn ceilg, agus eusaontais.

29 Is anaobhlunn dhuibh, a scriobhuichean agus Phairiseacha, a chealgairean; oir a ta sibh a togail àitea-adhlacaidh nam fàidh, agus a deanamh leac-lithidh nam firean deadh-mbaiseach,

30 Agus ag radh, Nam bitheamaid ann an laithibh ar n-aithriche, cha bhitheamaid compàirteach riu am fuil nam fàidh.

31 Mar sin a ta sibh 'nar fianuisibh 'nar n-agaidh fein, gur sibh clann na muinntir a mharbh na fàidhean.

32 Mar sin lionnibhse suas tomhas bhur n-aithriche.

33 A nathraiche, a shìol nan nathraiche nimhe, cionnus a dh'fheadar leibh dol as o dhannadh ifrinn?

34 Air an aobhar sin feuch, cuir-eamsa d'ar ionnsuidh fàidhean, agus daoine glìce, agus scriobhuichean; agus cuid dhiubh marbhaidh agus ceusuidh sibh, agus cuid dhiubh sgiursaidh sibh ann bhur sionagobaidh, agus nì sibh geur-leamhuinn *orra* o bhaile gu baile:

35 Chum as gu'n d'thig oirbh gach uile fhuil fhìreanta, a dhòirteadh air an talamh, o fhuil Abeil fhìreanta, gu fuil Shachariais, mhic Bharachias, a mharbh sibh eadar an teampull agus an altair.

36 Gu fìrinneach a deirim ribh, Gu'n d'thig na nithese uile air a ghinealach so.

37 A Ierusalem, a Ierusalem, a mharbhas na fàidhean, agus a ghabhas do chlacbaibhair an droinga chuirear a t'ionnsuidh, cia minic a b'àill leam do chlann a chruinneachadh r'a chéile mar a chruinnicheas cearc a h-eoin fuidh a sgiathaibh, agus cha b'àill leibh!

38 Feuch, fàgar bbur tigh aguibh 'na fhàsach.

39 Oir a deirimse ribh, nach faic sibh mise o so suas, gus an abair sibh, *Is beannuichte an Tì a thig ann an ainm an Tighearna.*

CAIB. XXIV.

A GUS chaidh Iosa mach, agus dh'imich e o'n teampull; agus

thainig a dheisciobuil d'a ionnsuidh, a nochdadh dha aitreabh an teampuill.

2 Agus thubhairt Iosa riu, Nach faic sibh iad so uile? gu fìrinneach a deirim ribh, Nach fàgar clach air muin cloiche an so, nach tilgear sìos.

3 Agus air suidhe dha air sliabh nan crann-ola, thainig a dheisciobuil d'a ionnsuidh os Iosal^a, ag radh, Innis dhuinne, c'uin a thig na nithese *gu crìch*? agus ciod e comhara do theachd-sa, agus deiridh an t-saoghail?

4 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt, e riu, Thugaibh an aire nach meall aon neach sibh:

5 Oir thig mòran a'm' ainmse, ag radh, Is mise Crìosd; agus meallaidh iad mòran.

6 Agus cluinidh sibh coganna, agus tuairisgeul b' hoganna: thugaibh an aire nach bi sibh fa amhladh c: oir is éigin do na *nithibhse* uile teachd gu crìch^d, ach cha 'n'eil an deireadh ann fathast.

7 Oir éiridh cinneach an aghaidh cinnich, agus rioghachd an aghaidh riogbaidh: agus bithidh gorta agus plaighean agus crìothana talmhainn am mòran a dh'aitibh.

8 Agus cha 'n'eil annta so uile ach toiseach thruaighean.

9 An sin bheir iad thairis sibh chum àmhghair, agus marbhaidh iad sibh: agus bithidh fuath aig gach uile chinneach dhuibh air sgàth m'ainmese.

10 Agus an sin gabhaidh mòran oilbheum, agus brathaidh iad a chéile, agus bithidh fuath aca d'a chéile.

11 Agus éiridh mòran a dh'fhàidhibh bréige, agus mealluidh iad mòran.

12 Agus do bhrìgh gu'm bi an eucoir air a meudachadh, fuaruichidh gràdh mhòrain.

13 Ach ge b'e bhitheas seasmbach chum na crìche, s'e so a shlànuchear.

14 Agus bithidh soisgeul so na rioghachd air a shearmonachadh air feadh an domhain uile, mar fhianuis do na h-uile chinneachaidh; agus an sin thig an deireadh.

15 Air an aobhar so air uair a chi sibhse gràinealachd an t-éir-sgrìos, air an do labhair Daniel am fàidh, 'na seasamh ann an ionad naomha, (tuigeadh an tì a leughas)

16 An sin teicheadh iadsan a ta ann an Iudea, chum nam beann.

^a an uaign' dheas.
^c bhuaireas.

^b iomradh.
^d tachairt.

17 An ti a ta air mullach an tighe, na d'thigeadh e nuas a thabhairt ni sam bith leis as a thigh :

18 Agus an ti a ta air a mbachair, na pilleadh e air ais a thogail fhal-lunge leis.

19 Agus is an-aoibhinn do na mnaibh torrach, agus dhoibhsan a bheir cìoch uatha sna laithibh sin.

20 Ach guidhibhse gùn bhurteich-eadh a bhi sa' gheamhradh, no air an t-sàbaid :

21 Oir anns an àm sin bithidh àmhghar mòr ann, amhuil nach robh ann o thùs an domhain gus a nis, agus nach mò a bhitheas a choidhch.

22 Agus mur biodh na laithean sin air an giorrachadh, cha bhiodh feoil sam bith air a tearnadh : ach air son nan daoine taghta bithidh na laithean sin air an giorrachadh.

23 An sin ma their an aon duine ribh, Feuch, a ta Criosd an so, no an sud ; na creidibh e :

24 Oir éiridh Criosdan bréige, agus fàidhean bréige, agus ní iad comharan agus miorbhuilean móra, ionnus gu mealladh iad, nam feudadh e bi, na daoine taghta fein.

25 Feuch, dh'innis mi dhuibh e roimh-laimh.

26 Uime sin ma their iad ribh, Feuch, a ta e san fhàsach, na rach-aibh a mach : feuch, a ta e sna seomraichibh uaigneach, na creidibh sin.

27 Oir a réir mar a thig an deal-anach o'n aird an ear, agus a dheal-ruicheas i gus an aird an iar ; mar sin mar an ceudna bhitheas teachd Mhic an duine.

28 Oir ge b'e ballam bi a chairbh a, is ann an sin a chruinnichear na h-iolairean.

29 Air ball an déigh trioblaid nan là ud, dorchuichear a ghrian, agus eha tabhair a ghealach a solus, agus tuitidh na reultan o nèamh, agus bithidh camhachda nan nèamh air an crathadh.

30 Agus an sin foillsichear comh-ara Mhic an duine an nèamh : agus an sin ní uile thruibha na talmhainn bròn, agus ehi iad Mac an duine a teachd air neulaibh nheimhe, le cumhachd agus glòir ro mhóir.

31 Agus cuiridh e mach aingil le fuaim mhóir na galltruimp, agus cruinnicidh iad a shluaigh taghta o na ceithir gaothaibh, o leth-iomall nheimhe gus an leth-iomall eile.

32 Ach fòghlumuibh cosamhlachd o'n chrann-fhige : an uair a bhitheas a sheug a nis maoth, agus a dh'fhàs-

as an duilleacn, aithuicidh sibh gur fagus an samhradh :

33 Agus mar an ceudna, an uair a chi sibhse na nithese uile, biodh fios agaibh gu bheil e am fagus, eadhon aig na dorsaibh.

34 Gu deimhin a deirim ribh, Nach d'theid an ginealach so fein thairis, gus an tachair na nithese uile.

35 Theid neamh agus talamh thairis, ach cha d'theid mo bhriath-rasa thairis a choidhch.

36 Ach cha 'n'eil fios an là no na h-uaire sin aig duine air bith, no fòs aig ainglibh nheimhe, ach aig m'Athairs' a mhàin.

37 Ach amhuil a bha laithean Noe, mar sin mar an ceudna bithidh teachd Mhic an duine.

38 Oir mar a bha iad anns na laithibh roimh 'n tuil ag itheadh agus ag òl, a pòsadh agus a tabhairt am pòsadh, gus an là an deachaidh Noe a steach san àirc,

39 Agus nach robh fhios aca gus an d'thainig an tuil, agus an do thog i leatha iad uile ; mar sin mar an ceudna bithidh teachd Mhic an duine.

40 An sin bithidh dithis air a mhachair ; gabhar fear aca, agus fàgar am fear eile.

41 Bithidh dithis bhan a meil-eadh b anns a mhuileann ; gabhar a h-aon aca, agus fàgar an aon eile c.

42 Uime sin deanuibhse faire, oir cha 'n'eil fhios agaibh cia an uair an d'thig bhuir Tighearna.

43 Ach a ta fhios so agaibh, nam b'fhiosrach fear an tighe cia an uair an d'thigeadh an gaduiche, gu'n deanadh e faire, agus nach fulaing-eadh e gu 'm bristeadh a thigh trid.

44 Uime sin bithibhse ullamh mar an ceudna : oir is am an uair nach saoil sibh, a thig Mac an duine.

45 Cò e ma seadh a ta 'na òglach firinneach agus glic, a chuir a Thigh-eam os cionn a mhuinntire, a thabhairt bith dhoibh 'na àm fein ?

46 Is beannuichte an t-òglach sin, a gheibh a Thighearna ri an dha teachd, a deanamh mar sin.

47 Gu deimhin a deirim ribh, gu'n cuir se e os cionn a mhaoingu h-iomlan.

48 Ach ma their an drogh sheirbhiseach ud 'na chridhe ; A ta mo Thighearna a cur dàil 'na theachd,

49 Agus ma thòisicheas e air a choinh-sheirbhisich a bhualadh, agus air itheadh agus òl maille ri luchd misge ;

50 Thig Tighearn an òglaich sin ann an là nach 'eil sùil aige ris, agus ann an uair nach fìos da,

51 Agus gearraidh e 'na bhloigh-dibh e, agus bheir e a chuibhrionn da maille ris na cealgairibh: an sin bithidh gul agus giosgan fhiacal.

CAIB. XXV.

AN sin samhluichear rioghachd nèimhe ri deich òighibh, a thug leo an lòchrain, agus a chaidh a mach an còdhail an fhir nuadh-phòsda^a.

2 Agus bha cùigear dhiubh glic, agus cùigear amaideach.

3 Thug iadsan a bha amaideach an lòchrain *leo*, ach cha d'fhug iad ola *leo*.

4 Ach iadsan a bha glic, thug iad ola *leo* 'nan soithichibh maille r'an lòchraibh.

5 Agus air deanamh moille do'n fhear nuadh-phòsda, thuit clò codail orra uile, agus suain^b.

6 Ach anns a mheadhon-oidhche rinneadh glaoth, Feuch, a ta 'm fear nuadh-phòsda a teachd, rachaibh a mach g'a choinneachadh.

7 An sin dh'éirich na h-òighean ud uile, agus dheasuich iad an lòchrain.

8 Agus thubhairt na h-òighean amaideach rìusan a bha glic, Tabhruibh dhuinne *cuid* do bhrìgh n-ola; oir a ta ar lòchrain a dol as.

9 Ach fhreagair iadsan a bha glic, ag radh, Air eagal nach bi na 's leoir ann dhuinn fein agus dhuibhse, gu ma fearr leibh dol a chum an luchd-reicidh, agus ceannuichibh dhuibh fein.

10 Agus am feadh a bha iad a dol a cheannach, thainig ann fear nuadh-phòsda, agus chaidh iadsan a bha ullamh a steach leis chum a phòsadh, agus dhruideadh an dorus.

11 'Na dhèigh sin thainig mar an ceudna na h-òighean eile, ag radh, A Thighearn, a Thighearn, fosgail dhuinne.

12 Ach fhreagair esan agus thubhairt e, Gu deimhin a deirim ribh, nach aithne dhomh sibh.

13 Deanaibh faire air an aobhar sin, do bhrìgh nach aithne dhuibh an là no an uair, air an d'thig Mac an duine.

14 Oir is cosmhail e^c ri duine a dol air choigrich, aghoir a sheirbhisich, agus a thug dhoibh a mhaoin:

15 Agus do h-aon diubh thug e cùig talanna, agus do neach eile a dhà, agus do neach eile a h-aon; do

^a *fhir-na-bainnse.* ^b *rinn iad dùsal uile, agus choidil iad.*
^c *is cosmhail rioghachd nèimhe.*

gach aon fa leth a réir a chomais; agus air ball ghabh e a thurus.

16 Agus dh'imich esan a fhuair na cùig talanna, agus rinn e ceannachd leo, agus bhuannuich e cùig talanna eile.

17 Agus mar an ceudna esan a fhuair a dhà, bhuannuich e dithis eile.

18 Ach an ti a fhuair a h-aon, dh'imich e agus chladhaich e san talamh, agus dh'fholaich e airgid a mhaighstir.

19 An dèigh aimsir fhada thainig Tighearn nam seirbhiseach sin, agus rinn e cunntas riu.

20 Agus thainig esan a fhuair na cùig talanna, agus thug e *leis* cùig talanna eile, ag radh, A Thighearn, thug thu dhomh-sa cùig talanna: feuch, bhuannuich mi cùig talanna eile thuilleadh orra.

21 Agus thubhairt a Thighearn ris, Is maith, a dheadh sheirbhisich fhìrinich; bha thusa fìrinneach ann am beagan, cuiridh mise os cionn mhòrain thu; imich a steach do aoibhneas do Thighearn.

22 Agus air teachd dhasan a fhuair an dà thalamh, thubhairt e, A Thighearn, thug thu dhomhsa dà thalamh: feuch, bhuannuich mi dà thalamh eile thuilleadh orra.

23 Thubhairt a Thighearn ris, Is maith, a dheadh sheirbhisich fhìrinich; bha thusa fìrinneach ann am beagan do *nithibh*, cuiridh mise os cionn-mòrain do *nithibh* thu: imich a steach do aoibhneas do Thighearn.

24 Ach an uair a thainig esan a fhuair an t-aon talann, thubhairt e, A Thighearn, bha fhios agam gur duine cruaidh thu, a bhuaineas san àite nach do chuir thu, agus a thion-alas san ionad anns nach do sgaoil thu:

25 Agus air dhomh bhifuidh eagal, chaidh mi agus dh'fholaich mi do thalamh san talamh: feuch, sin agad do chuid fein.

26 Fhreagair a Thighearn agus thubhairt e ris, A sheirbhisich uile agus leisg, bha fhios agad gu buain-inse san àit anns nach do chuir mi, agus gu tionalam as an ionad anns nach do sgaoil mi;

27 Bu chòir dhuìt uime sin m'airgid a thabhairt do'n luchd malairt, agus air dhomh teachd gheibhinn mo chuid fein maille r'a riadh.

28 Bruinibh uaith uime sin an talann, agus thugaibh dhasan e, aig am bheil na deich talanna.

29 (Oir do gach neach aig am bheil bheirear, agus bithidh aige gu pàit: ach uaith-san aig nach

'eil, bheirear eadhon an ni sin a ta aige :)

30 Agus tilgibh an seirbhiseach mi-tharbhach so do dhorchadas iomallach : an sin bithidh gul agus giosgan fhiacal.

31 An uair a thig Mac an duine 'na ghloir, agus na h-aingil naomha uile maille ris, an sin suidhidh e air caithir rìoghail a ghloire.

32 Agus cruinnichear 'na làthair na h-uile chinnich ; agus sgaraidh e iad o chéile, amhuila sgaras^a buachaille na caoraich o na gabhraibh :

33 Agus cuiridh e na caoraich air a laimh dheis, ach na gabhair air a laimh chli.

34 An sin their an Rìgh rìusan air a dheis, Thigibh, a dhaoine bean- nuichte m' Atharsa, sealbhuichibh mar oighreachd an rìoghachd a ta air a deasachadh dhuibh o leagadh bunaitean an domhain :

35 Oir bha mi ocrach, agus thug sibh dhomh biadh : bha mi tartmhor^b, agus thug sibh dhomh deoch : bha mi a'm' choigreach, agus thug sibh aoidheachd dhomh :

36 Lomnochd, agus dl'eudaich sibh mi : bha mi euslan, agus thainig sibh g'am amharc : bha mi am prìosun, agus thainig sibh a m'ionnsuidh.

37 An sin freagraidh na fireana e, ag radh, A Thighearna, c'uin a chunnaic sinn ocrach thu, agus a bheathaich sinn thu ? no tartmhor, agus a thug sinn deoch dhuit ?

38 No c'uin a chunnaic sinn a'd' choigreach thu, agus a thug sinn aoidheachd dhuit ? no lomnochd, agus a dh'eudaich sinn thu ?

39 No c'uin a chunnaic sinn euslan thu, no am prìosun, agus a thainig sinn a t' ionnsuidh ?

40 Agus freagraidh an Rìgh, agus their e riu, Gu deimhin a deirim ribh, à mhead 's gu'n do rinn sibh e do n-aon do na bràithribh a's lugha agamsa, rinn sibh dhomh-sa e.

41 An sin their e mar an ceudna riu-san air an laimh chli, Imichibh uam, a shluagh malluichte, dh'ionnsuidh an teine shìorruidh, a dh'ul-luicheadh do'n diabol agus d'a ainglibh :

42 Oir bha mi ocrach, agus cha d'thug sibh dhomh biadh : bha mi tartmhor, agus cha d'thug sibh dhomh deoch :

43 Bha mi a'm' choigreach, agus cha d'thug sibh aoidheachd dhomh : lomnochd, agus cha d'eudaich sibh mi : euslan, agus am prìosun, agus cha d'thainig sibh g'am amharc.

44 An sin freagraidh iadsan mar an ceudna e, ag radh, A Thighearna, c'uin a chunnaic sinne thu ocrach, no tartmhor, no d' choigreach, no lomnochd, no euslan, no am prìosun, agus nach do fhritheil sinn dhuit ?

45 An sin freagraidh esan iad, ag radh, Gu deimhin a deirim ribh, a mhead 's nach d'rinn sibh e do'n neacha's lugha dhiubh so, cha d'rinn sibh dhomh-sa e.

46 Agus imichidh iadsan chum peanaish shìorruidh ; ach na fireana chum na beatha maireannaich.

CAIB. XXVI.

A GUS tharladh, 'nuair a chrìochnaich Iosa na briathra so uile, gu'n dubhairt e r'a dheisciobluibh,

2 A ta fhios agaibh gu'm bheil a chàisg an deigh dà latha, agus a ta Mac an duine air a bhrath chum a cheusadh c.

3 An sin chruinnich uachdarain nan sagart, agus na scriobhuichean, agus seanairean a phobuill, gu talla an ard shagairt, d'an goirear Caiaphas.

4 Agus ghabh iad comhairle le chéile chum Iosa a ghlacadh le feall, agus a chur gu bàs.

5 Ach thubhairt iad, Na deanam-aid e san fhéist, air eagal gu'm bi buaireas am measg a phobuill.

6 Agus air do Iosa a bhi ann am Betan, ann an tigh Shimoin an lobh- air.

7 Thainig bean d'a ionnsuidh aig an robh bocsa alabastair làn a dh'ola ro luach-mhoir, agus dhòirt i air a cheann e, agus e 'na shuidhe aig biadh.

8 Ach an uair a chunnaic a dheisciobuil sin, bha fearg orra, ag radh, Ciod is ciall do'n ana-caitheadh so ?

9 Oir dh'fheudadh an ola so bhi air a reiceadh air mhòran, agus a bhi air a tabhairt do na bochdaibh.

10 Ach air aithneachadh so do Iosa, thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh a cur dragha air a' mhnaoi ? oir rinn i deadh obair dhomh-sa.

11 Oir a ta na bochdan agaibh a ghnàth maille ribh, ach cha 'n'eil mise agaibh a ghnàth.

12 Oir air dòrtadh na h-olasa dh'air mo chorp-sa, is ann fa chomhair m'adhlaid a rinn i e.

13 Gu deimhin a deirim ribh, Ge b'e àit am bi an soisgeuls' air a shear-monachadh air feadh an t-saoghail gu h-iomlan, aithrisear an ni a rinn a bhean so, mar chuimhne oirre.

14 An sin dh'imich aon do'n dà

c bheirear thairis Mac an duine gu bhi air a cheusadh.

a thearbaidheas. b lotmhor, pàiteach.

fhear dheug, d'am b'ainm Iudas Is-
cariot, chum nan ard shagart.

15 Agus thubhairt e, Ciod a bheir
sibh dhomh-sa, agus brathaidh mi
dhuibh e? Agus choird iad ris air
dheich buinn fhichead airgid.

16 Agus o'n àm sin a mach dh'iarr
e fàth^a air esan a bhrath.

17 Agus air a cheud là dh'fhéist
an arain neo-ghoirtichte, thainig na
deisciobuil chum Iosa, ag radh ris,
C'ait an àill leat sinne a dh'ulluch-
adh dhuit, chum as gu'n ith thu a
chaisg?

18 Agus thubhairt esan, Rachaidh
do'n bhaile gu leithid so do dhuine,
agus abraidh ris, Tha am maighstir ag
radh, A ta m'am am fagus, cumaidh
mi a chàisg aig do thigh-sa maille ri
m' dheisciobluibh.

19 Agus rinn na deiseiobuil mar a
dh'orduich Iosa dhoibh, agus dheas-
uich iad a chàisg.

20 Agus an uair a thainig am
feasgar, shuidh e maille ris an dà
fhear dheug.

21 Agus ag itheadh dhoibh, thubh-
airt e, Gu deimhin a deirim ribh,
gu' m brath fear dhibh mise.

22 Agus air dhoibh bhi robhrònach,
thòisich gach aon aca fa leth air a
radh ris, Am mise e, a Thighearna?

23 Agus fhreagair esan agus
thubhairt e, An ti a thumas a lamh
sa' mheis maille rium-sa, brathaidh
esan mi.

24 Gu deimhin a ta Mac an duine
ag imeachd, a réir mar a ta e scriobhta
m'a thimchioll: ach is an-aoibhinn
do'n duine sin, le 'm brathar Mac an
duine: bu mhaith do'n duine sin,
mur beirte rianh e.

25 An sin fhreagair Iudas a bhrath
e, Agus thubhairt e, A mhaighstir,
am mise e? Thubhairt esan ris,
Thubhairt thu.

26 Agus ag itheadh dhoibh, ghlac
Iosa aran, agus air tabhairt buidh-
eachais, bhris se e^b, agus thug e do
na deisciobluibh e, agus thubhairt
e, Gabhaibh, ithibh; 's e so mo
chorp-sa.

27 Agus air glacadh a chupain,
agus air tabhairt buidheachais, thug
e dhoibh e, ag radh, Oluibh uile
dheth:

28 Oir is i so m'fhuilse na tiom-
na^c nuaidh, a dhòirtear, airson mhò-
rain chum maitheanais pheacanna.

29 Ach a deirim ribh, Nach òl mi
a so suas do thoradh so na fionaind,
gus an la sin an òl mi e nuadh

^a cothrom. ^b agus bheannuich,
agus bhris se e. ^c a' choimhcheangail.
^d fìneamhain. Eir.

maille ribh ann an rioghachd
m' Athar.

30 Agus air dhoibh laoidha sheinn,
chaidh iad a mach gu sliabh nan
crann-ola.

31 An sin thubhairt Iosa riu,
Gheibh sibh uile oilbheum annams^a
an nochd; oir a ta e scriobhta, Buail-
idh mi am buachaille, agus sgapar
caoraich an treuda.

32 Ach an déigh dhomh-sa éirigh
a ris, theid mi roimhibh do Ghalile.

33 Agus fhreagair Peadar agus
thubhairt e ris, Ged gheibh gach uile
dhaoine oilbheum annad, cha'n
fhaigh mise oilbheum gu bráth,

34 Thubhairt Iosa ris, Gu deimh-
in a deirim riut, air an oidhche so
fein mu'n goir an coileach, gu'n
àicheadh thu mi tri uairean.

35 Thubhairt Peadar ris, Ged a
b'éigin dhomh bàsachadh maille riut,
cha'n àicheadh mi thu. Agus thubh-
airt na deisciobuil uile mar an ceud-
na.

36 An sin thainig Iosa maille riu
gu ionad d'an goirear Getsemane, a-
gus thubhairt e ris na deisciobluibh,
Suidhibh^s an so, gus an d'theid mise
a dheanamh ùrnuigh an sud.

37 Agus thug e Peadar leis, agus
dithis mhac Shebede, agus thòisich e
air a bhi brònach, agus ro dhoilgheas-
ach.

38 An sin thubhairt e riu, A ta
m'anam robhrònach, eadhon gu bàs:
fanuibh^s an so, agus deanaibh faire
maille rium-sa.

39 Agus dh'imich e beagan air
adhart^e, agus thuit e air aghaidh, a
deanamh ùrnuigh, agus ag radh, O
m' Athair, ma dh'fheudas e bhi,
rachadh an cupan-sa seachad orm:
gidheadh, na biodh e mar is aill
leamsa, ach mar is toil leatsa.

40 Agus thainig e chum nan deis-
ciobuil, agus fhuair e 'nan codal iad,
agus thubhairt e ri Peadar, An ann
mar sin, nach b' urradh sibh faire a
dheanamh aon uair a mhàin maille
rium-sa?

41 Deanaibh faire agus ùrnuigh,
chum as nach tuit sibh am buaireadh:
a ta gun amharus an spiorad
togarach; ach a ta 'n fheoil
annhunn^f.

42 A ris an dara uair, dh'imich e
agus rinn e ùrnuigh, ag radh, O
m' Athair, mur feudar gu'n d'theid an
cupan so seachad orm, gun mi 'ga
òl, do thoilsa gu robh deanta.

43 Agus thainig e agus fhuair e
iad a ris 'nan codal: oir bha an
sùilean trom.

^e air aghaidh. ^f lag.

44 Agus dh'fhàg e iad, agus dh'imich e a ris, agus rinn e ùrnuigh an treas uair, ag radh nam briathra ceudna.

45 An sin thainig e chum a dheiseiobuil, agus thubhairt e riu, Coidlibh roimhibh a nis, agus gabhaibh fois; feuch, a ta 'n uair air druidealh, agus a ta Mac an duine air a bhrath thairis do lamhaibh pheacach.

46 Eiribh, imicheamaid: feuch, a ta 'n ti a bhrathas mise 'm fagus.

47 Agus air dha bhi fathast a labhairt, feuch, thainig Iudas, aon do'n dà fhear dheug, agus maille ris cuideachd mhòr le cloidhibh agus bataibh o na h-ard shagartaibh agus o sheanairibh a phobuill.

48 A nis bha an ti a bhrath esan air tabhairt comharaidh dhoibh, ag radh, Ge b'e neach a phògas mise, 's e sin e; deanaibh greim air.

49 Agus air ball thainig e chum Iosa, agus thubhairt e, Fàilte dhuit, a mhaighstir; agus phòg se e.

50 Ach thubhairt Iosa ris, A charaid, c'ar son a thainig thu? An sin thainig iad, agus chuir iad lamh ann an Iosa, agus ghlac iad e.

51 Agus feuch, shìn a h-aon diubhsan a bha maille ri Iosa a lamh, agus tharruing e a chlaidheamh, agus air dha seirbhiseach an ard shagairt a bhualadh, ghearr e a chluas dheth.

52 An sin thubhairt Iosa ris, Cuir a ris do chlaidheamh air ais 'na ionad fein: oir iadsan uile a ghlacas an claidheamh tuitidh iad leis a' chlaidheamh.

53 An saoil thusa nach feud mise a nis m'Athair a ghuidheadh, agus bheir e dhomh tuilleadh is dà legion deug a dh'ainglibh?

54 Ach cionnus an sin bhiodh na scriobtuirean air an coimhlionadh, a tha 'g radh gur ann mar so is éigin tachairt?

55 Anns an uair sin fein thubhairt Iosa ris an t-sluagh, An d'thainig sibh a mach mar gu b'ann an aghaidh gaduiche le cloidhibh agus bataibh chum mise a ghlacadh? Bha-mi gach la a'm' shuidhe maille ribh san teampull a teagasg, agus cha do chuir sibh lamh annam.

56 Ach thachair so uile, chum gu'm biodh scriobtuire nam fàidh air an coimhlionadh. An sin thréig na deiseiobuil uil' e, agus theich iad.

57 Agus air dhoibh-san Iosa a ghlacadh, thug iad leo e gu Caiaphas an t-ard shagart, far an robh na scrìobhuichean agus na seanairean air cruinneachadh.

58 Ach lean Peadar e fad uatha, eadhon gu talla an ard shagairt, agus

chaidh e steach, agus shuidh e maille ris na seirbhisich a dh'fhaicinn na crìche.

59 Agus dh'iarr na h-ard shagartan agus na seanairean, agus a chomhairle uile, fianuis bhréige an aghaidh Iosa, chum a chur gu bàs.

60 Ach cha d' fhuair iad: seadh, ged a thainig mòran a dh'fhianuisibh bréige, cha d'fhuair iad. Fa dheoidh thainig dà fhianuis bhréige,

61 Agus thubhairt iad, Thubhairt am fear so, Is urradh mise teampull Dé a leagadh, agus a thogail a ris an trì laithibh.

62 Agus air do'n ard shagairt éirigh, thubhairt e ris, Nach freagair thu bheag? Ciod e a ta iad sin a fianuiseadh a'd' aghaidh?

63 Ach dh'fhan Iosa 'na thosd. Agus fhreagair an t-ard shagart agus thubhairt e ris, A ta mi ga d' mhionnachadh air an Dia bheo, gu 'n innseadh tu dhuinn, an tu Crìosd Mac Dhé.

64 Thubhairt Iosa ris, Thubhairt thu: gidheadh a deirim ribh, 'Na dhéigh so chi sibh Mac an duine 'na shuidhe air deas laimh cumhachd Dhé agus a teachd air neulaibh nèimhe.

65 An sin reub an t-ard shagart eudach, ag radh, Gu 'n do labhair e toibheum; ciod am feum tuilleadh a ta againn air fianuisibh? feuch, a nis chuala sibh a thoibheum.

66 Ciod i bhur barails'? Fhreagair iadsan agus thubhairt iad, A ta e toillteanach air a bhàs.

67 An sin thilg iad smugaid 'na eudan, agus bhuail iad le 'm basaibh e; agus ghabh cuid eile air le slataibh,

68 Ag radh, Dean fàidheadoir-eachd a dhuinn, a Chrìosd, cò e a bhuail thu?

69 Agus shuidh Peadar a mach annsan tallà: agus thainig cailin àraidh d'a iomsuidh, ag radh, Bha thusa mar an ceudna maille ri h-Iosa o Ghalile.

70 Ach dh'àicheadh esan 'nan làthair uile, ag radh, Cha 'n'eil fhios agam ciod a ta thu 'g radh.

71 Agus air dol a mach dha do'n fhor-dhorus, chunnaic cailin éile e, agus thubhairt i rìusan a bha 'n sin, Bha 'm fear so mar an ceudna maille ri h-Iosa o Nasaret.

72 Agus dh'àicheadh e a ris le mionnaibh, ag radh, Cha'n aithne dhomh an duine.

73 Agus tamull beag 'na dhéigh sin thainig an dream a bha 'nan seas-

a fàisneachd.

amh a làthair, agus thubhairt iad ri Peadar, Gu firinneach is ann diubh sud fein thusa : oir a ta do chainnt ga d' bhrath.

74 An sin thòisich e ri mallachadh agus mionnachadh, *ag radh*, Cha'n aithne dhomh an duine. Agus air ball ghoir an coileach.

75 Agus chuimhnich Peadar briathran Iosa, a thubhairt ris, Mu'n goir an coileach, àicheadhaidh tu mi tri uairean. Agus air dol a mach dha, ghuil e gu geur ^a.

CAIB. XXVII.

AIR teachid do'n mhaduinn, ghabh a uachdarain nan sagart uile, agus seanairean a phobuill, comhairle le chéile an aghaidh Iosa, chum a chur gu bàs.

2 Agus air dhoibh esan a cheangal, thug iad leo e, agus thug iad thairis e do Phontius Pilat an t-uachdaran.

3 An sin an uair a chunnaic Iudas a bhrath e, gu'n do dhìtheadh e, ghabh e aithreachas, agus thug e air an ais na deich buinn fhichead airgid do na h-ard shagartaibh, agus do na seanaibh.

4 Ag radh, Pheacuich mi, ann am brath na fola neo-chiontaich. Ach thubhairt iadsan, Ciod e sin duinne ? amhairc thusa *air sin*.

5 Agus air tilgeadh uaith nam bonn airgid anns an teampull, dh'imich e roimhe, agus chaidh e agus chroch b se e fein.

6 Agus ghlac na h-ard shagairt na buinn airgid, agus thubhairt iad, Cha chòir an cur san ionmhas, oiris luach fola iad.

7 Agus air gabhail comhairle dhoibh, cheannuich iad leo fearann a chriadhadaire, chum a bhi 'na àit-dhlaic do choigreachaibh.

8 Air an aobhar sin goirear do'n fhearann sin, Fearann na fola, gus an la'n diugh.

9 (An sin choimhlionadh an ni a thubhradh le Ieremias am fàidh, ag radh, Agus ghabh iad na deich buinn fhichead airgid, luach an ti a mheasadh, neach a mheas iadsan a bha do chloinn Israeil :

10 Agus thug siad iad air son fearainn a chriadhadaire, mar a dh'orduich an Tighearna dhomhsa.)

11 Agus sheas Iosa an làthair an uachdarain : agus dh'fhiosruich an t-uachdaran dheth, ag radh, An tusa Rìgh nan Iudhach ? Agus thubhairt Iosa ris, Thubhairt thu.

12 Agus an uair a chuir na h-ard

shagairt agus na seanairean cionta as a leth, cha do fhreagair e ni sam bith.

13 An sin thubhairt Pilat ris, Nach cluinn thu cia lìon nithe air am bheil iad a toirt fianuis a'd' aghaidh ?

14 Agus cha d'thug e freagradh dha air aon fhocal, ionnus gu'n do ghabh an t-uachdaran iongantais ro mhòr.

15 A nis ri àm na fèisde chleachd an t-uachdaran aon phriosunnach a b'ail leo chur fa sgaoil do'n phobull.

16 Agus bha aca san àm sin prìosunach ro chomharaichte, d'am b'ainm Barabas.

17 Air an aobhar sin an uair a bha iad cruinn an ceann a chéile, thubhairt Pilat riu, Cò is àill leibh mise a chur fa sgaoil duibh ? Barabas, no Iosa, d'an goirear Criosd ?

18 Oir bha fhios aige gu'm b'ann o fharmaid, a thug iad thairis e.

19 Agus an uair a bha e 'na shuidhe air caithir a bhreitheanais, chuir a bhean teachdaireachd d'a ionnsuidh, ag radh, Na biodh agad-sa gnothuch sam bith ris an fhìrean ^d sin : oir is mòr a dh'fhulaing mise an diugh ann am bruadar, air a shon-san.

20 Ach chuir na h-ard shagairt agus na seanairean ìmpidh air a phobull gu'n iarradh iad Barabas, agus gu milleadh iad Iosa.

21 Agus fhreagair an t-uachdaran agus thubhairt e riu, Cò do'n dìthis is àill leibh mise a chur fa sgaoil duibh ? Thubhairt iadsan, Barabas.

22 Thubhairt Pilat riu, Ciod ma seadh a ni mi ri h-Iosa, d'an goirear Criosd ? Thubhairt iad ris uile, Ceusar e.

23 Agus thubhairt an t-uachdaran, C'ar son ? ciod an t-olc a rinn e ? ach is mòr gu mòr a ghlaodh iadsan, ag radh, Ceusar e.

24 Agus an uair a chunnaic Pilat nach do bhuadhuich e bheag sam bith, ach gu'n d'èirich an tuilleadh buaireis, air dha uisge a ghabhail, dh'ionnlaid e a lamhan am fianuis an t-sluaigh, ag radh, A ta mise neo-chiontach a dh'fhuil an fhìrein ^{so} : faicibh-se sin.

25 Agus fhreagair am pobull uile, agus thubhairt iad, Biodh fhuil oirne, agus air ar cloinn.

26 An sin leig e fa sgaoil Barabas dhoibh : ach air dha Iosa a sgiursadh, thug e thairis e chum a cheusadh.

27 An sin thug saighdearan an uachdarain leo Iosa do thalla a

a goirt. b thachd. c fhir deanamh snòitriche creana.

bhreitheanais, agus chruinnich iad a bhuidheann uile m'a thimchioll.

28 Agus air dhoibh a rùsgadh a, chuir iad uime falluing scarlaid.

29 Agus air dhoibh crùn dhroighinn fhligheadh, chuir iad m'a cheann e, agus slat chuilec 'na laimh dheis: agus a lùbadh an glùn 'na làthair, rinn iad fanoid air, ag radh, Gu'm beannuichear thu, a Rìgh nan Iudhach.

30 Agus thilg iad smugaid air, agus ghlac iad an t-slat chuilec, agus bhuail iad sa cheann e.

31 Agus an déigh dhoibh fanoid a dheanamh air, thug iad an fhalluing dheth, agus chuir iad eudach fein uime, agus thug iad leo e chum a cheusadh.

32 Agus an uair a chaidh iad a mach, fhuair iad duine o Chirene, d'am b'ainm Simon: esan dh'éignich iad chum a chrann-ceusaidh-san a ghiùlan.

33 Agus an uair a thainig iad gu ionad d'an ainm Golgota, sin r'a radh, àite cloiginn.

34 Thug iad dha r'a òl fion geur, measgta le domblas: agus air dha a bhlasadh, cha'n òladh se e.

35 Agus an uair a cheus iad e, roinn iad a thruscan eatorra, a tilgeadh crannchuir: chum gu'n coimhliontadh an nì a thubhradh leis an fhàidh, Roinn iad m' eudach eatorra, agus chuir iad crannchur air mo bhrat.

36 Agus air suidhe dhoibh, rinn iad faire an sin:

37 Agus chuir iad a chùis-dhithidh scriobhta os a chionn, IS E SO IO-SA RIGH NAN IUDHACH.

38 An sin cheusadh maille ris dà ghaduiche b; fear air a laimh dheis, agus fear eile air a laimh chli.

39 Agus thug iadsan a bha dol seachad toibheum dha, a crathadh an ceann.

40 Agus ag radh, Thusa a leagas an teampull, agus a chuireas suas an trì laithibh e, fòir ort fein: ma 's tu Mac Dhé, thig a nuas o'n chrann-cheusaidh.

41 Mar an ceudna thubhairt na h-ard shagairt, maille ris na scriobhuichibh, agus na seanairibh, a fanoid air.

42 Shaor e daoine eile, e fein a shaoradh ni 'n comasach e: ma 's e Rìgh Israeil, thigeadh e nis a nuas o'n chrann-cheusaidh, agus creididh sinn e.

43 Chuir e dhòigh an Dia; saor-

adh e a nis e, ma ta toil aige dha: oir thubhairt e, Is mise Mac Dhé.

44 Agus thug na gaduichean, a cheusadh maille ris, am beum ceudna dha.

45 A nis o'n t-seathadh uair bha dorchadas air an tìr uile gus an naothadh uair.

46 Agus mu thimchioll na naothadh uaire dh'éigh Iosa le guth ard, ag radh, Eli, eli, lama sabachtani? 's e sin r'a radh, Mo Dhia, mo Dhia, car son a thréig thu mi?

47 Agus air cluinntinn sin dè chuid diubhsan a bha 'nan seasamh an sin, thubhairt iad, A ta 'm fear so glaothaich air Elias.

48 Agus air ball ruith a h-aon diubh, agus ghabh e spong, agus lìon e do fhìon geur i, agus air dha a cur air slait chuilec, thug e dha r'a òl.

49 Ach thubhairt càch, Leig dha, faiceamaid an d'thig Elias g'a thear-nadh.

50 Agus an uair a dh'éigh Iosa a ris le glaoth mòr, thug e suas a spiorad.

51 Agus feuch, reubadh brat-roinn an teampull 'na dhà chuid, o mhullach gu ìochdar; agus chrìochnuich an talamh, agus sgoilteadh na creagan.

52 Agus dh'fhosglaadh na h-uaigh-ean, agus dh'éirich mòran do chorp a' bh nan naomh, a bha 'nan còdal.

53 Agus chaidh iad a mach as na h-uaighibh an déigh aiseirigh-san, agus chaidh iad a steach do'n bhaile naomha, agus nochdadh iad do mhòran.

54 A nis an uair a chunnaic an ceannard-ceud, agus iadsan, a bha maille ris a coimhead e Iosa, a chrith-thalmhainn, agus na nithe eile a rinneadh, ghabh iad eagair mòr, ag radh, Gu ùirneach b'e so Mac Dhé.

55 Agus bha an sin mòran bhar (ag amharc am fad,) a lean Iosa o Ghalile, a frithealadh dha:

56 Am measg an robh Muire Magdalen, agus Muire màthair Sheumais agus Ioses, agus màthair cloinne Shehede.

57 Agus air teachd do'n fheasgar, thainig duine saibhir o Arimatea, d'am b'ainm Ioseph, a bha e fein 'na dheisciobul aig Iosa mar an ceudna: 58 Chaidh esan gu Pilat, agus dh'iarr e corp Iosa: an sin dh'àithn Pilat an corp a thabhairt da.

59 Agus ghlac Ioseph an corp, agus phaisg e ann an lìon-eudach fìor-ghlan e.

^a eudach a thoirt dheth. ^b dà fhear-reubainn, dà chreachadair.

^c gleidheadh.

60 Agus chuir se e 'na uaigh nuadh fein, a chladhaich e ann an carruig : Agus charuich e clach mhòr gu dorus na h-uaighe, agus dh'imich e roimhe.

61 Agus bha Muire Magdalen, agus a Mhuire eile 'nan suidhe fa chomhair na h-uaighe.

62 A nis air an la màireach, an la'n déigh an ulluchaidh, chruinnich-eadh na h-ard shagairt agus na Phairisich gu Pilat,

63 Ag radh, A thighearn, is cuimhne leinn an uair a bha am mealltair ud fathast beo, gu'n dubhairt e, Eiribh mi'n déigh thrilaithean.

64 Orduich uime sin an uaigh a bhi air a coimhead gu cinnteach gus an treas la, air eagal gu'n d'thig a dheisciobuil san oidhche, agus gu 'n goid iad leo e, agus gu 'n abair iad ris an t-sluagh, Dh'éirich e o na marbhaibh: agus mar sin bìthidh am mearachd deireannach ni 's miosa na'n ceud mhearachd.

65 Thubhairt Pilat riu, Tha faire agaibh; imichibh, deanaibh an uaigh co tearuinte 's is aithne dhuibh.

66 Agus dh'imich iad agus rinn iad an uaigh cinnteach, a cur seula air a' chloich, maille ri faire.

CAIB. XXVIII.

AN déigh na sàbaid, aig briseadh na faire air a cheud là do'n t-seachduin, thainig Muire Magdalen agus a' Mhuire eile, a dh'fhaicinn na h-uaighe.

2 Agus feuch, bhacri-thalmhainn mhòr ann: oir thainig aingeal an Tighearna nuas o nèamh, agus air teachd dha charuich e a chlach o'n dorus, agus shuidh e oirre.

3 Agus bha a ghnùis mar dhealanach, agus eudach geal mar shneachda.

4 Agus air eagal roimhe chrìothnuich an luchd coimhid a, agus chaidh iad an riochd mairbh.

5 Ach fhreagair an t-aingeal agus thubhairt e ris na mnaibh, Na biodh eagal oirbhse: oir a ta fhios agam gu bheil sibh ag iarraidh Iosa, a chaidh cheusadh.

6 Cha 'n'eil e 'n so; oir dh'éirich e, mar a thubhairt e: thigibh, faicibh an t-àit an robh an Tighearna 'na luidhe.

7 Agus imichibh gu luath, agus inn-sibh d'a dheisciobluibh gu'n d'éirich e o na marbhaibh: agus feuch, tha

a luchd faire.

e dol roimhibh do Ghalile, an sin chi sibh e, feuch, thubhairt mise ribh e.

8 Agus dh'imich iad gu luath o'n uaigh, le h-eagal agus mòr ghairdeachas, agus ruith iad a dh'innseadh d'a dheisciobluibh.

9 Agus ag imeachd dhoibh-san a dh'innseadh d'a dheisciobluibh, feuch, thachair Iosa fein orra, ag radh, Fàilte dhiubh. Agus thainig iad am fagus da, agus rug iad air a chosaibh, agus thug iad urram dha^b.

10 An sin thubhairt Iosa riu, Nà biodh eagal oirbh: imichibh, abraibh ri m' bhràithribh iadsan a dhol do Ghalile, agus an sin chi iad mi.

11 Agus an uair a bha iadsan ag imeachd, feuch, thainig cuid do'n luchd faire do'n bhaile, agus nochd iad do na h-ard shagartaibh gach ni a thachair.

12 Agus air cruinneachadh dhoibh-san an ceann a chéile maille ris na seanairibh, agus air gabhail comhairle dhoibh, thug iad mòran airgid do na saighdearaibh,

13 Ag radh, Abraibhse gu'n d'thainig a dheisciobuil anns an oidhche, agus gu'n do ghoid iad e, an uair a bha sinne 'nar codal.

14 Agus ma chluinneas an t-uachdaran so, cuiridh sinne impidh air, agus ni sinn sibhse tearuinte.

15 Agus ghabh iad an t-airgid, agus rinn iad mar a theagaisgeadh dhoibh: agus a ta a chainnt so air a h-aithris am measg nan Iudhach gus an là'n diugh.

16 An sin chaidh an t-aon deisciobuil deug do Ghalile, do'n bheinn far an d'orduich Iosa dhoibh.

17 Agus an uair a chunnaic iad e, thug iad urram dha^b: ach bha cuid aca fa amharus.

18 Thainig Iosa, agus labhair e riu, ag radh, Thugadh dhomhsa gach uile chumhachd air nèamh agus air talamh.

19 Uime sin imichibhse, agus deanaibh deisciobuil doc gach uile chinneach, 'gam baisteadh ann an ainm an Athar, agus a Mhic, agus an Spioraid naoimh:

20 A teagasg dhoibh gach uile nithe a dh'aithe mise dhuibh a choimhead: Agus feuch, a ta mise maille ribh a ghnàth, gu deireadh an t-saoghail. Amen.

b rinn iad aoradh dha.
poichibh, teagaisgibh.

c iom-

AN SOISGEUL A REIR MHARCUIS.

TOISEACH Soisgeil Iosa Criosd Mhic Dhé:

2 A réir mar a ta e scriobhta anns na fàidhibh, Feuch, cuiream mo theachdaire roimh do ghnùis, adh'ull-uicheas do shlighe romhad.

3 Guth an ti a'dh'éigheas anns an fhàsach, Ulluichibh slighe an Tigh-earna, deanaibh a cheumanna dir-each.

4 Bha Eoin a baisteadh anns an fhàsach, agus a searmonachadh baistidh an aithreachais, chum maitheanais pheacanna.

5 Agus chaidh a mach d'a ionn-suidh tìr Iudea uile, agus luchd-àit-eachaidh^a Ierusalem, agus bhaisteadh leis iad uile ann an amhuinn Iordain, ag aideachadh am peacanna.

6 Agus bha Eoin air eudachadh^b le fionna chàmhal, agus crios leathair m' a leasruidh: agus bu bhiadh dha locuist agus mil fhiadhuich.

7 Agus shearmonaich e, ag radh, A ta neach a teachd a'm dhéigh a's cumhachdaiche na mise, neach nach airidh mise air cromadh sìos agus barr-iall a bhròg fhuasgladh.

8 Bhaist mise gu dearbh sibh le h-uisge: ach baistidh esan sibh leis an Spiorad Naomha.

9 Agus tharladh anns na laithibh sin, gu'n d'thainig Iosa o Nasaret Ghalile, agus bhaisteadh e le h-Eoin ann an Iordan.

10 Agus air ball an uair a chaidh e suas as an uisge, chunnaic e na nèamhan air am fosgladh, agus an Spiorad mar choluman a teachd a nuas air.

11 Agus thainig guth o nèamh, *ag radh*, Is tusa mo Mhac gràdhach, am bheil mo mhòr thlachd.

12 Agus air ball tharruing an Spiorad e do'n fhàsach.

13 Agus bha e'n sin san fhàsach dà fhichead latha air a bhuaireadh le Satan, agus bha e maille ris na fiadh bheathaichibh, agus fhritheil na h-aingil dha.

14 Agus an déigh Eoin a chur am prìosun, thainig Iosa do Ghalile, a searmonachadh soisgeil rioghachd Dhé.

15 Agus ag radh, Choimhlionadh an aimsir, agus a ta rioghachd Dhé am fagus: dcanaibh-se aithreachas, agus creidibh an soisgeul.

16 Agus air dha bhì 'g imeachd ri taobh fairge Ghalile, chunnaic e Si-

mon, agus Aindreas a bhràthair, a tilgeadh lìn san fhaire: (oir b'ias-gairean iad.)

17 Agus thrubhairt Iosa rin, Thigibh a'm' dhéighse, agus ni mi 'nar ias-gairibh air daoineibh sibh.

18 Agus air ball dh'fhàg iad an lìonta, agus lean iad esan.

19 Agus an uair a chaidh e beagan air aghaidh as sin, chunnaic e Seumas, *mac* Shebede, agus Eoin a bhràthair, agus iad san luing a càradh an lìonta.

20 Agus air ball ghoir e iad, agus dh'fhàg iad Sebede an athair san luing maille ris an luchd tuarasdail, agus lean iad esan.

21 Agus chaidh iad a steach do Chapernaum, agus air ball air dha dol a stigh do'n t-sionagoc^c air an t-sàbaid, theagaisg e.

22 Agus ghabh iad iongantas r'a theagasg: oir bha e 'gan teagasg mar neach aig an robh ùghdarras, agus cha b'ann mar na scriobhuichean.

23 Agus bha 'nan sionagog-san neach anns an robh spiorad neo-ghlan, agus ghlaodh e,

24 Ag radh, Leig leinn; ciod ar gnothuch-ne riut, Iosa o'd Nasaret? an d'thainig thu g'ar sgrios-ne? Is aithne dhomh cò thu, aon naomha Dhé.

25 Agus chronuich Iosa e, ag radh, Bi d' thosd, agus thig a mach as.

26 Agus an uair a reub an spiorad neo-ghlan e, agus a ghlaodh e le guth ard, thainig e mach as.

27 Agus ghabh iad mòr iongantas uile, ionnus gu 'n robh iad a cur na ceiste so air a chéile, ag radh, Ciod e so? Ciod e an teagasg nuadh so? oir le h-ùghdarras a ta e toirt orduigh eadhon do na spioradaibh neo-ghlana, agus tha iad ùmhal dha.

28 Agus chaidh a chliu air ball a mach air feadh na tìre uile timchioll Ghalile.

29 Agus gun dàil, air dhoibh dol a mach as an t-sionagog, chaidh iad a steach do thigh Shìmoin agus Aindrais, maille ri Seumas agus Eoin.

30 Ach bha màthair-chéile Shìmoin 'na luidhe ann am fiabhras; agus ghrad labhair iad ris uimpe.

31 Agus thainig esan agus thog e i, a breith air laimh oirre; agus air

^a luchd-àitich. ^b air a chòmhdach

^c tigh eoraidh.

^d òno, a.

ball dh'fhàg am fiabhras i, agus fhrithheil i dhoibh.

32 Agus an uair a bha 'm feasgar am, air do'n ghréin dol fuidhe, thug iad d'a ionnsuidh iadsan uile a bha euslan, agus iadsan anns an robh deamhain.

33 Agus bha 'm baile uile air a chruinneachadh chum an doruis.

34 Agus leighis e mòran air 'an robh iomadh gnè eucaile, agus thilg e mach mòran dheamhan, agus cha d'fhulaing e do na deamhnaibh labhairt, airson gu'm b'aithne dhoibh a e.

35 Agus air dha éirigh sa' mhàd-uinn, iada roimh là, chaidh e mach, agus dh'fhic e gu àite fàsaidh, agus rinn e ùrnuigh an sin.

36 Agus lean Simon, agus an dream a bha maille ris e.

37 Agus air fhaotainn dhoibh thubhairt iad ris, A ta gach uile neach ga d'iarraidh.

38 Agus thubhairt esan riu, Rachamaid e a dh'ionnsuidh nam bailte eile laimh ruinn, chum as gu'n searmonaich mi an sin mar an ceudna: oir is ann a chum na crìche so thainig mise mach.

39 Agus shearmonaich e 'nan sionagogaibh air feadh Ghalile uile, agus thilg e mach na deamhain.

40 Agus thainig lobhar d'a ionnsuidh, a guidhe air, agus a'lùbadh a ghlùn da, agus ag radh ris, Ma's àill leat, tha thu comasach air mise a dheanamh glan.

41 Agus ghabh Iosa truas mòr dheth, agus air sìneadh a mach a laimhe, bhean e ris, agus thubhairt e ris, Is àill leam, bi-sa glan.

42 Agus co luath 's a labhair e, air ball dh'fhalbh an loibhre e uaith, agus rinneadh glan e.

43 Agus thug e geur ordugh dha, agus air ball chuir e air falbh e;

44 Agus thubhairt e ris, Feuch nach innis thu bheag do neach air bith: ach imich, nochd thu fein do'n t-sagart, agus tabhair mar lobairt air son do ghlanaidh na nithe a dh'aithn Maois, mar fhianuis dhoibh.

45 Agus air dhasan dol a mach, thòisich e air innseadh gu ro fhollaiseach, agus air a chùis a sgaoileadh m'an cuairt, air chor as nach feudadh Iosa dol tuilleadh gu follaiseach a steach do'n bhaile; ach bha e mach ann an àitibh uaigneach: agus thainig iad d'a ionnsuidh as gach aird.

a dhaibh. b dloimhair, uaigneach. c imicheamaid, theirig-eamaid. d ris. e muir.

CAIB. II.

A GUS an dèigh laithean àraidh, chaidh e a ris a steach do Chapernaum; agus chualas esan a bhi san tigh.

2 Agus air ball chruinnicheadh mòran an ceann a chèile, air chor as nach robh àit a chumadh iad, eadhon timchioll an doruis: agus labhair e am focal riu.

3 Agus thainig iad, a tabhairt d'a ionnsuidh neach air an robh am pairilis, air a ghiùlan le ceathrar.

4 Agus a chionn nach b'urrainn iad teachd am' fagus' da leis an t-sluagh, rùisg iad mullach an tighe, anns an robh e: agus air dhoibh a tholladh, leig iad sìos an leabadh air an robh an neach, a bha tinn leis a phairilis 'na luidhe.

5 Air do Iosa an creidimh-san fhaicinn, thubhairt e ris an neach air an robh am pairilis, A mhic, tha do pheacaidh air am maitheadh dhuit.

6 Ach bha droing àraidh f do na scriobhuichibh 'nan suidhe an sin, agus iad a reusonachadh 'nan cridhibh fein:

7 C'arson a ta am fear so a labhairt toibheim mar so? Cò dh'fheudas peacaidh a mhaitheadh ach Dia a mhàin?

8 Agus air ball air aithneachadh do Iosa 'na spiorad fein gu'n robh iadsan a reusonachadh mar sin ionnta fein, thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh a reusonachadh nan nithe sin ann bhur cridhibh?

9 Co aca is usadh a radh ris an neach air am bheil am pairilis, Tha do pheacaidh air am maitheadh dhuit, no a radh, Eirich, agus tog do leabadh, agus imich?

10 Ach a chum as gu'm bi sìos agaibh gu bheil ùghdarras aig Mac an duine peacaidh a mhaitheadh air talamh, (thubhairt e ris an fhear air an robh am pairilis;)

11 A deirim riut, Eirich, agus tog do leabadh, agus imich do d' thigh.

12 Agus dh'èirich esan air ball, agus thog e an leabadh, agus chaidh e mach 'nam fianuis uile, ionnus gu'n robh mòr iongantais orra uile, agus gu'n do ghlòruich iad Dia, ag radh, Cha'n fhaca sinne riamh a leithid so.

13 Agus chaidh e mach a ris ri taobh na mara; agus thainig an sluagh uile d'a ionnsuidh, agus theagaisg e iad.

14 Agus ag dol seachad da, chunnaic e Lebhi mac Alpheus 'na shuidhe aig àite togail na cise, agus

f àraidh.

thubhairt e ris, Lean mise. Agus dh'èirich e, agus lean se e.

15 Agus tharladh, 'nuair a shuidh Iosa chum bidh 'na thigh-san, gu'n do shuidh mòran chis-mhaor agus pheacach maille ri Iosa agus r'a dheisciobluibh: oir bha mòran ann, agus lean iad e.

16 Agus an uair a chunnaic na scriobhuichean agus na Phairisich e-san ag itheadh maille ri cis-mhaoraibh agus ri peacachaibh, thubhairt iad r'a dheisciobluibh, C'ar son a ta e ag itheadh agus ag òl maille ri cis-mhaoraibh agus ri peacachaibh?

17 Agus an uair a chuala Iosa so, thubhairt e riu, Cha 'n'èil feum aca-san a ta slàn air an léigh, ach acasan a ta tinn: cha d'thainig mise aghairm nam firean, ach nam peacach chum aithreachais.

18 Agus bu ghnàth le deisciobluibh Eoin, agus nam Phairiseach a bhi trosgadh^a: agus thainig iad, agus thubhairt iad ris, C'ar son a ta deisciobuil Eoin, agus nam Phairiseach ri trosgadh, agus nach 'èil do dheisciobuils^a a' trosgadh?

19 Agus thubhairt Iosa riu, Am bheil clann seomair an fhir nuadh-phòsda comasach air trosgadh a dheanamh, am feadh a bhith eas am fear nuadh-phòsda 'nam fochair^b? am feadh a ta am fear nuadh-phòsda aca maille riu, cha'n fheud iad trosgadh a dheanamh:

20 Ach thig-na laithean anns an d'thoirear am fear nuadh-phòsda uatha: agus an sin ni iad trosgadh sna laithibh sin.

21 Agus cha 'n'èil duine sam bith a dh'fhuaigheas mir do eudach nuadh air sean eudach: no *ma dh'fhuaigheas*, buinidh am mir nuadh, a chuir-eadh g'a lionadh suas, as an t-sean eudach, agus nithear an reubadh ni's miosa.

22 Agus cha chuir duine air bith fion ùr ann an seann searragaibh^c; no brisidh am fion nuadh na searragan, agus dòrtear am fion, agus caillear na searragan: ach is còir fion nuadh a chur ann an searragaibh nuadha.

23 Agus tharladh gu'n deachaidh e troimh^d na h-achaidh arbhair airlatha na sàbaid, agus thòisich a dheisciobuil, ag imeachd dhoibh, ris na diasan arbhair a spìonadh,

24 Agus thubhairt na Phairisich ris, Feuch c'ar son a ta iad a deanamh an ni nach 'èil ceaduichte air latha na sàbaid?

25 Agus thubhairt esan riu, Nach do leugh sibhse riamh ciod a rinn Daibhidh, 'n uair a bha uireasbhuidh air, agus ocras air fein agus orrasan a bha maille ris?

26 Cionnus a chaidh e steach do thigh Dhé ann an laithibh Abiatair an ard shagairt, agus a dh'ith e aran na fianuise, nach 'èil ceaduichte do neach air bith itheadh, ach do na sagartaibh, agus a thug e mar an ceudna do'n dream a bha maille ris?

27 Agus thubhairt e riu, Dh'orduicheadh an t-sàbaid air son an duine, cha 'n e an duine air son na sàbaid:

28 Air an aobhar sin is Tighearna^f Mac an duine air an t-sàbaid fein.

CAIB. III.

A GUS chaidh e ris a steach do'n t-sionagag, agus bha an sin duine aig an robh làmh sheargta.

2 Agus rinn iad faire air, a dh'fheuchainn an leighiseadh se e air latha na sàbaid, chum's gu'm biodh cùis dhitidh aca dha.

3 Agus thubhairt e ris an duine aig an robh an làmh sheargta, Eirich sa' mheadhon.

4 Agus thubhairt e riu, Am bheil e ceaduichte maith a dheanamh air laithibh na sàbaid, no olc? anam a thearnadh, no a sgrios? ach dh'fhan iadsan 'nan tosd.

5 Agus an uair a dh'amhaire e m'an cuairt orra le feirg^g, air dha bhi doilich air son cruais an cridhe, thubhairt e ris an duine, Sin a mach do làmh. Agus shìn e nach i: agus rinneadh slàn i mar an làmh eile.

6 Agus chaidh na Phairisich a mach, agus ghabh iad comhairle air ball maille ri luchd-leamhuinn Heroid 'na aghaidh-san, cionnus a dh'fheudadh iad a sgrios^h.

7 Ach chaidh Iosa maille r'a dheisciobluibh a leth chum na mara: agus lean sluagh mòr e o Ghalile, agus o i Iudea,

8 Agus o Ierusalem, agus o Idamea, agus o thaobh thall Iordain, agus iadsan a bha timchioll Thiruis agus Shidoin, thainig cuideachd mhòr dhiubh d'a ionnsuidh, 'nuair a chual iad cia mòr na nithe a rinn e.

9 Agus thubhairt e r'a dheisciobluibh, long bheag a bhi feitheamh air, air son an t-sluaigh, chum nach dòmhluicheadh iad e.

10 Oir leighis e mòran, ionnuss

^a trasgadh.

^b maille riu.

^c an t-aran taisbeanta.

^c leathar-bhuidca^aibh. ^d trid, air feadh.

^f Maighstir. ^g diomb.

^h mhilleadh.

^bh^o, ua.

gu'n do dhlu-theann iad ris, a mheud 's air an robh plàighean, chum as gu'm beanadh iad ris.

11 Agus na spiorada neo-ghlan, an uair a chunnaic iad e, shleuchd iad da, agus ghlaodh iad, ag radh, Is tusa Mac Dhé.

12 Agus thug e sparradh teann a dhoibh, nach deanadh iad aithnichte 'e.

13 Agus chaidh e suas gu beinn, agus ghairm e iadsan a b' àill leis : agus thainig iad d'a ionnsuidh.

14 Agus dh'orduich e dà fhear dheug, chum 's gu'm biodhiad maille ris, agus gu'n cuireadh e mach iad a shearmonachadh :

15 Agus gu'm biodh aca cumhachd a leigheas euslainte, agus a thilgeadh a mach dheamhan.

16 Agus air Simon thug e Peadar mar chomh-ainm :

17 Agus Seumas mac Shebede, agus Eoin bràthair Sheumais, (agus orra-san thug e Boanerges mar chomh-ainm, 's e sin re radh, Clann na tairneanaich.)

18 Agus Aindreas, agus Philip, agus Bartolomeus, agus Mata, agus Tomas, agus Seumas mac Alpheuis, agus Tadeus, agus Simon an Canaanach,

19 Agus Iudas Iscariot, an neach sin a bhrath e : Agus chaidh iad do thigh.

20 Agus chruinnicheadh an sluagh a ris, ionnus nach robh e 'n comas doibh uiread agus aran itheadh.

21 Agus an uair a chual a chairdean so, thainig iad a mach a bhreith air : oir thubhairt iad, Tha e airmhicheill.

22 Agus thubhairt na scriobhuichean a thainig a nuas o Ierusalem, A ta Beelsebub aige, agus is ann trid phrionnsaidh nan deamhan a ta e tilgeadh a mach dheamhan.

23 Agus air dha 'n gairm d'a ionnsuidh, thubhairt e riu ann an cosamhlachdaibh, Cionnus a dh'fheudas Satan Satan a thilgeadh a mach ?

24 Agus ma bhitheas rioghachd roinnte 'na h-aghaidh fein, cha'n urrainn an rioghachd sin seasamh.

25 Agus ma bhitheas tigh air a roinn 'na aghaidh fein, cha'n urrainn an tigh sin seasamh.

26 Agus ma dh'èireas Satan 'na aghaidh fein, agus gu'm bi e roinnte, cha'n urrainn e seasamh, ach a ta crìoch aige.

27 Cha'n urradh neach air bith dol a steach do thigh duine làidir, agus 'airneis a thogail leis, murceang-

ail e 'n duine làidir an toiseach ; agus an sin creachaidh e a thigh.

28 Gu deimhin a deirim ribh, Gu maithear na h-uile pheacanna do chloinn nan daoine, agus gach toibheum a labhras iad.

29 Ach ge b'e labhras toibheum an aghaidh an Spioraid Naoimh, cha'n fhaigh e maitheanas a choidhch, ach a ta e an cunnart peanaib^b shiorruidh.

30 Air son gu'n dubhairt iad, Tha spiorad neo-ghlan aige.

31 An sin thainig a bhràithrean agus a mhàthair, agus air dhoibh seasamh a muigh, chuir iad fios d'a ionnsuidh, a gairm air.

32 Agus bha 'n sluagh 'nan suidhe m'a thimchioll, agus thubhairt iad ris, Feuch, ata do mhàthair agus do bhràithrean a muigh ga d' iarraidh.

33 Agus fhreagair e iad, ag radh, Co i mo mhàthair, no mo bhràithrean ?

34 Agus sheall e m'an cuairt orra-san a bha 'nan suidhe m'a thimchioll, agus thubhairt e, Feuch mo mhàthair agus mo bhràithrean.

35 Oir ge b'e neach a ni toil Dé, is esan mo bhràthair, agus mo phiuthar, agus mo mhàthair.

CAIB. IV.

AGUS thòisich e air teagasg a ris àlaimh ris a mhuir, agus chruinnicheadh sluagh mòr d'a ionnsuidh, ionnus gu'n deachaidh e steach do luig, agus gu'n do shuidh e air a mhuir; agus bha 'n sluagh uile ri taobh na mara air tìr.

2 Agus theagaisg e dhoibh mòran do nithibh ann an cosamhlachdaibh, agus thubhairt e riu 'na theagasg,

3 Eisdibh, Feuch, chaidh fear-cuir^c a mach a chur sùl :

4 Agus tharladh ag cur an t-sùl da, gu'n do thuit cuid deth ri taobh an rathaid, agus thainig eunlaith an athair, agus dh'ith iad suas e.

5 Agus thuit cuid eile dheth air fearann creagach, far nach robh mòr thalamh aige, agus air ball dh'fhàs e suas, do bhrìgh nach robh doimhne talmhainn aige.

6 Ach air do'n ghréin éirigh, loisg eadh e ; agus a chionn nach robh freumh^d aige, shearg e as.

7 Agus thuit cuid eile an measg droighinn, agus dh'fhàs an droighionn suas, agus thachd se e, agus cha d'thug e toradh uaith.

8 Agus thuit cuid eile air talamh maithe, agus thug e toradh uaith a fàs suas agus a meudachadh ; agus

^b damnaidh, breitheanais.

^c sioladair. ^d freumhach. ^e math.

thug e mach, cuid a dheich uiread fhichead, agus cuid a thri fichead uiread, agus cuid a cheud uiread 's a chuireadh.

9 Agus thubhairt e riu, An ti aig am bheil cluasa chum éisdeachd, éisdeadh e.

10 Agus an uair a bha e 'na aonar, dh'fhiosrach iadsan, a bha 'na fhochar maille ris an dà fhear dheug, an cosamhlachd deth.

11 Agus thubhairt e riu, Dhuibhse thugadh eòlas a ghabhail air nithibh dìomhair rioghachd Dhé: ach dhoibhsan a ta 'n leth muigh nithear gach ni an cosamhlachdaibh:

12 Chum as ag faicinn doibh gu'm faic iad, agus nach aithnich iad, agus ag cluinntinn dhoibh gu'n cluinn iad, agus nach tuig iad; air eagal àm air bith gu'm pilleadh iad, agus gu'm biodh am peacaidh air am maitheadh dhoibh.

13 Agus thubhairt e riu, Nach aithne dhuibh an cosamhlachd so? agus cionnus ma ta a thuigeas sibh gach uile chosamhlachd?

14 Tha 'm fearr-cuir a cur an fhocail.

15 Agus is iad so iadsan ri taobh an rathaid anns an cuirear am focal, an deigh dhoibh a chluinntinn, air ball a ta Satan a teachd, agus a togail leis an fhocail, a shìol-chuireadh 'nan cridhibh.

16 Agus is iad so iadsan mar an ceudna a chuireadh air fearann creagach; muinntir, an uair a chluinneas iad am focal, a ghabhas e air ball le gairdeachas:

17 Agus cha 'n'eil freumh aca ionnta fein, ach mairidh iad rè seal-ain; 'na dhéigh sin 'nuair a dh'éireas amhghar: no geur-leanmhuinn air son an fhocail, air ball a ta iad a gabhail oillbheim.

18 Agus is iad so iadsan a chuireadh am measg an droighinn, an dream a dh'éisdeas ris an fhocal;

19 Agus a ta ro chùram an t-saoghail so, agus mealltaireachd saibhreis, agus ana-mhianna nithe eile teachd a steach, agus a tachdadh an fhocail, agus nithear neo-thorach e.

20 Agus is iad so iadsan a chuireadh ann an talamh maith, an dream a chluinneas am focal, agus a ghabhas e, agus a bheir a mach toradh, cuid a dheich uiread fhichead, cuid a thri fichead uiread, agus cuid a cheud uiread 's a chuireadh.

21 Agus thubhairt e riu, An d'thoir ear coinneal chum gu'n cuir-

ear i fuidh bheul soithich, no fuidh leabaibh? nach ann a chum a cur ann an coinnleir?

22 Oir cha 'n'eil ni air bith foluichte, nach foillsichear; agus cha robh ni air bith an cleith, nach d'thig os àird.

23 Ma ta cluasa chum éisdeachd aig neach air bith, éisdeadh e.

24 Agus thubhairt e riu, Thugaibh fa'near ciod a chluinneas sibh: leis an tomhas a thomhaiseas sibh, tomhaisear dhuibh fein; agus bheirear tuilleadh dhuibhse ta 'g éisdeachd.

25 Oir ge b'e neach aig am bheil, bheirear dha: agus ge b'e neach aig nach 'eil, bheirear uaith an ni sin fein a ta aige.

26 Agus thubhairt e, Is amhuil rioghachd Dhé, mar gu'n cuireadh duine sìol anns an talamh.

27 Agus gu'n coidleadh e, agus gu'n éireadh e a dh'oidhch, agus a là, agus gu'n gineadh an sìol, agus gu'm fàsadh e suas, air dòigh nach fhios da.

28 Oir bheir an talamh a mach toradh uaith fein, air tùs am fochann, a ris an dias, an deigh sin an làn arbhar anns an déis.

29 Ach an uair a ta 'n toradh ab-aich, air ball cuiridh e an corran ann, a chionn gu bheil am fogharadh air teachd.

30 Agus thubhairt e, Ciod an ni ri 'n samhluch sinn rioghachd Dhé? no ciod e an cosamhlachd leis an coimhmeas sinn i b?

31 Is cosmhuil i ri gràinne mus-taird, ni, 'nuair a chuirear san talamh e, is lugha do na h-uile phòraibh a ta air talamh.

32 Ach an deigh a chur, fàsaidh e suas, agus cinnidh e ni 's mò na luibh sam bith eile, agus fàsaidh geugan mòra air, ionnus gu'm feud eunlaith an athair nid a dheanamh fuidh a sgàile.

33 Agus le iomadh d'a leithidibh sin do chosamhlachdaibh labhair e 'm focal riu, a réir mar a b'urrainn iad a chluinntinn.

34 Ach gu'n chosamhlachd cha do labhair e riu: Agus mhinich e na h-uile nithe d'a dheisciobluibh fein air leth.

35 Agus thubhairt e riu air an là sin fein, air teachd do'n fheasgar, Rachamaid thairis do'n taobh eile.

36 Agus an uair a sgaoil iad an coimhthional, thug iad leo esan anns an luing mar a bha e, agus bha longa beaga eile 'na fhochar mar an ceudna.

b an coibhearta ris an coibheartaich sinn i?

a triobloid.

37 Agus dh'éirich stoirm mhòr ghaoith ann, agus leum na tonna a steach do'n luing, air chor as gu'n robh i nis làn.

38 Agus bha esan ann an deireadh na luinge, 'na chodal air clusaig a: agus dhùisg iad e, agus thubhairt iad ris, A mhaighstir, nach 'eil suim agad gu'n caillear sinn?

39 Agus dh'éirich e, agus chron- uich e ghaoth, agus thubhairt e ris an fhairge, Tosd, bi sàmhach. An sin luidh a ghaoth, agus bha fèath b mòr ann.

40 Agus thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh co eagalach? cionnus nach 'eil creidimh agaibh?

41 Agus ghabh iad eagal ro mhòr, agus thubhairt iad r'a chèile, Ciod e an duine so, gu bheil a ghaoth, agus an fhairge féin ùmhla da?

CAIB. V.

A GUS thainig iad gu taobh eile na mara, gu dùthaich nan Gàdarenach.

2 Agus an uair a chaidh e mach as an luing, air ball thachair air as na h-àitibh-adhlaic, duine anns an robh spiorad neo-ghlan,

3 Aig an robh a chòmhnuidh sna h-àitibh-adhlaic, agus cha b'urrainn neach air bith a cheangal, eadhon le slabhraidhibh:

4 Oir chaidh a cheangal gu tric le geimhlibh agus le slabhraidhibh, agus tharruing e na slabhraidhean as a chèile, agus mhìn-bhris e na geimhlean: Agus cha b'urrainn duine sam bith a cheannsachadh.

5 Agus bha e ghnàth, a là agus a dh'oidhche, 'sna beanntaibh, agus 'sna h-ionadaibh-adhlaic, a glaoth- aich, agus ga ghearradh fein le clachaibh.

6 Ach an uair a chunnaic e Iosa fada uaith, ruith e agus shleuchd e dha,

7 Agus ghlaodh e le guth mòr agus thubhairt e, Ciod moghnòthuch- sa riut, Iosa, a Mhic an Dé is ro airde? cuiream ort a h-uchd Dé, gun mo phianadh.

8 (Oir thubhairt e ris, Thig a mach as an duine, a spioraid neo-ghloin)

9 Agus dh'fhiosruich e dheth, Ciod is ainm dhuit? Agus fhreagair esan, ag radh, Legion is ainm dhomh: oir a ta sinn mòran ann.

10 Agus ghuidh e gu ro gheur air, gun e g'an cur a mach as an dùthaich sin.

11 Agus bha treud mòr mhuc an

sin, ag ionaltradh am fagus do'n bheinn^c.

12 Agus ghuidh na deamhain uile air, ag radh, Cuir sinne dh'ionnsuidh nam muc, chum as gu'n rachamaid a steach ionnta.

13 Agus air ball thug Iosa cead doibh; agus air dol a mach do na spioradaibh neo-ghlana, chaidh iad a stigh anns na mucaibh, agus ruith an treud sìos gu dian le àite cas do'n fhairge, (bha iad mu thimchioll dà mhìle) agus thachdadh iad san fhair- ge.

14 Agus theich iadsan a bha 'g ionaltradh nam muc, agus dh'innis iad sin, araon anns a' bhaile, agus anns an tìr. Agus chaidh iad a mach a dh'fhaicinn ciod e an ni ud a thaeh- air.

15 Agus thainig iad chum Iosa, agus chunnaic iad an ti anns an robh an deamhan, agus aig an robh an le- gion, 'na shuidhe, agus eudach uime, agus a chiall aige; agus ghabh iad eagal.

16 Agus dh'innis iadsan a chun- naic e dhoibh, cionnus a thachair do'n ti anns an robh an deamhan, agus mu thimchioll nam muc.

17 Agus thòisich iad ri guidhe air imeachd a mach as an crìochaibh.

18 Agus air dha dol a stigh san luing, ghuidh an ti anns an robh an deamhan air, gu'm feudadh e bhi maille ris.

19 Gidheadh cha do leig Iosa leis, ach thubhairt e ris, Imich dhachaidh dh'ionnsuidh do mhuinntir, agus innis dhoibh meud nan nithe a rinn an Tighearna dhuit, agus gu'n d'rinn e tròcair ort.

20 Agus dh'imich esan, agus thòisich e ri chur an céill ann an Decapolis meud nan nithe a rinn Iosa dha: agus ghabh iad iongantais uile.

21 Agus air dol do Iosa a ris thairis anns an luing do'n taobh eile, chruinnicheadh sluagh mòr d'a ionnsuidh; agus bha e làimh ris a mhuir.

22 Agus feuch, thainig aon do uachdaranaibh nan sionagag, d'am b'ainm Iairus, agus an uair a chunn- aic e esan, leig se e fein sìos aig a chosaibh.

23 Agus ghuidh e gu dùrachdach air, ag radh, A ta mo nighean bheag ann an cumart grad bhàis; thig, guidheam ort, agus leag do lamhan oirre chum as gu'n slànuihear i, agus mairidh i beo.

24 Agus dh'imich Iosa maille ris,

^a adhartan. ^b ciuine.

^c do na sleibhtibh.

agus lean sluagh mòr e, agus dhòmhluich iad e.

25 (Agus bha bean àraidh an sin, air an robh dòrtadh fola rè dhà bhliadhna dheug,

26 Agus dh'fhulaing i mòran o iomadh léigh, agus chaith i na bha aice, agus cha b'fheairrd i bheag e, ach gu'm bu mheid;

27 'Nuair a chual i iomradh air Iosa, thainig i am measg an t-sluaigh o chùlaobh, agus bhean i r'a eudach:

28 Oir thubhairt i, Ma dh'fheudas mi beartuinn ach r'a eudach, slàn-uichear mi.

29 Agus air ball thionnaicheadh tobar a fola: agus dh'aithnich i air a corp fein, gu'n do leighiseadh i o'n phlàigh sin.

30 Agus dh'aithnich Iosa air ball ann fein gu'n deachaidh cumhachd a mach as, agus, air dha tionndadh san t-sluagh, thubhairt e, Cò a bhean ri m' eudach?

31 Agus thubhairt a dheisciobuil ris, A ta thu faicinn gu 'm bheil an sluagh ga d' dhòmhlachadh, agus an abair thu, Cò a bhean rium?

32 Agus dh'amhaire e m'an cuairt g'a faicinn' a rinn so.

33 Ach air do'n mhnaoi bhi fa eagal agus air chrith, air aithneachadh an nì a rinneadh innte, thainig i, agus leig si i fein sìos 'na làthair, agus dh'innis i 'n fhàl rinn uile dha.

34 Agus thubhairt e rithe, A nigh-ean, shlànuich do chreidimh thu; imich an sìth, agus bi slàn o d' phlàigh.)

35 Am feadh a bha e fathast a labhairt, thainig droing o thigh uachdarain na sionagoige, ag radh, Fhuair do nighean bàs, c'ar son a chuireadh tu tuilleadh dragha air a mhaighstir?

36 Co luath 's a chual Iosa an comradh so a labhradh, thubhairt e ri uachdarain na sionagoige, Na biodh eagal ort, a mhàin creid.

37 Agus cha d'fhulaing e do neach air bith a leantuinn, ach Peadar, agus Seumas, agus Eoin bràthair Sheumais.

38 Agus thainig e gu tigh nachdarain na sionagoige, agus chunnaic e 'n iomairt agus iadsan a bha gu, agus a caoineadh gu mòr.

39 Agus air teachd a steach dha, thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh ris an iomairt so, agus ri bròn? cha 'n'eil an nìonag marbh, ach 'na codal.

40 Agus rinn iadsan gàire fochaid ris: ach air dhasan an cur uile mach,

thug e leis athair agus màthair na h-inghin, agus iadsan a bha maille ris, agus chaidh e steach far an robh an nìonag 'na luidhe.

41 Agus air dha breith air an nìonag air laimh, thubhairt e rithe, Talitha cumi, 's e sin, air eadar-mhìneachadh, A chailin, (a deirim riut) éirich.

42 Agus air ball dh'éirich an nìonag, agus dh'imich i; oir bha i dà bhliadhna dheug a dh'aois: agus ghabh iad iongantas anabarrach.

43 Agus thug e ordugh teann doibh, nach faigheadh duin' air bith fios air so; agus dh'àithn e càileigin a thoirt di r'a itheadh.

CAIB. VI.

A GUS chaidh e mach as sin, agus thainig e d'a dhùthaich fein, agus lean a dheisciobuil e.

2 Agus an uair a thainig an t-sàbaid, thòisich e air teagasg anns an t-sionagag: agus air do mhòran a chluinntinn, ghabh iad iongantas, ag radh, Cì a uaith a ta na nìthese aig an fhear so? Agus ciod e an gliocas so thugadh dha, gu bheil a leithid so do fheartaibh air an deanamh le lamhaibh-san?

3 Nach e so an saor, mac Mhuire, bràthair Sheumais agus Ioseis, agus Iudais, agus Shimoin? Agus nach 'eil a pheathraiche an so 'nar foch-air? Agus fhuair iad oilbheum ann b

4 Ach thubhairt Iosa riu, Cha 'n'eil fàidh gun urran, ach 'na dhùthaich fein, agus am measg a chairdean, agus 'na thigh fein.

5 Agus cha robh e 'n comas da mìorbhuil air bith a dheanamh an sin, saor o gu 'n do chuir e a làmhnan air beagan do mhuinntir a bha tinn, agus gu'n do leighis e iad.

6 Agus bha iongantas air, air son am mi-chreidimh. Agus chaidh e timchioll nam bailte, a teagasg.

7 Agus ghairm e chuige an dà fhear dheug, agus thòisich e air an cur a mach dithis agus dithis, agus thug e dhoibh cumhachd air spiorad-ai bh neo-ghlana;

8 Agus dh'àithn e dhoibh gun nì air bith thoirt leo air son na slighe, ach lorg a mhàin; gun mhàla, gun aran, gun airgid nan sporan:

9 Ach bonn-bhrògac bhi air an cosaibh, agus gun dà chòta bhi umpa.

10 Agus thubhairt e riu, Ge b'è ionad air bith anns an d'theid sibh a steach do thigh, an sin fanaibh gus am falbh sibh as an àite sin.

^a am buaireas.

^b ghabh iad oilbheum ris. ^c cuarain.

11 Agus cò air bith iad nach gabh ribh, agus nach éisd ribh, air dhuibh imeachd as an àite sin, crathaibh an duslach a bhitheas f'ar cosaibh mar fhianuis 'nan aghaidh. Gu deimbin a deirim ribh, Gur so-iomchair a bhitheas e do Shodom agus do Ghomorra ann an là a bhreitheanais, na do'n bhaile sin.

12 Agus chaidh iad a mach, agus shearmonaich iad gu'n deanadh daoine aithreachas.

13 Agus thilg iad a mach moran dheamhan, agus dh'ung iad le h-ola mòran a bha tinn, agus leighis siad iad.

14 Agus chual Herod an righ uime, (oir chaidh ainm am follus) agus thubhairt e, A ta Eoin Baiste air éirigh o na marbhaibh, agus uime sin a ta feartan air an oibreachadh leis.

15 Thubhairt cuid eile, Gur e Elias a t'ann. Agus thubhairt cuid eile, Gur fàidh a t'ann, no mar aon do na fàidhibh.

16 Ach an uair a chual Herod so, thubhairt e, 'S e Eoin d'an do chuir mise an ceann, a th'ann; dh'éirich e o'na marbhaibh.

17 Oir chuir Herod fein a mach, agus ghlac e Eoin, agus cheangail e ann am prìosun e, air son Herodiais bean phòsda Philip, a bhràthar fein, do bhrìgh gu'n do phòs e i.

18 Oir thubhairt Eoin ri Herod, Cha 'n'eil e ceaduichte dhuit bean do bhràthar a bhi agad.

19 Uime sin bha diomb mòr aig Herodias ris, agus bu mhiann leatha a chur gu bàs, ach cha b'urrainn i.

20 Oir bha eagal Eoin air Herod, air dha fios a bhi aige gu'm bu duine ceartagus naomh e, agus thug e fa'n earc e, agus air dha a chluinntinn, rinn e mòran do nithibh air a chomhairle, agus dh'éisd e ris gu toileach.

21 Agus air teachd do là iomchuidh, rinn Herod, air comh-ainm an là an d'rugadh e, suipeir d'a uaislibh, agus d'a ard cheannardaibh, agus do mhaithibh Ghalile:

22 Agus an uair a chaidh nighean Herodiais so steach, agus a rinn i dannsa, thaitinn i ri Herod agus riusan a shuidh maille ris, agus thubhairt an righ ris a chailin, Iarr ormsa ge b'e ni is àill leat, agus bheir mi dhuit e.

23 Agus thug e mionnan di, Ge b'e ni dh'iarras tu orm, bheir mi dhuit e, gu leth mo rioghachd.

24 Agus an uair a chaidh i mach

thubhairt i r'a màthair, Ciod a dh'iarras mi? Agus thubhairt ise, Ceann Eoin Bhaiste.

25 Agus chaidh i air ball le cabh-aig a steach a dh'ionnsuidh an righ, agus dh'iarr i, ag radh, Is àill leam gu'n d'thugadh tu dhomh gun dàil ceann Eoin Bhaiste air mèis.

26 Agus bha 'n righ ro dhoilich; gidheadh air son a mhiannan, agus an dream a bha 'nan suidhe maille ris, cha robh toil aige a diultadh.

27 Agus air ball chuir an righ a mach fear-millidh, agus dh'aitn e a cheann athoirt a steach: agus dh'imich esan agus thug e 'n ceann deth anns a phrìosun.

28 Agus thug e cheann leis air meis, agus thug e do'n chailin e: agus thug an cailin d'a màthair e.

29 Agus an uair a chual a dheisciobuil sin, thainig iad agus thog iad a chorp, agus chuir iad ann an uaigh e.

30 Agus chruinnicheadh na h-Abstoil chum Iosa, agus dh'innis iad da na h-uile nithe, araon gach ni a rinn iad, agus gach ni a theagaisg iad.

31 Agus thubhairt e riu, Thigibhs' air leth do àit uaigneach, agus gabhaibh fois car tamuill bhig: Oir bha mòran a teachd agus a dol, agus cha robh ùine aca uiread as biadh itheadh.

32 Agus chaidh iad gu àite fàsail ann an luing air leth.

33 Agus chunnaic an sluagh iadsan a falbh, agus dh'aitnich mòran e, agus ruith iad d'an cois as na bailtibh uile an sin, agus bha iad rompa, agus chruinnicheadh iad d'a ionnsuidh.

34 Agus an uair a chaidh Iosa mach, chunnaic e sluagh mòr, agus ghabh e truas mòr dhiubh, a chionn gu'n robh iad mar chaoraich gun bhuachaille aca: agus thòisich e air mòran do nithibh a theagasg dhoibh.

35 Agus an uair a bha nis mòran do'n là air dol seachad e, thainig a dheisciobuil d'a ionnsuidh, ag radh, A ta 'n t-àite so fàs, agus a ta nis mòran do'n là air dol thairis:

36 Leig air falbh iad, chum gu d'theid iad d'on tìr m' an cuairt, agus do na bailtibh, agus gu ceannaich iad biadh dhoibh fein: oir cha 'n'eil ni air bith aca r'a itheadh.

37 Ach fhreagair esan, agus thubhairt e riu, Thugaibhs e dhoibh r'a itheadh, Agus thubhairt iadsan ris, An d'theid sinn agus an ceannaich sinn nach dhà cheud peghinn a dh'aran,

a so-fhulaing.
c choimhid se.

b diomb.

d ghruagaich, n'onaig.
a chaitheadh.

e air

chum gu d'thugamaid dhoibh ni r'a itheadh?

38 Ach thubhairt esan riu, Cia lion builinn^a a ta agaibh? rachaibh agus faicibh. Agus air faotainn fios doibh, thubhairt iad, Cùig, agus dà iasg.

39 Agus dh'àithin e dhoibh a thoirt orra uile suidhe sìos 'nan cuidheachdaibh air an fheur uaine.

40 Agus shuidh iad sìos, 'nan buidhneibh fa leth, 'nan ceudaibh, agus 'nan leth-cheudaibh.

41 Agus air dha na cùig builinn-e an agus an dà iasg a ghabhail, agus amharc suas gu nèamh, bheannaich, agus bhris e na huilinnean, agus thug e d'a dheisciobluibh iad, chum gu'n cuireadh iad rompa iad; agus roinn e 'n dà iasg orra uile.

42 Agus dh'ith iad uile, agus shàs- uicheadh iad.

43 Agus thog iad dà chliàhh dheug làn do'n bhiadh bhrishte, agus do na h-iasgaibh.

44 Agus h'iad an dream a dh'ith do na builinnibh cùig mìle fear.

45 Agus air hall choimh-éignich e a dheisciobuil gu dol anns an luing, agus dol roimhe dh'ionnsuidh na taoibh thall gu Betsaida, agus an cuireadh e an sluagh air falbh.

46 Agus an uair a chuir e air falbh iad, chaidh e gu beinn a dheanamb ùrnuigh.

47 Agus an uair a hha 'n t-anmoch ann, hha 'n long am meadhon na mara, agus esan 'na aonar air tìr.

48 Agus chunnaic e iadsan air am pianadh ag iomramh; oir hha ghaoth 'nan aghaidh: agus thainig e d'an ionnsuidh mu thimchioll na ceathramh faire do'n oidliche, ag imeachd air a mhuir, agus b'àill leis dol seachad orra.

49 Ach an uair a chunnaic iadsan e 'g imeachd air a mhuir, shaoil iad gu 'm bu tannasg a' bh'ann; agus ghlaodh iad.

50 (Oir chunnaic iad uile e, agus hha iad fa hhuaires) Agus air hall lahair e riu, agus thubhairt e riu, Biodh misneach mhaith agaibh, is mise ta ann, na biodh eagal oirbh.

51 Agus chaidh e suas d'an ionnsuidh do'n luing, agus luidh a ghaoth: agus hha uamhas mòr thar tomhas orra, agus ghabh iad iongantais.

52 Oir cha d'thug iad fa'near mtorbhuil nam builinn; oir hha 'n cridhe air a chruadhachadh.

53 Agus an uair a chaidh iad

thairis, thainig iad gu talamh Ghene-saret, agus tharuing iad gu tìr.

54 Agus an uair a thainig iad a mach as an luing, air ball dh'aithnich iad e.

55 Agus ruith iad air feadh na tìre sin uile m'an cuairt, agus thòisich iad air an droing a bha tinn a ghiùlan m'an cuairt air leapaichibh, ge b'e àit an cual iad esan a bhi.

56 Agus ge b'e air bith bailte, no cathraiche, no dùthaich, an deachaidh e steach, chuir iad na daoine tinn air na sràidibh, agus ghuidh iad air gu'm feudadh iad beantunn a mhàin ri iomall eudaich: agus a mheud 's a bhean ris, leighiseadh iad.

CAIB. VII.

A GUS chruinnicheadh na Phairisich d'a ionnsuidh, agus dream àraidh do na scriobhuichibh a thainig o Ierusalem.

2 Agus an uair a chunnaic iad cu'd d'a dheisciobluibh ag itheadh arain le làmhaibh salacha ('sin r'a radh neo-ionnlaidte,) fhuair iad cron doibh.

3 Oir cha 'n ith na Phairisich, agus na h-Iudhaich uile, biadh, mur ionnlaid iad an làmha gu minic, a coimhead heul-aithris nan seanair.

4 Agus air dhoibh teachd o'n mhargadh, mur tumb siad iad, cha 'n ith iad. Agus a ta mòran do nithibh eile a ghabh iad orra a choimhead, mar a ta nigheadh chupan, agus phota, agus shoitiche umhac, agus leapaichean d.

5 An sin dh'fheòraich na Phairisich agus na scriobhuichean dheth, C'ar son nach 'eil do dheisciobuil ag imeachd a réir beul-aithris nan seanair, ach a ta iad ag itheadh arain le làmhaibh neo-ionnlaidte?

6 Ach fhreagair esan agus thubhairt e riu, Is maith a rinn Esaias fàidheadaireachd mu'r timchiolls^a, a chealgairean, aréir mar a e scriobhta, A ta am pobull so toirt onoir dhomh-sa le m' bilibh, ach a ta an cridhe fada nam.

7 Ach is ann gu diomhanach a ta iad a toirt aoraidh dhomhsa, a teag-sag àitheanta dhaoine mar theag-sag.

8 Oir air dhuibh àithne Dhé a thréigsinn, a ta sibh a cumail orduchaidh dhaoine, mar a ta nigheadh phota agus chupan: agus mòran eile d'an leithidibh sin a ta sibh a deanamh.

9 Agus thubhairt e riu, Is maith a ta sibh a cur air cùl àithne Dhé,

^b ionnlaid.

^c prais.

^d àiteacha-suidhe.

^a aran.

chum gu'n coimhid sibh bhur ord-
uchadh fein.

10 Oir thubhairt Maois, Thoir on-
oir do t'athair, agus do d' mhàthair:
agus, Ge b'e neach a mhalluicheas
athair no màthair, cuirear gu cinnt-
each gu bàs e.

11 Ach their sibhse, Ma their
neach r'a athair, no r'a mhàthair,
Biodh e 'na Chorban, sin r'a radh,
na thiodhlacadh do'n teampull, ge
b'e ni leis am faigheadh tu tairbhe
uam-sa;

12 Nach leig sibh dha as sin suas
ni sam bith a dheanamh air son
athar, no a mhàthar;

13 A cur focail Dé an neo-bhrigh
le bhur beul-aithris fein, a dh'aithris
sibh: agus mòran d'an leithidibh
sin do nithibh a ta sibh a deanamh.

14 Agus air gairm an t-sluaigh
uile d'a ionnsuidh, thubhairt e riu,
Eisdibh rium's uile, agus tuigibh.

15 Cha 'n'eil ni sam bith o'n taobh
a muigh do'n duine, a theid a steach
ann, d'am bheil e 'n comas a shalach-
adh; ach na nithe ta teachd a mach
as, is iad sin a ta salachadh an duine.

16 Ge b'e aig am bheil cluasa
shum éisdeachd éisdeadh e.

17 Agus an uair a chaidh e steach
do'n tigh o'n t-sluagh, chuir a dheis-
ciobuil ceisd air mu thimchioll a
chosamlachd.

18 Agus thubhairt e riu, Am bheil
sibhse mar so fathast gun tuigse?
Nach 'eil fhios agaibh, ge b'e ni air
bith a theid a steach 'san duine o'n
leth a muigh nach 'eil e n comas da
esan a shalachadh?

19 Do bhrigh nach d'theide steach
d'a chridhe, ach do'n bhroinn, is
theide mach do'n t-slochd shalchair,
a glanadh gach uile bhidh.

20 Agus thubhairt e. Is e an ni a
thig a mach as an duine, a shaluich-
eas an duine.

21 Oir is ann o'n taobh a stigh, a
cridhe dhaoine, a thig a mach droch
smuaintean, adhaltrannas, striopach-
as, mortadh,

22 Goid, sannt, aingidheachd,
mealltaireachd, macnus^a, droch
shùil, toibheum, uabhar, amaid-
eachd:

23 A ta na h-uile so uile a teachd
a mach o'n taobh a stigh, agus a
salachadh an duine.

24 Agus air dha éirigh 'as sin,
chaidh e gu crìochaibh Thiruis agus
Shidoin: agus an uair a chaidh e
steach do thigh, cha b' àill leis fios a
bhi aig neach sam bith air: gidh-
eachd cha'n fheadadh e bhi'm folach.

25 Oir chuala bean uime, aig an
robh nighean bheag, anns an robh
spiorad neo-ghlan, agus thainig i a-
gus thuit i aig a chosaibh:

26 (Agus bu Ghreugach a bhean,
Ban-shiropheiseach a taobh cinn-
ich) agus ghuidh i air gu 'n tilgeadh
e an deamhan a mach as a h-inghin.

27 Ach thubhairt Iosa rithe, Fu-
laing do'n chloinn air tùs a bhi air
an sàsachadh: oir cha 'n'eil e iom-
chuidh aran na cloinne a ghabhail,
agus a thilgeadh chum nan con.

28 Agus fhreagair ise agus thubh-
airt i ris, Is fìor sin, a Thighearn:
gidheadh ithidh na coin fuidh 'n
bhord do sbruileach na cloinne.

29 Agus thubhairt esan rithe, Air
son na cainnte so fein, imich romhad,
a ta an deamhan air dol a mach a d'
nighinn.

30 Agus an uair a bha ise air
teachd a dh'ionnsuidh a tighe, fhuair
i an deamhan air dol a mach, agus a
h-inghean air a cur 'na luidhe air
an leabaidh.

31 Agus a ris air dha imeachd o
chrìochaibh Thiruis agus Shidoin,
thainig e gu muir Ghalile, troimh
mheadhon chrìoch Dhecapolis.

32 Agus thug iad d'a ionnsuidh
duine bothar, aig an robh staduich
'na chainnt: agus ghuidh iad air
gu'n cuireadh e a làmh air.

33 Agus thug e a leth o'n t-sluagh
e, agus chuir e a mheoir 'na chluas-
aibh, agus shìl eb, agus bhean e r'a
theangaidh.

34 Agus air dha amharc suas gu
nèamh, rinn e osna, agus thubhairt
e ris, Ephphata, 'se sin r'a radh, Bi
fosgailte.

35 Agus air ball dh'fhosglaidh a
chluasan, agus dh'fhuasgladh ceang-
al a theanga, agus labhair e gu
ceart.

36 Agus dh'àithn e dhoibh gun iad
a dh'innseadh sin do neach air bith:
ach mar is mò a thoirmisg esan
doibh, bu mhòid gu ro mhòr a chuir
iadsan an gnìomh os aird;

37 Agus bha iad gu ro mhòr air
an lìonadh le h-iongantais, ag radh,
Rinn e na h-uile nithe gu maith: tha
e faraon a tabhairt air na bothair
g'un cluinn iad, agus air na bailbh
gu'n labhair iad.

CAIB. VIII.

ANNS na laithibh sin ir do
shluagh ro mhòr a bhi ann, a-
gus gun ni air bith aca r'a itheadh,
ghairm Iosa a dheisciobuil d'a ionn-
suidh, agus thubhairt e riu,

2 A ta truas mòr agam do'n t-

sluagh, do bhrìgh gu'n d'fhan iad a nis trì laithean maille rium, agus nach 'eil ni air bith aca r'a itheadh ;

3 Agus ma leigeadh mi d'an tighibh fein 'nan trosg^a iad, fannuichidh iad air an t-slighe : oir thainig cuid aca am fad.

4 Agus fhreagair a dheisciobuil e, Cia as a dh'fheadas neach iad so a shàsachadh le h-aran an so 'san fhàsach ?

5 Agus dh'fhiosraich e dhiubh, Cia lìon builinn a ta agaibh ? Agus thubhairt iadsan, Seachd.

6 Agus thug e orduigh do'n t-sluagh suidhe sìos air an làr : agus ghlac e na seachd builinnean, agus air tabhairt buidheachais, bhris e, agus thug e iad d'a dheisciobluibh, chum gu'n cuireadh iad 'nan làthair iad : agus chuir iad sìos an làthair an t-sluaigh iad.

7 Agus bha aca beagan a dh'iasgaibh beaga : agus bheanuidh e iad, agus dh'àithn e 'n cur sìos 'nan làthair mar an ceudna.

8 Agus dh'ith iad, agus shàsuich-eadh iad : agus thog iad làn sheachd bascaid do'n bhiadh bhrìste, a bha dh'fhuighleach aca.

9 Agus bha iadsan a dh'ith mu thimchioll cheithir mìle ; agus leig e air falbh iad.

10 Agus air ball chaidh e steach an luing maille r'a dheisciobluibh, agus thainig e gu crìochaibh Dhalmanuta.

11 Agus thainig na Phairisich a mach ; agus thòisich iad ri ceisdean a chur air, ag iarraidh comharaidh uaith o nèamh, 'ga dhearbhadh.

12 Agus air deanaibh osna dhasan 'na spioraid, thubhairt e, C'ar son a ta an ginealach so ag iarraidh comharaidh ? gu deimhin a deirinn ribh nach d'fhoirear comhara do'n ghinealach so.

13 Agus dh'fhàg e iad, agus air dha dol a steach do'n luing a ris, chaidh e do'n taobh eile.

14 Agus dhi-chuimhnich na deisciobuil aran a thoirt leo ; agus cha robh aca ach aon bhuilinn^b maille riu 'san luing.

15 Agus dh'àithn e dhoibh, ag radh, Thugaibh an aire, bithibh air bhrìgh faicill an aghaidh taois ghoirt nam Phairiseach, agus taois ghoirt Heroid.

16 Agus bha iadsan a reusonachadh 'nam measg fein, ag radh, Is ann air son nach 'eil aran againn a ta e.

17 Agus air aithneachadh sin do Iosa, thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh a reusonachadh do bhrìgh nach

'eil aran agaibh ? Nach 'eil fhios agaibh fathast, agus nach 'eil sibh a tuigsinn ? am bheil bhrìgh crìdhe fathast air a chruadhachadh ?

18 Air dhuibh sùilean a bhi agaibh, nach faic sibh ? agus air dhuibh cluasan a bhi agaibh, nach cluinn sibh ? agus nach 'eil sibh a cuimhneachadh ?

19 An uair a bhris mi na cùig builinnean am measg nan cùig mìle, cia lìon cliabh làn do bhiadh brìste a thog sibh ? Thubhairt iadsan ris, A dha-dheug.

20 Agus an uair a bhris mi na seachd am measg nan ceithir mìle, cia lìon bascaid làn do bhiadh brìste a thog sibh ? Agus thubhairt iadsan, Seachd.

21 Agus thubhairt e riu, Cionnus nach 'eil sibh a tuigsinn ?

22 Agus thainig e gu Betsaida, agus thug iad d'a ionnsuidh duine dall, agus ghuidh iad air gu'm beanadh e ris.

23 Agus rug e air laimh an doill agus threòruich e mach as a bhaile e ; agus air dha a shìleadh a chur air a shùilibh, agus a làmhnan a chur air, dh'fheòruich e dheth, an robh e faicinn ni air bith ?

24 Agus dh'amhairc esan suas, agus thubhairt e, A ta mi faicinn dhaoine mar chraobhan ag imeachd.

25 'Na dhéigh sin, chuir e a làmhnan a ris air a shùilibh, agus thug e air amharc suas : agus dh'aisigeadh a radharc dha, agus chunnaic e gach uile dhuine gu soilleir.

26 Agus chuir e dh'ionnsuidh a thighe fein e, ag radh, Na rach a steach do'n bhaile, agus na h-innis do neach air bith anns a bhaile e.

27 Agus chaidh Iosa agus a dheisciobuil a mach gu bailtibh Chesarea Philipi : agus air an t-slighe chuir e ceisdean air a dheisciobluibh, ag radh riu, Co a tha daoine ag radh is mise ?

28 Agus fhreagair iadsan, Eoin Baiste ; agus cuid eile, Elias ; agus cuid eile, Aon do na fàidhibh.

29 Agus thubhairt esan riu, Ach cò a tha sibhse ag radh is mi ? Fhreagair Peadar agus thubhairt e ris, Is tu Crìod.

30 Agus thug e sparradh, dhoibh gun iad a dh'innseadh so uime do neach sam bith.

31 Agus thòisich e r'an teagasg, gur òigin do Mhac an duine mòran do nithibh fhulang, agus a bhi air a dhiultadh leis na seanairibh, agus na h-ard-shagartaidh agus na scriobhaicheibh, agus a bhi air a chur gu bàs, agus òirigh a ris an déigh thrì làithean.

32 Agus labhair e a' chainnt so os àird. Agus rug Peadar air, agus thòisich e r'a chronuchadh.

33 Ach air dhasan tionndadh m'an cuairt, agus amharc air a dheisciobluibh, chronuich e Peadar, ag radh, Imich air mo chùlaobh, a Shatain: oir cha 'n'eil spéis agad do nithibh Dhéa, ach do nithibh dhaoine.

34 Agus air gairm an t-sluaigh, agus a dheisciobuil d'a ionnsuidh, thubhairt e riu, Ge h'e neach leis an àill teachd a'm' dhéighe, àicheadh-se e fein, agus togadh e a chrann-cèusaigh, agus leanadh e mise.

35 Oir ge h'e neach leis an àill anam fein a choimhead, caillidh se e: ach ge b'e neach a chailleas anam air mo shonsa agus *air son* an t-soisgeil, coimhididh esan e.

36 Oir ciod e an tairbhe do dhuine, ge do chosnadh e an saophal gu h-ìomlan, agus anam a chall?

37 No ciod a bheir dhuine an éiric anama?

38 Oir ge b'e neach a ghabhas nàire dhìomsa, agus do m' fhoclaibh, anns a' ghinealach adbaltrannach agus olc-sa, dheth-san gabhuidh Mac an duine nàire, nuair a thig e an glòir Athar, maille ris na h-ainglibh naomha.

CAIB. IX.

A GUS thubhairt e riu, Gu deimhin a deirim ribh, gu'm bheil cuid dhiuhhsan a ta 'nan seasamh an so, nach hlais bàs, gus am faic iad rioghachd Dhé a' teachd le cumhachd.

2 Agus an ceann shea làithean, thug Iosa Peadar, agus Seumas, agus Eoin leis, agus threòruich e iad leo féin air leth gu beinn aird: agus dh'atharruicheadh a chruth 'nam fianuis.

3 Agus rinneadh eudach dealrach, ro gheal mar an *sneachda*; air mhodh nach rohh e 'n comas do ghlanadair-eudaich sam bith air talamh a ghealachadh.

4 Agus dh'fhoillsicheadh dhoibh Elias maille ri Maois: agus hha iad a' comhradh ri h-Iosa.

5 Agus fhreagair Peadar agus thubhairt e re h-Iosa, A mhaighstir, is maith dhuinne bhi 'n so: air an aohhar sin deanamaid tri bothaia; aon duitse, agus aon do Mhaois, agus aon do Elias.

6 Oir cha rohh fhios àige ciod a theireadh e: oir hha iad fuaidh eagal ro mhòr.

7 Agus thainig neul a chuir sgàile orra, agus thainig guth as an neul,

a cha 'n'eil d'aire air nithibh Dhé.

ag radh, Is e so mo Mhac gràdh-ach sa, éisidibh ris.

8 Agus air ball an uair a dh'amhairc iad mu'n timchioll, cha 'n fhac iad neach air hith as sin suas, ach Iosa 'na aonar maille riu.

9 Agus ag teachd dhoibh a nuas o'n bheinn, dh'àithn e dhoibh gun na nithe a chunnaic iad innseadh do neach sam bith, gus an éireadh Mac an duine a ris o na marbhaibh.

10 Agus ghleidh iad a' chainnt so aca fein, a' fiosrachadh d'a chéile ciod hu chiall do'n aiserigh o na marbhaibh.

11 Agus dh'fhebraich iad deth, ag radh, C'ar son a deir na scriohhuichean gur éigin Elias a theachd air tús?

12 Agus fhreagair esan agus thubhairt e riu, Thig Elias gu deimhin air tús, agus aisgidh e na h-uile nithe, agus mar a ta e scriobhta mu Mhac an duine, gu 'm bheil e gu moran do nithibh fhulang, agus a bhi air a chur an dimeas.

13 Ach a deirim ribh, gu bheil Elias d'a rìreadh air teachd, agus rinn iad ris gach ni a thogair iad, a réir mar a ta e scriobhta uime.

14 Agus air dha teachd chum a dheisciobuil, chunnaic e sluagh mòr m'an timchioll, agus na scriohhuichean a' deashoireachd riu.

15 Agus air ball bha 'n sluagh uile, 'nuaira chunnaic iad e, faumhas mòr, agus air dhoibh ruith d'a ionnsuidh, chuir iad fàilt' air.

16 Agus dh'fhiosruich e do na scriohhuichibh, Ciod e mu 'm bheil sibh a' deasboireachd riu?

17 Agus air freagairt do neach do'n t-sluaigh, thubhairt e, A mhaighstir, thug mi mo mhac a t' ionnsuidh, anns am bheil spiorad balbh:

18 Agus ge h'e ionad sam hith an glac se e, a ta e 'ga tharruing as a chéile; agus a ta e cur cobhair as a bheul, agus a' giosgarnuich le fhiac-laibh, agus a ta e a' seargadh as: agus thubhairt mi re d' dheisciobluibh, iad g'a chur a mach, agus cha b' urradh iad.

19 Ach fhreagair esan, agus thubhairt e ris, O chinnich gunchreidimh, cia fhad a dh'fhuilgeas mi sibh? thugaibh e m' ionnsuidh.

20 Agus thug iad d'a ionnsuidh e: agus an uair a chunnaic se e, reub an spiorad air ball e, agus thuit e air an talamh, agus bha e 'ga aoirm-eagan b' féin, agus a' cur cobhair as a bheul.

21 Agus dh'fhiosruich e d'a athair,

b aoineagan, aonairt.

Cia fhad an aimsir o thainig so air?
agus thubhairt e, O bha e 'na lean-
abh.

22 Agus gu minic thilg e san
teine e, agus anns an uisge, chum gu
milleadh se e: ach ma ta thusa com-
asach air ni sam bith a dheanamh,
gabh truas dinn, agus cuidich leinn.

23 Ach thubhairt Iosa ris, Ma's
urrainn thusa creidsinn, a ta gach
aon ni comasach do'n neach a chreid-
eas.

24 Agus ghlaodh athair an leinibh
a mach air ball, agus thubhairt e le
deuraibh, A ta mi creidsinn, a Thigh-
earn; cuidich thusa le m' mhi-chreid-
imh.

25 Agus an uair a chunnaic Iosa
an sluagh a' ruith cuideachd, chron-
uich e an spiorad neo-ghlan, ag radh
ris, A spioraid bhailbh agus bhothair,
a ta mi 'g orduchadh dhuit, Thig a
mach as, agus na rach a steach ann
ni s' mò.

26 Agus ghlaodh an spiorad, agus
reub e gu ro chràiteach e, agus
chaidh e mach as: agus bha e 'n
rìochd mairbh, ionnus gu'n d'ubhairt
mòran, Tha e marbh.

27 Ach air do Iosa a ghlacadh air
làimh, thog e suas e, agus dh'èirich e.

28 Agus an uair a chaidh e steach
do'n tigh, dh'fhiosruich a dheisciob-
uill deth os ìosal, C'ar son nach b'
urradh sinne a thilgeadh mach?

29 Agus thubhairt esan riu. C'ha 'n
'eil e comasach gu'n d'theid a' ghnè
so mach le ni air bith, ach le h-ùr-
nuigh agus trosgadh.

30 Agus dh'imich iad as sin, agus
chaidh iad tre Ghalile; agus cha
b' àill leis fhios so bhi aig aon neach.

31 Oir theagaisg e a dheisciobuill
fein, agus thubhairt e riu, A ta mac
an duine air a thabhairt thairis do
làmbaibh dhaoine, agus cuiridh iad
gu bàs e, agus an déigb a chur gu
bàs, éiridh e ris an treas là.

32 Ach cha do thuig iad a' chainnt
so, agus bha eagal orra fheòraich
dheth.

33 Agus thainig e gu Capernaum,
agus air bhi san tigh dha, dh'fhios-
ruich e dhiubh, Ciod e mu 'n robh
sibh a deasboireachd eadruibh fein,
air an t-slighe?

34 Ach dh'fhan iadsan 'nan tosd:
oir air an t-slighe bba iad a' reuson-
achadh eatorra fein, co aca bu mhò
a bhiodh.

35 Agus air suidhe dha, ghairm e'n
dà fhear dheug d'a ionnsuidh, agus
thubhairt e riu, Ge b'e neach leis am
miana a bhi air thoiseach, bithidh

esan air dheireadh air chàch uile,
agus 'na sheirbhiseach do na h-uile.

36 Agus ghabh e leanabh, agus
chuir e 'nam meadhon e: agus an
uair a thog e suas 'na uchd e,
thubhairt e riu.

37 Ge b'e neach a ghabhas ri h-aon
d'an leithidibh so do leanabaibh a'm'
ainmse, a ta se a' gabhail riumsa:
agus ge b'e neach a ghabhas riumsa,
cha mhise ris am bheil e a' gabhail
ach an Ti a chuir uaith mi.

38 Agus fhreagair Eoin e, ag radh,
A mbaighstir, cbunnaic sinne neach
nach 'eil 'gar leanmhuinn, a' tilgeadh
a mach dheamhan a'd'ainmse; agus
bhac sinn e, chionn nach 'eil e 'gar
leantuinn féin.

39 Ach thubhairt Iosa, Na bacaibh
e; oir cha 'n'eil neach sam bith a ni
miorbhuil a'm' ainmse, d'am bheil
e'n comas olc a labhairt gu h-ealamh
umam.

40 Oir ge b'e neach nach 'eil
'narc n-aghaidh, a ta e leibh.

41 Oir ge b'e neach a bheir cup-
an uisge dhuibhse r'a òl a'm' ainmse,
chionn gur le Crìodsibh, gu deimhin
a deirim ribh, nach caill e a dhuais.

42 Agus ge b'e bheir aobhar oilb-
heim dh'aon neach do na h-aonaibh
beaga so, a ta creidsinn annamsa,
b'fhearr dhagu'm biodh clach-mhuil-
inn air a crochadh m'a mhuineal, a-
gus gu'm biodh e air a thilgeadh
san fhairge.

43 Agus ma bheir do làmh aobhar
oilbheim dhuit, gearr dhìot i: is fearr
dhuit dol do'n bheatha air leth làimh,
na dà làimh a bli agad, agus dol gu
h-ìfrinn, do'n teine nach mùchar a
choidbch;

44 Far nach bàsaich an cnuimh,
agus nach d'theid an teine as.

45 Agus ma bheir do chos aobhar
oilbheim dhuit, gearr dhìot i: is
fearr dhuit dol a steach do'n bheatha
air leth chois, na dà chois a bbi agad,
agus a bhi air do thilgeadh ann an
ìfrinn, do'n teine nach mùchar a
choidbch;

46 Far nach bàsaich an cnuimh,
agus nach d'theid an teine as.

47 Agus ma bheir do shùil aobhar
oilbheim dhuit, spionasad i: is fearr
dhuit dol a steach do rioghachd Dhé
air aon shùil, na dà shùil a bhi agad,
agus a bhi air do thilgeadh ann an
teine ifrinn:

48 Far nach bàsaich an cnuimh,
agus nach d'theid an teine as.

49 Oir sailleair gach aon neach le
teine, agus sailleair gach aon leabairt
le salann.

50 Is maith an salann: ach ma chailleas an salann a shailhteachd, ciodle leis an dean sibh deadhbhladasa e? Biodh agaibh salann annaibh fein, agus bithibh sìochail r'a chéile.

CAIB. X.

AGUS air éirigh dha as sin, thainig e gu crìochuibh Judea tre 'n dùthaich a ta air an taobh thall do Iordan: agus thainig slòigh d'a ionnsuidh a ris; agus mar bu ghnàth leis, theagaisg e iad a ris.

2 Agus air teachd do na Phairisich d'a ionnsuidh, dh'fhiosruich iad deth, Am bheil e ceaduichte do dhuine a bhean a chur air falbh? ga dhearbhadh.

3 Ach fhreagair esan agus thubhairt e riu, Ciod a dh'aithn Maois dhuibh?

4 Agus thubhairt iadsan, Thug Maois cead duinn litir-dhealaich a scriobhadh, agus a cur air falbh.

5 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Air son cruais bhur cridhe, scriobh e 'n àithne so dhuibh.

6 Gidheadh o thoiseach na cruith-eachd, rinn Dia iad fear agus bean.

7 Air an aobhar so fàgaidh duine athair agus a mhàthair, agus dlù-leanaidh e r'a mhnai phòsda;

8 Agus bithidh iad araon 'nan aon fheoil: ionnus nach dithis iad o sin suas, ach aon fheoil.

9 Air an aobhar sin an ni a chuir Dia cuideachd, na cuireadh duine o'chéile.

10 Agus anns an tigh dh'fheòraich a dheisciobuil deth a ris mu thim-chioll an ni cheudna.

11 Agus thubhairt e riu, Ge b'e neach a chuireas air falbh a bhean féin, agus a phòsas bean eile, a ta e a' deanamh adhaltrannais 'na h-aghaidh:

12 Agus ma chuireas bean air falbh a fear fein, agus ma bhitheas i air a pòsadh ri fear eile, a ta i a' deanamh adhaltrannais.

13 Agus thug iad leanabana d'a ionnsuidh, chum as gu'm beanadh e riu; agus chronuich a dheisciobuil a' mhuinntir a thug leo iad.

14 Ach an uair a chunnaic Iosa sin, bha e ro dhiombach, agus thubhairt e riu, Leigibh do na leanabanaibh teachd a m'ionnsuidh, agus na bacuibh iad: oir is ann d'an leithidibh a ta rioghachd Dhé.

15 Gu deimhin a deirim ribh, Ge b'e neach nach gabh rioghachd Dhé mar leanabh beag, nach d'théid e gu bràth a steach innte.

16 Agus ghlac e 'na uchd iad, agus chuir e a lamhan orra, agus bheannuich e iad:

17 Agus an uair a chaidh e mach air an t-slighe, thainig neach 'na ruith, agus leig se e fein air a ghlùinibh dha, agus dh'fheòraich e dheth, A mhaighistir mhaith, ciod a ni mi chum gu sealbhaich mi a' bheatha mhaireannach?

18 Agus thubhairt Iosa ris; C'ar son a ghoireas a tu maith dhiomsa? cha 'n'eil neach sam bith maith, ach a h-aon, is e sin Dia.

19 Is aithne dhuit na h-àitheanta Na deanadhaltrannas, Na dean mort-adh, Na goid, Na toir fianuis bhréige, Na dean eucoir b, Thoir onoir do t'athair, agus do d' mhàthair.

20 Ach fhreagair esan agus thubhairt e ris, A mhaighistir, choimhid mi iad so uile o m'òige.

21 Agus air amharc do Iosa air, ghràdhaich se e, agus thubhairt e ris, A ta aon ni dh'uireasbhuidh ort: imich, reic na bheil agad, agus tabhair do na bochdaibh, agus bithidh agad ionmhas air nèamh; agus thig, tog an crann-cèusaidh, agus lean mise.

22 Agus bha doilghios air-san air son nam briathra sin, agus dh'fhalbh e gu tuirseach; oir bha mòran saibhris aige.

23 Agus air amharc do Iosa m'an cuairt, thubhairt e r'a dheisciobuibh, Cia deacair do'n mhuinntir sin aig am bheil mòr shaibhreas dol a steach do rioghachd Dhé!

24 Agus bha mòr uamhas air na deisciobuibh air son abhriathra. Ach fhreagair Iosa a ris, agus thubhairt e riu, A chlann, cia deacair dhoibh-san a chuireas an dòigh ann ansaibhreas, dol a steach do rioghachd Dhé!

25 Is usadh do chàmhail dol tre chrò nas nàthaide, na do dhuine saibhir dol a steach do rioghachd Dhé.

26 Ach bha uamhas orrasan thar tomhas, ag radh eatorra fein, Cò ma seadh a dh'fheudas a bhiair a shaoradh?

27 Agus air do Iosa amharc orra, thubhairt e, Do dhaoinibh a ta so eu-comasach, ach cha 'n'eil e do Dhia: oir do Dhia a ta na h-uile nithe comasach.

28 Agus thòisich Peadar air a radh ris, Feuch thréig sinne na h-uile nithe, agus lean sinn thusa.

29 Ach fhreagair Iosa, agus thubhairt e, Gu deimhin a deirim ribh, nach 'eil neach sam bith a dh'fhàg tigh, no bràithre, no peathraiche, no athair, no màthair, no bean-phòsda, no clann, no fearann, air mo shonsa agus air son an t-soisgeil.

a ghairmeas.

b mealltaireachd.

c doilich.

30 Nach faigh a cheud uiread san aimsir so féin, tighean agus bráithrean, agus peathraichean, agus máthraichean, agus clann, agus fearann, maille ri geur-leanmhuinn; agus anns an t-saoghal a ta ri teachd, a' bbeatha mhaireannach.

31 Ach a ta mòran air thùs, a bhitheas air dheireadh; agus air dheireadh, a *bhitheas* air thùs.

32 Agus bha iad air an t-slighe a' dol suas gu Hierusalem: agus bha Iosa ag imeachd rompa; agus ghabh uamhas iad, agus ag dhoibh *esan* a leanntuinn bha eagal orra. Agus thug e an dà fhear dheug air leth a ris, agus thòisich e air na nithe a bha gu tachairt dà innseadh dhoibh.

33 *Ag radh*, Feuch, a ta sinn a' dol suas gu Hierusalem, agus bithidh Mac an duine air a thoirt thairis do na h-ard shagheartaibh, agus do na scriobhuichibh: agus dithidh iad chum bàis e, agus bheir iad thairis e do na Cinnich;

34 Agus ni iad fanoid air, agus sgiùrsaidh iad e, agus tilgidh iad smugaid air, agus cuiridh iad gu bàs e: agus air an treas la éiridh e ris.

35 Agus thainig d'a ionnsuidh Seumas agus Eoin, mic Shebede, ag ràdh, A mhaighstir, is àill leinn gu'n dean thu dhuinne ge b'e ni a dh'iarras sinn.

36 Agus thubhairt esan riu, Ciod is àill libh mise a dheanamh dhuibh?

37 Agus thubhairt iadsan ris, Deònuich dhuinne gu'n suidheamaid, a h-aon air do laimh dheis, agus am fear eile air do laimh chli ann do ghloir.

38 Ach thubhairt Iosa riu, Cha'n aithne dhuibh ciod a ta sibh ag iarraidh: am bheil sibh comasach air a' chupan òl a dh'òlas mise? agus abhi air bhur baisteadh leis a' bhaisteadh, leis am baistear mise?

39 Thubhairt iadsan ris, A ta sinn comasach. Ach thubhairt Iosa riu, Oluidh sibhse gu deimhin an cupan a dh'òlas mise; agus baistear sibh leis a' bhaisteadh, leis am baistear mise:

40 Ach suidhe air mo laimh dheis, agus air mo laimh chli, cha leamsa sin r'a thabhairt, ach dhoibhsan d'an d'ulluicheadh e.

41 Agus air cluinntinn so do'n deichnear, thòisich iad air mòr chorr-uich a gabhail re Seumas agus Eoin.

42 Ach air do Iosa an gairm d'a ionnsuidh, thubhairt e riu, A ta fhios agaibh gu bheil aca-san, a ta air am meas mar uachdarain air ua Cinnich, àrd thighearnas orra; agus gu bheil

aig an daoineibh mòra làn ùghdarras orra.

43 Ach cha bhi e mar sin 'nar measg-sa: ach ge b'e neach le'n àill a bhi mòr 'nar measg, bithidh e 'na òglach aguibh.

44 Agus ge b'e neach agaibh le'n àill toiseach a bhi aige, bithidh e 'na sheirbhiseach do na h-uile.

45 Oir cha d'thainig eadhon Mac an duine chum gu'n deantadh frith-ealadh dha, ach a dheanamh frithealaidh, agus a thoirt anama fein mar éiric air son mhòrain.

46 Agus thainig iad gu Iericho: agus air imeachd dhasan agus d'a dheisciobluibh, agus do shluagh mòr, a mach a Iericho, bha Bartimeus an dall, mac Thimeuis, 'na shuidhe ri taobh na slighe, ag iarraidh déirce.

47 Agus air cluinntinn da gu'm b'e Iosa o Nasaret a bh'ann, thòisich e ri glaothaich, agus a ràdh, Iosa, Mhic Dhaibhidh, dean tròcair orm.

48 Agus chronuich mòran e, chum's gu'm biodh e 'na thosd: ach bu ro mhòid a ghlaodh esan, A Mhic Dhaibhidh, dean tròcair orm.

49 Agus sheas Iosa, agus dh'àithn e esan a ghairm d'a ionnsuidh: agus ghairm iad an dall, ag ràdh ris, Biodh misneach agad, éirich, tha e ga d' ghairm.

50 Agus air dhasan fhalluing b a thilgeadh uaith, dh'éirich e, agus thainig e gu h-Iosa.

51 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e ris, Ciod is àill leat mise a dheanamh dhuit? Thubhairt an dall ris, A Thighearn, mi dh'fhaoitinn mo radhairc,

52 Agus thubhairt Iosa ris, Imich; shlànuich do chreidimh thu. Agus air ball fhuair e a radharc, agus lean e Iosa san t-slighe.

CAIB. XI.

A GUS an uair a thainig iad am fagus do Hierusalem, gu Betphage, agus Betani, aig sliabh nan crann-ola, chuir e uaith dithis d'a dheisciobluibh.

2 Agus thubhairt e riu, Rachaidh do'n bhaile ud thall fa'r comhair; agus air ball an uair a théid sibh a steach ann, gheibh sibh searrach ceangailte, air nach do shuidh aon duine riamh; fuaiglaibh e, agus thugaibh leibh e.

3 Agus ma their neach air bith ribh, C'ar son a ta sibh a' deanamh so? abraibh, Gu'm bheil feum aig an Tighearn air; agus air ball cuiridh e'n so e.

4 Agus dh'imich iad, agus fhuair

iad an searrach ceangailt a muigh aig an dorus, aig coinneachadh da sblighe; agus dh'fhuasgail iad e.

5 Agus thubhairt cuid dhiubh-san, a bha 'nan seasamh an sin, riu C'ar son a ta sibh a' fuasgladh an t-searraich?

6 Agus thubhairt iadsan riu mar a dh'aithn Iosa dhoibh: agus leig iad uatha iad.

7 Agus thug iad an searrach chum Iosa, agus chuir iad am falluingean air; agus shuidh esan air.

8 Agus sgaoil mòran am falluingean féin air an t-slighe: agus ghearr cuid eile geugan do na craobhaibh, agus sgaoil iad air an t-slighe iad.

9 Agus ghlaodh iadsan a bha g'imeachd roimbe, agus iadsan a bha 'ga leantuinn, ag radh, Hosana, is beannuichte an tì a ta teachd ann an ainm an Tighearna.

10 Is beannuichte rioghachd ar n-Athar Daibhidh, a ta teachd ann an ainm an Tighearna; Hosana anns na h-àrdaibh.

11 Agus chaidh Iosa a steach do Hierusalem, agus do'n teampull; agus an uair a dh'amhairc e air gach ni m'an cuairt, agus a bha 'm feasgar a nis air teachd, chaidh e mach gu Betani maille ris an dà fhear dbeug.

12 Agus air an là maireach, 'nuair a chaidh iad a mach a Betani, dh'fhàs e ocrach.

13 Agus air faicinn craoibh-fhìge fada uaith, air an robh duilleach, thainig e, dh'fheuchainn am faigh-eadh e ni sam bith oirre: agus air dha teachd d'a h-ionnsuidh, cha d'fhuair e ni sam bith ach duilleach; oir cha robh am tionail nam fige fashast ann.

14 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e rithe, Nar itheadh neach sam bith toradh dhiotsa o so suas a choidhch. Agus chual a dheisciob-uil e.

15 Agus thainig iad gu Hierusalem: agus air do Iosa dol a steach do'n teampull, thòisich e airan dream a bha reiceadh agus a' ceannach san teampull a chur a mach, agus thilg e thairis bùird luchd malairt an airgid, agus caithriche na muinntir a bha reiceadh choluman:

16 Agus cha'n fhuilgeadh e gu 'n iomchaireadh neach sam bith soith-each triomh a an teampull.

17 Agus theagaisg e, ag radh riu, Nach 'eil e scriobhta, Goirear tigh ùrnuigh do m' thighsa do b na h-uile chinneachaibh? Ach rinn sibhse 'na gharaidh luchd-reubainn e.

18 Agus chuala na scriobhuichean

agus na h-àrd shagairt^c so, agus dh'iarriad cionnus adh'fheudadh iad esan a mbilleadh: oir bha eagal-san orra, do bhrìgh gu'n robh an sluagh uile fa iongantais mor r'a theagasg.

19 Agus an uair a bha 'm feasgar air teachd, cbaidh e mach as a' chathair^d.

20 Agus air mhaduinn, ag gabhail seachad dhoibh, chunnaic iad an crann-fìge air crìonadh o fhreumhaibh.

21 Agus air cuimhneachadh do Pheadar, thubhairt e ris, A mhaighstir, feuch, a ta chraobh-fhìge, a mhalluich thu, air crìonadh.

22 Agus fbreagair Iosa, agus thubhairt e riu, Biodb creidimh Dhéagaibh.

23 Oir gu deimhin a deirim ribh, ge b'e neach a their ris a' bbeinn so, Togar thu, agus tilgear san fhainge thu, agus nach bi fa amharus 'na chridhe, ach a chreideas gu'n tachair na nithe a their e, thig gach ni a their e gu crìch dba.

24 Air an aobhar sin a deirim ribh, Ge b'e nithe air bith a dh'iarras sibh ann an ùrnuigh, creidibh gu'm faigh sibh, agus gheibh sibh.

25 Agus an uair a sheasas sibh a' dheanamh ùrnuigh, maithibh, ma ta ni air bith agaibh an agbaidh aon duine, chum gu maith bhur n-Athair a ta air nèamh bhur peacaidh féin dhuibhse.

26 Ach mur maith sibhse, cha mhò a mhaithas bbur n-Athair a ta air nèamh bhur peacaidh féin duibhse.

27 Agus thainig iad a ris gu Hierusalem: agus air bbi dhasan a' spaisdeireachd^e anns an teampull, thainig d'a ionnsuidh na h-àrd shagairt^f agus na scriobhuichean, agus na seanairean.

28 Agus a deir iad ris, Ciod e an t-ùghdarras le'm bheil thu a' deanamh nan nithe so? Agus cò thug dhuìt an t-ùghdarras so chum na nithe se dheanamh?

29 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Feòraichidh mise mar an ceudna aon ni dhibhse, agus freagraibh mi, agus innsidh mise dhuibhse ciod e an t-ùghdarras le'n deanam na nithe se.

30 An ann o neamh, no o dhaoinibh a thainig baisteadh Eoin? freagraibh mi.

31 Agus bha iad a' reusonachadh eatorra fein, ag radh, Ma their sin, O nèamh, their esan ruinn, C'ar son ma seadh nach do chreid sibh e?

32 Ach ma their sinn, O dhaoinibh;

^a tre. trid.

^b leis.

^c prìomh shagairt. ^d a' bhaile.
^e sràideis. ^f prìomh shagairt.

bha eagal an t-sluaigh orra, oir b'è meas gach uile air Eoin gu'm b'fhàidh e gu-firinneach.

33 Agus air freagairt dhoibh, thubhairt iad re h-Iosa, Cha 'n'èil fhios aguinn. Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Cha mhò a dh'innseas mise dhuibhse ciod e an t-ùgdarras le'n deanam na nithese.

CAIB. XII.

AGUS thòisich e air labhairt riu ann an cosamhlachdaibh. Shuidhich dulae *draidh* fion-lios, agus chuir e gàradh m'an cuairt air, agus chladhaich e ionad bruthaidh *nam fion-dhearc* agus thog e tùr, agus shuidhich e air tuath e, agus ghabh e thurus as a dhùthaich.

2 Agus san àm dhligheach chuir e seirbhiseach chum na tuatha, chum's gu'm faigheadh e do thoradh an fhion-lios o'n tuath.

3 Ach air dhoibh-san esan a ghlaadh, bhuail iad e, agus chuir iad uatha falamb e.

4 Agus a ris chuir e seirbhiseach eile d'an ionnsuidh; agus chlach iad e, agus reub iad a cheann, agus chuir iad uatha e le h-eas-urram.

5 Agus a ris chuir e neach eile d'an ionnsuidh; agus esan mharbh iad; agus mbran eile, a' bualadh cuid diubh, agus a' marbhadh cuid eile.

6 Fathast uime sin air dha aon Mhac a bhi aige, a b'ionmhuinn leis, chuire esan maranceudna fadheoidh d'an ionnsuidh, ag radh, Bheir iad urram do m' Mhac.

7 Ach thubhairt an tuath sin 'nam measg fein, Is e so an t-oighre; thigibh, marbhamaid e, agus bithidh an oighreachd aguinn fein.

8 Agus rug iad air, agus mharbh iad e, agus thilg iad a mach as an fhion-lios e.

9 Ciod e uime sin a ni Tighearn an fhion-lios? Thig e agus griosuidh e 'n tuath sin, agus bheir e 'm fion-lios do dhaoineibh eile.

10 Nach do leagh sibh an scriobtuir so? A' chlach a dh'iolt na clachairean, rinneadh ceann na h-oisinn dith.

11 Rinneadh so leis an Tighearn, agus is iongantach e 'nar suilibhne.

12 Agus dh'farr iad breith air, ach bha eagal an t-sluaigh orra; oir thuig iad gu'm b'ann 'nan aghaidh fein a labhair e an cosamhlachd; agus air fhàgail dhoibh, dh'imich iad rompa.

13 Agus chuir iad d'a ionnsuidh dream àraidh do na Phairisich, agus doluchd-leanmhuinn Heroid, chum's gu'n glacadh iad e 'na chainnt.

14 Agus air dhoibh-san teachd, thubhairt iad ris, A mhaighstir a ta

fhios aguinn gu bheil thusa firinneach, agus nach 'eil suim agad do neach air bith: oir cha 'n'èil thu ag amharcair gnùis dhaoine, ach a' teagasg slihe Dhè ann am firinn. Am bheil e ceaduichte, eis a thoirt do Cheasar, no nach 'eil? an tabhair, no nach tabhair sinn i?

15 Ach air dhasan an cealg a thuigsinn, thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh ga 'm bhuaireadh? thugailh peghinn a m'ionnsuidh, chum's gu'm faiceam i.

16 Agus thug iad d'a ionnsuidh i, agus thubhairt e riu, Cò d'an iomhaigh so, agus cò d' am buin an scriobhadh so? Agus thubhairt iadsan ris, Do Cheasar.

17 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e riu, Thugailh do Cheasar na nithe a's le Ceasar; agus do Dhia na nithe a's le Dia. Agus ghabh iad iongantas ris.

18 An sin thainig na Sadusaich d'a ionnsuidh, a deir nach 'eil aiseirigh ann; agus dh'fheodraich iad deth, ag radh,

19 A mhaighstir, scriobh Maois dhuinne, Nam faigheadh bràthair duine air bith bàs, agus gu m' fàgadh e bean, agus nach fàgadh e clann, gu'n gabhadh a bhràthair a bhean d'a ionnsuidh, agus gu'n togadh e sliochd d'a bhràthair.

20 A nis bha seachdnar bhràithrean ann: agus ghabh an ceud fhear dhiubh bean, agus an uair a dh'eug e, cha d'fhàg e sliochd.

21 Agus ghabh an dara fear i, agus fhuair esan bàs, agus cha mhò a dh'fhàg esan sliochd: agus an treas fear mar an ceudna.

22 Agus ghabh an t-seachdnar i, agus cha d'fhàg iad sliochd: 'nan déigh uile, chaochail a' bhean mar an ceudna.

23 Anns an aiseirigh uime sin, an uair a dh'éireas iad, cò dhiubh d'am bean i? oir bha i aigan t-seachdnar 'na mnaoi.

24 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Nach 'eil sibh uime sin ann am mearachd, do bhrìgh nach 'eileòlas agaibh air na scriobtuiribh, no air cumhachd Dhé?

25 Oir an uair a dh'éireas iad o na marbhaibh, ni 'm pòs iad, ni mò a bheirear am pòsadh iad: ach a ta iad mar na h-aiugil a ta air nèamh.

26 Ach mu thimchioll nam marbh, gu'n éirich iad, nach do leugh sibh ann an leabhar Mhaois, cionnus a labhair Dia ris anns a' phreas, ag radh, Is mise Dia Abraham, agus Dia Isaac, agus Dia Iacob?

27 Cha 'n e Dia nam marbh e,

ach Dia nam beo: tha sibhse uime sin ann am mearachd mòr.

28 Agus thainig neach do na scriobhuichibh, agus an uair a chual e iadsan a' deasboireachd r'a chéile, agus a thuig e gu'n do fhreagair e gu maith iad, chuir e ceist air, C'i a' cheud àithne do na h-àitheantaibh uile?

29 Agus fhreagair Iosa e, 'S i so a' cheud àithne do na h-àitheantaibh uile, Eisd, O Israel, an Tighearna ar Dia-ne, is aon Tighearna e;

30 Agus gràdhaichidh tu an Tighearna do Dhia le d'uile chridhe, agus le d'uile anam, agus le d'uil' inntinn, agus le d'uile neart: 'S i so a' cheud àithne,

31 Agus is cosmhuil an dara àithne rithe so, Gràdhaichidh tu do choimhearsnach mar thu féin: cha 'n'eil àithne eile ann a's mò na iad so.

32 Agus thubhairt an scriobhuiche ris, Is maith, gu firinneach, a Mhaighstir, a thubhairt thu: oir a ta aon Dia ann, agus cha 'n'eil atharrach ann ach e féin.

33 Agus esan a ghràdhachadh leis an uile chridhe, agus leis an uile thuigse, agus leis an uile anam, agus leis an uile neart, agus neach a ghràdhachadh a choimhearsnaich mar e féin, is mò sin na na h-uile làn iobairte-loisgte, agus thabhartha-sa.

34 Agus air faicinn do Iosa gu 'n do fhreagair e gu tuigseach, thubhairt e ris, Cha 'n'eil thu fada o rioghachd Dhé. Agus cha robh a mhisnich aig neach air bith o sin suas ceist a chur air.

35 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e, a' teagasg anns an teampull, Cionnus a tha na scriobhuichean ag radh gur e Crìosd Mac Dhaibhidh?

36 Oir thubhairt Daibhidh féin tre 'n Spiorad naomh, Thubhairt an Tighearna ri m' Thighearna-sa, Suidh air mo làimh dheis, gus an cuir mi do naimhde 'nan stòl fa d' chosaibh,

37 Air an aobhar sin a ta Daibhidh féin a' gairm a Thighearna dheth; cionnus ma seadh is e mhac e? Agus dh'éisd am mòr shluagh ris gu tàitneach.

38 Agus thubhairt e riu 'na theagasg, Bithibh air bhur faicill o na scriobhuichibh, leis an ionmhuinn imeachd ann an culaidhibh fada, agus fàilte fhaotainn air na margaidh,

39 Agus na ceud chaitiriche anns na sionagogaibh, agus na ceud àiteacha-suidhe aig na féisdibh:

40 A dh'itheas suas tighean bhantrach, agus air sgàth deadh choslais a ni ùrnuighean iada; gheibh iad sin

an dteadh a a's mò.

41 Agus air do Iosa suidhe fa chomhair àite-coimhid an ionmhas, thug e fa'near cionnus a bha 'm pobull a' cur an airgid ann san ionmhas: agus chuir mòran do dhaoineibh saibhre mòran ann.

42 Agus air teachd do bhantraich bhochd, thilg i dà bhonn bheaga ann, a ni feoirlin.

43 Agus air dha a dheisciobuil a ghairm d'a ionnsuidh, thubhairt e riu, Gu deimhin a deirim ribh, gu'n do chuir a' bhantrach bhochd so tuilleadh 'san ionmhas, na iadsan uile a thilg ann.

44 Oir thilg iadsan uile ann d'am mòr phailteas; ach thilg ise as a gainne na bha aice uile, eadhon a beathachadh gu h-iomlan.

CAIB. XIII.

AGUS an uair a bha e dol a mach as an teampull, thubhairt neach d'a dheisciobuil ris, a Mhaighstir, feuch ciod e a' ghnè chlach so, agus ciod e a' ghnè aitreibh so.

2 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, Am faic thu 'n aitreabh mhòr so? cha'n fhàgar clach air muin cloiche, nach sgarar o chéile.

3 Agus air suidhe dha air sliabh nan crann-ola, fa chomhair an teampull, dh'fheobraich Peadar, agus Seumas, agus Eoin, agus Aindreas os isal deth.

4 Innis duinne c'uin a bhitheas na nithe sinn, agus ciod e 'n comhara 'nuair a bhitheas na nithe sin gu léir air an coimhlionadh.

5 Agus fhreagair Iosa iad, agus thòisich e air a radh, Thugaibh an aire nach meall aon neach sibh.

6 Oir thig mòran ann am ainmse, ag radh, Is mis e: agus meallaidh iad mòran.

7 Agus an uair a chluinneas sibh coganna, agus tuairisgeul b' choganna, na biodh buaireas oirbh: oir is eigin iad so a theachd; ach cha 'n'eil an deireadh ann fathast.

8 Oir éiridh cinneach an aghaidh cinnich, agus rioghachd an aghaidh rioghachd: agus bithidh critheanna talmhainn ann an iomadh àit, agus bithidh gorta agus trioblaidhean ann: 's iad sin toiseach dhòruinnean c.

9 Ach thugaibh an aire dhuibh féin: oir bheir iad thairis sibh do chomhairlibh: agus anns na sionagogaibh sgiùrsar sibh, agus cuirear sibh an làthair uachdarana agus righrean air mo shonsa, mar fhianuis dhoibhisan d.

^a peanas, damnach. ^b iomraidhean.

^c ùmhghara. ^d 'nan aghaidhean.

10 Agus is éigin air tús an soisgeul a bhi air a shearmonachadh do na h-uile chinneachaibh.

11 Ach an uair a bheir iad leo sibh, 'gar tabhairt thairis, na biodh e na re-chùram oirbh ciod e a labhras sibh, agus na smuainichibh roimhlaimh air: ach ge b'e ni a bheir dhuibh 'san uair sin féin, abraibh e: oir cha sibhse ta labhairt, ach an Spiorad naomh.

12 Agus bheir am bráthair a bhráthair thairis chum bàis, agus an t-athair a mhac: agus éiridh a' chlann suas an aghaidh am pàranta, agus bheir iad fa'near an cur gu bàs.

13 Agus bithidh sibh air bhur fuathachadh leis na h-uile dhaoineibh air sgàth m'ainmese: ach an ti a bhuanaicheas chum na criche, 's e so a shaorar.

14 Ach an uair a chi sibh gràin-ealachd an léir-sgrìos, air an do labhair Daniel am fàidh, 'n a seasamh anns an ionad nach bu chòir dh'i (tuigeadh an ti a leughas) an sin teicheadh iadsan, a ta ann an tìr Judea, chum nam beann:

15 Agus na d'thigeadh esan a ta airmullach an tighe, a nuas do'n tigh, agus na rachadh e steach, a thoirt ni air bith as a thigh.

16 Agus an ti 'ta sa' mhachair, na pilleadh e air ais a thogail fhalluinge leis.

17 Ach mo thruaigh iad na mnàin sin a ta torrach, agus iadsan a ta toirt cìche 'sna làithibh sin!

18 Agus guidhibhse gun bhur teicheadh a bhi sa' gheamhradh.

19 Oir bithidh àmhghar anns na làithibh sin, amhuil nach robh a leithid ann o thoiseach na cruith-eachd a chruthaich Dia, gus a nis, agus nach mò a bhitheas.

20 Agus mur giorraicheadh an Tighearn na làithean ud, cha rachadh feoil air bith as: ach air son an t-sluaigh thaghta, a thagh e féin, ghiorraich e na làithean ud.

21 Agus an sin ma their neach air bith ribh, Feuch, a ta Crìosd an so, no, Feuch, a ta e 'n sin, na creidibh e.

22 Oir éiridh Crìosdan bréige, agus fàidhean bréige, agus ni iad comharan, agus mìorbhuilean, chum, nam bu chosamach e, na daoine taghta fein a mhealladh.

23 Ach thugaibh's an aire: feuch, roimh-innis mi dhuibh na h-uile nithe.

24 Ach anns na làithibh sin, an déigh an àmhghair ud, bithidh a'

ghrian air a dorchachadh, agus cha toir a' ghealach a solus uaipea:

25 Agus tuitidh reulta nèimhe, agus bithidh na cumhachdan a ta 'sna néamhaibh air an crathadh.

26 Agus an sin chi iad Mac an duine a' teachd anns na neulaibh, maille ri mòr chumhachd, agus glòir.

27 Agus an sin cuiridh e aingil a mach, agus cruinnichidh e r'a chéile a dhaoine taghta féin o na ceithir geothlaibh, o leth-iomall natalmhainn gu leth iomall nèimhe.

28 An is foghlumaibh cosamhlachd o'n chraoibh-fhige: an uair a bhitheas a geug a nis maoth, agus a chuireas i mach a duilleach, a ta fhios agaibh gu bheil an samhradh am fagus:

29 Agus mar an ceudna sibhse, an uair a chi sibh na nithe seachairt, biodh fhios agaibh gu bheil e 'm fagus, eadhon aig na dorsaibh.

30 Gu deimhin a deirim ribh, nach d' theid an linn so thairis, gus an coimhlonar na nithe seach.

31 Theid nèamh agus talamh seach: ach cha d' theid m' fhocailse seach a choidhch.

32 Ach cha 'n eil fios an là no na h-uair sin aig neach air bith, cha 'n eil aig na h-ainglibh a ta air nèamh, no aig a' Mhac, ach aig an Athair.

33 Thugaibh fa'near, deanaibh faire agus ùrnuigh: oir cha 'n eil fhios agaibh c'uin a thig an t'àm.

34 Oir a ta Mac an duine mar dhuine a chaidh air thurus, agus a dh'fhàg a thigh fein, agus a thug d'a sheirbhisich cumhachd, agus obair féin do gach neach, agus a thug àithne do'n dorsair faire a dheanamh.

35 Uime sin deanaibhse faire, (oir cha 'n eil fhios agaibh c'uin a thig maighstir an tighe; an ann air feasgar, no air mheadhon-oidhche, no aig gairm-choileach, no anns a' mhad-uinn,)

36 An t-eagal air teachd dha gu h-obann, gu'm faigh e sibh'nar codal.

37 Agus na nithe a deirim ribhse, a deirim ris na h-uile dhaoineibh, Deanaibh faire.

CAIB. XIV.

AGUS bha a' chàisg, agus féisd an arain neo-ghoirtichte an déigh dà latha: agus dh'iarr na h-àrd shagairt agus na scriobhuichean, cionnus a ghlacadh iad esan le feill, agus a chuireadh iad gu bàs e.

2 Ach thubhairt iad, Cha 'n ann air an fhéisd, air eagal gu'n éirich buaireas am meas an t-sluaigh.

a uaithe.

b ginealach.

3 Agus air bhi dha ann am Betani, ann an tìg Shimoin-an Iobhair, an uair a bha e 'na shuidhe air bòrd, thainig bean, aig an robh bocsa alabastair do ola spicnaird, ro luach-mhoir; agus bhris i 'm bocsa, agus dhòirt i air a cheann e.

4 Agus bha cuid diubh diombach annta fein, agus ag radh, C'ar son a rinneadh an t-ana-caitheadh so air an ola?

5 Oir dh'fheudadh i bhi air a reiceadh air son tuilleadh 's tricheud peghinn, agus air a toirt do na bochdaibh. Agus rinn iad gearan 'na h-aghaidh.

6 Ach thubhairt Iosa, Leigibh leatha; c'ar son a ta sibh cur dragha oirre? rinn i obair mhaith ormsa.

7 Oir a ta na bochdan a ghnàth maille ribh, agus ge b'e uair is àill libh, feudaibh sibh maith a dheanamh dhoibh: ach cha 'n'eil mise a ghnàth agaibh.

8 Rinn i na dh'fheudadh i: thainig i roimh-laimh a dh'ingadh mo chuirp chum adhlaic.

9 Gu deimhin a deirim ribh, Ge b'e ball air bith air feadh an domhain uile am bi an soisgeul so air a shearmonachadh, bithidh mar an ceudna an ni so a rinn i air innseadh, mar chuimhne oirre.

10 Agus dh'imich Iudas Iscariot, aon do'n dà fhear dheug, chum nan àrd shagart, gu esan a bhrath dhoibh.

11 Agus air dhoibhsan so achluinntinn, bha iad aoibhneach, agus gheall iad airgid a thoirt da. Agus dh'iarr e cionnus a dh'fheudadh e gu h-iomchuidh esan a bhrath.

12 Agus air a' cheud là do fhéisd an arain neo-ghoirtichte, an uair bu ghnàth leo an t-uan càisge a mharbhadh, a deir a dheisciobuil ris, C'ait an toil leat sinne dhol a dh'ulluchadh, chum's gu'n itheadh tu chàisg?

13 Agus chuir e dithis d'a dheisciobluibh, agus a deire riu, Rachaibh a steach do'n bhaile, agus coinnichidh duine sibh a' giulan soithich uisge: leanaibh e.

14 Agus ge b'e àit an d' theid e stigh, abraibhs e ri fear-an-tighe, A deir am Maighstir, C'ait am bheil an seomar aoidheachd, anns an ith mi a' chàisg maille re m' dheisciobluibh?

15 Agus nochdaidh esan dhuibh seomar àrd, farsaing, na làn uidheam agus deasuichte: an sin ulluichibh dhuinn.

16 Agus chaidh a dheisciobuil a mach, agus thainig iad do'n bhaile, agus fhuair iad mar thubhairt e riu: agus dh'ulluich iad a' chàisg.

17 Agus air teachd do'n fheasgar, thainig esan maille ris an dà fhear dheug.

18 Agus an uair a bha iad 'nan suidhe, agus ag itheadh, thubhairt Iosa, Gu deimhin a deirim ribh gu'm brath aon agaibh-se, a ta 'g itheadh maille rium, mise.

19 Agus thòisich iad air a bhi dubhach, agus a radh ris an déigh a chéile, Am mise e? agus fear eile, Am mise e?

20 Agus air freagairt dha-san thubhairt e riu, Is fear do'n dà fhear dheug e, a ta tumadh maraon riumsa sa' mhèis.

21 A ta Mac an duine gu deimhin ag imeachd, mar a ta e scriobhta uime, ach is an-aoibhinn do'n fhear sin le m' brathar Mac an duine: bu mhaith do'n duine sin mur beirte riamh e.

22 Agus ag itheadh dhoibh, ghlac Iosa aran, agus an déigh a bheannachadh, bhris e, agus thug e dhoibhsan e, agus thubhairt e, Gabhaibh, ithibh: is e so mo chorp-sa.

23 Agus air glacadh a' chupain, agus air breith buidheachais, thug e dhoibhsan e: agus dh'òl iad uile as.

24 Agus thubhairt e riu, Is i so m'fhuilse na Tiomna'-nuaidh, a dhòirtear air son mhòrain.

25 Gu deimhin a deirim ribh, Nach òl mi nì's mò do thoradh na fionain? agus an là sin an òl mi nuadh e ann an rìoghachd Dhè.

26 Agus air dhoibh laoidh a sheinn, chaidh iad a mach gu sliabh nan crann-ola.

27 Agus thubhairt Iosa riu, Gheibh sibh uile oibheum annams' an nochd: oir a ta e scriobhta, Buailidh mi am buachaille, agus sgapar na caoraich.

28 Ach an déigh dhomb éirigh, théid mi roimhibh do Ghalile.

29 Ach thubhairt Peadar ris, Ge do gheibh iadsan uile oibheum annad, gidheadh cha 'n fhaigh mise e.

30 Agus thubhairt Iosa ris, Gu deimhin a deirim riut, an diugh, air an oidhche so féin, mu'n goir an coileach dà uair, gu'n àicheadh thusa mi tri uairean.

31 Ach is romhòid a thubhairt esan, Ge do 's éigin domh am bàs fhulang maille riut, cha'n àicheadh mi choidhch thu. Agus mar sin thubhairt càch uile mar an ceudna.

32 Agus thainig iad gu ionad d'am b'ainm Getsemane; agus thubhairt e r'a dheisciobluibh, Suidhibh's an so, gus an dean mise ùrnuigh.

33 Agus thug e leis Peadar, agus Seumas, agus Eoin, agus thòisich e air a bhì fuidh uamh-chrith, agus fuidh anabarra bròin.

34 Agus thubhairt e riu, Tha m'an-am ro bhrònach, eadhon gu bàs: fainibhs' an so, agus deanaibh faire.

35 Agus air dol beagan air aghaidh dha, thuit e air an talamh, agus rinn e ùrnuigh, nam bu chomasach e, gu'n rachadh an uair thairis air.

36 Agus thubhairt e, Abba, Athair, a ta gach nì so dheanta dhuitse, cuir an cupan so seachad orm: gidheadh, nìor b'è an nì a b' àill leamsa, ach an nì a's toil leatsa.

37 Agus thainig e, agus fhuair e iadsan 'nan codal, agus thubhairt e ri Peadar, A Shimoin, am bheil thu a'd' chodal? nach b'urrainn thu faire a dheanamh-aon uair?

38 Deanaibh faire agus ùrnuigh, chum nach tuit sibh am buaireadh: a ta 'n spiorad gu deimhin togarrach, ach a ta 'n fheoil anmhunn a.

39 Agus air dha imeachd a ris, rinn e ùrnuigh, ag radh nam briathar ceudna.

40 Agus air pilltinn dha, fhuair e iad a ris 'nan codal, (oir bha 'n sùilean trom) agus cha robh fhios aca cionnus a bheireadh iad freagradh air.

41 Agus thainig e 'n treas uair, agus thubhairt e riu, Coidlibh roimh-ibh a nis, agus gabhaibh fois: is leoir e, thainig an uair; feuch, a ta Mac-an duine air a bhrath thairis do làmbaibh nam peacach.

42 Eiribh, imicheanmaid; feuch, a ta 'n ti a bhrathas mise an fagus.

43 Agus air ball, air dha bhì fathast a' labhairt, thainig Iudas, aon do'n dà fhear dheug, agus sluagh mòr maille ris le cloidhibh agus bataibh, o na h-àrd shagartaibh, agus na scriobhuichibh, agus na seanairibh.

44 Agus bha 'n ti a bhrath esan air toirt comharaidh dhoibh, ag radh, Ge b'è-neach d'an d'thoir mise pòg is e sin e; glacaibh e, agus thugaibh libh e gu tèaruinte.

45 Agus air teachd dha, chaidh e air ball d'a ionnsuidhs', agus thubhairt e, Fàilte dhuit, a mhaighstir; agus phòg se e.

46 Agus chuir iadsan làmh ann, agus ghlac iad e.

47 Agus air tarruing claidheimh a dh'fhear do na bhà làthair, bhuail e òglach an àrd shagairt, agus ghearr e chluas deth.

48 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, An d'thainig sibh a mach

gu m' ghlacadh-sa, mar gu b'ann an aghaidh fir-reubainn le cloidhibh agus le bataibh?

49 Bha mi gach là maille ribh 'san teampull, a' teagasg, agus cha do ghlac sibh mi: ach a ta so chum gu biodh na scriobtuirean air an coimh-lionadh.

50 Agus air do na h-uile a thréig-sinn, theich iad.

51 Agus lean òganach àraidh e, aig an robh lion-eudach air a chur m'a chorp lomnochd; agus rug na h-òganaich air.

52 Ach air dhasan an lion-eudach fhàgail, theich e lomnochd uatha.

53 Agus thug iad leo Iosa chum an ard shagairt: agus chruinnich-eadh maraon ris na h-àrd shagairt uile, agus na seanairean, agus na scriobhuichean.

54 Agus lean Peadar e fada uatha, gus an deachaidh e-steach do thalla an àrd shagairt: agus bha e 'na shuidhe maille ris na seirbhisich, 'ga gharadh ris an teine.

55 Agus dh'iarr na h-àrd shagairt, agus a' chomhairle uile fianuis an aghaidh Iosa, chum a chur gu bàs; agus cha d'fhuair iad.

56 Oir rinn mòran dhaoine fianuis bhréige 'na aghaidh, ach cha do chòird am fianuis r'a chéile b.

57 Agus air do dhream àraidh éirigh, thug iad fianuis bhréige 'na aghaidh, ag radh,

58 Chuala sinn e 'g radh, Leagaidh mi sìos an teampull so, a rinn-eadh le làmbaibh, agus an trì làithibh, toigaidh mi teampulleile, neo-dheanta le làmbaibh.

59 Agus mar sin féin cha robh am fianuis a' teachd r'a chéile.

60 Agus air éirigh suas do'n ard shagart sa' mheadhon, chuir e ceisd air Iosa, ag radh, Nach d'thoir thu freagradh air bith uait? ciod sin mu bheil iad so a' toirt fianuis a'd' aghaidh?

61 Ach d'fhan esan 'na thosd, agus cha do fhreagair e nì sam bith. A ris dh'fheobraich an t-ard shagart deth agus thubhairt e ris, An tu Criosd, Mac an Ti theannuichte?

62 Agus thubhairt Iosa, Is mi: agus chi sibh Mac an duine 'na shuidhe air deas làimh cumhachd Dhé, agus a' teachd le neulaibh nèimhe.

63 An sin reub an t-àrd shagart eudach, agus thubhairt e, Ciod am feum a ta againn tu' leadh air fianuisibh?

b cha robh 'm fianuis ionann, cha d'fhoghainn am fianuis.

a lag.

64 Chuala sibh an toibheum : ciod i bbur barails? Agus thug iad uile breth 'na aghaidh gu'n do thoill e 'm bàs.

65 Agus thòisich cuid diubh air smugaidh a thilgeadh air, agus aghaidh fholach, agus a bhualadh le 'n dorn-aibh, agus a radh ris, Dean fàidh-eadaireachd : agus ghabh na seir-bhisich le 'm basaibh air.

66 Agus air do Pheadar a bhi shìos anns an talla, thainig aon do bhan-oglaichibh an àrd shagairt :

67 Agus air faicinn Pheadair 'ga gharadh, agus air dh'i beachdachadh air, thubhairt i ris, Bha thusa cuid-eachd maille ri h-Iosa o Nasaret.

68 Ach dh'àicheadh esan, ag ràdh, Cha'n àithne dhomh, agus cha 'n eil mi tuigsinn ciod a ta thu 'g ràdh. Agus chaidh esan a mach do'n fhor-dhorus^a; agus ghoir an coileach.

69 Agus air do bhan-oglaich fhaicinn a ris, thòisich i air a ràdh riu-san a bha 'nan seasamh a làthair, Is ann diubh a ta 'm fear so.

70 Agus dh'àicheadh e ris. Agus an ceann beagain 'na dhéigh sin, thubhairt iadsan a bha 'nan seasamh a làthair a ris ri Peadar, Gu firinn-each 's ann diubh sud thu : oir is Galiléach thu, agus is cosmhuil do chaint ri u.

71 Ach thòisich esan air mallachadh agus miønnachadh, *ag radh*, Cha 'n aithne dhomh an duine so, mu 'm bheil sibh a' labhairt.

72 Agus ghoir an coileach an dara uair. Agus chruimhnich Peadar am focal a thubhairt Iosa ris, Mu 'n goir an coileach dà uair, àicheadhaidh tu mi trì uairean. Agus an uair a smuainich e air, ghuil e.

C A I B. XV.

A G U S air ball sa' mbaduinn chum na h-àrd shagairt maille ris na seanairibh, agus na scriobh-uichibh, agus a' chomhairle gu h-iomlan, comhairle, agus air dhoibh Iosa a cheangal, thug iad leòr, agus thug iad thairis e do Philat.

2 Agus dh'fheòraich Pilat deth, An tusa rìgh nan Iudhach? Agus air freagairt dha, thubhairt e ris, Thubhairt thu e.

3 Agus chuir na h-àrd shagairt mòran do nithibh as a leth: ach cha do fhreagair esan aon ni.

4 Agus chuir Pilat a ris ceist air, ag radh, Nach freagair thu ni sam bith? feuch cia lìon nithe air am bheil iad sin a' toirt fianais a'd' aghaidh.

5 Ach cha do fhreagair Iosa ni

sam bith tuilleadh; air chor as gu'n do ghabh Pilat iongantais.

6 A nis eir an fhéisd bu ghnàth leis aon phrìosunach, ge b'e air bith a dh'iarradh iad, a leigeadh as doibh.

7 Agus bha *neach àraidh* d'am b'ainm Barabas, ceangailte maille r'a chompanachaibh cearnairce, muinntir a bha air deanamh mort-aidl anns a' cheannairce.

8 Agus air glaothaich gu h-àrd do 'n t-sluagh, thòisich iad air iarr-aidh *àir*, a *dheanamh* dhoibh mar a rinn e 'n còmhnuidh.

9 Ach fhreagair Pilat iad, ag radh, An àill libh gu'n cuir mi rìgh nan Iudhach fa sgaoil duibh?

10 (Oir bha fhios aige gu'm b'ann tre f'harmaid a thug na h-àrd shagairt thairis e;)

11 Ach bhrosnaich na h-àrd shagairt an sluagh, chum as gu'm b'fhearr leis Barabas a chur fa sgaoil doibh.

12 Agus fhreagair Pilat, agus thubhairt e riu a ris, Ciod ma seadh is àill libh mi a dheanamh ris *an duine sin*, d' an goir sibh Rìgh nan Iudhach?

13 Agus ghlaodh iad a ris, Ceus e.

14 An sin thubhairt Pilat riu, C'ar son, ciod e 'n t-olc a rinn e? Ach bu ro mhòid a ghlaodh iadsan, Ceus e.

15 Agus air do Philat bhi toil-each gnìomh taitneach a dheanamh do 'n t-sluagh, dh'fhuasgaile Barabas dhoibh, agus thug e thairis Iosa, an déigh dha a sgiùrsadh, chum a cheusaidh.

16 Agus thug na saighdearan leòr e steach do 'n talla, eadhon cùirt an uachdarain^b: agus ghairm iad a' chuideachd uile an ceann a chéile.

17 Agus chuir iad uime eudach purpurc, agus air dhoibh coron droighinn f'hightheadh, chur iad air e.

18 Agus thòisich iad air beannachadh dha, *ag radh*, Fàilte dhuit, a Rìgh nan Iudhach.

19 Agus bhuail iad sa' cheann e le slait chuilce, agus thilg iad smugaid air, agus a' lùbadh *an glùn*, thug iad urram dha.

20 Agus 'an déigh dhoibh fanoid a dheanamh air, thug iad deth an *t-eudach* purpurc, agus chuir iad eadach féin uime, agus thug iad a mach e chum's gu'n ceusadh iad e.

21 Agus dh'éignich iad *duine àraidh* bha dol seachad, Simon o Chirene (athair Alecsandair agus Rufuis, a bha teachd as a' mhachair,) chum a chrann-ceusaidh a ghiùlan.

22 Agus thug iad e gu ionad d'am

^a ugh-dorus, sgàth-thigh.

^b pretorium.

^c corcuir.

b'ainm Golgota, 's e sin air eadar-theangachadh, àite cloiginn.

23 Agus thug iad da r'a òl, fion air a mheasgadh le mirr: ach cha do ghabh esan e.

24 Agus an uair a cheus iad e, roinn iad a thruscan, a' tilgeadh croinn air, ciod a' chuid a bhiodh aig gach duine dheth.

25 Agus bha 'n treas uair ann, agus cheus iad e.

26 Agus bha scriobhadh a chùis-dhithidh air a scriobhadh os a cheann **RIGH NAN IU DHACH.**

27 Agus cheus iad maille ris dà ghaduiche a; fear air a làimh dheis, agus fear air a làimh chhlì.

28 An sin choimhlionadh an sriobtuir, a thubhairt, Agus bha e air àireamh am measg nan ciontach.

29 Agus thug iadsan a bha dol seachad an-acainnt dà, a' crathadh an ceann, agus ag radh, O thusa a leagas an teampull, agus a thogas e ann an trì làithibh,

30 Foir ort fein, agus tàr^b a nuas o'n chrann-cheusaidh.

31 Agus mar an ceudna thubhairt na h-àrd shagairt agus na sriobhuichean r'a chéile, a' fanoid air, Shaor e daoine' eile, cha 'n 'eil e comasach air e féin a shaoradh.

32 Thigeadh a nis Crìosd Rìgh Israeil a nuas o'n chrann-cheusaidh, chum's gu'm faic agus gu'n creid sinn. Agus thug iadsan a chaidh cheusadh maille ris, an-acainnt da.

33 Agus an uair a thainig an seathadh uair, bha dorchadas air an talamh uile, gu ruig an naothadh uair.

34 Agus air an naothadh uair dh'éigh Iosa le guth àrd, ag ràdh Eloi, Eloi, lama seachtani; is e sin, air eadar-theangachadh, Mo Dhia, Mo Dhia, c'ar son a thréig thu mi?

35 Agus air cluinntinn sin do chuid diubhsan a bha 'nan seasamh a làthair, thubhairt iad, Feuch a ta e gairm Eliais.

36 Agus ruith fear diubh, agus air dha spòg a lìonadh do fhion geur agus a cur air slait chuilce, thug e deoch dha, ag ràdh, Leigibh leis; faiceamaid an d' thig Elias g'a thoirt a nuas.

37 Agus air do Iosa éigheach le guth àrd, thug e suas an deo.

38 Agus bha brat-roinn an teampuill air a reubadh 'na dhà chuid o mhullach gu ìochdar.

39 Agus an uair a chunnaic an

ceannard-ceud, a bha 'na sheasamh fa chomhair, gu'n d'thug e suas an deo, a' glaothaich mar sin, thubhairt e, Gu fìrinneach b'e 'n duine so Mac Dhé.

40 Agus bha mar an ceudna mnàì am fad uatha ag amharc: 'nam measg sin bha Muire Magdalen, agus Muire màthair Sheumais bu lugha, agus Ioseis, agus Salome;

41 Muinntir a lean e mar an ceudna, an uair a bha e an Galile, agus a bha frithealadh dha; agus mòran eile do mhnàibh a chaidh suas maille ris gu Hierusalem.

42 Agus a nis air teachd do'n fheasgar, (do bhrìgh gu'm b'e là an ulluchaidh e, eadhon an là roimh 'n t-sàbaid,)

43 Thainig Ioseph o Arimatea, còimhairleach urramach, aig an robh mar an ceudna sùil ri rioghachd Dhé, agus chaidh e steach gu dàna dh'ionnsuidh Philait, agus dh'iarra e corp Iosa.

44 Agus b'ìoghnadh le Pilat ma bha e cheana marbh: Agus air dha an ceannard-ceud a ghairm, dh'fhebraich e dheth, An robh fad o fhuair e bàs.

45 Agus air dha fios fhaotainn o'n cheannard-ceud, thug e 'n corp do Ioseph.

46 Agus cheannaich esan lìon-eudach grinn, agus thug e nuas e, agus pbaig e 'san lìon-eudach e, agus chuir se e ann an uaigne, a chladhaicheadh a carraig, agus charuich e clach gu dorus na h-uaigne.

47 Agus dh' amhaire Muire Magdalen, agus Muire màthair Ioseis, air an àit an do chuireadh e.

CAIB. XVI.

A GUS air dol do'n t-sàbaid seachad, cheannaich Muire Magdalen, agus Muire màthair Sheumais, agus Salome, spìosraidh deadh bholuidh d, chum's air dhoibh teachd gu'n ùngadh iad e.

2 Agus thainig iad gu ro mhoch air maduinn a' cheud là do'n t-seachdain chum na h-uaigne, aig éirigh na gréine.

3 Agus thubhairt iad eatorra féin, Cò a charuicheas duinn a' chlach o dhorus na h-uaigne?

4 (Agus air doibh amharc, chunnaic iad gu'n robh a' chlach air a h-atharrachadh air falbh) oir bha i ro mhòr.

5 Agus air dhoibh dol a stigh do 'n àit-adhlacaidh, chunnaic iad òganach 'na shuidhe air an làimh dheis,

a dà chreachadair, dà fhear-reubainn.

b thig.

c àit-adhlacaidh.

cùbhraidh.

d luibhean

uim' an robh truscan fada geal; agus bha eagal orra.

6 Agus thubhairt esan riu, Na biodh eagal oirbh: a ta sibh ag iarraidh Iosa o Nasaret, a chéusadh: dh'éirich e, cha'n'éil e 'n so: faicibh an t-àit anns an do chuir iad e.

7 Ach imichibh, innsibh d'a dheisciobluibh agus do Pheadar, gu 'm bheil e dol roimhibh do Ghalile: chi sibh an sin e, mar thubhairt e ribh.

8 Agus air dol a mach dhoibh, theich iad o'n uaigh; oir bha ballchrith agus uamhunn orra: agus cha dubhairt iad ni sam bith ri neach air bith; oir bha eagal orra.

9 Agus air éirigh do Iosa sa' mbaduinn air a' cbeud là do'n t-seachduinn nochdadh e air tùs do Mhuire Magdalen, as an do thilg e seachd deamhain.

10 Agus air imeachd dh'ise, dh'innis i sin dhoibh-sa a bha maille ris, agus iad ri bròn agus gul.

11 Agus iadsan, an uair a chual iad gu'n robh e beo, agus gu'm facadh leatha-san e, cha do chreid iad.

12 'Na dhéigh sin, nochdadh e do dhithis diubh ann an cruth eile, ag imeachd dhoibh, agus iad a' dol do'n dùthaich.

13 Agus dh'imich iadsan agus

dh'innis iad e do chàch: agus cha mhò a chreid iad iadsan,

14 An déigh sin nochdadh e do 'n aon fhear deug, agus iad 'nan suidhe aig biadh, agus thilg e orra am mi-chreidimh, agus an cruas-cridhe, chionn nach do chreid iad iadsan a chunnaic e an déigh dha éirigh.

15 Agus thubhairt e riu, Imichibh air feadh an t-saoghail uile, agus searmonaichibh an soisgeul do gach dùila.

16 Ge b'e chreideas agus a bhaistear, saorar e, ach ge b'e nach creid, ditear e.

17 Agus leanaidh na comharan so'n dream a chreideas: Ann am ainmse tilgidh iad a mach deamhain, labhraidh iad le^b teangaibh nuadha,

18 Togaidh siad nathraiche nimhe, agus ma dh'òlas iad ni air bith marbhtach, cha chiùrr e iad; cuiridh iad an làmhnan air daoineibh tinne, agus bithidh iad gu maith.

19 Mar sin an déigh do 'n Tighearna labhairt riu, ghabbadh suas gu néamh e, agus shuidh e air deas làimh Dhé.

20 Agus air dhoibhsan dol a mach, shearmonaich iad anns gach-àit, air bhi do 'n Tighearna' comh-oibreachadh leo, agus a' daingneachadh an fhocail leis na comharaibh a lean e, Amen.

a creutair.

b ann an-

AN SOISGEUL A REIR LUCAIS.

CAIB. I.

DO bhrìgh gu'n do ghabh mòran os làimh eachdraidh sgrìobhadh ann an ordugh air na nithibh sin a ta air an coimhlionadh e 'nar measg.

2 A réir mar a dh'aithris na daoine sin dhuinn iad, a chuunaic iad o thùs le 'n sùilibh, agus a bha 'nan luchd frithealadh an fhocal:

3 Chunnas domhsa mar an ceudna, a Theophiluis ro òirdheirc, air faotainn dearbh fhios nan uile nithe dhomh o'n fhìor thoiseach, sgrìobhadh a'd' ionnsuidhs' an ordugh.

4 Chum's gu'm biodh fios agad air cinnteachd nan nithe anns an deachaidh do theagasg.

5 **B**HA ann an làithibh Heroid rìgh Iudea, sagart àraidh d'am

c le lùn dearbhadh air an creidsinn.

b'ainm Sacharias, do sheald Abia agus bha a bhean do nigheanaibh Aaroin, agus b'ainm dh'i Elisabet.

6 Agus bha iad faraon ionraic am fianuis Dé, ag imeachd ann an uile àitheantaibh agus orduighibh an Tighearna, gu neo-lochdach.

7 Agus cha robh duine cloinne aca, do bhrìgh gu'n robh Elisabet neo-thorach e, agus bha iad araon aosmhor.

8 Agus tharladh am feadh a bha esan a' frithealadh mar shagart an làthair Dhé ann an ordugh a sheala,

9 A réir gnàtha na sagartachd, b'e a chrannchur tùis a losgadh, air dha dol a steach do theampull an Tighearna.

10 Agus bha coimh-thional an

d'chùrsa, roinn. e gun sliochd.

t-sluaigh uile a' deanamh ùrnuigh a muigh, ré àm na tùise.

11 Agus chunnas leis-san aingeal an Tighearna 'na sheasamh air taobh deas altaire na tùise.

12 Agus an uair a chunnaic Sacharias e, bha e fuidh thrioblaid, agus thuit eagal air.

13 Ach thubhairt an t-aingeal ris, Na gabh eagal, a Shachariais; oir fhuair t-ùrnuigh éisdeachd, agus beiridh do bhean Elisabet mac dhuit, agus bheir thu Eoin mar ainm air.

14 Agus bithidh aoibhneas agus subhachas ort, agus nì mòran gairdeachas r'a bhreith.

15 Oir bithidh e mòr an làthair an Tighearna, agus cha'n òl e fion no deoch làidir; agus bithidh e air a lìonadh leis an Spiorad naomha, eadhon o bhroinn a mhàthar.

16 Agus pillidh e mòran do chloinn Israeil chum an Tighearna an Dé.

17 Agus théid e roimhe-san ann an spiorad agus ann an cumbachd Eliais, a thionndadh cridhe nan aithriche chum na cloinne, agus nan eas-umhal gu gliocas nam firean, a dh'ulluchadh pobuill deas do 'n Tighearn.

18 Agus thubhairt Sacharias ris an aingeal, Cionnus a bhios fhios so agam? oir is seann duine mise, agus a ta mo bhean aosmhor.

19 Agus fhreagair an t-aingeal agus thubhairt e ris, Is mise Gabriel a sheasas an làthair Dhé: agus chuireadh mi a labhairt riutsa, agus a dh'innseadh an naidheachd^a mhaith so dhuit.

20 Agus feuch, bithidh tu balbh agus gun chomas labhairt, gus an là anns an d'thig na nithese gu crìch, chionn nach do chreid thu mo bhriathra-sa, a bhitheas air an coimhlionadh 'nan àm féin.

21 Agus bha 'm phobull a' feitheamh ri Sacharias, agus b'iongantach leo a' mhoille a rinn e san teampull.

22 Agus air teachd a mach dha, cha b'urraim e labhairt riu: agus thuig iad gu 'm fac e sealladh^b nàmhaidh^c san teampull: oir bha e smèideadh orra, agus dh'fhan e 'na thosd.

23 Agus tharladh, an uair a choimhlionadh làithean a fhrithéalaidh, gu 'n deachaidh e d'a thigh féin.

24 Agus an déigh nan là sin dh'fhàs a bhean Elisabet torrach

agus dh'fholaich si i féin rè chaig mios, ag ràdh,

25 Is ann mar so a rinn an Tighearna dhomh anns na làithibh an d'amhairc e orm, a thogail diom mo mhaslaidh am measg dhaoine.

26 Agus anns an t-seathadh mìos, chuireadh an t-aingeal Gabriel o Dhia, gu cathair do Ghalile, d'am b'ainm Nasaret,

27 Dh'ionnsuidh òigh a bha fa cheangal pòsaidh aig fear d'am b'ainm Ioseph, do thigh Dhaibhidh; agus b'e ainm na h-òigh Muire.

28 Agus air dol a steach do 'n aingeal d'a h-ionnsuidh, thubhairt e, Fàilte dhuit, o thusa d'an do nochdadh mòr dheadh-ghean, a ta 'n Tighearna maille riut: is beannuichte thu am measg bhan.

29 Agus an uair a chunnaic i e, bha i fa thrioblaid inntinn air son a chainnte, agus a' reusonachadh ciod a' ghnè altacha-beatha dh'fheudadh bhi 'n so.

30 Agus thubhairt an t-aingeal rithe, Na biodh eagal ort, a Mhuire: oir fhuair thu deadh-ghean o Dhia.

31 Agus feuch, gabhaidh tu a'd bhroinn, agus beiridh tu mac, agus bheir thu Iosa mar ainm air.

32 Bithidh e mòr, agus goirear Mac an Ti a's ro àirde dheth; agus bheir an Tighearna Dia dha rìghchaithir athar féin Dhaibhidh.

33 Agus bithidh e 'na Rìgh air tigh Iacoib gu bràth, agus cha bhi crìoch air a rìoghachd.

34 Agus thubhairt Muire ris an aingeal, Cionnus a bhitheas so, do bhrìgh nach 'eil aithne agam-sa air duine?

35 Agus fhreagair an t-aingeal agus thubhairt e rithe, Thig an Spiorad naomh ort, agus cuiridh cumbachd an Ti a's àirde sgàil ort: uime sin an nì naomha sin a bheirear leat, goirear Mac Dé dheth.

36 Agus feuch, do bhan-charaid Elisabet, a ta ise fein torrach air mac 'na sean aois; agus 's e so an seathadh mìos dh'ise d'an goirteadh bean neo-thorach;

37 Oir cha 'n'eil ni sam bith do-dheanta do Dhia.

38 Agus thubhairt Muire, Feuch ban-oglach an Tighearna, biodh e dhomhsa réir t-fhocail. Agus dh'fhalbh an t-aingeal uaip e^c.

39 Agus air éirigh do Mhuire 'na làithibh sin, chaidh i le cabhaig do dhùthaich nam beann, gu baile do Iuda.

40 Agus chaidh i steach do thigh

^a nuaidheachd, noimheachd.

^b taisbean.

^c uaithe.

Shachariais, agus chuir i fàilte air Elisabet.

41 Agus tharladh an uair a chual Elisabet beannachadh Mhuire, gu'n do leum an naoidhean 'na broinn: agus lìonadh Elisabet leis an Spiorad naomha.

42 Agus ghlaodh i mach le guth àrd, agus thubhairt i, *Is beannuicht' thu am measg bhan, agus is beannuichte toradh do bhroinn.*

43 Agus cionnus a dh'èirich so dhomhsa, gu'n d'thigeadh màthair mo Thighearna a'm' ionnsuidh?

44 Oir feuch, co luath 's a thainig fuaim do bheannachaidh a'm' chluasaibh, bhrìosg an naoidhean le h-aobhneas ann mo bhroinn.

45 Agus is beannuicht' ise a chreid: oir coimhlionar^a na nithe a lahhradh rithe leis an Tighearna.

46 Agus thubhairt Muire, A ta m'anam ag àrd-mholadh an Tigh-earna,

47 Agus a ta mo spiorad a' deanamh gairdeachais ann an Dia mo Shlanuighear:

48 Do bhrìgh gu'n d'amhairc e air staid ìosail a bhan-oglaich: oir feuch, o so suas goiridh gach linn beannuichte dhìom.

49 Do bhrìgh gu'n d'rinn an Ti a ta cumhachdach nithe mòra dhomh, agus is naomha ainm.

50 Agus a ta a thròcair-san o linn gu linn, do'n droing d'an eagale.

51 Nochd e neart le ghairdean, sgap e na h-uabhrich ann an smuaintibh an cridhe fein.

52 Thug e nuas na daoine cumhachdach o'n caithrichibh rìoghail, agus dh'àrduich e iadsan a bha ìosal.

53 Lìon e 'n droing a bha ocrach le nithibh maithe, agus chuir e uaith na daoine saibhre salamb.

54 Rinn e còmhnuadh^b ri Israel òglach fein, ann an cuimhneachadh a thròcair.

55 Mar a labhair e r'ar n-aithrichibh, do Abraham agus d'a shliochd gu bràth.

56 Agus dh'fhan Muire maille rithe mu thimchioll trì mìos, agus phill i d'a tigh féin.

57 A nis thainig làn inbhe Elisabet, gu'm biodh i air a h-aisead; agus rug i mac.

58 Agus chual a coimhearsnaich agus a càirde mar a nochd an Tigh-earna mòr thròcair dh'i: agus rinn iad gairdeachas maille rithe.

59 Agus tharladh air an ochdamh

là gu'n d'thainig iad a thimchioll-ghearradh an naoidhein; agus ghoir iad Sacharias deth, a réir ainme athar.

60 Agus fhreagair a mbàthair, agus thubhairt i, Ni h-eadh; ach goirear Eoin deth.

61 Agus thubhairt iad rithe, Cha 'n'eil aon neach do d' chàirdibh d'an goirear an t-ainm so.

62 Agus smèid iad air athair, ciod an t-ainm a b' àill leis thoirt air.

63 Agus air iarraidh clàir-scriobhaidh dhasan, scrioht e, ag ràdh, 'Se Eoin is ainm dha. Agus ghahh iad iongantais uile.

64 Agus air hall dh'fhosgladh a h-eul, agus dh'fhuasgladh a theanga, agus labhair e, a' moladh Dhé.

65 Agus thainig eagale air an coimhearsnaich uile: agus dh'aithriseadh na nithe sin gu léir feadh dhùthaich àrd Iudea uile.

66 Agus iadsan uile a chuala na nithe sin, thaisg iad 'nan cridhe iad, ag ràdh, Ciod a' ghnè leinibh a bhitheas an so? Agus bha làmh an Tighearna maille ris.

67 Agus bha Sacharias athair air a lìonadh leis an Spiorad naomh, agus rinn e fàidheadaireachd, ag ràdh,

68 Gu ma beannuicht' an Tigh-earna Dia Israeil, air son gu'n d'fhiosraich e, agus gun d'thug e saorsa d'a phobull,

69 Agus gu'n do thog e suas dhuinne adharc slàinte, ann an tigh Dhaibhidh òglach féin;

70 A réir mar a labhair e le heul fhàidhean naomha féin, a bha ann o thoiseach an t-saoghail;

71 A thabhairt saorsa dhuinn o ar naimhdibh, agus o làmh na muinntir sin uile le'm fuathach sinn:

72 A choimhlionadh na tròcair a gheall e d'ar n-aithrichibh, agus a chuimhneachadh a choimheangail naomha féin:

73 Na mionnan a mhionnaich e d'ar n-athair Abraham,

74 Gu'n d'thugadh e dhuinn, air bhi dhuinn air ar saoradh o làmh ar naimhde, gu'n deanamaid seirbhis dha as eugmhais eagail,

75 Ann an naombachd agus an am fireantachd 'na làthair féin, uile làithean ar heatha.

76 Agus thusa, a leinibh, goirear dhìot Fàidh an Ti a's àirde: oir théid thu roimh aghaidh an Tighearna, a dh'ulluchadh a shlighe;

77 A thabhairt eblais na slàinte d'a phobull, ann am maitheanas am peacanna,

78 Tre thròcair ro mhòir ar Dé-

^a a chreid gu'n coimhlionar.
^b congnamh. Eir.

ne, leis an d'fhiosraich an ùr-mhad-uinn o'n ionad a's àirde sinn,

79 A thoirt soluis dhoibh-san a ta 'nan suidhe ann an sgàil a' bhàis, a threòrachadh ar cos air slighe na sìth.

80 Agus dh'fhàs an leanabh, agus neartaicheadh an spiorad e, agus bha e san fhàsach gu là fhoillseachaidh do Israel.

CAIB. II.

A GUS tharladh 'sna làithibh sin, gu'n deachuidh ordugh a mach o Cheasar Augustus, an domhan uile a mheas ^a.

2 (Agus rinneadh an ceud mheas so 'nuair a bha Cirenus 'na uachdar-an air Siria;)

3 Agus chaidh iad uile chum a bhi air am meas, gach aon fa leth d'a bhaile féin.

4 Agus chaidh Ioseph mar an ceudna suas o Ghalile, a baile Nasaret, do Iudea, gu baile Dhaibhidh, d'an goirear Betlehem, (do bhrìgh gu'n robh e do thigh agus do shliochd Dhaibhidh,)

5 Chum gu biodh e air a mheas maille re Muire a bha fa cheangal pòsaidh dha, agus i mòr-thorrach.

6 Agus tharladh, am feadh a bha iad an sin, gu'n do choimhlionadh làithean a h-inbhe, chum i bhi air a h-aisead.

7 Agus rug i a ceud ghin mic, agus phaisg i e am brat-speilidh, agus chuir i 'na luidhe am prasaich e, do bhrìgh nach robh àit aca san tigh-òsda.

8 Agus bha anns an dùthaich sin buachaille an a' fantuinn a muigh, agus a' deanamh faire-oidhche air an treud.

9 Agus feuch, thainig aingeal an Tighearn 'orra, agus dhealraich glòir an Tighearna m'an timchioll; agus ghabh iad eagal mòr.

10 Agus thubhairt an t-aingeal riu, Na biodh eagal oirbh: oir feuch, a ta mi 'g innseadh dhuibh deadh sgéil mhòir aoibhneis, a bhitheas do'n uile shluagh:

11 Oir rugadh dhuibh an diugh Slànuighear, ann an cathair Dhaibhidh ^b, neach is e Crìosd an Tighearna.

12 Agus bithidh so 'na chomhara dhuibh: Gheibh sibh an naoidhean paisgte ann am brat-speilidh, 'na luidhe am prasaich.

13 Agus air ball bha maille ris an aingeal cuideachd mhòr do armailtibh

nèimhe, a' moladh Dhé, agus ag ràdh.

14 Glòir do Dhia anns na h-àrd-aibh, agus air talamh sìth, deadh ghean do dhaoibh.

15 Agus tharladh, 'nuair a dh'fhalbh na h-aingil uatha do nèamh, gu'n dubhairt na buachaill-ean r'a chèile, Rachamaid a nis eadhon do Bhetlehem, agus faiceamaid an ni so a rinneadh, a dh'fhoillsich an Tighearna dhuinne.

16 Agus thainig iad gu grad, agus fhuir iad Muire agus Ioseph, agus an leanabh 'na luidhe sa' phrasaich.

17 Agus an uair a chunnaic iad sin, dh'aithris iad an ni a dh'innseadh dhoibh mu thimchioll an leinibh so.

18 Agus ghabh gach neach a chuala so, iongantais ris na nithibh sin a dh'innseadh dhoibh leis na buachaillibh.

19 Ach ghlèidh Muire na nithe sin uile, a' beachd-smuaineachadh orra ^c 'na cridhe.

20 Agus phill na buachaill-ean, a' tabhairt glòir' agus molaidh do Dhia air son nan nithe sin uile a chual agus a chunnaic iad, a réir mar a dubhradh riu.

21 Agus an uair a choimhlionadh ochd làithean chum an leanabh a thimchioll-ghearradh, thugadh IOSA mar ainm air, eadhon an t-ainm a ghoir an t-aingeal deth mun do ghabhadh sa' bhroinn e.

22 Agus an uair a choimhlionadh làithean a' glanaidh, a réir lagha Mhaois, thug iad esan gu Hierusalem, chum a thaisbeanadh do'n Tighearna,

23 (Mar a ta e scrìobhta ann an lagh an Tighearna, Gach ceud-ghin mic a dh'fòsglas a' bhrù, gairmear naomha do'n Tighearn e.)

24 Agus a thabhairt iobairt a réir mar a deirear ann an lagh an Tighearna, Paidhir ^c thurtur, no dà chol-uman òga.

25 Agus feuch, bha duine ann an Hierusalem d'am b'ainm Simeon; agus bha'n duine so ionraic agus diadhaidh, agus bha dùil aige re sòlas Israeil: agus bha'n Spiorad naomh air.

26 Agus dh'fhoillsicheadh dha leis an Spiorad naomh, nach faicheadh e bàs gus am faicheadh e Crìosd an Tighearna.

27 Agus thainig e le treòrachadh an Spiorad do'n teampull: Agus an uair a thug na pàrantan an leanabh Iosa a stigh, chum's gu'n deanadh

^a an impireachd uile a scrìobhadh an eis-chlàr. ^b am baile Dhaibhidh.

^c 'gan tomhas. Gr. ^d an. e Càraid.

iad air a shon a réir gnáthuchaidh an lagha,

28 An sin ghlac esan 'na uchd^a e, agus bheannuich e Dia, agus thubhairt e,

29 A nis, a Thighearn, a ta thu leigeadh do d' sheirbhiseach siubhal an sìth, a réir t'fhocail;

30 Oir chunnaic mo shùile do shlàinte,

31 A dh'ulluich thu roimh ghnùis nan uile shluagh:

32 Solus a shoillseachadh nan Cinneach, agus glòir do phobuill Israeil.

33 Agus ghabh Ioseph agus a mhàthair iongantas mu na nithibh a labhradh uime.

34 Agus bheannuich Simeon iad, agus thubhairt e ri Muire a mhàthair, Feuch, chuireadh an *leanabh* so chum tuiteam agus aiseirigh mhòrain ann an Israel, agus 'na chomhar an aghaidh an labhrar:

35 (Agus théid claidheamh tre d' anam-sa féin) chum's gu'm foillsichear smuainte cridheacha mhòrain.

36 Agus bha Anna ban-fhàidh, nighean Phanueil, do thréibh Aseir; *bha* i ro aosmhor, agus chaith i seachd bliadhna maille ri fear o àm dh'i bhi 'na h-òigh.

37 Agus bu bhantrach i mu thimchioll ceithir bliadhna agus ceithir fichead a dh'aois, nach deachaidh o'n teampull, a' deanamh seirbhís do *Dhia* a là agus a dh'oidhche le trosgadh agus le h-ùrnuigh.

38 Agus air teachd dh'ise a stigh 'san uair sin féin, thug i moladh do'n Tighearn, agus labhair i m'a thimchioll rìusan uile aig an robh sùil ri saorsa ann an Ierusalem.

39 Agus an uair a choimhlion iad na h-uile nithe a réir lagha an Tighearna, phill iad do Ghalile, d'am baile féin Nasaret.

40 Agus dh'fhàs an leanabh, agus neartuicheadh an spiorad e, air a lìonadh le gliocas; agus bha gràsa Dhé air.

41 Agus chaidh a phàrantas gach bliadhna gu Hierusalem, aig féisd na càisge.

42 Agus air bhi dha da bhliadhna dheug a dh' aois, chaidh iad suas gu Hierusalem, a réir gnàtha na féisde.

43 Agus air coimhlionadh nan là sin doibh, 'nuair a phill iadsan, dh'fhan an leanabh Iosa 'nan déigh ann an Hierusalem; agus cha robh fios aig Ioseph no aig a mhàthair air sin.

44 Ach air dhoibh a shaoilsinn gu'n robh e sa' chuidéachd, dh'imich iad astar là; agus dh'iarr iad e measg an càirdean, agus an luchd eòlais.

45 Agus an uair nach d'fhuair iad e, phill iad gu Hierusalem, 'ga iarraidh.

46 Agus tharladh 'n déigh thrì là, gu'n d'fhuair iad e 'san teampull, 'na shuidhe am meadhon an luchd-teagaisg, araon 'gan éisdeachd, agus a' cur cheist orra.

47 Agus ghabh a' mhuinntir a chual e uile iongantas r'a thuigse agus r'a fhreagraibh.

48 Agus air dhoibh fhaicinn, ghlac uamhas iad: agus thubhairt a mhàthair ris, A mhic, c'ar son a rinn thu mar so oirnn? feuch, bha t'athair agus mise gu brònach ga d'iarraidh.

49 Agus thubhairt esan riu, C'ar son a bha sibh ga m' iarraidh? nach robh fhios agaibh gu'm bu chòir dhomsa bhi ann an tigh m' Athar^b?

50 Agus cha do thuig iadsan an nì a labhair e riu.

51 Agus chaidh e sìos maille riu, agus thainig e gu Nasaret, agus bha e ùmhál doibh: ach ghleidh a mhàthair na nithe sin uile 'na cridhe.

52 Agus thainig Iosa air aghaidh ann an gliocas agus am meudachd, agus ann an deadh-ghean aig Dia, agus aig daoibh.

CAIB. III.

ANIS anns a' chùigeadh bliadhna deug do impireachd Thiberiuis Cheasair, air bhi do Phontius Pilat 'na uachdaran air Iudea, agus Herod 'na Thetrarch air Galile, agus Philip a bhràthair 'na Thetrarch air Iturea agus dùthaich Thrachonitis, agus Lisanias 'na Thetrarch air Abilene.

2 An uair a bha Annas agus Caiaphas 'nan àrd shagartaibh, thainig focal Dé chum Eoin mhiz Shachariais anns an fhàsach.

3 Agus thainig e do'n dùthaich uile timchioll Iordain, a' searmonachadh baistidh an aithreachais, chum maithceanais pheacanna;

4 Mar a ta e scriobhlta ann an leabhar bhriathar an fhàidh Esajais, ag ràdh, Guth an ti a dh'éigheas anns an fhàsach, Ulluichibh slighe an Tighearna, deanaibh a cheumanna dìreach.

5 Bithidh gach gleann air a lìonadh, agus gach beinn agus cnoc air an ìsleachadh: agus bithidh na nithe cama air an deanamh dìreach, agus na slighean garbha air an deanamh rèidh;

^a air a ghairdeinibh.

^b mu ghnòthuichibh m' Athar.

6 Agus chi gach uile fheoil slàinte Dhé.

7 Uime sin thubhairt e ris an t-sluagh a thainig a mach chum bhi air am baisteadh leis, A shìol nan nathraiche nimhe, cò thug rabhadh dhuibhse teicheadh o'n fheirg a ta ri teachd?

8 Air an aobhar sin thugaibh a mach toradh iomchuidh an àithreachais, agus na tòisichibh air a ràdh annaibh fein; A ta Abraham 'na Athair againn: oir a deirim ribh, gur comasach Dia do na clachaibh so air clann a thogail suas do Abraham.

9 Agus a nis féin a ta 'n tuagh air a cur ri bun nan craobh: air an aobhar sin gach craobh nach toir a mach toradh maith, gearrar sìos i, agus tilgear 'san teine i.

10 Agus dh'fhebruich an sluagh dheth, ag ràdh, Ciod uime sin a ni sinne?

11 Agus fhreagair esan agus thubhairt e riu, An ti aig am bheil dà chòta, roinneadh e ris an ti aig nach 'eil; agus an ti aig am bheil biadh, deanadh e mar an ceudna.

12 Agus thainig mar an ceudna clis-mhaoir gu bhi air am baisteadh, agus thubhairt iad ris, A mhaighstir, ciod a ni sinne?

13 Agus thubhairt esan riu, Na deanaibh a ni air bith os cionn na dh'orduicheadh dhuibh.

14 Agus dh'fheòruich na saighdearan mar an ceudna dheth, ag ràdh, Agus ciod a ni sinne? Agus thubhairt e riu, Na deanaibh foirneart air neach sam bith, no casaid-bhréige, agus bithibh toilichte le'r tuaradal.

15 Agus air bhi do'n phobull a' feitheamh, agus na h-uile dhaoine a' reusonachadh 'nan cridheachaibh féin mu thimchioll Eoin, am b'e Criosd a bh'ann;

16 Fhreagair Eoin, ag ràdh riu uile, Tha mise gu dearbh 'gar baisteadh le h-uisge; ach a ta neach a' teachd is cumhachdaiche na mise, agus cha'n airidh mise air barr-iall a bhròg fhuasgladh: baistidh esan sibh leis an Spiorad naomh, agus le teine.

17 Aig am bheil a ghuibh 'na làimh, agus ro-ghlanaidh e ùrlar, agus cruinnichidh e 'n cruineachd d'a thaisg-thigh; ach loisgidh e am moll le teine nach fheudar a mhùchadh.

18 Agus ag earalachadh mòrain do nithibh eile, shearmonaich e do'n t-sluagh.

19 Ach air do Herod an Tetrarch bhi air a chronachadh leis air son Herodiais bean a bhràthar (Philip), agus air son gach olc a rinn Herod.

20 Chuir e so ris gach olc eile, gu'n do dhruid e Eoin am prìosun.

21 Agus tharladh, 'nuair a bha 'n sluagh uile air am baisteadh, air do Iosa mar an ceudna bhi air a bhaisteadh, agus e ri ùrnuigh, gu'n d'fhosgladh nèamh:

22 Agus gu'n d'thainig an Spiorad naomh a nuas air an coslas corporra, mar choluman, agus gu'n d'thainig guth o nèamh, ag ràdh, Is tusa mo Mhac gràdhach, am bheil mo mhòr thlachd.

23 Agus thòisich Iosa féin air a bhi mu thimchioll deich bliadhna fichead a dh'aois, air dha bhi (réir barail dhaoine) 'na mhac do Ioseph, mac Heli,

24 Mhic Mhatait, mhic Lebhi, mhic Mhelchi, mhic Ianna, mhic Ioseph.

25 Mhic Mhatatais, mhic Amoís, mhic Nauim, mhic Eslí, mhic Nage,

26 Mhic Mhaait, mhic Mhattatais, mhic Shemei, mhic Ioseph, mhic Iudah,

27 Mhic Ioanna, mhic Rhesa, mhic Shorobabeil, mhic Shalatieil, mhic Neri,

28 Mhic Mhelchi, mhic Adi, mhic Choosaim, mhic Elmodaim, mhic Er, 29 Mhic Iose, mhic Elieseir, mhic Ioreim, mhic Mhatait, mhic Lebhi,

30 Mhic Shimeoin, mhic Iudaih, mhic Ioseph, mhic Ionain, mhic Eliacim,

31 Mhic Mhelea, mhic Mhainain, mhic Mhatata, mhic Natain, mhic Dhaibhidh,

32 Mhic Iese, mhic Obeid, mhic Bhoois, mhic Shalmoin, mhic Naasoin.

33 Mhic Aminadaib, mhic Araim, mhic Esroim, mhic Phareis, mhic Iudaih,

34 Mhic Iacoib, mhic Isaac, mhic Abraham, mhic Thara, mhic Nachoir,

35 Mhic Sharuich mhic Ragau, mhic Phaleic, mhic Ebeir, mhic Shala,

36 Mhic Chainain, mhic Arphasaid, mhic Shem, mhic Noe, mhic Lameich,

37 Mhic Mhatusala, mhic Enoich, mhic Iareid, mhic Mhaleleel, mhic Chainain,

38 Mhic Enois, mhic Shet, mhic Adhaimh, mhic Dhé.

CAIB. IV.

A GUS air de Iosa bhi làn do'n Spiorad naomh, phill e air ais o-Iordan, agus threòraicheadh e leis an Spiorad do'n fhàsach,

2 Agus bha e air a bhuaireadh rè dhà fhichead là leis an diabhol; agus cha d'ith e ni sam bith anns na làithibh sin: agus air dhoibh bhi air an crìochnachadh, an sin dh'fhàs e oc-rach.

3 Agus thubhairt an diabhol ris, Ma's tu Mac Dhé, abair ris a' chloich so bhi 'na h-aran.

4 Agus fhreagair Iosa e, ag ràdh, A ta e scribedh, nach ann le h-aran a mha'n a thig duine beo, ach le gach uile fhocal Dé.

5 Agus air do'n diabhol a thabhairt gu beina àrd, nochd e dha uile rioghachdan an domhain ann am mionaid aimsire.

6 Agus thubhairt an diabhol ris, Bheir mise an cumhachd so uile dhuit, agus an glòir; oir thugadh dhomh-sa sin, agus bheir mi e do neach air bith is toil leam.

7 Uime sin ma ni thu aoradh dhomh-sa, is leat iad uile.

8 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, Tàr air mo chùlaobh, a Shatain: oir a ta e scribedh, Ni thu aoradh do'n Tighearn do Dhia, agus dha-san 'na aonar ni thu seirbhis.

9 Agus thug se e gu Hierusalem, agus chuir e air binnein an teampuill e, agus thubhairt e ris, Ma's tu Mac Dhé, tilg thu féin sìos as so.

10 Oir a ta e scribedh, Bheir e àithne d'a ainglibh mu d' thimchioll, thusa a choimhead.

11 Agus togaidh iad suas thu 'nan làmhaidh, air eagal gu'm buail thu uair air bith do chos air cloich.

12 Agus air freagairt do Iosa, thubhairt e ris, A dubhradh, Na buair thusa an Tighearna do Dhia.

13 Agus an uair a chrìochnuich an diabhol am buaireadh uile, dh'imich e uaith ré tamuill.

14 Agus phill Iosa ann an cumhachd an Spioraid chum Ghalile; agus chaidh iomradhsan air feadh na dùcha m'an cuairt gu h-iomlan.

15 Agus theagaisg e 'nan sionagogaibh, a' faghail glòir o na h-uile dhaoineibh.

16 Agus thainig e gu Nasaret, far an d'àraicheadh e: agus chaidh e steach, mar bu ghnàth leis, air latha na sàbaid do'n t-sionagog, agus dh'éirich e 'na sheasamh chum leughaidh.

17 Agus thugadh dha leabhar an fhàidh Esaia's; agus air fosgladh an leabhair dhe, fhuair e 'n t-àit anns an robh e scribedh,

18 Tha Spiorad an Tighearna orm, do bhrìgh gu'n d'àng e mi a shearmonachadh an t-soisgeil do na bochdaibh; chuir e mi a shlànuchadh na muinntir aig am bheil an cridhe briste, a' ghairm fuasglaidh do na braighdibh, agus aiseag an radhairc do na dallaidh, a thoirt saorsa do'n mhuinntir a ta brùite,

19 A shearmonachadh bliadhna thaitnich an Tighearna.

20 Agus air dùnadh an leabhair dha, thug e do'n fhear-frithealaidh e, agus shuidh e: agus bha sùile na bha san t-sionagog uile a' geur-amharc airsan.

21 Agus thòisich e air a ràdh riu, An diugh a ta 'n scribedh so air a choimhlionadh ann bhur cluasaibh-se.

22 Agus thug iad uile fianuis da, agus ghabh iad iongantas ris na briathraibh gràs-mhòr a thainig a mach as a bheul. Agus thubhairt iad, Nach e so mac Ioseiph?

23 Agus thubhairt e riu, Gun amharus thubhairt sibh rium an gnàth-fhocal so, A léigh, leighis thu féin: ge b'e air bith iad na nithe a chuala sinna rinneadh leat an Capernaum, dean mar an ceudua iad an so a'd' dhùthaich féin.

24 Agus thubhairt e, Gu deimhin a deirim ribh, nach 'eil fàidh air bith taitneach 'na dhùthaich féin.

25 Ach gu firinneach a deirimse ribh, gu'n robh mòran bhantrach ann an Israel an làthibh Elia's, an uair a dhruideadh nèamh rè thri bliadhna agus shea mìos, agus a bha gorta mhòr air feadh na tìre uile:

26 Ach cha do chuireadh Elias dh'ionnsuidh aon diubh, ach gu Sarepta Shidon, chum mnà a bha 'na bantraich,

27 Agus bha mòran lobhar ann an Israel ri linn Eliseus an fhàidh; agus cha do ghlanadh a h-aon aca, ach Naaman an Sirianach.

28 Agus lionadh iadsan uile a bha san t-sionagog le feirg, an uair a chual iad na nithe sin,

29 Agus air éirigh suas doibh, thilg iad a mach as a bhaile e, agus thug iad leo e gu maluidh a' chnoic (air an robh am baile togta) chum a thilgeadh sìos an coinneamh a chinn.

30 Ach air gabhail dhasan trid am meadhon, dh'fhalbh e:

31 Agus chaidh e sìos gu Caper-naum, baile do Ghalile, agus bha e 'gan teagasg air laithibh na sàbaid:

32 Agus ghabh iad iongantas r'a theagasg; do bhrìgh gu'n robh fhocal le cumhachd.

33 Agus bha anns an t-sionagag duine anns an robh spiorad deamhain neo-ghloin, agus ghlaodh e le guth mòr.

34 Ag ràdh, Leig leinn; ciod e ar gnothuchne riut, Iosa o Nasaret? an d'thainig thu g'ar sgrios? a ta fhios agam cò thu, Aon naomha Dhé,

35 Agus chronaich Iosa e, ag ràdh, Bi d' thosd, agus thig a mach as, Agus air do'n deamhan esan a thilgeadh sìos 'nam meadhon, thainig e mach as, gun chiurradh sam bith a dheanamh air.

36 Agus thainig uamhas orra uile, agus labhair iad r'a chéile, ag ràdh, Ciod a' ghnè cainnte so? oir le h-ùghdarras agus cumhachd a ta e toirt orduigh do na spioradaibh neo-ghlana, agus tha iad a' teachd a mach.

37 Agus chaidh iomradh airsan a mach feadh gach àite do'n dùthaich m'an cuairt.

38 Agus dh'éirich e as an t-sionagag, agus chaidh e steach do thigh Shimoin: agus bha fiabhrus mòr air màthair chéile Shimoin: agus ghuidh iad air as a leth.

39 Agus air dha seasamh os a ceann, chronaich e'm fiabhrus, agus dh'fhàg e i. Agus air éirigh dh'ise air ball, rinn i frithealadh dhoibh.

40 Agus ag dol fuidhe na gréine, iadsan uile aig an robh daoine euslan le iomadh gnè tinnis, thug iad d'a ionnsuidh iad: agus air dha-san a làmh a chuir air gach aon diubh, leighis e iad.

41 Agus chaidh mar an ceudna deamhain a mach amòran, a' glaodhaich agus ag ràdh, Is tu Crìosd Mac Dhé. Agus chronaich e iad, agus cha d'fhulaing e dhoibh labhairt: oir bha fhios aca gu'm b'esan Crìosd.

42 Agus air teachd do'n là, chaidh e mach, agus dh'imich e gu àite fàsail: agus bha'n sluagh 'ga iarruidh, agus thainig iad d'a ionnsuidh, agus b'àill leo a chumail, chum's nach rachadh e uatha.

43 Ach thubhairt esan riu, Is éigin domhsa rioghachd Dhe a shearmonachadh do bhailtibh eile mar an ceudna: oir is an chum so a chuir-eadh mi.

44 Agus shearmonaich e ann an sionagogaibh Ghalile.

CAIB. V.

AGUS tharladh, 'nuair a bha 'm pobull a dlù-theannadh air, chum focal Dé éisdeachd, gu'n do sheas e làimh ri loch Ghenesaret,

2 Agus chunnaic e dà luing^b 'nan seasamh ri taobh an locha: ach bha na h-iasgairean air dol a mach asda, agus a' nigheadh an lionta.

3 Agus air dha dol a steach do aon do na longaibh bu le Simon, dh'iarr e air dol a mach beagan o thir: agus air suidhe dha, theagaisg e 'n sluagh as an luing.

4 An is an uair a sguir e do labhairt, thubhairt e ri Simon, Cuir a mach chum na doimhne, agus leigibh sìos bhur lionta chum tarruing.

5 Agus flreagair Simon agus thubhairt e ris, A mhaighstir, shaothraich sinn feadh na h-oidhche uile, agus cha do ghlac sinn ni sam bith: ach air t'fhocal-sa leigidh misios an lìon.

6 Agus an uair a rinn iad so, chuairtich iad tachdarc mòr éisg; ionnus gu'n do bhriseadh an lìon.

7 Agus smèid iad air an companachaibh, a bha 'san luing eile, teachd agus còmhnaidh a dheanamh leo. Agus thainig iad, agus lìon iad an dà luing, ionnus gu'n robh iad an inbhe dol fuidhe.

8 'Nuair a chunnaic Simon Peadar so, thuit e sìos aig glùinibh Iosa, ag ràdh, Imich uamsa, a Thighearn, oir is duine peacach mi.

9 Oir ghlac uamhas e féin agus iadsan uile bha maille ris, air son an tarruing éisg a ghlac iad:

10 Agus mar an ceudna Seumas agus Eoin, mic Shebede, a bha 'nan companachaibh aig Simon. Agus thubhairt Iosa ri Simon, Na biodh eagal ort; as so suas glacaidh tu daoine.

11 Agus an uair a thug iad an longa gu tìr, air fàgail nan uile nithe dhoibh, lean iad esan.

12 Agus an uair a bha esan ann am baile àraidh, feuch, duine làn do loibhre: agus air dha Iosa fhaicinn, thuit e sìos air aghaidh, agus ghuidh e air, ag ràdh, A Thighearn, ma's toil leat, tha thu comasach air mise a ghlanaidh.

13 Agus shìn e a làmh, agus bhean e ris, ag ràdh, Is toil leam; bi glan. Agus air ball dh'fhàg an loibhre e.

14 Agus dh'àithn e dha, gun inns-eadh do neach air bith: Ach imich,

a laimh rithe.

b bhàrc.

c àireamh.

agus nochd thu féin do'n t-sagart, agus tabhair seachad air son do ghlanaidh, mar a dh'àithn Maois, mar fhianuis doibh.

15 Ach bu mhòid a sgaoileadh iomradh-san: agus thainig sluagh mòr an ceann a chèile chum éisd-eachd, agus a bhàir air slànuchadh leis o'n eucailibh.

16 Agus chaidh e air leth chum an fhàsaich, agus rinn e ùrnuigh.

17 Agus tharladh air latha àraidh, 'nuair a bha e a' teagasg, gu'n robh 'nan suidhe an sin Phairisich agus luchd-teagaisg an lagha, a thainig as gach uile bhaile do Ghalile, agus do Iudea, agus o Ierusalem; agus bha cumhachd an Tighearn 'a làthair chum an slànuchadh.

18 Agus feuch, dh'iomchair daoine air leabaidh duine air an robh am pairilis: agus dh'iarri iad a thubhairt a steach, agus a chur 'na làithairsan.

19 Agus an uair nach d'fhuair iad seòl air am feudadh iad a thoirt a steach, le meud na cuideachd, chaidh iad suas air an tigh, agus leig iad sìos tre mhullach an tighe e fein agus aleaba, anns a' mheadhon an làthair Iosa.

20 Agus an uair a chunnaic e an creidimh, thubhairt e ris, A dhuine, tha do pheacaidh air am maitheadh dhuit.

21 Agus thòisich na scriobhuichean agus na Phairisich air reusonachadh, ag ràdh, Cò e so a ta labhairt toibheim? cò dh'fheudas peacaidh a mhaithheadh ach Dia a mhàin?

22 Ach air aithneachadh an smuainte do Iosa, fhreagair e agus thubhairt e riu, Ciod a ta sibh a' reusonachadh 'nar cridheachaibh?

23 Cò aca 's usadh a ràdh, Tha do pheacaidh air am maitheadh dhuit, no ràdh, Eirich agus imich?

24 Ach a chum's gu'm bi fios agaibh gu bheil cumhachd aig Mac an duine peacaidh a mhaithheadh air talamh, (thubhairt e ri fear na pairilis) A deirim riut, éirich, agus tog do leaba, agus imich do d' thigh.

25 Agus dh'éirich e air ball 'nan làthair, agus thog e an leaba air an robh e 'na luidhe, agus chaidh e d'a thigh féin, a' tabhairt glòir do Dhia.

26 Agus ghlac uamhas iad uile, agus thug iad glòir do Dhia, agus lionadh le h-eagal iad, ag ràdh, Chunnaic sinne nithe do-chreidsinn a an diugh.

27 Agus an déigh nan nithe sin, chaidh e mach, agus chunnaic e cismhaor d'am b'ainm Lebhi, 'na

a iongantach.

shuidhe aig àite togail na cise: agus thubhairt e ris, Lean mise.

28 Agus air fàgail nan uile nithe dha, dh'éirich e, agus lean so e.

29 Agus rinn Lebhi féisd mhòr dha 'na thigh féin: agus bha cuid-eachd mhòr do chis-mhaoraibh, agus do mhuinntir eile a shuidh maille riu.

30 Agus rinn an scriobhuichean agus am Phairisich gearan anaghaidh a dheisciobul-san, ag ràdh, C'ar son a ta sibh ag itheadh, agus ag òl maille ri cis-mhaoraibh agus ri peacachaibh?

31 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Cha'n 'eil feum aca-san a ta slàn air an léigh ach aca-san a ta tinn.

32 Cha d'thainig mise a ghairm nam firean, ach nam peacach chum aithreachais.

33 Agus thubhairt iadsan ris, C'ar son a ta deisciobuil Eoin gu tric ri trosgadh agus a' deanamh ùrnuigh, agus mar an ceudna deisciobuil nam Phairiseach; ach a ta do dheisciobuil-se 'g itheadh agus ag òl?

34 Agus thubhairt esan riu, Am feud sibh a thoirt air cloinn seomair an fhir nuadh-phòda trosgadh a dheanamh, am feadh a ta 'm fear nuadh-phòda maille riu?

35 Ach thig na laithean an uair a bheirear am fear nuadh-phòda uatha: an sin ni iad trosgadh anns na làithibh sin.

36 Agus labhair e mar an ceudna cosamhlachd riu, Cha chuir neach air bith mìr a dh'eudach nuadh air sean eudach: no, reubaidh an t-eudach nuadh e, agus cha d'thig am mìr do'n eudach nuadh ris an t-sean eudach.

37 Agus cha chuir duine sam bith fion nuadh ann an seann searragaibh; no, brisidh am fion nuadh na searragan, agus dòirtear e féin, agus caill-e ar na searragan.

38 Ach is còir fion nuadh a chur ann an searragaibh nuadha; agus bithidh iad araon tèaruinte.

39 Agus cha 'n'eil duine sam bith air dha sean fhìon òl, a dh'iarrair air ball fion nuadh: oir a deir é, 'Se 'n sean fhìon is fearr.

CAIB. VI.

AGUS tharladh air a' cheud latha sàbaid an déigh an dara la do fhéisd na càisge, gu'n deachaidh e trid na h-achaibh arbhair: agus splòn a dheisciobuil na diasan arbh-

b trasgadh. c air an dara latha sàbaid an déigh na ceud sàbaid.

air, agus dh'ith iad, an déigh am-bruathadh le'n lámhaibh.

2 Agus thubhairt cuid do na Phairisich riu, C'ar son a ta sibh a' deanamh an ní nach 'eil ceaduichte r'a dheanamh air laithibh na sàbaid?

3 Agus fhreagair Iosa iad, agus thubhairt e, Nach do leugh sibhse an ní so rinn Daibhidh, nuair a bha ocras air féin, agus orra-san a bha maille ris :

4 Cionnus a chaidh e steach do thigh Dhé, agus a ghabh e aran na fianuisa, agus a dh'ith e fein, agus a thug e mar an ceudna dhoibh-san a bha maille ris, ní nach 'eil ceaduichte itheadh, ach do na sagartaibh a mhàin?

5 Agus thubhairt e riu, Is Tigh-earna Mac an duine air an t-sàbaid féin.

6 Tharladh mar an ceudna air sàbaid eile, gu 'n deachaidh e steach do'n t-sionagag, agus gu'n do theagaisge; agus bha an sin duine, aig an robh a lámh dheas air seargadh.

7 Agus rin na scriobhuichean agus na Phairisich faire a dh'fheuchainn an leighiseadh e air an t-sàbaid, chum's gu'm faigheadh iad cùis-dhithidh b'na aghaidh.

8 Ach thuig esan an smuaintean; agus thubhairt e ris an duine aig an robh an lámh sheargta, Eirich, agus seas a mach sa' mheadhon. Agus dh'éirich esan agus sheas e.

9 An sin thubhairt Iosa riu, Feòruichidh mise aon ní dhiibh, Am bheil e ceaduichte air laithibh na sàbaid maith a dheanamh, no olc? anam a shaoradh, no a sgrìos?

10 Agus air a dha a mharc m'an cuairt orra uile, thubhairt e ris an duine, Sin a mach do lámh. Agus rinn e sin : agus dh'aisigeadh a lámh slàn da mar an làmh eile.

11 Agus lìonadh iadsan do chutlach agus labhair iad r'a chéile, ciod a dheanadh iad ri h-Iosa.

12 Agus anns na laithibh sin chaidh esan gu beinn a dheanamh ùrnuigh agus bhunaich e rè na h-oidheche ann an ùrnuigh ri Dia.

13 Agus air teachd do'n là, ghairm e d'a ionnsuidh a dheisciobuil: agus thagh e dà fhear dheug asda, d'an do ghoir e Abstoil :

14 Simon (a dh'ainmich e mar an ceudna Peadar) agus Aindreas a bhràthair, Seumas agus Eoin, Philip agus Bartolomeus,

15 Mata agus Tomas, Seumas mac

Alpheus, agus Simon d'an goirear Selotes,

16 Iudas bràthair Sheumais, agus Iudas Iscariot, esan a bha 'na fhear-brathaidh.

17 Agus thainig e nuas leo; agus sheas e air ionad còmhnaidh, agus coimhthional a dheisciobul, agus buidheann mhòr shluaigh o Iudea uile agus o Hierusalem, agus o chois fairge Thiruis agus Shidoin, muinntir a thainig g'a éisdeachd, agus gu bhi air an leigheas o'n euslaintibh;

18 Agus iadsan a bha air am pianadh le spioradaibh neo-ghlana: agus leighiseadh iad.

19 Agus dh'iarr an sluagh uile beantuinn ris: oir chaidh cumhachd a mach as, agus shlànuidh e iad uile.

20 Agus thog e suas a shùilean air a dheisciobluibh, agus thubhairt e, Is beannuichte sibhse ta bochd: oir is libh rioghachd Dhé.

21 Is beannuichte sibhse ta ocrach a nis: oir sàsuichear sibh. Is beannuichte sibhse ta caoidh a nis: oir gairidh sibh.

22 Is beannuichte sibh 'nuair a bheir daoine fuath dhuibh, agus a chuireas iad as an cuideachd sibh, agus a bheir iad cainnt mhaslach dhuibh, agus a thilgeas iad a mach bhur n-ainm mar olc, air son Mhic an duine.

23 Deanaibhse gairdeachas, san là sin, agus leumaibh le h-aoibhneas: oir feuch, is mòr bhur duais air nèamh: oir is ann mar sin a rinn an aithriche air na fàidhibh.

24 Ach is an-aoibhinn duibhse ta saibhir: oir fhuair sibh bhur sòlas.

25 Is an-aoibhinn duibhse ta saith-each: oir bithidh ocras oirbh. Is anaoibhinn duibhse ta gaireachdaich a nis: oir ni sibh bròn agus gul.

26 Is anaoibhinn duibhse 'nuair a labhras daoine d' maith umaibh: oir is ann mar sinn a rinn an aithriche ris na fàidhibh bréige.

27 Ach a deirim ribhse ta 'g éisdeachd, Gràdhachibh bhur naimhde, deanaibh maith orra-san le 'mfuathach sibh:

28 Beannuichibh iadsan a ta 'gar mallachadh, agus deanaibh ùrnuigh air son na muinntir a ta buntuinn gu naimhdeil ribh.

29 Ris an ti a bhuaileas tu air aon ghial, cum an gial eile: agus do'n ti a bheir t'fhalluing dhiot, na bac do chòta mar an ceudna:

30 Tabhair do gach neach a

a an t-aran taisbeanta. b cùis-chasaid. c tigh ùrnuigh Dhé.

d na h-uile dhaoine.

dh'iaras ort, agus o'n neach a bheir uait do mhaoin, na iarr air ais i.

31 Agus mar a b'àill libh daoine dheanamh dhuibh, deanaibhse mar an ceudna dhoibh-san.

32 Oir ma ghràdhaicheas sibh iad-san aig am bheil gràdh dhuibh, ciod am buidheachas a ta agaibh? oir gràdhaichidh peacaich fein androing aig am bheil gràdh dhoibh.

33 Agus ma ni sibh maith do'n mhuinntir a ni maith dhuibh, ciod am buidheachas a ta agaibh? oir ni peacaich an ni so fein mar an ceudna.

34 Agus ma bheir sibh iasachd a dhoibh-san o'm bheil dùil agaibh ri fhaotainn a ris, ciod am buidheachas a ta agaibh? oir bheir peacaich féin iasachd do pheacachaibh, chum's gu'm faigh iad uiread a ris.

35 Ach gràdhaichibh-se bhur naimhde, agus deanaibh maith, agus thugaibh iasachd, gun dùil a bhi agaibh ri ni sam bith 'na éiric b: agus bithidh bhur duais mòr, agus bithidh sibh 'nar cloinn do'n Ti a's airde: oir a ta esan tabhartach dhoibh-san a ta mi-thaingéal agus olc.

36 Bithibh-se uime sin tròcaireach, mar a ta bhur n-Athair tròcaireach.

37 Agus na tugaibh breth, agus cha toircar breth orbh: na ditibh, agus cha ditear sibh: thugaibh maithanas, agus bheirear maithanas dhuibh.

38 Thugaibh uaibh, agus bheirear dhuibh; deadh thomhas, air a gheinneadh, agus air a chrathadh ri chéile, agus a' cur thairis, bheir daoine ann bhur n-uchd; oir leis an tomhas le'n tomhais sibh, toimhaisear dhuibh a ris.

39 Agus labhair e cosamhlachd riu, Am feud an dall dall a threòrachadh? nach tuit iad araon ann an slochd?

40 Cha 'n'eil an deisciobul os ceann a mhaighstir: ach ge b'e neach a ta coimhlonta, bithidh e mar a mhaighstir.

41 Agus c'ar son a ta thu faicinn an smùirnein a ta an sùil do bhràthar, agus nach 'eil thu toirt faineair an t-sail a ta ann do shùil féin?

42 No cionnus a dh'fheudas tu ràdh ri d'bhràthair, A bhràthair, leig dhomh an smùirnein a thoirt a d'shùil, agus nach 'eil thu toirt faineair an t-sail a ta ann do shùil féin? A

chealgair, tilg a mach air tùs an t-sail as do shùil féin, agus an sin is léir dhuit gu soillear an smùirnein a ta ann an sùil do bhràthar thoirt aise.

43 Oir cha deadh chraobh a bheir a mach droch thoradh: agus cha droch chraobh a bheir a mach deadh thoradh.

44 Oir aithnichear gach craobh air a toradh: oir cha tionail daoine figean do dhroighionn, no caoran fìona do'n fhearr-dhris.

45 Bheir duine maith ni maith a mach a deadh ionmhas a chridhe: agus bheir droch dhuine ni olc a mach a droch ionmhas a chridhe: oir is ann a pailteas a' chridhe a labhras a bheul.

46 Agus ca'r son a ghoireas sibh a Thighearn, a Thighearn, dhiom sa, agus nach dean sibh na nithe a deirim?

47 Gach neach a thig a m' ionnsuidh-se, agus a chluinneas mo bhriathra, agus a ni iad, feuchaidh mi dhuibh cia ris is cosmhuil e.

48 Is cosmhuil e ri duine a thog tigh, agus a chladhaich domhain, agus a chuir a bhunait air carraig: agus an uair a thainig an tuil, bhuaill an sruth gu dian air an tigh sin, agus cha b'urrainn e charachadh; oir bha e air a shuidheachadh air carraig.

49 Ach an ti a chluinneas, agus nach dean, is cosmhuil e ri duine a thog tigh air an talamh gun bhunait, air an do bhuaill an sruth gu dian, agus air ball thuit e; agus bu mhòr tuiteam an tìghe sin.

CAIB. VII.

ANIS an uair a chrìochnaich e a bhriathra-san uile ann an éisd-eachd an t-sluaigh, chaidh e steach do Chapernaum.

2 Agus bha seirbhiseach ceannaird-ceud àraidh, a b'ionmhuin leis, gu tinn, agus ri h-uchd bàis.

3 Agus air cluinntin mu Iosa dha, chuir e seanairean nan Iudhach d'a ionnsuidh, a' cur impidh air gu'n d'thigeadh e, agus gu'n leighiseadh e a sheirbhiseach.

4 Agus an uair a thainig iad gu h-Iosa, ghuidh iad air gu dùrachdach, ag ràdh, Gu'm b'airidh e gu'n deanadh esan so dha:

5 Oir is toigh leis ar cinneach-ne, agus thog esan dhuinn sionagog d.

6 Agus chaidh Iosa maille riu. Ach air dha bhi nis fagus do'n tigh, chuir an ceannard-ceud càirde d'a ionnsuidh, ag ràdh ris, A Thighearn,

a coingheall. b gun bhur dòchas a chall.

c stéidheachadh. d thog esan ar sionagog.

na cuir dragh ort féin, oir cha'n airidh mise gu'n rachadh tu steach fa m' chleith

7 Uime sin cha mhò a mheas mi gu'm b'airidh mi féin air teachd a t'ionnsuidh: ach a mhàin abair am focal, agus slànuichear m' òglach.

8 Oir is duine mise féin air mo chur fa ùghdarras, aig am bheil saighdeara fum, agus a deirim ris an fhear so, Imich, agus imichidh e: agus ri fear eile, Thig, agus thig e: agus ri m' sheirbhiseach, Dean so, agus ni se e.

9 Agus air cluinntinn nan nithe so do Iosa, ghabh e iougantas ris, agus air tionndadh dha, thubhairt e ris an t-sluagh a lean e, A deirim ribh, nach d'fhuair mi creidimh co mòr as so, ann an Israeil féin.

10 Agus air pilltinn air an ais do'n tigh do na teachdairibh a chuireadh d'a ionnsuidh, fhuair iad an seirbhis-each a bha tinn, slàn.

11 Agus tharladh an là 'na dhéigh sin, gu 'n deachaidh e chum baile d'an goirear Nain; agus chaidh a dheisciobuil^a maille ris, agus sluagh mòr.

12 A nis an uair a thainig e 'm fagus do gheatadh a' bhaile, feuch, ghiùlaineadh a mach duine marbh, aon mhac a mhàthar, agus bu bhan-trach i: agus bha sluagh mòr do mhuinntir a' bhaile maille rithe.

13 Agus an uair a chunnaic an Tighearn i, ghabh e truas dith, agus thubhairt e rithe, Na guil.

14 Agus thainig e agus bhean e ris a' ghiùlanb, (agus sheas iadsan a bha 'ga iomchar) agus thubhairt e, Oganach, a deirim riut, éirich.

15 Agus dh'éirich an duine bha marbh 'na shuidhe, agus thòisich e air labhairt: agus thug e d'a mhàthair e.

16 Agus ghlac eagal iad uile: agus thug iad glòir do Dhia, ag ràdh, Dh'éirich fàidh mòr 'nar measg-ne; agus Dh'amhaire Dia air a shluagh féin.

17 Agus chaidh an t-icmradh so mach aisans air feadh Iudea uile, agus na dùcha m'an cuairt uile.

18 Agus dh'innis a dheisciobuil do Eoin mu thimchioll nan nithe sin uile.

19 Agus ghairm Eoin d'a ionnsuidh dithis àraidh d'a dheisciobluibh, agus chuir e iad gu h-Iosa, ag ràdh, An tusa esan a bha ri teachd, no'm bi sùil againn ri neach eile?

20 Agus air teachd do na daoineibh

d'a ionnsuidh, thubhairt iad, Chuir Eoin Baiste sinne a'd' ionnsuidh, ag ràdh, An tusa 'n ti a bha ri teachd, no'm bi sùil againn ri neach eile?

21 Agns anns an uair sin féin leighis e mòran o 'n euslaintibh agus o'm plàighibh, agus o dhroch spioradaibh, agus thug e'n radharc do mhòran a bha dall.

22 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e riu, Imichibh-se agus innsibh do Eoin na nithe a chunnaic agus a chuala sibh, gu'm bheil na doill a' faicinn, na bacaich ag imeachd, na lobhair air an glanadh, na bodhair a' cluinntinn, na mairbh air an dùsgadh, an soisgeul air a shearmonachadh do na bochdaibh.

23 Agus is beanuicht' esan nach faigh oibheum anram sa c.

24 Agus an uair a dh'fhalbh teachdairean Eoin, thòisich e air labhairt ris an t-sluagh mu thimchioll Eoin, Ciod an ni a chaidh sibh a mach do'n fhàsach a dh'fhaicinn? an i cuile air a crathadh le gaoith?

25 Ach ciod e an ni chaidh sibh a mach a dh'fhaicinn? an e duine air a sgeadachadh ann an eudach mìn? feuch, iadsan a tasgeadaichte le eudach riombach, agus a' caitheadh am beatha gu sòghail, is ann an cùirtibh nan righ a ta iad.

26 Ach ciod e an ni chaidh sibh a mach a dh'fhaicinn? an e fàidh? seadh, a deirim ribh, agus ni 's mò na fàidh.

27 Is e so an ti mu'm bheil e scriobhta, Feuch, cuiream mo theachdaire roimh do ghnùis, a dh'ulluicheas do shlighe romhad.

28 Oir a deirim ribh, 'Nam measg-san a rugadh le mnaibh, cha 'n'eil fàidh a's mò na Eoin Baiste: gidheadh an ti a's lugha ann an rioghachd Dhé, is mò e na esan.

29 Agus dh'fhìreanaich am pobull uile a chual e, agus na cis-mhaoir Dia, air dhoibh bhi air am baisteadh le baisteadh Eoin.

30 Ach chuir na Phairisich agus an luchd-lagha cùl ri comhairle Dhé d'an taobh féin, am feadh nach do bhaisteadh iad leis.

31 Agus thubhairt an Tighearna, Cò ris uime sin a shamhlacheas mi daoine a' ghinealach so? agus cò ris a ta iad cosmhuil?

32 A ta iad cosmhuil ri cloinn a ta 'nan suidhe sa' mhargadh, agus a dh'éigheas r'a chèile, ag ràdh, Rinn sinne piobaireachd dhuibh-se, agus cha d'rinn sibhse dapnsa: rinn sinne

^a mòran d'a dheisciobluibh.

^b chiste mhairbh.

^c nach gabh oibheum riumsa.

tuireadh dhuibhse, agus cha d'rinn sibhse gul.

33 Oir thainig Eòin Baiste, cha'n ann ag itheadh arain, no 'g òl fìona; agus their sibh, A ta deamhan aige.

34 Thainig Mac an duine ag itheadh 'sag òl; agus their sibh, Feuch duine geòcach agus pòitear-fìona, caraid chis-mhaor agus pheacach.

35 Ach a ta gliocas air a firean-achadh leis a cloinn uile.

36 Agus dh'iarr duine àraidh do na Phairisich air, gu'n itheadh e biadh maille ris. Agus chaidh e steach do thigh an Phairisich, agus shuidh a, e sìos chum bith.

37 Agus feuch, an uair a fhuair bean anns a bhaile, a bha 'na peacach, fios gu 'n robh e 'na shuidhe aig biadh ann an tigh an Phairisich, thug i featha bocsa alabastair làn do ola chùbhraidh.

38 Agus sheas i aig a chosaibh air a chùlaobh a' gul, agus thòisich i air a chosan a fhliuchadh leis a deuraibh, agus thiormaich i iad le gruaig a cinn, agus phòg i a chosa, agus dh'ùng i leis an ola iad.

39 Agus an uair a chunnaic am Phairiseach, a thug cuireadh dha, so, labhair e ann fèin, ag ràdh, Nam b'fhàidh an duine so, bhiodh fhios àige cò i a' bhean so ta beantuinn ris, agus ciod is gnè dh'i; oir is peacach i.

40 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e ris, A Shimoìn, a ta mi agam ri ràdh riut. Agus thubhairt esan, A mhaighstir, abair e.

41 Bha aig fear-fiacha àraidh dithis do fhéichneinibh: bha aige air aon fhear cùig ceud peghinn, agus air an fhear eile leth-cheud.

42 Agus do bhrìgh nach robh aca ni leis an dioladh iad, mhaith e gu saor dhoibh araon. Innis domhsa uime sin, cò aca 's mò a ghràdh-aicheas e?

43 Agus fhreagair Simon agus thubhairt e, 'S i mo bharrail gur e an neach is mò d'an do mhaith e. Agus thubhairt e ris, Is ceart a thug thu breth.

44 Agus air tionndadh ris a' mhnaoi, thubhairt e ri Simon, Am faic thu bhean so? thainig mi steach do d' thigh, cha d'thug thu dhomh uisge chum mo chos; ach dh'ionnlaid ise mo chosa le deuraibh, agus thiormaich i iad le folt a cinn.

45 Cha d'thug thusa dhomh pòg: ach o thainig ise b' stigh, cha do sguir i a phògadh mo chos.

46 Cha d'ùng thusa mo cheann le h-ola: ach dh'ùng ise mo chosa le h-ola chùbhraidh.

47 Uime sin a deirim riut, Gu'm bheil a peacaidh a ta lìonmhor, air am maitheadh; air an aobhar sin e ghràdhach i gu mòr: ach ge b'e neach d'am maithear beagan, bithidh a ghràdh beag.

48 Agus thubhairt e rithe, Tha do pheacaidh air am maitheadh.

49 Agus thòisich iadsan a bha 'nan suidhe aig biadh maille ris, air a ràdh ann ta fèin, Cò e so a ta eadhon a' maitheadh pheacanna?

50 Agus thubhairt e ris a' mhnaoi, Shlànuich do chreidimh thu; imich an sìth.

CAIB. VIII.

A GUS tharladh an dèigh sin, gu'n d'imich esan trid gach cathair agus baile, a' searmonachadh, agus a' cur an céill soisgeil rioghachd Dhé, agus an dà fhear dheug 'na fhochair.

2 Agus mnà àraidh a leighis-eadh o dhroch spioradaibh agus o euslaintibh, Muire d'an goirear Magdalen, as an deachaidh seachd deamhain,

3 Agus Ioannabean Chusa stiùbhaird Heroid, agus Susanna, agus mòran eile, a bha frithealadh dha le am maoin.

4 Agus an uair a chruinnich sluagh mòr, agus a thainig iad as gach baile d'a ionnsuidh, labhair e ann an cosamhlachd:

5 Chaidh fear-cuir amach a chur a shìl: agus ag cur da, thuit cuid ri taobh an rathaid, agus shaltradh sìos e, agus dh'ith eunlaith an athair suas e.

6 Agus thuit cuid eile air carraig, agus air fàs da, shearg e, do bhrìgh nach robh sùgh aige.

7 Agus thuit cuid eile am measg droighinn, agus air fàs do 'n droighinn maille ris, thachd se e.

8 Agus thuit cuid eile air talamh maith, agus dh'fhàs e suas, agus thug e toradh uaith a cheud uiread 's a chuireadh. Agus air dha na nithe sin a ràdh, ghlaodh e, Ge b'e aig am bheil cluasa chum éisdeachd, éisd-eadh e.

9 Agus dh'fhiosraich a dheisciobuil deth, ag ràdh, Ciod e an cosamhlachd so?

10 Agus thubhairt esan, Thugadh dhuibhse eòlas fhaotainn air rùn dìomhair rioghachd Dhé; ach do chàch an cosamhlachdaibh, ionnus ag faicinn doibh nach faiceadh iad,

agus ag cluinntinn doibh nach tuig-
eachd iad.

11 Ach is e so an cosamhlachd :
Is e 'n sìol focal Dé.

12 Iadsan ri taobh an rathaid, is
iad sin a dh'éisdeas : 'na dhéigh sin
a ta 'n diabhol a' teachd, agus a'
togail air falbh an fhocail as an cridh-
eachaibh, air eagal gu'n creideadh
iad agus gu'm biodh iad air an
saoradh.

13 An dream air a' charraig, is
iad sin iadsan, an uair a dh'éisdeas
iad, a ghabhas am focal d'an ionn-
suidh le gairdeachas ; ach cha 'n'eil
aca so freumh, *muinntir* a chreideas
rè tamuill, agus an àm buairidh a ta
tuiteam air falbh.

14 Agus an ni a thuit am measg
droighinn, is iad sin an dream a
dh'éisdeas, agus air dhoibh dol a
mach, a ta iad air an tachdadh le
cùram, agus le saibhreas, agus le
sàimhe na beatha so, agus cha 'n'eil
iad a' toirt toraidh uatha chum foir-
eachd.

15 Agus an ni a thuit san talamh
mhaith, is iad sin iadsan, air dhoibh
am focal éisdeachd, a ta 'ga choimh-
ead ann an cridhe treibh-dhireach
agus maith, agus a' toirt toraidh
uatha le foighidin a.

16 Cha 'n'eil neach air bith, air
dha coinneal a lasadh, a dh'fholuich-
eas fa shoitheach i, no chuireas fa
leabaidh i : ach cuiridh e ann an
coinneir i, chum's gu'm faic iadsan
a thig a stigh an solus.

17 Oir cha 'n'eil ni sam bith fol-
aichte, nach deanar follaiseach ; no
uaigneach, nach aithnichear, agus
nach d'thig os àird.

18 Air an aobhar sin thugaibh
fa'nearcionnusa dh'éisdeas sibh : oir
ge b'e neach aig am bheil, bheirear
dha ; agus ge b'e neach aig nach 'eil,
bheirear uaidh eadhon an ni sin a
shaoilear a bhi aige.

19 An sin thainig d'a ionnsuidh a
mhàthair agus a bhràithre, agus cha
b'urrainn iad teachd am fagus da leis
an dòmhlas.

20 Agus dh'innseadh dha le dream
àraidh, a thubhairt, Thado mhàthair
agus do bhràithre 'nan seasamh a
muigh, ag iarraidh t'fhaicinn.

21 Agus fhreagair an agus thubh-
airt e riu. Is iad mo mhàthair agus
mo bhràithrean iadsan a dh'éisdeas
ri focal Dé, agus a ni e.

22 Agus tharladh air là àraidh,
gu'n deachaidh e féin agus a dheis-
ciobuil a stigh do luing : agus thubh-
airte riu, Rachamaid thairis gu taobh

thall an locha. Agus chuir iad a
mach o thèr.

23 Ach ag sebladh dhoibh, thuit
codal airsan : agus thainig ànradh b
gaoitha nua air an loch, agus lìonadh
iad le h-uisge, agus bha iad ann an
gàbhadh.

24 Agus thainig iad d'a ionnsuidh,
agus dhùisg iad e, ag ràdh, A mhaigh-
stir, a mhaighstir, tha s'nn caillte, An
sin dh'éirich esan, agus clionuich e
ghaoth, agus onsa an uisge : agus
sguir iad, agus thainig fèathc ann.

25 Agus thubhairt e riu, C'àit am
bheil bhurcreidimh ? agus air dhoibh
bhi fa eagal, ghabh iad iongantais, ag
ràdh, r'a chéile, Ciod a' ghnè dhuine
so ? oir a ta e toirt àithne do na
gaothaibh, agus do'n uisge féin, agus
a ta iad ùmhail dha.

26 Agus thainig iad air tìr aig
dùthaich nan Gadareneach, a ta thall
fa chomhair Ghalile.

27 Agus an uair a chaidh e mach
air tìr, choinnich duine àraidh as a'
bhaile e, anns an robh deamhain rè
aimsir fhada, agus aig nach biodh
eudach uime, agus nach fanadh ann
an tigh, ach anns na h-àitibh-adh-
laic.

28 An uair a chunnaic e Iosa,
ghlaodh e mach, agus thuit e sìos 'na
làthair, agus thubhairt e le guth àrd,
Ciod e mo ghnòthachsa riut, Iosa, a
Mhic an Dé a's ro àirde ? guidheam
ort, na pian mi.

29 (Oir bha e air toirt àithne do'n
spiorad neo-ghlan dol a mach as an
duine. Oir bu tric a rug e gunaimh-
deil air : agus cheangladh e le
slabhruidhibh, agus choimhheadhan
geimhlhibh e ; agus air briseadh a
chuibhreacha dha, dh'iomaineadh e
leis an deamhan do'n fhàsach.)

30 Agus dh'fhebraich Iosa dheth,
ag ràdh, Ciod is ainm dhuit ? agus
thubhairt esan, Legion : do bhrìgh
gu'n deachaidh mòran dheamhan a
steach ann.

31 Agus ghuidh iad air, gun
àithne thoirt doibh dol sìos do'n
doimhneachd d.

32 Agus bha treud lìon-mhor
mhuc an sin, ag ionaltradh air an
t-sliabh : agus ghuidh iad air cead a
thoirt doibh dol a steach annta.
Agus thug e cead doibh.

33 An sin air dol do na deamhnaibh
a mach as an duine, chaidh iad anns
ra mucaibh : agus ruith an treud
mhuc gu dian sìos le bruthach do'n
loch, agus thachdadh f iad.

b doinionn, stoirm. c ciuine.
d dubh-aigean. e leathad, àite
corrach. f bhàthadh.

34 Agus an uair a chunnaic an dream a bha 'gam biadhachd an ni a rinneadh, theich iad, agus dh'innis a iad e anns a' bhaile agus anns an dùthaich.

35 Agus chaidh iadsan a mach a dh'fhaicinn an ni a rinneadh; agus thainig iad gu h-Iosa, agus fhuair iad an duine as an deachaidh na deamhain, 'na shuidhe aig cosaibh Iosa, air eudachadh, agus e 'na chèill: agus ghabh iad eagal.

36 Agus dh'innis an dream a chunnaic e dhoibh, cionnus a shlàn- uicheadh an duine san robh na deamhain.

37 An sin dh'iarra muintir dùcha nan Gàidhealach uile airsan, imeachd uatha; oir ghlacadh le h-eagal mòr iad: agus chaidh e san luing, agus phill e air ais a ris.

38 A nis ghuidh an duine, as an deachaidh na deamhain air, e féin a bhi maille ris: ach chuir Iosa uaith e, ag ràdh,

39 Pill do d' thigh féin, agus cuir an céill meud nan nithe a rinn Dia dhuit. Agus dh'imich e roimhe, ag innseadh gu follaiseach air féadh a' bhaile uile, meud nan nithe a rinn Iosa dha.

40 Agus tharladh, an uair a phill Iosa air ais, gu'n do ghabh an sluagh gu toileach ris; oir bha iad uile 'ga fheitheamh.

41 Agus feuch, thainig duine da'm b'ainm Iairus, a bha 'na uachdaran air an t-sionagog: agus thuit e aig cosaibh Iosa, agus ghuidh e air gu'n d'thigeadh e d'a thigh:

42 Do bhrìgh gu'n robh aon-ghin mighinn aige, mu thimchioll dà bhliadhna dheug, agus i faotainn a' bhàis. (Ach air dha bhi 'g imeachd, bha'n sluagh 'ga theannadh.

43 Agus thainig bean air an robh dòrtadh fola dà bhliadhna dheug, agus a chaith a beathachadh uile ri léighibh, agus nach b'urradh bhi air a leigheas le neach air bith.

44 Thainig ise air a chùlaobh, agus bhean i ri h-ìomall eudaich: agus sguir a dòrtadh fola air ball.

45 Agus thubhairt Iosa, Cò bhean rium? Air àicheadh do na h-uile, thubhairt Peadar, agus iadsan a bha 'na fhochair, ris, A mhaighstir, tha 'n sluagh ga d' dhòmhlachadh, agus ga d' theannadh, agus an abair thu, Cò bhean rium?

46 Agus thubhairt Iosa, Bhean neach éigin rium: oir mhothaich mi eumhachd a' dol asam.

a theich iad, (agus chaidh iad,) agus dh'innis.

47 Agus an uair a chunnaic a' bhean nach robh i'n ain-fhios b, thainig i air chrith, agus a' sleuchdadh dha, chuir i'n céill da c'ar son a bhéan i ris, an làthair an t-sluaigh uile, agus mar a shlànnicheadh i gu grad.

48 Agus thubhairt esan rithe, A nighean, biodh misneach agad: shlàn- uich do chreidimh thu; imich an sith.)

49 Am feadh 's a bha e fathast a' labhairt, thainig neach o thigh Uachd- arain na sionagoige, ag ràdh ris, Tha do nighean marbh; na cuir dragh air a' mhaighstir.

50 Ach air cluinntinn so do Iosa, fhreagair se e, ag ràdh, Na biodh eagal ort: a mhàin creid, agus bithidh i air a shlànuchadh.

51 Agus an uair a chaidh e do 'n tigh, cha do leig e le neach air bith dol a stigh, ach Peadar, agus Eoin, agus Seumas, agus athair agus màthair na h-inghin.

52 Agus bha iad uile a' gul, agus a' deanamh caoidh air a son: ach thubhairt esan, Na guilibh: cha 'n'eil i marbh, ach 'na codal.

53 Agus rinn iad gàire fanoid ris, do bhrìgh gu'n robh fhios aca gu'n robh i marbh.

54 Agus air dha an cur a mach uile, ghlac e air làimh i, agus ghlaodh e, ag ràdh, A nighean, éirich.

55 Agus thainig a spiorad air ais, agus dh'éirich i air ball: agus dh'àithn e biadh a thoirt d'i.

56 Agus ghabh uamhas mòr a pàrantan: ach thug esan àithne dhoibh gun an ni a rinneadh innseadh do neach air bith.

CAIB IX.

A GUS ghairm e an dà fhear a dheug d an ceann a chéile, agus thug e cumhachd agus ùghdarras doibh air na h-uile dheamhnaibh, agus a chum euslaintean a leigheas.

2 Agus chuir e mach iad a shear- monachadh rioghachd Dhé, agus a shlànuchadh nan euslan.

3 Agus thubhairt e riu, Na tugaibh ni air bith leibh chum na slighe, bat- aiche, no màla, no aran, no airgiod; ni mò bhios dà chòta aig gach fear agaibh.

4 Agus ge b'e air bith tigh d'an d'théid sibh a steach, sanaibh an sin, agus as sin rachaibh a mach e.

5 Agus cò air bith iad nach gabh ribh, air dhuibh dol a mach as a'

b am folach. c a ginteirean.

d a dhà dheisciobul deug.

e sanaibh an sin gus am 'àg sibh n t-àit.

bhaile sin, crathaibh dhibh eadhon an duslach o bhuir cosaibh mar fhianuis 'nan aghaibh.

6 Agus chaidh iadsan a mach, agus ghabh iad tre na bailtibh, a' searmonachadh an t-soisgeil, 'agus a' leigheas anns gach àit.

7 Agus chual Herod an Tetrarch na h-uile nithe a rinneadh leis : agus bha e an imcheist, do bhrìgh gu'n dubhradh le cuid, gu'n robh Eoin air éirigh o na marbhaibh :

8 Agus le cuid, gu'n d'fhoillsich-eadh Eilias : agus le cuid eile, gu'n robh aon do na sean fhàidhibh air éirigh a rìs.

9 Agus thubhairt Herod, Thug mis' an ceann a dh'Eoin : ach cò e 'm fear so mu'n cluinneam a leithid so do nithibh ? Agus dh'iarr e fhaicinn.

10 Agus air pilltinn do na h-abstolaibh, dh'innis iad dha gach ni a rinn iad. Agus thug e leis iad, agus chaidh e fa leth gu àite fàsail a bhuineadh do'n bhaile d'an goirear Betsaida.

11 Agus an uair a fhuair an sluagh fios air, lean iad e : agus ghabh e d'ionnsuidh iad, agus labhair e riu mu thimchioll rioghachd Dhé, agus léighis e iadsan aig an robh feum air leigheas.

12 Agus an uair a thòisich an là air teireachdainn thainig an dà fhear dheug, agus thubhairt iad ris, Cuir air falbh an sluagh, chum 's gu'n d'thèid iad do na bailtibh agus do'n tìr m'an cuairt, agus gu'n gabh iad tàmh agus gu'm faigh iad biadh : oir tha sinn an so an àite fàsail.

13 Ach thubhairt esan riu, Thug-aibhse dhoibh ni r'a itheadh. Agus thubhairt iadsan, Cha 'n'eil againn tuilleadh na cùig builinnean agus dà iasg : mur d'thèid sinn agus biadh a cheannach do'n t-sluagh so uile.

14 Oir bha iad mu thimchioll cùig mìle fear. Agus thubhairt e r'a dheisciobluibh, Cuiribh nan suidhe iad, leth-cheud anns gach cnideachd.

15 Agus rinn iad mar sin, agus chuir iad 'nan suidhe iad uile.

16 Agus ghabh e na cùig builinnean agus an dà iasg, agus air amharc suas gu nèamh, bheannaich e iad, agus bhris e, agus thug e d'a dheisciobluibh iad gu'n cur an làthair an t-sluagh.

17 Agus dh'ith iad, agus shànuicheadh iad uile ; agus thogadh dà ehliaibh dheug do bhiadh briste, a bha dh'fhuigheach aca.

18 Agus tharladh, air dha bhi ri ùrnuigh fa leth, gu'n robh a dheisciobuil maille ris : agus dh'fhebraich

e dhiubh, ag ràdh, Cò their an sluagh is mise ?

19 Fhreagair iadsan agus thubhairt iad, Eoin Baiste : ach *their* cuid, Eilias : agus cuid eile, gu bheil aon do na sean fhàidhibh air éirigh a rìs.

20 Thubhairt e riu, Ach cò their sibhse is mi ? Agus fhreagair Peadar, agus thubhairt e, Criosd Dhé.

21 Agus air dha sparradh teann a thoirt doibh, dh'àithn e gun iad a dh'imseadh so do neach sam bith.

22 Ag ràdh, Gur éigin do Mhac an duine mòran fhulang, agus a bhi air a dhiultadh leis na seanairibh, agus na h-àrd shagartaibh, agus na scriobhuichibh, agus a bhi air a chur gu bàs, agus air a thogail suas air an treas là.

23 Agus thubhairt e riu uile, Ma's àill le neach air bith teachd a'm' dhéighse, àicheadhadh se e féin, agus togadh e chrann-ceusaidh gach là, agus leanadh e mise.

24 Oir ge b'e neach le'm b'àill anam a thearnadh, caillidh se e : ach ge b'e neach a chailleas anam air mo sgàthsa, saoraidh esan e.

25 Oir ciod e an tairbhe do dhuine, ge do chosnadh e 'n saoghal gu h-iomlan, agus e féin a chall, no bhi air a sgrios ?

26 Oir ge b'e neach a ghabhas nàire dhiomsa agus do m' bhriathraibh, gabhaidh Mac an duine nàire dheth-san, an uair a thig e 'na ghlòir féin, agus an *glòir* Athar, agus nan aingeal naomha.

27 Ach a deirimse ribh gu firinn-each, gu bheil cuid 'nan seasamh an so, nach blais bàs, gus am faic iad rioghachd Dhé.

28 Agus tharladh mu thimchioll ochd làithean an déigh nam briathar soa, gu'n d'thug e leis Peadar, agus Eoin, agus Seumas, agus gu'n deachaidh e suas gu beinn a dheanamh ùrnuigh.

29 Agus an uair a bha e ri ùrnuigh, bha dreach a ghnùise air atharrachadh, agus rinneadh eudach geal agus dealrach.

30 Agus feuch, bha dithis fear a' còmhradh ris, eadhon Maois agus Eilias,

31 A nochdadh ann an glòir, agus a bha labhairt m'a bhas, a bha esan gu choimhlionadh ann an Ierusalem.

32 Ach bha Peadar, agus iadsan a bha maille ris, trom 'nan codal : agus an uair a dhùisg iad, chunnaic iad a ghlòir, agus an dithis fear a bha 'nan seasamh maille ris.

33 Agus an uair a bha iadsan a'

a nan nithe so.

b m'a shiubhal.

dealachadh ris, thubhairt Peadar ri h-Iosa, A mhaighstir, is maith dhut inne bhi 'n so, agus deanamaid tri bothain, aon duitse, agus aon do Mhaois, agus aon do Elias; gun fhios aige ciod a bha e 'g ràdh.

34 Am feadh a bha e ag ràdh so, thainig neul, agus chuir e sgàile orra: agus ghabh iad eagal an uair a bha iad a dol a stigh san neul.

35 Agus thainig guth as an neul, ag ràdh, Is e so mo Mhac gràdhachsa, èisdibh ris.

36 Agus an uair a rinneadh an guth so, fhuaradh Iosa 'na aonar: agus dh'fhan iadsan 'nan tosd, agus cha d'innis iad do neach air bith anns na làithibh sin aon ni do na chunnaic iad.

37 Agus tharladh, an là 'nadhéigh sin, an uair a thainig iad a nuas o'n bheinn, gu'n do thachair sluagh mòr air.

38 Agus feuch, ghlaodh duine àr-mhach do'n t-sluagh, ag ràdh, A mhaighstir, guidheam ort, amhairc air mo mhac, oir is e m'aon duine cloinne e a.

39 Agus feuch, a ta spiorad a' breith air, agus a ta e gu h-obann ag éigheach, agus a ta e 'ga tharruing as a chéile air chor 's gu bheil e cur cobhair a mach, agus an déigh a chomh-bhruthadh is gann a dh'fhàg-se e.

40 Agus ghuidh mi air do dheise-cloibh gu'n cuireadh iad a mach e, agus cha b'urraim iad.

41 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e, O ghinealaich mhi-chreidich agus fhiairb, cia fhad a bhios mi maille ribh, agus a dh'fhuilgeas mi sibh? Thoir an so do mhac.

42. Agus am feadh a bha e fathast a' teachd, thilg an deamhan sìos e, agus reub se e: agus chrònuich Iosa an spiorad neo-ghlan, agus shlànuich e 'n leanabh, agus thug e d'a athair e.

43 Agus ghabh iad namhas uile ri mòr chumhachd Dhé. Ach air dhoibh uile bhi gabhail iongantais ris na h-uile nithibh a rinn Iosa, thubhairt e r'a dheise-cloibh,

44 Taisgibh na briathrasa ann bhur cluasaibh: oir tha Mac an duine gu bhi air a thoirt thairis do làmbaibh dhaoine.

45 Ach cha do thuig iadsan an còmhradh so, agus bha e folaichte uatha, air chor as nach b'aithne dhoibh e; agus b'eagalach leo

ceisd a chur air mu thimchioll a' còmhraidh so.

46 An sin dh'éirich deasboireachd eatorra, cò aca bu mhò a bhitheadh.

47 Agus air do Iosa smuaintean an cridhe fhaicinn, ghabh e leanabh, agus chuir e làimh ris féin e,

48 Agus thubhairt e riu, Ge b'e ghabhas ris an leanabh so ann am ainmse, tha e a' gabhail riumsa: agus ge b'e neach a ghabhas riumsa, tha e gabhail ris an ti a chuir uaith mi: oir an neach a's lugha 'nar measgsa uile, bithidh esan mòr.

49 Agus fhreagair Eoin, agus thubhairt e, A mhaighstir, chunnaic sinne duine àraidh a' tilgeadh mach dheamhan a' t'ainmse; agus bhac sinn e, chion nach 'eil e 'gar lean-tuinn-ne.

50 Agus thubhairt Iosa ris, Na bacaibh e: oir ge b'e nach 'eil 'nar n-aghaidh, tha e leinn.

51 A nis an uair a choimhlionadh laithean a ghabhail suas, shuidhich e a ghnùis chum dol gu Hierusalem,

52 Agus chuir e teachdairean roimh a ghnùis: agus dh'imich iad, agus chaidh iad a steach do bhaile leis na Samaritanaich, a dh'ulluchadh air a shonsan.

53 Agus cha do ghabh iadsan ris, a chionn gu'n robh aghaidh mar gu'm biodh e dol gu Hierusalem.

54 Agus an uair a chunnaic a dheise-cloibh Seumas agus Eoin so, thubhairt aid, A Thighearn, an àill leat gu'n abramaid^d teine a theachd a nuas o nèamh, agus an losgadh, eadhon mar a rinn Elias?

55 Ach thionndaidh esan agus chrònuich e iad, agus thubhairt e, Cha 'n'eil fhios agaibh ciod a' ghné spioraid d'am bheil sibh:

56 Oir cha d'thainig Mac an duine a sgrìos anama dhaoine, ach g'an saoradh. Agus chaidh iad gu baile eile.

57 Agus tharladh, an uair a bha iad ag imeachd air an t-slighe, gu'n dubhairt duine àraidh ris, A Thighearn, leanaidh mise thu ge b'e àit an d'théid thu.

58 Agus thubhairt Iosa ris, Tha tuill e aig na sìonnaich, agus nìd aig eunlaith an athair, ach cha 'n'eil ait aig Mac an duine anns an cuir e cheann fuidhe.

59 Agus thubhairt e ri duine eile, Lean mise: ach thubhairt esan, A Thighearn, leig dhomh dol air tùs agus m'athair adhlac.

^a is e m'aon ghine. ^b choirbte.
^c chum nach mothaicheadh iad e.

^d orduicheamaid, ^e garaidh,
brocluidh.

60 Ach thubhairt Iosa ris, Leig leis na mairbh am mairbh féin adhlac; ach imich thusa agus searmonaich rioghachd Dhé.

61 Agus thubhairt neach eile mar an ceudna, A Thighearn, leanaidh mise thu: ach leig dhomh air tús mo chead a ghabhail diubhsan a ta aig mo thigh.

62 Ach thubhairt Iosa ris, Cha'n eil neach air bith, a chuireas a lámh ris a' chrann-araidh, agus a sheallas 'na dhéigh, iomchuidh air son rioghachd Dhé.

CAIB. X.

AN déigh nan nithe sin, dh'ord-uich an Tighearna mar an ceudna deichnear agus tri fichead eile, agus chuire lion dithis is dithis roimh a glúis iad, do gach baile, agus àit, anns an robh e féin gu teachd.

2 Air an aobhar sin thubhairt e riu, *Tha* 'm foghara gu firinneach mór, ach *a ta* an luchd oibre tearc: guidhibh uime sin air Tighearn an fhogharaidh, luchd oibre chur a mach chum fhogharaidh féin.

3 Imichibh: feuch, a ta mise 'gar cur a mach mar uain am measg mhadradh alluidh.

4 Na iomchairibh sporan, nò màla, no brògan; agus na beannuichibh do neach air bith san t-slighe.

5 Agus ge b'e tigh d'an d'théid sibh a steach, abraibh air tús, Sìth do'n tigh so.

6 Agus ma bhios mac na sìth an sin, gabhaidh bhur sìth còmluidh air: ach mur bi, pillidh *bhur sìth* chugaibh a féin a ris.

7 Agus fanaibh anns an tigh sin, ag itheadh agus ag òl nan nithe a bheirear dhuibh: oir is fua an t-oibriche a thuarasdal. Na rachaibh o thigh gu tigh.

8 Agus ge b'e baile d'an d'théid sibh a steach, agus san gabh iad ribh, ithibh na nithe sin a chuireas iad 'nar làthair.

9 Agus leighisibh a' mhuinntir a ta easlan ann, agus abraibh riu, Tha rioghachd Dhé air teachd am fagus duibh.

10 Ach ge b'e baile d'an d'théid sibh a steach, agus nach gabh iad ribh, air dhuibh dol a mach air a shràidibh, abraibh,

11 Eadhon duslach bhur baile a lean ruinn, tha sinne a' glanadh dhinn 'nar n-aghaidhse: gidheadh, biodh fhios so agaibh gu'n do dhruid rioghachd Dhé ribh.

12 Ach a deirimse ribh, gur so-

iomchair' a bhitheas e do Shoddom san là ud, na do'n bhaile sin.

13 Is anaobhinn duit, a Chorasin, is annoibhinn duit, a Bhetsaida; oir nam bitheadh na h-oibre cumhachdach a rinneadh annaibhse air an deanamh ann an Tirus agus ann an Sidon, is fad o'n a dheanadh iad aithreachas, 'nan suidhe ann an saic eudach agus ann an luaithe.

14 Ach bithidh e ni's so-iomchaire do Thirus agus do Shidon anns a' bhreitheanas, na dhuibhse.

15 Agus thusa, a Chapernaum, a ta air t'ardachadh gu nèamh, tilgear sìos gu h-ifrinn thu.

16 Esan a dh'éisdeas ribhse, éisidh e riumsa: agus esan a dhiultas sibhse, tha e ga m' dhiultadhas: agus an neach a dhiultas mise, tha e a' diultadh an ti a chuir uaith mi.

17 Agus phill an deichnear agus an tri fichead le gairdeachas, ag ràdh, a Thighearn, a ta na deamhain féin fa smachd againne trid t'ainmsa.

18 Agus thubhairt e riu, Chunnaic mi Satan, mar dhealanach, a' tuiteam o nèamh.

19 Feuch, a ta mi tabhairt dhuibh cumhachd saltair air nathraichibh agus air scorpionaibh agus air uile neart an nàmhaid; agus cha ghoirtich ni air bith air aon dòigh sibh.

20 Gidheadh na deanaibh gairdeachas air son gu bheil na spioraid fa'r smachd; ach deanaibh gairdeachas air son gu bheil bhur n-ainmeanna scriobhta anns na nèamhaibh.

21 Anns an uair sin féin rinn Iosa gairdeachas 'na spiorad, agus thubhairt e, Tha mi toirt buidheachais duit, O Athair, a Thighearna nèimhe agus talmhainn, air son gu'n d'fhoilaich thu na nithe o *dhaoinibh* glíce agus tuigseach, agus gu'n d'fhoillsich thu iad do naoidheanaibh: seadh, Athair, oir is ann mar sin bu toil leatsa.

22 Tha na h-uile nithe air an tabhairt domhsa le m' Athair: agus cha'n aithne do neach air bith cò e am Mac, ach do'n Athair; no cò e an t-Athair, ach do'n Mhac, agus an neach d'an àill leis a' Mhac fhòillsachadh.

23 Agus air tionndadh r'a dheisciobluibh, thubhairt e riu os ìosal, Is beannuichte na sùilean a chi na nithe ta sibhse a' faicinn.

24 Oir a deirim ribh, Gu'm b'iomadh fàidh agus righ, le'm bu mhiann na nithe fhaicinn a ta sibhse a' faicinn, agus nach fac iad; agus na

a thugaibh.

b so-fhulainge.

nithe a' chluinntinn, ta sibhse a' cluinntinn, agus nach cual iad.

25 Agus feuch, sheas fear-lagha àraidh suas, 'ga dhearbhadh^a, agus ag ràdh, A mhaighstir, ciod a ni mi chum gu sealbhaich mi a' bheatha mhaireannach?

26 Agus thubhairt e ris, Ciod a tha scribedha san làgh? cionnus a leughas tu?

27 Agus ag freagairt dasan, thubhairt e, Gràdhaidh tu an Tighearna do Dhia le d' uile chridhe, agus le d' uile anam, agus le d' uile neart, agus le d' uil' inntinn, agus do choimhearsnach mar thu féin.

28 Agus thubhairt esan ris, Is ceart a fhreagair thu: deansa so, agus bithidh tu beo.

29 Ach air dhasan toil a bhi aige e féin fhreanachadh, thubhairt e ri h-Iosa, Agus cò e mo choimhearsnach?

30 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e, Chaidh duine àraidh sìos o Hierusalem gu Iericho, agus thuit e am measg luchd-reubainn^b, agus air dhoibh a rùsgadh agus a lotadh, dh'imich iad rompa, air fhàgail-san doibh leth-mharbh.

31 Agus tharladh gu'n d'imich sagart àraidh sìos air an t-slighe sin: agus an uair a chunnaic se e, ghabh e seachad air an taobh eile.

32 Agus mar an ceudna air do Lebbitheach bhi dlùth do'n ionad sin, thainig e agus dh'amhairc e air, agus ghabh e seachad air an taobh eile.

33 Ach air do Shamaritanach àraidh bhi gabhail an rathaid, thainig e far an robh esan: agus an uair a chunnaic se e, ghabh e truas mòr deth,

34 Agus thainig e d'a ionnsuidh, agus cheangail e suas a chreuchdan, a' dortadh ola agus siona annta, agus chuir e air ainmhidh féin e, agus thug e gu tigh òsda e, agus ghabh e curam dheth.

35 Agus air an là maireach, 'nuair a dh'fhalbh e, thug e mach dà pheighinn *Romhanach*, agus thug e do fhear an tigh òsda iad, agus thubhairt e ris, Gabh curam dheth; agus ge b'e ni tuilleadh a chaitheas tu, an tràth philleas mise air m'ais, dìolaidh mi dhuit e.

36 Cò a nis do'n triur so, a shaoileas tu, bu choimhearsnach dhasan, a thuit am measg an luchd reubainn?

37 Agus thubhairt esan, An ti a rinn trocair air. An sin thubhairt Iosa ris, Imich thusa, agus dean mar an ceudna.

38 Agus ag imeachd dhoibh, chaidh e steach do bhaile àraidh; agus ghabh bean àraidh, d'am b'ainm Marta, d'a tigh féin e.

39 Agus b'ea piuthar aice d'an goirte Muire, a suidh aig cosaibh Iosa, agus a bha 'g éisdeachd fhocail.

40 Ach bha Marta air a ro chùradh le mòran frithealaidh, agus air seasamh dhi 'na làthair, thubhairt, i, A Thighearn, nach 'eil suim agad gu'n d'fhàg mo phiuthar mise a'm' aonar ri frithealadh? uime sin abair rithe cuideachadh leam.

41 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e rithe, a Mharta, a Mharta tha thusa lan cùraim, agus dragha mu thimchioll mòrain do nithibh:

42 Ach a ta aon ni feumail. Agus rinn Muire roghainn do'n chuid mhaith sin, nach d'thoir ear uaipe.

CAIB. XI.

AGUS tharladh air dha bhi ann an ionad àraidh ri h-ùrnuigh, 'nuair a sguir e, gu'n dubhairt neach àraidh d'a dheisciobluibh ris, A Thighearna, teagaisg dhuinne ùrnuigh dheanamh, mar a theagaisg Eoin d'a dheisciobluibh féin.

2 Agus thubhairt e riu, 'Nuair a ni sibh ùrnuigh, abraibh, Ar n-Athair a ta air neamh, Gu naomhaichear t'ainm. Thigeadh do rioghachd. Deanar do thoil, mar air neamh, gu mu h-aubhluidh sin air thalamh.

3 Tabhair dhuinn o là gu là ar n-aran lathail.

4 Agus maith dhuinn ar peacaidh: oir a ta sinne féin a' maitheadh do gach aon air am bheil fiachan againn. Agus na leig ann am buaireadh sinn, ach saor sinn o'n olc.

5 Agus thubhairt e riu, Cò agaibhse aig am bi caraid, agus a theid d'a ionnsuidh air mheadhon-oidhe, agus a their ris, A charaid, thoir dhomh tri builinnean air iasachd;

6 Oir thainig caraid dhomh a' m' ionnsuidh as a shlighe, agus cha 'n'eil ni agam a chuireas mi 'na làthair.

7 Agus gu'm freagair esan o'n taobh a stigh agus gu'n abair e, Na cuir dragh orm: tha 'n dorus a nis air a dhùnadh, agus tha mo chlann maille rium san leabaibh; cha'n fhaigh mi éirigh agus an toirt duit.

8 A deirim ribh, Ge nach éirich e agus nach toir e dha, air son gur e charaid e; gidheadh air son a liosdachd^c, éiridh e agus bheir e dha mheadh 's a ta dh'uireasbhuidh air

^a ga bhuaireadh. ^b ghaduichean.

^c dhian iarrtachd.

9 Agus a deirimse ribh, Iarraibh, agus bheirear dhuibh : siribh, agus gheibh sibh : buailibh an *dorus*, agus fosgailear dhuibh.

10 Oir gach neach a dh'iarras, glacadh e : agus an ti a shireas, gheibh e : agus do'n ti a bhuaileas, fosgailear.

11 Ma dh'iarras mac aran air aon neach agaibhse ta 'na athair, an toir e dha clach ? no ma dh'iarras e iasg, an toir e nathair dha an àit éisg ?

12 No ma dh'iarras e ubh, an toir e scorpion da ?

13 Air an aobhar sin ma 's aithne dhuibhse a ta olc, toidhlacan maithe a thoirt d'ar cloinn, nach mòr is mò na sin a bheir bhur n-Athair nèamhaidh an Spiorad naomh dhoibhsan a dh'iarras air e ?

14 Agus bha e tilgeadh a mach deamhain, agus bha e balbh. Agus airdol do'n deamhan, a mach, labhair am balbhan ; agus ghabh an sluagh iongantais.

15 Ach thubhairt cuid diubh, Is ann trid Bheelsebub prionnsadh a nan deamhan a ta e tilgeadh mach dheamhan.

16 Agus dh'iarr dream eile dhiubh, 'ga dhearbhadh, comhar air o nèamh.

17 Ach air dhasan an smuaintean a thuigsinn, thubhairt e riu, Gach rioghachd a ta roinnte 'na h-aghaidh féin, fàsaichear i ; agus gach tigh a ta roinnte 'na aghaidh féin, tuitidh e.

18 Agus ma ta Satan mar an ceudna air a roinn 'na aghaidh féin, cionnna a sheasas a rioghachd ? oir tha sibhse ag ràdh, gu bheil mise trid Bheelsebub a' tilgeadh mach dheamhan.

19 Agus ma 's ann tre Bheelsebub ataimse tilgeadh mach dheamhan, cò e trid am bheil bhur clann-sa 'gan tilgeadh mach ? uime sin bithidh iadsan 'nam breitheanaibh oirbh.

20 Ach ma 's ann le mèur Dhe ataimse a' tilgeadh mach dheamhan, tha rioghachd Dhé, gun teagamh, air teachd oirbhse.

21 'Nuair a ghleidheas duine làidir fa armaibh a thallab féin, tha na bhuineas da ann an sith.

22 Ach an uair a thig duine a's treise na e, agus a bheir e buaidh air, bheir e uaith armachd uile anns an robh a dhoigh, agus roinnidh e a chreach.

23 An neach nach 'eil leamsa, tha e a'm' aghaidh, agus an neach nach 'eil a' cruinneachadh leamsa, sgapaidh e.

a ceannard, ceann-feadhna. b a chùirt.

24 'Nuair a théid an spiorad neoghlan a mach a duine, imichidh e tre ionadaibh tiorma, 'g iarraidh fois : agus an uair nach faigh e sin, their e, Pillidh mi dh'ionnsuidh mo thighe as an d'thainig mi.

25 Agus air dha teachd, gheibh se e air a sguabadh agus air a deanamh maiseach.

26 An sin imichidh e, agus bheir e leis seachd spioraid eile a's measa na e féin, agus air dhoibh dol a steach, gabhaidh iad còmhnuidh an sin : agus bithidh deireadh an duine sin ni 's measa na a thoiseach.

27 Agus 'an uair a bha e labhairt nan nithe so, thog bean àraidh do'n t-sluagh a guth, agus thubhairt i ris, Is beannuicht' a' bhrù a ghiùlain thu, agus na cìochan a dheoghail thu.

28 Ach thubhairt esan, Is mò gur beannuicht' iadsan a dh'éisdeas ri focal Dé, agus a choimhideas e.

29 Agus an uair a chruinnich an sluagh gu tiugh d'a ionnsuidh, thòisich e air a ràdh, Is droch ghinealach so : tha iad ag iarraidh comharaidh, agus cha toirear comhara dhoibh, ach comhara Ionais an fhàidh.

30 Oir mar a bha Ionas 'na chomhara do mhuinntir Ninebheh, is ann mar sin mar an ceudna bhios Mac an duine do'n ghinealach so.

31 Eiridh ban-righinn na h-àirde deas suas anns a' bhreitheanas maille ri daoineibh a' ghinealaich so, agus dididh si iad : oir thainig ise o iomall-aibh na talmhainn, a dh'éisdeachd ri gliocas Sholaimh ; agus feuch, a ta ni's mò na Solamh an so.

32 Eiridh muinntir Ninebheh suas anns a' bhreitheanas maille ris a' ghinealach so, agus dididh iad e : oir rinn iadsan aithreachas le searmoin Ionais : agus feuch, a ta ni's mò na Ionas an so.

33 Cha 'n'eil neach sam bith, air dha coinneal a lasadh, a chuireas am folach i, no fuidh shoitheach ; ach ann an coinnleir, chum 's gu 'm faic an dream a thig a stigh an solus.

34 'S i an t-sùil solus a' chuirp : uime sin an uair a bhios do shùil glan bithidh do chorp uile làn soluis : ach an uair a bhios do shùil gu h-òle, bithidh do chorp mar an ceudna dorch.

35 Uime sin thoir an aire. nach bi 'n solus a ta annad 'na dhorchadas.

36 Air an aobhar sin ma bhitheas do chorp uile soillseach, gun chuid sam bith dheth dorch, bithidh e soillseach gu h-ìomlan, mar an uair

a shoillsicneas coinneal thu le dealradh.

37 Agus ag labhairt dhasan, dh'iarr Phairiseach àraidh air a dhinneir a ghabhail maille ris: agus chaidh e stigh, agus shuidh e chum bidh.

38 Agus an uair a chunnaic am Phairiseach sin, b'ìoghnadh leis nach d'ionnlaid se e féin roimh a dhinneir.

39 Agus thubhairt an Tighearna ris, A nis, Phairiseacha, glanaidh sibhse an taobh a muigh do'n chupan agus do'n mhèis: ach a ta 'n taobh a stigh dhiubh làn do reubainn agus a dh'aingidheachd.

40 Amadana, an ti a rinn an ni a ta 'n taobh a muigh, nach do rinn e an ni a ta 'n taobh a stigh mar an ceudna?

41 Ach thugaibh uaibh déire do na nithibh a ta agaibh: agus feuch, a ta na h-uile nithe glan duibh.

42 Ach is anaoibhinn duibh, Phairiseacha: oir a ta sibh a' toirt deachaimh a moinnt, agus a rù, agus as gach nìle ghnè lùibheanna, agus a' gabhail thairis air breitheanas agus air gràdh Dhé: bu chòir dhuibh iad so a dheanamh, agus gun iad sud fhàgail gun deanamh.

43 Is anaoibhinn duibh, Phairiseacha: oir is ionnmhuinn libh na ceud àiteacha-suidhe anns na sion-agogaibh, agus fàilte *phaotainn* air na margaibh.

44 Is anaoibhinn duibh, a scriobhuichean agus Phairiseacha, a chealgair: oir a ta sibh mar uaighean nach faicear, agus do nach toir na daoine a ta 'g imeachd thairis orra, an aire.

45 Agus fhreagair duine àraidh do'n luchd lagha, agus thubhairt e ris, A mhaighstir, le so a labhairt, tha thu toirt maslaidh dhuinne mar an ceudna.

46 Agus thubhairt esan, Is anaoibhinn duibhse mar an ceudna a luchd-lagha: oir a ta sibh a' cur uallacha troma do ghiùlan air daoineibh, agus cha bhean sibh féin ris na h-ullaichibh le h-aon d'ar mèuraibh.

47 Is anaoibhinn duibh: oir a ta sibh a' togail àitean-adhlaic nam fàidh, agus is iad bhur n-aithriche a mharbh iad.

48 Gu deimhin a ta sibh a' toirt fianuis gu bheil sibh ag aontachadh le gnìomharaibh bhur n-aithriche: oir mharbh iadsan gu deimhin iad, agus a ta sibhse a' togail an àitean-adhlaic.

49 Air an aobhar sin thubhairt gliocas Dé, Cuiridh mise fàidhean, agus abstoil d'an ionnsuidh, agus

cuid diubh marbhaidh iad, agus *cuid eile* geur-leanaidh iad:

50 Chum gu'n agrar air a' ghinealach so fuil nam fàidh uile, a dhòirt-eadh o thoiseach an domhain;

51 O fhuil Abeil gu fuil Shacharais, a mhilleadh eadar an altair agus an teampull: gu deimhin a deirim ribh gu'n agrar i air a' ghinealach so.

52 Is anaoibhinn duibh, a luchd-lagha: oir thug sibh air falbh iuchair an eòlais: cha deachaidh sibh féin a steach, agus an dream a bha dol a steach, bhac sibh iad.

53 Agus an uair a bha e labhairt nan nithe so riu, thòisich na scriobhuichean agus na Phairisich air a chnà, chuige gu dian, agus a tharruing gu labhairt air mòran do nithibh:

54 A deanamh feall-aire air, agus ag iarraidh ni eigin a ghilacadh as a bheul, chum gu'm biodh cùis dhìtidh aca 'na aghaidh.

CAIB. XII.

ANNS an àm sin, an uair a bha stuagh gun àireamh air cruinneachadh, ionnus gu 'n robh iad a' saltairt air a chéile, thòisich e air a ràdh r'a dheisciobluibh féin, Roimh gach ni bithibh air bhur faicill o thaois ghoirt nam Phairiseach, eadhon cealgair eachd.

2 Oir cha 'n'eil ni air bith foilliche, nach foillsichear; no uaigheach, air nach faighear fios.

3 Air an aobhar sin ge b'e ni a labhair sibh san dorchadas, cluinnear e san t-solus: agus an ni a labhair sibh 'sa chluais an seomraichibh uaigheach, gairmear e air mullach nan tighean.

4 Agus a deirim ribhse, mo chàirde, Na biodh eagal oirbh roimh 'n mhuinntir sin a mharblas an corp, agus 'na dhéigh sin a'g nach 'eil ni tuilleadh dh'fheudas iad a dheanamh.

5 Ach nochdaidh mi dhuibh cò e roimh an còir dhuibh eagal a bhi oirbh: Biodh eagal an Ti ud oirbh, aig am bheil cumhachd, an déighneach a mharbhadh, a thilgeadh do ifrinn; seadh, a deirim ribh, Biodh eagal an Ti so oirbh.

6 Nach 'eil cùig gealbhoinn air an reiceadh air dhà fheoirling, agus cha 'n'eil aon diubh air dhearmad am fianuis Dé?

7 Ach a ta eadhon fuilteine bhur cinn uile air an àireamh. Uime sin na biodh eagal oirbh: is fearr sibhse na mòran ghealbhoinn.

8 Agus a deirimse ribh, Ge b'e neach a dh'aidicheas mise am fianuis dhaoine, aidichidh Mac an duine

esan mar an ceudna an làthair aingle Dhé.

9 Ach ge b'e neach a dh'àicheadhas mise am fianuis dhaoine, àicheadhar esan am fianuis aingle Dhé.

10 Agus ge b'e neach a labhras focal an aghaidh Mhic an duine, maithear dha e: ach do'n ti a labhras toibheum an aghaidh an Spioraid naomh, cha toirear maith-eanas.

11 Agus an uair a bheir iad sibh chum nan sionagog, agus nan uachdaran, agus nan daoine cumhachdach, na biodh e 'na ro-chùram oirbh cionnus no ciod a fhreagras sibh, no ciod a their sibh:

12 Oir teagaisgidh an Spiorad naomha dhuibh anns an uair sin fein na nithe 's còir dhuibh a ràdh.

13 Agus thubhairt neach àraidh do'n t-sluagh ris, A mhaighstir, abair re m' hbràthair an oighreachd a roinn rium.

14 Agus thubhairt e ris, A dhuine, cò a chuir mise a'm' bhreitheamh, no a'm' fhear-roinn os bhur cionn?

15 Agus thubhairt e riu, Thugaihh an aire, agus gleidhibh sibh féin o shannt: oir cha 'n ann am mòr phailteas nannithe tae sealbhachadh tha beatha an duine.

16 Agus labhair e cosamhlachd riu, ag ràdh, Thug fearann duine shaibhir àraidh bàrr pailte uath.

17 Agus srauaich e ann féin, ag ràdh, Ciod a ni mi, chionn nach 'eil agam àit anns an cruinnich mi mo thoraidh?

18 Agus thubhairt e, Ni mi so: leagaidh mi mòr shaibhlean, agus fogaidh mi *saibhlean* a's mò; agus cruinnichidh mi anna sin mo thoraidh uile, agus mo mhaoin.

19 Agus their mi ri m' anam, Anam, a ta agad mòran do'nithibh maithe air an tsgaidh fa chomhair mòrain bhliadhna; gabh fois, ith, òl, is hi subhach.

20 Ach thubhairt Dia ris, Amadain, air an oidhche so féin iarrar t'anana uait: an sin cò dha a bhuineas na nithe sin a dh'ùlloich thu?

21 Is ann mar sin a ta 'n ti a thaisgeas ionmhas dha féin, agus nach 'eil saibhir a thaobh Dhé.

22 Agus thubhairt e r'a dheisciobluibh, Uime sin a deirimse ribh, na biodh ro-chùram oirbh mu thimchioll bhur beatha, ciod a dh'itheas sibh; no mu thimchioll bhur cuirp, ciod a chuireas sibh umaibh.

23 Is mò a' bheatha na 'm biadh, a gus an corp na 'n t-eudach.

24 Thugaihh fanear na fithich: oir cha 'n'eil iadsan a' cur no buain;

cha 'n'eil aca taisg-thigh no sabhal; agus a ta Dia 'gam beathachadh: Cia mòr is fearr sihhse na 'n eunlaith?

25 Agus cò agaibhse le ro-chùram is urrainn aon làmh-choille a chur r'a àirde féin?

26 Mur 'eil sibh uime sin comasach air an ni a's lugha a dheanamh, c'ar son a ta sibh ro-chùramach mu'nithibh eile?

27 Thugaihh fanear na lilighean, cionnus a ta iad a' fàs: cha 'n'eil iad a' saothreachadh, no a' snìomh: gidheadh a deirim ribh, nach robh Solamh féin 'na ghloir uile, air a sgeadachadh mar aon diubh so.

28 Agus ma ta Dia mar sin a sgeadachadh an fheoir, a ta 'n diugh sa' mhachair, agus am màireach air a thilgeadh san àmhuinn; nach mòr is mò a sgeadaicheas e sibhse, O dhaoine air dheag creidimh?

29 Uime sin na iarraibhse ciod a dh'itheas sibh, na ciod a dh'òlas sibh, agus na hithibh amharusach.

30 Oir na nithe so uile ta Cinnich an t-saoghail ag iarraidh: ach a ta fhios aig bhur n-Athairse gu bheil feum agaibh air na nithibh sin.

31 Ach iarraibhse rioghachd Dhé, agus cuirrean na nithe so uile ribh.

32 Na biodh eagal ort, a threud bhih; oir is e deadh thoil bhurn-Athar an rioghachd a thoirt dhuibh.

33 Reicibh na bheil agaihh, agus thugaihh déire uaibh: deanaibh dhuibh féin sporain nach fàs sean, ionmhas nach teirig anns na nèamhaibh, far nach d'thig gaduiche am fagus, agus nach truail an reudan.

34 Oir ge b'e àit am bheil bhur n-ionmhas, an sin bithidh bhur cridhe mar an ceudna.

35 Biodh bhur leasruidh criosraichte m'an cuairt, agus bhur lòchrain air an lasadh;

36 Agus sibh féin cosmhuil ri daoineibh a ta feitheamh an Tighearna, 'nuair a philleas e o'n phòsadh, chum air dha teachd agus hualadh, gu'n grad-fhosgail iad dha.

37 Is beannaichte na seirbhisich sin, a gheibh an Tighearna, 'nuair a thig e, ri faire; gu deimhin a deirim ribh gu 'n criosraich se e féin m'an cuairt, agus gu'n cuir e 'nan suidhe iad chum bidh, agus gu'n d' thig e mach agus gu'n dean e frithealadh dhoibh.

38 Agus ma thig e san dara faire, no ma thig e san treas faire, agus gu'm faigh e iad mar sin, is beannaichte na seirbhisich sin.

39 Agus biodh cinnt agaibh air so,

a bhan-lamh.

b leomann.

nam biodh fhios aig fear an tighe cia an uair anns an d'thigeadh an gaduiche, gu'n deanadh e faire, agus nach fuilgeadh e a thigh a bhi air a tholladh trid.

40 Bithibhse uime sin deas mar an ceudna: oir thig Mac an duine 'nuair nach saoil sibh.

41 Agus thubhairt Peadar ris, A Thighearn, an ann ruinne ta thu labhairt, a' chosamchlachda so, no ris gach uile?

42 Agus thubhairt an Tighearn, Co e uime sin an stiubhard firinneach agus glic sin, a chuireas a Thighearn os cionn a theagblaich, a thoirt *doibh an cuibhrinn* bidh 'na àm féin?

43 *Is* beannuichte an seirbhiseach sin, a gheibh a Thighearn an uair a thig e, a' deanamb mar sin.

44 Gu firinneach a deirim ribh, gu 'n cuir se e os cionn na bheil aige.

45 Ach ma their an seirbhiseach sin 'na chridhe, Tha mo Thighearn a' cur dàil 'na theachd; agus ma thòisicheas e air na h-òglaich agus na ban-òglaich abhualadh, agus itheadh, agus òl, agus a bhi air mbsig:

46 Thig Tighearn an t-seirbhisich sin ann an là nach 'eil sùil aige ris, agus ann an uair nach fios da, agus gearraidh e 'na bhloighdibh e^a, agus bheir e a chuibhrionn da maille ris na mi-chreidich.

47 Agus an seirbhiseach sin d'am b'aithne toil a mhaighstir, agus nach d'ulluich e *féin*, agus nach d'rinn a réir a thoile, buailear e le mòran bhuillean.

48 Ach an tì da nach b'aithne, agus a rinn nithe a b'airidh air buillibh, buailear esan le beagan *do bhuillibh*. Oir gach neach d'an d'thugadh mòran iarrar mòran uaith: agus ge b'e ri 'n d'earbadh mòran, iarrar an tuilleadh air.

49 Thainig mise a chur teine air an talamh, agus ciod is àill leam, ma ta e cheana air fhadadh.

50 Ach a ta baisteadh agam ri bhi air mo bhaisteadh leis, agus cionnus a ta mi air mo theannadh gus an coimhlionar e!

51 Am bheil sibh a' saoil sinn gu'n d' thainig mise a thoirt sìth air an talamh? ni h-eadh, a deirim ribh, ach aaimh-reit.

52 Oir bithidh a so suas cùigear an aon tigh air an roinn, triuir an aghaidh dithis, agus dithis an aghaidh triuir.

53 Bithidh an t-athair air a roinn an aghaidh a' mhic, agus am mac

an aghaidh an athar; a' mhàthair an aghaidh na h-inghin, agus an nighean an aghaidh na màthar; a' mhàthair-chléile an aghaidh màna a mic, agus bean a' mhic an agbaidh a màthar-chléile.

54 Agus thubhairt e mar an ceudna ris an t-sluagh, 'Nuair a chi sibh neul ag éirigh san àirde 'n iar, air ball their sibh, a ta fras a' teachd; agus a ta e mar sin

55 Agus an uair a chi sibh a' ghaoth a deas a' séideadh, their sibh, Bithidh teas ann; agus a ta e tachairt.

56 A chealgairean, is aithne dhuibh breth a thoirt air aghaidh nan speur, agus na talmhainn: ach cionnus nach 'eil sibh a toirt breth air an aimsir so?

57 Agus c'ar son nach 'eil sibh eadbon uaibh féin a' breithneachadh an ni sin a ta ceart?

58 'Nuair a théid thu maille ri d' eascaraid chum an uachdarain, dean dìchioll san t-slighe air bhi air do shaoradh uaith^b; air eagal gu'n tar-ruing e chum a' bhreitheimh thu, agus gu'n tabhair an breitheamh thairis do'n mhaor thu, agus gu'n tilg am maor am prìosun thu.

59 A deirim riut, nach d'théid thu mach as sin, gus an ioc thu eadhon a' pheghinn dheireannach.

CAIB. XIII.

AGUS bha làthair san àm sin daoine àraidh ag innseadh dha mu bhimchioll nan Galiléach, muinntir a mheas Pilat am fuil maille r'an iobairtibh.

2 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Am bheil sibh a' saoil sinn gu'n robh na Galiléaich sin 'nam peacachaibh ni's mò na na Galiléaich uile, air son gu'n d' fhulaing iad a leitbid so?

3 Ni h-eadh, a deirim ribh: ach mur dean sibh aithreachas, sgriosar sibh uile mar an ceudna.

4 No na h-ochd fir dheug sin air an do thuit an tùr ann an Siloam, agus a mharbh iad, an saoil sibh gu'n robh iadsan 'nam peacachaibh^c os cionn nan uile dhaoine a bha 'nan còmhnuidh an Ierusalem?

5 Ni h-eadh, a deirim ribh: ach mur dean sibh aithreachas, sgriosar sibh uile mar an ceudna.

6 Labhair e mar an ceudna an cosamhlachd so: Bha aig duine àraidh crann-fìge suidhichte 'na ghàradh fionad: agus thainig e'g iarraidh toraidh air, agus cha d'fhuair e.

^b air a bhi rèidh ris. ^c feichneis-
^d fhìon-lios.

^a sgaraidh e uaith e.

7 An sin thubhairt e ris a' ghàr-dair^a, Feuch, a ta mi rè thri bliadhna a' teachd a' dh'iarraidh toraidh air a' chrann-fhìge so, agus cha 'n'eil mi faotainn a bheag: gearr sìos e, c'ar son a ta e fàsachadh an talmhainn?

8 Agus fhreagair e an agas thubhairt e ris, A Thighearna, leig leis air a' bhliadhna so mar an ceudna, gus an cladaich mi ma thimchioll, agus gu'n cuir mi aolach^b m'a bhun:

9 Agus ma ghiùlaineas e toradh, is maith sin: ach mur giùlain, 'na dhéigh sin gearraidh tu sìos e.

10 Agus bha e a' teagasg an aon do na sionagogaibh air an t-sàbaid.

11 Agus feuch, bha bean àraidh a làthair aig an robh spiorad an-mhuinneachd rè ochd bliadhna deug, agus bha i air a cromadh ri chéile, agus gun chomas aice air chor sam bith i féin a dhìreachadh.

12 Agus an uair a chunnaic Iosa i, ghairm e d'a ionnsuidh i, agus thubhairt e rithe, A bhean, tha thu air d' fhuasgladh o d' anmhuinn-eachd.

13 Agus chuir e a làmh an oirre: agus air ball^d rinneadh dìreach i, agus thug i glòir do Dhia.

14 Agus fhreagair uachdaran na sionagoige, agus e làn do fheirg air son gu'n d' rinn Iosa leigheas air latha na sàbaid, agus thubhairt e ris an t-sluagh, Tha sea làithean anns an còir ohair a dheanamh: orra so air an aobhar sin thigibh, agus bithibh air bhur leigheas, agus na b'ann air latha na sàbaid.

15 An sin fhreagair an Tighearn e, agus thubhairt e, A chealgair, nach fuasgail gach aon agaibh a dhamh no asal o'n phrasaich, agus nach toir e gu uisge e air latha na sàbaid?

16 Agus nach bu chòir a' bhean so a ta 'na h-inghin do Ahrahaim, a cheangail Satana nis rè ochd bliadhna deug, a bhi air a fuasgladh o'n chuibhreach so air latha na sàbaid?

17 Agus an uair thubhairt e na nithe sin, chuireadh a naimhdean uile gu nàire: ach rinn an sluagh uile gairdeachas, air son nan uile nithe glòrmhor a rinneadh leis.

18 An sin thubhairt e, Cia ris a ta rioghachd Dhé cosmhuil? agus cia ris a shamhlacheas mi i?

19 Tha i cosmhuil ri gràinne do shìol mustaird, a ghabh duine, agus a chuir e 'na ghàradh, agus dh'fhàs

e, agus rinneadh craobh mhòr dheth: agus rinn eunlaith an athair nid 'na geugaibh.

20 Agus thubhairt e a ris, Cò ris a shamhlacheas mi rioghachd Dhé?

21 Tha i cosmhuil ri taois ghoirt^f, a ghabh bean agus a dh'fholaich i an tri tombasaibh mine, gus an do ghoirticheadh an t-iomlan.

22 Agus chaidh e trez gach cathair agus baile beag, a' teagasg, agus a' gabhail na slighe gu Hierusalem.

23 An sin thubhairt neach àraidh^h ris, A Thighearn, an tearc iad a shaorar? Agus thubhairt esan riu,

24 Deanaibh spairn chruaidh gu dol a stigh air a' gheata chumhann: oir a deirinn ribh, gu'n iarr mòran dol a stigh, agus nach urrainn iad.

25 O'n uair a dh'éireas fear an tighe, agus a dhùineas e 'n dorus, agus a thòisicheas sibhse air seasamh a muigh, agus an dorus a bhualadh, ag radh, A Thighearn, a Thighearn, fosgail duinn; agus air dhasan freagairt their e ribh, Cha'n aithne dhomh sibh, cò as a ta sibh:

26 An sin tòisichidh sibh air a ràdh, Dh' itb sinn agus dh'òl sinn a'd' làthair, agus theagaisg thu 'nar sràidibh.

27 Ach their esan, A deirim ribh, cha 'n aithne dhomh sibh, cò as a ta sibh; imichibh uam uile, a luchd deanamh na h-eucorach.

28 An sin bithidh gul agus giosgan fhìacal, an uair a chi sibh Abraham, agus Isaac, agus Jacob, agus na fàidhean uile ann an rioghachd Dhé, agus sibh féin air bhur tilgeadh a mach.

29 Agus thig iad o'n àird an ear, agus o'n àirde 'n iar, agus o'n àirde tuath agus deas, agus suidhidh iad ann an rioghachd Dhé.

30 Agus feuch, a ta daoine air dheireadh a bhitheas air thoiseach, agus air thoiseach a bhitheas air dheireadh.

31 Air an là sin féin thainig Phairisich àraidh d'a ionnsuidh, ag radh ris, Gabh i a mach, agus imich as so oir tha toil aig Herod do mharbhadh.

32 Agus thubhairt e riu, Imichibh agus innsibh do'n t-sionnach sin, Feuch, a ta mi tilgeadh mach dheamhan, agus a ta mi deanamh leigheas an diugh, agus am màireach, agus air an treas là bithidh mi air mo dheanamh foirfe.

33 Gidheadh, is éigin domh im-eachd an diugh agus am màireach,

^a glairidneair. ^b inneir.
^c air do shaoradh. ^d san uair sin
féin. ^e A chealgairean.

^f laibhin. ^g troimh, trid.
^h àraid. ⁱ Theirig, Rach.

agus an là 'na dhéigh sin : oir cha'n fheud e bhi gu'n cuirear fàidh gu bàs a mach a Ierusalem.

34 A Ierusalem, a Ierusalem, a mharbhas nasàidhean, agus a chlachas an dream a chuirear a' ionnsuidh: cia minic a b'àill leam do chlann a chruinneachadh, mar a chruinnicheas ceare a h-àlach fuidh a sgiathaibh, agus cha b'àill libh?

35 Feuch, dh'fhàgadh bhur tigh fàs agaibh : agus gu deimhin a deirim ribh, nach faic sibh mise, gus an d'thig an t-àm, anns an abair sibh, Is beannuicht' an ti a thig an ainm an Tighearna.

CAIB. XIV.

A GUS tharladh, an tràth chaidh e gu tigh uachdarain àraidh do na Phairisich a dh'itheadh bidh air latha na sàbaid, gu'n robh iad a' deanamh geur fhaire air.

2 Agus feuch, bha duine àraidh 'na làthair air an robh a' mheud-bhronn^a.

3 Agus fhreagair Iosa, agus labhair e ris an luchd-lagha, agus ris na Phairisich, ag ràdh, Am bheil e ceaduichte leigheas a dheanamh air latha na sàbaid?

4 Ach dh'fhan iadsan 'nan tosd, Agus air dha breith air, leighis se e, agus leig e uaith e:

5 Agus fhreagair e iadsan b, ag ràdh, Cò agaibhise, ma thuiteas asal no a dhamh ann an slochd, nach tarruing a mach gu grad e air latha na sàbaid?

6 Agus cha b'urrainn iad a fhreagairt a ris anns na nithibh sin.

7 Agus labhair e cosamhlachd c rìusan a fhuair cuireadh, 'nuair a thug e fanear mar a thagh iad na ceud àiteacha-suidhe, ag ràdh riu,

8 'Nuair a gheibh thu cuireadh o neach air bith chum bainnse, na suidh anns a' cheud àit: air eagal gu'n d'fhuair duine a's urramaiche na thusa cuireadh uaith;

9 Agus gu'n d'thig an ti a thug cuireadh dhuitse agus dhasan, agus gu'n abair e riut, Thoir àit do'n duine so; agus gu'n tòisich thusa an sin le nàire air suidhe anns an àit a's isle.

10 Ach an nair a gheibh thu cuireadh, imich agus suidh anns an àit a's isle; chum, 'nuair a thig esan a thug cuireadh dhuit, gu'n abair e riut, A charaid, suidh suas ni's àirde: an sin gheibh thu urram an làthair na muinntir a ta 'nan suidhe air bord maille riut.

11 Oir ge b'e neach a dh'àrdaich-

eas e fèin, islichear e; agus ge b'e neach a dh'islicheas e fèin, àrdaichear e.

12 An sin thubhairt e ris an ti mar an ceudna a thug cuireadh dha, 'N uair a ni thu dinneir no suipeir, na gairm do chàirde, no do bhràithre; no do luchd-dàimh, no do choimhearsnaich shaibhre; air eagal gu'n toir iadsan mar an ceudna cuireadh dhuitse a ris, agus gu'm faigh thu chomain cheudna.

13 Ach an uair a ni thu cuirm d, gairm na bochdan, na daoine ciurramach, na bacaich, na doill:

14 Agus bithidh tu beannuichte, chionn nach urrainn iad a' chomain cheudna thoirt duit: oir gheibh thu comain ann an aiseirigh nam sìrean.

15 Agus an uair a chual aon do na shuidh maille ris air bord na nithe sin, thubhairt e ris, Is beannuicht' an ti sin a dh'itheas aran ann an rìoghachd Dh'.

16 Ach thubhairt e an ris, Rinn duine àraidh suipeir mhòr, agus thug e cuireadh do mhòran:

17 Agus chuir e sheirbhiseach uaith an àm na suipeire a ràdh ris a' mhuinntir a fhuair cuireadh, Thigibh, oir a ta na h-uile nithe a nis ullamh.

18 Agus thòisich iad uile a dh'aon ghuth air an leith-sgeul a ghabhail. Thubhairt an ceud fhear ris, Cheannaich mi fearann, agus is éigin domh dol a mach agus fhaicinn: guidheam ort, gabh mo leith-sgeul.

19 Agus thubhairt fear eile, Cheannaich mi cùig cuing' dhamh, agus a ta mi dol g'an dearbhadh: guidheam ort, gabh mo leith-sgeul.

20 Agus thubhairt fear eile, Phòs mi bean, agus air an aobhar sin cha 'n'eil e 'n comas domh teachd.

21 Agus thainig an seirbhiseach sin, agus dh'innis e na nithe sin d'a thighearn. An sin air gabhail feirge do fhear an tighe, thubhairt e r'a sheirbhiseach, Gabh a mach gu grad gu sràidibh agus gu caol-shràidibh a' bhaile, agus thoir a stigh an so na bochdan, agus na daoine ciurramach, agus na bacaich, agus na doill.

22 Agus thubhairt an seirbhiseach, A Thighearn, rinneadh mar a dh'òrd-uich thu, gidheadh tha àite *salamh* ann fathast.

23 Agus thubhairt an Tighearna ris an t-seirbhiseach, Gabh a mach agus na rathaidibh mòra agus na gàrachaibh, agus coimh-éignich iad gu teachd a steach, chum's gu 'm bi mo thigh air a lìonadh.

^a dropsy. Sasg. ^b labhair e riu a rìs. ^c comhad, parabal.

^d feisd.

24 Oir a deirim ribh, nach blais aon do na daoineibh ud, a fhuair cuir-eadh, do m' shuipirse.

25 Agus bha sluagh mòr ag imeachd maille ris: agus air dha tionndadh, thubhairt e riu,

26 Ma thig neach air bith do m' ionnsuidhse, agus nach fuathaich e athair, agus a mhàthair, agus a bhean-phòsa, agus a chlann, agus a bhràithrean, agus a pheathraichean, seadh, agus a bheathamarian ceudna, cha 'n'eil e 'n comas da bhi 'na dheisciobul domhsa.

27 Agus ge b'e neach nach giùlain a chrann-ceusaidh, agus nach lean mise, cha 'n'eil e 'n comas da bhi 'na dheisciobul domhsa.

28 Oir cò am fear agnibhse leis am miann tùr a thogail, nach suidh sìos air tùs, agus nach meas an costus, a dh'fheuchainn am bheil aige na chuireas crìoch air?

29 Air eagal an déigh dha a bhun-adh a leagadh, agus gun bhi comasach air crìoch a chur air, gu'n tòisich na h-uile a chi e ri fanoid air,

30 Ag ràdh, Thòisich an duine seo air tigh a thogail, agus cha b'urrainn e a chrìochnachadh.

31 No cò an rìgh, ag dha dol a mach gu cogadh an aghaidh rìgh eile, nach suidh sìos air tùs, agus nach gabh comhairle, a dh'fheuchainn an urrainn e le deich mìle coinneamh a thoirt dasan a ta teachd le fichead mìle 'n a aghaidh?

32 No air bhi dhasan fathast fad uaith, cuiridh e teachdaireachd a dh'arraidh cumhachan sìth.

33 Mar sin mar an ceudna, gach neach agaibhse, nach tréig na h-uile nithe a ta aige, cha 'n'eil e 'n comas da bhi 'na dheisciobul domhsa.

34 Tha 'n salann maith: ach ma chailleas an salann a bhlas, ciod e leis an deanar deadh-bhlasda e?

35 Cha 'n'eil e iomchuidh chum na talmhainn, no chum an dùnain; ach tilgidh daoine mach e. An ti aig am bheil cluasa chum éisdeachd, éisdeadh e.

CAIB. XV.

AN sin thainig na cis-mhaoir uile agus na peacaich am fagus da, chum éisdeachd ris.

2 Agus rinn na Phairisich agus na scriobhuichean gearan, ag ràdh, Tha 'm fear so gabhail pheacach d'a ionnsuidh, agus ag itheadh maille riu.

3 Agus labhair esan an cosamhlachd so riu, ag ràdh,

4 Cò an duine dhibhse aig am

bheil ceud caora, ma chailleas e aon diubh, nach fàg an naoi deug agus an ceithir fichead anns an fhàsach, agus nach d'théid an déigh na caorach a chailleadh, gus am faigh e i?

5 Agus air dha a faotainn, cuiridh e air a ghuailibh i le gairdeachas.

6 Agus an uair a thig e dhachaidh, gairmidh e a chàirdean agus a choimhearsnaich an ceann a chéile, ag ràdh riu, Deanaibh gairdeachas maille riumsa, chionn gu'n d'fhuair mi mo chaora bha caillte.

7 Mar sin, a deirim ribh, gu'm b' aoibhneas air nèamh air son aon pheacaich a ni aithreachas, ni's mò na air son naoi deug agus ceithir fichead firean, aig nach 'eil feum air aithreachas.

8 No cò a' bhean aig am bheil deich buinn airgid, ma chailleas i aon bhonn diubh, nach las coinneal, agus nach sguab an tigh, agus nach iarr gu dìchiollach gus am faigh i e?

9 Agus air dh'fhaotainn, gairmidh i a ban-chairdean agus a banchoimhearsnaich an ceann a chéile, ag ràdh, Deanaibh gairdeachas leamsa, oir fhuair mi m' bonn a chaill mi.

10 Mar an ceudna a deirim ribh, A ta gairdeachas an làthair aingle Dhè, air son aon pheacaich a ni aithreachas.

11 Agus thubhairt e, Bha aig duine àraidh dithis mhac:

12 Agus thubhairt am mac b'òige dhiubh r'a athair, Athair, thoir dhomhsa a' chuid-roinn a thig orm do d'mhaoin. Agus roinn e eatorra a bheathachadh.

13 Agus an déigh beagain do làithibh, chruinnich am mac a b'òige a chuid uile, agus ghabh e a thurus do dhùthaich fad air astar, agus an sin chaith e a mhaoin le beatha struidheasach b.

14 Agus an uair a chaith e a chuid uile, dh'éirich gorta ro mhòr san t-sin; agus thòisich e ri bhi ann am uireasbhuidh.

15 Agus chaidh e agus cheangail se e féin ri aon do shaor-dhaoineibh na dùcha sin: agus chuir e d'a fhearann e, a bhiadhach mhuc.

16 Agus bu mhiann leis a bhrà a lionadh do na plaosgaibh a bha na mucan ag itheadh; oir cha d'thug neach air bith dha.

17 Agus an uair a thainig e chuige féin, thubhairt e, Cia lion do luchd tuarasdail m'atharsa aig am bheil aran gu leoir agus r'a sheachnadh,

b anacaithtich. c bhuachailleachd.
d cochallaibh. e thuige, d'a
ionnsuidh. f leòr.

a d'traich.

'nuair a ta mise a' bàsachadh le gorta?

18 Eiridh mi, agus théid mi dh'ionnsuidh m'athair, agus their mi ris, Athair, pheacaich mi 'n aghaidh fhlaithéanais, agus a'd' làthairsa.

19 Agus cha 'n fhiu mi tuilleadh gu'n goirte do mhacsa dhìom: dean mi mar aon do d' luchd tuarasdail.

20 Agus dh' éirich e, agus chaidh e dh'ionnsuidh athair. Ach air dha bhi fathast fad uaith, chunnaic athair e, agus ghabh e truas mòr *dheth* a, agus ruith e, agus thuite e air a mhuineal, agus phòg se e.

21 Agus thubhairt am mac ris, Athair, pheacaich mi an aghaidh fhlaithéanais, agus a'd' làthairsa, agus cha'n fhiu mi tuilleadh gu'n goirte do mhac dhìom.

22 Ach thubhairt an t-athair r'a sheirbbhisich, Thugaibh a mach a' chulaidh a's fearr, agus cuiribh uime i, agus cuiribh fàinne air a làimh, agus brògan air a chosaibh.

23 Agus thugaibh an so an laogh biadhtha, agus marbhaibh e; agus itheamaid agus biomaid subhach:

24 Oir bha mo mhac so marbh, agus tha e beo a ris; bha e cailte, agus fhuaradh e. Agus thòisich iad air bhi subhach.

25 A nis bha a mhac bu shine mach san fhearann: agus an nair a thainig e, agus a thàrb e 'm fagus do'n tigh, chual e 'n ceòl agus an dannsa.

26 Agus ghairm e chuige aon do na h-òglachaibh, agus dh'fheòraich e ciod bu chiall do na nithibh sin.

27 Agus thubhairt esan ris, Thainig do bhràthair; agus mharbh t'athair an laogh biadhtha, chionn gu'n d'fhuair e ris e slàn fallain.

28 Agus ghabh esan fearg, agus cha b'aill leis dol a stigh: air an aobhar sin thainig athair a mach, agus chuir e impidh air.

29 Ach fhreagairesan agus thubhairt e r'a athair, Feuch, a taims' a' deanamh seirbbhis duit an uiread so do bhliadhnaihbh, agus uair air bith cha do bhris mi t'àithne, gidheadh cha d'thug thu meann riamh dhomh, chum gu'm bithinn subhach maille ri m' chàirdibh.

30 Ach an uair a thainig do mhac so, a dh'ith suas do bheathachadh maille ri striopaichibh, mharbh thu'n laogh biadhtha dha.

31 Agus thubhairt e ris, A mhic, tha thusa a ghnàth maille rium, agus na h-uile nithe a's leamsa, is leatsa iad.

32 Bu chòir dhuinn a bhi subh-

ach, agus aoibhneach: oir bha do bhràthair so mharbh, agus tha e beò a ris; agus bha e cailte, agus fhuaradh e.

CAIB. XVI.

A GUS thubhairt e mar an ceudna r'a dheisciobluibh, Bha duine saibhir àraidh ann aig an robh stiùbhard: agus chasaideadh ris e, mar neach a bha deanamh anacaithidh air a mhaoin.

2 Agus ghairm se e, agus thubhairt e ris, Ciod so a ta mi cluinntinn a d' thimchioll, thoir cunntas air do stiùbhardachd: oir cha'n fheud thu bhi ni 's faide a'd' stiùbhard.

3 An sin thubhairt an stiùbhard ann féin, Ciod a ni mi? oir a ta mo mhaighstir a' toirt na stiùbhardachd uam: cha'n urradh mi ruamhar a dheanamh, is nàr leam déire iarraidh.

4 A ta fhios agam ciod a ni mi, chum 'nuair a chuirear as an stiùbhardachd mi, gu'n gabh iad a steach d'an tighibh mi.

5 Agus air dha gach aon diubhsan air an robh fiachan aig a Thighearn a ghairm d'a ionnsuidh, thubhairt e ris a' cheud fhear, Cia meud a ta aig mo Thighearn ortsa?

6 Agus thubhairt esan; Ceud tomhasc ola. Agus thubhairt e ris, Gabh do sgrìobhadh, agus suidh sìos gu h-ealamb, agus sgrìobh leth cheud.

7 An sin thubhairt e ri fear eile, Agus cia meud a ta aig ortsa? Agus thubhairt esan, Ceud tomhas cruineachd. Agus thubhairt e ris, Gabh do sgrìobhadh, agus sgrìobh ceithir fichead.

8 Agus mhol an Tighearn an stiùbhard eucorach, do bhrìgh gu'n d'rinn e gu glic: oir a ta clann an t-saoghail so 'nan ginealach féin nìs glice na clann an t-soluis.

9 Agus a deirimse ribh, Deanaibh dhuibh féin càirdean le Mamon na h-eucorach; chum 'nuair a shiubhlas sibh e, gu'n gabhar sibh do àitibh-còmhnnidh sìorruidh.

10 An ti a ta fìrinneach anns an ni a's lugha, tha e fìrinneach mar an ceudna ann am mòran: agus an ti a ta eucorach anns an ni a's lugha, tha e eucorach ann am mòran mar an ceudna.

11 Air an aobhar sin mur robh sibh fìrinneach anns an t-saibhreas eucorach, cò a dh'earbas ribh an saibhreas fìor?

12 Agus mur robh sibh fìrinneach

c bat.

d omer.

e 'nuair is bàs duibh.

a ris.

b tharruing.

ann an cuid dume eile, cò a bheir dhuibh an ni a's libh féin?

13 Cha 'n'eil seirbhiseach sam bith comasach air seirbhis a dheanamh do dhà thighearn : oir an dara cuid fuathaichidh e aon diubh, agus bheir e gràdh do'n fhear eile ; nò gabhaidh e le aon diubh agus ni e tair air an fhear uile. Cha 'n'eil sibh comasach air seirbhis a dheanamh do Dhia agus do Mhamon.

14 Agus chuala na Phairisich, a bha sanntach, na nithe sin uile : agus rinn iad fanoid air.

15 Agus thubhairt e riu, Is sibhse an dream a ta 'gar fireanachadh féin am fianuis dhaoine ; ach is aithne do Dhia bhur cridheacha : oir an ni sin a ta ro mheasail aig daoineibh, is gràineileachd e'm fianuis Dé.

16 Bha 'n lagh agus na fàidhean ann gu teachd Eoin : o sin tha rioghachd Dhé air a searmonachadh, agus a ta gach duine a' dol le dian stri a steach innte.

17 Agus is usadh do nèamh agus do 'n talamh dol thairis, na do aon lide do'n lagh tuiteam.

18 Gach neach a chuireas uaith a bhean, agus a phòsas beaneile, tha e deanamh adhaltrannais : agus ge b'e neach a phòsas a' bhean a chuireadh air falbh o a fear, tha e deanamh adhaltrannais.

19 Bha duine saibhir àraidh ann, a bha air a sgeadachadh le purpur agus lion-eudach grinn, agus bha e caitheadh a bheatha gach là gu sòghail le mòr ghreadhnachas.

20 Agus bha duine bochd àraidh ann, d'am b'ainm Lasarus, a chuireadh 'na luidhe aig a dhorus, làn do chreuchdaibh,

21 Agus bu mhiann leis bhi air a shàsachadh leis an sbruileach a bha tuiteam o bhord an duine shaibhir : seadh, agus thainig na madraidh agus dh'fhàinich iad a chreuchda.

22 Agus tharladh gu'n d'fhuair an duine bochd bàs, agus gu'n do ghiùlaineadh leis na h-ainglibh e gu uchd Abraham ; fhuair an duine saibhir bàs mar an ceudna, agus dh'adhlacaidh e.

23 Agus ann an ifrinn thog e suas a shùilean, air dha bhi ann am piant-aibh, agus chunnaic e Abraham fad uaith, agus Lasarus 'na uchd.

24 Agus ghlaodh e, agus thubhairt e, Athair Abraham, dean tròcair orm, agus cuir Lasarus, chum's gu'n tum e bàrr a mheoir ann an uisge, agus gu'm fuaraich e mo theanga ; oir a

ta mi air mo ro-phianadh san lasair so.

25 Ach thubhairt Abraham, A mhic, cuimhnich gu'n d'fhuair thusa do nithe maithe ri am dhuit bhi beò, agus Lasarus mar an ceudna droch nithe ; ach a nis a ta esan a' faotainn sòlais agus a ta thusa air do phianadh.

26 Agus a bhàrr air so uile, tha doimhne mhòr air a cur eadar sinne agus sibhse, air chor agus iadsan leis am b'àill dol as do d'ar ionnsuidhse, nach 'eil e 'n comas doibh, agus nach mòr tha e 'n comas do non neach teachd as sin d'ar n-ionnsuidhne.

27 An sin thubhairt e, Uime sin guidheam ort, athair, gu'n cuireadh tu e gu tigh m'athar :

28 Oir a ta cùigear bhràithrean agam ; chum's gu'n d'thoir e fianuis doibh, air eagal gu'n d'thig iadsan mar an ceudna do'n ionad ro phiantach so.

29 A deir Abraham ris, Tha Maois agus na fàidhean aca, éisdeadh iad riu-san.

30 Agus thubhairt esan, Ni h-eadh, Athair Abraham ; ach ma théid neach d'an ionnsuidh o na marbh-aibh, ni iad aithreachas.

31 Agus thubhairt e ris, Mur éisd iad ri Maois agus ris na fàidhibh, cha mhò a chreideas iad, ge d'éireadh neach o na marbh-aibh.

CAIB. XVII.

AN sin thubhairt e r'a dheisciobluibh, Cha 'n fheudar nach d'thig oibhneuman : ach is anaoibhinn *dasan* tre 'n d'thig iad.

2 B'fhearr dha gu'm biodh clach-mhuilinn air a crochadh m'a mhuineal, agus gu'm biodh e air a thilgeadh san fhaighe, na gu'n d'thugadh e oibhneum dh'aon neach do'n mhuinntir bhig so.

3 Thugaibh an aire dhuibh féin : ma pheacaicheas do bhrathair a't' aghaidh cronaich e ; agus ma ghabhas e aithreachas, thoir maitheanas da.

4 Agus ma pheacaicheas e a't' aghaidh seachd uairean san là, agus gu'm pill e riut, seachd uairean san là, ag ràdh, Tha aithreachas orm ; thoir maitheanas da.

5 Agus thubhairt na h-abstoil ris an Tighearn, Meudaich ar creidimh.

6 Agus thubhairt an Tighearn, Nam biodh agaibh creidimh mar ghràinne do shìol mustaird, theireadh sibh ris a' chraoibh Shicamin so, Bi air do spìonadh as do fhreumhaibh, agus bi air do shuidheachadh sa' chuan : agus bhitheadh i amhaid dhuibh.

^a soisgeulachadh. ^b gorm-dhearg, concur.

^c aobhar tuislidh.

7 Ach cia agaibhse aig am bheil seirbhiseach a' treabhadh, no ri buachailleachd, a deir ris, an déigh dha teachd a steach ò'n fhearann, Thig air ball, agus suidh sìos chum bidh?

8 Agus nach dòchadh e ràdh ris, Ulluich ni a ghabhas mise gu m' shuipair, agus criosraich thu féin, agus fritheil domb, gus an ith agus an ol mi: agus 'na dhéigh sin ithidh agus dlaidh tusa?

9 An tabhair e buidheachas do'n t-seirbhiseach sin do bhrìgh gu'n d'rinn e na nithe a dh'orduicheadh dha? ni'n saoilam gu'n tabhair.

10 Mar sin sibhse, 'nuair a ni sibh na h-uile nithe a dh'aitheadh dhuibh, abraibh, Is seirbhiseach neotharbhach sinn: oir rinn sinn a *mhàin* an ni bu dlìgheach dhuinn a dheanamh.

11 A nis, ag dol suas da gu Hierusalem, chaidh e tre mheadhon Shamarìa agus Ghalilea.

12 Agus an uair a bha e dol a stigh do bhaile àraidh, thachair deichnear dhaoine air a bha 'nan lobhair, a sheas fad uaith:

13 Agus thog iad suas an guth, ag ràdh, Iosa, a mhaighstir, dean tròcair oirnn.

14 Agus an uair a chunnaic e iad, thubhairt e riu, Imichibh, nochdaibh sibh féin do na sagartaibh. Agus ag imeachd dhoibh, ghlanadh iad.

15 Agus an uair a chunnaic aon diubh gu'n do leighiseadh e, phill e airais, a' toirt glòire do Dhia le guth àrd.

16 Agus thuit e air aghaidh aig a chosaibh-san, a' toirt buidheachais da: agus bu Shamaritanach e.

17 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e, Nach do ghlanadh deichnear? ach an naoinear, c'ait am bheil iad?

18 Cha d'fhuaradh a phill a thoirt glòire da Dhia, ach an coigreach so.

19 Agus thubhairt e ris, Eirich, imich; sùlànauich do chreidimh thu.

20 Agus an uair a dh'fheòraich na Phairisich dheth, c'uin a thigeadh, rioghachd Dhé, fhreagair e iad agus thubhairt e, Cha d'thig rioghachd Dhé air chor gu mothachear dh'i.

21 Cha mhò a their iad, Fench an so, no, Feuch an sin: oir feuch, a ta rioghachd Dhé an taobh a stigh dhibh.

22 Agus thubhairt e ris na deiscioblaibh, Thig na làithean anns am miannach libh aon do làithibh Mhic

an duine fhaicinn, agus cha'n fhaic sibh e.

23 Agus their iad ribh Feuch an so, no, Feuch an sud: na rachaibh, agus na leanaibh iad.

24 Oir mar a ta 'n dealanach a dhealraicheas o aon *ionad* fa nèamh, a' soillseachadh gus an *ionad* eile fa nèamh, mar sin a bhitheas Mac an duine mar an ceudna 'na là féin.

25 Ach is éigin da air tùs mòran do nithibh fhulang, agus a bhi air a dhiultadh leis a' ghinealach so.

26 Agus mar a bha e ann an làithibh Noe, mar sin mar an ceudna bithidh e ann an làithibh Mhic an duine.

27 Bha iad ag itheadh agus ag òl, a' pòsadh agus air an tabhairt am pòsadh, gus an là an deachaidh Noe a steach do'n àire: agus thainig an dilec, agus sgrios i iad uile.

28 Ambuil fòs mar a thachair ann an làithibh Lot: bha iad ag itheadh agus ag òl, a' ceannach agus a' reiceadh, a' planndachadh agus a' togail aitreabh:

29 Ach air an là sin féin anns an deachaidh Lot a mach a Sodom, fhrasadh teine agus pronnasc o nèamh, agus sgrios e iad uile:

30 Is ann mar sin a bhitheas anns an là am foillsichear Mac an duine.

31 Anns an là sin, an ti bhios air mullach an tighe, agus airneis anns an tigh, na d'thigeadh e nuas gus a toirt leis: agus an ti a ta sa' mhach-air, na pilleadh esan air ais mar an ceudna.

32 Cuimhnichibh bean Lot.

33 Ge b'e neach a dh'iarras a bheatha féin a thearnadh, caillidh e i; agus ge b'e neach a chailleas a bheatha, gleidhidh esan i.

34 A deirim ribh, anns an oidhe sin bithidh dìthis dhaoine san aon leabaidh; gabhar aon diubh, agus fàgar am fear eile.

35 Bithidh dìthis bhan a' bleath a cuideachd; gabhar aon diubh agus fàgar a' bhean eile.

36 Bithidh dìthis dhaoine anns a' mhachair; gabhar aon diubh agus fàgar am fear eile.

37 Agus fhreagair iadsan agus thubhairt iad ris, C'ait, a Thighearn? agus thubhairt esan riu, Ge b'e ball *am bi* 'n corp, an sin cruinnichear na h-iolairean.

CAIB. XVIII.

AGUS labhair e cosamhlachd riu, a' nochdadh gur còir ùrnuigh a dheanamh a ghnàth, agus gun fhannachadh e.

^a eadar Samaria agus Galile.

^c tuil.

^d meileadh.

^b cheana 'nar measg.

^e sgìtheachailh.

2 Ag ràdh, Bha breitheamh ann am baile àraidh, air nach robh eagall Dé, agus aig nach robh urram do dhuine.

3 Agus bha bantrach àraidh sa bhaile sin, agus thainig i d'a ionnsuidh, ag ràdh, Cum coir rium an aghaidh mo nàmhaid.

4 Agus cha b' àill leis rè tamuill : ach 'na dhéigh sin thubhairt e ann féin, Ge nach 'eil eagall Dé orm, no urram agam do dhuine ;

5 Gidheadh air son gu bheil a' bhantrach so cur dragha orm, cumaidh mi coir ritho, air eagall leis a sir-theachd gu'n sgithich i mi.

6 Agus thubhairt an Tighearn, Eisidibh ciod a deir am breitheamh eucorach.

7 Agus nach dean Dia dioghaltas air son a dhaoine taghta féin, a ta 'g éigheach ris a là agus a dh' oidhche, ge ta e fad-fhulangach mu'n timchioll ?

8 A deirim ribh gu'n dean e dioghaltas air an son gu luath. Gidheadh, an uair a thig Mac an duine, am faigh e creidimh air an talamh ?

9 Agus labhair e 'n cosamlachd so ri dream àraidh bha 'g earbsadh asda féin gu 'n robh iad 'nam fireanaibh, agus a bha deanamh tàir air dream eile :

10 Chaidh dithis dhaoine suas do'n teampull a dheanamh ùrnuigh ; fear diubh 'na Phairiseach, agus am fear eile 'na chis-mhaer.

11 Sheas am Phairiseach leis féin, agus rinn e ùrnuigh mar so, A Dhé, tha mi toirt buidheachais duit nach 'eil mi mar a ta daoine eile, 'nan luchd-foireigin, eucorach, adhaltrannach, no eadhon mar an cis-mhaor so.

12 Tha mi a' trosgadh a dà uair san t-seachdain, tha mi toirt deachaimh as na h-uile nithibh a ta mi sealbhachadh.

13 Agus air seasamh do'n chis-mhaor fad air a's, cha b' àill leis fua shùl a thogail suas gu nàmh, ach bhuail e uchd, ag ràdh, A Dhia, dean trocair ormsa ta 'm pheacach.

14 A deirim ribh gu'n deachaidh am fear so sìos d'a thigh air fhireanachadh ni 's mò na'm fear ud eile : oir ge b'e neach a dh'ardaicheas e féin, islichear e ; agus ge b'e a dh'islichear e féin, àrdaichear e.

15 Agus thug iad d'a ionnsuidh mar an ceudna naoidheana, chum's gu'm beanadh e riu : agus an uair a chunnaic na deisciobuil so, chronaich siad iad.

16 Ach air do Iosa an gairm d'a ionnsuidh, thubhairt e, Fuilgibh do na leanabaibh teachd a'm ionnsuidhse, agus na bacaibh iad ; oir is ann d'an leithidibh so ta rioghachd Dhé.

17 Gu deimhin a deirim ribh, ge b'e nach gabh rioghachd Dhé mar leanabh beag, nach d'théide air chor sam bith a steach innte.

18 Agus dh'fheobraich uachdaran àraidh dheth, ag ràdh, A mhaighstir mhaith, ciod a ni mi chum gu sealbhaich mi a' bheatha mhaireannach ?

19 Agus thubhairt Iosa ris, C'ar son a ghoireas tu maith dhiomsa ? cha'n'eil neach sam bith maith ach a h-aon, eadhon Dia.

20 Is aithne dhuit na h-àitheanta, Na dean adhaltrannas, Na dean mortadh, Na goid, Na toir fianuis bhreige, Thoir onoir do t'athair agus do d' mhàthair.

21 Agus thubhairt esan, Choimhid mi iad sin uile o m' òige.

22 Agus air cluinntinn so do Iosa, thubhairt e ris, Tha aon ni fathast a dh'uireasbhuidh ort : reic na h-uile nithe ta agad, agus roinn air na bochdaibh, agus bithidh agad ionmhas air nàmh agus thig, agus lean mise.

23 Agus an uair a chual e so, bha e ro dhoilich : oir bha mòr bheartas aige.

24 Agus an uair a chunnaic Iosa gu'n robh e lan tuirse, thubhairt e, Cia deacair dhoibhsan, aig am bheil saibhreas, dol a steach do rioghachd Dhe !

25 Oir is usadh do chàmhail dol tre chrò snàthaide, na do dhuine saibhir dol a steach do rioghachd Dhé.

26 Agus thubhairt iadsan a chuala so, Cò ma seadh a dh'fheudas bhì air a shaoradh ?

27 Ach thubhairt esan, Na nithe a ta eucomasach do dhaoineibh, tha iad comasach do Dhia.

28 An sin thubhairt Peadar, Feuch, thréig sinne na h-uile nithe, agus lean sinn thusa.

29 Agus thubhairt esan riu, Gu deimhin a deirim ribh, nach 'eil aon neach a thréig tigh, no pàrantan, no bràithrean, no bean phòda, no clann air son rioghachd Dhé,

30 Nach faigh mòran ni 's mò anns an aimsir so ta làthair, agus anns an t-saoghal a ta ri teachd a' bheatha mhaireanneach.

31. Agus ghabh e 'n dà fhear

a trasgadh.

b urram.

c cruaidh orra-san.

dheug d'a ionnsuidh, agus thubhairt e-riu, Feuch, a ta sinn a' dol suas gu Hierusalem, agus bithidh na h-uile nithe a ta scribedh leis na fàidhibh mu Mhac an duine, air aon coimhlionadh.

32 Oir bheirear tha'r s e do na Cinnich agus theid fanoid a dheanamh air, agus masluichear e, agus tilgear smugaid air;

33 Agus sgiùrsaidh agus marbhaidh iad e: agus air an treas la éiridh e ris.

34 Agus cha do thuig iadsan aon ri dhiubh so: agus bha na briathra so folaichte orra, agus cha b'aithne dhoibh na nithe a dubhradh.

35 Agus tharladh, nuair a dhruid e ri Ierichò, gu'n robh dall àraidh 'na shuidhe ri taobh na slighe, ag iarraidh déirce.

36 Agus air cluinntinn an t-sluaigh a' dol seachad, dh'fheòraich e ciod e so.

37 Agus dh'innis iad da, gu'm b'e Iosa o Nasaret a bha gabhail seachad.

38 Agus ghlaodh e, ag ràdh, Iosa, Mhic Dhaibhidh, dean tròcair orm.

39 Agus chrònaich iadsan a bha air thoiseach e, chum's gu'm biodh e 'na thosd: ach bu mhòid gu mòr a ghlaodh esan, A Mhic Dhaibhidh, dean tròcair orm.

40 Agus air seasamh do Iosa, dh'àithn e a thoirt d'a ionnsuidh: agus an uair a thainig e 'm fagus da, dh'fheòraich e dheth,

41 Ag ràdh, Ciod is àill leat mise a dheanamh dhuit? agus thubhairt esan, A Thighearn, mi dh'fhaotainn mo radhaire.

42 Agus thubhairt Iosa ris, Gabh do radharc: shlànuich do chreidimh thu.

43 Agus air ball fhuair e a radharc agus lean se e, a' toirt glòire do Dhia: agus thug an sluagh uile cliu do Dhia, 'nuair a chunnaic iad so.

CAIB. XIX.

A GUS air do Iosa dol a steach, chaidh e tre Iericho.

2 Agus feuch, bha duine ann d'am b'ainm Sacheus, agus b'ard chismhaor esan, agus bha e saibhir:

3 Agus bha déidh aige air Iosa fhaicinn, cò e, agus cha b'urrainn e air son an t-sluaigh, chionn gu'n robh e ìosal 'na phearsa.

4 Agus ruithe roimhe, agus streap e suas ann an craoibh Shicamoir, chum gu faiceadh se e; oir bha e gus an t-slighe sin a ghabhail.

5 Agus an uair a thainig Iosa chum an àite sin, air dha amharc suas, chunnaic se e, agus thubhairt

e ris, A Shacheus, thig a nuas gu grad; oir is éigin domhsa stad an diugh aig do thigh.

6 Agus thainig e mas le cabhaig, agus ghabh e ris gu subhach.

7 Agus an uair a chunnaic iad so, rinn iad uile gearan, ag ràdh, Gu'n deachaidh e steach air aoidheachd gu duine a ta 'na pheacach.

8 Agus sheas Sacheus agus thubhairt e ris an Tighearn, Feuch, a Thighearn, a ta mi toirt leth mo mhaoin do na bochdaibh: agus ma thug mi aon ni o neach air bith le casaid bhréigea, bheiream dha a cheithir uiread.

9 Agus thubhairt Iosa ris^b, Thainig slàint' an diugh a dh'ionnsuidh an tighe so, do bhrìgh gur mac do Abraham esan mar an ceudna.

10 Oir thainig Mac an duine dh'iarraidh agus a thearnadh an ni sin a bha cailte.

11 Agus ag cluinntinn nan nithe sin dhoibh, chuir e ris, agus labhair e 'cosamhlachd, do bhrìgh gu'n robh e 'm fagus do Hierusalem, agus gu'n do shaoil iadsan gu'm biodh rioghachd Dhé air a grad fhoillseachadh.

12 Air an aobhar sin thubhairt e, Chaidh duin' uasal àraidh do dhùthaich fad as a dh'fhaotainn rioghachd dha féin, agus a philltinn air ais.

13 Ach ghairm e a dheich seirbhisich e, agus thug e dhoibh deich puind, agus thubhairt e ri u, Cuiribh gu buil iad, gus an d'thig mise.

14 Ach bha fuath aig muinntir a dhùcha dha, agus chuir iad teachdaireachd 'na dhéigh, ag ràdh, Cha'n àill leinn an duine so bhi 'na rìgh oirnn.

15 A nis an uair a phill e air ais, an déigh dha an rioghachd fhaotainn, an sin dh'orduich e na seirbhisich ud bhi air an gairm d'a ionnsuidh, d'an d'thug e 'n t-airgiod, chum's gu'm biodh fhios aige ciod a bhuannaich gach aon diubh leis a bhuileachadh.

16 An sin thainig an ceud fear, ag ràdh, A Thighearn, bhuidhinn do phund deich puind.

17 Agus thubhairt e ris, Is maith, a dheadh sheirbhisich: do bhrìgh gu'n robh thusa firinneach ann an ro-bheagan, biodh agadsa uachdaranachd air deich bailtibh.

18 Agus thainig an dara fear, ag ràdh, A Thighearn, rinn do phund cùig puind.

19 Agus thubhairt e risean, Bi-sa

a gu h-eucorach. b m'a thimchiall, c deichnear d'a sheirbhisich.

mar an ceudna os cionn chùig bailte.

20 Agus thainig fear eile, ag ràdh, a Thighearn, feuch, do phund, a bha agamsa taisgte ann an neapaicina :

21 Oir bha eagal orm romhad, do bhrìgh gur duine geur-theann thu : tha thu a' togail an nì nach do leag thu, agus a' buain an nì nach do chuir thu.

22 Agus thubhairt e ris, As do bheul féin bheiream breth ort, a dhroch sheirbhishich. Bha fhios agad gu 'm bu duine geur-theann mi, a' togail an nì nach do leag mi, agus a' buain an nì nach do chuir mi :

23 Air an aobhar sin c'ar son nach do chuir thu m' airgid do'n bhanc^b, agus air teachd dhomhsa thogainn e le riadh ?

24 Agus thubhairt e rìusan a bha 'nan seasamh a làthair, Thugaibh uath am pund, agus thoiribh dhasan e aig am bheil na deich puind.

25 Agus thubhairt iad ris, A Thighearn, tha deich puind aige.

26 Oir a deirim ribh, Gu'n d' thoir-eas do gach neach aig am bheil : ach uathsan aig nach 'eil, bheirear eadhon an nì sin a ta aige.

27 Ach thugaibh an so na naimhdean udagamsa, leis nach b' àill mise bhi 'm rìgh os an ceann, agus marbh-aibh a'm' fhianuis iad.

28 Agus air dha so a ràdh, dh'imich e rompa, a' dol suas gu Hierusalem.

29 A nis an uair a dhruid e ri Betphage agus Betani, làimh ris an t-sliabh d'an goirear^c sliabh nan crann-ola, chuir e dithis d'a dheisciobluibh uath.

30 Ag ràdh, Imichibh do'n bhaile ta fa'r comhair; anns am faigh sibh, air dol dhuibh a steach, searrach ceangailte, air nach do shuidh aon duine riamh : fuasglaidh, agus thug-aibh an so e.

31 Agus ma dh'fheòraicheas neach air bith dhibh, C'ar son a ta sibh 'g a fhuasgladh ? mar so a their sibh ris, A ta feum aig an Tighearn air.

32 Agus air imeachd dhoibhsan a chuireadh air falbh, fhuair iad mar thubhairt e riu.

33 Agus an uair a bha iad a' fuasgladh an t-searraich, thubhairt a shealbhadairan riu, C'ar son a ta sibh a' fuasgladh an t-searraich ?

34 Agus thubhairt iadsan, Tha feum aig an Tighearn air.

35 Agus thug iad gu h-Iosa e : agus thilg iad am falluingean air an t-searrach, agus chuir iad Iosa air.

36 Agus ag imeachd dhasan, sgaoil iad am falluingean fuidhe air an t-slighe.

37 Agus an uair a thainig e 'm fagus, eadhon gu dol sìos sléibh nan crann-ola, thòisich mòr chuideachd nan deisciobul uile ri gairdeachas a dheanamh, agus moladh a thoirt do Dhia le guth àrd, air son nan uile oibre cumhachdach a chunnaic iad,

38 Ag ràdh, Ga ma beannuicht' an rìgh a ta teachd an ainm an Tigh-earna : sìth air nèamh, agus glòir anns na h-àrdaibh.

39 Agus thubhairt cuid do na Phairisich o mheasg an t-sluaigh ris, A mhaighstir, cronaich do dheisciobuil.

40 Agus fhreagair esan, agus thubhairt e riu, A deirim ribh, nam fanadh iad sin 'nan tosd gu'n glaothadh na clacha féin.

41 Agus an uair a thainig e 'm fagus, chunnaic e 'm baile, agus ghul e air a shon.

42 Ag ràdh, O gu'm b'aithne dhuit^d, eadhon dhuitse, air bheag sam bith ann ad latha so féin, na nithe a bhuineas do d' shith ! ach a nis a ta iad folaichte o d' shùilibh.

43 Oir thig na làithean ort, anns an tilg do naimhde d'g mu d' thimchioll, agus an iadh iad umad m'an cuairt, agus an druid iad a stigh air gach taobh thu,

44 Agus an leag iad co ìosal ris an làr thu, agus do chlann annad, agus nach fàg iad annad clach air muin cloiche ; do bhrìgh nach b'aithne dhuit aimsir t'fhiosrachaidh.

45 Agus chaidh e steach do'n teampull, agus thòisich e air an dream a bha reiceadh, agus a' ceannach ann a thilgeadh mach,

46 Ag ràdh riu, Tha e scriobhta, Is tigh ùrnuigh mo thighsa ; ach rinn sibhse 'na gharaidh luchd-reubainn e.

47 Agus bha e gach là a' teagasg san teampull. Ach dh'iarr na h-àrd shagairt agus na scriobhuichean, agus ceannardan a' phobuill esan a mhilleadh,

48 Gidheadh cha robh fhios aca ciod a dheanadh iad : oir bha 'm pobull uile ag éisdeachd ris le ro-aire.

CAIB. XX.

A GUS tharladh air aon do na làithibh sin, an uair a bha e teagasg a' phobuill san teampull,

d Nam b'aithne dhuit.

^a bréid, lamh-anart.

^b nach

d' thug thu m' airgid do'n luchd-malairt.

^c d'an gairmear, ris

an abrar.

agus a' searmonachadh an t-soisgeil, gu'n d'fhainig na h-àrd shagairt agus na scriobhuichean air, màille ris na seanairibh.

2 Agus labhair iad ris, ag ràdh, Innis duinn ciod e an t-ùghdarras leis am bheil thu a' deanamh nan nithe so? no còesan a thugant-ùghdarras so dhuit?

3 Agus fhreagair esan agus thubhairt e riu, Feòraichidh mise mar an ceudna aon ni dhìbhsè; agus freagraibh mi:

4 Baisteadh Eoin, an ann o nèamh a bha e, no o dhaoineibh?

5 Agus reusonaich iad eatorra féin, ag ràdh, Ma their sinn, O nèamh, their esan, C'ar son ma ta nach do chreid sibh e?

6 Ach ma their sinn, O dhaoineibh, clachuidh an sluagh uile sinn; oir is deimhin leo gu'm b'fhàidh Eoin.

7 Agus fhreagair iadsan, Nach robh fhios aca cia uaith a bha e.

8 Agus thubhairt Iosa riu, Nì mò a dh'innseas mise dhuibhsè ciod e an t-ùghdarras tre 'n deanam nan nithe so.

9 An sin thòisich e air a' chosamhlachd so a labhairt ris an t-sluagh: Phlannduich duine àraidh fion-lios, agus shuidh e air tuath e; agus chaidh e air choigrich rè aimsir fhada.

10 Agus anns an àm dhligh each chuir e seirbhiseach dh'ionnsuidh na tuatha, chum gu'n d'thugadh iad da do thoradh an fhion-lios: ach ghabh an tuath air, agus chuir iad uatha falamh e.

11 Agus a ris chuir e seirbhiseach eile uaith; agus ghabh iad airsan mar an ceudna agus mhaslaich iad e, agus chuir iad uatha falamh e.

12 Agus a thuilleadh air sin chuir e 'n treas seirbhiseach uaith; agus lot iad esan mar an ceudna, agus thilg iad a mach e.

13 An sin thubhairt Tighearn an fhion-lios, Ciod a ni mi? cuiridh mi mho Mhac gràdhach d'an ionnsuidh: feudaidh e bi, air fhaicinn doibh, gu'n d'thoir iad urram dha.

14 Ach an uair a chunnaic an tuath e, reusonaich iad eatorra féin, ag ràdh, Is e so an t-oighre: thigibh, marbhamaid e, chum's gu'm bi 'n oighreachd againn féin.

15 Agus thilg iad a mach as an fhion-lios e, agus mharbh iad e. Ciod uime sin a ni Tighearn an fhion-lios riu?

16 Thig e agus sgriosaidh e an tuath ud, agus bheir e 'm fion-lios do dhaoineibh eile. Agus an uair a

chual iad so, thubhairt iad, Nar leigeadh Dia.

17 Agus air dhasan amharc orra, thubhairt e, Ciod e so ma seadh a ta scriobhta, A' chlach a dhiult na clachairean, rinneadh ceann na h-oisinn dith?

18 Ge b'e neach a thuiteas air a' chloich sin, brisear e: ach ge b'e neach air an tuit i, pronnaidh i gu luathreadh e.

19 Agus anns an uair sin féin dh'iarr na h-àrd shagairt agus na scriobhuichean làmh a chur ann; ach bha eagal an t-sluaigh orra; oir thuig iad gu'm b'ann 'nam aghaidh féin a labhair e'n cosamhlachd so.

20 Agus rinn iad geur fhaire air, agus chuir iad a mach luchd-feill, a leigeadh orra féin a bhi 'nam fireanaibh, chum's gu'n deanadh iad greim air fhoclaibh, air chor's gu'n d'thugadh iad thairis e do chumhachd agus do ùghdarras an uachdarain.

21 Agus dh'fheòraich iad deth, ag ràdh, A mhaighstir, tha fhios againn gu bheil thu a' labhairt agus a' teagasg gu ceart, agus nach 'eil suim agad do phearsa duine sam bith, ach gu bheil thu teagasg slighe Dhé a réir na firinn.

22 Am bheil e ceaduichte dhuinn cìs a thoirt do Cheasar, no nach 'eil?

23 Ach thuig esan an cuilbheartachd, agus thubhairt e riu C'ar son a ta sibh ga m' bhuairleadh?

24 Nochdaibh dhomh peghinne: cialleis an dealbh agus an scriobhadh a ta oirre? Fhreagair iadsan agus thubhairt iad, Le Ceasar.

25 Agus thubhairt esan riu, Thugaibhsè, air an aobhar sin, do Cheasar na nithe 's le Ceasar, agus do Dhé na nithe 's le Dia.

26 Agus cha b'urrainn iad greim a dheanamh air fhoclaibh am fianuis an t-sluaigh: agus ghabh iad iongantais r'a fhreagradh, agus dh'fhan iad 'nan tosd.

27 An sin thainig d'a ionnsuidh dream àraidh do na Sadusaich (a ta 'g àicheadh gu bheil aiseirigh ann) agus dh'fheòraich iad deth,

28 Ag ràdh, A mhaighstir, scriobh Maois dhuinn, Nam faigheadh bràthair duin' air bith bàs, agus bean-phòsda aige, agus gu'm faigheadh e bàs gun chlann, gu'n gabhadh a bhràthair a bhean, agus gu'n togadh e suas slìochd d'a bhràthair.

29 Air an aobhar sin, bha seachd-nar bhràithrean ann: agus ghabh an ceud fhear bean, agus fhuair e bàs gun chlann.

30 Agus ghabh an dara fear i mar

mhnai, agus fhuair esan bàs gun chlànn.

31 Agus ghabh an treas fear i; agus mar an ceudna an t-seachdnar. Agus cha d'fhàg iad clann, agus fhuair iad bàs.

32 Fa dheireadh uile fhuair a' bhean bàs mar an ceudna.

33 Anns an aiseirigh uime sin, co dhiubh d'am bean i? oir bha i aig an t-seachdnar 'na mnaoi.

34 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e riu, Tha clann an t-saoghail so a' pòsadh, agus air: i tabhairt am pòsadh:

35 Ach an droing sin a mheasar gur airidh iad air an t-saoghal ud fhaghail, agus an aiseirigh o na marbhaibh, cha 'n'eil iad a' pòsadh, no air an tabhairt am pòsadh.

36 Agus cha'n urraim iad bàs fhaghail ni's mò; oir tha iad an coimh-inbhe ris na h-ainglibh, agus is iad clann Dé iad, air bhi dhoibh 'nan cloinn do'n aiseirigh.

37 Ach gu'n éirich na mairbh, nochd Maois fein aig a' phreas, an uair a ta e gairm do'n Tighearn, Dia Abraham, agus Dia Isaac, agus Dia Iacob.

38 A nis cha'n e Dia nam marbh e, ach nam beo: oir a ta iad uile beo dhasan.

39 An sin fhreagair dream àraidh do na scriobhuichibh, agus thubhairt iad, A mhaighstir, is maith a labhair thu.

40 Agus cha robh chridh' aca tuilleadh ni sam bith fhèdraich dheth.

41 Agus thubhairt e riu, Cionnus a deir iad gur e Criosd mac Dhaibhidh?

42 Agus a deir Daibhidh féin ann an leabhar nan Salm, Thubhairt an Tighearn re m' Thighearn Suidh air mo làmh dheis,

43 Gus an cuir mi do naimhde 'nan stòl fuidh d' chosaibh.

44 Tha Daibhidh air an aobhar sin a' gairm a Thighearna dheth, cionnus ma seadh is e a mhac e?

45 An sin thubhairt e r'a dheis-cloibh, ann an éisdeachd an t-sluaigh uile,

46 Thugaibh an aire dhuibh féin o na scriobhuichibh, leis am miann imeachd annan culaidhibh fada, agus leis an ionmhuinn fáilte *fhaoitinn* air na margaibh, agus na caithrichean a's àirde anns na sionagogaibh, agus na ceud àiteachla-suidhe aig féisdibh;

47 A shluigeas suas tighean bhant-rach, agus air sgàth deadh choslais a ni ùrnuighean fada: gheibh iad sin an dteadh a's mò.

CAIB. XXI.

A G U S air dha amharc suas, chunnaic e na daoine saibhre a' tilgeadh an tiodhlacan ann an àite coimhead an ionmhaish.

2 Agus chunnaic e mar an ceudna bantrach bhochd àraidh a' tilgeadh dà leth-fheoirling an sin.

3 Agus thubhairt e, Gu fìrinneach a deirim ribh gu'n do chuir a' bhant-rach bhochd so ni's mò ann na iad uile.

4 Oir thig iad so uile d'am pailteas a steach do thiodhlacaibh Dhé: ach thig ise d'a h-uireasbhuidh féin ann beathachadh uile a bha aice.

5 Agus air do chuid diubh bhi labhairt mu'n teampull, mar a bha e air a dheanamh maiseach le clachaibh sgiamhach, agus le tiodhlacaibh, thubhairt e,

6 *A thaobh* nan nithe so a chi sibh, thig na làithean, anns nach fàgar clach air muin cloiche *dhiubh* nach tilgear sìos.

7 Agus dh'fhèdraich iadsan deth, ag ràdh, A mhaighstir, c'uin ma ta bhitheas na nithe so? agus ciod e an comhara 'nuair a bhios na nithe so gu teachd gu crìch?

8 Agus thubhairt esan, Feuchaibh nach meallar sibh; oir thig mòran ann am ainmse, *ag* ràdh, Is mise *Criosd*; agus a ta 'n t-àm am fagus: uime sin na leanaibh iad.

9 Ach an uair a chluinneas sibh mu chogannaibh, agus mu cheann-àireibh a, na biodh mòr gheilt oirbh: oir is éigin do na nithibh so tachairt air tùs, ach cha 'n'eil a' chrìoch air bàll.

10 An sin thubhairt e riu, Eiridh cinneach an aghaidh cinnich, agus rioghachd an aghaidh rioghachd:

11 Agus bithidh criothanna mòra talmhainn ann an iomadh àit, agus gortaidh, agus plàighean, agus nithe uamhasach, agus comharan mòra o nèamh.

12 Ach rompa so uile cuiridh iad làmh annaibhse, agus geur-leanaidh iad sibh, 'gar tabhairt thairis do choimh-thionalaibh agus do phrìosunaibh, 'gar tabhairt chum rìghrean agus uachdarana air sgàth m'ainmese.

13 Agus tachraidh so dhuibhse mar fhianuis.

14 Air an aobhar sin daingnichibh ann bhur cridhibh, gun smuaineachadh roimh làmh, ciod a fhreagrais sibh air bhur son féin:

15 Oir bheir mise dhuibh beul agus gliocas, nach bi bhur naimhdean

a *bhuaireas, éirigh-mach.*

b *shionagogaibh.*

uile comasach air lahairt no cur' 'na aghaidh.

16 Agus brathar sibh le'r pàrant- aibh agus le'r bràithribh, agus le'r luchd dàimhe agus le'r cairdebh; agus bheir iad fainear *cuid* dhibh a ehur gu bàs.

17 Agus bithidh fuath aig na h-uile dhaoineibh dhuibh air son m'alamese.

18 Ach cha chaillear fuilteina do ghruaig bhur cinn.

19 Ann bhur foighidin sealbhaich- ibh bhur n-anama féin.

20 Agus an uair a chi sibh Ierusa- lem air a cuairteachadh le armait- ibh, an sin biodh fhios agaibh gu bheil a fàsachadh am fagus.

21 An sin teicheadh iadsan a ta ann Iudea chum nam beann, agus imicheadh iadsan a ta 'na meadhonsa mach aisde; agus na rachadh iadsan a ta sa' mhachair, a steach innte.

22 Oiris iad sin làithean an diogh- altais, chum gu'n coimblionar na h-uile nithe a ta scriobhta.

23 Ach mo thruaigh na mnà a bhios torrach, agus iadsan a bhios a' toirt ciche anns na làithibh sin: oir bithidh teanntachd mhòr san dùth- aich, agus fearg air a' phobull so.

24 Agus tuitidh iad le faohhar a' ehlaidheimh, agus bheirear iad am braighdeanas chum nan uile chinn- each: agus bithidh Ierusalem air a saltair sìos fuidh na Cinnich, gus an coimhlionar aimsire nan Cinneach.

25 Agus bithidh comharan anns a' ghréin, agus anns a' ghealaich, agus anns na reultaibh; agus air an tal- amh airc nan cinneach, ann an iomachomhairle, an cuan agus na tonnan a' beuchdaich;

26 Cridhe dhaoine 'gan tréigsinn trid eagal, agus feitheamh nan nithe sin a ta teachd air an domhan; oir bithidh cumhachda nan nèamh air an crathadh.

27 Agus an sin chi iad Mac an duine a' teachd ann an neul, le cumh- achd agus mòr ghlòir.

28 Agus an uair a thòisicheas na nithe so air tachairt, an sin amhaire- ibh suas, agus togaibh bhur cinn; oir a ta bhur saorsa am fagus.

29 Agus labhair e cosamhlachd riù, Amhaireibh air a' chraoibh- fhige, agus na craobhan uile:

30 'Nuair a bhios iad a cheana a' cur a mach an *duillich*, air fhaicinn duibh, aithnichidh sibh uaibh féin, gu bheil an samhradh a nis am fagus.

31 Agus mar an cendna sibhse, a rìinneag. b cruaidh-chàs.

'nuair a chi sibh na nithe so a' tach- airt, biodh fhios agaibh gu bheil rioghachd Dhé fagus do làimh.

32 Gu deimhin a deirim ribh, nach d'théid an linne so thairis, gus an coimblionar na nithe so uile.

33 Théid nèamh agus talamh thairis: ach cha d'théid mo bhrì- athrasa thairis a choidhch.

34 Agus thugaibh an aire dhuibh féin, ais eagal uair air bith gu'm bi bhur cridhe fuidh uallaich le gedcair- eachd, agus le misge, agus le ro- chùram mu nithibh na beatha so, agus gu'n d'thig an là sin oirbh gu h-obann.

35 Oir mar rihe thig e air na h-uile dhaoineibh a ta 'g àiteachadh aghaidh na talmhainn uile.

36 Deanaibhse air an aobhar sin faire, a deanamh ùrnuigh gach àm, chum's gu measar gur airidh sibh air dol as o na nithibh sin uile a ta gu teachd, agus seasamh an làthair Mhic an duine.

37 Agus bha e san là a' teagasg san teampull, agus san oidhche chaidh e mach, agus dh'fhan e air an t-sliabh, d'an goirear *sliabh* nan crann-ola.

38 Agus thainig an sluagh uile gu moch d'a ionnsuidh san teampull, a dh'éisdeachd ris.

CAIB. XXII.

A NIS dhruid *riu* féisdf an arain neo-ghoirtichte, d'an goirear a' chaisg.

2 Agus bha na h-àrd shaghairt agus na scriohluichean ag iarraidh cionnus a dh'fheudadh iad esan a chur gu bàs; oir bha eagal an t-sluaigh orra.

3 An sin chaidh Satan ann an Iudas d'an corh-ainm Iscariot, a bha do àireamh an dà fhir dheug.

4 Agus dh'imich e agus labhair e ris na h-àrd shagartaibh agus ri ceannardaibh an *teampull*, cionnus a bhrathadh se esan doibh.

5 Agus bha iad subhach, agus rinn iad coimhcheangal airgid a thabhairt da.

6 Agus gheall esan, agus dh'iarr e àm iomchuidh air a bhrath dhoibh gun an sluagh a bhi làthair.

7 An sin thainig là an arain neo-ghoirtichte, anns'am b'éigin an t- uan-càisge a mharhadh.

8 Agus chuir e uaith Peadar agus Eoin, ag ràdh, Imichibh, agus ulluichibh dhuinn a' chàisg, chum gu'n ith sinn i.

c ginealach. d craos. e meisg, f féill. z gairmear. h prìomh shagairt.

9 Agus thubhairt iadsan ris, C'ait an àill leat sinn a dh'ulluchadh?

10 Agus thubhairt e riu, Feuch, air dhuibh dol a steach do'n bhaile, tachraidh oirbh duine, a giùlan soithich uisge; leanaibh e do'n tigh anns an d'théid e steach.

11 Agus abruibh ri fear an tighe, A deir am maighstir riut, C'ait am bheil an seòmar aoidheachd anns an àith mi a' chàisg maille ri m' dheiscioblubh?

12 Agus feuchaidh e dhuibh àrd sheomar farsaing uidhimichte: ulluichibh an sin.

13 Agus dh'imich iad agus fhuair iad mar thubhairt e riu: agus dh'ulluich iad a' chàisg.

14 Agus an tràth thainig an uair, shuidh e sìos, agus an dà abstol deug maille ris.

15 Agus thubhairt e riu, Le mòr thogradh mhiannaich mi a' chàisg so itheadh maille ribh roimh dhomh fulang:

16 Oir a deirim ribh, nach ith mi dbith tuilleadh, gus an coimhlionar i ann an rioghachd Dhé.

17 Agus ghlac e cupan, agus air dha buidheachas a thabhairt, thubhairt e, Gabhaibh so, agus roinnibh eadruibh féin e.

18 Oir a deirim ribh, nach òl mi do thoradh na fionain, gus an d'thig rioghachd Dhé.

19 Agus ghlac e aran, agus an déigh buidheachas a thabhairt, bhris e, agus thug e dhoibhsan e, ag ràdh, Se so mo chorps a ta air a thoirt air air bhur sonsa: deanuibh so mar chuimhneachan ormsa.

20 Agus mar an ceudna an cupan, an déigh na suipeir, ag ràdh, Is e'n cupan so an tiomnadh nuadh ann am fhuilse, a dhòirteadh air bhur sonsa.

21 Ach feuch, làmh an ti a bhrathas mise maille rium air a' bhòrd.

22 Agus gu firinneach a ta Mac an duine ag imeachd a réir mar a dh'orduicheadh: ach is anaobhinn do'n duine sin leis am brathar e.

23 Agus thòisich iadsan air fiosrachadh eatorra féin, co aca bha gus an ni so a dheanamh.

24 Agus bha mar an ceudna comh-stri eatorra, co aca bu mhò a bhiodh.

25 Ach thubhairt esan riu, A ta aig righribh nan Cinneach tighearnas orra; agus goirear daoine fial dhuibhsan, aig am bheil ùghdarras a orra.

26 Ach na bithibhse mar sin: ach

an neach a's mò 'nar measg, biodh e mar an neach a's òig^b: agus an ti a's àirde, mar esan a ta ri frithealadh.

27 Oir co aca 's mò, an ti a shuidheas air bòrd, no esan a fhritheileas? nach e 'n ti a shuidheas; ach a ta mise 'nar measg^a mar fhear-frithealaidh.

28 Is sibhse iadsan a dh'fhan maille riumsa ann am dheuchainnibh^c,

29 Agus a ta mise 'g orduchadh dhuibh rioghachd, mar a' dh'orduich m' Athair dhomhsa:

30 Chum's gu'n ith agus gu'n òl sibh air mo bhordsa ann am rioghachd, agus gu'n suidh sibh air caithrichibh rioghail, a' toirt breth air dà threibh dheug Israeil.

31 Agus thubhairt an Tighearn, A Shimoin, a Shimoin, feuch, dh'iarr Satan sibhse, chum bhur criaradh mar chruineachd:

32 Ach ghuidh mise air do shonsa, nach diobradh do chreidimh thu: agus an uair a dh'iompoichear thu^d, neartuich do bhràithre.

33 Agus thubhairt esan ris, A Thighearn, tha mise ullamh gu dol maille riut araon chum prìosuin, agus chum bàis.

34 Agus thubhairt esan, A deirim riut, a Pheadair, nach goir an coil each an diugh, gus an àicheadh thu tri uairean gur aithne dhuit mi.

35 Agus thubhairt e riu, 'Nuair a chuir mi uam sibh gun sporan, agus gun mhàla, agus gum bhrògan, an robh wireasbhuidh ni sam bith oirbh? Agus thubhairt iad, Cha robh.

36 An sin thubhairt e riu, Ach a nis ge b'e aig am bheil sporan, togadh se e, agus mar an ceudna a mhàla: agus an ti aig nach 'eil claidheamh, reiceadh e fhalluing, agus ceannachadh e aon.

37 Oir a deirim ribh, gur éigin fathastanni so ta scriobhta a choimhlionadh anuamsa. Agus bha e air àireamh an measg nan ciontach: oir a ta crìoch aig na nithibh ud, a ta mu m' thimchiollsa.

38 Agus thubhairt iadsan, A Thighearn, feuch, a ta dà chlaidheamh an so. Agus thubhairt esan riu, Is leoir e.

39 Agus air dha dol a mach chaidh e, mar bu ghnàth leis, gu sliabh nan crann-ola; agus lean a dheisciobuil e.

40 Agus an uair a thainig e do'n àit, thubhairt e riu, Deanaibh ùr-

b a's lugha. c bhuaibh.

d bhios tu air tionndadh.

a smachd, cumhachd.

nuigh, chum's nach tuit sibh ann am buaireadh.

41 Agus thairngeadh esan uatha mu thimchioll urchuir chloiche, agus leig se e féin air a ghluinibh, agus rinn e ùrnuigh,

42 Ag ràdh, Athair, ma's toil leat cuir an cupan so tharum: gidheadh, na b'i mo thoilse, ach do thoilse gu robh deanta.

43 Agus dh'fhoillsicheadh dha aingeal o nèamh, 'ga neartachadh.

44 Agus air bhi dha ann an cruaidh ghleachd anama, rinn e ùrnuigh ni bu dùrachdaiche: agus bha fhallas mar bhraona mòra fola a' tuiteam sìos air an talamh.

45 Agus air dha éirigh o ùrnuigh, thainig e chum a dheisciobul, agus fhuair e 'nan codal iad tre thuirse.

46 Agus thubhairte riu, C'ar son a ta sibh 'nar codal? éiribh, agus deanaibh ùrnuigh, chum's nach tuit sibh ann am buaireadh.

47 Agus an uair a bha e fathast a' labhairt, feuch sluagh, agus dh'imich esan d'am b'ainm Iudas, aon do'n dà fhear dheug, rompa, agus dhruid e ri h-Iosa, chum a phògadh.

48 Ach thubhairt Iosa ris, A Iudais, am bheil thu le pòig a' brath Mhic an duine?

49 Agus an uair a chunnaic iadsan a bha mu thimchioll-san an ni a bha gu tachairt, thubhairt iad ris, a Thighearn, am buail sinn leis a' chlaidheamh?

50 Agus bhuail aon diubh seirbhiseach an àrd shagairt, agus ghearr e dheth a chluas dheas.

51 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e, Fulaingibh gu so. Agus bhean e r'a chluais, agus shlànuich e i.

52 An sin thubhairt Iosa ris na h-àrdshagartaibh agus ceannardaibh an teampuill, agus na seanairibh, a thainig d'a ionnsuidh, An d' thainig sibh a mach le cloidhibh agus le bataibh, mar gu b'ann an aghaidh fir-reubainn?

53 'Nuair a bha mi gach là maille ribh san teampull, cha do shìn sibh a mach *bhur* làmhnan a'm' aghaidh: ach 's i so *bhur* n-uairse, agus cumhachd an dorchadais.

54 An sin rug iad air, agus thug iad leo e b do thigh an àrd shagairt. Agus lean Peadar am fad uaith e.

55 Agus air dhoibh teine fhadadh ann am meadhon an talla, agus suidhe sìos am fochaira chéile, shuidh Peadar 'nam meadhon.

56 Ach chunnaic cailin àraidh e 'na shuidhe aig an teine, agus air dh'i amharc gu geur air, thubhairt i, Bha'm fear so mar an ceudna maille ris.

57 Agus dh'àicheadh esan e, ag ràdh, A bhean, cha'n aithne dhomh e.

58 Agus beagan 'na dhéigh sin chunnaic neach eile e, agus thubhairt e, 'S ann diubh thusa mar an ceudna. Agus thubhairt Peadar, A dhuine, cha 'n ann.

59 Agus mu thimchioll ùine aon uaire 'na dhéigh sin, chathaich neach eile air, ag ràdh, Gu fìrinneach bha'm fear so mar an ceudna maille ris; oir is Galiléach e.

60 Agus thubhairt Peadar, A dhuine, cha 'n aithne dhomh ciod a ta thu 'g ràdh. Agus air ball am feadh a bhia e fathast a' labhairt, ghoir an coileach.

61 Agus air tionndadh do'n Tigh-earn, dh'amhairc e air Peadar; agus chuimhnich Peadar focal an Tigh-earna, mar thubhairt e ris, Mun goir an coileach, àicheadh tu mi tri uair-ean.

62 Agus chaidh Peadar a mach agus ghul e gu goirt.

63 Agus rinn na daoine, a chum Iosa, fanoid air, 'ga bhualadh.

64 Agus an uair a dh'fholuich iad a shùilean, bhuail iad e san aghaidh, agus dh'fheòraich iad deth, ag ràdh, Dean fàidheadaireachd cò e a bhuail thu?

65 Agus labhair iad mòran do nithibh eile gu toibheumach 'na aghaidh.

66 Agus an uair a bha 'n là air teachd, chruinnich seanadh an t-sluaigh, agus na h-àrd shagairt agus na scriobhuichean an ceann a chéile, agus thug iad esan chum an comhairle,

67 Ag ràdh, An tusa Criosd? innis dhuinn. Agus thubhairt e riu, Ma dh'innseas mi dhuibh, cha chreid sibh.

68 Agus ma dh'fheòraicheas mi *ni air bith*, cha toir sibh freagradh dhomh, agus cha leig sibh as mi.

69 O'n àm so bithidh Mac an duine 'na shuidhe air deàs làimh cumhachd Dhé.

70 An sin thubhairt iad uile. An tusa mi seadh Mac Dhé? Agus thubhairt e riu, A deir sibhse gur mi.

71 Agus thubhairt iad, Ciod tuilleadh am feum a ta againn air fianuis? oir chuala sinn fein i as a bheul féin.

^a creachadair, meirlich.

^b agus thug iad e.

^c chomhdaich.

CAIB. XXIII.

A GUS air éirigh d'an cuideachd uile, thug iad e gu Pilat.

2 Agus thòisich iad air a chasaid, ag ràdh, Fhuair sinn am fear so a' clàonadh a' chinnich, agus a' bacadh cis a thoirt do Cheasar, ag ràdh, Gur e féin Criosd an rìgh.

3 Agus dh'fhebraich Pilat deth, ag ràdh, An tusa rìgh nan Iudhach? agus fhreagair esan agus thubhairt e, A deirt tu e.

4 An sin thubhairt Pilat ris na h-àrd shagartaibh agus ris an t-sluagh, Cha 'n eil mi faotainn coire air bith san duine so.

5 Agus bha iadsan ni bu ro dhéine, ag ràdh, Tha e buaireadh an t-sluaigh, a' teagasg tre Iudea uile, a' tòiseachadh o Ghalile gus an àit so.

6 'Nuair a chuala Pilat mu Ghalile, dh'fhebraich e'm bu Ghaliléach an duine.

7 Agus an uair a chual e gu'm b'ann fo uachdaranachd a Heroid a bha e, chuir se e gu Herod, a bha e féin an Ierusalem sna làithibh sin.

8 Agus an uair a chunnaic Herod Iosa, bha aoibhneas mòr air: oir bha déidh aige rè ùine fhada air esan fhaicinn, do bhrìgh gu'n cual e mòran uime; agus bha dùil b aige gu 'm faicadh e miorbhuil éigin air a dheanamh leis.

9 An sin dh'fhebraich e mòran do cheisdibh dheth; ach cha d'thug e freagradh sam bith air.

10 Agus sheas na h-àrd shagairt agus na scrìobhuichean 'ga chasaid gu dian.

11 Ach chuir Herod agus a luchd-cogaidh an neo-mheas e, agus rinn iad fànoid air, agus an déigh a sgeadachadh an eudach dealrach e chuir e air ais gu Pilat e.

12 Agus rinneadh Pilat agus Herod 'nan cairdibh d'a chéile san là sin; oir bha iad roimhe sin an naimhdeas r'a chéile.

13 Agus an uair a ghairm Pilat an ceann a chéile na h-àrd shagairt, agus na h-uachdarain, agus an sluagh,

14 Thubhairt e riu, Thug sibh a'm' ionnsuidhs' an duine so, mar neach a ta tionndadh an t-sluaigh a thaobh; agus feuch, air dhomh a cheasnachadh ann bhur làthair, cha d'fhuair mi coire air bith san duine so, thaobh nan nithe sin mu'm bheil sibh a' deanamh casaid air;

15 No mar an ceudna Herod; oir

chuir mi d'a ionnsuidh sibh, agus feuch, cha d'rinneadh nì air bith leis d toilltinneach air bàs.

16 Uime sin, air dhomhsa a smachdachadh, leigidh mi as e.

17 Oir b'èigin da aon a leigeadh as doibh air an fhéisd.

18 Agus ghlaodh iad a mach dh'aon ghuth, ag ràdh, Beir uainn am fear so, agus leig air a chomas duinne Barabas:

19 (Neach, air son ceannairce àraidh a rinneadh anns a' bhaile, agus air son mortaidh, a thilgeadh am prìosun.)

20 Air an aobhar sin labhair Pilat riu a ris, air dha bhi toileach Iosa a chur fa sgaoil.

21 Ach ghlaodh iadsan, ag ràdh, Ceus e, ceus e.

22 Agus thubhairt e riu an treas uair, C'ar son, cìod an cron a rinn e? cha d'fhair mise cùis bhàis air bith ann: uime sin, an déigh dhomh a smachdachadh, leigidh mi as e.

23 Agus luidh iadsan air le guthaibh mòra, ag iarraidh esan a cheusadh; agus bhuadhaich an guthanna-san, agus guthannu nan àrd shagart.

24 Agus thug Pilat breth gu'n deanta na dh'iarr iad.

25 Agus leig e mach dhoibh esan a thilgeadh am prìosun air son ceannairce agus mortaidh, an neach a dh'iarr iad; ach thug e thairis Iosa d'an toil.

26 Agus an tràth thug iad leo e, rug iad air Simon, duine àraidh o Chirene, a bha teachd o'n dùthaich, agus chuir iad an crann-ceusaidh air, g'a iomchar an déigh Iosa.

27 Agus lean cuideachd mhòr e do'n t-sluagh, agus do mhnaibh, a bha mar an ceudna ri bròn e agus 'ga chaoineadhsan.

28 Ach air tionndadh do Iosa riu, thubhairt e, A nigheana Ierusalem, na guilibh air mo shonsa, ach guilibh air bhur son féin, agus air son bhur cloinne:

29 Oir feuch, a ta na làithean a' teachd, anns an abair iad, Is beann-ùichte na mnàì sheasgaf, agus na bronna nach do ghiùlain clann, agus nà cìocha nach d'thug bainne.

30 An sin tòisichidh iad air a ràdh ris na beanntaibh, Tuitibh oirmne; agus ris na cnocaibh, Folaichibh sinn.

31 Oir ma ni iad na nithe so ris a' chrann ùr, cìod a ni iad ris a' chrìon-aich?

32 Agus thugadh mar an ceudna

a fo chumhachd, fa riaghladh.
b dòchas. c ro gheal.

d dha. e bas-bhualadh.
f neo-thorach, gun sliochd.

dithis eile a bha 'nan luchd droch-bheirt, chum bhi air an ceusadh maille ris.

33 Agus au uair a thainig iad do'n àit d'an goirear Calbharia, an sin cheus iad e féin, agus na droch dhaoine; fear dhiubh air a làimh dheis, agus am fear eile air a làimh chli.

34 An sin thubhairt Iosa, Athair, maith dhoibh; oir cha 'n'eil fhios aca ciod a ta iad a' deanamh. Agus ag roinn eudaich dhoibh, thilg iad crannchur air.

35 Agus sheas an sluagh ag amharc: agus rinn na h-uachdarain fanoid air maille riusan, ag ràdh, Shaor e daoine eile; saoradh se e féin, ma's e so Crìosd, aon taghta Dhé.

36 Agus rinn na saighdearan mar an ceudna fanoid air, a' teachd d'a ionnsuidh, agus a' tairgseadh fion geur dha,

37 Agus ag ràdh, Ma's tu rìgh nan Iudhach, teasairg thu féin.

38 Agus bha scriobhadh mar an ceudna air a scriobhadh os a cheann, ann an litricheibh Gréigis, agus Laidin, agus Eabhra, IS E SO RIGH NAN IUDHACH.

39 Agus thug aon do na droch dhaoineibh a chrochadh, toibheum dha, ag ràdh, Ma's tu Crìosd, saor thu féin agus sinne.

40 Ach fhreagair am fear eile, agus chonaich se e, ag ràdh, Nach 'eil eagal Dé ort, agus gu bheil thu fuidh 'n aon dìteadh ris?

41 Agus sinne da rìreadh an ceartas: oir a ta sinn a' faotainn nan nithe sin a thoill ar gnìomharan: ach cha d'rinn an duine so cron air bith.

42 Agus thubhairt e ri h-Iosa, A Tighearn, cuimhnich ormsa 'nuair a thig thu do d' rioghachd.

43 Agus thubhairt Iosa ris, Gu deimhin a deirim riut, gu'm bi thu maille riumsa 'n diugh ann am parras.

44 Agus bha e mu thimchioll na seathadh uaire, agus bha dorchadas air an talamh uile gus an naothadh uair.

45 Agus dhorchaicheadh a' ghrian, agus reubadh brat-roinn an teampuill 'na mheadhon.

46 Agus an uair a ghlaodh Iosa le guth mòr, thubhairt e, Athair, a ta mi tiomnadh mo spioraid a'd' làmh-aibhsa: agus an uair thubhairt e so, thug e snas an deo.

47 A nis an uair a chunnaic an ceannard-ceud ann a rinneadh, thug e glòir do Dhia, ag ràdh, Gu firinn-each b'ionracan an duine so.

48 Agus an sluagh uile a chruinnich dh'ionnsuidh an t-seallaidh sin, an uair a chunnaic iad na nithe a rinneadh, phill iad air anais, a' bualadh an uchd.

49 Agus sheas a luchd eòlais uile, agus na mnà a lean e o Ghalile, am fad uaith, ag amharc air na nithibh sin.

50 Agus feuch, duine àraidh d'am b'ainm Ioseph, combhairleach, a bha 'na dhuine maith, agus 'na fhìrean.

51 (Cha d'aontaich an duine so d'an combhairle no d'an gnìomh) O Arimatea, baile leis na h-Iudhach-aibh, (neach mar an ceudna aig an robh sùil ri rioghachd Dhé.)

52 Chaidh esan gu Pilat, agus dh'iarr e corp Iosa.

53 Agus air dha a thoirt a nuas, phaisg e ann an lìon-eudach e, agus chuir e ann an uaigh e a chladhaicheadh a carraig, anns nach do chuir-eadh aon duine rianh roimhe.

54 Agus b'e sin là an ulluchaidh, agus bha 'n t-sàbaid am fagus.

55 Agus lean na mnà a thainig maille ris o Ghalile, agus chunnaic iad an uaigh agus cionnus a chuir-eadh a chorp.

56 Agus phill iad, agus dh'ulluich iad spìosraidh, agus ola deadh bhoilaidh; agus ghabh iad tàmh air là na sàbaid, a réir na h-àithne.

CAIB. XXIV.

AN IS air a' cheud là do'n t-seachdain, gu ro mhoch air mhaduinn, thainig iad chum na h-uaighe, a' toirt leo nan spìosraidh a dh'ulluich iad, agus mnà àraidh eile maille riu.

2 Agus fhuair iad a' chlach air a caruchadh o'n uaigh.

3 Agus air dhoibh dol a steach, cha d'fhuair iad corp an Tighearna Iosa.

4 Agus am feadh a bha iad an iomacheist fa'n ni so, feuch, sheas dithis dhaoine làimh riu ann an end-aichibh dealrach.

5 Agus air bhi dhoibh fuidh eagal, agus a' cromadh an aghaidh chum na talmhainn, thubhairt iad riu, C'ar son a ta sibh ag iarraidh an ti a ta beo am measg nam marbh?

6 Cha 'n'eil e 'n so, ach dh'éirich e: cuimhnichibh mar a labhair e ribh air dha bhi fathast ann an Galile,

7 Ag ràdh, Is éigin do Mhac an duine bhi air a thubhairt thairis do làmh-aibh dhaoine peacach, agus a bhi air a cheusadh, agus éirigh a ris an treas là.

^a àit a' ehlaigninn.

^b luibhean cùbhraidh.

8 Agus chuimhnich iad a bhriathran.

9 Agus air dhoibh pilltinn o'n uaigh, dh'innis iad na nithe so uile do'n aon fhear deug, agus do chàch uile.

10 Agus b'i Muire Magdalen, agus Ioanna, agus Muire *màthair* Sheumais, agus mnà eile maille riu, a dh'innis na nithe so do na h-abstol-aibh.

11 Agus mheasadh am briathra leo-san mar sgeula faoin, agus cha do chreid siad iad.

12 An sin air éirigh do Pheadar, ruith e chum na h-uaighe, agus air dha cromadh sìos, chunnaic e'n lion-eudach 'na luidhe leis féin, agus dh'fhalbh e, a' gabhail iongantais leis féin mu'n ni so a rinneadh.

13 Agus feuch, bha dithis diubh a' dol air an là sin féin gu baile d'am b'ainm Emaus, a bha tri fichead stàid o Hierusalem.

14 Agus bha iad a' labhairt eatorra féin mu thimchioll nan nithe ud uile a thachair.

15 Agus an uair a bha iad a' còmhradh, agus a' coimh-reusonachadh, thainig Iosa e féin am fagus, agus dh'imich e maille riu.

16 Ach bha'n sùilean air an cumail, air chor as nach d'aithnich iad e.

17 Agus thubhairt e riu, Ciod e an còmhradh so air am bheil sibh a' teachd eadruibh féin, ag imeachd dhuibh, agus sibh dubhach?

18 Agus fhreagair fear diubh d'am b'ainm Cleopas, agus thubhairt e ris, Am bheil thus' a mhàin a' d'choigreach an Ierusalem, agus gun fhios agad air na nithibh a rinneadh innnte anns na làithibh so?

19 Agus thubhairt e riu, Ciod na nithe? Agus thubhairt iadsan ris, Na nithe a thaobh Iosa o Nasaret, a bha 'na fhàidh cumhachdach ann an gnìomh agus ann am focal am fianuis Dé, agus an t-sluaigh uile:

20 Agus cionnus a thug na h-àrd shagairt agus ar n-uachdarain thairis chum dìfith bàis e, agus a chèus iad e.

21 Ach bha dùil againne gu'm b'esan an ti a bha gu Israel a shaoradh; agus a thuilleadh air so uile, 's e 'n diugh an treas là o rinneadh na nithe so.

22 Agus mar an ceudna, chuir maàin àraidh dhinn féin, a chaidh gu moch a dh'ìonsuidh na h-uaighe, mar òghnadh a oirnn:

23 Agus an uair nach d'fhuair iad a chorp; thainig iad, ag ràdh, gu'm

fac iad sealladh do ainglibh, a thubh airt gu bheil e beo.

24 Agus chaidh dream àraidh dhiubhsan a bha maille ruinn féin, chum na h-uaighe, agus fhuair iad eadhon mar thubhairt na mnà; ach cha'n fhac iad esan.

25 An sin thubhairt e riu, O dhaoine amaideach b, agus mall-chridheach a chreidsinn nan nithe sin uile a labhair na fàidhean!

26 Nach b'éigin do Chrìosd na nithe so fhulang, agus dol a steach d'a ghlòir?

27 Agus air dha tòiseachadh o Mhaois, agus o na fàidhibh uile dh'eadar-mhìnich e dhoibh anns na scriobtuiribh uile na nithe m'a thimchioll féin.

28 Agus dhruid iad ris a' bhaile, d'an robh iad a' dol: agus leig esan air gu'n rachadh e ni b'fhaide.

29 Ach choimhéignich iadsan e, ag ràdh, Fan maille ruinne, oir a ta e dlùth do'n fheasgar, agus tha deir-eadh an là ann. Agus chaidh e steach a dh'fhuireach maille riu.

30 Agus an uair a shuidh e gu biadh maille riu, air dha aran a ghlacadh, bheannuich se e, agus bhris se e, agus thuge dhoibh e.

31 Agus dh'fhosgadh an sùilean, agus dh'aithnich iad e; agus chaidh e as an t-sealladh.

32 Agus thubhairt iad r'a chéile, Nach robh ar cridhe a' lasadh ann-a-inn, am feadh a bha e a' labhairt ruinn air an t-slighe, agus an uair a dh'fhosgail e dhuinn na scriobtuirean?

33 Agus dh'éirich iad air an uair sin féin, agus phill iad gu Hierusalem, agus fhuair iad an t-aon fhear deug cruinn an ceann a chéile, agus an dream a bha maille riu,

34 Ag ràdh, Dh'éirich an Tighearn darireadh, agus chunncas le Simon e.

35 Agus dh'innis iad na nithe a rinneadh air an t-slighe, agus mar a dh'aithnicheadh leo e ann am briseadh an arain.

36 Agus ag labhairt nan nithe so dhoibh, sheas Iosa féin 'nam meadhon, agus a deir e riu, Sìth maille ribh.

37 Ach bha iadsan fuidh gheiltchrith agus fuidh eagal, agus shaoil iad gur spiorad a chunnaic iad.

38 Agus thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh fuidh bhuaireas, agus c'ar son a ta smuaintean ag éirigh suas ann bhur cridhibh?

39 Feuchaibh mo làmhan agus mo chosan, gur mi féin a th'ann: laimh-

sichibh mi, agus faicibh, oir cha 'n'eil aig spiorad feoil agus cnàmha, mar a chi sibh agamsa.

40 Agus an uair a thubhairt e so, nochd e dhoibh a làmhnan agus a chosan.

41 Agus air bhi dhoibh fathast mi-chreideach tre aoibhneas, agus iad fuidh iongantas, thubhairt e riu, Am bheil biadh sam bith agaibh an so?

42 Agus thug iad da mìr do iasg ròiste, agus do chìr-mheala.

43 Agus ghlac se e, agus dh'ith e 'nam fianuis.

44 Agus thubhairt e riu, 'S iad so na briathran a labhair mi ribh, 'nuair a bha mi fathast maille ribh, gur éigin do na h-uile nithibh a ta scriobhta ann an lagh Mhaois, agus anns na fàidhibh, agus anns na salm-aibh am thimchiollsa, bhi air an coimhlionadh.

45 An sin dh'fhosgail e an tuigse, chum gu'n tuigeadh iad na scriobtuir-ean.

46 Agus thubhairt e riu, Mar so a

ta e scriobhta, agus mar so b'éigin do Chrìosd fulang, agus éirigh o na marbhaibh an treas là:

47 Agus aithreachas agus maith-eanas peacaidh bhi air an searmon-achadh 'na ainmsan, do na h-uile chinneachaibh, a' toiseachadh aig Ierusalem.

48 Agus is fianuisean sibhse air na nithibh so.

49 Agus feuch, cuireamsa gealladh m' Athar oirbh: ach fanaibhse ann am baile Ierusalem, gus an sgèad-aichear le cumhachd o na h-àrdaibh sibh.

50 Agus thug e mach iad co fhad as Betani: agus thog e suas a làmh-an, agus bheannuich e iad.

51 Agus am feadh a bha e 'gam beannuchadh, dhealaicheadh riu e, agus thogadh suas gu nèamh e.

52 Agus rinn iad aoradh dha, agus phill iad gu Hierusalem le gairdeach-as mòr:

53 Agus bha iad a ghnàth anns an teampull, a' moladh agus a' beann-uchadh Dhé. Amen.

AN SOISGEUL A REIR EOIN.

CAIB. I.

A NNS an toiseach bhaam Focal, agus bha 'm Focal maille ri Dia, agus b'e 'm Focal Dia.

2 Bha e so air tùs maille ri Dia.

3 Rinneadh na h-uile nithe leis; agus as eugmhais cha d'rinneadh aon ni a rinneadh.

4 Annsan bha beatha, agus b'i a bheatha solus dhaoine.

5 Agus tha 'n solus a' soillseachadh anns an dorchadas, agus cha do ghabh an dorchadas e.

6 Chuireadh duine o Dhia, d'am b'ainm Eoin.

7 Thainig esan mar fhianuis, chum fianuis a thoirt mu'n t-solus, chum gu'n creideadh na h-uile dhaoine tridsan.

8 Cha b'esan an solus sin, ach chuireadh e chum gu d'thugadh e fianuis mu'n t-solus.

9 B'e so an solus fìor a ta soillseachadh gach uile dhuine tha teachd chum an t-saoghail.

10 Bha e anns an t-saoghal, agus rinneadh an saoghal leis, agus cha d'aithnich an saoghal e.

11 Thainig e dh'ionnsuidh a

dhùcha fein, agus cha do ghabh a mhuinntir fein ris.

12 Ach a mheud 's a ghabh ris, thug e dhoibh cumhachd a bhi 'nan cloinn do Dhia, eadhon dhoibhsan a ta creidsinn 'na ainm:

13 A bha air an gineamhuin, cha'n ann o fhuil, no o thoil na feòla, no o thoil duine, ack o Dhia,

14 Agus rinneadh b am Focal 'na fheoil, agus ghabh e còmhnuidh 'nar measgne, (agus chunnaic sinn a ghlòir, mar ghlòir aoine-ghin Mhic an Athar) lan gràis agus fìrinn.

15 (Thug Eoin fianuis uime, agus ghlaodh e, ag ràdh, 'S e so an ti mu'n dolabhair mi, An ti a ta teachd a'm' dhéigh, tha toiseach aig orm: oir bha e romham).

16 Agus as a làn-san fhuair sinne uile, agus gràs air son gràis.

17 Oir thugadh an lagh le Maois, ach thainig an gràs agus an fhirinn le Iosa Crìosd.

18 Cha'n fhaca neach air bith Dia riamh; an t-aonghin Mic, a ta ann

^a cuiridh mise na gheall m' Athair chugaibh. ^b dh'fhàs.

an uchdan Athar, is esan a dh'fhoillsich e.

19 Agus is i so fianuis Eoin : An nair a chuir na h-Iudhaich sagairt agus Lebhithich o Hierusalem, chum gu'm febraicheadh iad deth, Co thusa ?

20 Dh'aidich esan, agus cha d'àiheadh e; ach dh'aidich e, Cha mhi Crìosd.

21 Agus dh'fhebraich iad deth, Ciod ma seadh ? An tu Elias ? Agus a deir e, Cha mhi. An tu am fàidh ? Agus fhreagair e, Cha mhi.

22 An sin thubhairt iad ris, Cò thu ? chum gu'n tabhair sinn freagradh dhoibhsan a chuir *uatha* sinn : ciod a tha thu 'g ràdh ad thimchioll féin ?

23 Thubhairt e, *Is* mise guth an ti a ghlaodhas anns an fhàsach, Deanaibh dìreach slighe an Tigh-carna, mar thubhairt am fàidh Esaias.

24 Agus an dream a chuireadh leis an *teachdaireachd*, b'ann do na Phairisich iad.

25 Agus dh'fhebraich iad deth, agus thubhairt iad ris, C'ar son ma seadh a ta thu a' baisteadh, mur tu Crìosd, no Elias, no 'm fàidh ?

26 Fhreagair Eoin iad, ag ràdh, Ataims' a' baisteadh le h-uisge; ach a ta neach 'na sheasamh 'nar measg, nach aithne dhuibh.

27 'S e so an ti, a ta teachd a'm' dhéighse, aig am bheil toiseach orm, neach nach airidh mise air barr-iall a bhroige fhuasgladh.

28 Rinneadh na nithe so ann am Betanib air an taobh thall do Jordan, far an robh Eoin a' baisteadh.

29 Air an là màireach chunnaic Eoin Iosa a' teachd d'a ionnsuidh, agus a deir e, Feuch Uan Dé, a ta toirt air falbh peacaidh an t-saoghail !

30 Is e so an ti mu'n dubhairt mi, Tha fear a' teachd a'm' dhéigh, aig am bheil barrachd orm; oir bha e romham.

31 Agus cha robh aithne agamsa air : ach a chum gu'm bitheadh e air fhoillseachadh do Israel, uime sin thainig mi a' baisteadh le h-uisge.

32 Agus thug Eoin fianuis, ag ràdh, Chunnaic mi 'n Spiorad a' teachd a nuas mar choluman o nèamh, agus ghabh e còmhnuidh air.

33 Agus cha b'aithne dhomhsa e : ach an ti a chuir mi a bhaisteadh le h-uisge, thubhairt esan rium, Ge b'e

air am faic thu an Spiorad a' teachd a nuas agus a' gabhail còmhnuidh air, 's e sin an ti a bhaisteadh leis an Spiorad naomh.

34 Agus chunnaic mi, agus rinn mi fianuis, gur e so Mac Dhé.

35 Air an là màireach a ris sheas Eoin, agus dithis d'a dheisciobluibh :

36 Agus air dha ambarc air Iosa agus e ag imeachd, a deir e, Feuch Uan Dhé !

37 Agus chual an dithis dheisciobul e a' labhairt, agus lean iad Iosa.

38 Agus air tionndadh do Iosa, chunnaic e iad 'ga leantuinn, agus a deir e riu, Ciod a tha sibh ag iarraidh ? Thubhairt iadsan ris, Rabbi, (se sin r'a ràdh, air eadar-theangachadh, A mhaighstir) c'ait am bheil thu gabhail còmhnuidh ?

39 A deir e riu, Thigibh agus faicibh. Thainig iad agus chunnaic iad c'ait an robh e gabhail còmhnuidh, agus dh'fhan iad maille ris an là sin : oir bha e mu thimchioll na deicheamh uaire.

40 B'e Andreas, bràthair Shimon Pheadair, aon do 'n dithis a chual Eoin a' labhairt, agus a lean esan.

41 Fhuair esan air tùs a bhràthair féin Simon, agus thubhairt e ris, Fhuair sinne am Mesias, is e sin, air eadar-theangachadh, Crìosd.

42 Agus thug e chum Iosa e, Agus an uair a dh'amhairc Iosa air, thubhairt e, Is tusa Simon mac Iona : goirear Cephas dhìot, is e sin air eadar-theangachadh, Peadar.

43 Air an là 'na dhéigh sin, bu toil le Iosa dol a mach do Ghalile, agus fhuair e Philip, agus a deir e ris, Lean mise.

44 A nis bha Philip o Bhetsaida, baile Aindreas agus Pheadair.

45 Fhuair Philip Natanael agus a deir e ris, Fhuair sinne an ti mu'n do scriobh Maois anns an lagh, agus na fàidhean, Iosa o Nasaret, mac Ioseiph.

46 Agus thubhairt Natanael, ris, Am feud ni maith air bith teachd a Nasaret ? Thubhairt Philip ris, Thig agus faic.

47 Chunnaic Iosa Natanael a' teachd d'a ionnsuidh, agus a deir e uime, Feuch Israeleach da rìreadh, anns nach 'eil cealg.

48 A deir Natanael ris, Cionnus is aithne dhuit mi ? Fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, Mun do ghairm Philip thu, 'nuair a bha thu fuidh 'n

c a' sràid-imeachd.

d Christos

Gr. i. e. Aon ungta.

c Petros

Gr. i. e. carraig.

a Is mise esan aig am bheil a ghuth ag éigheach.

b Betabara.

chrann-fhìge, chunnaic mise thu.

49 Fhreagair Natanael agus thubhairt e ris, Rabbi, is tusa Mac Dhé, is tu Rìgh Israeil.

50 Fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, A chionn gu'a dubhairt mi riut Chunnaic mi thu fuidh 'n chrann-fhìge, am bheil thu creidsinn? chi thu-nìthe a's mò na iad so.

51 Agus thubhairt e ris, Gu deimhin deimhin a deirim ribh, 'Na dhéigh so chi sibh nèamh fosgailte, agus aingil Dhé a' dol suas agus a' teachd a nuas air Mac an duine.

CAIB. II.

AGUS air an treas là bha pòsadh ann an Cana Ghalile; agus bha màthair Iosa an sin.

2 Agus fhuair Iosa mar an ceudna agus a dheisciobuil cuireadh chum a' phòsaidh.

3 Agus air teireachdainn do'n fhìon, thubhairt màthair Iosa ris, Cha 'n'eil fhìon aca.

4 Thubhairt Iosa rithe, Ciod e mo ghnothuchsa riut, a bhean? cha d'thainig m'uairste fathast.

5 Thubhairt a màthair ris an luchd frithealaidh, Ge b'e ni a their e ribh, deanaibh e.

6 Agus bha sea soithichean uisge do chloich air an cur an sin, a rèir guàtha glanaidh nan Iudhach, a ghabhadh dà fheircin no trì gach aon diubh.

7 Thubhairt Iosa riu, Lìonaibh na soithiche le uisge. Agus lìon siad iad gus am beul.

8 Agus thubhairt e riu, Tàirngibh a nis, agus thugaibh chum uachdarain na cuirme. Agus thug iad ann e.

9 'Nuair a bhlais uachdaran na cuirme an t-uisge a rinneadh 'na fhìon, (agus cha robh fhios aige cia as a thainig e; ach bha fhios aig an luchd frithealaidh a tharruing an t-uisge) ghoir uachdaran na cuirme am fear nuadh-pòsda b,

10 Agus thubhairt e ris, Cuiridh gach duine fhìon maith a làthair air tùs; agus an uair a dh'olas daoine gu leoir, an sin am fhìon a's measa: ach ghleidh thus' am fhìon maith gus a nis.

11 An toiseach so do mhìorbhuilbh rinn Iosa ann an Cana Ghalile, agus dh'fhoillsich e a ghloir; agus chreid a dheisciobuil ann.

12 An déigh so chaidh e sìos do Chapernaum, e féin, agus a mhàthair, agus a bhràithrean, agus a dheisciobuil, agus cha d'fhan iad ann mòran do làithibh.

13 Agus bha càisg nan Iudhach am fagus, agus chaidh Iosa suas gu Hierusalem.

14 Agus fhuair e 'nan suidhe anns an teampull luchd reicidh cruidh c, agus chaorach, agus choluman, agus luchd malairt an airgid:

15 Agus air deanamh sgiùrsaird dhado chordaibh caola, dh'fhuadaich e mach as an teampull iad uile, agus na caoraich agus an crobh; agus dhòirt e mach airgid an luchd malairt, agus thilg e na buird thairis;

16 Agus thubhairt e rianan a bha reiceadh choluman, Togaibh iad sin as so; na deanaibh tigh m'Àtharsa 'na thigh marsandachd.

17 Agus chuimhnich a dheisciobuil gu'n robh e scriobhta, Dh'ith eud e do thighe suas mi.

18 An sin fhreagair na h-Iudhaich, agus thubhairt iad ris, Ciod an comhara nochdas tu dhuinne, do bhrìgh gu bheil thu deanamh nan nìthe sin?

19 Fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Leagaibh sìos an teampull so, agus an trì làithibh cuiridh mise suas e.

20 An sin thubhairt na h-Iudhaich, Sea bliadhna agus dà fhichead bha 'n teampull so 'ga thogail, agus an cuir thusa suas an trì làithibh e?

21 Ach labhair esan mu theampull a chuirp.

22 Uime sin an uair bha e air éirigh o na marbhaibh, chuimhnich a dheisciobuil gu'n dubhairt e so: agus chreid iad an scriobtuir, agus am focal a thubhairt Iosa.

23 A nis an uair a bha e an Ierusalem aig a' chàisg, air an fhéisd f, chreid mòran 'na ainm, an uair a chunnaic iad na mìorbhuilean a rinn e.

24 Ach cha d'earb Iosa e féin riu, do bhrìgh gu'm b'aithne dha na h-uile dhaoine,

25 Agus nach robh feum aige neach air bith a dheanamh fianuis air duine: oir bha fhios aige ciod a bha anns an duine.

CAIB. III.

AGUS bha duine do na Phairisich, d'am b'ainm Nicodemus, a bha 'na uachdaran air na h-Iudhaich aibh:

2 Thainig esan chum Iosa san oidhche, agus thubhairt e ris, A mhaighstir, tha fhios againn gur fear-teagaisg thu a thainig o Dhia: oir cha'n urradh duin' air bith na mìorbhuile so dheanamh a ta thusa

a féisde.

b fear na bainnse.

c dhamh.
e ro-chùram.

d cuipe.
f an àm na féisde.

a' deanamh, mur bi Dia maille ris.

3 Fhreagair Iosa agus thubhairt e ris. Gu deimhin deimhin a deirim riut, mur beirear duine a ris^a, nach feud e rioghachd Dhé fhaicinn.

4 Thubhairt Nicodemus ris, Cionnus a dh'fheadas duine bhi air a bhreith 'nuair a ta e aosda? am bheil e comasach air dol a stigh an dara uair do bhroinn a mhàthar, agus a bhi air a bhreith?

5 Fhreagair Iosa, Gu deimhin deimhin a deirim riut, mur bi duine air a bhreith o uisge, agus o'n Spiorad, cha 'n urrair e dol a steach do rioghachd Dhé.

6 An ni sin a ta air a bhreith o'n fheoil, is feoil e; agus an ni sin a ta air a bhreith o'n Spiorad, is spiorad e.

7 Na gabh iongantais gu 'n dubhairt mi riut, Is éigin duibh bhi air bhur breith a ris.

8 Tha ghaoth a' séideadh far an àill leatha, agus tha thu a' cluinntin a fuaim ach cha 'n'eil fhios agad cia as a tha i teachd, no c' àit a tha i dol: is ann mar sin a tha gach neach a tha air a bhreith o'n Spiorad.

9 Fhreagair Nicodemus agus thubhairt e ris, Cionnus a dh'fheadas na nithe so bhi?

10 Fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, Am bheil thusa a'd' fhear-teagaisg Israeil, agus nach aithne dhuit na nithe so?

11 Gu deimhin deimhin a deirim riut, gu bheil sinne a' labhairt an ni a's fios duinn, agus a' toirt fianuis air an ni sin a chunnaic sinn; agus cha ghabh sibhse ar fianuis.

12 Ma dh'innis mi dhuibh nithe talmhaidh, agus nach creid sibh, cionnus a chreideas sibh ma dh'innseas mi dhuibh nithe nèamhaidh?

13 Agus cha deachaidh aon neach suas do nèamh, ach an ti a thainig a nuas o nèamh, Mac an duine a ta air nèamh.

14 Agus mar a thog Maois suas an nathair san fhàsach, is ann mar sin is éigin do Mhac an duine bhi air a thogail suas:

15 Chum's ge b'e neach a chreideas ann, nach sgriosar e, ach gu'm bi a' bheatha mhaireannach aige.

16 Oir is ann mar sin a ghràdhach Dia an saoghal, gu'n d'thug e aon-ghin Mhic féin, chum's ge b'e neach a chreideas ann, nach sgriosar e, ach gu'm bi a' bheatha shiorruidh aige.

17 Oir cha do chuir Dia a Mhac

do'n t-saoghal, chum gu'n diteadh e 'n saoghal, ach a chum gu'm biodh an saoghal air a shaoradh tridsan.

18 An ti a chreideas ann, cha dtear e: ach an ti nach creid, tha e air a dhiteadh cheana, chionn uach do chreid e an ainm aoin-ghin Mhic Dhé.

19 Agus is e so an dteadh, gu'n d'thainig an solus do'n t-saoghal, agus gu'n do ghràdhach daoine an dorchadas ni's mò na'n solus, a chionn gu'n robh an gnìomharan olc.

20 Oir gach neach a ta deanamh uile, tha e toirt fuath do'n t-solus, agus cha 'n'eil e teachd chum an t-soluis, air eagal gu'm biodh oibre air an cronachadh.

21 Ach an ti a ni 'n fhirinn, thig e chum an t-soluis, chum's gu'm bi oibre follaiseach, gur ann an Dia a rinneadh iad.

22 An déigh sin thainig Iosa agus a dheisciobuil do thir Iudea, agus dh'fhan e 'n sin maille riu, agus bhaist e.

23 Agus bha Eoin mar an ceudna a' baisteadh ann an Enon, làimh ri Salim, do bhrìgh gu'n robh mòran uisgeachan an sin: agus thainig iad, agus bhaisteadh iad.

24 Oir cha robh Eoin fathast air a thilgeadh an priosun.

25 An sin dh'éirich ceist eadar deisciobuil Eoin agus na h-Iudhaich, mu thimchioll glanaidh.

26 Agus thainig iad chum Eoin, agus thubhairt iad ris, A mhaighstir, an ti a bha maille riut an taobh thall do Iordan, d'an d'thug thu fianuis, feuch, tha esan a' baisteadh, agus tha na h-uile dhaoine a' teachd d'a ionnsuidh.

27 Fhreagair Eoin agus thubhairt e, Cha 'n'eil duine comasach air ni sam bith a ghabhail, mur bi e air a thoirt da o nèamh.

28 Tha sibhse féin a' toirt fianuis domhsa, gu'n dubhairt mi, Cha mhi Criosd, ach gu'n do chuireadh roimhe mi.

29 An ti aig am bheil a' bhean nuadh-phòsda, 'se 'm fear nuadh-phòsda e: ach caraid an fhir nuadh-phòsda, a ta 'na sheasamh agus ag éisdeachd ris, tha e a' deanamh gairdeachais mhòir air son guth an fhir nuadh-phòsda: uime sin tha mo ghairdeachas so air a choimhlionadh.

30 Is éigin dasan fàs, ach dhomhsa bhi air mo lughdachadh.

31 An ti a thig a nuas, tha e os ceann nan uile: an ti a tha o'n talamh, tha e talmhaidh, agus labh-

^a o'n àirde.

^b bi e cailte.

raidh e air mhodh talmhaidh : an ti a thig o nèamh, tha e os ceann nan uile.

32 Agus an ni a chunnaic agus a chual e, air sin tha e toirt fianuis : agus cha 'n'eil aon duine a' gabhail r'a fhianuis.

33 An ti a ghabh r'a fhianuis-san, chuir e a sheula ris, gu bheil Dia fìor.

34 Oir an ti a chuir Dia uaith, tha e a' labhairt bhriathar Dhé : oir cha'n ann a réir tomhais a tha Dia a' toirt an Spioraid da.

35 Is toigh leis an Athair am Mac, agus thug e na h-uile nithe 'na làimh.

36 An ti a chreideas anns a Mhac, tha bheatha mhaireannach aige : ach an ti nach 'eil a' creidsinn anns a' Mhac, cha'n fhaic e beatha ; ach a ta fearg Dhé a' gabhail còmhnuidh air.

CAIB. IV.

AIR an aobhar sin an uair a thuig Iosa gu'n cuala na Phairisich gu'n robh e a' deanamh agus a' baisteadh tuilleadh dheisciobul na Eoin,

2 (Ge nach do bhaist Iosa féin iad, ach a dheisciobuil)

3 Dh'fhàg e Iudea, agus chaidh e ris do Ghalile.

4 Agus b'éigin da dol tre Shamaria.

5 An sin thainig e gu baile a bhuineadh do Shamaria, d'an goirear Sichar, fàgas do'n fhearann a thug Iacob d'a mhac Ioseph.

6 A nis bha tobar Iacoib an sin. Uime sin air do Iosa bhi sgith leis a thurus, shuidh e ma' sin làimh ris an tobar : agus bha e mu thimchioll na seathadh uaire.

7 Thainig bean o Shamaria a tharruing uisge : a deir Iosa rithe, Thoir dhomhsa deoch.

8 Oir bha a dheisciobuil air dol do'n bhaile a cheannach bidh.

9 An sin thubhairt a' bhean o Shamaria ris, Cionnus a ta thusa agus gur Indhach thu, ag iarraidh deoch uamsa, a ta a'm' Bhan-samaritanaich ? oir cha 'n'eil comunn aig na h-Iudhaich ris na Samaritanaich.

10 Fhreagair Iosa agus thubhairt e rithe. Nam b'aithne dhuit tiodh-lacadh Dhé, agus cò e a ta 'g ràdh riut, Thoir dhomh deoch, dh'iarradh tu airsan, agus bheireadh e uisge beo dhuit.

11 A deir a' bhean ris, A Thigh-earn, cha 'n'eil inneal tarruing agad, agus tha 'n tobar domhain : uime sin cia as a ta 'n t-uisge beo sin agad ?

12 Am mò thusa na ar n-athair Iacob, a thug dhuinne an tobar so, agus a dh'òl as e féin, agus a chlann, agus a spréidh ?

13 Fhreagair Iosa agus thubhairt e rithe, Ge b'e neach a dh'òlas do'n uisge so, bithidh tart b air a ris :

14 Ach ge b'e neach a dh'òlas do'n uisge a bheir mise dha, cha bhi tart gu bràth air : ach an t-uisge a bheir mise dha, bithidh e 'na thobar uisge ann, a' sruthadh suas chum na beatha maireannach.

15 A deir a' bhean ris, A Thigh-earn, thoir dhomhsa an t-uisge so, chum's nach bi tart orm, agus nach d'thig mi an so a tharruing.

16 A deir Iosa rithe, Imich, gairm t'fhear-pòsda, agus thig an so.

17 Fhreagair a' bhean agus thubhairt i, Cha 'n'eil fear agam. Thubhairt Iosa rithe, Is maith a thubhairt thu, Cha 'n'eil fear agam :

18 Oir bha cùigear fhear agad, agus esan a ta agad a nis, cha'n e t'fhear féin e : thubhairt thu so gu fìor.

19 A deir a' bhean ris, A Thigh-earn, tha mi faicinn gur fàidh thu.

20 Rinn ar n-aithriche aoradh san t-sliabh so ; agus a deir sibhse, gur ann an Ierusalem a ta 'n t-ionad anns an còir aoradh a dheanamh.

21 A deir Iosa rithe, A bhean, creid mise, gu bheil ann air a' teachd, anns nach dean sibh aoradh do'n Athair aon chuid san t-sliabh so, no ann an Ierusalem.

22 Tha sibh a' deanamh aoraidh do'n ni nach aithne dhuibh : tha sinne a' deanamh aoraidh do'n ni a's aithne dhuinn : oir is ann o na h-Iudhachaibh a ta slàinte.

23 Ach a ta 'n uair a' teachd, agus a ta i nis ann, anns an dean am fìor luchd-aoraidh aoradh do'n Athair ann an spiorad agus ann am fìrinn : oir a ta an t-Athair ag iarraidh an leithide so do luchd aoraidh.

24 Is Spiorad Dia, agus is éigin d'a luchd-aoraidh, aoradh a dheanamh dha an spiorad agus am fìrinn.

25 A deir a' bhean ris, Tha fhios agam gu bheil am Mesias a' teachd, d'an goirear Crìosd : nuair a thig esan, iansidh e na h-uile nithe dhuinn.

26 A deir Iosa rithe, Is mise e, a ta labhairt riut.

27 Agus air a so thainig a dheisciobuil, agus b'iongantach leo gu'n robh e labhairt ri mnaoi : ach cha dubhairt aon neach, Ciod a tha thu 'g iarraidh ? no c'ar son a tha thu labhairt rithe ?

28 An sin dh'fhàg a' bhean a soitheach uisge, agus dh'fhalbh i do'n bhaile, agus a deir i ris na daoineibh,

29 Thigibh, faicibh duine a dh'innis dhomhsa na h-uile nithe a rinn mi riamh : an e so Crìosd ?

30 An sin chaidh iad a mach as a' bhaile, agus thainig iad d'a ionnsuidhsan.

31 San am sin féin ghuidh a deisciobuil air, ag ràdh, A mhaighstir, ith.

32 Ach thubhairt esan riu, Tha agamsa biadh r'a itheadh air nach 'eil fhios agaibhse.

33 Uime sin thubhairt na deisciobuil r'a chéile, An d'thug neach air bith ní d'a ionnsuidh r'a itheadh ?

34 Thubhairt Iosa riu, Is e mo bhiadhsa toil an ti a chuir uaith mi a dheanamh, agus obair a chrìoch-nachadh.

35 Nach abair sibhse, A ta ùine cheithir mìos ann fathast, agus an sin thig am fogharadh ? feuch, a deirim ribh, Togaidh suas bhursùilean, agus seallaibh air na h-achaibh ; oir a ta iad a cheana geal chum an fhogharaidh.

36 Agus an ti a bhuaineas tha e faotainn tuarasdail, agus a' cruinneachadh toraidh chum na beatha maireannaich ; chum's gu'n dean an ti a chuireas, agus an ti a bhuaineas, gairdeachas maraon a.

37 Agus an so tha 'n ràdh b'ud flor, Gu bheil neach a' cur, agus neach eile a' buain.

38 Chuir mise sibhse a bhuain an nì sin nach do shaothraich sibh : shaothraich daoine eile, agus chaidh sibhse steach 'nan saothair.

39 Agus chreid mòran do Samaritanaich a bhaile sin ann, air son cainte na mnà, a thug fianuis ag ràdh, Dh'innis e dhomh na h-uile nithe a rinn mi riamh.

40 Uime sin an uair a thainig na Samaritanaich d'aionnsuidh, ghuidh iad air fantuinn maille riu : agus dh'fhuirich e 'n sin dà latha.

41 Agus chreid mòran tuilleadh air son fhocail féin :

42 Agus thubhairt iad ris a' mhnaoi, Tha sinn a' creidsinn, cha 'n ann a so suas air son do chomhraidhsa : oir chuala sinn féin e, agus a ta fhios againn gur e so da rìreadh Crìosd, Slànuighear an t-saoghail.

43 Agus an déigh dà latha dh'fhalbh e as sin, agus chaidh e do Ghalile :

44 Oir thug Iosa féin fianuis, nach 'eil urram aig fàidh 'na thìr féin.

45 Uime sin an uair a thainig e do Ghalile, ghabh na Galiléaich ris, air dhoibh na nithe sin uile fhaicinn a rinn e ann an Ierusalem air an fhéisd : oir chaidh iadsan mar an ceudna chum na féisde.

46 An sin thainig Iosa a ris do Chana Ghalile, far an d'rinn e fìon do'n uisge. Agus bha duine cumhachdach àraidh, aig an robh a mhac gu tinn ann an Capernaum.

47 'Nuair a chual esan gu'n robh Iosa air teachd a Iudea do Ghalile, chaidh e d'a ionnsuidh, agus ghuidh e air gu'n rachadh e sìos, agus gun slànuicheadh e a mhac : oir bha e ri h-uchd bàis.

48 An sin thubhairt Iosa ris, Mur faic sibh comharan agus mìorbhuilean, cha chreid sibh.

49 Thubhairt an duine cumhachdach ris, A Thighearn, rach d sìos mum faigh mo leanaban bàs.

50 Thubhairt Iosa ris, Imich ; tha do mhac beo. Agus chreid an duine am focal a labhair Iosa ris, agus dh'imich e.

51 Agus am feadh a bha e fathast a' dol sìos, choinnich a sheirbhisich e, agus dh'innis iad da, ag ràdh, Tha do mhac beo e.

52 An sin dh'fheobraich e dhiubh an uair anns an deachaidh e 'na feabhas : agus thubhairt iad ris, An dé air an t-seachdamh uair dh'fhàg am fiabhrus e.

53 An sin dh'aithnich an t-athair gu'm b'i an uair sin féin, anns an dubhairt Iosa ris, Tha do mhac beo ; agus chreid e féin, agus a theaghlach uile.

54 'Se so a ris an dara mìorbhuil a rinn Iosa, 'nuair a thainig e a Iudea do Ghalile.

CAIB. V.

9 NA dhéigh so bha féisd nan Iudhaich ann, agus chaidh Iosa suas gu Hierusalem.

2 A nis a ta ann an Ierusalem lèimh ri geatadh^f nan caorach, lochan, d'an goirear sa' chainnt Eabhruidhich, Betesda, aig am bheil cùig tighean-fasgaidh^g.

3 Annta sin bha 'nan luidhe mòr bhuidheann do dhaoineibh euslan, dall, bacach, seargta, a' feitheamh ri caruchadh an uisge.

4 Oir chaidh aingeal sìos an àm àraidh san lochan, agus chuir e 'n t-uisge tre chéile : uime sin an

^c mòr, rìoghail.
^f falbh, gabh.
^g margadh.

^d theirig,
^e gu maith.
^g sgàth-thighean.

^a cuideachd, le chéile.

^b an gnàth-fhocal.

ceud neach a rachadh sìos ann an deigh eir tre chéile an uisge, rinn-each slàn e dh'aon tinneas a bhiodh air.

5 Agus bha duine àraidh an sin, a bha ochd bliadhna deug thar fhichead ann an euslaint.

6 'Nuair a chunnaic Iosa esan 'na luidhe, agus sìos aige gu'n robh e nis ùine fhada mar sin, a deir e ris, Am miann leat bhì air do dheanamh slàn?

7 Fhreagair an duine euslan e, A Thighearn, cha'n 'eil duin' agam, an uair a chuirear an t-uisge tre a chéile, a chuireas anns an lochan mi : ach am feadh a tha mise teachd, tha neach eile a' dol sìos romham.

8 A deir Iosa ris, Eirich, tog do leaba, agus imich.

9 Agus air ball rinneadh an duine slàn, agus thog e a leaba, agus dh'imich e; agus bha 'n t-sàbaid ann air an là sin.

10 Uime sin thubhairt na h-Iudhaich ris an ti a shlànuicheadh, Is i 'n t-sàbaid a ta ann; cha 'n'eil e dligeach dhuit do leaba iomchar.

11 Fhreagair e iad, An ti a rinn slàn mi, thubhairt esan rium, Tog do leaba agus imich?

12 An sin dh'fheòraich iad deth, Cò an duine a thubhairt rut, Tog do leaba agus imich?

13 Agus cha robh fhios aig an ti a shlànuicheadh, cò e; oir chaidh Iosa as a shealladh, air do mhòr shluagh hhi anns an àit.

14 'Na dhéigh so fhuair Iosa e anns an teampull, agus thubhairt e ris, Feuch, rinneadh slàn thu : na peacuich nì's mò, air eagal gu'n tachair nì's me-a dhuit.

15 Dh'imich an duine, agus dh'innis e do na h-Iudhaich gu'm b'e Iosa a rinn slàn e.

16 Agus air a shon so rinn na h-Iudhaich geur-leanmhuinn air Iosa, agus dh'iarr iad a mharbhadh, do bhrìgh gu'n d'rinn e na nithe so air an t-sàbaid.

17 Ach fhreagair Iosa iad, Tha m' Athair ag oibreachadh gus a nis, agus tha mise ag oibreachadh.

18 Uime sin hu mhòid a dh'iarr na h-Iudhaich a mharbhadh, a chionn nach e mhàin gu'n do bhris e 'n t-sàbaid, ach gu'n duhhairt e mar an ceudna gu'm b'e Dia Athairsan, 'ga dheanamh féin coimh-ionann ri Dia.

19 Air an aobhar sin fhreagair Iosa, agus thubhairt e riu, Gu deimhin deimhin a deirim ri bh, nach 'eil am Mac comasach air ni sam bith a dheanamh uaith féin, ach an ni a chi

e 'n t-Athair a' deanamh : oir ge b'e nithe a ni esan, na nithe sin féin ni am Mac mar an ceudna.

20 Oir is ionmhuinn leis an Athair am Mac, agus a ta e a' foillseachadh dha nan uile nithe a tha e féin a' deanamh : agus foillsichidh e dha oibre a's mò na iad so, air eòr as gu'm bi iongantas oirbhse.

21 Oir mar a ta 'n t-Athair a' dūsgadh, agus a' beothachadh nam marbh, is amhuil sin a ta am Mac a' beothachadh an dream a's àill leis.

22 Oir cha 'n'eil an t-Athair a' toirt breth air duine sam bith; ach thug e gach uile bhreitheanas do'n Mhac:

23 Chum's gu'n d'thugadh na h-uile dhaoine urram do'n Mhac, amhuil mar a ta iad a' toirt urraim do'n Athair. An ti nach 'eil a' toirt urraim do'n Mhac, cha 'n'eil e toirt urraim do'n Athair a chuir uaith e.

24 Gu deimhin deimhin a deirim ri bh, An ti a dh'éisdeas ri m' fhocal-sa, agus a ta creidsinn anns an ti a chuir uaith mi, tha a' hheatha mhair-eannach aige, agus cha d'thig e chum dìtidh; ach chaidh e thairis o hhàs gu beatha.

25 Gu deimhin deimhin a deirim ri bh, Gu bheil an uair a' teachd, agus gu bheil i nis ann, anns an cluinn na mairbh guth Mhic Dhé: agus an dream a chluinneas, bithidh iad beo.

26 Oir mar a ta aig an Athair beatha ann féin, is amhuil sin a thug e do'n Mhac beatha a hhi aig ann féin;

27 Agus thug e mar an ceudna dha ùghdarras chum breth a thabhairt, do bhrìgh gur e Mac an duine.

28 Na gabhaibh iongantas deth so : oir a ta 'n uair a' teachd, anns an cluinn iadsan uile a ta sna h-uaighibh a ghuthsan :

29 Agus thèid iad a mach, iadsan a rinn maith, chum aiseirigh na beatha; agus iadsan a rinn olc, chum aiseirigh an damnaich.

30 Cha 'n'eil mise comasach air ni sam bith a dheanamh uam féin : mar a chluinneam, bheiream breth, agus a ta mo bhreitheanas ceart; do bhrìgh nach 'eil mi 'g iarraidh mo thoile féin, ach toil an Athar a chuir uaith mi.

31 Ma bheir mise fianuis a m' thimchioll féin, cha 'n'eil m' fhianuis fìor a.

32 Tha neach eile a' toirt fianuis a m' thimchioll, agus a ta fhios agam gur fìor an fhianuis a tha e deanamh mu m' thimchioll.

* iomchuidh.

33 Chuir sibhse chum Eoin agus thug e fianuis do'n fhìrinn.

34 Ach cha 'n'eil mise a' gabhail fianuis o dhuine: ach a deirim na nìthe so, chum gu 'm bi sibhse air bhur tearnadh.

35 B'esan an lèchran lasta a agus dealrach: agus bha sibhse toileach car tamuill gairdeachas a dheanamh 'na sholus.

36 Ach a ta agamsa fianuis a's mò na fianuis Eoin: oir na h-oibre a thug an t-Athair dhomhsa chum gu'n crìochnaichinn iad, tha na h-oibre sin fèin a tha mise a' deanamh, a' toirt fianuis a m' thimchioll, gu'n do chuir an t-Athair uaith mi.

37 Agus an t-Athair fèin a chuir uaith mi, thug e fianuis a m' thimchioll. Cha chuala sibh riamh a ghuth, ni mò a chunnaic sibh a choslas.

38 Agus cha 'n'eil fhocalsan agaibh a' gabhail còmhnuidh annaibh: oir an ti sin a chuir esan uaith, cha 'n'eil sibh 'ga chreidsinn.

39 Rannsaichibh b na scriobtuirean, oir a ta sibh a' saòilsinn gu bheil a' bheatha mhaireannach agaibh anntasan, agus is iad sin a ta toirt fianuis a m' thimchiollsa.

40 Gidheadh cha 'n'ail libh teachd a m' ionnsuidhse, chum gu'm faigh-eadh sibh beatha.

41 Cha 'n'eil mise gabhail urraim e o dhaoineibh.

42 Ach is aithne dhomh sibhse, nach 'eil gràdh Dhé agaibh annaibh.

43 Thainig mise an ainm m' Athar, agus cha 'n'eil sibh a' gabhail rium: ma thig neach eile 'na ainm fèin, gabhaidh sibh ris-san.

44 Cionnus a dh'fheudas sibh creidsinn, a ta gabhail urraim o chèile, agus nach 'eil ag iarraidh an urraim a thig o Dhia a mhàin?

45 Na saoilibh gu'n dean mise bhur casaid ris an Athair: tha aon a tha deanamh casaid oirbh, Maois, anns am bheil sibh a' cur bhur dòchais d.

46 Oir nan creideadh sibh Maois, chreideadh sibh mise: oir scrìobh esan a m' thimchioll.

47 Ach mùr creid sibh a scrìobhadhsan, cionnus a chreideas sibh mo bhriathrasa?

CAIB. VI.

9 NA dhéigh sin chaidh Iosa thar muir e Ghalile, no Thiberiais.

2 Agus lean sluagh mòr e, do

a lasrach.
annsaichibh.

b as am bheil sibh ag earbsadh.
e fàirge.

b Tha sibh a'
c glòire.

bhrigh gu'm fac iad a mhìorbhuilean a rinn e air an dream a bha euslan.

3 Agus chaidh Iosa suas air beinn, agus shuidh e an sin maille r'a dheisciobluibh.

4 Agus bhà chàisg, féisd nan Iudhach, am fagus.

5 An sin an uair a thog Iosa suas a shùilean, agus a chunnaic e gu'n d' thainig buidheann mhòr shluaigh d'a ionnsuidh, a deir e ri Philip, Cia 'n t-àit as an ceannaich sinn aran chum's gu'n ith iad so?

6 (Ach thubhairt e so 'ga dhearbhadhsan; oir bha fhios aige fèin ciod a dheanadh e.)

7 Fhreagair Philip e, Cha leoir dhoibh luach dhà cheud peghinn a dh'aran, chum's gu'n gabhadh gach aon diubh beagan.

8 Thubhairt aon d'a dheisciobluibh, Aindreas, bràthair Shimeon Pheadair, ris,

9 Tha òganach an so, aig am bheil cùig buillinnean eòrna, agus dà iasg bheaga: ach ciod iad so am measg na h-uiread?

10 Agus thubhairt Iosa, Thugaibh air na daoineibh suidhe sìos. A nis bha mòran feoir anns an àit. Air an aobhar sin shuidh na daoine sìos, an àireamh timchioll chùig mìle.

11 Agus ghlac Iosa na buillinnean, agus air breith buidheachais da, roinn e air na deisciobluibh iad, agus na deisciobuil orra-san a shuidh: agus mar an ceudna do na h-iasgaibh beaga, mhead 's a b'ail leo.

12 'Nuair a shàsuicheadh iad, thubhairt e r'a dheisciobluibh, Cruinnichibh am biadh briste ta thuilleadh ann, chum's nach caillear a bheag.

13 Air an aobhar sin chruinnich iad e r'a chèile, agus lìon iad dà chliabh dheug do sbruileach nan cùig buillinn eòrna, a bha dh'fhuigh-eall aig a' mhuinntir a dh'ith.

14 An sin an uair a chunnaic na daoine sin am mìorbhuil a rinn Iosa, thubhairt iad, Gu fìrinneach is e so am fàidh a bha gu teachd chum an t-saoghail.

15 Uime sin an uair a thuig Iosa gu'n robh iad air t'f teachd agus breith air le làimh làidir, chum's gu'n deanadh iad rìgh dheth, dh'imich e ris do'n bheinn 'na aonar.

16 Agus an uair a thainig am feasgar, chaidh a dheisciobuil sìos chum na mara.

17 Agus air dol an luing dhoibh, chaidh iad thar a' mhuir gu Caper-

fìn orra.

naum : agus bha 'n dorchadas a nis ann, agus cha robh Iosa air teachd d'an ionnsuidh.

18 Agus ag séideadh do ghaoith mhòir, dh'étrich a' mhuir.

19 Uime sin an uair a rinn iad iomramh timchioll cùig no deich thar fhichead do stàidibh, chunnaic iad Iosa ag imeachd air a' mhuir, agus a druideadh ris an luing, agus ghabh iad eagal.

20 Ach thubhairt esan riu, Is mise ta ann, na biodh eagal oirbh.

21 Uime sin ghabh iad gu toileach a teach do'n luing e : agus air ball ràinig an long an tìr gus an robh iad a' dol.

22 Air an là 'na dhéigh sin, an uair a chunnaic an sluagh a sheas air taobh eile na mara, nach robh long a eile an sin, ach an *long* sin anns an deachaidh a dheisciobuil a steach, agus nach deachaidh Iosa san luing maille r'a dheisciobluibh, ach *gu'n* d'fhalbh a dheisciobuil 'nan aonar ; 23 (Gidheadh thainig longa beaga eile o Thiberias, làimh ris an àit san d'ith iad an t-aran, an déigh do'n Tighearn buidheachas a thoirt)

24 Uime sin an uair a chunnaic an sluagh nach robh Iosa an sin, no a dheisciobuil, chaidh iad féin mar an ceudna ann an longaibh, agus thainig iad gu Capernaum, ag iarraidh Iosa.

25 Agus air dhoibh fhaotainn air an taobh thall do'n mhuir, thubhairt iad ris, A mhaighstir, c'uin a thainig thu 'n so ?

26 Fhreagair Iosa iad agus thubhairt e, Gu deimhin a deirim ribh, A ta sibh ga m' iarraidh, cha 'n ann a chionn gu'm faca sibh na mìorbhuilean, ach a chionn gu'n d'ith sibh do na builinnibh, agus gu'n do shàsuicheadh sibh.

27 Deanaibh saothair cha 'n ann air son a' bhìdh a theirgeas, ach air son a' bhìdh a mhaireas chum na beatha sìorruidh, a bheir Mac an duine dhuibh : oir esan sheulaich b Dia an t-Athair.

28 An sin thubhairt iad ris, Ciod a ni sinn, chum as gu'n oibrich sinn oibre Dhé ?

29 Fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Is i so obair Dhé, gu'n creid sibh anns an ti a chuir e uaith.

30 Uime sin thubhairt iad ris, Ciod an comhar a ni thu sa ma ta, chum gu'm faic sinn, agus gu'n creid sinn thu ? ciod an obair a ni thu ?

31 Dh'ith ar n-aithriche mana san

fhàsach ; a reir mar a ta e scrìobhta, Thug e dhoibh aran o nèamh r'a ith-eadh.

32 An sin thubhairt Iosa riu, Gu deimhin deimhin a deirim ribh, nach d'thug Maois dhuibh an t-aran o nèamh ; ach a ta m' Athairse toirt dhuibh an arain fhìor o nèamh.

33 Oir is e sin aran Dhé a ta teachd a nuas o nèamh, agus a ta tabhairt beatha do'n t-saoghal.

34 An sin thubhairt iad ris, A Thighearn, tabhair dhuinne an t-aran so 'n còmhnuidh.

35 Agus thubhairt Iosa riu, Is mise aran na beatha : an ti a thig a m' ionnsuidhse, cha bhi ocraas gu bràth air ; agus an ti a chreideas annamsa, cha bhi tart gu bràth air.

36 Ach mar a thubhairt mi ribh, ge do chunnaic sibh mi, cha 'n eil sibh a' creidsinn.

37 Gach ni a bheir an t-Athair dhomhsa, thig e a m' ionnsuidh ; agus an ti a thig a m' ionnsuidh, cha tilg mi air chor sam bith a mach e.

38 Oir thainig mi nuas o nèamh, cha 'n ann chum gu'm deanainn mothoil féin, ach toil an ti a chuir uaith mi.

39 Agus is i so toil an Athar a chuir uaith mi, nach caillinn a bheag sam bith do'n uile a thug e dhomh, ach gu'n togainn suas e ris air an là dheireannach.

40 Agus is i so toil an ti a chuir uaith mi, gu'm biodh a' bheatha mhaireannach aig gach neach a chi am Mac, agus a chreideas ann : agus togaidh mise suas e air an là dheireannach.

41 An sinn rinn na h-Iudhaich gearan uime, a chionn gu'n dubhairt e, Is mise an t-aran a thainig a nuas o nèamh.

42 Agus thubhairt iad, Nach e so Iosa mac Ioseiph, neach aig an aithne dhuinn athair agus a mhàthair ? cionnus ma seadh a deir e, Thainig mi nuas o nèamh ?

43 Air an aobhar sin fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Na deanaibh gearan 'nar measg féin.

44 Cha'n urradh neach air bith teachd a m' ionnsuidhse, mur taruing an t-Athair a chuir uaith mise e : agus togaidh mise suas e air an là dheireannach.

45 Tha e scrìobhta sna fàidhibh, Agus bithidh iad uile air an teagasg o Dhia. Gach neach a chuala, agus a dh'fhòghluim o'n Athair, thig e m' ionnsuidhse.

46 Cha 'n e gu'm faca neach sam

a bàrc, bàt.

b chomharaich, shonraich.

c [Uime sin] gach.

bith an t-Athair, ach an ti a ta o Dhia; chunnaic esan an t-Athair.

47 Gu deimhin deimhin a deirim ribh, An ti a ta creidsinn annamsa, tha bheatha mhaireannach aige.

48 Is mise aran na beatha.

49 Dh'ith bhur n-aithriche mana san fhàsach, agus fhuair iad bàs.

50 Is e so an t-aran a tha teachd a nuas o nèamh, chum as gun ith neach dheth, agus nach faigh e bàs.

51 Is mise an t-aran beo, a thainig a nuas o nèamh: ma dh'itheas neach air bith do'n aran so, bithidh e beo gu sìorruidh: agus an t-aran a bheir mise uam, is e m'fheoil e, a bheir mi air son beatha an t-saoghail.

52 Air au aobhar sin bha connsachadh aig na h-Iudhaich r'a chèile, ag ràdh, Cionnus a dh'fheudas an duine so fheoil a thoirt duinn r'a itheadh?

53 An sin thubhairt Iosa riu, Gu deimhin deimhin a deirim ribh, mur ith sibh feoil Mhic an duine, agus mur òl sibh fhuil, cha 'n'eil beatha agaibh annaibh.

54 Esan a dh'itheas m' fheoilse, agus a dh'òlas m' fhuilse, a ta a' bheatha shìorruidh aige, agus togaidh mise suas e air an là dheireannach.

55 Oir is biadh gu fìrinneach m' fheoil, agus is deoch gu fìrinneach m' fhuil.

56 Esan a dh'itheas m' fheoilse, agus a dh'òlas m' fhuilse, tha e gabhail còmhnuidh annamsa, agus mise annsan.

57 Mar a ta'n t-Athair beo a chuir uaith mise, agus ataimse beo tre c'n Athair; is amhuil sin esan a dh'itheas mise, bithidh e mar an ceudna beo trìomsad.

58 Is e so an t-aran sin a thainig a nuas o nèamh; cha 'n e mar a dh'ith bhur n-aithriche mana, agus fhuair iad bàs: esan a dh'itheas an t-aran so, bithidh e beo am feasd.

59 Thubhairt e na nithe so anns an t-sionagag, an uair a bha e a' teagasg an Capernaum.

60 Uime sin air cluinntinn so do mhòran d'a dheisciobluibh, thubhairt iad, Is cruaidh a' chainnt so, cò a dh'fheudas éisdeachd rithe?

61 'Nuair a thuig Iosa ann féin gu'n robh a dheisciobuil ri gearan uime so, thubhairt e riu, Am bheil so a' toirt oilbheim dhuibh?

62 Agus ciod nam faiceadh sibh

Mac an duine a' dol suas do'n àit anns an robh e roimhe?

63 'S e'n Spiorad a bheothaicheas, cha'n 'eil tairbhe air bith san fheoil: na briathran a tha mise a' labhairt ribh, is spiorad agus is beatha iad.

64 Ach a ta cuid dibhse nach 'eil a' creidsinn. (Oir b'aithne do Iosa o thùs, cò iad nach robh a' creidsinn, agus cò an ti a bhrathadh e.)

65 Agus thubhairt e, Air an aobhar sin thubhairt mi ribh, nach urradh neach air bith teachd a m' ionnsuidh, mur bi e air a thoirt da o m' Athair.

66 O'n àm sin chaidh mòran d'a dheisciobluibh air an ais, agus cha d'imich iad ni's mò maille ris.

67 An sin thubhairt Iosa ris an dà fhear dheug, An àill libhse falbh cuideachd.

68 An sin fhreagair Simon Peadar e, A Thighearn, cia dh'ionnsuidh an d'théid sinn? agadsa tha briathra na beatha maireannaich.

69 Agus a ta sinne a' creidsinn, agus a ta fhios againn gur tusa Crìosd e Mac an Dé bheo.

70 Fhreagair Iosa iad, Nach do thagh mise sibhse dà fhear dheug, agus a ta fear agaibh 'na dhiabhol?

71 Ach labhair e mu Iudas Iscariot, mac Shimoìn: oir is e so an ti a bha gu esan a bhrath, air dha bhi 'na aon do'n dà fhear dheug.

CAIB. VII.

A GUS an déigh nan nithe sin, bha Iosa ag imeachd mu'n cuairt ann an Galile: oir cha b'àill leis a bhi 'g imeachd ann an Iudea, a chionn gu'n robh na h-Iudhaich ag iarraidh a mharbhadh.

2 Agus bha féisd nan Iudhach, eadhon féisd nam paillian, am fagus.

3 Uime sin thubhairt a bhràithre ris, Imich as so agus rachd do Iudea, chum as gu faic do dheisciobuil mar an ceudna t'oibre a tha thu a' deanamh.

4 Oir cha dean neach air bith aon ni am folach, a dh'iarras e féin a bhi am follush: ma ta thu a' deanamh nan nithe so, nochd thu féin do'n t-saoghal.

5 Oir cha do chreid a bhràithre féin ann.

6 An sin thubhairt Iosa riu, Cha d'thainig m' àmsa fathast; ach a ta bhur n-àmsa ghnàth deas.

7 Cha 'n'eil e 'n comas do'n t-saoghal sibhse fhuathachadh; ach fuathaichidh e mise, do bhrìgh gu

a deasboireachd, tagradh.

b Mar a chuir an t-Athair beo uaith mise.

c troimh.

d tromham.

e an Crìosd, am Mesias.

f còmhnuidh a ghabhail.

g theirig.

h bhi iomraideach.

bheil mi toirt fianuis m'a thimchioll gu bheil oibre olc.

8 Rachaidhse suas chum na féisde so: cha d'théid mise suas fathast chum na féisde so, do bhrìgh nach 'eil m'am fathast air a choimhlionadh.

9 'Nuair thubhairt e na nithe so riu, dh'fhan e an Galile.

10 Ach an uair a chaidh a bhràithre suas, an sin chaidh esan suas mar an ceudna chum na féisde, cha 'n ann os àird, ach mar gu b'ann os ìosal.

11 An sin dh'iarr na h-Iudhaich e air an fhéisd, agus thubhairt iad, C'ait am bheil e?

12 Agus bha borbhan^a mòr am measg an t-sluaigh m'a thimchioll: oir thubhairt cuid, Is duine maith e: ach thubhairt cuid eile, Ni h-eadh; ach a ta e mealladh an t-sluaigh.

13 Gidheadh cha do labhair neach sam bith gu follaiseach uime, air eagal nan Iudhaich.

14 A nis mu mheadhon na féisde, chaidh Iosa suas do'n teampull, agus theagaisg e.

15 Agus ghabh na h-Iudhaich iongantas, ag ràdh, Cionnus is aithne do'n duine so litrichean, agus nach d'fhòghluim e.

16 Fhreagair Iosa iad, agus thubhairt e, Cha leam féin mo theagasg, ach leisean a chuir uaith mi.

17 Ma's àill le neach sam bith a thoisan a dheanamh, bithidh fios aige mu'n teagasg, an ann o Dhia a ta e, no 'm bheil mise a labhairt uam féin.

18 An ti a labhras uaith féin, tha e 'g iarraidh a ghloire féin: ach ge b'e dh'iarras glòir an ti a chuir uaith e, tha esan fìrinneach, agus cha 'n 'eil eucoirb air bith ann.

19 Nach d'fhug Maois an lagh dhuibh, agus gidheadh cha 'n'eil aon neach agaibh a' coimhlionadh an lagha? C'ar son a ta sibh ag iarraidh mise a mharbhadh?

20 Fhreagair an sluagh agus thubhairt iad, Tha deamhan agad: cò tha 'g iarraidh do mharbhadh?

21 Fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Rinn mise aon obair, agus a ta iongantas oirbh uile air an aobhar sin.

22 Thug Maois dhuibh an timchioll-ghearradh, (cha'n e gur ann o Mhaois a ta e, ach o na h-aithrichibh) agus timchioll-ghearradh sibhse duine air an t-sàbaid.

23 Ma tha duine air an t-sàbaid a' gabhail timchioll-ghearradh,

chum's nach bi lagh Mhaois air a bhriseadh; am bheil fearg agaibh riumsa, a chionn gu'n d'rinn mi duine uile slàn air an t-sàbaid?

24 Na tugaibh breth a réir coslais, ach thugaibh breth cheart.

25 An sin thubhairt cuid do mhuinntir Ierusalem, Nach e so esan a tha iad ag iarraidh a mharbhadh?

26 Agus feuch, tha e labhairt os àird, agus cha 'n'eil iad ag ràdh ni sam bith ris: am bheil dearbh fhios aig na h-uachdarain gur e so da rir-eadh Criosd?

27 Gidheadh is aithne dhuinn an duine so cia as da: ach an uair a thig Criosd, cha 'n aithne do neach air bith cia as da.

28 An sin ghlaodh Iosa san teampull, agus e a' teagasg, ag ràdh, Is aithne e dhuibh araon mise, agus cia as domh: agus cha d'thainig mi uam féin, ach a ta esan fìor a chuir uaith mi, air nach 'eil eòlas agaibhse.

29 Ach a ta eòlas agams' air, oir is ann uaith a ta mi, agus chuir esan uaith mi.

30 An sin dh'iarr iad a ghlacadh: ach cha do chuir neach air bith làmh ann, a chionn nach robh uairsan fathast air teachd.

31 Agus chreid mòran do'n t-sluaigh air, agus thubhairt iad, 'Nuair a thig Criosd, an dean e ni's mò do mhiorbhuilb na iad sin a rinn an duine so?

32 Chuala na Phairisich gu'n robh an sluagh a' borbhanaich nan nithe so m'a thimchioll: agus chuir na Phairisich agus na h-àrd shagairt maoir g'a ghlacadh.

33 An sin thubhairt Iosa d, Fathast tamull beag tha mise maille ribh, agus an sin a ta mi dol chum an ti a chuir uaith mi.

34 Iarraidh sibh mi, agus cha'n fhaigh sibh mi: agus do'n àit am bi mi, cha'n urradh sibhse teachd.

35 An sin thubhairt na h-Iudhaich eatorra féin, C'ait an d'théid am fear so, nach faigh sinn e? an d'théid e chum na muinntir a ta air an sgapadh am measg nan Greugaich, agus an teagaisg e na Greugaich?

36 Cìod i a' chainnt so a thubhairt e, Iarraidh sibh mi, agus cha'n fhaigh sibh mi: agus do'n àit am bheil mise, cha'n urradh sibhse teachd?

37 Air an là dheireannach, là mòr sin na féisde, sheas Iosa agus ghlaodh e, ag ràdh, Ma tha tart air neach sam bith thigeadh e m'ionnsuidhse, agus òladh e.

38 An ti a chreideas annamsa,

^a cogarsaich.

^b cealg.

^c An aithne?

^d thubhairt Iosa riu

mar a deir an scriobtuir, sruthaidh as a hhoirinn^a aimhnicean do uisge beo.

39 (Ach lahhair e so mu 'n Spiorad, a bha iadsan a chreideadh annsan gu fhaghail: oir cha robh an Spiorad^b fathast air a thubhairt, do bhrìgh nach robh Iosa fathast air a ghlorachadh.)

40 Uime sin an uair a chuala mòran do'n t-sluagh a' chainnt so, thubhairt iad, Gu firinneach is e so am fàidh.

41 Thubhairt cuid eile, 'S e so Criosd. Ach thubhairt dream eile, An ann o Ghalile a thig Criosd?

42 Nach dubhairt an scriobtuir, Gu'n d'thig Criosd do shìol Dhaihaidh, agus a Betlehem, am haile an robh Daibhidh?

43 Air an aohhar sin dh'éirich eas-aonachd^c am measg an t-sluaigh air a shonsan.

44 Agus h'àill le cuid diuhh a ghlacadh; ach cha do chuir duin' air bith làmh ann.

45 An sin thainig na maoir chum nan àrd shagart agus nam Phairis-each; agus thubhairt iadsan riu, C'ar son nach d'thug sibh libh e?

46 Fhreagair na maoir, Cha do labhair duine riamh mar an duine so.

47 An sin fhreagair na Phairisich iad, Am bheil sibhshe mar an ceudna air h-ur mealladh?

48 An do chreid aon air bith do na h-uachdarain ann, no do na Phairisich?

49 Ach an sluagh so aig nach 'eil eòlas an lagha, tha iad malluichte.

50 A deir Nicodemus riu, (esan a thainig d'a ionnsuidh san oidheche, air dha bhi 'na aon diuhh,)

51 Am bheil ar laghne toirt breth air duine sam bith gus an cluinn e uaith féin an toiseach, agus gus am bi fhios aige ciod a tha e a' deanamh?

52 Fhreagair iadsan agus thubhairt iad ris, Am bheil thusa mar an ceudna o Ghalile? Rannsaich, agus faic: oir a Galile cha d'éirich fàidh^d.

53 Agus dh'imich gach aon d'a thigh féin.

CAIB. VIII.

ACH chaidh Iosa chum sléibh nan crann-ola:

2 Agus gu moch air mhaduinn thainig e ris do'n teampull; agus thainig an sluagh uile d'a ionnsuidh; agus air suidhe dha, theagaisge iad.

^a a chom, a chliabh. ^b Spiorad naomh.

^c roinn, connsachadh.

^d Rannsaich agus faic nach éirich fàidh a Galile.

3 Agus thug na scriohhuichean agus na Phairisich bean d'a ionnsuidh a ghlacadh an adhaltrannas; agus air dhoibh a cur anns a' mheadhon,

4 A deir iad ris, A mhaighstir, ghlacadh a' h-hean so auns a' ghnìomh féin, a deanamh adhaltrannais.

5 A nis dh'àithn Maois dhuinn san lagh, an leithide so a chlachadh: ciod ma seadh a deir thusa?

6 Thubhairt iad so 'ga dhearbhadh e, chum gu'm biodh aca cùis-chasaid 'na aghaidh. Ach chrom Iosa sìos, agus scriobh e le mheur air an làr, mar nach biodh e 'gan cluinn-tinn.

7 Mar sin air dhoibh buanachadh a' feòraich dheth, thog se e féin suas agus thubhairt e riu, An neach a ta gun pheacadh agaihse, tilgeadh e cheud chlach oirre.

8 Agus chrom e sìos a ris agus scriobh e air an làr.

9 Agus an uair a chual iadsan so, (air dhoibh bhi air an agairt le'n coguis^f féin) chaidh iad a mach an deigh a chéile, a' toiseachadh aig an dream bu shine, gus an dream mu dheireadh: agus dh'fhàgadh 'na aonar Iosa, agus a' bhean 'na seasamh sa' mheadhon.

10 Agus air éirigh suas do Iosa, 'nuair nach fac e aon air bith ach a' bhean, thubhairt e rithe. A bhean, c'ait am bheil iad sud do luchd-casaid? an do dhìt duin' air bith thu?

11 Thubhairt ise, Cha do dhìt aon duine, a Thighearn. Agus thubhairt Iosa rithe, Cha mhò a tha mise ga d' dhitéadh: imich romhad, agus na peacuich ni's mò.

12 An sin lahhair Iosa riu a ris, ag ràdh, Is mise solus an t-saoghail: an ti a leanas mise, cha siubhail e an dorchadas, ach hithidh solus na beatha aige.

13 Uime sin thubhairt na Phairisich ris, Tha thu toirt fianuis a d' thimchioll féin; cha 'n'eil t-fhianuis fìor.

14 Fhreagair Iosa, agus thubhairt e riu, Ge do tha mi toirt fianuis a m' thimchioll féin, gidheadh a ta m' fhianuis fìor: oir a ta fhios agam cia as a thainig mi, agus c'ait am bheil mi dol; ach cha 'n'eil fhios agaihse cia as a thainig mi, no c'ait am bheil mi dol.

15 Tha sibhs' a' toirt breth a réir na feòla, cha 'n'eil mise a' toirt breth air aon duine.

16 Agus ma bheir mise breth, tha

^e 'ga fheuchainn, 'ga bhuaireadh.

^f coimh-fhios, coinsiens.

mo bhreth firinneach: oir cha'n'eil mi m'aonar, ach mise agus an t-Athair a chuir uaith mi.

17 Agus a ta e scriobhta ann bhur lagh féin, gu bheil fianuis dithis dhaoine fíor.

18 Is aon mise a ta deanamh fianuis a m' thimchioll féin, agus a ta 'n t-Athair a chuir uaith mi, a' deanamh fianuis a m' thimchioll.

19 An sin thubhairt iad ris, C'ait am bheil t-Athair? Fhreagair Iosa, Cha 'n aithne dhuibhs' aon chuid mise no m' Athair: nam biodh eòlas agaibh ormsa, bhiodh eòlas agaibh air m' Athair mar an ceudna.

20 Labhair Iosa na briathra so an tigh-coimhead an ionmhais, ag teagasg dha san teampull: agus cha do chuir duin' air bith làmh ann, oir cha robh nair fathast air teachd.

21 An sin thubhairt Iosa riu a ris, Tha mise a' falbh, agus iarraidh sibh mi, agus bàsaichidh sibh ann bhur peacadh: cha'n urradh sibhse teachd do'n àit am bheil mise a' dol.

22 An sin thubhairt na h-Iudhaich, Am marbh se e féin? do bhrìgh gu bheil e 'g ràdh, Far am bheil mis' a' dol, cha 'n urradh sibhse teachd.

23 Agus thubhairt e riu, Tha sibhse o shìos, tha mise o sbaas: tha sibhse do'n t-saoghal so, cha 'n'eil mise do'n t-saoghal so.

24 Uime sin thubhairt mi ribh, Gu'm bàsaich sibh ann bhur peacaidh: oir mur creid sibh gur mise e, gheibh sibh bàs ann bhur peacaidh.

25 An sin thubhairt iad ris, Cò thusa? Agus thubhairt Iosa riu, An neach sin féin a thubhairt mi ribh o thùs.

26 Thamòranagam ri ràdh, agus r'a bhreithneachadh m'ar timchiollsa: ach a ta 'n ti a chuir uaith mi firinneach; agus a ta mise a' labhairt ris an t-saoghal nan nithe a cbuala mi uaithsan.

27 Cha do thuig iad gu'm b'ann mu thimchioll an Athar a labhair e riu.

28 An sin thubhairt Iosa riu, 'Nuair a thogas sibh suas Mac an duine, an sin bitidh fios agaibh gur mise e, agus nach 'eil mi deanamh ni sam bith uam féin; ach mar a theagaisg m' Athair mi, gu bheil mi labhairt nan nithe so.

29 Agus tha 'n ti a chuir uaith mi maille rium: cha d'fhàg an t-Athair a m' aonar mi, do bhrìgh gu bheil mi deanamh a ghnàth nan nithe sin a's taitneach leis.

30 An uair a bha e labhairt nan nithe so, chreid mòran ann.

31 An sin thubhairt Iosa ris na h-Iudhachaibh a chreid ann, Ma bhuanaisibh sibh ann am f'ocalsa, bitidh sibh da rìreadh 'nar deisciobuil agam;

32 Agus bitidh eòlas agaibh air an fhìrinn, agus ni'n fhìrinn saor sibh.

33 Fhreagair iad e, Is sinnesliochd Abraham, agus cha robh sinn riamh fuidh dhaorsa aig duine sam bith: cionnus a deir thusa, Bitidh sibh saor?

34 Fhreagair Iosa iad, Gu deimhin deimhin a deirim ribh, ge b'e ni peacadh, is seirbhiseach do'n pheacadh e.

35 Agus cha'n fban an seirbhiseach san tigh gu bràth: ach fanaidh am mac gu bràth.

36 Uime sin ma ni am Mac saor sibh, bitidh sibh saor da rìreadh.

37 Tha fhiosagam gur sibh sliochd Abraham; ach a ta sibh ag iarraidh mis' a mharbhadh, do bhrìgh nach 'eil àit aig m' fhocal annaibh.

38 Tha mise a labhairt an ni sin a cbunnaic mi aig m' Athair: agus tha sibhse a' deanamh an ni a chunnaic sibh aig bhur n-athair féin.

39 Fhreagair iadsan agus thubhairt iad ris, 'Se Abraham an n-athairne. A deir Iosa riu, Nam bu chlann do Abraham sibh, dheanadh sibh oibre Abraham.

40 Ach a nis tha sibh ag iarraidh mise a mharbhadh, duine a dh'innis duibh an fhìrinn, a chuala mi o Dhia: cha d'rinn Abraham so,

41 Tha sibhse a' deanamh oibre bhur n-athar féin. An sin thubhairt iad ris, Cha d'rugadh an striopachas, sinne; tha aon Athair againn, eadhon Dia.

42 An sin thubhairt Iosa riu, Nam b'e Dia bhur n' Athair, ghràdhaicheadh sibh mise: oir chaidh mise mach, agus thainig mi o Dhia: agus cha d' thainig mi uam féin, ach chuir esan uaith mi.

43 C'ar son nach 'eil sibh a' tuigsinn mo chòmraidh? do bhrìgh nach urradh sibh éisdeachd ri m' fhocal.

44 Tha sibhse o bhur n-athair an diabol, agus is iad anambianna bhur n-athar is toil libh a dheanamh: bha esan 'na mbortair b' o thùs, agus cha d'fhan e san fhìrinn, a chionn nach 'eil firinn ann. 'Nuair a labhras e breug, is ann uaith féin a ta e labhairt: oir is breugoire e, agus is e athair na bréige.

45 Agus do bhrìgh gu bheil mise 'g innseadh na fìrinn, cha 'n'eil sibh ga m' chreidsinn.

46 Cò agaibhse chuireas peacadh as mo lethse? agus ma ta mi 'g innseadh na fìrinn, c'ar son nach 'eil sibh ga m' chreidsinn?

47 An ti a ta o Dhia, éisdidh e ri briathraibh Dhé: uime sin cha 'n'eil sibhse 'g éisdeachd, a chionn nach ann o Dhia a ta sibh.

48 An sin fhreagair na h-Iudhaich, agus thubhairt iad ris, Nach maith a deir sinn gur Samaritanach thu, agus gu bheil deamhan agad?

49 Fhreagair Iosa, Cha 'n'eil deamhan agam; ach a ta mi toirt urraim do m'Àthair, agus a ta sibhse toirt easurraim dhomhsa.

50 Agus cha 'n'eil mi 'g iarraidh mo ghloire féin: tha neach a ta 'g iarraidh agus a' toirt breth.

51 Gu deimhin deimhin a deirim ribh, Ma choimhideas neach m' fhocalsa cha 'n' fhaic e bàs am feasd.

52 An sin thubhairt na h-Iudhaich ris, A nis tha fhios againn gu bheil deamhan agad. Fhuair Abraham bàs, agus na fàidhean; gidheadh a deir thusa, Ma choimhideas duine m' fhocalsa, cha bhlais e bàs am feasd.

53 Am mò thusa na ar n-athair Abraham, a fhuair bàs? agus fhuair na fàidhean bàs: cò a tha thu deanamh dhiot féin?

54 Fhreagair Iosa, Ma ta mi toirt gloire dhomh féin, cha 'n'eil ach neo-ni a'm' ghlòir: 's e m'Àthair a ta toirt gloire dhomh, neach a deir sibhse gur e bhur Dia e:

55 Gidheadh cha do ghabh sibh eòlas air; ach a ta eòlas agams' air: agus nan abrainn, Nach aithne dhomh e, blithinn cosmhuil ribhse a'm' bhreugoire: ach is aithne dhomh e, agus a ta mi coimhead a fhocail.

56 Bha déidh mhòr aig Abraham bhur n-athairse air mo là-sa fhaicinn: agus chunnaic se e, agus rinn e gairdeachas.

57 An sin thubhairt na h-Iudhaich ris, Cha 'n'eil thu fathast lethcheud bliadhna dh'aois, agus am faca tu Abraham?

58 Thubhairt Iosa riu, Gu deimhin deimhin a deirim ribh, Mun robh Abraham ann, ATAIMSE.

59 An sin thog iadsan clachan chum an tilgeadh air: ach dh'fhol-aich Iosa e féin, agus chaidh e mach as an teampull, a' dol tre am meadhon, agus mar sin chaidh e seachad.

CAIB. IX.

A GUS ag gabhail seachad do Iosa, chunnaic e duine a bha dall o rugadh e.

2 Agus dh'fheòraich a dheisciobuill deth, ag ràdh, A mhaighstir, cò a pheacaich, an duine so, no a phàrantan, gu'n d'rugadh dall e?

3 Fhreagair Iosa, Cha do pheacaich aon chuid an duine so, no a phàrantan: ach a chum gu'm foillsichte oibre Dhé ann.

4 Is éigin domhsa oibre an ti a chuir uaith mi a dheanamh, am feadh is là e: tha 'n oidhche a' teachd, 'nuair nach urrainn aon duine obair a dheanamh.

5 Am feadh a ta mise san t-saoghal, is mi solus an t-saoghail.

6 'Nuair a thubhairt e na nithe so, chuir e sìle air an talamh, agus rinn, e criadh do'n t-sìle, agus sgaoil e a' chriadh air sùilibh an doill,

7 Agus thubhairt e ris, Imich, ionnlaid ann an lochan Shilaoim ('se sin air eadar-theangachadh, Air a chur.) Uime sin dh'imich e, agus dh'ionnlaid e, agus thainig e a' faicinn.

8 Uime sin thubhairt na coimhearsnaich, agus iadsan a chunnaic dall e roimhe sin, Nach e so esan a bha 'nashuidhe 'g iarraidh na déirce?

9 Thubhairt cuid, Is e so e; cuid eile, Tha e cosmhuil ris: thubhairt e féin, Is mise e.

10 Air an aobhar sin thubhairt iad ris, Cionnus a dh'fhosgladh do shùilean?

11 Fhreagair esan agus thubhairt e, Rinn duine d'an ainm Iosa criadh, agus sgaoil e air mo shùilibh i; agus thubhairt e rium, Imich gu lochan Shilaoim, agus ionnlaid: agus dh'imich mi agus dh'ionnlaid mi, agus fhuair mi mo radharc.

12 An sin thubhairt iad ris, C'ait am bheil e? Thubhairt esan, Cha'n aithne dhomh.

13 Thug iad chum nam Phairisich esan a bha roimhe dall.

14 Agus b'i an t-sàbaid a bha ann 'an uair a rinn Iosa a' chriadh, agus a dh'fhosgail e shùilean.

15 An sin a ris dh'fheòraich na Phairisich deth mar an ceudna cionnus a fhuair e a radharc. Agus thubhairt esan riu, Chuir e criadh air mo shùilibh, agus dh'ionnlaid mi, agus tha mi a' faicinn.

16 Uime sin thubhairt cuid do na Phairisich, Cha 'n'eil an duine so o Dhia, do bhrìgh nach 'eil e gleidh-

^a gleidheadh. ^b togradh, gairdeachas.

^c làthach.

eadh na sàbaid. Thubhairt cuid eile, Cionnus a dh'fheudas duine a ta 'na pheacach, an leithide so do mhìorbhuilbh a dheanamh? Agus bha easaonachd a 'nam measg.

17 A deir iad a ris ris an duine dhall, Ciod a deir tu uime, thaobh gu'n dh'fhosgail e do shùilean? Agus thubhairt esan, Is fàidh e.

18 Ach cha do chreid na h-Iudhaich m'a thimchioll, gu'n robh e dall, agus gu'n d'fhuair e a radharc, gus an do ghairm iad pàrantan an ti a fhuair a radharc.

19 Agus dh'fheòraich iad dhiubh, ag ràdh, An e sobhur macsa, a deir sibh a rugadh dall? cionnus ma seadh a ta e nis a' faicinn?

20 Fhreagair a phàrantan iad agus thubhairt iad, Tha fhios againn gur e so ar mac, agus gu'n do rugadh dall e:

21 Ach cionnus a ta e nis a' faicinn, cha 'n'eil fhios againn; no cò a dh'fhosgail a shùilean, cha'n aithne dhuinn: tha e féin air teachd gu aois, feòraichibh dheth, labhraidh e air a shon féin.

22 Thubhairt a phàrantan na briathra so, a chionn gu robh eagal nan Iudhach orra: oir shuidhich na h-Iudhaich a cheana eatorra féin, Nan aithneadh duine sam bith gu'm b'esan Criosd, gu'n rachadh a chur as an t-sionagag.

23 Air an aobhar sin thubhairt a phàranta, Tha e air teachd gu aois, feòraichibh dheth féin.

24 Air an aobhar sin ghairm iad an dara uair an duine a bha dall, agus thubhairt iad ris, Thoir glòir do Dhia: tha fhios againn gur peacach an duine so.

25 An sin fhreagair esan agus thubhairt e, Am peacach e nih-aithne dhomh: air aon ni tha fhios agam, air dhomh bhi dall, gu bheil mi nis a' faicinn.

26 Ach thubhairt iad ris a ris, Ciod a rinn e dhuit? cionnus a dh'fhosgail e do shùilean?

27 Fhreagair e iad, Dh'innis mi dhuibh a cheana, agus cha d'éisid sibh; e'ar son a b'àill libh a chluinntinn a ris? a bheil a' mhiann oirbhe bhi 'nar deisciobuil aige mar an ceudna?

28 An sin chàin iad e, agus thubhairt iad, Is tusa a dheisciobul; ach is sinne deisciobuil Mhaois.

29 Tha fhios againn gu'n do labhair Dia ri Maois: ach mu thimchioll an fhir so, cha 'n'eil fhios againn cia as da.

a roinn, sgaradh.

30 Fhreagair an duine agus thubhairt e riu, An so tha ni iongantach, nach 'eil fhios agaibh cia as da, agus gu'n d'fhosgail e mo shùilean;

31 Ach a ta fhios againn nach éisd Dia ri peacachaibh: ach ma ta neach air bith 'na fhear-aoraidh do Dhia, agus a' deanamh a thoile, ris-san éisidh e.

32 O thoiseach an t-saoghail cha chualas gu'n d'fhosgail aon neach sùilean duine a rugadh dall.

33 Mur biodh an duine so o Dhia, cha b'urrainn e ni sam bith a dheanamh.

34 Fhreagair iadsan agus thubhairt iad ris, Rugadh thusa uile ann am peacaibh, agus am bheil thu 'gar teagasgne? agus thilg iad a mach e.

35 Chual Iosa gu'n do thilg iad a mach e; agus air dha fhaotainn, thubhairt e ris, Am bheil thu creidsinn ann am Mac Dhé?

36 Fhreagair esan agus thubhairt e, Cò e, a Thighearn; chum gu'n creid mi ann?

37 Agus thubhairt Iosa ris, Chunn-aic thu araon e, agus an ti a ta labhairt riut, is esan e.

38 Agus thubhairt esan, Tha mi creidsinn, a Thighearn. Agus rinn e aoradh dha.

39 Agus thubhairt Iosa, Is ann chum breitheanais a thainig mise chum an t-saoghail so, chum iadsan nach 'eil a' faicinn, gu'm faiceadh iad; agus gu'm biodh iadsan a ta faicinn, air an deanamh dall.

40 Agus chuala cuid do na Phairisich, a bha maille ris na nithe so, agus thubhairt iad ris, Am bheil sinne dall mar an ceudna?

41 Thubhairt Iosa riu, Nam bith-eadh sibh dall, cha bhiodh peacadh agaibh: ach a nis a deir sibh, Is léir dhuinn; uime sin tha bhur peacadh a' fantuinn.

CAIB. X.

GU deimhin deimhin a deirim ribh, Au ti nach d'théid a stigh tre'n dorus do chrò nan caorach, ach a théid suas air sheòl eile, is gaduiche agus fear-reubainn esan.

2 Ach an ti a théid a steach air an dorus, is esan buachaille nan caorach.

3 Dhasan fosglaidh an dorsair; agus éisidh na caoraich r'a ghuth: agus gairmidh e a chaoraich féin air an ainm, agus treòrachidh e mach iad.

4 Agus an uair a chuireas e mach a chaoraich féin, imichidh e rompa, agus leanaidh na caoraich e: oir is aithne dhoibh a ghuth.

5 Agus cha lean iad coigreach

ach teichidh iad uaith, do bhrìgh nach aithne dhoibh guth choigreach.

6 An cosamhlachd so labhair Iosa riu: ach cha do thuig iadsan cìod iad na nithean a labhair e riu.

7 An sin thubhairt Iosa riu a ris, Gu deimhin deimhin a deirim ribh, gur mise dorus nan caorach.

8 Iadsan uile a thainig romhamsa, is gaduichean agus luchd-reubainn iad: ach cha d'éisd na caoraich riu.

9 Is mise an dorus: ma théid neach air bith steach triomsa, tearnar e, agus théid e steach agus a mach, agus gheibh e ionaltradh.

10 Cha d'thig an gaduiche ach a ghoid, agus a mharbhadh, agus a mhilleadh: thainig mise chum's gu'm biodh beatha aca, agus gu'm biodh i aca ni's pailte.

11 Is mise am buachaille maith: leigidh ^a am buachaille ^b maith anam sìos air son nan caorach.

12 Ach am fear-tuasdail, agus an ti nache am buachaille, agus nach leis féin na caoraich, chi e am madadh-alluidh a' teachd, agus fàgaidh e na caoraich, agus teichidh e: agus glacadh am madadh-alluidh iad, agus sgapaidh e na caoraich.

13 Ach teichidh am fear-tuasdail, a chionn gur fear-tuasdail e, agus nach 'eil suim aige do na caoraich.

14 Is mise am buachaille maith, agus is aithne dhomh mo *chaoraich* féin, agus aithnìhear le m' *chaoraich* féin mi.

15 Mas is aithne do'n Athair mise, agus is aithne dhomhsa an t-Athair: agus a ta mi leigeadh m'anama sìos air son nan caorach.

16 Agus a ta caoraich eile agam, nach 'eil do'n chrò so: is éigin domh iad sin mar an ceudna thoirt a *stigh*, agus éisdidh iad ri m' ghuth; agus bithidh aon treud ann, agus aon bhuchaille.

17 Air an aobhar so is ionmhuinn e leis an Athair mise, air son gu'n leig mi sìos m'anam, chum's gu'n glac mi e ris.

18 Cha 'n'eil neach air bith 'ga thoirt uam, ach a ta mi 'ga leigeadh sìos uam féin: tha cumhachd agam a leigeadh sìos, agus tha cumhachd agam a ghlacadh a ris. An àithne so fhuair mi o m'Athair.

19 Air an aobhar sin dh'éirich eas-aonachd a ris am measg nan Iudhach air son nam briathar so.

20 Agus thubhairt mòran diùbh, Tha deamhan aige, agus tha e air

boile ^d; c'ar son a tha sibh ag éisd-eachd ris?

21 Thubhairt cuid eile, Cha'n iad so briathra duine am bheil deamhan; am bheil deamhan comasach air sùile nan dall fhosgladh?

22 Agus bha féisd-chuimhne an ath-choisreagaidh e ann an Ierusalem, agus b'e 'n geamhradh a bha ann.

23 Agus bha Iosa a sràid-imeachd san teampull ann an sgàth-thigh ^f Sholaimh.

24 An sin chruianich na h-Iudhaich mu thimchioll, agus thubhairt iad ris, Cia fhad a chumas tu ar n-anama an amharus? ma's tu Criosd, innis dhuinn gu follaiseach.

25 Fhreagair Iosa iad, Dh'innis mi dhuibh, agus cha do chreid sibh: na h-oibre a ta mi deanamh an ainm m'Athar, tha iad sin a' toirt fianuis mu m' thimchioll.

26 Ach cha 'n'eil sibhse a' creidsinn; oir cha'n ann do m' chaoraich sibh, mar thubhairt mi ribh.

27 Tha mo chaoraichse ag éisd-eachd ri m' ghuth, agus is aithne dhomh iad, agus leanaidh iad mi:

28 Agus bheiream a' bheatha mhair-eannach dhoibh, agus cha sgriosar g; iad am feasd, ni mò a spionas neach air bith as mo làimh iad.

29 M'Athair a thug dhomhsa *iad*, is mò e na na h-uile: agus cha'n urradh neach air bith an spionadh a làimh m'Athar.

30 Mise agus an t-Athair, is aon sinn.

31 Uime sin thog na h-Iudhaich clachan a ris chum a chlacadh.

32 Fhreagair Iosa iad, Nochd mi dhuibh mòran a dh'oibrìbh maithe o m'Athair; cia do na h-oibrìbh sin air son am bheil sibh ga m' chlacadh?

33 Fhreagair na h-Iudhaich e, ag ràdh, Air son oibre maith cha 'n'eil sinn ga d' chlacadh; ach air son toibheim, agus air son, air bhi dhuitse a'd' dhuine, gu bheil thu deanamh Dé dhìot féin.

34 Fhreagair Iosa iad, Nach 'eil e scriobht ann bhuir laghsa, Thubhairt mi, Is dée sibh?

35 Ma thubhairt e dée rìusan, dh'ionnsuidh an robh focal Dé, agus nach feudar an scriobtuir a bhriseadh ^h;

36 An abair sibh rìsean, a naomhaich an t-Athair, agus a chuir e chum an t-saoghail, Tha thu a' labhairt

^a cuiridh.

^b an t-aodhaire.

^c toigh.

^d mhi-chéill.
^e nuadhachaidh.
^f chaillear.

^e féill an ath-
^f dileir.
^h sgaoileadh.

toibheim ; air son gu'n duhhairt mi,
Is mi mac Dhé ?

37 Mur dean mi oibre m' Athar,
na creidibh mi.

38 Ach ma ni, ge nach creid sibh
mise, creidibh na h-oibre, chum gu'm
bi fios agaibh agus gu'n creid sibh
gu bheil an t-Athair annamsa, agus
mise annsan.

39 Uime sin dh'iarr iad a ris a
ghlacadh : ach chaidh e as an làimh.

40 Agus chaidh e ris de'n taohh
thall do Iordan, do'n ionad anns an
rohh Eoin air tùs ri haisteadh : agus
rinn e còmhuidh an sin.

41 Agus thainig mòran d'a ionn-
suidh, agus thuhhairt iad, Cha do
rinn Eoin aon mhiorbhuil ; ach hha
na h-uile nithe thuhhairt Eoin mu'n
duine so fìor.

42 Agus chreid mòran san àit sin
air.

CALB. XI.

A NIS hha duine àraidh gu tinn,
d'am b'ainm Lasarus o Bhetani,
baile Mhuire agus Mharta a peathar.

2 (B'i Mhuire sin a dh'ùng an
Tighearn le ola luachmhoir, agus a
thiomnadh a chosa le a folt, aig an
rohh-a hràthair Lasarus gu tinn.)

3 Uime sinn chuir a pheathraiche
fios d'a ionnsuidh, ag ràdh, A Thigh-
earn, feuch, tha 'n ti a's ionmhuinn
leat tinn.

4 'Nuair a chual Iosa so, thuhhairt
e, Cha 'n'eil an tinneas so chum bàis,
ach a chum gloire Dhé, chum gu'm
bi Mac Dhé air a ghlorachadh d'a
thaobh.

5 A nis h'ionmhuin le Iosa Marta,
agus a piuthar, agus Lasarus.

6 Uime sin an uair a chual e gu'n
robh esan tinn, dh'fhan e fathast dà
latha anns an ionad an rohh e.

7 'Na dhéigh sin thuhhairt e r'a
dheisciobluibh, Rachamaid a ris do
Iudea.

8 Thuhhairt a dheisciobuil ris, A
Mhaighstir, a nis dh'iarr na h-Iudha-
ich do chlachadh ; agus am bheil
thu dol a ris an sin ?

9 Fhreagair Iosa, Nach 'eil dà
uair dheug san là ? Ma dh'imicheas
duine anns an là, cha tuislich e, oir
tha e faicinn soluis an t-saoghail so.

10 Ach ma dh'imicheas duine
anns an oidhche, tuislichidh e, do
bhrìgh nach 'eil an solus ann.

11 Na nithe so thuhhairt e : agus
'na dhéigh sin a deir e riu, Tha ar
caraid Lasarus 'na chodal ; ach a ta
mise a dol chum's gu'n dùisg mi as
a chodal e.

12 An sin thuhhairt a dheisciobuil,
A Thighearn, ma tha e 'na chodal,
bithidh e slàn.

13 Gidheadh lahhair Iosa m'
bhàs : ach shaoiliadsan gu'n dolabh
air e mu thimchioll fois codail.

14 An sin thuhhairt Iosa riu gu
soilleir, Fhuair Lasarus bàs :

15 Agus a ta mi subhach air bhur
sonsa nach rohh mi an sin (chum's
gu'n creid sibh ;) ach rachamaid d'a
ionnsuidh.

16 An sin thuhhairt Tomas, d'an
goirear Didimus, r'a choimh-dheis-
ciobluibh, Rachamaidne mar an
ceudna, chum's gu'm faigh sinn bàs
maille ris.

17 An sin an uair a thainig Iosa,
fhuair se e an déigh dha hhi cheana
ceithir làithean san uaigh.

18 (A nis hha Betani fagus do
Hierusalem, mu thimchioll cùig
stàide deug uaith.)

19 Agus thainig mòran do na
h-Iudhachaibh chum Mharta agus
Mhuire, gu comh-fhurtachd a thoirt
doibh a thaobh an bràthar.

20 An sin an uair a chuala Marta
gu'n rohh Iosa a' teachd, chaidh i
'na chòdhail : ach shuidh Muire san
tigh.

21 An sin thuhhairt Marta ri
h-Iosa, A Thighearn, nam biodh
tusa an so, cha 'n fhaigheadh mo
bhràthair bàs.

22 Ach a ta fhios agam a nis féin,
ge b'e air hith nithe a dh'farras
tu air Dia gu'n d'thoir Dia dhuit
iad.

23 Thuhhairt Iosa rithe, Eiridh
do bhràthair a ris.

24 Thuhhairt Marta ris, Tha fhios
agam gu'n éirich e ris san aiseirigh
air an là dheireannach.

25 Thuhhairt Iosa rithe, Is mise
an aiseirigh, agus a' hheatha : an ti a
chreideas annamsa, ge do gheibheadh
e bàs, hithidh e heo ;

26 Agus ge h'e neach a ta beo,
agus a' creidsinn annamsa, cha'n
fhaigh e bàs am feasd. Am bheil
thu creidsinn so ?

27 Thuhhairt i ris, Tha, a Thigh-
earn : creideam gur tusa Crìosd, Mac
Dhé, a bha gu teachd chum an
t-saoghail.

28 Agus air dh'i na nithe so ràdh,
dh'fhalbh i, agus ghairm i a piuth-
ar Muire os iosal, ag ràdh, Thainig
am Mhaighstir, agus tha e ga d'
ghairm.

29 'Nuair a chual ise sin, dh'éir-
ich i gu grad, agus thainig i d'a ionn-
suidh.

30 A nis cha rohh Iosa fathast air
teachd do'n hbaile, ach hha e anns
an àit an do choinnich Marta e.

31 An sin na h-Iudhaich a bha
maille rithe san tigh, agus a' toirt

comh-fhurtachd dh'i, 'nuair a chunnaic iad Muire gu'n d'éirich i gu grad, agus gu'n deachaidh i mach, lean iad i, ag ràdh, Tha i dol chum na h-uaigne, a chaoineadh an sin.

32 An sin an uair a thainig Muire do'n àit an robh Iosa, agus a chunnaic i e, thuit i aig a chosaibh, ag ràdh ris, A Thighearn, nam biodh tusa an so, cha 'n fhaigheadh mo bhràthair bàs.

33 Uime sin an uair a chunnaic Iosa i a' gul, agus na h-Iudhaich a thainig maille rithe a' gul mar an ceudna, rinn e osna 'na spiorad, agus chuir se e fèin fuidh àmhghar.

34 Agus thubhairt e, C'ait an do chuir sibh e? Thubhairt iad ris, A Thighearn, thig agus faic.

35 Ghuil Iosa.

36 An sin thubhairt na h-Iudhaich, Feuch cionnus a ghràdhach se e?

37 Agus thubhairt cuid diubh, Nach feudadh an duine so a' dh'fhosgail sùilean an doill, a thoirt fainear nach faigheadh eadhon am fear so bàs?

38 Uime sin thainig Iosa ag osnaich a ris ann fèin, chum na h-uaigne, Agus b'uaimh b' i, agus bha clach air a cur oirre.

39 Thubhairt Iosa, Togaibh a' chlach. Thubhairt Marta, piuthar an duine mhairbh ris, A Thighearn, tha nìs droch bholadh dheth; oir is e so an ceathramh latha c.

40 A deir Iosa rithe, Nach dubhairt mi riut, Ma chreideas tu, gu'm faic thu glòir Dhé?

41 An sin thog iad a' chlach o'n àit anns an robh an duine marbh air a chur. Agus thog Iosa suas a shùilean, agus thubhairt e, Athair, tha mi toirt buidheachais duit gu'n d'éisid thu rium.

42 Agus bha fhios agam gu bheil thu 'g éisdeachd rium a ghnàth; ach thubhairt mi e air son an t-sluaigh a tha 'nan seasamh a m' thimchioll, chum gu'n creid iad gu'n do chuir thusa uait mi.

43 Agus an uair a labhair e na nithe so, ghlaodh e le guth mòr, A Lasarus, thig a mach.

44 Agus thainig esan a bha marbh amach, agus a chosan agus a làmhan ceangailte leis an eudach mhairbh: agus bha aghaidh ceangailte m'an cuairt le neapaicin. A deir Iosa riu, Fuasglaibh e, agus leigibh leis imcadh.

45 An sin chreid mòran do na

h-Iudhachaibh ann, a thainig chum Mhuire, agus a chunnaic na nithe a rinn Iosa.

46 Ach dh'fhalbh cuid diubh chum nam Phairiseach, agus dh'innis iad dhoibh na nithe a rinn Iosa.

47 An sin chruinnich na h-àrd shagairt agus na Phairisich comhairle, agus thubhairt iad, Ciod a tha sinn a' deanamh? oir a ta 'n duine so deanamh mòrain mhior-bhuile.

48 Ma leigeas sinn leis air an dòigh so, creididh na h-uile dhaoine ann; agus thig na Romhanaich d, agus sgriosaidh iad ar n-àit, agus ar cinneach.

49 An sin thubhairt fear àraidh dhiubh da 'm b'ainm Caiaphas, air dha bhi 'na àrd shagart air a' bhliadhna sin, riu, Cha'n aithne dhuibh ni sam bith,

50 Ni mò tha sibh a' toirt fainear gur iomchuidh dhuinne gu'm faigheadh aon duine bàs air son an t-sluaigh, agus nach biodh an cinneach uile air a sgrios.

51 Ach cha b'ann uaith fèin a labhair e so: ach air dha bhi 'na àrd shagart air a' bhliadhna sin, rinn e fàidheadaireachd gu'm faigheadh Iosa bas air son a' chinnich sin:

52 Agus ni h-ann air son a' chinnich sin a mhàin, ach a chum mar an ceudna gu'n cruinnicheadh e an ceann a chéile 'nan aon clann Dhé a bha air an sgapadh.

53 Uime sin o'n là sin a mach, chuir iad an comhairle r'a chéile chum esan a chur gu bàs.

54 Air an aobhar sin cha d'imich Iosa nìs mò os àird am measg nan Iudhaich; ach chaidh e as sin do dhùthaich làimh ris an fhàsach, gu baile d'an goirear Ephraim, agus an sin ghabh e comhnuidh maille r'a' dheisciobluibh.

55 Agus bha càisg nan Iudhach am fagus: agus chaidh mòran suas as an dùthaich do Hierusalem roimh 'n chàisg, chum iad fèin a ghlanadh.

56 An sin dh'iarr iad Iosa, agus labhair iad r'a chéile 'nan seasamh san teampull, Ciod bhur barailse? an e nach d'thig e chum na féisde?

57 A nis bha araon na h-àrd shagairt agus na Phairisich air toirt àithne, nam biodh fhios aig neach air bith c'ait an robh e, gu'n innseadh se e, chum's gu'n glacadh iad e.

CAIB XII.

AN sin thainig Iosa, sèa làithean roimh an chàisg, gu Betani, far

a thrioblaid. b chuas.

c tha e ceithir làithean san uagh.

d Romanaich e dlthichidh iad, bheir iad air falbh.

an robh Lasarus a bha marbh, neach, a thog esan o na marbhaibh.

2 Uime sin rinn iad suipeir dha an sin, agus bha Marta a' frithealadh: ach bha Lasarus 'na nòn diubhsan a shuidh air bord maille ris.

3 An sin ghabh Muire pund do ola spicnaird ro luachmhoir, agus dh'àng i cosan Iosa, agus thiornuich i a chosan le a folt: agus lìonadh an tigh le fàile a cùbhruidh na h-ola.

4 An sin a deir aon d'a dheisciobluibh, Iudas Iscariot, mac Shimoin, a bha gu esan a bhrath,

5 C'ar son nach do reiceadh an ola sò air son tri cheud peghinn, agus nach d'thugadh do na bochdaibh e?

6 Thubhairt e so, cha b'ann a chionn gu'n robh suim aige do na bochdaibh: ach a chionn gu'm bu ghaduiche e, agus gu'n robh an sporan aige, agus gu'n do ghiùlain e na nithe a chuireadh ann.

7 An sin thubhairt Iosa, Leig leatha: fa chomhair latha m' adhlaid ghleidh i so.

8 Oir tha na bochdan a ghnàth agaibh maille ribh, ach cha 'n'eil mise agaibh a ghnàth.

9 Agus bha i hios aig sluagh mòr do na h-Iudhachaibh gu'n robh e'n sin: agus thainig iad, cha 'n ann a mhàin air son Iosa, ach a chum gu'm faiceadh iad mar an ceudna Lasarus, a thog esan o na marbhaibh.

10 Ach ghabh na h-àrd shagairt comhairle, chum Lasarus mar an ceudna a mharbhadh;

11 Do bhrìgh air a shonsan gu'n d'imich mòran do na h-Iudhachaibh, agus gu'n do chreid iad ann an Iosa.

12 Air an là màireach, air cluinn-tinn do mhòr shluagh a thainig chum na fèisde, gu'n robh Iosa a' teachd gu Hierusalem.

13 Ghlac iad geuga pailme, agus chaidh iad mach 'na chòdhail, agus ghlaodh iad, Hosana, beannuichte gu robh Rìgh Israeil a tha teachd an ainm an Tighearna!

14 Agus, air do Iosa asal og fhaotainn, shuidh e air: a réir mar a ta e scrìobhta.

15 Na biodh eagal, ort a nighean Shioin: feuch, a ta de Rìgh a' teachd, 'na shuidhe air loth asail.

16 Chao thuig a dheisciobuil na nithe so air tùs: ach an uair a ghlòraicheadh Iosa, an sin chuimhnich iad gu'n robh na nithe so scrìobhta uime, agus gu'n d'rinn iad na nithe so dha.

17 Uime sin rinn an sluagh a bha maille ris fianuis, gu'n do ghairm e

Lasarus as an uaigh, agus gu'n do thog e o na marbhaibh e.

18 Air an aobhar sin mar an ceudna choinnich an sluagh e, do bhrìgh gu'n cual iad gu'n d'rinn e am mior-bhuil so.

19 Thubhairt na Phairisich uime sin eatorra féin, Am faic sibh nach 'eil sibh a' buadhachadh bheag sam bith? feuch, tha 'n saoghal air dol 'na dhéigh.

20 Agus bha Greugaich àraidh am measg na muinntir a chaidh suas chum aoradh dheanamh aig an fhéisd:

21 Air an aobhar sin thainig iad-san gu Philip, a bha o Bhetsaida Ghalile, agus dh'iarr iad air, agràdh, A Tighearna, bu mhiann leinn Iosa fhaicinn.

22 Thainig Philip agus dh'innis e do Aindreas: agus a ris dh'innis Aindreas agus Philip do Iosa.

23 Agus fhreagair Iosa iad, agràdh, Thainig an uair, chum gu'm biodh Mac an duine air a ghlòrachadh.

24 Gu deimhim deimhin a deirim ribh, Mar faigh an gràinne cruinneachd, a thuiteas anns an talamh, bàs, fanaidh e 'na aonar: ach ma gheibh e bàs, bheir e toradh mòr uaith.

25 Esan a ghràdhacheas anam, caillidh se e; agus esan a dh'fhuathaicheas anam anns an t'saoghal so, gleidhidh se e chum na beatha maireannaich.

26 Ma ni neach air bith seirbhis dhomhsa, leanadh e mi: agus ge b'e àit am bi mise, an sin bithidh m' sheirbhiseach mar an ceudna: ma ni neach seirbhis dhomhsa, bheir m' Athair onoir dha.

27 A nis tha m'anam fuaidh àmhghar^b: agus ciod a their mi? Athair, saor mi o'n uair so; ach is an air a shon so a thainig mi chum na h-uair so.

28 Athair, glòraich t-ainm. An sin thainig guth o nèamh, Ghlòraich mi araon e, agus glòraichidh mi ris e.

29 Uime sin thubhairt an sluagh a sheas a làthair, agus a chuala so, Gu'n robh fairneanach ann: thubhairt cuid eile, Labhair aingeal ris.

30 Fhreagair Iosa agus thubhairt e, Cha'n ann air mo shonsa thainig an guth so, ach air bhur sonsa.

31 A nis tha breitheanas an t-saoghail so ann: a nis tilgear uachdaran an t-saoghail so mach.

32 Agus mise, ma thògar suas o'n talamh mi, tairngidh mi na h-uile dhaoine a'm' ionnsuidh.

33 (Ach thubhairt e so, a' ciallachadh ciod a' ghnè bàis a gheibheadh e.)

34 Fharcagair an sluagh e, Chuala sinne as an lagh, gu'm fan Crìosd gu sìorruidh: agus cionnus a deir thusa, Gur éigin do Mhac an duine bhi air a thogail suas? cò e Mac an duine so?

35 An sin thubhairt Iosa riu, Fathast re tamuill bhig tha 'n solus maille ribh; gluaisibh am feadh 'sa ta 'n solus agaibh, chum nach beir an dorchadas oirbh: oir an ti a ta 'g imeachd an dorchadas, cha'n aithne dha c'ait am bheil e dol.

36 Am feadh 's a ta 'n solus agaibh, creidibh san t-solus, chum gu'm bi sibh 'nar cloinn do'n t-solus. Labhair Iosa na nithe so agus dh'fhalbh e, agus dh'fholaich se e féin uatha.

37 Ach ge do rinn e a choimhlion so do mhìorbhuilbh 'nan làthair, cha do chreid iad ann:

38 Chum gu'm biodh briathran an fhàidh Esaias air an coimhlìonadh, a thubhairt e, A Thighearn, cò a chreid ar n-aithrisne? agus cia dha a dh'fhoillsicheadh gairdean an Tighearna?

39 Air an aobhar so cha robh e'n comas doibh creidsinn, do bhrìgh gu'n dubhairt Esaias a ris.

40 Dhall e an sùilean, agus chruaidhich e an cridhe, chum nach faiceadh iad le'n sùilibh, agus nach tuigeadh iad le'n cridhe, agus nach pilleadh iad, agus gu'n slànùichinn iad.

41 Thubhairt Esaias na nithe so, 'nuair a chunnaic e a ghloirsan, agus labhair e uime.

42 Gidheadh chreid mòran do na h-Uachdaranaibh féin ann: ach air son nam Phairiseach cha d'aidich iad e, air eagal gu'n cuirte mach as an t-sionagag iad.

43 Oir b'annsa leo glòir dhaoine na glòir Dhé.

44 Agus ghlaodh Iosa, agus thubhairt e, An ti a ta creidsinn annamsa, cha'n ann annamsa tha e creidsinn, ach anns an ti a chuir uaith mi.

45 Agus an ti a tha ga m' fhaicinnse, tha e faicinn an ti a chuir uaith mi.

46 Thainig mi a'm' sholus chum an t-saoghail, chum ge b'e chreideas annam, nach fanadh e an dorchadas.

47 Agus ma chluinneas neach air bith mo bhriathransa, agus nach creid e, cha 'n'eil mise 'ga dhìteadh: oir cha d'thainig mi a dhìteadh an

t-saoghail, ach a shaoradh an t-saoghail.

48 An ti a tha cur cùil riumsa, agus nach 'eil a' gabhail ri m' bhriathraibh, tha aige neach a bheir breth air: am focal a labhair mi, bheir e sin breth air san là dheireannach.

49 Oir cha do labhair mi uam féin; ach an t-Athair a chuir uaith mi, thug e àithne dhomh, ciod a theirinn, agus ciod a labhrainn.

50 Agus a ta fhios agam gur beatha mhaireannach àithnesan: air an aobhar sin na nithe tha mi a' labhairt, mar thubhairt an t-Athair rium, mar sin a ta mi a' labhairt.

CAIB. XIII.

ANIS roimh fhéisd na càisge, air do Iosà fios a bhi aige gu'n robh uair air teachd, anns an rachadh e as an t-saoghal so chum an Athair, air da a mhuinntir féin a bha anns an t-saoghal a ghràdhachadh, ghràdh-aich e gu crìch iad.

2 Agus an uair a bha 'n t-suipeir thairis b, (air do'n diabol a nis a chur an cridhe Iudais Iscariot, mhié Shimoin, esan a bhrath.)

3 Air aithneachadh do Iosa gu'n d'thug an t-Athair na h-uile nithe 'na làmbaibh, agus gur ann o Dhia a thainig e, agus gur ann a dh'ionnsuidh Dhé a bha e dol.

4 Dh'éirich e o shuipeir, agus chuir e dheth fhalluing c, agus ghlac e làmh-anart, agus cheangail e uime e.

5 'Na dhéigh sin, thaom e uisge ann an soitheach-ionnlaid, agus thòisich e air cosan nan deisciobul ionnlad, agus an tiormachadh leis an làmh-anart a bha ceangailte uime.

6 An sin thainig e gu Simon Peadar: agus thubhairt esan ris, A Thighearn, am bheil thusa 'g ionnlad mo chosansa?

7 Fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, An ni so ta mi deanamh cha 'n aithne dhuits' a nis; ach bithidh fios agad air an déigh so.

8 Thubhairt Peadar ris, Cha nigh thu mo chosansa gu bràth. Fhreagair Iosa e, Mur nigh mi thu, cha 'n'eil cuid agad maille rium.

9 A deir Simon Peadar ris, A Thighearn, ni h-iad mo chosan a mhaìn, ach mar an ceudna mo làmh-an agus mo cheann.

10 A deir Iosa ris, An ti a ta air ionnlad, cha 'n'eil feum aige ach a chosan ionnlad, ach thia e gu h-ìomlan

b an uair a bha iad r'an suipeir.
c eudach-uachdair.

glan: agus a ta sibhse glan, ach cha 'n'eil sibh uile glan.

11 Oir bha fhios aige cò a bhrath-adh e; uime sin thubhairt e, Cha 'n'eil sibh uile glan.

12 An sin, an déigh dha an cosan ionnlad, agus fhalluing a ghabhail d'a ionnsuidh, shuidh e a ris, agus thubhairt e riu, Am bheil fhios agaidh ciod a rinn mi dhuibh?

13 Tha sibh a' gairm Maighstir, agus Tighearn dhiomsa; agus tha sibh ag ràdh gu maith; oir is mi sin.

14 Uime sin ma dh'ionnlaid mise, bhur Tighearn agus bhur Maighstir, bhur cosansa, is còir dhuibhse mar an ceudna cosan a chéile ionnlad.

15 Oirthug mi eisiomplair dhuibh, chum's mar a rinn mise dhuibh, gu'n deanadh sibhse mar an ceudna.

16 Gu deimhin deimhin a deirim ribh, Cha mhò an t-òglach namhaighstir, agus cha mhò an teachdaire na 'n ti a chuir uaith e.

17 Ma's aithne dhuibh na nithe so, is beannuichte sibh ma ni sibh iad.

18 Cha 'n'eil mi labhairt oirbh uile; is aithne dhomh cò a thagh mi: ach is éigin an scriobtuir a choimhlionadh, An ti a ta 'g itheadh arain maille rium, thog e a shàil a'm' aghaidh.

19 A nis a deirim so ribh mun d'thig e gu crìch, chum 'nuair a tharlas e, gu'n creid sibh gur mise e.

20 Gu deimhin deimhin a deirim ribh, An ti a ghabhas ri neach sam bith a chuireas mise uam, gabhaidh e riumsa: agus an ti a ghabhas riumsa, gabhaidh e ris an ti a chuir uaith mi.

21 Air do Iosa na nithe so ràdh, bha e fuidh thrioblaid 'na spiorad, agus rinn e fianuis, agus thubhairt e, Gu deimhin deimhin a deirim ribh, gu'm brath a h-aon agaibh mise.

22 An sin dh'amhairc na deisciobuil air a chéile, fuidh amharus cia uime a labhair e.

23 A nis bha aon d'a dheisciobuil bh 'na luidhe an uchda Iosa, neach a b'ionmhuinn le Iosa.

24 Air an aobhar sin smèid Simon Peadar airsan, gu'm feòraicheadh e cia uime a labhair e.

25 An sin air dhasan aomadh ri uchd Iosa, a deir e ris, A Thighearn, cò e?

26 Fhreagair Iosa, Is e 'n ti sin e, d'an toir mise an greim, an déigh dhomh a thumadh. Agus an uair a thum e 'n greim, thug se e do Iudas Iscariot, mac Shimoìn.

27 Agus an sin an déigh a' ghreama, chaidh Satan a steach annsan. An sin thubhairt Iosa ris, An ni a ta thu a' deanamh, dean gu grad e.

28 A nis cha do thuig a h-aon diubhsan, a bha 'nan suidhe air a' bhord, c'ar son a thubhairt e so ris.

29 Oir shaoil cnid diubh, do bhrìgh gu'n robh an sporan aig Iudas gu'n dubhairt Iosa ris, Ceannaich na nithe a ta dh'uireasbhuidh oirnn chum na féisde: no, gu'n d'thugadh e nì-éigin do na bochdaibh.

30 An sin an déigh dhasan an greim a ghabhail, chaidh e mach air ball; agus bha'n oidhche ann.

31 Uime sin, 'nuair a chaidh esan a mach, thubhairt Iosa, A nis a ta Mac an duine air a ghlòrachadh, agus tha Dia air a ghlòrachadh ann.

32 Ma ta Dia air a ghlòrachadh ann, glòraichidh Dia esan mar an ceudna ann féin, agus air ball glòraichidh se e.

33 A chilann bheag, fathast uime bheag tha mise maille ribh. Iarraidh sibh mi: agus mar thubhairt mi ris na h-Iudhachaibh, Do'n àit an d'théid mise, cha 'n'eil e 'n comas duibhse teachd; mar sin a deirim ribhse nis.

34 Aithne nuadh bheiream dhuibh, Gu'n gràdhach sibh a chéile; mar a ghràdhach mise sibhse, gu'n gràdhach sibh féin a chéile mar an ceudna.

35 Le so aithnichidh na h-uile dhaoine gur sibh mo dheisciobuiltse, ma bhios gràdh agaibh féin d'a chéile.

36 A deir Simon Peadar ris, A Thighearn, c'ait a théid thu? Fhreagair Iosa e, Do'n àit an d'théid mi, cha'n urradh thusa nis mo leantuinn; gidheadh leanaidh ta mi 'na dhéigh so.

37 A deir Peadar ris, A Thighearn, c'ar son nach urradh mi do leantuinn a nis? Leigidh mi sìos m'anam air do shon.

38 Fhreagair Iosa e, An leig thu t'anam sìos air mo shonsa? Gu deimhin deimhin a deirim riu, Nach goir an coileach, gus an àicheadh thu mi trì uairean.

CAIB. XIV.

NA biodh bhur crìdhe fuidh thrioblaid: tha sibh a' creidsinn ann an Dia, creidibh annamsa mar an ceudna c.

2 Ann an tigh m'Atharsa tha iomadh àite-còmhnuidh: mur biodh

b bhuaireas.

c creidibh ann

an Dia, agus creidibh annamsa.

G

121

a ag aomadh ri uchd.

c mar sin, dh'innsinnse dhuibh : tha mi dol a dh'ulluchadh àite dhuibh.

3 Agus ma théid mi agus gu'n ulluich mi àit dhuibh, thig mi ris, agus gabhaidh mi sibh a m'ionnsuidh féin, chum far am bheil mise, gu'm bi sibhse mar an ceudna.

4 Agus is aithne dhuibh c'ait am bheil mi dol, agus is aithne dhuibh an t-slighe.

5 A deir Tomas ris, A Thighearn, cha 'n'eil fhios againn c'ait am bheil thu dol, agus cionnus a dh'fheudas eblas na slighe bhi againn?

6 A deir Iosa ris, Is mise an t-slighe, agus an fhirinn, agus a' bheatha: cha d'thig aon neach chum an Athar ach triomsa.

7 Nam b'aithne dhuibh mise, b'aithne dhuibh m'Athair mar an ceudna: agus a so suas is aithne dhuibh e, agus chunnaic sibh e.

8 A deir Philip ris, A Thighearn foillsich an t-Athair dhuinne, agus is leoir leinn e.

9 A deir Iosa ris, Am bheil mise ùine co fhada maille ribh, agus nach aithne dhuith fathast mi, Philip? an ti a chunnaic mise, chunnaic e 'n t-Athair; agus cionnus a deir thu, Foillsich an t-Athair dhuinn?

10 'Nach 'eil thu creidsinn gu bheil mise anns an Athair, agus an t-Athair annamsa? na briathran a ta mi labhairt ribh, cha'n ann uam féin a ta mi 'gan labhairt: ach an t-Athair, a ta gabhail comhnuidh annamsa, tha esan a' deanamh nan oibre.

11 Creidibh mise gu bheil mi anns an Athair, agus an t-Athair annamsa: no, creidibh mi air son nan oibre féin.

12 Gu deimhin deimhin a deirim ribh, An ti a chreideas annamsa, na h-oibre a ta mise a' deanamh, ni esan mar an ceudna, agus ni e oibre a's mò na iad so, do bhrìgh gu bheil mise dol chum m'Athair;

13 Agus ge b'e ni a dh'iarras sibh a'm' ainmse, ni mise sin: chum's gu'm bi an t-Athair air a ghlòrachadh anns a' Mhac.

14 Ma dh'iarras sibh ni air bith a'm' ainmse, ni mise e.

15 Ma's toigh libh mise, coimhidibh m'aitheanta.

16 Agus guidhidh mise an t-Athair, agus bheir e dhuibh Comhfhurt-air a eile, chum's gu san e maille ribh gu bràth;

17 Spiorad na firinn, neach nach urrainn an saoghal a ghabhail, do bhrìgh nach 'eil e 'ga fhaicinn, agus

nach aithne dha e: ach is aithne dhuibhse e, oir tha e santuinn maille ribh, agus bithidh e annaibh.

18 Cha'n fhág mi sibh 'nar dill-eachdaibh; thig mi d'ar ionnsuidh.

19 Tamull beag fathast, agus cha'n fhaic an saoghal mi tuilleadh; ach chi sibhse mi: do bhrìgh gu bheil mise beo, bithidh sibhse beo mar an ceudna.

20 Anns an là sin bithidh fios agaibh gu bheil mise ann am Athair, agus sibhse annamsa, agus mise annaibhse.

21 An ti aig am bheil m'aitheantasa, agus a ta 'gan coimhead, is esan aig am bheil gràdh dhomhsa: agus an ti aig am bheil gràdh dhomhsa, gràdhaichear le m'Athair e, agus gràdhaichidh mise e, agus foillsichidh mi mi féin da.

22 A deir Iudas (cha'n e Iscariot) ris, A Thighearn, c'ar son a dh'fhoillsicheas tu thu féin dhuinne, agus nach dean thu sin do'n t-saoghal?

23 Fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, Ma gràdhaicheas neach mise, coimbidh e m'fhocal: agus gràdhaichidh m'Athair esan, agus thig sinn d'a ionnsuidh, agus ni sinn comhnuidh maille ris.

24 An ti nach gràdhaich mise, cha choimhid e mo bhriathra: agus am focal a ta sibh a' cluinntinn, cha leamsa e, ach leis an Athair a chuir uaith mi.

25 Na nithe so labhair mi ribh, air dhomh bhi m' chomhnuidh maille ribh:

26 Ach an Comhfhurtair, an Spiorad naomh, a chuireas an t-Athair uaith a'm' ainmse, teagaisgidh esan dhuibh na h-uile nithe, agus cuiridh e 'n cuimhne dhuibh na h-uile nithe, a labhair mise ribh.

27 Tha mi fàgail sìth agaibh, mo shìths^a a ta mi tabhairt dhuibh: cha'n ann mar a bheir an saoghal, a tha mise tabhairt dhuibh. Na biodh bhuiridhe fuidh thrioblaid, agus na biodh eagal air.

28 Chuala sibh mar thubhairt mi ribh, Tha mi falbh, agus thig mi ris d'ar ionnsuidh. Nam biodh gràdh agaibh dhomhsa, bhiodh aoibhneas oirbh, a chionn gu'n dubhairt mi, Tha mi dol b chum an Athair; oir is mò m'Athair na mise.

29 Agus a nis dh'innis mi dhuibh so roimh dha teachd gu crìch, chum 'nuair a thig e gu crìch, gu creideadh sibh.

30 A so suas cha labhair mi mòran ribh: oir a ta uachdaran an t-saogh-

^a Fear-comhfhurtachd, Fear-comhairle, Fear-iuil.

^b a chionn gu bheil mi dol.

ail so a' teachd, agus cha 'n'eil ni air bith aige annamsa.

31 Ach a chum's gu'm bi fios aig an t-saoghal gur ionnphuinn leam an t-Athair; agus mar a thug an t-Athair aithne dhomh, mar sin a ta mi a' deanamh. Eiribh, rachamaid as so.

CAIB. XV.

IS mise an fhìonain fhìor, agus is e m'Athair an treabhaiche^a.

2 Gach uile gheug annamsa nach 'eil a' giùlan toraidh, bheir e air falbh i: agus gach uile *gheug* a ta tabhairt toraidh, glanaidh e i, chum as gu'n giùlain i tuilleadh toraidh.

3 A nis a ta sibhse glan tre an fhocal a labhair mi ribh.

4 Fanaibh annamsa, agus mise annaibhse. Mar nach urrainn a' gheug toradh a thoirt uaipe^b féin, mur fan i san fhìonain, cha mhò is urrainn sibhse, mur fan sibh annamsa.

5 Is mise an fhìonain, sibhse na geuga: an ti a dh'fhanas annamsa, agus mise annsan, bheir esan mòr thoradh uaith: oir as m'eugmhais-se cha'n urradh sibh aon ni a dheanamh.

6 Mur fan neach annamsa, tha e air a thilgeadh a mach mar ghéig, agus air crìonadh^c; agus tionailidh daoine iad, agus tilgidh iad san teine iad, agus loisgear iad.

7 Ma, dh'fhanas sibh annamsa, agus ma dh'fhanas m'fhocailse annaibhse, iarraidh sibh gach ni a's àill libh, agus nithear dhuibh e.

8 An so tha m'Athairse air aghlòrachadh, gu'n d'thoir sibhse mòr thoradh uaibh; agus bithidh sibh 'nar deisciobuil dhomha.

9 Mar a ghràdhaich an t-Athair mise, marsin ghràdhaich mise sibhse: fanaibh ann am ghràdhsa.

10 Ma choimhideas sibh m'aitheanta, fanaidh sibh ann am ghràdh: mar a choimhid mise àitheanta m'Athar, agus a tha mi a' fantuinn 'na ghràdh.

11 Na nithe so labhair mi ribh, chum's gu' fanaidh mo ghairdeachas annaibh, agus gu'm biodh bhuir gairdeachas-sa làn.

12 Is i so m'aitheane, gu'n gràdhaich sibhse a chèile mar a ghràdhaich mise sibhse.

13 Gràdh a's mò na so cha 'n'eil aig neach air bith, gu'n leigeadh duine anam sìos air son a chairde.

14 Is sibhse mo chairdese, ma ni sibh gach ni a ta mi 'g aithneadh dhuibh.

15 A so suas cha ghoir mi seirbhisich dhibh; oir cha'n aithne do'n t-seirbhisich ciod a ta a Thighearn a' deanamh: ach ghoir mi cairde dhibh; oir na h-uile nithe a chuala mi o m'Athair, thug mi fios duibhse orra.

16 Cha sibhse a thagh mise, ach is mise a thagh sibhse, agus dh'ordugh d mi sibh, chum gu'n rachadh sibh, agus gu'n d'thugadh sibh a mach toradh, agus gu maireadh bhuir toradh: chum's ge b'e ni a dh'iarras sibh air an Athair am am ainmse, gu'n tabhair e dhuibh e.

17 Tha mi 'g aithneadh nan nithe so dhuibh, chum's gu'n gràdhaich sibh a chèile.

18 Ma ta 'n saoghal 'gar fuathachadh, tha fhios agaibh gu'n d'fhuathach e mise roimhibh.

19 Nam b'ann do'n t-saoghal sibh, ghràdhaicheadh an saoghal a chuid féin: ach do bhrìgh nach ann do'a t-saoghal sibh, ach gu'n do thagh mise sibh as an t-saoghal, uime sin tha fuath aig an t-saoghal duibh.

20 Cuimhnichibh am focal a thubhairt mi ribh, Cha 'n'eil an seirbhisich ni's mò na a Thighearn. Ma rinn iad geur-leanmhuinn ormsa, ni iad geur-leanmhuinn oirbhe mar an ceudna: ma choimhid iad m'fhocal-sa, coimhididh iad bhuir *focalsa* mar an ceudna.

21 Ach na nithe so uile ni iad oirbh air son m'ainmese, do bhrìgh nach aithne dhoibh esan a chuir uaith mi.

22 Mur bithinnse air teachd, agus air labhairt rin, cha bhiodh peacadh aca; ach a nis cha 'n'eil leithsgeul am peacaidh aca.

23 An ti aig am bheil fuath dhomhsa, tha fuath aige do m'Athair mar an ceudna.

24 Mur bithinnse air deanamh nan oibre 'nam measg nach d'rinn aon neach eile, cha bhiodh peacadh aca: ach a nis chunnaic siad iad, agus dh'fhuathaich iad araon mise agus m'Athair.

25 Ach rinneadh so chum gu'n coimhlionadh am focal a tascrobhta 'nan lagh féin, Dh'fhuathaich iad mi gun aobhar.

26 Ach an uair a thig an Comhfhurtair, a chuireas mise d'ar ionnsuidh o'n Athair, Spiorad na firinn, a tha teachd a mach o'n Athair, ni esan fianuis nu m' thimchiollsa.

27 Agus ni sibhse fianuis mar an ceudna, do bhrìgh gu bheil sibh maille rium o thùs.

^a tuathanach.

^b uaithe.

^c mar ghéig a ta e air crìonadh.

^d shuidhich, shonraich.

CAIB. XVI.

NA nithe so labhair mi ribh, chum nach faigheadh a sibh oibbheum.

2 Cuiridh iad as an t-sionagag sibh: seadh, thig an uair, ge b'e neach a mharbhas sibh, gu'n saoil e gu bheil e deanamh seirbhis do Dhia.

3 Agus ni iad na nithe sob, do bhrigh nach aithne dhoibh an t-Athair, no mise.

4 Ach dh'innis mi na nithe so dhuibh, chum 'nuair a thig an t-àm, gu'n cuimhnich sibh gu'n d'innis mi dhuibh iad. Ach cha dubhairt mi na nithe so ribh o thùs, do bhrigh gu'n robh mi maille ribh.

5 Ach a nis a ta mi dol chum an ti a chuir uaith mi, agus cha 'n'eil a h-aon agaibhs' a feòraich dhìom, C'ait tha thu dol?

6 Ach a chionn gu'n dubhairt mi na nithe so ribh, lion do-bròn bhur cridhe.

7 Gidheadh a ta mi 'g innseadh dhuibh na firinn, Is buannachd dhuibh mise a dh'fhalbh: oir mur fàlbh mi, cha d'thig an Comhfhurtair d'arionnsuidhe; ach ma dh'fhalbhas mi, cuiridh mi esan d'ar ionnsuidh.

8 Agus an uair a thig esan, bheir e dearbh-shoilleireachd do'n t-saoghail mu pheacadh, agus mu fhìreantachd, agus mu bhreitheanas:

9 Mu pheacadh, do bhrigh nach 'eil iad a' creidsinn annamsa;

10 Mu fhìreantachd, do bhrigh gu bheil mi dol a dh'ionnsuidh m'Àthar, agus nach faic sibh ni's mò mi;

11 Mu bhreitheanas, a chionn gu bheil nachdaran an t-saoghail so air a dhèidh.

12 Tha mòran nithe agam fathast ri ràdh ribh, ach cha'n urradh sibh an giùlan an tràthsa.

13 Ach an uair a thig esan, Spiorad na firinn, treòraichidhe sibh chum gach uile fhìrinn: oir cha labhair e uaith féin; ach labhraidh e na h-uile nithe a chluinneas e: agus foillsichidh e dhuibhse nithe a ta ri teachd.

14 Bheir esan glòir dhomhsa: oir gheibh e do m' chuidse, agus nochdaidh e dhuibhse e.

15 Na h-uile nithe a ta aig an Athair, is leamsa iad: air an aobhar so thubhairt mi, gu'm faigh e do m' chuidse, agus nochdaidh e dhuibhse e.

16 Tamull beag agus cha'n fhaic sibh mi; agus a ris, tamull beag agus chi sibh mi, do bhrigh gu bheil mi dol chum an Athair.

17 An sin thubhairt cuid d'a dheisciobluibh eatorra féin, Ciod e so a deire ruinn, Tamull beag agus cha'n fhaic sibh mi: agus a ris, tamull beag agus chi sibh mi: agus, Do bhrigh gu bheil mi dol chum an Athair?

18 Air an aobhar sin thubhairt iad, Ciod e so a deir e, Tamull beag? Cha 'n'eil sinne a' tuigsinn ciod a deir e.

19 A nis dh'aithnich Iosa gu'a robh toil aca fheòraich dheth, agus thubhairt e riu, Am bheil sibh a' feòraich 'nar measg féin mar a thubhairt mi, Tamull beag agus cha'n fhaic sibh mi: agus a ris, tamull beag agus chi sibh mi?

20 Gu deimhin deimhin a deirim ribh, gu'n dean sibhse gul agus caoidh, ach ni'n saoghal gairdeachas: agus bithidh sibhse do-brònach, ach pilllear bhur bròn gu gairdeachas.

21 'Nuair a bhios bean ri saothair-chloinne, bithidh i fa dhoilgheas, chionn gu bheil a h-uair air teachd: ach an uair a bheireas i 'n leanabh, cha chuimhnich i a h-àmhghar ni's mò, tre aobhneas gu'n d'rugadh duine chum an t-saoghail.

22 Agus a ta nis uime sinn doilgheas oirbhe: ach chi mise a ris sibh, agus ni bhur cridhe gairdeachas, agus bhur gairdeachas cha bhuin neach air bith uaibh.

23 Agus air an là sin cha'n fheòraich sibh ni air bith dhìomsa: Gu deimhin deimhin a deirim ribh, Ge b'e nithe dh'iarras sibh, air an Athair ann am ainmse, gu'n tabhair e dhuibh iad.

24 Gus a so cha d'iarr sibh ni air bith a'm' ainmse: iarraidh, agus gheibh sibh, chum as gu'm bi bhur n-aobhneas lànd.

25 Na nithe so labhair mi ribh am briathraibh dorchae: ach thig an uair anns nach labhair mi ni's mò ribh am briathraibh dorchae, ach innsidh mi gu soilleir mu'n Athair dhuibh.

26 Anns an là sin iarraidh sibh a'm' ainmse: agus cha 'n'eil mi 'g ràdh ribh, gu'n guidh mi an t-Athair air bhur son:

27 Oir is toigh leis an Athair féin sibh, air son gu'n d'thug sibh gràdh dhomhsa, agus gu'n do chreid sibh gur ann o Dhia a thainig mi.

28 Thainig mi mach o'n Athair, agus tha mi air teachd chum an t-saoghail: a ris, tha mi fàgail an t-saoghail, agus a' dol chum an Athair.

c cha'n iarr sibh ni air bith ormsa.
d coimhionta. e an comhadaibh.

a gabhadh. b na nithe so [dhuibh.]

29 A deir a dheisciobuil ris, Feuch, a nis tha thu labhairt gu soilleir, agus cha 'n'eil thu labhairt cosamhlachd air bith.

30 A nis tha fhios againn gur aithne dhuit na h-uile nithe, agus nach feum thu duine air bith a dh'fheòraich dhìot: air a shon so tha sinn a' creidsinn gur ann o Dhia a thainig thu.

31 Fhreagair Iosa iad, An bheil sibh a nis a' creidsinn?

32 Feuch, thig an t-àrna, seadh, tha e chana air teachd, anns an sgapar o chéile sibh, gach aon g'a ionad féin, agus am fàg sibh mise a'm' aonar: gidheadh cha 'n'eil mise a'm' aonar, oir tha an t-Athair maille rium.

33 Na nithe so labhair mi ribh, chum gu'm biodh sìth agaibh annamsa. Anns an t-saoghal bithidh àmhghar agaibh: ach biodh deadh mhisneach agaibh, thug mise buaidh air an t-saoghal.

CAIB. XVII.

LABHAIR Iosa na briathra so; agus thog e suas a shùilean gu nèamh, agus thubhairt e, Athair, thainig an uair; glòraich do Mhac, chum's gu'n glòraich do Mhac thusa mar an ceudna;

2 Chum mar a thug thu cumhachd dha air gach feoil, na h-uile a thug thu dha, gu'n d'thugadh esan dhoibh a' bheatha mhaireannach.

3 Agus is i so a' bheatha mhaireannach, eòlas a bhi aca ortsa an t-aon Dia fìor, agus air Iosa Crìosd a chuir thu uait.

4 Ghlòraich mise thusa air talamh: chrìochnaich mi 'n obair a thug thu dhomh r'a dheanamh.

5 Agus a nis, Athair, glòraich thusa mise maille riut féin, leis a' ghlòir a bha agam maille riut mun robh an saoghal ann.

6 Dh'fhoillsich mise t'ainm do na daoineibh a thug thu dhomh as an t-saoghal: bu leatsa iad, agus thug thu dhomhsa iad; agus choimhid iad t'fhocal.

7 A nis thuig iad gur ann uait a tha na h-uile nithe, a thug thu dhomhsa.

8 Oir thug mi dhoibh na briathran a thug thusa dhomh; agus ghabh siad iad, agus thuig iad gu fìrinneach gur ann uaitse thainig mi, agus chreid iad gu'n do chuir thu uait mi.

9 Air an sonsan tha mi guidheadh: cha 'n'eil mi guidheadh air son an t-saoghail, ach air son na muinntir sin a thug thu dhomh, oir is leatsa iad.

10 Agus is leatsa na h-uile nithe a's leamsa, agus is leamsa na nithe a's leatsa, agus a ta mi air mo ghlòrachadh anna.

11 Agus a nis cha 'n'eil mise ri's mò anns an t-saoghal, ach a ta iadsan san t-saoghal, agus a ta mise a' teachd a't'ionnsuidhsa. Athair naomha, coimhid iadsan tre t'ann c, a thug thu dhomhsa, chum's gu'm bi iad 'nan aon, mar a ta sinne.

12 An feadh 's a bha mise maille riu anns an t-saoghal, choimhid mi iad tre t'ainmsa: gheidh mi a' mhuinntir a thug thu dhomh, agus cha do chailleadh a h-aon diubh, ach mac an sgrios; chum gu biodh an scriobtuir air a choimhlionadh.

13 Agus a nis tha mi teachd a'd'ionnsuidhsa, agus tha mi labhairt nan nithe so anns an t-saoghal, chum gu'm biodh mo ghairdeachas aca air a choimhlionadh anna.

14 Thug mi t'fhocal dhoibh; agus thug an saoghal fuath dhoibh, air son nach ann do'n t-saoghal iad, mar nach 'eil mise do'n t-saoghal.

15 Cha 'n'eil mi guidheadh gu'n d'thugadh tu as an t-saoghal iad, ach gu'n coimhleadh tu o'n olc iad.

16 Cha 'n'eil iadsan do'n t-saoghal, mar nach 'eil mise do'n t-saoghal.

17 Naomhaich iad tre'n fhìrinn d: is e t'fhocalsa an fhìrinn.

18 Mar a chuir thusa mise chum an t-saoghail, mar sin chuir mise iadsan chum an t-saoghail.

19 Agus air an sonsan tha mise gam' naomhachadh féin, chum's gu'm bi iadsan mar an ceudna air an naomhachadh tre'n fhìrinn.

20 Agus cha 'n'eil mi guidheadh air an sonsan a mhàin, ach mar an ceudna air son na muinntir sin a chreideas annamsa tre am focalsan:

21 Chum's gu'm bi iad uile 'nan aon; chum mar a ta thusa, Athair, annamsa, agus mise annadsa, gu'm bi iadsan mar an ceudna 'nan aon annainne; chum's gu'n creid an saoghal gu'n do chuir thusa uait mi.

22 Agus thug mise dhoibhsan a' ghlòir a thug thusa dhomhsa, chum's gu'm bi iad 'nan aon, mar a ta sinne 'nar aon;

23 Mise anntasan, agus thusa annamsa, chum's gu'n deanar coimhlionta iad ann an aon, agus a chum gu'm bi fios aig an t-saoghal gu'n do chuir thusa uait mi, agus gu'n do ghràdhach thu iadsan, mar a ghràdhach thu mise.

24 Athair, is àill leam an dream thug thu dhomh, gu'm bi iad maille

rium, far am bheil mi; chum's gu faic iad moghlair a thug thu dhomh: oir ghràdhach thusa mi mun do leagadh bunaite an domhain.

25 Athair chothromaich, cha b'aithne do'n t-saoghal thusa; ach b'aithne dhomhsa thu, agus thuig iad so gu'n do chuir thusa uait mi.

26 Agus dh'fhoillsich mise t'ainm dhoibh, agus foillsichidh mi e, chum's gu'm bi an gràdh leis an do ghràdhach thu mise, anntasan, agus mise annta.

CAIB. XVIII.

NUAIR a labhair Iosa na briathra so, chaidh e maille r'a dheisciobluibh thairis air sruth Chedroin, far an robh lios^a, anns and eachaidh e féin agus a dheisciobuil.

2 Agus b'aithne do Iudas, a bhrath esan, an t-àit: oir thainig Iosa gu tric an sin maille r'a dheisciobluibh.

3 An sin air do Iudas buidheann agus maoir fhaotainn o na h-àrd shagairt agus na Phairisich, thainig e do'n àit sin le leusaibh, agus lòch-ranaibh, agus armaibh.

4 Uime sin air do Iosa fios a bhi aige air na h-uile nithibh a bha gu teachd air, chaidh e mach, agus thubhairt e riu, Cò tha sibh ag iarraidh?

5 Fhreagair iadsan e, Iosa o Nasaret. A deir Iosa riu, Is mise e, Agus sheas mar an ceudna Iudas, a bhrath esan, maille riu.

6 An sin co luath 's a thubhairt e riu, Is mise e, chaidh iad air an ais, agus thuit iad air an làr.

7 An sin dh'fheadraich e dhinbh a ris, Cò tha sibh ag iarraidh? Thubhairt iadsan, Iosa o Nasaret.

8 Fhreagair Iosa, Thubhairt mi ribh gur mise e. Uime sin ma's mise tha sibh ag iarraidh, leigibh leo sin falbh:

9 Chum gu'n coimhliontadh am focal a labhair e, An dream a thug thu dhomh, cha do chaill mi aon duibh.

10 An sin air do Shimon Peadar claidheamh abhi aige, tharruing se e, agus bhuail e òglach an àrd shagairt, agus ghearr e a' chluas dheas deth. Agus b'e ainm an òglaich Malchus.

11 An sin thubhairt Iosa ri Peadar, Cuir do chladheamh san truaill: an cupan a thug m'athair dhomhsa, nach òl mi e?

12 An sin rug a' bhuidheann, agus an ceannard, agus maoir nan Iudhach air Iosa, agus cheangail iad e.

13 Agus thug iad leo e air tùs gu Annas; (oir b'esan athair-céile

Chaiaphais, a bha 'na àrd shagart air a' bhliadhna sin.)

14 A nis b'e Caiaphas a thug comhairle do na h-Iudhachaibh gu'm b'iomchuidh gu'm faigheadh aon duine bàs air son an t-sluaigh.

15 Agus lean Simon Peadar agus deisciobul eile Iosa. B'aithne do'n àrd shagart an deisciobul sin, agus chaidh e steach maille ri h-Iosa do chùirt an àrd shagairt.

16 Ach sheas Peadar aig an doras an leth muigh. Uime sin chaidh an deisciobul sin eile, ab'aithne do'n àrd shagart a mach, agus labhair e ris a' bhan-dorsair, agus thug e Peadar a steach.

17 An sin thubhairt a' bhan-oglach, a bha gleidheadh an doruis, ri Peadar, Nach ann do dheisciobluibh an duine so thusa mar an ceudna? thubhairt esan, Cha'n ann.

18 Agus bha na seirbhisich agus na maoir 'nan seasamh, air dhoibh teine guail a chur suas, oir bha'm fuachd ann, agus bha iad 'gan garadh féin, agus bha Peadar 'na sheasamh maille riu, agus 'ga gharadh féin.

19 An sin dh'fhiosraich an t-àrd shagart do Iosa mu thimchioll a theagaisg.

20 Fhreagair Iosa e, Labhair mise os àird ris an t-saoghal; theagaisg mi a ghnàth anns an t-sionagog, agus anns an teampull, far am bheil na h-Iudhaich a' cruinneachadh as gach àit, agus am folach cha do labhair mi ni air bith.

21 C'ar son a ta thu fiosrachadh dhìomsa? Fiosraich dhiubhsan a chuala, ciod a thubhairt mi riu: feuch, a ta fhios acasan ciod a thubhairt mi.

22 Agus an uair a thubhairt e na nithe so, bhuail aon do na maoiraibh, a bha 'na sheasamh a làthair, a bhas air Iosa, ag ràdh, An ann mar so a fhreagras tu an t-àrd shagart?

23 Fhreagair Iosa e, Ma labhair mi gu h-òlc, dean fianuis air an òlc: ach ma's ann gu maith, c'ar son a ta thu ga m' bhualachd?

24 (A nis chuir Annas e ceangailte gu Caiaphas an t-àrd shagart.)

25 Agus bha Simon Peadar 'na sheasamh agus 'ga gharadh: Uime sin thubhairt iad ris, Nach aon d'a dheisciobluibh thusa mar an ceudna? Dh'àicheadh esan, agus thubhairt e, Cha mhi.

26 Thubhairt aon do sheirbhisich an àrd shagairt, (caraid do'n fhear do'n ghearr Peadar a chluas,) Nach faca mise thu san lios maille ris?

27 An sin dh'àicheadh Peadar a ris, agus air ball ghoir an coileach.

a gàradh.

28 An sin thug iad Iosa o Chaiaphas gu àit a' bhreitheanais : agus b'i mliadninn a bh'ann, agus cha deachaidh iad féin do àit a' bhreitheanais, chum's nach biodh iad air an salachadh; ach gn'n itheadh iad a' chàisg.

29 An sin chaidh Pilat a mach d'an ionnsuidhsan, agus thubhairt e, Ciod a' chasaid a tha sibh a' toirt an aghaidh an duine so ?

30 Fhreagair iadsan agus thubhairt iad ris, Mur b'fhear droch-bheirt e, cha d'thugamaid thairis dhuitse e.

31 An sin thubhairt Pilat riu, Gabhaibhse e, agus thugaibh breth air a réir bhur lagha féin. An sin thubhairt na h-Iudhaich, ris, Cha 'n'eil e ceaduichte dhuinne neach air bith a chur gu bàs :

32 Chum gu'm biodh focal Iosa air a choimhlionadh, a labhair e, a' ciallachadh ciod a ghnè bàis a bha e gu faotainn.

33 An sin chaidh Pilat a steach a ris do àit a' bhreitheanais, agus ghairm e Iosa, agus thubhairt e ris, An tusa Rìgh nan Iudhach ?

34 Fhreagair Iosa e, Am bheil thu 'g ràdh so uait féin, no an d'innis daoine' eile dhuit e a' mthimchiollsa ?

35 Fhreagair Pilat, An Iudhach mise ? Thug do chinneach féin, agus na h-àrd shagairt thairis dhomhsa thu : ciod a rinn thu ?

36 Fhreagair Iosa, Cha'n ann do'n t-saoghalsa tha mo rioghachd sa: nam b'ann do'n t-saoghalsa bhiodh mo rioghachd, dheanadh mo sheir-bhisich cogadh, chum nach d'thugta thairis do na h-Iudhachaibh mi: ach a nis cha nann o so a ta mo rioghachd.

37 Air an aobhar sin thubhairt Pilat ris, An rìgh thu ma seadh ? Fhreagair Iosa, A deir thusa gn' rìgh mi. 'S ann chum na criche so a rugadh mi, agus chum na criche so thainig mi do'n t-saoghal, chum's gu'n deanainn fianuis do'n fhìrinn. Gach neach a ta air taobh na fìrinn, éisdidh e ri m' ghuthsa.

38 Thubhairt Pilat ris, Ciod i an fhìrinn ? Agus air dha so a ràdh, chaidh e mach a ris chum nan Iudhach, agus a deir e riu, Cha 'n'eil mise a' faotainn coire air bith ann.

39 Ach a ta gnàth agaibhse, gu'n leiginn as duine dhuibh air a' chàisg : uime sin an àill libh mi a leigeadh rìgh nan Iudhach fa sgaoil duibh ?

40 An sin ghlaodh iadsan uile a, ag ràdh, Cha'n e an duine so, ach Barabas. A nis b'fhear-renbainn Barabas.

a uile [a ris.]

CAIB. XIX.

AN sin air an aobhar sin ghlaac Pilat Iosa, agus sgiùrs se e.

2 Agus dh'fhigh na saighdearan crùn droighinn, agus chuir iad air a cheann e, agus chuir iad falluing phurpuir uime.

3 Agus thubhairt iad, Fàilt' ort, a rìgh nan Iudhach: agus bhnaill iad le'm basaibh e.

4 An sin chaidh Pilat a mach a ris, agus a deir e riu, Feuch, a ta mise 'ga thoirt a mach d'ar ionnsuidh, chum's gu'm bi fios agaibh nach 'eil mise faotainn coire sam bith ann.

5 An sin thainig Iosa mach, agus an crùn droighinn air, agus an fhalluing phurpuir uime. Agus a deir Pilat riu, Feuch an duine.

6 Uime sin an uair a chunnaic na h-àrd shagairt agus na maoir e, ghlaodh iad, ag ràdh, Ceus e, ceus e, A deir Pilat riu, Gabhaibhse e, agus ceusaibh e: oir cha 'n'eil mise a' faotainn coire sam bith ann.

7 Fhreagair na h-Iudhaich e, Tha lagh againne, agus a réir ar laghane is coir a chur gu bàs, air son gu'n d'rinn e Mac Dhé dheth féin.

8 Uime sin an uair a chuala Pilat a' chainnt sin, bu mhòid a bhadh'eagal air;

9 Agus chaidh e steach a ris a dh'àit a' bhreitheanais, agus a deir e ri h-Iosa, Cia as duit ? ach cha d'thug Iosa freagradh air.

10 An sin a deir Pilat ris, Nach labhair thu riumsa ? nach 'eil fhios agad gu bheil cumhachd agamsa do cheusadh, agus gu bheil cumhachd agam do chur fa sgaoil ?

11 Fhreagair Iosa, Cha bhiodh cumhachd air bith agad a'm' aghaidhse, mur d'thugta dhuit o'n àird e : air an aobhar sin an ti a thug mise thairis dhuit, tha aige-san am peacadh a's mò.

12 Agus o sin suas dh'iarr Pilat a chur fa sgaoil: ach ghlaodh na h-Iudhaich, ag ràdh, Ma leigeas tu 'm fear so fa sgaoil, cha charaid do Cheasar thu: ge b'e neach a ta 'ga dheanamh féin 'na rìgh, tha e labhairt an aghaidh Cheasair.

13 Uime sin an uair a chuala Pilat a' chainnt sin, thug e mach Iosa, agus shuidh e air a' chaithir-bhreitheanais, annsan ionad d'an goirear an Leac-ùrlar, ach anns an Eabhrac, Gabata.

14 Agus b'e là-ullnachaidh na càisge e, agus mu thimchioll na seathadh uaire: agus a deir e ris na h-Iudhachaibh, Feuch bhur rìgh.

b chorcuir.

c Eabhras.

15 Ach ghlaodh iadsan a mach, Beir uainn, beir uainn, ceus e. A deir Pilat riu, An ceus mi bluir rìghse? Fhreagair na h-àrd shagairt, Cha'n'èil rìgh againne ach Ceasar.

16 An sin air an aobhar sin thug e thairis dhoibh e, gu bhli air a cheusadh. Agus ghlac iad Iosa, agus thug iad leo e.

17 Agus chaidh e mach, a' giùlan a chrann-cheusaidh, do'n ionad d'an goirear àit a' chloiginn, d'an ainm san Eabhra, Golgota.

18 An sin cheus iad e, agus dithis eile maille ris, fear air gach taobh, agus Iosa sa' mheadhon.

19 Agus scriobh Pilat mar an ceudna tìodal, agus chuir e air a' chrann-cheusaidh e. Agus b'è an scriobhadh, **IOSA O NASARET RIGH NAN IUDHACH.**

20 Uime sin leugh mòran do na h-Iudhachaibh an tìodal so: oir bha'n t-àit anns an do cheusadh Iosa fagus do'n bhaile: agus bha an scriobhadh an Eabhra, an Greugais, agus an Laidin.

21 An sin thubhairt àrd shagairt nan Iudhach ri Pilat, Na scriobh Rìgh nan Iudhach; ach gu'n dubhairt e fèin, Is mi rìgh nan Iudhach.

22 Fhreagair Pilat, An ni a scriobh mi, scriobh mi e.

23 An sin an uair a cheus na saighdearan Iosa, ghlac iad a thruscan (agus rinn iad ceithir earrannan, earrann do gach saighdear) agus a chòta mar an ceudna: agus bha'n còta gun fhuairgheal, air fhligheadh o bhraigh sìos gu h-ìomlan.

24 Thubhairt iad uime sin eatorra fèin, Na reubamaid e, ach tilgeamaid croinn air, cò aig a bhithas e: chum gu'n coimhliontadh an scriobtuir, a deir, Roinn iad mo thruscan eatorra, agus thilg iad croinn air mo bhrat. Air an aobhar sin rinn na saighdearan na nithe so.

25 A nis sheas làimh ri crann-cheusaidh Iosa, a mhàthair agus piuthar a mhàthar, Muire béan Chleophaeis, agus Muire Magdalen.

26 Uime sin an uair a chunnaic Iosa a mhàthair, agus an deisciobul a b'ionnmuinn leis 'na sheasamh a làthair, thubhairt e r'a mhàthair, A bhean, feuch do mhac.

27 An sin a deir e ris an deisciobul, Feuch do mhàthair. Agus o'n àm sin a mach thug an deisciobul sin leis i d'a thigh fèin.

28 An dèigh so air do Iosa fìos a bhli aige gu'n robh na h-uile nithe a nis air an crìochnachadh, chum gu'n coimhliontadh an scriobtuir, a deir e, Tha tart orm.

29 A nis bha an sin soitheach làn do fhìon-geur: agus air dhoibhsan spong a lìonadh do'n fhìon-gheur, agus a chur air hisop, shin iad chum a bheoil e.

30 An sin an uair a ghabh Iosa am fìon-geur, thubhairt e, Tha e crìochnaichte: agus air cromadh a chinn da, thug e suas a spiorad.

31 An sin chum nach fanadh an cuirp air a' chrann-cheusaidh air au t-sàbaid, a chionn gu'm b'è là an ulluchaidh a bha ann, (oir bu latha mòr an latha sàbaid sin) dh'iarr na h-Iudhaich air Pilat gu'n rachadh an luirgne a bhriseadh, agus gu'n d'bugtadh air falbh iad.

32 An sin thainig na saighdearan, agus bhris iad luirgne a' cheud fhir, agus luirgne an fhir eile, a cheusadh maille ris.

33 Ach air dhoibh teachd chum Iosa, an uair a chunnaic iad gu'n robh e cheana marbh, cha do bhris iad a luirgnesan.

34 Ach lot fear do na saighdearaibh a thaobh le sleagh, agus air ball thainig a mach fuil agus uisge.

35 Agus thug an ti a chunnaic sin fianuis, agus a ta fhianuis firinneach: agus a ta fhios aige gu bheil e labhairt na firinn, chum gu'n creid-eadh sibhse.

36 Oir rinneadh na nithe so chum gu'n coimhliontadh an scriobtuir, Cha bhrisear cnàimh dheth.

37 Agus a ris a deir scriobtuir eile, Amhaircidh iad airesan a lotiad a.

38 'Na dèigh so, dh'iarr Ioseph o Arimatea (a bha 'na dheisciobul aig Iosa, ach am folach air eagal nan Iudhach) air Pilat comas corp Iosa a thoirt leis: agus leig Pilat sin leis: Thainig e air an aobhar sin, agus thug e leis corp Iosa.

39 Thainig mar an ceudna Nicodemus, (a thainig air tùs gu Iosa san oidhche) agus thug e leis mu thimchioll ceud pund do mhirr agus do aloes air am measgadh feadh a chéile.

40 An sin ghabh iad corp Iosa, agus cheangail iad e ann an lìon-eudaichibh, maille ris an spìosraidh e, mar is gnàth leis na h-Iudhachaibh adhlac a dheanamh d.

41 A nis bha lìos anns an àit an do cheusadh e; agus anns an lìos uaigh nuadh, anns nach do chuireadh aon duine riamh.

42 Air an aobhar sin air son ulluchaidh càisge nan Iudhach, do

a shàth iad trid.

b phaisg.

c maille ris na luibhibh càbhraidh.

d spìosraidh chur air corp; embalm. Sàsg.

bhrigh gu'n robh an uaigh am fagus, chuir iad Iosa an sin.

CAIB. XX.

AIR a' cheud là do'n t-seachdain thainig Muire Magdalen gu moch, agus an dorchadasfathast ann, chum na h-uaighe, agus chunnaic i a' chlach air a togail o'n uaigh.

2 Ruith i an sin, agus thainig i gu Simon Peadar, agus gus an deisciobul eile a b'ionnhuinn le h-Iosa, agus a deir i riu, Thug iad leo an Tighearn as an uaigh, agus cha 'n'eil fhios againn c'ait an do chuir iad e.

3 Uime sin chaidh Peadar a mach, agus an deisciobul sin eile, agus thainig iad chum na h-uaighe.

4 Agus ruith iad 'nan dithis maraon: agus ruith an deisciobul eile ni bu luaithe na Peadar, agus thainig e air tùs chum na h-uaighe.

5 Agus air cromadh sìos da, chunnaic e 'n lìon-eudach 'na luidhe; gidheadh cha deachaidh e steach.

6 An sin thainig Simon Peadar 'ga leantuin, agus chaidh e steach do'n uaigh a, agus chunnaic e 'n lìon-eudach 'na luidhe;

7 Agus an neapaicin a bha m'a cheann, cha'n ann 'na luidhe maille ris an lìon-eudach, ach air leth air fhilleadh ann an aon àit.

8 An sin chaidh a steach mar an ceudna an deisciobul sineile, a thainig air tùs chum na h-uaighe, agus chunnaic, agus chreid e.

9 Oir cha do thuig iad fathast an scriobtuir, gu'm b'èigin gu'n èireadh esan a ris o na marbhaibh.

10 An sin dh'imich na deisciobuil a ris chum an cuideachd féin.

11 Ach sheas Muire aig an uaigh a muigh, a' gul: agus ag gul dith, chrom i sìos, *ag amharc* a steach do'n uaigh.

12 Agus chunnaic i dà aingeal ann an *culaidhibh* geala, 'nan suidhe, fear aig a' cheann, agus fear aig na cosaibh, san àit an robh corp Iosa 'na luidhe;

13 Agus a deir iadsan rithe, A bhean, c'ar son a ta thu gul? A deir i riu, Air son gu'n d'thug iad mo Thighearn leo, agus nach 'eil fhios againn c'ait an do chuir iad e.

14 Agus an uair a thubhairt i so, phill i air a h-ais, agus chunnaic i Iosa 'na sheasamh, agus cha d'aithnich i gu'm b'e Iosa bha ann.

15 A deir Iosa rithe, A bhean, c'ar son a ta thu gul? cò ta thu 'g iarraidh? air saoil sinn d'ise gu'm b'e an gàradair a bh'ann, a deir i ris, A thighearn, ma thug thusa leat e,

innis dhomhsa c'ait an do chuir thu e, agus bheir mise leam e.

16 A deir Iosa rithe, A Mhuire. Air tionndadh dh'ise, thubhairt i ris, Rabbouì, 'se sin r'a ràdh, A Mhaighstir.

17 A deir Iosa rithe, Na bean rium: oir cha deachaidh mi fathast suas chum m'Athar: ach imich chum mo bhràithre, agus abair riu, Tha mise dol suas chum m'Athar féin agus bhur n-Atharsa, agus chum mo Dhé féin agus bhur Dé-se.

18 Thainig Muire Magdalen agus dh'innis i do na deisciobluibh, gu'm fac i 'n Tighearn, agus gu'n dubhairt e na nithe so rithe.

19 Agus air teachd do'n fheasgar an là sin féin, air a' cheud là do'n t-seachdain, agus na dorsa dùinte, far an robh na deisciobuil cruinn air eagalnan Iudhach, thainig Iosa agus sheas e sa' mheadhon, agus a deir e riu, Sìth dhuibh.

20 Agus air dha so a ràdh, nochd e dhoibh *àlmanhan* agus a thaobh. An sin bha aoibhneas air na deisciobluibh an uair a chunnaic iad an Tighearn.

21 An sin Thubhairt Iosa riu a ris, Sìth dhuibh: mar a chuir an t-Athair uaith mise, mar sin a ta mise 'gar cursa uam.

22 Agus air dha so a ràdh, shéid e orra, agus a deir e riu, Gabhaibhse an Spiorad naomh.

23 Cò air bith iad d'am maith sibh am peacaidh, tha iad maithte dhoibh: agus cò air bith iad d'an cum sibh am *peacaidh gun am maitheamh*, tha iad air an cumail.

24 Ach cha robh Tomas, aon do'n dà fhear dheug, d'an goirear Didimus, maille riu 'n uair a thainig Iosa.

25 Uime sin thubhairt na deisciobuil eile ris, Chumnaic sinn an Tighearn. Ach thubhairt esan riu, Mur faic mise aileadh b' nan tairngean 'na làmhaidh, agus mur cuir mi mo mheur ann an aileadh nan tairngean, agus mur cuir mi mo làmh 'na thaobh, cha chreid mi.

26 Agus an ceann ochd làithean 'na dhéigh sin, bha a dheisciobuil a ris a stigh, agus Tomas maille riu: thainig Iosa, agus na dorsa dùinte, agus sheas e sa' mheadhon, agus thubhairt e, Sìth dhuibh.

27 'Na dhéigh sin a deir e ri Tomas, Cuir an so domheur, agus feuch mo làmhan; agus sin an so do làmh, agus cuir a'm thaobh i: agus na bi mi-chreideach, ach creideach.

28 Agus fhreagair Tomas, agus

thubhairt e ris, mo Thighearn agus mo Dhia.

29 A deir Iosa ris, Air son gu faca tu mi, a Thomaïs, chreid thu: is beannuichte iadsan nach faca, agus a chreid.

30 Agus rinn Iosa gu fìrinneach mòran do mhìorbhuilbh eile am fianuis a dheisciobuil, nach 'eil scrìobhta san leabhar so.

31 Ach tha iad so scrìobhta chum gu'n creideadh sibh gur e Iosa an Crìosd Mac Dhé, agus ag creidsinn duibh, gu'm biodh agaibh beatha trid ainmsan.

CAIB. XXI.

AN déigh nan nithe sin dh'fhoillsich Iosa e féin a ris d'a dheisciobluibh aig muir Thiberias; agus air an dòigh so nochd se e féin;

2 Bha maille r'a chéile Simon Peadar, agus Tomas d'an goirear Didimus, agus Natanael o Chana Ghalile, agus mic Shebede, agus dithis eile d'a dheisciobluibh.

3 A deir Simon Peadar riu, Tha mi dol a dh'iasgach. A deir iadsan ris, Tha sinne a' dol maille riut. Dh'imich iad a mach, agus chaidh iad a steach do luing air ball; agus cha do ghlac iad ni air bith an oidhche sin.

4 Ach an uair a bha a' mhaduinn a nis air teachd, sheas Iosa air an tràigh a: ghlacadh cha robh fhios aig na dheisciobluibh gu'm b'e Iosa bha ann.

5 An sin a deir Iosa riu, A chlann, am bheil biadh air bith agaibh? Fhreagair iadsan e, Cha 'n'eil.

6 Agus thubhairt esan riu, Tilgibh an lion air an taobh deas do'n luing, agus gheibh sibh. Thilg iad uime sin, agus a nis cha b'urrainn iad a tharruing air son lìonmhoireachd an éisg.

7 Uime sin a deir an deisciobul sin a b'ionmhuinn le Iosa, ri Peadar, 'Se 'n Tighearn a ta ann. A nis an uair a chuala Simon Peadar gur e 'n Tighearn a bh'ann, cheangail e a chòt-nachdair aime, (oir bha e lomnochd) agus thilg se e féin sa' mhuir.

8 Thainig na deisciobuil eile ann an luing bhig (oir cha robh iad fada o thìr, ach mu thimcheall dà cheud lamh-choilleb) a' tarruing an lìn éisg.

9 Uime sin an uair a thainig iad air tìr, chunnaic iad grìosach an sin, agus iasg air a chur oirre, agus aran.

10 A deir Iosa riu, Thugaibh an so do'n iasg a ghlac sibh a nis.

11 Chaidh Simon Peadar suas, agus tharruing e 'n lìon gu tìr, làn

do iasgaibh mòra, cend agus leth-cheud agus trì: agus ge do bha 'n uiread sin ann, cha do bhriseadh an lìon.

12 A deir Iosa riu, Thigibh, gabhaibh bhur dìnnear. Agus cha robh a chridh'c aig a h-aon do na deisciobluibh fheòraich dheth, Cò thusa? oir dh'aithnich iad gur e'n Tighearn a bha ann.

13 An sin thainig Iosa, agus ghlac e aran, agus thug e dhoibh e, agus iasg mar an ceudna.

14 'Si so a nis an treas uair a nochd Iosa e féin d'a dheisciobluibh, an déigh dha éirigh o'na marbhaibh.

15 An sin an déigh dhoibh an dìnnear a ghabhail, a deir Iosa ri Simon Peadar, A Shimoìn *mhic* Ionais, am bheil barrachd gràidh agad dhomhsa orra sin? A deir e ris, Tha, a Thighearn; tha fios agad gur toigh leam thu. A deir esan ris, Beathaich in'uain.

16 A deir e ris a ris an dara uair, A Shimoìn *mhic* Ionais, an toigh leat mise? A deir e ris, Seadh, a Thighearn; tha fios agad gur toigh leam thu. A deir e ris, Beathaich mo chaoraich^d.

17 A deir e ris an treas uair, A Shimoìn *mhic* Ionais, an toigh leat mise? Bha Peadar doilich a chionn gu'n dubhairt e ris an treas uair, An toigh leat mise? Agus thubhairt e ris, A Thighearn, is aithne dhuit na h-uilenithe; tha fhios agad gur toigh leam thu. A deir Iosa ris, Beathaich mo chaoraich.

18 Gu deimhin deimhin a deirim riut, an uair a bha thu òg, chriosraich thu thu féin, agus dh'imich thu'n taobh bu mhiann leat: ach an uair a bhios tu aosmhor, sinidh tu mach do làmhnan, agus criosraichidh neach eile thu, agus bheir e thu 'n taobh nach àill leat.

19 So thubhairt e, a' ciallachadh ciod a' glùnè bàis leis an d'thugadh e glòir do Dhia. Agus air dha so a ràdh, a deir e ris, Lean mise.

20 An sin air do Pheadar tionndadh, chunnaic e an deisciobul a b'ionmhuinn le Iosa, a' leantuinn; an ti mar an ceudna a luidh air uchd Iosa air a shuipeir, agus a thubhairt ris, A Thighearn, cò e a bhrathas thu?

21 Air do Pheadar esan fhaicinn, thubhairt e ri h-Iosa, A Thighearn, ciod a'ni 'm fear so?

22 A deir Iosa ris, Ma's àill leamsa e dh'fhantuin' gus an d'thig mi, ciod e sin duitse? Leansa mise.

^c mhisnich. ^d bi d'aodhaire air mo chaoraich.

23 Uime sin chaidh an ràdh so mach am measg nam bràithre, nach faigheadh an deisciobul sin bàs: gidheadh cha dubhairt Iosa ris, nach faigheadh e bàs: ach, Ma's i mo thoilse e dh'fhantuinn gus an d'thig mi, ciod e sin duitse?

24 'Se so an deisciobul a ta dean-amh fianuis air nanithibh so, agus a'

scriobh na nithe so: agus a ta fhios againne gu bheil fhianuis fìor.

25 Agus a ta mar an ceudna mòr-an do nithibh eile a rinn Iosa, agus nam biodh iad uile scriobhta, 's i mo bharail nach cumadh an saoghal féin na rachadh a scriobhadh do leabhuibh. Amen.

GNIOMHARA NAN ABSTOL.

CAIB. I.

RINN mi an ceud leabhar, a Theophiluis, mi thimchioll nan uile nithe a thionnsgain^a Iosa a dheanamh agus a theagasg.

2 Gus an là an do thogadh suas e, an déigh dha, trid an Spioraid Naoinh, àitheantan a thabhairt do na h-abstolaibh a thagh e:

3 D'an d' rinn e mar an ceudna e féin a nochdadh beo an déigh fhulangais, le mòran do chomharaibh firinneach, air dha bhi air fhaicinn leo feadh dhà fhichead latha, agus e labhairt mu na nithibh sin a bhuineadh do rioghachd Dhé:

4 Agus air dha bhi maille riu, dh'aithn e dhoibh gun iad a dhol o Hierusalem, ach feitheamh ri gealladh an Athar, *ars' esan*, a chuala sibh uamsa.

5 Oir bhaist Eoin gu deimhin le uisge: ach baistear sibhse leis an Spiorad naomh, air bheag do làithibh an déigh so.

6 Uime sin air cruinneachadh dhoibh an ceann a chéile, dh'fheòrach iad deth, ag ràdh, A Thighearn, an aisg thu san àm so an rioghachd do Israel?

7 Ach thubhairt esan riu, Cha bhuin e dhuibhse fìos nan aimsir no nan àm fhaotainn, a chuir an t-Athair 'na chumhachd féin.

8 Ach gheibh sibhse cumhachd an uair a thig an Spiorad naomh oirbh: agus bithidh sibh 'nar fianuisibh dhomhsa, araon ann an Ierusalem, agus ann an Iudea uile, agus ann an Samaria, agus gu iomail na talmhainn.

9 Agus an uair a thubhairt e na nithe so, thogadh suas e, agus iadsan 'ga fhaicinn, agus thug neul as an sealladh e.

10 Agus am feadh a bha iadsan a' geur-amharc gu nèamh, agus esan a' dol suas, feuch, sheas dithis fhear làmh riu ann an eudach geal;

11 Agus thubhairt iad, Fheara Ghalile, c'ar son a ta sibh 'nar seas-amhag amharc gu nèamh? An t-Iosa so a thogadh suas uaibh gu nèamh, is amhuil sin a thig e, mar a chunn-aic sibh e a' dol gu nèamh.

12 An sin phill iad gu Hierusalem, o'n t-sliabh d'an goirear *sliabh* nan crann-ola, a tha'm fagus do Hierusalem, astar latha sàbaid as.

13 Agus an uair a thainig iad a stigh, chaidh iad suas do sheomar uachdarach, far an robh a' fantuinn Peadar, agus Seumas, agus Eoin, agus Aindreas, Philip, agus Tomas, Bartolomeus, agus Mata, Seumas *mac* Alpheuis, agus Simon Selotes, agus Iudas bràthair Sheumais.

14 Bhrànaich iad so uile a dh'aon inntinn ann an ùrnuigh agus an guidhe, maille ris na mnaibh, agus Muire màthair Iosa, agus maille r'a bhràithribh.

15 Agus anns na làithibh sin dh'éirich Peadar ann am meadhan nan deisciobul, agus thubhairt e, (b'e àireamh nan ainm a bha làthair, mu thimchioll ceud agus fichead.)

16 Fheara *agus* a bhràithre, b'éigin in scriobtuir so bhi air a choimh-lionadh, a roinnh-labhair an Spiorad naomh le beul Dhaibhidh timchioll Iudais, a bha 'na cheann-iuil^b aca-san a ghlac Iosa.

17 Oir bha e air àireamh maille ruinne, agus fhuair e cuibhrionn do'n fhrithéaladh so.

18 A nis cheannaich am fear so fearann le duaisna b-eucorach; agus air dha tuiteam sìos air aghaidh e, sgain e sa' mheadhon, agus bhrùchd a mhionach uile mach.

19 Agus rinneadh so aithnichte do luchd-àiteachaidh Ierusalem uile; air chor as gu'n goirear do'n fhearann sin 'nan caiput féin, Aceldama, sin ri ràdh, Fearann fola.

20 Oir a ta e scriobhta ann an leabhar nan Salm, Biodh àite-còmh-

^a *thòisich.*

^b *thredruiche.* ^c *an comhair a chinn.*

nuidh 'na fhàsach, agus na gabhadh neach sam bith tàmh ann: agus, Glacadh neach eile a dhreuchda^a.

21 Air an aobhar sin is còir aon do na daoineibh sin a bha maille ruinne, rè na h-aimsire sin uile anns an deachaidh an Tighearn Iosa steach agus a mach 'nar measgne.

22 A' tòiseachadh o bhaisteadh Eoin, gus an là an do thogadh suas uaim e, bhi air a dheanamh 'na fhianuis air aiseirigh-san maille ruinne.

23 Agus shonraich iad dithis, Ioseph d'an goirear Barsabas, d'am bu chomh-ainm Iustus, agus Matias.

24 Agus air deanamh ùrnuigh dhoibh, thubhairt iad, Thusa a' Thighearn, d'an aithne cridheachanan uile dhaoine, foillsich cò do'n dithis so a thagh thu,

25 A ghabhail cuibhrrinn do'n fhrithéaladh agus do'n abstolachd so, o'n do thuit Iudas le seachran b, gu dol g'a àit féin.

26 Agus thilg iad an crannchur; agus thuit an crannchur air Matias, agus bha e air àireamh maille ris an aon abstol deug.

CAIB. II.

A GUS an uair a thainig là na cuingis, bha iad gu léir a dh'aon inntinn ann an aon àit.

2 Agus thainig gu h-obann toirm o nèamh, mar shéideadh gaoithe ro thréin, agus lìon i an tigh uile far an robh iad 'nan suidhe.

3 Agus dh'fhoillsicheadh dhoibh teanganna sgoilte, mar do theine, agus shuidh e air gach aon diubh fa leth:

4 Agus lìonadh iad uile leis an Spiorad naomh, agus thòisich iad air labhairt le teangaibh eile, a réir mar a thug an Spiorad comas labhairt dhoibh.

5 Agus bha a' gabhail còmhnuidh ann an Ierusalem, Iudhaich, daoine cràbhach, do gach uile chinneach fuidh nèamh.

6 A nis an uair a sgaoileadh an t-ìomradh so, thainig an sluagh an ceann a chéile, agus bha iad fuidh amhladh, do bhrìgh gu'n cuala gach aon iad a' labhairt 'nan càinain^d fein.

7 Agus bha iad uile fuidh uamhas agus ghabh iad iongantais, ag ràdh r'a chéile, Feuch, nach Galiléich iad sin uile a ta labhairt?

8 Agus cionnus a ta sinne 'gan cluinntinn gach aon 'nar càinain fein, anns an d'rugadh sinn?

9 Partuich, agus Medich, agus Elamuich, agus luchd-àiteachaidh Mhesopotamia, Iudea, agus Chaphadocia, Phontuis, agus Asia,

10 Phrigia, agus Phamphilia, na h-Eiphrit, agus chrìoch na Libia timchioll Chirene, agus coigrich o'n Ròimh, Iudhaich agus Proselitiche,

11 Mhinntir Chrete, agus Arabia, tha sinn 'gan cluinntinn a' labhairt 'nar teangaibh féin gnìomhara mòral-acha Dhé.

12 Agus bha iad uile fuidh uamhas, agus ann an ioma-chomhairle, ag ràdh gach aon r'a chéile, Ciod is ciall da so?

13 Ach thubhairt droing eile a' fanoid, Tha na daoine so làn do fhìon ùr.

14 Ach air seasamh do Pheadar maille ris an aon fhear deug, thog e a ghuth, agus thubhairt e riu, Fheara Iudea, agus sibhse uile a luchd-àiteachaidh Ierusalem, biodh fios so agaibh, agus éisdibh ri m' bhriathraibhse:

15 Oir cha 'n'eil iad so air mhisg, mar a ta sibh' a' meas, oir is i an treas uair do'n là f a ta ann.

16 Ach is e so an nì a dubhradh leis an fhàidh Ioel:

17 Agus tarlaidh z anns na làithibh deireannach, (arsa Dia) dèirtidh mise do m' Spiorad air gach uile fheoil; agus ni bhur mic agus bhur nigheana fàidheadaireachd, agus chi bhur n-òganaich seallanna, agus brudaraidh bhur seann daoine brudaran h:

18 Agus dèirtidh mise air m'òglachaibh, agus air mo bhan-òglachaibh do m' Spiorad anns na làithibh sin, agus ni iad fàidheadaireachd:

19 Agus nochdaidh mise iongantais anns na neamhaibh shuas, agus comharan air an talamh shìos; fuil, agus teine, agus duibh-neul deataich.

20 Iompoichear a' ghrian gu dorchadas, agus a' ghealach gu fuil, mun d'thig latha mòr agus comharichte siu an Tighearna.

21 Agus tarlaidh, ge b'e neach a ghairmeas air ainm an Tighearna, gu'n tearnar e.

22 Fheara Israel, éisdibh ris na briathraibh so: Iosa o Nasaret, duine a dhearbhadh le Dia 'nar measgsa, le cumhachdaibh agus le mìorbhuilibh agus le comharaibh, a rinn Dia leis-san 'nar meadhonsa, mar a ta fhios agaibh féin:

e i. e. Geintilich a dh'iompoich-eadh gu creidimh nan Iudhach.

f i. e. an naothadh uair roimh mheadhon-là.. z tachairidh.

h chì bhur shean daoine aislingean.

^a oifig. ^b a dh'fhàg Iudas.

^c an uair a choimhlionadh latha na cuingis. ^d cainnt.

23 An duine so, a thugadh thairis le comhairle chinntich agus roimh-eòlas Dé, ghlac sibhse, agus le làmh-aibh dhroch dhaoine^a cheus agus mharbh sibh e^b:

24 Neach a thog Dia suas, air dha piantan^c a' bhàis fhuasgladh; do bhrìgh nach robh e'n comas gu'n cumtadh esan leis:

25 Oir a deir Daibhidh m'a thimchioll. Chunnaic mi an Tighearn romham a ghnàth, oir a tae aig mo dheas làimh, chum nach gluaisteadh mi.

26 Air an aobhar so rinn mo chridhe gairdeachas, agus rinn mo theanga aoibhneas: tuilleadh fòs, gabhaidh m'fheoil còmhnuidh fhoisneach ann an dòchas^d:

27 Do bhrìgh nach fàg thu m'an-am shìos ann an ifrinne, ni mò a dh'fhuilingeas tu do d' naomh Aon féin gu faic e truaidlidheachd.

28 Dh'fhoillsich thu dhomhsa slighean na beatha; lìonuidh tu mi do shubhachas le d' ghnùis.

29 Fheara agus a bhràithre, leigibh leamsa labhairt gu dàna ribh mu'n phrìomh-athair Daibhidh, araon gu'n d'fhuair e bàs, agus gu'n d'adhlaicadh e, agus gu bheil uaigh maille ruinne gus an là 'n diugh:

30 Air an aobhar sin air dha bhì 'na fhàidh, agus fiosrach gu'n do mhionnaich Dia le mionnaibh dha, do thoradh a leasraidh, [a réir na feòla, gu togadh e suas Crìosd] gu suidhe^f air a rìgh-chaithir-san.

31 Air dhasan so a roimh-fhaicinn, labhair e mu aiseirigh Crìosd, nach d'fhàgadh anám ann an ifrinn^g, agus nach fàc fheoil truaidlidheachd.

32 An t-Iosa so thog Dia suas, air am bheil sinne uile 'nar fianuisibh.

33 Uime sin air dha bhì air àrdachadh le^h deas làimh Dhé, agus gealladh an Spioraid naomh fhaotainn o'n Athair, dhòirt e mach an ni so, a tha sibhse nis a' faicinn agus a' cluinntinn.

34 Oir cha deachaidh Daibhidh suas chum nan nèamh: ach a deir e féin, Thubhairt an Tighearn ri m' Thighearn, Suidh air mo làimh dheis,

35 Gus an cuir mi do naimhde 'nan stòl fuidh d' chosaibh.

36 Uime sin biodh fios gu cinn-teach aig tigh Israeil uile gu'n d'rinn Dia 'na Thighearn agus 'na Crìosd, an t-Iosa so féin, a cheus sibhse.

37 A nis an uair a chual iad so, bha iad air am bioradh 'nan cridhe, agus thubhairt iad ri Peadar, agus ris a' chuid eile do na h-abstolaibh, Fheara agus a bhràithre, ciod a ni sinn?

38 An sin thubhairt Peadar riu, Deanaibh aithreachas, agus bithibh air bhrù baisteadh gach' aon agaibh ann an ainm Iosa Crìosd, chum maitheanais peacaidh, agus gheibh sibh tiodhlacadh an Spioraid naomh.

39 Oir a ta 'n gealladh dhuibhse, agus d'ar cloinn, agus do na h-uile a ta fad o làimh, eadhon a mheud 'sa ghairmeas an Tighearn ar Dia.

40 Agus le mòran do bhriathraibh eile rinn e fianuis agus dh'earlaich e iad^a, ag ràdh, Saoraibh sibh féin o'n ghinealach fhiar^b so.

41 An sin bhaisteadh iadsan a ghabh r'a fhocal gu toileach: agus an là sin féin chuireadh riu timchioll trì mìle anam.

42 Agus bhunaich iad gu seas-mhach ann an teagasg nan abstoì, agus ann an comh-chomunn, agus ann am briseadh arain, agus ann an ùrnuighibh.

43 Agus thainig eagal air gach anam: agus rinneadh mòran do mhiorbhuilb agus do chomharaibh leis na h-abstolaibh.

44 Agus bha iadsan uile a chreid ann an aon àit, agus bha na h-uile nithe aca coitcheonn^c.

45 Agus reic iad an seilbh agus am maoin, agus roinn iad air na h-uile iad, a réir mar a bha feum gach neach.

46 Agus ag buanachadh dhoibh gach là a dh'aon inntinn anns an teampull, agus a' briseadh arain o thigh gu tigh, chaith iad am biadh le gairdeachas agus le aon-fhillteachd cridhe.

47 A' moladh Dhé, agus deadh-ghean aca o'n t-sluagh uile. Agus chuir an Tighearn gach là ris an eaglais an dream a shlànuichear.

CAIB. III.

AGUS chaidh Peadar agus Eoin le chéile suas do'n teampull, aig uair na h-ùrnuigh, eadhon an naothadh uair^d.

2 Agus bha ùine àraidh a bha na bhacach^e o bhroinn a mhàthar air a

^a le làmh-an aingidh. ^b nuair a rinn sibh fanoid air, mharbh sibh e. ^c cuibhreach, boinn. ^d earbsa. ^e san uaigh. ^f gu'n suidhich-eadh e. ^g san uaigh. ^h aig.

^a chomhghairlich e iad, ghuidh e orra. ^b olc. ^c ann an comh-fairt. ^d i. e. an treas uair an dèigh mheadhon-là. ^e chrioplach.

ghùlan, neach a chuireadh gach là aig dorus sin an teampuill d'an goirear Sgiamhach, a dh'iarraidh déirce orrasan a bha dol a steach do'n teampull:

3 Neach an uair a chunnaic e Peadar agus Eoin air tì dol a steach do'n teampull, dh'iarr e déirc.

4 Agus air do Pheadar sealltuinn gu geur air, maille ri h-Eoin, thubhairt e, Amhairc oirne.

5 Agus thug esan aire dhoibh an dòchas gu'm faigheadh e ni'éigin uatha.

6 An sin thubhairt Peadar, Airgiod no òr cha 'n'eil agam; ach an ni a ta agam, so bheiream dhuit: An ainm Iosa Crìosd o Nasaret, éirich agus imich.

7 Agus air dha breith air a làimh dheis, thog e suas e; agus air ball neartaicheadli aobrunnan agus a throidhean.

8 Agus leum e suas, agus sheas, agus dh'imich e, agus chaidh e steach maille ri u do'n teampull, ag imeachd, agus a' leumnaich, agus a' toirt cliu do Dhia.

9 Agus chunnaic an sluagh uile e ag imeachd, agus a' toirt cliu do Dhia.

10 Agus dh'aithnich iad esan gu'm b'e a bha 'na shuidhe aig geata Sgiamhach an teampuill ag iarraidh déirce: agus lìonadh iad le h-iongantas agus le h-uamhas air son an ni sin a thachair dha.

11 Agus ag cumail Pheadair agus Eoin do'n bhacach a chaidh leigh-eas, ruith an sluagh uile d'an ionnsuidh anns an sgàth-thigha d'an goirear sgàth-thigh Sholaimh, làn iongantais.

12 Agus air faicinn so do Pheadar, fhreagair e 'n sluagh, Fheara Israeil, c'ar son a ta iongantas oirbh mu'n ni so? no c'ar son a ta sibh a' geur-amharc oirne, mar gu b'ann le'r cumhachd no ar naomhachd féin a thug sinn air an duine so imeachd?

13 Ghlòraich Dia Abraham, agus Isaac, agus Iacoib, Dia ar n-aithriche, a Mhac Iosa; a thug sibhse thairis, agus a dh'àicheadh sibh an làthair Philait, an uair a b'i a bhreth a chur fa sgaoil.

14 Ach dh'àicheadh sibhse an t-Aon naomha, agus am Fìrean, agus dh'iarr sibh mortair a thiodhlacadh b dhuibh,

15 Agus mharbh sibh Prionnsadh c na beatha, a thog Dia o na marbh-aibh; air am bheil sinne 'nar fianuis-ibh.

16 Agus tre chreidimh 'na ainm neartaich e an tì so, a tha sibhse a' faicinn: agus a's aithne dhuibh: seadh, thug ainmsan agus an creidimh a ta tridsan, dhasan an t-slàinte iomlan so 'nar làthairse uile.

17 Agus a nis, a bhràithre, tha fhios agam gur ann tre aineolas a rinn sibh e, mar a rinn mar an ceudna bhur n-uachdarain.

18 Ach choimhlion Dia air an dòigh so na nithe sin a roimh-fhoillsich e le beul fhàidhean uile, gu'm fuilingeadh Crìosd.

19 Air an aobhar sin deanaibhse aithreachas agus bithibh air bhur n-iompochadh, chum gu'm bi bhur peacaidh air an glanadh as, 'nuair a thig amanna fionnuaireachd o làthair an Tighearna.

20 Agus a chuireas e Iosa d Crìosd d'ar ionnsuidh, a chaidh roimh-ord-uchadhe:

21 Neach is éigin do néamh a ghabhail, gu aimsiribh aisig nan uile nithe, air an do labhair Dia le beul fhàidhean naomha uile, o thoiseach an t-saoghail.

22 Oir gu firinneach thubhairt Maois ris na h-aithrichibh, Togaidh an Tighearna bhur Dia suas fàidh dhuibh, d'ar bràithribh, mar mise; ris-san éisdidh sibh anns na h-uile nithibh a labhras e ribh.

23 Agus tarlaidh, gach anam nach éisd ris an fhàidh sin, gu'n sgriosar a mach as an t-sluagh e.

24 Seadh, dh'fhoillsich na fàidhean uile o Shamuel, agus iadsan a lean o sin, a mheud diubh 's a labhair, roimh-làimh mu na làithibh so.

25 Is sibhse clann nam fàidh, agus a' choimh-cheangail a rinn Dia r'ar n-aithrichibh, ag ràdh ri Abraham, Agus ann ad shliochdsa bithidh uile theaghlache na talmhainn air am beannachadh.

26 Air do Dhia a Mhac Iosa thogail suas, chuir e d'ar n-ionnsuidhs' e air tùs, chum as gu'm beannuicheadh e sibh, leis gach aon agaibh iompochadh o bhur lochdaibh.

CAIB. IV.

A GUS am feadh 'sa bha iad a' labhairt ris an t-sluagh, thainig orra na sagairt, agus ceannard an teampuill, agus na Sadusaich.

2 Agus bha iad fuaidh dhoilgheas gu'n robh iadsan a' teagasg an t-sluaigh, agus a' searmonachadh tre Iosa aiseirigh nam marbh.

d chum gu d'thig amanna fois o làthair an Tighearna, agus gu cuir e Iosa. e roimhe so a shearmonachadh dhuibh.

a àileir, phòrsa. b thabhairt.
c Ceann-iuil, Ceannard.

3 Agus chuiriad làmh annta, agus chuir iad am prìosun iad gus an là maireach^a: oir b'e nis am feasgar a bh'ann.

4 Gidheadh, chreid mòran diubhsan a chual am focal; agus b'e àir-eamh nan daoine timcheall chùig mìle.

5 Agus tharladh air an là maireach, gu'n chruinnicheadh an ceann a chèile an uachdarain, agus an seanairean, agus an scriobhuichean, ann an Ierusalem,

6 Agus Annas an t-àrd shagart, agus Caiaphas, agus Eoin, agus Alastair^b, agus a mheud 's a bha do chinneach an àrd shagairt.

7 Agus air dhoibh iadsan a chur anns a' mheadhon, dh'fhiosraich iad, Ciod e an cumhachd, no ciod e an t-ainm anns an d'rinn sibh so?

8 An sin air do Pheadar bhi air a lìonadh leis an Spiorad naomh, thubhairt e riu, Uachdarana a' phobuill, agus a sheanairean Israeil,

9 Ma tha sinne an diugh air a ceasnachadh mu'n deadh ghniomh a rinneadh do'n duine euslan, cionnus a shlànucheadh e;

10 Biodh e aithnichte dhuibhse uile, agus do phobull Israeil uile, gur ann tre ainm Iosa Crìosd o Nasaret, a cheus sibhse, a thog Dia o na marbhaibh, eadhon tridsan, a ta 'u duine so 'na sheasamh an so 'nar làthairse slàn.

11 'Si so a' chlach sin a dhiultadh libhse, a lachd-togail, a rinneadh 'na ceann na h-òisinn.

12 Agus cha 'n 'eil slàinte ann an neach air bith eile: oir cha 'n'eil ainm air bith eile fuidh nèamh air a thoirt am measg dhaoine, tre'm feud sinn bhi air ar slànuchadh c.

13 A nis an uair a chunnaic iad dànachd Pheadair agus Eoin, agus a thuig iad gu'm bu daoine gun fhòghlum agus cumanta iad, ghabh iad iongantais, agus dh'aithnich siad iad gu'n robh iadsan maille ri h-Iosa.

14 Agus air faicinn an duine a leighiseadh 'na sheasamh maille riu, cha robh ni air bith aca ri ràdh 'na aghaidh.

15 Agus an déigh dhoibh orduchadh dhoibhsan dol a mach as a' chomhairle, chuir iad an cinn cuid-each e,

16 Ag ràdh, Ciod a ni sinn ris na daoineibh so? Oir gu'n deachaidh

mìorbhuil aithnichte f dheanamh leo, a ta e follaiseach do luchd-àiteachaidh Ierusalem uile, agus cha'n urradh sinne àicheadh.

17 Ach a chum nach sgaoilear e ni's mò air feadh an t-sluaigh, bagramaid orragu geur, gun iad a labhairt ni's mò ri neach air bith anns an ainm so.

18 Agus air dhoibh an gairm, dh'aithn iad dhoibh gun iad a labhairt air chor sam bith, no a theagasg ann an ainm Iosa.

19 Ach fhreagair Peadar agus Eoin agus thubhairt iad riu, Am bheil e ceart am fianuis Dé, éisdeachd ribhse roimh Dhia, thugaibh féin breth.

20 Oir cha 'n'eil e'n comas duinne gun na nithe a chunnaic agus a chuala sinn a labhairt.

21 Ach air dhoibhsan tuilleadh bagraidh a dheanamh orra, leig iad as iad, gun doigh air bith fhaotainn air am feudadh iad peanas a dheanamh orra, air son an t-sluaigh: oir bha na h-uile a' toirt glòire do Dhia air son an ni a rinneadh.

22 Oir bha an duine air an d'rinneadh am mìorbhuil leighis so tuilleadh as dà fhichead bliadhna dh'aois.

23 Agus an uair a leigeadh as iad, thainig iad dh'ionnsaidh am muinntir féin, agus dh'innis iad na h-uile nithe a thubhairt na h-àrd shagairt, agus na seanairean rin.

24 Agus an uair a chual iadsan so, thog iad suas a dh'aon inntinn an guth ri Dia, agus thubhairt iad, A Thighearn, is tusa an Dia a rinn nèamh agus talamh, agus an fhaige, agus na h-uile nithe a ta anna:

25 A thubhairt le beul Dhaibhidh do sheirbhisich, C'ar son a ghabh na Cinnich boil, agus a smuainich an sluagh nithe diomhanach?

26 Sheas rìghre na talmhainn suas, agus chruinnicheadh na h-uachdarain an ceann a chèile, an aghaidh an Tighearna, agus an aghaidh a Chrìosd e.

27 Oir gu fìrinneach ehruinnicheadh an ceann a chèile 'n aghaidh do Leinibh naoimh Iosa, a dh'ùng thu, araon Herod agus Pontius Pilat, maille ris na Cìnneachaibh, agus sluagh Israeil.

28 A dheanamh gach ni a roimh-orduich do làmh agus do chomhairle a bhi deanta.

29 Agus a nis, a Thighearn, amhairc air am bagraibh: agus deònaich

^a gus an la air na màireach.

^b Alesander. ^c saoradh, sàbhaladh. ^d thug iad aire dhoibh. ^e an comhairle r'a chèile.

^f soilleir.

^g an aghaidh Aoin

ungta-san.

do d' sheirbhisich féin, t'fhocal a labhairt leis gach uile dhànachd,

30 Le d' làimh a shìneadh a mach chum leighis: agus gu'm bi comhar-an agus mìorbhuilean air an deanamh tre ainm do Leinibh naoimh Iosa.

31 Agus air dhoibh ùrnuigh a dheanamh, chrathadh an t-àit anns an robh iad cruinn; agus lìonadh iad uile do'n Spiorad naomh, agus labhair iad focal Dé le dànachd.

32 Agus bha aig a' chuideachd a chreid aon chridhe, agus aon anam: agus ni mò a thubhairt neach air bith *dhiubh*, gu'm bu leis féin aon ni a shealbhaich e, ach bha na h-uile nithe coitichionn^a aca.

33 Agus le mòr chumhachd thug na h-abstol fianuis air aiseirigh an Tighearna Iosa: agus bha mòr ghràs orra uile.

34 Agus ni mò a bha aon neach uireasbhuidheach^a nam measg: oir a mhead 'sa bha 'nan sealbhadairibh fearainn, no thighean, air dhoibh an reiceadh, thug iad luach nan nithe a chaidh reiceadh leo,

35 Agus chuir iad aig cosaibh nan abstol e: agus roinneadh e air gach neach a réir fheuma.

36 Agus air do fhearann a bhi aig Ioses, d'an ghoireadh leis na h-abstolaibh Barnabas. (is e sin, air eadar-theangachadh, Mac na comhfhurtachd) Lebhitheach, d'am bu dùthaich Ciprus,

37 Reic se e, agus thug e 'n t-airgiod, agus chuir e aig cosaibh nan abstol e.

CAIB. V.

ACH reic fear àraidh d'am b'ainm Ananias, maille ra mhnaoi Saphira, sealbh fearainn,

2 Agus cheil e *cuid* do'n luach, le fios a mhnà, agus air dha cuid-eigin a thoirt leis, chuir e aig cosaibh nan abstol e.

3 Ach thubhairt Peadar, Ananiais, c'ar son a lìon Satan do chridhe a dheanamh bréige do'n Spiorad naomh, agus a cheiltinn *cuid* do luach an fhearainn?

4 Am feadh 's a dh'fhuirich e *gun reiceadh*, nach bu leat féin e? agus an déigh a reiceadh nach robh e a'd' chomas féin? c'ar son a smuainich thu ann do chridhe an gnìomh so? cha d'rinn thu breug do dhaoinibh, ach do Dhia.

5 Agus an uair a chuala Ananias na briathra so, thuit e sìos, agus chaidh an deo as: agus thainig eagal mòr air na h-uile, a chuala na nithe so.

6 Agus air éirigh do na h-ògan-achaibh, phaisg iad an eudach-mairbh e, agus air dhoibh a ghiùlan a mach, dh'adhlaid iad e.

7 Agus tharladh timchioll trì uaire 'na dhéigh sin, gu'n d'thainig a bhean a steach, gun fhios aice air an ni a rinneadh.

8 Agus fhreagair Peadar i, Innis dhomhsa an ann air an uiread so reic sibh am fearann? Agus thubhairt ise, Is ann, air son an uiread sin.

9 An sin thubhairt Peadar rithe, C'ar son a chomh-aontaich sibh Spiorad an Tighearna a dhearbhadh^b? feuch, *tha* cosa na muinntir a dh'adhluid t'fhear aig an dorus, agus giùlainidh iad thusa mach.

10 An sin thuit i air ball aig a chosaibh, agus chaidh an deo aisde: agus air do na h-òganachaibh teachd a steach, fluair iad i marbh, agus air dhoibh a giùlan a mach, dh'adhluid iad làimh r'a fear i.

11 Agus thainig eagal mòr air an eaglais uile, agus air na h-uile a chuala na nithe so.

12 Agus rinneadh mòran chomharan agus mhiorbhuilean am measg a' phobull le làmhaidh nan abstol; (agus bha iad uile dh'aon inntinn ann sgàth-thigh^c Sholaimh:

13 Agus cha robh chridh' aig a h-aon do chàch e féin a cheangal riu:) ach bha mòr mheas aig a' phobull orra.

14 Agus is mòid a chuireadh creidmheach ris an Tighearn, buidheann mhòr^d araon do fhearaibh agus do mhnaibh:

15 Air chor as gu'n d'thug iad a mach a' muinntir euslan air na sràidibh, agus gu'n do chuir iad air leapaichibh agus air uirighibh *iad*, chum ag teachd do Pheadar gu'n cuireadh fhaileus, mar bu lugha, sgàile^f air neach eigin aca.

16 Agus thainig mar an ceudna mòr shluagh as na bailtibh m'an cuairt air Hierusalem, a' toirt leo muinntir euslain, agus dream a bha air am buaireadh le spioradaibh neo-ghlan: agus leighiseadh iad uile.

17 An sin dh'èirich an t-àrd shagart, agus iadsan uile a bha maille ris, (eadhon luchd-bharail nan Sadusach) agus lìonadh iad le tnùthg.

18 Agus chuir iad làmh anns na h-abstolaibh, agus chuir iad sa' phrìosun chumanta iad.

19 Ach dh'fhosgail aingeal an

b a bhuaireadh. c àileir, pòrsa.
d sluagh mòr. e couches. Sasg.
f dubhar. g eud.

Tighearna dorsan a' phrìosun san oidhche, agus thug e iadsan a mach, agus thubhairt e,

20 Imichibh, agus ag seasamh dhuibh labhraibh san teampull ris an t-sluagh, uile bhriathra na beatha so.

21 Agus an uair a chual iad so, chaidh iad gu moch a steach do'n teampull, agus theagaisg iad. Ach thainig an t-àrd shagart agus iadsan a bha maille ris, agus ghairm iad a' chomhairle, agus seanadh chloinn Israeil uile an ceann a chéile, agus chuir iad do'n phrìosun chum gu'n d'thugtadh iadsan *d'en ionnsuidh*.

22 Ach an uair a thainig na maor, cha d'fhuair iad sa' phrìosun iad, agus air pilltinn dhoibh, dh'innis iad,

23 Ag ràdh, Fhuair sinn gu fìr-inneach am prìosun dùinte gu ro thèaruinte, agus an luchd-coimhead 'nan seasamh a mach fa chomhair nan dòrus: ach an uair a dh'fhosgail sinn, cha d'fhuair sinn aon duine a stigh.

24 A nis an uair a chual an t-àrd shagart, agus ceannard an teampull, agus uachdarain nan sagart na briathra so, bha iad fuidh amharus m'an timchioll ciod gus an d'thig-eadh so.

25 An sin thainig neach *àraidh* agus dh'innis e dhoibh, ag ràdh, Feuch, a ta na daoine a chuir sibh sa' phrìosun, 'nan seasamh san teampull, agus a' teagasg a phobuil.

26 An sin dh'imich an ceannard maille ris na maoraibh, agus thug e leis iad gun ainneart: (oir bha eagal orra roimh an t-sluagh, gu'm biodh iad air an clachadh *leo*.)

27 Agus an uair a thug iad leo iad, chuir iad ann am fianuis na comhairle iad: agus dh'fheobraich an t-àrd shagart diubh,

28 Ag ràdh, Nach d'thug sinne geur ordugh dhuibh, gun teagasg a dheanamh san ainm so? agus feuch, lion sibh Ierusalem le'r teagasg, agus is àill libh fuil an duine so a tharruinga oirne.

29 An sin fhreagair Peadar agus na h-abstoil *eile*, agus thubhairt iad, Is còir géill a thoirt do Dhia ni's mò na do dhaoinibh.

30 Thog Dia ar n-aithriche Iosa, a mharbh sibhse agus a chroch sibh air craun.

31 Esan dh'àrdaich Dia le a dheas làimh 'na Cheannard agus 'na Shlànuighear, a thoirt aithreachais agus maithbeanais peacaidh do Israel.

32 Agus tha sinne 'nar fianuisibh dha air na nithibh so: agus mar an

ceudna an Spiorad naomh, a thug Dia dhoibhsan, a ta ùmhal dha.

33 Agus an uair a chual iadsan so, bha iad air an gonadh e, agus ghabh iad comhairle an cur gu bàs.

34 An sin dh'éirich Phairiseach àraidh anns a' chomhairle, d'am b'ainm Gamaliel, fear-teagaisg an lagha, air an robh meas aig an t-sluagh uile, agus dh'orduich e na h-abstoil a chur a mach rè tamuill,

35 Agus thubhairt e ri, Fheara Israeil, thugaibh aire dhuibh féin, ciod a ta roimhibh a dheanamh mu timchioll nan daoine sin.

36 Oir roimh na làithibh se dh'éirich Teudas suas, ag ràdh gu'm bu neach éigin mòr e féin, agus cheangail àireamh dhaoine, timchioll ceithir cheud, iad féin ris: mharbh-adh esan, agus a mheud 'sa dh'aontaich leis, sgaoileadh iad uile as a chéile, agus chaidh iad gu neo-ni.

37 An déigh an fhìr so dh'éirich Iudas an Galiléach suas, ann an làithibh na cìs-mheasaidh, agus tharruing e mòran sluagh 'na dhéigh: sgriosadh esan mar an ceudna, agus a mheud 'sa ghéill da, sgapadh iad uile.

38 Agus a nis a deirim ribh, Fanaibh o na daoineibh so, agus leigibh leo: oir ma's ann o dhaoinibh a ta a' chomhairle so, no'n obair so, thig i gu neo-brìgh e:

39 Ach ma's ann o Dhia a ta i, cha'n urradh sibhs' a cur gu neo-brìgh: air eagal gu'n tarladh gu'm faighear sibh eadhon a' cogadh an aghaidh Dhé.

40 Agus dh'aontaich iad leis-san: agus an uair a ghairm iad na h-abstoil, agus a ghabh iad orra, dh'orduich iad dhoibh gun labhairt ann an ainm Iosa, agus leig iad as iad.

41 Agus dh'imich iadsan o làthair na comhairle, le gairdeachas, a chionn gu'n do mheasadh gu'm b'fhuil iad eas-urram f'huilang air son ainmesan.

42 Agus gach là anns an teampull, agus o thigh gu tigh, cha do sguir iad a bhi teagasg, agus a' searmonachadh Iosa Crìosd.

CAIB. VI.

AGUS anns na làithibh sin, an uair a bha àireamh nan deisciobul a' meudachadh, dh'éirich gearan an meas nan Greugach an aghaidh nan Eabhrach, a chionn gu'n do dhearmaideadh am bantraichean san fhrithealadh laitheal.

2 An sin ghairm an dà fhear dheug mòr chuideachd nan deisciobul d'an

c chas iad am fiacra.

d dh'earb as.

c théid as dith.

a thoirt.

b Phrionnsadh.

ionnsuidh, agus thubhairt iad, Cha 'n'eil e iomchuidh sinne dh'fhàgail focail Dé, agus a fhrithealadh do bhordaibh.

3 Uime sin, a bhràithre, iarraibh a mach 'nar measg seachdnar dhaoine fuidh dheadh iomradh, làn do'n Spiorad naomh agus do ghliocas, a chuireas sinne os cionn an dreuchd so ^a.

4 Ach buanaichidh sinne a ghnàth ann an ùrnuigh, agus am ministireil-eachd an fhocail.

5 Agus bha chainnt so taitneach an làthair na mòr chuideachd uile: agus thagh iad Stephan, duine làn do chreidimh agus d'on Spiorad naomh, agus Philip, agus Prochorus, agus Nicanor, agus Timon, agus Parmenas, agus Nicolas proseliteach do mhuinntir Antioch.

6 Chuir iad iadsan an làthair nan abstol: agus air deanamh ùrnuigh dhoibh, chuir iad an làmh an orra.

7 Agus dh'fhàs focal Dé; agus mheudaicheadh àireamh nan deisciobul gu ro mhòr ann an Ierusalem; agus bha cuideachd mhòr do na sagartaibh ùmhal do'n chreidimh.

8 Agus rinn Stephan, làn do chreidimh agus do chumhachd, miorbhuilean agus comharan mòra am measg an t-sluaigh.

9 An sin dh'éirich dream àraidh do'n t-sionagag d'an goirear *sionagag* nan Libertineach ^b, agus nan Cirenianach, agus mhuinntir Alecsandria, agus na droinge o Chìlicia, agus o'n Asia, a' deasboireachd ri Stephan.

10 Agus cha b'urrainn iad cur an aghaidh a' ghliocais agus an spioraid leis an do labhair e.

11 An sin thug iad a steach os ìosal daoine a thubhairt, Chuala sinne e labhairt bhriathar toibheumach an aghaidh Mhaois, agus Dhé.

12 Agus dhùisg iad suas an sluagh, agus na seanairean, agus na scrìobh-uichean, agus thainig iad air agus ghlac iad e, agus thug iad an làthair na comhairle e.

13 Agus chuir iad suas fianaisean bréige, a thubhairt, Cha 'n'eil an duine so a' sgur do labhairt bhriathar toibheumach ^c an aghaidh an ionaid naomha so, agus an lagha.

14 Oir chuala sinn e ag ràdh, gu'n sgrios an t-Ìosa so o Nasaret an t-àit so, agus gu'n caochail e na ^d gnàth-anna a thug Maois dhuinne.

15 Agus air dhoibhsan uile a bha 'nan suidhe sa' chomhairle amharc

gu geur air, chunnaic iad aghaidh mar aghaidh aingil.

CAIB. VII.

AN sin thubhairt an t-àrd shagart, Am bheil ma ta na nithe so mar so?

2 Agus thubhairt esan, Fheara, a bhràithre, agus aithriche, éisdibh, Dh'fhoillsicheadh Dia na glòire d'ar n-athair Abraham, 'nuair a bha e ann am Mesopotamia, mun do ghabh e còmhuidh ann an Charran,

3 Agus thubhairt e ris, Rach a mach a d' thìr féin, agus ó d' chinn-each, agus thig chum na tìre a nochdas mise dhuit.

4 An sin chaidh esan a mach a talamh nan Caldéach, agus ghabh e còmhuidh ann an Charran: agus as sin, an déigh bàis athar, dh'atharraich se e do'n fhearann so, anns am bheil sibhse nis 'nar còmhuidh

5 Agus cha d'thug e dha oighreachd *sam bith* ann, cha d'thug *fiu* leud troidhe: gidheadh gheall e gu'n d'thugadh e mar sheilbh e dha féin agus d'a shliochd 'na dhéigh, ge nach robh fathast duine cloinne aige.

6 Agus labhair Dia air an dòigh so, Gu'm biodh a shliochd air chuairt ann an dùthaich choigrich, agus gu'n deanadh iad tràillean diubh, agus gu'm buineadh iad gu h-olc *riu* ré ceithir cheud bliadhna.

7 Agus air a' chinneach sin d' am bi iadsan fuidh dhaorsa, bheir mise breth, arsa Dia: agus an déigh nan nithe sin thig iad a mach, agus ni iad seirbhis dhomhsa anns an àit so.

8 Agus thug e dha coimhcheangale an timchioll-ghearraidh: agus mar sin ghin *Abraham* Isaac, agus timchioll-ghearr se e air an ochd-amh là: agus *ghin* Isaac Iacob, agus Iacob an dà phrìomh-athair dheug.

9 Agus a' gabhail farmaid reic ^f, na prìomh-aithriche Ioseph do'n Eiphit: ach bha Dia maille ris,

10 Agus shaor se e as a thrioblaidibh uile, agus thug e deadh-ghean ^g agus gliocas da an làthair Pharaoh rìgh na h-Eiphit; agus chuir se e 'na uachdaran air an Eiphit, agus air a theaghlach féin uile.

11 Nis thainig gorta agus àmhghar mòr air an Eiphit uile, agus air talamh Chanaain; agus cha d'fhuair ar n-aithriche teachd-an-tìr h.

12 Ach an uair a chuala Iacob gu'n robh arbhar san Eiphit, chuir e mach ar n-aithriche air tùs.

^a na h-oibre so.

^b Saoirsineach.

^c maslach.

cleachdan. orduighean.

^e cùnradh, cùmhnant.

^f chreic.

^g bàigh, fàbhor.

^h biatachd.

13 Agus air an dara uair rinneadh Ioseph aithnichte d'a bhràithribh; agus rinneadh cinneach Ioseph follaiseach do Pharaoh.

14 An sin chuir Ioseph *fios* uaith, agus ghairm e d'a ionnsuidh Iacob athair, agus a luchd dàimhe uile, cùig anama deng agus tri sichead.

15 Agus chaidh Iacob sìos do'n Eiphit, agus fhuair e bàs, e féin agus ar n-aithriche.

16 Agus ghiùlaineadh thairis iad gu Sichem, agus chuireadh iad anns an àit-adhlacaidh a cheannaich Abraham air suim airgid o mhic Eموir athar Shicheim.

17 Ach an uair a dhruid àm a' gheallaidh, a mhionnaich Dia do Abraham, dh'fhàs an sluagh agus rinneadh iad lìonmhor san Eiphit,

18 Gus an d'éirich rìgh eile, do nach b'aithne Ioseph.

19 Bhuin esan^a gu cuilbheirteach r'ar cinneach, agus rinn e olc air ar n-aithrichibh, air chor as gu'n d'thug e orra an naoidheana a thilgeadh mach, chum nach sìolaicheadh iad b.

20 Anns an àm sin rugadh Maois, agus bha e ro sgiamhach, agus dh'altrumadh e tri mìosan ann an tigh athar:

21 Agus an uair a thilgeadh a mach e, thog nighean Pharaoh leatha e, agus dh'altrum e i e mar mhac dh'i féin.

22 Agus dh'fhòghlumadh^d Maois ann an uile ghliocas nan Eiphiteach, agus bha e cumhachdach am briathraibh agus an gnìomharaibh.

23 Agus an uair a bha e dà fhichead bliadhna iomlan a dh'aois, thainig e 'na chridhe a bhràithre clann Israeil fhiosrachadh e.

24 Agus air dha òine àraidh *dhiubh* fhaicinn a' fulang eucoir, theasairg se e, agus air bualadh an Eiphitich dha, rinn e dioghaltas do'n fhear air an d'rinneadh an eucoir:

25 Oir shaoil e gu'n tuigeadh a bhràithre, gu'n d'thugadh Dia le a làimhsan saorsa dhoibh; ach cha do thuig iadsan.

26 Agus air an là 'na dhéigh sin nochd se e féin doibh agus iad a' comhstriubh, agus b'àill leis sìth a dheanamh eatorra^f, ag ràdh, A dhaoine, is bràithre sibh féin, c'ar son a ta sibh a' deanamh eucoir air a chéile?

27 Ach chuir am fear a rinn an eucoir air a chòimhearsnach uaithe e, ag ràdh, Cò a rinn thusa a' d' uachdaran agus a' d' bhreitheamh oirné?

28 Am miann leat mise a mharbhadh, mar a *mharbh thu* an t-Eiphiteach an dé?

29 An sin theich Maois air son an fhocail so, agus bha e 'na choigreach ann an dùthaich Mhadiain, far an do ghin e dithis mhac.

30 Agus an uair a choimhlionadh dà fhichead bliadhna, dh'fhoillsich eadh dha ann am fàsach beinne Shina, aingeal an Tighearna ann an làsair theine ann am preas.

31 Agus an uair a chunnaic Maois so, ghabh e iongantas mu'n t-sealladh: agus air dha teachd am fagus gu beachdachadh *air*, thainig guth an Tighearna d'a ionnsuidh,

32 *Is* mise Dia t'aithriche, Dia Abraham, agus Dia Isaac, agus Dia Iacob. An sin chrìochnaich Maois, agus cha robh chridh' aige amharc e.

33 An sin thubhairt an Tighearn ris, Fuasgail do bhrògan o d' chos-aibh: oir is talamh naomh an t-àit am bheil thu d' sheasamh.

34 Chunnaic mi gu cinnteach àmhghar mo phobuill a ta san Eiphit, agus chuala mi an osnaidh, agus thainig mi nuas g'an saoradh. Agus a nis thig, cuiridh mi do'n Eiphit thu.

35 Am Maois so féin a dhiùlt iadsan, ag ràdh, Cò rinn uachdaran agus breitheamh dhiotsa? esan chuir Dia *gu bhi* 'na uachdaran agus 'na fhear-saoraidh le làimh an aingil a dh'fhoillsich eadh dha sa phreas.

36 Thug esan a mach iad an dèigh dha mìorbhuilean, agus comharan a dheanamh ann an talamh na h-Eiphit, agus anns a' mhuir ruaidh, agus anns an fhàsach rè dhà fhichead bliadhna.

37 'S e so am Maois ud a thubhairt ri cloinn Israeil, Togaidh an Tighearn bhuir Dia suasfaidh dhuibh d'ar bràithribh, cosmhuil riumsa; ris-san éisdidh sibh.

38 So esan a bha san eaglais anns an fhàsach, maille ris an aingeal a labhair ris ann am beinn Shina, agus maille r'ar n-aithrichibhne: neach a fhuair briathra na beatha^h chum an tabhairt dhuinne:

39 Da nach b'àill le'r n-aithrichibh bhi ùmhal, ach chuir iad uatha e, agus 'nan cridhe phill iad air an ais do'n Eiphit,

40 Ag ràdh ri Aaron, Dean *g* aire a thabhairt. *h* na beo bhriathra.

^a Ghiùlain se e fein. ^b nach fàsadh sliochd orra, nach maireadh iad beo. ^c dh'oil. ^d dh'ionnsuicheadh. ^e dol a shealltuinn a bhràithre cloinn Israeil. ^f an cur réidh.

dhuinne d'ée a th'èid romhainn: oir mu thimchioll a' Mhaois so, a thug a mach sinn a tìr na h-Èiphit, cha 'n'eil fhios againn ciod a dh'èirich dha.

41 Agus rinn iad laogh sua làithibh sin, agus thug iad iobairt do'n dealbh, agus rinn iad gairdeachas ann an cibribh an làmba féin.

42 An sin phill Dia, agus thug e thairis iad chum aoraidh a dheanamh do armait n'èimhe, a réir mar a ta e scrìobhta ann an leabhar nam fàidh, An d'thug sibh dhomhsa beathaichean marbhtha, agus iobairte rè dhà fhichead bliadhna anns an fhàsach, O a thigh Israeil?

43 Seadh, thog sibh suas pàillium Mholoich, agus reult bhur dé Remphain, dealbhan a rinn sibh chum aoraidh dhoibh: uime sin atharraichidh mi sibh an taobh thall do Bhabilon.

44 Bha pàillium na fianuis aig ar n-aithrichibh san fhàsach, a réir mar a dh'àithn an ti a labhair ri Maois, gu'n deanadh se e a reir an t-samhlachais a chunnaic e.

45 An ni a thug mar an ceudna ar n-aithriche a bha 'nan déigh, a steach maille ri h-Iosa do sheilbh nan Cinneach, a thilg Dia a mach roimh ghnùis ar n-aithriche, gu làithibh Dhaibhidh;

46 Neach a fhuair deadh-ghean am fianuis Dhé, agus a dh'iarr paillium fhaotainn do Dhia Iacoib.

47 Ach thog Solamh tigh dha.

48 Gidheadh cha 'n'eil an ti a's àirde a' gabhail còmhuidh ann an teampluibh làmh-dheanta; mar a deir am fàidh,

49 'Se n'eamh mo righ-chaithir, agus an talamh stòl mo chos: ciod an tigh a thogas sibh dhomh? a deir an Tighearn: no ciod e ionad mo thàimh?

50 Nach do rinn mo làmh na nithe so uile?

51 A dhaoine cruaidh-mhuineal-acha, agus neo-thimchioll-ghearrta ann an cridhe agus ann an clusaibh, tha sibh a' ghnàth a' cur an aghaidh an Spioraid naoimh: mar a rinn bhur n-aithriche, mar sin a ta sibhse a' deanamh.

52 Cò do na fàidhibh air nach d'rinn bhur n-aithriche geur-leanmhuinn? agus mharbh siad iadsan a roimh-fhoillsich teachd an Fhirein ud; air an robh sibhse a nis 'nar luchd-brathaidh, agus 'nar mortairibh:

53 Sibhse a fhuair an lagh le frith-ealadh nan aingeal, agus nach do choimhid e.

a an t-saimpleir.

54 'Nuair a chual iad na nithe sin, bha iad air an gonadh 'nan cridhe, agus chas iad am fiacra ris.

55 Ach air dhasan bhi làn do'n Spiorad naomh, dh'amhairc e gu geur suas gu n'eamh, agus chunnaic e glòir Dhé, agus Iosa 'na sheasamh air deas làimh Dhé.

56 Agus thubhairt e, Feuch, tha mi faicinn nan n'eamh fosgailte, agus Mac an duine 'na sheasamh air deas làimh Dhé.

57 An sin ghlaodh iadsan le guth mòr, agus dhruid iad an cluasan, agus leum iad air a dh'aon inntinn,

58 Agus air dhoibh a thilgeadh a mach as a' chathair e, chlach iad e: agus thilg na fianuisen an eudach sìos aig cosaibh òganaich, d'am b'ainm Saul.

59 Agus chlach iad Stephan, agus e a' gairn air Criosd, agus ag ràdh, A Thighearn Iosa, glac mo spiorad.

60 Agus air dha a leigeadh féin air a ghlùinibh, ghlaodh e le guth mòr, A Thighearn, na cuir am peacadh so as an leth. Agus air dha so a ràdh, choidil e.

CAIB. VIII.

A GUS bha Saul ag aontachadh leis a bhàs-san. Agus dh'èirich anns an àm sin geur-leanmhuinn mhòr an aghaidh na h-eaglais, a bha ann an Ierusalem; agus bha iad uile air an sgapadh air feadh tìre Iudea agus Shamaria, ach na h-abstoil a mhàin.

2 Ach ghiùlain daoine diadhaidh d' Stephan chum adhlaic, agus rinn iad caoidh mhòr air a shon.

3 Ach bha Saul a' fàsachadh na h-eaglais a' dol a steach do gach tigh; agus ag tarraing a mach fhear agus bhan, chuir e am prìosun iad.

4 Uime sin dh'imich an droing a sgapadh, feadh gach àite, a' searmenachadh an fhocail.

5 An sin chaidh Philip sìos do bhaile Shamaria, agus shearmonaich e Criosd doibh.

6 Agus thug an sluagh a dh'aon toil aire do na nithibh a labhradh le Philip, ag èisdeachd ris, agus a' faicinn nam miorbhuile a rinn e.

7 Oir chaidh spiorada neo-ghlan a mach a mòran anns an robh iad, a' glaothaich le guth mòr: agus chaidh mòran air an robh am pairilis^f, agus a bha 'nam bacaich, a shlànuchadh.

8 Agus bha gairdeachas mòr sa' bhaile sin.

9 Ach bha roimbe sin duine araidh sa' bhaile sin d'am b'ainm Simon,

b dhùin, stop.

c a' bhaile.

d cràbhach.

e riu.

f crith-ghalar; palsy. Sasg.

a ghnàthaich druidheachd, agus a mheall^a muinntir Shamaria, ag ràdh gu'm bu neach mòr éigin e féin.

10 Dhasan thug iad uile aire o'n bheag gus a' mhòr, ag ràdh, 'Se 'n duine so cumhachd mòr Dhé.

11 Agus thug iad an aire dha, a chionn gu'n do mheall e iad ré ùine fhada leis a dhruidheachd.

12 Ach an uair a chreid iad Philip, a' searmonachadh nan nithe a bhuineas do rioghachd Dhé, agus do ainm Iosa Criosd, bhaisteadh iad eadar fheara agus mhnai.

13 An sin chreid Simon féin mar an cèdna: agus an uair a bhaisteadh e, dh'fhan e maille ri Philip, agus a' faicinn nan comhara agus nam feart a rinneadh, ghabh e iongantas ro mhòr.

14 Agus an uair a chuala na h-abstol a bha ann an Ierusalem, gu'n do ghabh Samaria focal Dhé, chuir iad d'an ionnsuidh Peadar agus Eoin:

15 Agus air dol sìos dhoibh, ghuidh iad air an son gu'm faigheadh iad an Spiorad naomh.

16 (Oir cha d'thainig e fathast a nuas air a h-aon aca: ach a mhàin bhaisteadh iad ann an ainm an Tighearna Iosa.)

17 An sin chuir iad an làmbhan orra, agus fhuair iad an Spiorad naomh.

18 Agus an uair a chunnaic Simon gu'n robh an Spiorad naomh air a fhabhairt tre làmbhan nan abstol a chur orra, thairg e airgid dhoibh.

19 Ag ràdh, Thugaibh dhomhsa mar an cendna an cumhachd so, ge b'e neach air an cuir mi mo làmh, gu'm faigh e an Spiorad naomh.

20 Ach thubhairt Peadar ris, Gu rachadh t'airgid am muga maille riut féin, a chionn gu'n do mheas thu gu'm feudadh tiodhlac Dhé a cheannach le h-airgid.

21 Cha 'n'eil agad cuid no cranachur sa' chùis so: oir cha 'n'eil do chridhe dìreach b am fianuis Dhé.

22 Gabh aithreachas uime sin do t'òc so, agus guidh air Dia, ma dh'fheudar gu maithear dhuit smuaineadh do chridhe.

23 Oir a ta mi 'gad fhaicinn ann an domhlas na seirbhe, agus fuidh chuibhreach na h-eucorach.

24 An sin fhreagair Simon, agus thubhairt e, Guidhibhse an Tighearn air mo shon, nach d'thig aon do na nithibh sin a thubhairt sibh orm.

25 An sin air dhoibhsan fianuis a

dheanamh agus focal an Tighearna a labhairt, phill iad gu Hierusalem, agus shearmonaich iad an soisgeul ann am mòran do bhailtibh nan Samaritanach.

26 Agus labhair aingeal an Tighearna ri Philip, ag ràdh, Eirich agus imich chum na h-àirde deas, chum na slighe a ta dol sìos o Hierusalem gu Gasa, a ta 'na fhàsach c.

27 Agus dh'éirich e, agus dh'imich e: agus feuch duine àraidh, caillteanach o Etiopia, àig an robh mòr ùghdarras fuidh Chandace ban-rìghinn na h-Etiopia, agus a bha os cionn a h-ionmhais uile, agus a bha air teachd gu Hierusalem chum aoradh a dheanamh,

28 Bha e a' piltinn air ais, agus 'na shuidhe 'na charbad, agus bha e a' leughadh an fhàidh Esaiais.

29 An sin thubhairt an Spiorad ri Philip, Imich am fagus, agus druid ris a' charbad so.

30 Agus ruith Philip d'a ionnsuidh, agus chuala se e a' leughadh an fhàidh Esaiais, agus thubhairt e, Am bheil thu a' tuigsinn nan nithe a tha thu a' leughadh?

31 Agus thubhairt esan, Cionnus is urradh mi, mur seòl neach éigin mi? Agus dh'iarr e air Philip teachd a nìs, agus suidhe maille ris.

32 A' chuibhrionn do'n seriobtuir a bha e leughadh, b' so i, Thugadh e mar chaora chum marbhaidh, agus mar uan a ta 'na thosd am fianuis an fhir-lomairt, mar sin cha d'fhosgail e a bheul:

33 'Na ìsleachadh thugadh a bhreitheanas air falbh: agus cò a nochdas a ghinealach? oir thogadh a bheatha o'n talamh.

34 Agus fhreagair an caillteanach, agus thubhairt e ri Philip, Guidheam thu, cia uime deir am fàidh so? uime féin, no mu neach éigin eile?

35 An sin dh'fhosgail Philip a bheul, agus a' toiseachadh o'n seriobtuir sin, shearmonaich e Iosa dha.

36 Agus an uair a dh'imich iad air an t-slighe, thainig iad gu h-uisge àraidh: agus thubhairt an caillteanach, Feuch, uisge; ciod a ta bacadh mise bhi air mo bhaisteadh?

37 Agus thubhairt Philip, Ma ta thu a' creidsinn le d' uile chridhe, feudaidh tu. Agus fhreagair e agus thubhairt e, Tha mi a' creidsinn gur e Iosa Criosd Mac Dhé.

38 Agus dh'àithn e 'n carbad a sheasamh: agus chaidh iad sìos le chéile do'n uisge, araon Philip agus an caillteanach; agus bhaist se e.

^a a chuir uamhas air, a chuir 'nam breathal. ^b ceart, treibhdhireach.

^c troimh 'n fhàsach.

39 Agus an uair a thainig iad a nìos as an uisge, thug Spiorad an Tighearna Philip leis, agus cha'n fhac an caillteanach tuilleadh e: agus dh'imich e air aghaidh le gairdeachas.

40 Ach fhuaradh Philip ann an Asotos: agus shearmonaich e anns na bailtibh uile, a' dol tre 'nduthaich, agus an d' thainig e gu Cesarea.

CAIB. IX.

A GUS air do Shaul bhi fathast a' séideadh bagraidh, agus àir a' an aghaidh dheisciobul an Tighearna, chaidh e chum an àrdshagairt.

2 Agus dh'iarr e-litrichean uaith gu Damascus chum nan sionagag, chorn nam faigheadh e aon neach do'n t-slighe so, co aca b'fhuir no mnai iad, gu'n d'thugadh e leis ceangailte gu Hierusalem iad.

3 Agus ag imeachd dha, tharladh b' gu'n do dhruid e ri Damascus: agus dhealraich gu h-obann mu'n cuairt air solus o nèamh.

4 Agus air tuiteam dha air ann talamh, chual e guth ag ràdh, ris, A Shaul, a Shaul, c'ar son a ta thu 'gam gheur-leamhuinnse?

5 Agus thubhairt esan, Cò thu, a Thighearn? Agus thubhairt an Tighearn, Is mise Iosa a tha thusa a geur-leamhuinn: is cruaidh dhuitse breabadh an aghaidh na dealg.

6 Agus air dhasan bhi air chrith agus làn uamhainn, thubhairt e, A Thighearn, ciod is àill leat mise a dheanamh? Agus thubhairt an Tighearn ris, Eirich, agus rach e a steach do'n bhaile, agus innsear dhuit ciod is còir dhuit a dheanamh.

7 Agus sheas na daoine bha 'g imeachd maille ris 'nan tosd, a cluinntinn a' ghutha, ach gun neach air bith fhaicinn.

8 Agus dh'éirich Saul o'n talamh, agus air fosgladh a shùl dha, cha'n fhac e neach air bith: ach air dhoibh breith air a làmh, threòraich iad e gu Damascus.

9 Agus bha e tri làithean gun radharc, agus cha d'ith agus cha d'òl e ni air bith.

10 Agus bha deisciobul àraidh ann an Damascus, d'am b'ainm Ananias, agus thubhairt an Tighearn ris ann an foillsicheadh e, Ananias. Agus thubhairt esan, Feuch a ta mi 'n so, a Thighearn.

11 Agus thubhairt an Tighearn ris, Eirich, agus imich do'n t-sràid, d'an goirear Direach, agus iarr ann

an tigh Iudais, duine o Tharsus d'an goirear Saul: oir feuch, a ta e ri ùrnaigh.

12 Agus chunnaic e ann am foillseachadh duine d'an ainm Ananias, a' teachd a steach, agus a' cur a làimhe air, chum gu'm faigheadh e a radharc.

13 An sin fhreagair Ananias, A Thighearn, chualami o mhòran mu'n duine so, cia lìon olc a rinn e do d' uaomhaibh ann an Ierusalem:

14 Agus a ta an so ùghdarras aige o uachdaranaibh nan sagart, iadsan uile a cheangal, a tagairm air t'ainm-sa f.

15 Ach thubhairt an Tighearn ris, Imich; oir is soitheach taghta dhomhsa e, chum m'ainm a ghiùlan am fianuis nan Cinneach, agus righ-rean, agus chloinn Israeil.

16 Oir nochdadh mise dha cia mòr na nithe a's éigin da fhulang air sgàth m'ainmese.

17 Agus dh'imich Ananias, agus chaidh e steach do'n tigh; agus ag cur a làmh air, thubhairt e, A Shaul, a bhràthair, chuir an Tighearn (eadhon Iosa, a dh'fhoillsicheadh dhuitse anns an t-slighe air an d'thainig thu) mise chum gu'm faigheadh tu do radharc, agus gu'm biodh tu air do lìonadh leis an Spiorad naomh.

18 Agus air ball thuit o shùilibh mar gu'm biodh lannan; agus dh'aisigeadh a radharc dha gun dàil, agus air dha éirigh, bhaisteadh e.

19 Agus air gabhail bìdh dha, neartaicheadh e. An sin bha Saul làithean àraidh maille ris na deisciobluibh a bha ann an Damascus.

20 Agus air ball shearmonaich e Iosa anns na sionagogaibh, gur esan Mac Dhé.

21 Ach bha na h-uile a chual e fa uamhas, agus thubhairt iad, Nach e so esan a bha sgrios ann an Ierusalem iadsan abha gairm air an ainm so, agus a thainig an so chum na criche so, gu'n d'thugadh e ceangailte iad dh'ionnsuidh uachdarana nan sagart?

22 Ach bu mhòid a neartaicheadh Saul, agus chuir e gu h-amhladh na h-Iudhaich a bha chomhnuidh ann an Damascus, a' dearbhadh gur e so an Criosd.

23 Agus air dol do mhòran làithean seachad, rinn na h-Iudhaich comhairle r'a chéile esan a mharbhadh.

24 Ach thugadh fios do Shaul air am feillh: agus bha faire aca air na

a marbhadh.
c theirig, gabh.

b thachair.
d ni. e sealladh.

f a tha air an gairm air t'ainm.
g Criosd. h ceilg.

geataibh a là agus a dh'oidhche chum a mharbhadh.

25 An sin ghabh na deisciobuil e san oidhche, agus chuir iad a mach thar a' bhalladh e, agus leig iad sìos ann an cliabh e.

26 Agus an uair a thainig Saul gu Hierusalem, dh'fheuch e ri e féin a cheangal ris na deisciobluibh: ach bha eagal orra uile roimhe, agus cha do chreid iad gu'm bu deisciobul e.

27 Ach ghabh Barnabas d'a ionnsuidh e, agus thug e chum nan abstol e, agus chuir e'n céill doibh cionnus a chunnaic e'n Tighearn anns an t-slighe, agus gu'n do labhair e ris, agus cionnus a shearmonaich e gu dàna ann an Damascus an ainm Iosa.

28 Agus bha e maille ri u a' teachd a steach, agus a' dol a mach ann an Ierusalem.

29 Agus labhair e gu dàna an ainm an Tighearna Iosa, agus rinn e deasboireachd an aghaidh nan Greugach: ach chuir iadsan rompa esan a mharbhadh.

30 Ach an uair a thuig na bràithre so, thug iad sìos e gu Cesarea, agus chuir iad air falbh gu Tarsus e.

31 An sin bha fois aig na h-eaglaisibh tre Iudea uile, agus Ghalile, agus Shamaria, agus air dhoibh bhi air an togail suas, agus a' siubhal ann an eagal an Tighearna, agus ann an comhfhurtachd an Spioraid naoimh, mheudaicheadh gu mòr iad.

32 Agus tharladh, air do Pheadar imeachd tre gach àite, gu'n deachaidh e sìos mar an ceudna chum nan naomh a bhagabhail còmhnuidh ann an Lida.

33 Agus fhuair e an sin duine àraidh d'am b'ainm Eneas, a bha rè ochd bliadhna air a leabaidh, agus e gu tinn leis a' phairilisb.

34 Agus thubhairt Peadar ris, Eneais, tha Iosa Criosd ga d' leigh-eas: éirich agus dean do leaba. Agus air ball dh'éirich e.

35 Agus chunnaic iadsan uile e, a bha còmhnuidh ann an Lida, agus ann an Saron, agus phill iad chum an Tighearna.

36 A nis bha ban-deisciobul àraidh ann an Iopa d'am b'ainm Tabita, 'se sin, air eadar-theangachadh, Dorcas: bha a' bhean so làn do dheadh oibribh, agus do dhéircibh a rinn i.

37 Agus tharladh anns na làithibh sin, air dh'i bhi gu tinn gu'n d'fhuair i bàs: Agus air dhoibh a h-ionnlad,

a còmhnaidh, cuideachadh.

b chrith-ghalar.

chuir iad ann an seòmar uachdar-ach i.

38 Agus air do Lida bhi fagus do Iopa, agus air cluinntinn do na deisciobluibh gu'n robh Peadar an sin, chuir iad dithis dhaoine d'a ionnsuidh, a' guidheadh air e theachd d'an ionnsuidh gun dàil.

39 An sin dh'éirich Peadar, agus chaidh e maille ri u. Agus an uair a bha e air teachd, threabraich iad suas e do'n t-seòmar uachdarach: agus sheas na bantraichean uile làimh ris a' caoineadh, agus a' nochdadh nan còta agus nan truscan a rinn Dorcas am feadh a bha i maille ri u.

40 Ach air do Pheadar an cur a mach uile, leig se e féin air a ghlùinibh agus rinn e ùrnuigh, agus air dha tionndadh ris a' chorp, thubhairt e, A Thabita, éirich. Agus dh'fhosgail ise a sùilean: Agus air dh'i Peadar fhaicinn, dh'éirich i 'na suidhe.

41 Agus thug e a làmh dh'i, agus thog e 'na seasamh i; agus an uair a ghairm e na naoimh agus na bantraichean, chuir e 'nan làthair beo i.

42 Agus fhuaradh fios air so tre Iopa uile; agus chreid mòran anns an Tighearna.

43 Agus tharladh gu'n d'fhan e mòran do làithibh ann an Iopa maille ri Simon àraidh fear-deasachaidh leathair.

CAIB. X.

A GUS bha duine àraidh ann an Cesarea, d'am b'ainm Cornelius, ceannard-ceud do'n chuideachd d'an goirear a' chuideachd Eadailteach,

2 Duine cràbhach, agus air an robh eagal Dé maille r'a thigh uile, a bha toirt mòrain déirce do'n t-sluagh, agus a' deanamh ùrnuigh ri Dia a ghnàth.

3 Chunnaic e ann an sealladh e gu soilleir, mu thimchioll na naothadh uaire do'n là, aingeal Dé a' teachd a stigh d'a ionnsuidh, agus ag ràdh, a Chorneliuis.

4 Agus air dhasan amharc gu gear air, ghabh e eagal, agus thubhairt e, Ciod e, a Thighearn? Agus thubhairt e ris, Chaidh t'ùrnuighean agus do dhéircean suas mar chuimhneach-an ann am fianais Dé.

5 Agus a nis cuir daoine gu Iopa, agus cuir fios air Simon, d'an comhainm Peadar:

6 Tha e air aoidheachd maille ri Simon àraidh fear-deasachaidh leathair, aig am bheil a thigh làimh ris an fhairge: innsidh esan duit ciod is còir dhuit a dheanamh.

c foillseachadh, taisbeanadh.

7 Agus an uair a dh'fhalbh an t-aingeal a labhair ri Cornelius, ghairm é d'a ionnsuidh dithis do mhuintir a thighe, agus saighdear cràbhach do'n dream a bha ghnàth a' feitheamh air:

8 Agus an uair a chuir e an t-iomlan an céill doibh, chuir e iad gu Iopa.

9 Agus air an là maireach, 'nuair a bha iadsan air an turus, agus a' teachd an fagus do'n bhaile, chaidh Peadar suas air mullach an tighe a dheanamh ùrnuigh, mu thimchioll na seathadh uaire a.

10 Agus dh'fhàs e ro ocrach, agus bu mhiann leis *biadh* itheadh: ach am feadh a' bha iadsan ag ulluchadh, thuit e ann an neul.

11 Agus chunnaic e nèamh fosgailte, agus soitheach àraidh a' teachd a nuas d'a ionnsuidh, mar bhrath-lìnb mhòir, ceangailte air a ceithir beannaibh e, agus air a leigeadh sìos air an talamh:

12 Anns an robh gach uile ghnè bheathaiche ceithir-chosach na talmhainn, agus bheathaiche allta, agus bhiasda snàigeach, agus eunlaith an athair.

13 Agus thainig guth d'a ionnsuidh, Eirich, a Pheadair; marbh agus ith.

14 Ach thubhairt Peadar, Ni h-eadh, a Thighearn; oir cha d'ith mi riamh aon ni coitcheionn^d no neoghlán.

15 Agus *thubhairt* an guth ris a ris an daradh uair, Na nithe sin a ghlan Dia, na gairm thusa coitcheionn.

16 Agus rinneadh so trì uairean: agus thogadh an soitheach a ris suas gu neamh.

17 A nis an uair a bha Peadar fuidh amharas an fèin ciod bu chiall do'n t-sealladh a chunnaic e, feuch, bha na daoine a chuireadh o Chornelius, an déigh dhoibh tigh Shimoin iarraidh, 'nan seasamh aig an dor-us.

18 Agus air gairm dhoibh, dh'fheoraich iad an robh Simon d'an comh-ainm Peadar, air aoidheachd an sin.

19 Am feadh a bha Peadar a' smuaineachadh air an t-sealladh, thubhairt an Spiorad ris, Feuch, tha triuir dhaoine ga d' iarraidh.

20 Uime sin éirich, agus gabh sìos, agus imich maille riu, gun amharas air bith a bhi ort: oir is mise a chuir uam iad.

21 Agus chaidh Peadar sìos chum nan daoine [a chuireadh d'a ionnsuidh o Chornelius;] agus thubhairt e, Feuch, is mise an ti a tha sibh ag iarraidh: ciod e an t-aobhar mu'n d'thainig sibh?

22 Agus thubhairt iadsan, Fhuair Cornelius an ceannard-ceud, duine cothromach, air am bheil eagal Dé, agus fuidh dheadh ainme aig cinn-each nan Iudhach uile, rabhadh o Dhia le aingeal naomha, fios a chur ortsa d'a thigh, agus briathran a chluinntinn uait.

23 An sin ghairm e steach iad, agus thug e aoidheachd *dhoibh*. Agus air an latha maireach dh'imich Peadar maille riu, agus chaidh dream àraidh do na bràithribh o Iopa maraon ris.

24 Agus air an là maireach chaidh iad a steach do Chesarea: agus bha Cornelius a' feitheamh riu, agus air gairm a luchd-dàimh agus a chàirde disle an ceann a chéile.

25 Agus an uair a bha Peadar a' dol a steach, choinnich Cornelius e, agus thuit e sìos aig a chosaibh, agus rinn e aoradh *dha*.

26 Ach thog Peadar suas e, ag ràdh, Seas suas; is duine mise mar an ceudna.

27 Agus ag còmlradh ris, chaidh e steach, agus fhuair e mòran cruinn.

28 Agus thubhairt e riu, Tha fios agaibh gu bheil e mi-dhligheach do dhuine a tha 'na Iudhach, comhlud-ar a chumail ri neach a tha do chinn-each eile, no teachd am fagus da: ach nochd Dia dhomhsa, gun duine air bith a ghairm coitcheionn no neo-ghlan.

29 Uime sin thainig mise 'nuair a chuireadh fios orm, gun aon ni a ràdh 'na aghaidh: air an aobhar sin tha mi fèoraich c'ar son a chuir sibh fios orm.

30 Agus thubhairt Cornelius, O'n cheathramh là gus an uair so bha mi a' deanamh trossaidh, agus air an naothadh uair bha mi deanamh ùrnuigh ann mo thigh, agus feuch, sheas duine a'm' làthair ann an eudach dealrach^f.

31 Agus thubhairt e, A Chornelius, dh'éisdeadh t'ùrnuigh, agus tha do dhéircean air an cuimhneachadh am fianuis Dé.

32 Uime sin cuir gu Iopa, agus cuir fios air Simon, d'an comh-ainm Peadar; tha e air aoidheachd ann an tigh Shimoin fear-deasachaidh leath-

^a i. e. meadhon-là. ^b Non-

eudach. ^c oisnibh.

^d cumanta.

^e air am bheil deadh theistear.

^f ro-ghéal.

air, làimh ris a' mhuir; neach 'nuair a thig e, a labhras riut.

33 Uime sin chuir mi air ball fios ort; agus is maith a rinn thu teachd. Air an aobhar sin tha sinne uile an so a làthair am fianuis Dé, a dh'èisd-eachd nan uile nithe a tha air an àithneadh dhuitse le Dia.

34 An sin dh'fhosgail Peadar a bheul, agus thubhairt e, Gu firinneach tha mi 'g aithneachadh nach 'eil Dia ag amharc air pearsaibh seach a chèile:

35 Ach anns gach uile chinneach a ta an neach air am bheil eagalsan, agus a ta 'g oibreachadh fireantachd, taitneach aige.

36 Am focal a chuir Dia gu clann Israeil, a' searmonachadh sith tre Iosa Criosd (neach is e Tighearna nan uile,)

37 Am focal sin is aithne dhuibh, a sgaoileadh air feadh tìre Iudea uile, agus a thòisich o Ghalile, an déigh a' bhaistidh a shearmonaich Eoin:

38 Cionnus a dh'òng Dia Iosa o Nasaret leis an Spiorad naomh, agus le cumhachd; neach a chaidh m'an cuairt a' deanamh maith, agus a' slànuchadh nan uile a bha air am foireigneachadh leis an diabhol: oir bha Dia maille ris.

39 Agus tha sinne 'nar fianuisibh air na h-uile nithibh a rinn e, araon ann an tìr nan Iudhach, agus ann an Ierusalem; neach a mharbh iad, 'ga chrochadh air crann:

40 Esan thog Dia suas air an treas là, agus nochd se e gu follaiseach,

41 Cha'n ann do'n t-sluagh uile, ach do fhianuisibh, a thaghadh le Dia roimh-làimh, eadhon dhuinne, a dh'ith agus a dh'òl maille ris, an déigh dha éirigh o na marbhaibh.

42 Agus dh'aitin e dhuinne searmonachadh do'n t-sluagh, agus fianuis a dheanamh gur esan a dh'orduicheadh le Dia 'na bhreitheamh air bheothaibh agus air mharbhaibh.

43 Dhasan tha na fàidhean uile a' toirt fianuis, gu'm faigh gach neach, a chreideas ann, matheanas 'nam peacadh trid ainmsan.

44 Am feadh a bha Peadar fathast a' labhairt nam briathar sin, thuirling an Spiorad naomh orrasan uile a chual am focal.

45 Agus ghabh na creidmheach do'n timchioll-ghearradh, a mheud diubh 'sa thaining maille ri Peadar, iongantas mòr, do bhrìgh gu'n do dhòirt-

eadh air na Cinneachaibh mar an ceudna tiodhlac an Spiorad naoimh.

46 Oir chuala siad iad a' labhairt le teangaibh, agus ag àrd-mholadh Dhé. An sin fhreagair Peadar,

47 Am feud neach sam bith uisge a thoirmeasg, chum nach rachadh iad so a bhaisteadh, a fhuaire an Spiorad naomh, co maith ruinne?

48 Agus dh'orduich e iad a bhli air am baisteadh ann an ainm an Tighearna. An sin ghuidh iad air fantuinn maille ri uillean àraidh.

CAIB. XI.

A GUS chuala na h-abstoil agus na bràithrean, a bha ann an Iudea, gu'n do ghabh na Cinnich mar an ceudna ri focal Dé.

2 Agus an uair a chaidh Peadar suas gu Hierusalem, rinn iadsan a bha do'n timchioll-ghearradh conspoid ris,

3 Ag ràdh, Chaidh thu steach a dh'ionnsuidh dhaoine nach robh air an timchioll-ghearradh, agus dh'ith thu maille ri.

4 Agus thòisich Peadar, agus chuir e'n t-ìomlan an céill doibh an ordugh, ag ràdh,

5 Bha mi ann an cathair Iopa ri ùrnuigh; agus ann an eul chunnaic mi sealladh, soitheach àraidh a' teachd a nuas, mar bhraith-lìn mhoir, air a leigeadh a nuas o' n'eamh air a ceithir beannaibh; agus thainig i a'm' ionnsuidhe.

6 Agus air dhomb beachdachadh gu geur oirre, thug mi fainear, agus chunnaic mi beathaiche ceithir-chosach na talmhainn, agus na fiadh-bheathaiche, agus na biasda snàigeach, agus eunlaith an athair.

7 Agus chuala mi guth ag ràdh rium, Eirich, a Pheadair; marbh agus ith.

8 Ach thubhairt mise, Ni h-eadh, a Thighearna: oir cha deachaidh riamh aon ni coitichionn no neo-ghlan a steach do m' bheul.

9 Ach fhreagair an guth mi an daradh uair o' n'eamh, Na nithe a ghlan Dia na meas thusa neo-ghlan e.

10 Agus rinneadh so tri uairean: agus thogadh an t-ìomlan a ris suas gu n'eamh.

11 Agus feuch, air ball bha triuir dhaoine air teachd chum an tìghe anns an robh mi, a chuireadh o Chesarea do m' ionnsuidh.

12 Agus thubhairt an Spiorad rium dol maille ri, gun amharus air bith a bhli orm. Agus chaidh mar

a thugadh fuidh cheannsal.

b thuit.

c baile.

e coitichionn.

H

d oisnibh.

an ceudna an t-seathnar bhràithre so maille rium, agus chaidh sinn a steach do thigh an duine :

13 Agus nochd e dhuinn cionnus a chunnaic e aingeal 'na sheasamh 'na thigh, a thubhairt ris, Cuir daoine gu Iopa, agus cuir fios air Simon, d'an comh-sinn Peadar :

14 Neach a labhras briathra riut, leis an saorar thu féin agus do thigh uile.

15 Agus an uair a thòisich mi air labhairt, thuirling an Spiorad naomh orrasan, mar oirne air tùs.

16 An sin chuimhnich mise focal an Tighearna, mar a thubhairt e, Bhaist Eoin gun amharus le h-uisge; ach baistear sibhse leis an Spiorad naomh.

17 Uime sin ma thug Dia dhoibhsan a choimh-ionann tiodhlaca ruinne, a chreid anns an Tighearn Iosa Crìosd, cò mise gu'm bithinn comasach bacadh a chur air Dia.

18 Agus an uair a chual iad na nithe so, thosd iad, agus thug iad glòir do Dhia, ag ràdh, Thug Dia ma seadh mar an ceudna do na Cinneachaibh aithreachas chum na beatha.

19 A nis chaidh iadsan a sgapadh a mach leis an àmhghar^a a dh'éirich air son Stephain, gu ruig Phenice, agus Ciprus, agus Antioch, gun am focal a labhairt ri aon neach, ach ris na h-Iudhachaibh a mhàin.

20 Agus bha cuid diubh o Chiprus, agus o Chirene, dream air dhoibh dol a steach do Antioch, a labhair ris na Greugachaibh, a' searmonachadh an Tighearna Iosa.

21 Agus bha làmh an Tighearna maille riu : agus chreid àireamh mhòr, agus phill iad chum an Tighearna.

22 Agus thainig sgeula air na nithibh sin gu cluasaihbh na h-eaglais a bha ann an Ierusalem : agus chuir iad Barnabas uatha, chum gu'n rachadh e gu h-Antioch.

23 Neach an uair a thainig e, agus a chunnaic e grasa Dhé, a rinn gairdeachas, agus a dh'earail orra uile, gu'n dlùth-leanadh iad ris an Tighearn le rùn cridhe.

24 Oir bha e 'na dhuine maith, agus làn do'n Spiorad naomh, agus do chreidimh. Agus chuireadh sluagh mòr ris an Tighearn.

25 An sin chaidh Barnabas gu Tarsus, a dh'iarraidh Shaul.

26 Agus air dha fhaotainn, thug e leis e gu h-Antioch. Agus tharladh, gu'n robh iad rè bliadhna iom-

lain air an cruinneachadh maille ris an eaglais, agus gu'n do theagaisg iad sluagh mòr; agus gu'n do ghoir-eadh Crìosdaidhean do na deisciobluibh air tùs ann an Antioch.

27 Agus anns na làithibh sin thainig fàidhean o Hierusalem gu h-Antioch.

28 Agus air seasamh suas do aon diubh d'am b'ainm Agabus, dh'fhoillsich e tre an Spiorad, gu'm biodh gorta mhòr air feadh an domhain uile : ni mar an ceudna a thachair ri linn Chlaudiuis Cheasair.

29 An sin chuir gach aon do na deisciobluibh roimhe, a réir a chomais, còmhnaidh a chur chum nam bràithrean, a bha còmhnuidh ann an Iudea.

30 Ni mar an ceudna a rinn iad, agus chuir iad e chum nan seanair le làmh Bharnabais agus Shaul.

CAIB. XII.

ANIS mu'n àm sin, shìn Herod an rìgh a làmhnan, a dheanamh uile air dream àraidh do'n eaglais.

2 Agus mharbh e Seumas bràthair Eoin leis a' chlaidheamh.

3 Agus an uair a chunnaic e gu'n do thaitinn sin ris na h-Iudhachaibh, chaidh e air aghaidh a ghilacadh Pheadair mar an ceudna. (Agus b'iad làithean an arain neo-ghoirtichte a bh'ann.)

4 Agus ghlac e agus chuir e'm prìosune, agus thug se e r'a ghleidheadh do cheithir cheathrar shaighdear, fa rùn a thoirt a mach do'n t-sluagh an dèigh na càisge.

5 Air an aobhar sin ghleidheadh Peadar anns a' phrìosun : ach bha bith-ùrnaigh^d air a deanamh leis an eaglais ri Dia air a shon.

6 Agus an uair a b'ail le Herod a thoirt a mach, san oidhche sin féin bha Peadar 'na chodal eadar dithis shaighdear, ceangailte le dà shlabhruidh : agus bha'n luchd-faire fa chomhair an doruis a' coimhead a' phrìosuin.

7 Agus feuch, thainig aingeal an Tighearna air, agus dhealraich solus anns a' phrìosun : agus air bualadh taoibh Pheadair dha, dhùisg se e, ag ràdh, Eirich gu grad. Agus thuit a cheanglaiche d'a làmh aibh.

8 Agus thubhairt an t-aingeal ris, Crìosraich thu féin, agus ceangail ort do bhonn-bhrògan^e : agus rinn e mar sin. Agus a deir e ris, Tilg t'fhalluing^f umad, agus lean mise.

^c na tìre uile. ^d gnàth-ùrnaigh, slor-ùrnaigh. ^e chuarain.

^f do bhrat, t'eudach-uachdair.

^a thuit.

^b trioblaid.

9 Agus chaidh e mach, agus lean se e, agus cha robh fhios aige gu'n robh e fìor an nì a rinneadh leis an aingeal: ach shaoil e gu'm bu tais-beana a chunnaic e.

10 Agus air dhoibh dol tre 'n cheud agus an dara faire, thainig iad chum a' gheataidh iarunn, a ta freòrachadh do'n bhaile, a dh'fhosgail doibh leis féin: agus air dol a mach dhoibh, chaidh iad air an aghaidh tre aon sràid, agus air ball dh'fhalbh an t-aingeal uath.

11 Agus an uair a thainig Peadar chuige féin, thubhairt e, A nis tha fhios agam gu fìrinneach gu'n do chuir an Tighearn aingeal uath agus gu'n do shaor e mi o làimh Heroid, agus o uile dhùil pobuil nan Iudhach.

12 Agus an uair a smuainich e air a' chùis, thainig e gu tigh Mhuire màthar Eoin, d'an comh-ainm Marcus, far an robh mòran cruinn, agus iad ri ùrnuigh.

13 Agus an uair a bha Peadar a' bualadh doruis a' gheataidh, thainig gruagach d'am b'ainm Rhoda a dh'éisdeachd.

14 Agus an uair a dh'aithnich i guth Pheadair, tre aoibhneas cha dh'fhosgail i'n geata, ach ruith i stigh, agus dh'innis i gu'n robh Peadar 'na sheasamh aig a gheata.

15 Ach thubhairt iad rithe, Tha thu air mhi-chéill. Ach bha ise toirt dearbh-chinntes gu'n robh e mar sin. An sin thubhairt iad, 'Se 'aingeal a ta ann.

16 Ach bhunaich Peadar a' bualadh an doruis: agus an uair a dh'fhosgail iad, agus a chunnaic iad e, bha iad làn uamhais.

17 Ach air dhasan smèideadh orra le a làimh iad a bhi 'nan tosd, chuir e'n céill doibh cionnus a thug an Tighearn as a' phrìosun e. Agus shubhairt e, Innsibh na nithe so do na bràithribh. Agus air dol a mach dha, chaidh e gu àit eile.

18 Agus air teachd do'n là, bha iomairt nach bu bheag am measg nan saighdear, ciod a thachair do Pheadar.

19 Agus air do Herod iarraidh, agus gun fhaotainn, rannsaich e an luchd-coimhead, agus dh'orduich e an toirt air falbh chum peanaìs. Agus chaidh e sìos o Iudea gu Cesarea, agus rinn e còmhuidh an sin.

20 Agus bha fearg mhòr aig Herod ri muinntir Thiruis agus Shidoin: ach thainig iadsan a dh'aon intinn d'a ionnsuidh, agus air dhoibh Blast-

us seomradair an rìgh a thoirt air an crann, dh'iarr iad sìth; do bhrìgh gu'n robh an tìr air a beathachadh le tìr an rìgh.

21 Agus air là orduichte, air do Herod bhi air a sgeudachadh le eudach rìoghail, agus na shuidhe air a rìgh-chaithir, labhair e gu deas-bhriathrach riud.

22 Agus rinn an sluagh gaire, ag ràdh, Is guth Dé so, agus cha ghuth duine.

23 Agus air ball bhuaill aingeal an Tighearn 'e, do bhrìgh nach d'thug e a' ghlòir do Dhia: agus dh'itheadh le cnuimhibh e, agus chaidh an deò as.

24 Ach dh'fhàs focal an Tighearna agus mbeudaicheadh e.

25 Agus phill Barnabas agus Saul o Hierusalem, air dhoibh am minis-treileachd a choimhlionadh, a' toirt leo mar an ceudna Eoin, d'an comh-ainm Marcus.

CAIB. XIII.

ANIS bha ann an eaglais a bha aig Antioch, fàidhean, agus luchd-teagaisg àraidh; mar a ta Barnabas, agus Simeon d'an goirear Nìger, agus Lucius o Chirene, agus Manaen, comhalta Heroid an Tetrairch, agus Saul.

2 Agus air bhi dhoibh ri ministreil-eachd do'n Tighearn, agus a' trosgadh, thubhairt an Spiorad naomh, Cuiribh a leth dhomhsa Barnabas agus Saul, chum na h-oibre gus an do ghairm mi iad.

3 An sin air dhoibh trosgadh agus ùrnuigh a dheanamh, agus an làmh an a chur orra, leig iad uatha iad.

4 Mar sin air dhoibhsan a bhi air an cur a mach leis an Spiorad naomh, chaidh iad sìos gu Seleucia; agus o sin sheòl iad gu Ciprus.

5 Agus air bhi dhoibh ann an Salamis, shearmonaich iad focal Dé ann an sionagogaibh nan Iudhach: agus bha mar an ceudna Eoin aca mar fhear-frithealaidh.

6 Agus an uair a chaidh iad tre'n eilean gu Paphos, fhuir iad druidh àraidh, fàidh bréige, Iudhach, d'am b'ainm Bariesus:

7 Neach a bha maille ri Sergius Paulus an t-uachdaran, duine tuigseach; air dhasan Barnabas agus Saul a ghairm d'a ionnsuidh, dh'iarr e focal Dé a chluinntinn.

8 Ach chuir Elimas an druidh (oir is ann mar so a dh'eadar-theangaisear ainm) 'nan aghaidh, ag iarraidh an t-uachdaran a thionndadh o'n chreidimh.

a shealladh.
c buaireas.

b a' cathachadh.

d rinn e draid doibh.
e iolach.

9 An sin air bhì do Shaul (da'n *goirear* Pòl) làn do'n Spiorad naomh, agus ag amharc gu geur air,

10 Thubhairt e, O thusa a ta làn do'n uile cheilg, agus do'n uile dhroch-bheirt, a mhic an diabhoil, a nàmhaid na h-uile fhìreantachd, nach sguir thu do fhìradh shlighean dìreach an Tighearna?

11 Agus feuch a nis, *tha* làmh an Tighearna ort, agus bithidh ta dall, gun a' ghrian fhaicinn rè tamuill. Agus air ball thuit ceò agus dorchadas air; agus a' tionndadh m'an cuairt, dh'iarr e dream a thredraicheadh air làmh e.

12 An sin an uair a chunnaic an t-uachdaranan ni a rinneadh, chreid e, air dha bhì làn iongantais mu theagasg an Tighearna.

13 Agus air gabhail luinge do Phòl agus d'a chuideachd o Phaphos, thainig iad gu Perga na Pamphilia: agus air do Eoin am fàgail, phill e gu Hierusalem.

14 Agus air dhoibhsan imeachd o Pherga, thainig iad gu Antioch na Pisidia, agus chaidh iad a steach do'n t-sionagag air latha na sàbaid, agus shuidh iad.

15 Agus an déigh leughadh an lagha agus nam Fàidh, chuir uachdaran na sionagoige d'an ionnsuidh, ag ràdh, Fheara agus a bhràithre, ma tha focal earail agaibh do'n t-sluagh, abraibh e.

16 An sin an uair a sheas Pòl suas agus a smèid e orra le làmh, thubhairt e, Fheara Israeil, agus sibhse air am bheil eagal Dé, éisidibh.

17 Thagh Dia a phobuill so Israel ar n-aithriche, agus dh'ardaich e'm pobull 'nuair abha iad air choigriche ann an talamh na h-Eiphit, agus le làmh àrd thug e iad a mach aisde.

18 Agus mu thimchioll ùine dhà fhichead bliadhna ghiùlain e le'm beusaibh^a anns an fhàsach.

19 Agus an uair a sgrios e seachd cinnich ann an tìr Chanaain, roinn e am fearann orrasan le crannchur.

20 Agus 'na dhéigh sin mu thimchioll ceithir cheud agus leth-cheud bliadhna, thuge *dhoibh* breitheamhna, gu Samuel am fàidh.

21 Agus 'na dhéigh sin dh'iarr iad rìgh: agus thug Dia dhoibh Saul mac Chis, duine do thréibh Bheniamin. rè dha fhichead bliadhna.

22 Agus air dha esan atharrachadh, thog e suas Daibhidh gu bhì 'na rìgh dhoibh; d'an d'thug e mar an ceudna fianuis, ag ràdh, Fheair mi Daibhidh mac Iese, duine a réir mo chridhe féin, a ni m'uile thoil.

23 Do shliochd an duine so thog Dia suas do Israel a réir a gheallaidh, Slànuighear, *eadhon* Iosa:

24 Air do Eoin, roimh a theachd-san, baisteadh an aithreachais air tùs ashearmonachadh do phobull Israeil uile.

25 Agus mar a choimhlion Eoin a thrialb, thubhairt e, An ti a ta sibh a' saòilsinn is mise, cha mhi e. Ach feuch, a ta neach a' teachd a'm' dhéigh, nach fìu mi brògan a chos fhuasgladh.

26 Fheara agus a bhràithre, a chlann fine Abrahaim, agus a mheud agaibh air am bheil eagal Dé, 's ann chugaibh^s a chuireadh focal na slàinte so:

27 Oir iadsan a ta chòmhnuidh ann an Ierusalem, agus an uachdarain, air dhoibh bhì aineolach airtsan, agus air foclaibh nam Fàidh a ta air an leughadh gach sàbaid, le *esan* a dhiteadh choimhlion siad iad.

28 Agus ge nach d'fhuair iad coire bàis air bith ann, dh'iarr iad air Pilat gu'n cuirteadh esan gu bàs.

29 Agus an uair a chomhlion iad na h-uile nithe bha scrìobhta mu thimchioll, thug iad a nuas o'n chrann e, agus chuir iad ann an uaigh e.

30 Ach thog Dia suas o na marbhaibh e:

31 Agus chunncas e rè mòrain làithean leo-san a chaidh suas maille ris o Ghalile gu Hierusalem, dream a ta 'nam fianuisibh dhasan do'n t-sluagh.

32 Agus a ta sinne a' soisgeulachadh dhuibhse a' gheallaidh^c, a rinneadh do na h-aithrichibh,

33 Gu'n do choimhlion Dia so dhuinne an clann, air dha Iosa thogail suas; mar a ta e scrìobhta mar an ceudna san dara Salm, Is tu mo Mhacsa, an diugh ghin mi thu.

34 Agus mar dhearbhadh gu'n do thog e suas e o na marbhaibh, gun e a philltinn air ais tuilleadh chum truaillidheachd, thubhairt e mar so, Bheir mise dhuibh tròcaire cinnteach Dhaibhidh.

35 Uime sin a deire mar an ceudna ann an *Salm* eile, Cha'n fhuiling thu do d'Aon naomha gu'm faic e truaillidheachd.

36 Oir an déigh do Dhaibhidh a ghinealach féin a riarachadh a réir toil Dhé, chòidil e, agus chuireadh e chum aithriche, agus chunnaic e truaillidheachd:

37 Ach an ti a thog Dia suas, cha'n fhac e truaillidheachd.

^b a *thurus*, a *chùrsa*.

^c ag innseadh deadh sgéil duibhse, eadhon a' gheallaidh.

^a dh'altrum e iad.

38 Uime sin biodh fhios agaibhse, fheara agus a bhràithre, gur ann tre'n duine so a ta maithanas peacaidh air a shearmonachadh dhuibh :

39 Agus tridsan a ta gach neach a chreideas air a shaoradh o na h-uile nithibh, o nach robh e'n comas duihb bhi air bhuir saoradh le lagh Mhaois.

40 Thugaibh aire uime sin, nach d'thig oirbh an ni a ta air a ràdh auns na Faidhibh,

41 Feuchaibh, a luchd-tarcuis, agus gabhaibh iongantais, agus rachadh as duihb^a : oir oibricheamsa obair ann bhuir làithibhse, obair nach creid sibh idir, ge do chuireadh duine an cèill duihb e.

42 Agus an uair a chaidh na h-Iudhaich a mach as an t-sionagog, ghuidh na Cinnich gu'n rachadh na briathra so a labhairt riu féin an t-sàbaid 'na dhéigh sin.

43 A nis an uair a sgaoil an coimhthional, lean mòran do na h-Iudhachaibh agus do na proselitich chràbhach Pòl agus Barnabas : agus labhair iadsan riu, agus chuir iad impidh orra fuireach ann an gràs Dhé.

44 Agus air an latha sàbaid a b'fhagise, is beag nach do chruinnich ann baile gu h-iomlan a dh'éisdeachd ri focal Dé.

45 Ach an uair a chunnaic na h-Iudhaich na slòigh, lìonadh iad le h-eud^b, agus labhair iad an aghaidh nan nithe sin a labhradh le Pòl, a' labhairt 'nan aghaidh agus a' tabhairt toibheim.

46 An sin dh' fhàs Pòl agus Barnabas dàna, agus thubhairt iad, B'éigin focal Dé bhi air a labhairt ribhse air tùs : ach do bhrìgh gu'n do chuir sibh cùl ris, agus gur i bhuir breth oirbh féin nach fhu sibh a' bheatha mhaireannach, feuch, a ta sinne a' pilltinn chum nan Cinneach.

47 Oir is ann mar sin a dh'àithn an Tighearna dhuinn, *ag ràdh*, Chuir mi thu mar sholus do na Cinnich, chum gu'm bitheadh tu mar shlàinte gu iomall na talmhainn.

48 Agus an uair a chuala na Cinnich so, rinn iad gairdeachas, agus ghloirach iad focal an Tighearna : agus chreid a mheud 'sa bha orduichte^c chum na beatha mair-eannaich.

49 Agus sgaoileadh focal an Tighearna feadh na tìre uile.

50 Ach bhrosnaich na h-Iudhaich na mnàì echràbhach agus urramach, agus daoine uaisle na cathrach,

^a rachaibh as an t-sealladh.

^b tnuith. ^c air an cur an ordugh.

^d prìomh dhaoine.

agus thog iad geur-leanmhuinn air Pòl agus Barnabas, agus thilg iad a mach as an crìochaibh iad.

51 Ach chrath iadsan duslach an cos dhiubh 'nan aghaidh, agus thainig iad gu Iconium.

52 Agus bha na deisciobail air an lìonadh le h-aoibhneas, agus leis an Spiorad naomh.

CAIB. XIV.

AGUS tharladh ann an Iconium, gu'n deachaidh iad araon a steach do shionagog nan Iudhach, agus gu'n do labhair iad air chor as gu'n do chreid cuideachd mhòr do na h-Iudhachaibh, agus mar an ceudna do na Greugachaibh.

2 Ach bhrosnaich na h-Iudhaich mhi-chreideach, agus lìon iad do dhroch rùn inutinn nan Cinneach an aghaidh nam bràithre.

3 Uime sin dh'fhan iad amsir fhada a' labhairt gu dàna mu thimchioll an Tighearna, a rinn fianuis do fhocal aghràis, agus a thug faineir comharan agus mìorbhuilean a bhi air an deanamh le'n làmh-aibh-san.

4 Ach bha sluagh a' bhaile air an roinn : agus bha cuid duihb leis na h-Iudhachaibh, agus cuid eile leis na h-abstolaibh.

5 Agus an uair a thugadh ionnsuidh araon leis na Cinneachaibh, agus mar an ceudna leis na h-Iudhachaibh, maille r'an uachdaranaibh, chum iadsan a mhaslachadh agus a chlachadh,

6 'Nuair a thug iadsan so, theich iad gu Lистра agus Derbe, bailte do Licaonia, agus chum na dùcha m'an cuairt.

7 Agus bha iad a' searmonachadh an t-soisgeil an sin.

8 Agus bha ann an Lистра duine àraidh gun lùth 'na chosaibh 'na shuidhe, a bha bacach o bhroinn a mhàthar, neach nach d'imich riamh.

9 Chual esan Pòl a' labhairt : neach air dha amharc gu geur air, agus a thuigsinn gu robh creidimh aige chum a leigheas,

10 Thubhairt e le guth àrd, Seas suas gu dìreach air do chosaibh. Agus leum esan agus dh'imich e.

11 Agus an uair a chunnaic an sluagh an ni a rinn Pòl, thog iad an guth, ag ràdh ann an cànan Licaonia, Tha na Déa air teachd a nuas an cos-las dhaoine d'ar n-ionnsuidhne.

12 Agus ghoir iad do Bharnabas, Iupiter ; agus do Phòl, Mercurius, do bhrìgh gu'm b'e an prìomh fhear-labhairt e.

13 An sin thug sagart Iupiteir a bha fa chomhair an cathrachsan

tairbh agus blàth-fhleasgaidh a chum nan geata, agus b'aill leis iobairt a dheanamh maille ris an t-sluagh.

14 Ach an uair a chuala na h-abstoil Barnabas agus Pòl so, reub iad an eudach, agus ruith iad a steach am meas an t-sluaigh, ag éigheach,

15 Agus ag ràdh, A dhaoine, c'ar son a ta sibh a' deanamh nan nithe so? oir is daoine sinne cosmhuil ribh féin thaobh fulangais b, a' searmonachadh dhuibhse, pilltinn o na nithibh diomhain sin chum an Dé bheo, a rinn nèamh, agus an talamh, agus an cuan, agus na h-uile nithe a ta ann ta :

16 Neach anns na linnibh a chaidh seachad, a dh'fhuiling do na h-uile Chinneachaidh imeachd 'nan slighibh féin.

17 Gidheadh, cha d'fhàg se e féin gun fhianuis, a' deanamh maith, agus a' toirt dhuinn uise o nèamh, agus aimsire tarbhach, a' lìonadh ar cridheacha le biadh agus le subhachas.

18 Agus ag ràdh nan nithe so dhoibh, is gann a chum iad an sluagh gun iobairt a dheanamh dhoibh.

19 Agus thainig Iudhaich o Antioch agus o Iconium, agus chomhairlich iad an sluagh, agus air dhoibh Pòl a chlachadh, tharruing iad a mach as a' bhaile e, a' saoil sinn gu robh e marbh.

20 Ach air seasamh do na deisciobluibh m'a thimchioll, dh'éirich e, agus chaidh e steach do'n bhaile : agus air an là maireach dh'imich e maille ri Barnabas gu Derbe.

21 Agus an uair a shearmonaich iad an soisgeul do'n bhaile sin, agus a rinn iad mòran dheisciobul, phill iad gu Lистра, agus Iconium, agus Antioch,

22 A' neartachadh anama nan deisciobul, agus ag earailc orra buanachadh sa' chreidimh, agus a' teagasg gur ann tre iomadh àmhghar is éigin duinn dol a steach do rioghachd Dhé.

23 Agus an uair a dh'orduich iad seanairean dhoibh anns gach eaglais, agus a rinn iad ùrnuigh maille ri trosgadh, dh'earb siad iad ris an Tighearn, anns an do chreid iad.

24 Agus an déigh dhoibh dol tre Phisidia, thainig iad gu Pamphilia.

25 Agus air dhoibh am focal a labhairt ann am Perga, chaidh iad sìos gu Atalia :

26 Agus sheòl iad as sin gu Antioch. an t-àit o'n d'earbadh iad ri gràs Dhé, chum na h-oibre a choimhion iad.

27 Agus an uair a thainig iad, agus a chruinnich iad an eaglais an ceann a chéile, dh'aithris iad meud nan nithe a rinn Dia leo, agus gu'n d'fhosgail e doras creidimh do na Cinneachaidh.

28 Agus dh'fhan iad an sin aimsir nach bu bheag maille ris na deisciobluibh.

CAIB. XV.

A GUS theagaisg dream àraidh a thainig a nuas o Iudea, na bràithre, ag ràdh, Mur timchiollghearrar sibh a réir gnàtha Mhaois, cha 'n'eil e'n comas duibh bhì air bhuir slànuchadh.

2 Uime sin air do Phòl, agus do Bharnabas comnsachadh agus deasboireachd nach bu bheag a bhì aca riu, dh'orduich iad Pòl agus Barnabas, agus dream àraidh eile dhuibh féin, a dhol suas chum nan abstol agus nan seanaire gu Hierusalem mar thimchioll na ceisde so.

3 Agus air dhoibh bhì air an toirt air an aghaidh leis an eaglais, chaidh iad tre Phenice, agus Shamaria, a' cur an cèill iompochaidh nan Cinneach : agus thug iad aoibhneas mòr do na bràithribh uile.

4 Agus an uair a thainig iad gu Hierusalem, ghabhadh riu leis an eaglais, agus na h-abstolaibh, agus na seanaireibh, agus dh'innis iad meud nan nithe a rinn Dia leo-san.

5 Ach dh'éirich dream àraidh do bharail nam Phairiseach a bha 'nan creidmheach, ag ràdh, Gur còir an timchiollghearradh, agus àithneadh dhoibh lagh Mhaois a choimhead.

6 Agus thainig na h-abstoil agus na seanairean, an ceann a chéile a dh'fheuchainn mu'n chùis so.

7 Agus an déigh mòran deasboireachd, dh'éirich Peadar agus thubhairt e riu, Fheara agus a bhràithre, tha fhios agaibh o chionn fhàda gu'n do ròghnuich Dia 'nar measgne, o m' bheulsa gu'n cluinneadh na Cinnich focal an t-soisgeil, agus gu'n creideadh iad.

8 Agus rinn an Dia, d'an àithneadh an cridhe, fianuis dhoibh, a' tabhairt an Spioraid naomh dhoibh, mar a thug e dhuinne ;

9 Agus cha d'rinn e eadar-dhealachadh eadar sinne agus iadsan, a' glanadh an cridhe le creidimh.

10 C'ar son uime sin a nis a ta sibh a' cur cathachaidh air Dia d, le cuing a chur air muineal nan deisciobul, nach robh aon chuid ar n-aithriche no sinne comasach air a giùlan ?

11 Gidheadh a ta sinn a' creidsinn,

a lus-chrùna. b aig am bheil comh-aighe ribh féin. c guidheadh.

d a' brosnachadh, a' dearbhadh D he

tre ghràs an Tighearna Iosa Criosd, gu saorar sinn amhuill mar iadsa.

12 An sin dh'fhan a' chuideachd uile 'nan tosd, agus thug iad éisdeachd do Bharnabas agus do Phòl, ag innseadh meud nan comhar agus nam mìorbhuile a rinn Dia leo san am measg nan Cinneach.

13 Agus an déigh dhoibh bhi 'nan tosd, fhreagair Seumas, ag ràdh, Fheara agus a bhràithre, éisdibh riumsa.

14 Chuir Simeon an céill cionnus a dh'fhiosraich Dia na Cinnich air tùs, le pobull a ghabhail as am measg d'a ainm féin.

15 Agus da so tha briathra nam fàidha' coimh-fhreagairt; a réir mar a ta e scrìobhta,

16 An déigh so pillidh mi, agus togaidh mi suas a ris pàillion Dhaibhidh, a ta air tuiteam: agus togaidh mi a ris an ni a thuit deth, agus cuiridh mi suas e:

17 Chum gu'n iarr fuigheall nan daoine an Tighearn, agus na h-uile Chinnich, air an goirear m'ainmse, a deir an Tighearn, a ta deanamh nan nithe sin uile.

18 Tha fios oibre féin uile aig Dia o thoiseach an t-saoghail.

19 Uime sin is i mo bhrethse, nach cuir sinn mi-shuaimhneas a orra-san do na Cinnich, a ta air pilltinn chum Dhé:

20 Ach gu'n scrìobh siun d'an ionnsuidh, iad a sheachnadh truallidheachd iodhola, agus striopachais, agus ni tachdta, agus fòla.

21 Oir a ta aig Maois o na linnibh cian anns gach baile daoine a ta 'ga shearmonachadh, air dha bhi air a leughadh gach latha sabaid anns na sionagogaibh.

22 An sin chunnacas do na h-abstol-aibh, agus do na seanairibh, maille ris an eaglais uile, daoine taghta dhiubh féin a chur gu Antioch, maille ri Pòl agus Barnabas; eadhon, Iudas d'an comh-ainm Barsabas, agus Silas, daoine inbheach am measg nam bràithre:

23 Agus scrìobh iad litriche leo air an dòigh so, Tha na h-abstol, agus na seanairean, agus na bràithrean a' cur beannachd chum nam bràithre do na Cinnich a ta ann an Antioch, agus ann an Siria, agus ann an Cilicia.

24 Do bhrìgh gu'n cuala sinne, gu'n do chuir drean àraidh, a chaidh uainne, mi-shuaimhneas oirbh le briathraibh, ag atharrachadh bhur inntionn, ag ràdh, Gur còir dhuibh bhi air bhur timchioll-ghearradh, agus

a dragh. b a cur bhur inntinn os cionn.

an lagha choimhead; do nach d'thug sinne a leithid sin a dh'àithne:

25 Chunnacas duinne, air dhuinn bli cruinn a dh'aontail, daoine taghta a chur d'ar ionnsuidhse, maille r'ar bràithribh gràdhach Barnabas agus Pòl;

26 Daoine a thug an anama féin air son ainme ar Tighearna Iosa Criosd.

27 Chuir sinn uime sin Iudas agus Silas uainn, a dh'innseas dhuibh na nithe ceudna le cainnt bheoil.

28 Oir chunnacas do'n Spiorad naomh, agus dhuine, gun ni air bith tuilleadh a chur oirbh a dh'uallaich, ach na nithe feumail so;

29 Sibh a sheachnadh nithe a chaidh iobradh do iodholaibh, agus fòla, agus ni tachdta, agus striopachais: uatha so ma choimhideas sibh sibh féin, ni sibh gu maith. Slàn libh.

30 Uime sin an uair a leigeadh uatha iad, thainig iad gu h-Autioch: agus air cruinneachadh an t-sluaigh dhoibh, thug iad seachad an litir.

31 Agus an uair a leugh iad sin, rinn iad gairdeachas air son na comhfhurtachd.

32 Agus air bhi do Iudas agus do Shilas 'nam fàidhibh iad féin, le mòran bhriathraibh dh'earailich, agus neartaich iad na bràithre.

33 Agus air fuireach rè ùine dhoibh, leigeadh air falbh an sith iad o na bràithribh chum nan abstol.

34 Gidheadh chunnacas do Shilas comhnuidh a dheanamh an sin.

35 Dh'fhan Pòl mar an ceudna agus Barnabas ann an Antioch, a' teagasg agus a' searmonachadh maille re mòran eile mar an ceudna, focal an Tighearna.

36 Agus an déigh làithean àraidh, thubhairt Pòl ri Barnabas, Pilleamaid agus faiceamaid ar bràithre, anns gach baile anns an do shearmonaich sinn focal an Tighearna, cionnus a ta iad.

37 Agus b'aill le Barnabas iad a thoirt Eoin, d'an comh-ainm Marcus leo.

38 Ach cha do mheas Pòl gu'm bu chòir dhoibh esan, a dh'fhalbh uatha o Phamphilia, agus nach deachaidh maille riu chum na h-oibre, a thoirt leo.

39 Dh'éirich uime sin conspoid eatorra co dian, as gu'n do sgaradh o chéile iad: agus mar sin thug Barnabas leis Marcus, agus chaidh e air luing gu Ciprus;

40 Ach thagh Pòl Silas, agus dh'imich e, air dha bhi air earbsadh ri gràs Dé leis na bràithribh.

41 Agus shiubhail e tre Shiria agus Chìlicia, a' neartachadh^a nan eaglais.

CAIB. XVI.

AN sin thainig e gu Derbe agus Listra: agus feuch, bha deiseobul àraidh an sin, d'am b'ainm Timoteus, mac mnà àraidh do'n chinneach Iudhach, a bha 'na creid-mheach; ach bu Ghreugach a b'ath-air dha:

2 A bha fa dheadh ainm aig na bràithribh, a bha ann an Listra agus ann an Iconium.

3 Bha toil aig Pòl am fear so a dhol a mach maille ris; agus ghabh e agus thinnchioll-ghearr se e, air son nan Iudhach a bha anns na h-àitibh sin: oir bha fios ac' uile gu'm bu Ghreugach athair.

4 Agus mar a shiubhail iad tre na bailtibh, thug iad doibh na h-orduigh-ean r'an coimhead, a dh'orduicheadh leis na h-abstolaibh agus na seanairibh a bha ann an Ierusalem.

5 Agus mar sin bha na h-eaglaisean air an daingneachadh anns a' chreidimh, agus mheudaicheadh iad gach là an àireamh.

6 A nis an uair a chaidh iad tre Phrigia, agus tìr Ghalatia, agus a bhacadh dhoibh leis an Spiorad naomh am focal a labhairt san Asia.

7 An dèigh dhoibh teachd gu Misia, dh'fheuch iad ri dol gu Bitinia: ach cha do leig an Spiorad^b leo.

8 Agus air dhoibh gabhail seachad air Misia, chaidh iad sìos gu Troas.

9 Agus chunncas sealladh^c le Pòl san oidhche: Sheas duine àraidh o Mhacedonia, agus ghuidh e air, ag ràdh, Thig thairis gu Macedonia, agus cuidich leinne.

10 Agus an uair a chunnaic e an sealladh, air ball dh'iarr sinn dol thairis gu Macedonia, a' dearbhuigsinn gu'n do ghairm an Tighearna sinn chum an soisgeula shearmonachadh dhoibh.

11 Uime sin air dhuinn long a ghabhail o Throas, thainig sinn gu dìreach gu Samotracia, agus air an là^d na dhéigh sin gu Neapolis:

12 Agus o sin gu Philipi, ceudd bhaile na cuid sin do Mhacedonia, agus b'ùr-threabhachas^e e: agus bha sinn a' chomhnuidh anns a' bhaile sin làithean àraidh.

13 Agus air là na sàbaid chaidh sinn a mach as a' bhaile ri taobh aimhne, far am b'àbhaist ùrnuigh a

dheanamh^f; agus air dhuinn suidhe, labhair sinn ris na mnaibh a chruinnicheadh an sin.

14 Agus dh'éisd bean àraidh ruina d'am b'ainm Lidia, bean-reicidh purpur, o chathair Thiatira, a bha deanamh aoraidh do Dhia; aig an d'fhosgail an Tighearna a cridhe, ionnas gu'n d'fhug i aire do na nithibh a labhradh le Pòl.

15 Agus an uair a bhaisteadh i, agus a teaghlach: ghuidh i oirnn, ag ràdh, Ma mheas sibh mise bhì dìleas do'n Tighearna, thigibh a steach do m' thigh, agus deanaibh còmhnuidh ann. Agus choimh-éignich i sinn.

16 Agus tharladh, ag dol dhuinne chum ùrnuigh, gu'n do thachair oirnn ban-tràill àraidh, aig an robh spiorad fiosachd, a thug mòr bhuannachd d'a maighstiribh le fiosachd a dheanamh:

17 Lean ise Pòl agus sinne, agus ghlaodh i, ag ràdh, 'S iad na daoine so seirbhiseichan Dé a's ro-àirde, a ta a' nochdadh dhuinne slighe na slàinte.

18 Agus rinn i so rè mòrain do làithibh. Ach air do Phòl a bhì doilich, thionndaidh e agus thubhairt e ris an Spiorad, A ta mi toirt orduigh dhuit ann an ainm Iosa Crìosd dol a mach aisde. Agus chaidh e mach air an uair sin féin.

19 Agus an uair a chunnaic a maighstirean gu'n d'fhalbh dochas^h am buannachd, rug iad air Pòl agus air Silas, agus tharruing iad do'n mharbhadh iad, chum nan uachdaran.

20 Agus air dhoibh an toirt chum luchd-riaghluidh a' bhaile, thubhairt iad, Tha na daoine so a' buaireadh ar baile gu ro mhòr, air dhoibh bhì 'nan Iudhachaibh.

21 Agus a ta iad a' teagasg ghnàth-anna nach 'eil ceaduichte dhuinne a ghabhail no leantuinn, do bhrìgh gur Romhanaich sinn.

22 Agus dh'éirich an sluagh dh'aon-fheachd 'nan aghaidh: agus reub na h-uachdaran an eudach diubh, agus dh'àithn iad an sgiùrsadh le slataibh.

23 Agus an dèigh dhoibh iomadh buile a leagadh orra, thig iad am prìosun iad a' toirt sparraidh do fhear-coimhead a' phrìosuin an gleidheadh gu tèaruinte.

24 Neach air dha an àithne sin fhaotainn, a thig iad do'n phrìosun a b'fhaide a stigh, agus a dhaingnich an cosa sa' cheap.

25 Agus mu mheadhon-oidhche air do Phòl agus do Shilas ùrnuigh a dheanamh, sheinn iad laoidh-mhol-

g corcuir.

h earbsa.

^a a' daingneachadh. ^b Spiorad
Iosa. ^c taisbean. ^d prìomh.
^e cholamhuin; colony. Sasg.
^f do thigh ùrnuigh a bhì.

aìdh do Dhia; agus chuala na prìos-
unaich iad.

26 Agus gu h-obann bha crith-
thalmhainn mhòr ann, air chor as
gu'n do chrathadh bunaitean a'
phrìosuin: agus air ball dh'fhosg-
ladh na dorsan uile, agus dh'fhuasg-
ladh cuibhreacha gach neach *aca*.

27 Agus air do fhear-coimhead a
phrìosuin dùsgadh a codal, agus air
faicinn dorsa a phrìosuin fosgailte,
tharruing e a chlàidheamh, air t^a e
féin a mharbhadh, a' saoilinn gu
robh na prìosunaich air teicheadh.

28 Ach ghlaodh Pòl le guth àrd,
ag ràdh, Na dean cron sam bith ort
féin; oir tha sinn uile an so.

29 Agus air gairm soluis dasan,
leum e steach, agus thainig e air
chrith, agus thuit e sìos an làthair
Phòil agus Shilais;

30 Agus air dha an tabhairt a
mach, thubhairt e, A mhaighstirean,
ciod is còir domh dbeanamh chum gu
saorar^b mi?

31 Agus thubhairt iadsan, Creid
annas an Tighearn Iosa Crìosd, agus
saorar thu féin, agus do thigh.

32 Agus labhair iad focal an Tigh-
earna ris, agus rìusan uile a bha 'na
thigh.

33 Agus air dha an toirt leis air an
uair sin féin do'n oidhche, nigh e an
creuchdan; agus bhaisteadh e féin,
agus a mhuinntir uile, gun dàil.

34 Agus an uair a thug e d'a thigh
iad, chuir e bord rompa, agus rinn e
gairdeachas maille r'a theaghlach
uile, a' creidsinn ann Dia.

35 Agus air teachd do'n là, chuir
an luchd-riaghluidh na maoir uatha,
ag ràdh, Leig air an comas na daoine
sin.

36 Agus dh'innis fear-coimhead a'
phrìosuin na briathra so do Phòil,
Gu'n do chuir an luchd-riaghluidh
fios uatha sibhse a leigeadh as: uime
sin rachaibh a mach, agus imichibh
an sìth.

37 Ach thubhairt Pòl riu, an déigh
dhoibh ar sgiùrsadh gu follaiseach
gun ar dìteadh, agus gur Romhan-
aich sinn, thilg iad am prìosun sinn;
agus a nis am b'àill leo ar cur a mach
os ìosal? ni h-eadh gu deimhin; ach
thigeadh iad féin agus thugadh iad
a mach sinn.

38 Agus dh'innis na maoir na
briathra sin do na h-uachdaranaihb:
agus ghabh iad eagal an uair a chual
iad gu'm bu Romhanaich iad.

39 Agus thainig iad agus chuir
iad impidh orra, agus air dhoibh an
toirt a mach, ghuidh iad orra imeachd
a mach as a' bhaile.

40 Agus air dol a mach as a
phrìosun doibh, chaidh iad a steach
do thigh Lidia: agus an uair a
chunnaic iad na bràithre, thug iad
comhfhurtachd dhoibh, agus dh'im-
ich iad rompa.

CAIB. XVII.

A NIS air dhoibh imeachd tre
Amphipolis, agus Apolonia,
thainig iad gu Tesalonica, far an robh
sionagog aig na h-Iudhachaihb.

2 Agus mar bu ghnàth le Pòl,
chaidh e steach d'an ionnsuidh, agus
air tri làithibh sàbaid reusonaich e
riu as na scriobtuiribh,

3 'Gam fosgladh agus a' dearbhadh
gu'm b'èigin do Chrìosd fulang, agus
èirigh a ris o na marbhaibh; agus
gur e an t-Iosa so a ta mise a' sear-
monachadh dhuibh, Crìosd.

4 Agus chreid cuid diubh, agus
lean iad ri Pòl agus ri Silas: agus do
na Greugaich chràbhach buidheann
mhòr, agus do na mnaibh inbheach
àireamh nach bu bheag.

5 Ach air do na h-Iudhachaihb
mi-chreideach bhi air am brosnach-
adh le tùth d, ghabh iad d'an ionn-
suidh droch-dhaoine àraid do na corr-
aibh-margaiche, agus air tionall
cuideachd mòire diubh, chuir iad
am baile uile thar a chéile, agus
chuairtich iad tigh Iason, agus
dh'iarr iad an toirt a mach chum an
t-sluaigh.

6 Agus an uair nach d'fhuair siad
iad, tharruing iad Iason, agus bràith-
rean àraidh chum uachdaran a'
bhaile, ag éigheach, Tha na daoine
so a chuir an saoghal bun os cionn,
air teachd an so mar an ceudna;

7 D'an d'thug Iason aoidheachd:
agus a ta iad so uile a' cur an
aghaidh orduigh Cheasair, ag ràdh,
Gu bheil rìgh eile ann, eadhon
Iosa.

8 Agus chuir iad buaireas^f fo'n
t-sluaigh, agus fo uachdaran a' bhaile,
'nuair a chual iad na nithe so.

9 Agus air gabhail urraisg dhoibh
o Iason, agus o chàch, leig iad uatha
iad.

10 Agus air ball chuir na bràithre
Pòl agus Silas san oidhche gu Berea:
agus air teachd dhoibhsan an sin,
chaidh iad a steach do shionagog nan
Iudhach.

11 Bha iad sin ni b'uaisle na
muinntir Thesalonica, oir ghabh iad
am focal d'an ionnsuidh leis an uile
thogradh, a' rannsachadh nan scriob-
tuir gach aon là, a dh'fheuchainn an
robh na nithe sin mar so.

^c thagair.

^d farmad, eud.

^e do'n ghràisg. ^f tuairgne, gluasachd.

^g daingneachaidh.

^a fa rùn. ^b tearnar, slànuchear.

12 Uime sin chreid mòran diubh : agus mar an ceudna do mhnaibh uaisle do na Greugaich, agus do fhearraibh àireamh nach bu bheag.

13 Ach an uair a thuig na Iudhaich o Thesalonica gu'n do shearmonaich eadh focal Dé le Pòl am Be-rea, thainig iad an sin mar an ceudna, a' brosnachadh an t-sluaigh.

14 An sin air ball chuir na bràithrean uatha Pòl, chum gu'n rachadh e mar gu b'ann chum na mara : ach dh'fhan Silas agus Timoteus an sin fathast.

15 Agus thredraich luchd-coimheadachd Phòil e gu baile na h-Aithne^a; agus air faghail àithne dhoibh gu Silas agus Timoteus, iad a-theachd d'a ionnsuidhsan mar bu luaithe, dh'imich iad rompa.

16 A nis am feadh a bha Pòl a' feitheamh riu san Aithne, bha a spiorad air a bhrosnachadh ann, do bhrìgh gu'm fac e am baile làn ìodhol-aoraidh.

17 Air an aobhar sin rinn e deasboireachd ris na h-Iudhachaibh, agus ris na daoineibh cràbhach anns an t-sionagag, agus air a' mhargadh gach là riu-san a thachair air.

18 An sin thug feallsanaiche àraidh do na h-Epicuraich, agus do na Stoicich, aghaidh air; agus thubhairt cuid, Ciod a b'àill leis an fhear bhith-bhriathrach so a ràdh? thubhairt cuid eile, Is cosmhuil gu bheil e a' searmonachadh dhée coimheach; do bhrìgh gu'n do shearmonaich e dhoibh losa, agus an aiseirigh.

19 Agus rug iad air, agus thug iad leo e gu Areopagus, ag ràdh, Am feud sinn fios fhaotainn ciod e an teagasg nuadh^d so, a labhair leat?

20 Oir a ta thu toirt nithe àraidh neo-ghnàthach chum ar cluas : b'àill leinn uime sin fios fhaotainn ciod is ciall doibh sin.

21 (Oir cha do chaith muinntir na h-Aithne uile agus a' choigrich a bha air chuart 'nam measg, an ùine ri ni air bith eile, ach ri inseadh, no ri cluinntinn noimheachd éigin.)

22 An sin air seasamh do Phòl am meadhon Areopagus, thubhairt e, A mhuinntir na h-Aithne, tha mi faicinn gu bheil sibh anns na h-uile nitheibh cràbhach thar tomhas :

23 Oir air dhomh bhì dol seachad, agus ag amharc air bhuir nitheibh naomha, fhuair mi àltair air an robh an scrìobhadh so, DO'N DIA NEO-AITHNICHTE. Uime sin

esan d'am bheil sibh a' deanamh aoraidh gun eòlas agaibh air. is e a ta mise a' searmonachadh dhuibh.

24 An Dia a rinn an saoghal, agus na h-uile nithe a ta ann, do bhrìgh gur e féin Tighearna nèimlie agus na talmhainn, cha'n'eil e gabhail còmhnuidh ann an teampluibh làmh-dheanta :

25 Ni mò a bheirear aoradh dha le làmhaidh dhaoine, mar gu'm biodh uireasbluidh ni sam bith air; oir is e féin a ta tabhairt do na h-uile beatha, agus anail, agus nan uile nithe :

26 Agus rinn e dh'aon fhuil uile chionnich dhaoine, chum iad a ghabhail còmhnuidh air aghaidh na talmhainn uile, agus shonraich e na h-amanna roimh-orduichte, agus crìochanna an àite-còmhnuidh;

27 Chum gu'n iarraidh iad an Tighearn, dh'fheuchainn an tarladh dhoibh, le mìn-rannsachadh, gu'm faigheadh iad e, ge nach 'eil e fada o gach aon againn :

28 Oir annsan tha sinn beo, agus a' gluasad, agus tha ar bith againn; mar a thubhairt mar an ceudna dream àraidh d'ar bàrdaibh féin, Oir is sinne fòs a gbiacalsan.

29 Uime sin do bhrìgh gur sinn gineal Dé, chachòir dhuinn a shaoil-sinn gu bheil an Diadhachd cosmhuil ri h-òr, no ri h-airgid, no ri cloich, nithe a ghearradh^f le h-ealadhairean agus innleachd dhaoine.

30 A nis air do Dhia amharc thairis air aimsiribh an aineolais so, tha e nis ag àithneadh do na h-uile anns gach àit aithreachas a dheanamh :

31 Do bhrìgh gu'n do shuidhich e là anns an toir e breth air an t-saoghal am fireantachd, tre'n duine sin a dh'orduich e; agus air so thug e dearbhadh do na h-uile dhaoineibh, le esan a thogail suas o na marbhaibh.

32 Agus an uair a chual iad mu aiseirigh nam marbh rinn cuid diubh fanoid : ach thubhairt cuid eile, Eisdidh sinn riut a ris mu'n ni so.

33 Agus mar sin chaidh Pòl a mach as am meadhon.

34 Gidheadh, lean cuid do dhaoineibh ris, agus chreid iad. 'Nam measg so bha' Dionisius an t-Areopagach, agus bean d'am b'ainm Damaris, agus dream eile maille riu.

CAIB. XVIII.

AN déigh nan nithe so, dh'fhàg Pòl baile na h-Aithne, agus thainig e gu Corintus;

2 Agus fhuair e Iudach àraidh d'am b'ainm Acùla, a rugadh am

^a Athens. Sasg. ^b bhuaireadh.

^c daoine fòghlumta, eagnuidhean.

^d nomha.

^e shuidhich.

^f a dhualadh,

a ghràbhaladh.

Pontus, air ùr-theachd as an Eadailt, maille r'a mhnaoi Priscilla, (a chionn gu'n d'orduich Claudius do na h-Iudhachaibh uile an Ròimh fhàgail) agus thainig e d'an ionnsuidh.

3 Agus a chionn gu'n robh e a dh'aon cheird riu, dh'fhan e maille riu, agus bha e ag obair; (oir bu cheird doibh bhi deanamh phàilluna.)

4 Agus thagair a e anns an t-sionagog gach aon là sàbaid, agus chuir e impidh air Iudhaich agus Greugaich.

5 Agus an uair a thainig Silas agus Timoteus o Mhacedonia, bha Pòl air a theannadh 'na spiorad, agus rinn e fianuis do na h-Iudhaich, gu'm b'e Iosa an Crìosd.

6 Agus an uair a chuir iad 'na aghaidh, agus a labhair iad toibheum, chrath é eudach, agus thubhairt e riu, *Biodh* bhur fuil air bhur ceann féin; *tha* mise glan: a so suas théid mi chum nan Cinneach.

7 Agus chaidh e as sin, agus thainig e gu tigh duine àraidh, d'am b'ainm Iustus, a bha deanamh aoraidh do Dhia, agus aig an robh a thigh làimh ris an t-sionagog.

8 Agus chreid Crispus, prìomh b uachdaran na sionagoige anns an Tighearna, maille r'a theaghlach uile: agus chreid mòran do na Corintianaich, air dhoibh éisdeachd ris, agus bhaisteadh iad.

9 An sin thubhairt an Tighearn ri Pòl ann an sealladh e san oidhche, Na biodh eagal ort, ach labhair, agus na bi d' thòd:

10 Oir a ta mise maille riut, agus cha toir duine sam bith ionnsuidh ort, chum do chron a dheanamh: oir a ta mòr shluagh agamsa anns a' bhaile so.

11 Agus dh'fhan e bliadhna agus sea mìosan, a' teagasg focail Dé 'nam measg.

12 Agus an uair a bha Gallio 'na uachdaran air Achaia, dh'éirich na h-Iudhaich a dh'aon inntinn an aghaidh Phòil, agus thug iad e gu caithir a' bhreitheanais,

13 Ag ràdh, Tha'n duine so a' comhairleachadh dhaoine aoradh a dheanamh do Dhia an aghaidh an lagha.

14 Agus an uair a bha Pòl dol a dh'f hosgladh a bhéil, thubhairt Gallio ris na h-Iudhaich, Nam b'eucoir no droch ghniomh a bhiodh ann, O Iudhacha, bu reusonta gu'n giùlain-inn leibh:

15 Ach ma's ceisd a ta, ann tim-

chioll fhòcla agus ainmeanna, agus bhur lagha féin, amhaircibh féin air sin; oir cha'n àill leamsa bhi m' bhreitheamh air an leithidibh sin do nithibh.

16 Agus dh'fhuadaich e iad o chaithir a' bhreitheanais.

17 An sin rug na Greugaich uile air Sostenes, uachdaran na sionagoige, agus ghabh iad air an làthair caithir a' bhreitheanais: agus cha do ghabh Gallio suim do nì sam bith dhiubh sin.

18 Agus dh'fhan Pòl fathast ùine mhaith sa' bhaile sin, agus an sin an déigh a' chead a ghabhail do na bràithribh, chaidh e air luing o sin gu Siria, agus maille ris-san Priscilla agus Acula; an déigh a cheann a bhearradh ann an Cenchrea: oir bha mòid air.

19 Agus thainig e gu h-Ephesus, agus dh'fhàg é iadsan an sin: ach chaidh e féin a steach do'n t-sionagog, agus reusonaich e ris na h-Iudhachaibh.

20 Agus an uair a dh'iarr iad air fuireach maille riu nì b'fhaide, cha d'aontaich e.

21 Ach ghabh e a chead diubh, ag ràdh, Is éigin domh air gach aon chor an fhéise do so a ta teachd a choimhead ann an Ierusalem: ach pillidh mi a ris d'ar ionnsuidhse, ma's toil le Dia. Agus shebl e o Ephesus.

22 Agus thainig e tìr aig Cesa-rea, agus air dha dol suas agus fàilt a chur air an eaglais, chaidh e sìos gu h-Antioch.

23 Agus an uair a dh'fhan e rè tamuill an sin, dh'imich e, agus chaidh e an ordugh f tre thìr Ghala-tia uile agus Phrigia, a' neartachadh nan deisciobul uile.

24 Agus thainig gu h-Ephesus Iudhach àraidh d'am b'ainm Apollos, a rugadh an Alecsandria, duine deas-bhriathrach, agus cambachdach anns na scriobtuiribh.

25 Bha'n duine so air a theagasg ann an slighe an Tighearna; agus air dha bhi dianz 'na spiorad, labhair agus theagaisg e gu dìchiollach na nithe a bhuineadh do'n Tighearn, agus gun eòlas aige ach air baisteadh Eoin.

26 Agus thòisich e air labhairt gu dàna san t-sionagog. Agus air do Acula agus do Phriscilla a chluinn-tinn, ghabh iad d'an ionnsuidh e, agus mhinich iad dha slighe Dhé nì bu choimhionta.

d a lomadh.

f an eagar.

e an fhéill.

g teth.

27 Agus an uair bu mhiann leis dol gu Achaia, an déigh a chomhairleachadh, scriobh na bràithre chum nan deisciobul iad a ghabhail ris: neach, air dha teachd, a rinn còmh-nadh^a mòr riu-san a chreid tre ghràs.

28 Oir le mòr dhìchioll rinn e deasboireachd^b ris na h-Iudhaich gu follaiseach, a' dearbhadh leis na scribeuibh, gur e Iosa an Crìosd.

CAIB. XIX.

A GUS tharladh, 'nuair a bha Apollos ann an Corintus, air do Phòl dol tre na crìochaibh uachdarach, gu'n d'fhàinig e gu Ephesus. Agus air faotainn dheisciobul àraidh,

2 Thubhairt e riu, An d'fhuair sibh an Spiorad naomh o chreid sibh? Agus thubhairt iadsan ris, Cha chuala sinn uiread as an bheil Spiorad naomh ann.

3 Agus thubhairt e riu, Ciod ma seadh anns an do bhaisteadh sibh? Agus thubhairt iadsan, Am baisteadh Eoin.

4 An sin thubhairt Pòl, Bhaist Eoin gu deimhin le baisteadh an aithreachais, ag ràdh ris an t-sluagh, iadsan a chreidsinn anns an neach a bha gu teachd 'na dhèighsan, sin r'a ràdh, ann an Iosa Crìosd.

5 Agus an uair a chual iad so, bhaisteadh iad ann an ainm an Tighearna Iosa.

6 Agus air do Phòl a làmhnan a chur orra, thainig an Spiorad naomh orra; agus labhair iad le teangaibh, agus rinn iad fàidheadaireachd.

7 Agus bha ann uile timchioll dà fhear dheug.

8 Agus chaidh esan a steach do'n t-sionagag, agus labhair e gu dàna rè thrì mìosa, a' deasboireachd agus a' comhairleachadh nan nithe a bhuineas do rìoghachd Dhé.

9 Ach an uair a chruadhaicheadh cuid, agus nach do chreid iad, ach a labhair iad otc mu'n t-slighe sin an làthair an t-sluagh, dh'fhàg e iad, agus sgar e na deisciobul uatha, agus bha e gach là a' deasboireachd ann an scoil neach àraidh d'am b'ainm Tiranus.

10 Agus rinneadh so rè dhà bhliadhna; air chor as gu'n cuala luchd-àiteachaidh na h-Asia uile, eadar Iudhaich agus Ghrengaich, focal an Tighearna Iosa.

11 Agus rinn Dia mìorbhuilean nach bu bheag le làmhnaibh Phòil:

12 Air chor as gu'n d'fhugadh o chorpnan chum nan daoine tinne,

neapaicinne no aprain, agus gu'n d'fhalbh an euslaintean uatha, agus gu deachaidh na droch spioraid a mach asda.

13 Agus ghabh dream àraidh do na h-Iudhaich, a bha 'g imeachd o àit gu h-àit, a' cur spiorada fa gheasaibh^c, os làmh ainm an Tighearna Iosa ainmeachadh os ceann na muinntir sin anns an robh droch spioraid, ag ràdh, Cuireamaid fa gheasaibh sibh tre Iosa a ta Pòl a' searmonachadh.

14 Agus bha aig Scebhha Iudhach àraidh, aon do na h-àrd shagartaibh, seachdnar mhac a bha deanamh so.

15 Agus fhreagair an droch spiorad, agus thubhairt e, Tha eòlas agam air Iosa, agus is aithne dhomh Pòl; ach cò sibhse?

16 Agus leum an duine anns an robh an droch spiorad orra, agus air dha làmh an uachdar fhaotainn orra, thug e buaidh orra, air chor as gu'n do theich iad a mach as an tigh sin lomnochd agus reubta.

17 Agus fhuair na h-Iudhaich uile agus mar an ceudna na Greugaich a bha thàmh ann an Ephesus fios air so; agus thuit eagal orra uile, agus bha ainm an Tighearna Iosa air àrdachadh.

18 Agus thainig mòran diubhsan a chreid, ag aideachadh, agus ag innseadh an gnìomhara.

19 Agus thug mòran diubhsan a bha gnàthachadh dhroch innleachda, an leabhraiche leo, agus loisg siad iad am fianuis nan uile: agus dh'àir-eamh iad an luach, agus fhuair iad e 'na leth-cheud mìle bonn airgid.

20 Mar sin le cumhachd dh'fhàs agus bhuadhaich focal an Tighearna.

21 Agus an uair a choimhlionadh na nithe so, chuir Pòl roimhe 'na spiorad, an déigh dha imeachd tre Mhacedonia, agus Achaia, dol gu Hierusalem, ag ràdh, An déigh dhomh bhì an sin, is éigin domh an Ròimh fhaicinn mar an ceudna.

22 Agus air dha dithis dhiubhsan a bha frithealadh dha, Timoteus, agus Erastus, a chur do Mhacedonia, dh'fhan e féin rè tamuill san Asia.

23 Agus dh'éirich mu'n àm sin iomairt^d nach bu bheag mu thimchioll na slighe sin.

24 Oir bha ceard-airgid àraidh d'am b'ainm Demetrius ann, a bha deanamh theampull airgid^e do Dhi-ana, agus a thug buannachd nach bu bheag do'n luchd-ceirde.

^a còghnath, congnamh.

^b le mòr sbairn thagair e.

^c a' cur spiora fo mhionnaibh, a' tilgeadh a mach spiorada.

^d buaireas. ^e dealbh-theampull.

25 Agus air dha iadsan a chruinn-eachadh an ceann a chèile, agus a' mhuinntir eile, a bha dh'aon cheird riu, thubhairt e, Fheara, tha fhios agaibh gur ann o'n cheird so a ta ar beartas a againne :

26 Os barr, tha sibh a' faicinn agus a' cluinntinn gu bheil am Pòl so le chomhairle air tionndadh air falbh sluaigh mhòir, cha'n e mhàin ann an Ephesus, ach cha mhòr san Asia uile, ag ràdh, Nach dée iad a nithear le làmbaibh :

27 Air chor as nach e mhàin gu bheil e'n cunnart gu'n deanar tàir air ar ceird ; ach mar an ceudna gu cuir ear teampull na bain-dé mòire Diana an neo-pris, agus gu claidhear a m'rachdsa, d'am bheil an Asia uile, agus an domhan a' deanamh aoraidh.

28 Agus an uair a chual iadsan so, lionadh le feirg iad agus ghlaodh iad, ag ràdh, Is mòr Diana nan Ephesianach.

29 Agus bha am baile uile air a lionadh le mi-riaghailt : Agus ruith iad a dh'aon toil chum àite-cruinnich an t-sluaigh, a' tarraing leo Ghaiuis agus Aristarchuis Macedonaich, luchd comh-thuruis Phòil.

30 Agus an uair a b' àill le Pòl dol a steach chum an t-sluaigh, cha do leig na deisciobuil leis.

31 Agus mar an ceudna chuir cuid do uachdaranaibh na h-Asia, a bha 'nan càirdibh dha, fios chuige, a' guidheadh air nach rachadh e gu àite-crùinnich an t-sluaigh.

32 Ghlaodh uime sin cuid diubh aon ni, agus cuid ni eile : oir bha an coimhthional tre a chèile, agus cha robh fios aig a' chuid bu mhò c'ar son a thainig iad cuideachd.

33 Agus tharraig iad a mach Alecsander as an t-sluaigh, air bhi do na h-Iudhachaibh 'ga iomain rompa. Agus smèid Alecsander le làimh, agus b' àill leis a leithsgeul a ghabhail ris an t-sluaigh.

34 Ach an uair a thuig iad gu'm b'Iudhach e, rinneadh àrd iolach leo uile mu thimchioil uine dhà uair, a' glaochadh, Is mòr Diana nan Ephesianach.

35 Agus an uair a chiùnaich an cléireach an sluaigh, thubhairt e, Fheara Ephesus, cò an duine aig nach 'eil fios gu bheil cathair^d nan Ephesianach a' deanamh aoraidh do'n bhain-dia mhòir Diana, agus do'n dealbh a thuit a nuas o Iupiter?

36 Air an aobhar sin do bhrigh

nach fheadar cur an aghaidh nan nithe so, is còir dhuibhse bhi ciùin, agus gu ni sam bith a dheanamh gu h-obann.

37 Oir thug sibh an so na daoine so, ge nach 'eil iad a' creachadh theampull, no a' toirt toibheim d'ar bain-dia.

33 Uime sin ma ta aig Demetrius agus aig an luchd-ceird a ta maille ris, cùis an aghaidh neach air bith, tha'n lagh réidh dhoibh, agus tha uachdarain ann ; agradh iad a chèile.

39 Ach ma ta ceisd sam bith agaibh mu nithibh eile, réitichear sin ann an coimhthional dligeach.

40 Oir tha sinn an cunnart bhi air ar n-agairst air son ceannaire air an là'n diugh, do bhrigh nach 'eil cùis sam bith againn a dh'fheadas sinn a thoirt seachd mar aobhar a' chruinneachaidh so.

41 Agus air dha so a ràdh, sgaoil e an coimhthional.

CAIB. XX.

A G U S an déigh do'n chomh-ghàire sgar, ghairm Pòl na deisciobuil d'a ionnsuidh, agus air dha a chead a ghabhail diubh, thrial e gu dol do Mhacedonia.

2 Agus air dha dol tre na crìoch-aibh sin, agus mòr earail a dheanamh orra, thainig e do'n Ghréig.

3 Agus dh'fhan e an sin trì mìosan : agus an uair a bha na h-Iudhaich ri feall-fholach air a shon, agus e air tih dol air luing do Shiria, chuir e roimhe pilltinn tre Mhacedonia.

4 Agus chaidh 'na chuideachd gu h-Asia, Sopater o Bherea ; agus do mhuinntir Thesalonica, Aristarchus agus Secundus ; agus Gaius o Dherbe, agus Timoteus ; agus do mhuinntir na h-Asia, Tichicus agus Trophimus.

5 Air dhoibh so imeachd romhainne, dh'fheith iad ruinn ann an Troas.

6 Agus sheòl sinn o Philipi, an déigh làithean an arain neo-ghoirtichte, agus thainig sinn d'ann ionnsuidhsan gu Troas ann an cùig làithibh, far an d'fhan sinn seachd-uin.

7 Agus an ceud là do'n t-seachd-uin, air do na deisciobluibh cruinneachadh an ceann a chèile a bhriseadh arain, shearmonaich Pòl doibh, air bhi fuidhe i imeachd uatha

e bhuaireas.

f an glacadh

'na uchd.

g a luidhe am fol-

ach, am plaid.

h a rùn air.

i agus a rùn air.

a saibhreas.

b air bheag nithe.

c Cléireach-scrìobhaidh a' bhaile.

d baile.

air an là màireach, agus lean e air labhairt gu meadhon-oidhche.

8 Agus bha mòran lòchran anns an t-seomar uachdarach, far an robh iad cruinn.

9 Agus bha òganach àraidh, d'am b'ainm Eutichus, 'na shuidhe ann an uinneig, air tuiteam gu trom 'na chodal: agus air do Phòl bhi rè fad a' searmonachadh, shàruicheadh leis a' chodal e, agus thuit e sìos o'n treas lobhta, agus thogadh marbh e.

10 Agus chaidh Pòl sìos, agus thuit e air, agus air dha a glacadh 'na uchd, thubhairt e, Na biodh trioblaid a oirbh; oir a ta anam ann.

11 Agus air dol suas da a ris, bhris e aran agus dh'ith e, agus labhair e ri rè ùine fhada, eadhon gu teachd na maidne, agus mar sin dh'fhalbh e.

12 Agus thug iad leo an t-òganach agus e beo, agus rinn iad gairdeachas nach bu bheag.

13 Agus air dhuinne imeachd air thoiseach chum na luinge, sheòl sinn gu Asos, fa rùn Pòl a ghabhail a steach an sin; oir is ann mar sin a dh'orduich e, a' cur roimhe gu'n imicheadh e féin d'a chois.

14 Agus an uair a choinnich e sinnaig Asos, ghabh sinn a steach e, agus thainig sinn gu Mitilene.

15 Agus air seòladh dhuinn as sin, thainig sinn air an là màireach fa chomhair Chiois; agus air an latha 'na dhéigh sin thainig sinn gu Samos, agus dh'fhan sinn aig Trogillum; agus air an latha b'fhaisge thainig sinn gu Miletus.

16 Oir chuir Pòl roimhe seòladh seach Ephesus, chum nach tarladh dha moille a dheanamh anns an Asia: oir bha deifir air^b, chum nam fèndadh e, bhi ann an Ierusalem air latha na Cuingeis.

17 Agus air cur fios o Mhiletus gu h-Ephesus, ghairm e d'a ionnsuidh seanairean na h-eaglais.

18 Agus an uir a thainig iad d'a ionnsuidh, thubhairt e ri, Tha fhios agaibh, cionnus a bha mi'nar measg anns an uile aimsir, o'n cheud là a thainig mi do'n Asia.

19 A' deanamh seirbhis do'n Tighearn leis gach uile ìrioslachd inntinn, agus maille ri mòran dheur, agus dheuchainnean, a thachair dhomh le ceilg nan Iudhach:

20 Agus cionnus nach do ghleidh mi ni san bith am folach a bha feumail dhuibhse, gun a nochdadh dhuibh; agus gun sibhse a theagasg am follas, agus o thigh gu tigh.

21 A' deanamh fianuis araon do

na h-Iudhaich, agus do na Greug-aich, mu aithreachas a thaobh Dhé, agus mu chreidimh a thaobh ar Tighearna Iosa Crìosd.

22 Agus a nis feuch, a ta mi dol gu Hierusalem ceangailte san Spiorad, gun fhios agam ciod iad na nithe a tharlas dhomh an sin:

23 Ach a mhàin gu bheil an Spiorad naomh a' deanamh fianuis anns gach baile, ag ràdh, Gu bheil geimhlichean agus trioblaidean a' feitheamh orin.

24 Ach cha n'eil suim agam do ni air bith, ni mò mheasam m'anam féin luachmhor dhomh, chum gu crìochnaich mi mo thurus^d le h-aobhneas, agus gu coimhlion mi a' mhinistireil-eachd a fhuair mi o'n Tighearna Iosa, a dheanamh fianuis do shoisgeul gràis Dhé.

25 Agus a nis feuch, a ta fhios agam nach faic sibhse uile, measg an d'imich mise a' searmonachadh rioghachd Dhe, mo ghnùis ni's mò.

26 Uime sin a ta mi a' deanamh fianuis duibh e air an là'n diugh, gu bheil mise glan o fhuil nan uile.

27 Oir cha do sheachainn mi uile chomhairle Dhé fhoillseachadh dhuibh.

28 Air an aobhar sin thugaibh aire dhuibh féin, agus do'n treud uile, air an d'rinn an Spiorad naomh luchd-coimhead^f dhuibh, a bheathachadh eaglais Dhé^g, a cheannaich e le fhuil féin.

29 Oir a ta fhios agamsa air so, an déigh m' imeachd^asa gu'n d'thig madruidh-allaidh gharga 'nar measg, nach caomhain an treud.

30 Agus éiridh daoine dhuibh féin, a labhras nithe fàra, chum deisciobuil a tharruing 'nan déigh féin.

31 Uime sin deanaibh faire, a' cuimhneachadh nach do sgair mise rè thri bliadhna, a chomhairleachadh gach aon agaibh a là agus a dh'oidhche le deuraibh.

32 Agus a nis, abhràithre, earbam sibh ri Dia, agus ri focal a ghràis, a ta comasach air bhuir togail suas, agus oighreachd a thoirt duibh am measg na muinntir sin uile, a ta air an naomhachadh.

33 Cha do shanntaich mi airgid, no òr, no eudach duine sam bith.

34 Seadh, is aithne dhuibh féin, gu'n do fhrithheil na làmhnan so do m'uireasbhuidh féin, agus do'n mhuinntir sin a bha maille rium.

^a àmhghair. ^d thriall, chùrsa.
^e gabham sibhse mar fhianuisibh.
^f easbuigean. ^g eaglais an Tighearna.

^a buaireas. ^b rinn e cabhag.

35 Nochd mi na h-uile nithe dhuibh, gur ann le saothrachadh mar so is còir dhuibh còmhnaidh a dheanamh riu-san a ta aumbunna^a: agus focail an Tighearna Iosa a chuimhneachadh, mar a thubhairt e, *Tha e nì's beannuichte nì a thabhairt na ghabhail.*

36 Agus air dha na briathra so a ràdh, leig se e fein air a ghlùinibh, agus rinn e ùrnuigh maille riu nìle.

37 Agus ghuil iad uile gu goirt, agus thuit iad air muineal Phòil, agus phòg iad e.

38 Air dhoibh bli gu h-àraidh brònach air son nam briathar so a thubhairt e, Nach faiceadh iad a ghndis-san nì's mò. Agus thug iad coimheadachd dha chum na luinge.

CAIB. XXI.

AGUS air dhuinn dealachadh riu-san, sheòl sinn romhainn, agus thainig sinn gu dìreach gu Coos, agus air an là maireach gu Rhodos, agus as sin gu Patara.

2 Agus air dhuinn long fhaotainn, a bha a' gabhail thairis gu Phenicia, chaidh sinn air bord, agus sheòl sinn romhainn.

3 Agus air dhuinn teachd an sealladh Chipruis, agus fhàgail air an làmh chli, sheòl sinn gu Siria, agus thainig sinn tir aig Tirus: oir is ann an sin a bha an long gus a luchd a chur a mach.

4 Agus air dhuinn deisciobuil fhaotainn, dh'fhan sinn an sin seachd làithean: muinntir a thubhairt ri Pòl tre'n Spiorad, gun e dhol suas gu Hierusalem.

5 Agus an uair a chrìochnaich eadh na làithean sin, chaidh sinn a mach, agus thrial sinn romhainn, agus thainig iadsan uile maille ri mnaibh agus ri cloinn 'nar cuid-eachd, a mach as a' bhaile: agus leig sinn air ar glùinibh sinn air an tràigh agus rinn sinn ùrnuigh.

6 Agus an déigh dhuinn ar cead a ghabhail d'a chéile, chaidh sinn do'n luing; agus phill iadsan d'an tighibh féin.

7 Agus an uair a chrìochnaich sinn ar turusb o Thirus, thainig sinn gu Ptolemais, agus chuir sinn fàilte air na bràithribh, agus dh'fhan sinn aon latha maille riu.

8 Agus air an là maireach, air dhuinne, a bha do chuideachd Phòil, imeachd, thainig sinn gu Cesarea; agus chaidh sinn a steach do thigh Philip an t-soisgeulaiche, (a bha do'n t-seachdnar) agus dh'fhan sinn aige.

9 Agus bha ceathrar nighean aigesan, òighean, a bha ri fàidhead-aireachd.

10 Agus ag fantuinn duinn mòran do làithibh an sin, thainig a nuas o Judea fàidh àraidh, d'am b'ainm Agabus.

11 Agus air teachd dha d'ar ionnsuidhne, ghabh e crios Phòil, agus cheangail e a làmhan agus a chosan féin, agus thubhairt e Mar so a deir an Spiorad naomh, Is ann mar so a cheanglas na h-Iudhaich ann an Ierusalem an duine d'am buin an crios so, agus bheir iad thairis e do làmh-aibh nan Cinneach.

12 Agus an uair a chuala sinne na nithe so, ghuidh sinn féin agus muinntir an àite air, gun e dhol suas gu Hierusalem.

13 An sin fhreagair Pòl, Ciod is ciall duibh a' gul, agus a' briseadh mo chridhe? oir a ta mise ullamh cha'n e mhàin gu bhi air mo cheangal, ach eadhon gu bàsachadh ann an Ierusalem air son ainme an Tighearna Iosa.

14 Agus an uair nach gabhadh e comhairle, sguir sinne, ag ràdh, Deanar toil an Tighearna.

15 Agus an déigh nan làithean so air dhuinn bhi ullamh c, chaidh sinn suas gu Hierusalem.

16 Agus chaidh mar an ceudna maille ruinn cuid do na deisciobluibh o Chesarea, a' toirt leo Mhna-soin o Chiprus, seann deisciobul àraidh aig an robh sinn gu bhi air aoidheachd.

17 Agus an uair a thainig sinn gu Hierusalem, ghabh na bràithre ruinn gu subhach.

18 Agus air an ath là, chaidh Pòl maille ruinne dh'ionnsuidh Sheumais; agus bha na seanaircan uile a làthair.

19 Agus air dhasan fàilte chur orra chuir e'n cèill doibh fa leth na nithe a rinn Dia le mhinistireil-eachdsan am measg nan Cinneach.

20 Agus an uair a chual iadsan so, thug iad glòir do'n Tighearna d, agus thubhairt iad ris-san, Tha thu faicinn, a bhràthair, cia lìon mìle do na h-Iudhachaibh a ta creidsinn, agus tha iad uile ro eudmhor mu'n lagh.

21 Agus chual iad umadsa, gu bheil thu teagasg do na h-Iudhachaibh uile a ta measg nan Cinneach, Maois a thréigsinn, ag ràdh riu, Nach còir dhoibh an clann a thim-

^a lag. ^b trial, tais'ceal, càra.

^c thog sinn ar n-airneis, agus &c. ^d do Dhia.

chioll-ghearradh, no gluasad a réir nan gnàtha.

22 Ciod uime sin a nithear? Gun teagamh 's éigin do'n t-sluagh cruinneachadh; oir cluinnidh iad gu'n d'thainig thu.

23 Uime sin dean so a deir sinne riut: Tha ceathrar fhear maille ruinne, air am bheil mòid:

24 Beir iadsan leat, agus bi air do ghlanadh maille riu, agus dean costus leo, chum gu bearr^c iad an cinn: agus gu'm bi fhios aig na h-uile nach 'eil ach neo-ni anns na chual iad mu d' thimchiollse, ach gu bheil thu féin mar an ceudna ag imeachd gu riaghailteach, agus a coimhead an lagha.

25 Ach mu thimchioll nan Cinn-each a chreid, scriobh sinne agus b'i ar breth, gun iad a ghleidheadh a h-aon do na nithibh sin, ach a mhàin iad féin a choimhead o nithibh a chaidh iobradh do iodholaiibh, agus o fhuil, agus o ni tachdta, agus o striopachas.

26 An sin ghabh Pòl na daoine; agus air an là maireach air dha bhi air a ghlanadh maille riu, chaidh e steach do'n teampull, a' foillseachadh coimhlionaidh làithean a ghlanaidh, gus an d' thugtadh tabhartas air son gach aon aca.

27 Agus an uair a bha na seachd làithean air bheag nith d' air an coimhlionadh, air do na h-Iudhach-aibh o'n Asiaesan fhaicinn san teampull, bhrosnaich iad am pobull uile, agus chuir iad làmh ann,

28 Ag éigheach, Fheara Israeil, cuidichibh: is e so an duine a ta teagasg nan uile dhaoine anns gach àit an aghaidh a' phobuill, agus an lagha, agus an àite so: agus os barr, thug e steach Greugaich do'n teampull, agus shalaich e'n t-ionad naomha so.

29 (Oir chunnaic iad Trophimus an t-Ephesianach roimhe sin anns a' bhaile maille ris, agus shaoil iad gu'n d'thug Pòl a steach do'n teampull e.)

30 Agus ghluaiseadh am baile gu h-ìomlan, agus ruith an sluagh cuid-eachd: agus air dhoibh breith air Pòl, tharruing iad a mach as an teampull e: agus air ball dhùineadh na dorsa.

31 Agus an uair a b'àill leo a mharbhadh, chaidh sgeula dh'ionnsuidh àrd cheannaird na cuideachd, gu'n robh Ierusalem uile thar a chèile e.

^a a réir gnàthanna [an lagha.]

^b caitheamh, cosgus. ^c lom.

^d cha mhòr. ^e fa bhuaireas,

32 Neach air ball a thug leissaighdearan, agus ceannardan-cheud, agus a ruith sìos d'an ionnsuidh: Agus an uair a chunnaic iadsan an t-àrd cheannard agus na saighdearan, sguir iad do bhualadh Phòil.

33 An sin thainig an t-àrd cheannard am fagus agus rug e air, agus dh'àithn e a cheangal le dà shlabhraidh; agus dh'fhiosraich e, Cò e, agus ciod a rinn e.

34 Agus ghlaodh aon chuid am measg an t-sluaigh aon ni, agus cuid eile ni éile: agus an uair nach robh e an comas da cinnteachd na cùise a thuigsinn air son na h-àrd bhruidhne, dh'orduich e esan a thoirt do'n chaisteal.

35 Agus an uair a thainig e chum na staidhreach, tharladh gu'n do ghiùlaineadh e leis na saighdearaibh, air son foireigin an t-sluaigh.

36 Oir lean am mòr shluagh e, a' glaothaich, Beir uainn e!

37 Agus an uair a bha Pòl gu bhi air a thoirt a steach do'n chaisteal, thubhairt e ris an àrd cheannard, An cead domhsa ni a labhairt riut? agus thubhairt esan, An labhair thu Greigis?

38 Nach tusa an t-Eiphiteach sin, a thog ceannairc roimh na làithibh so, agus a thug leat do'n fhàsach ceithir mìle fear, a bha 'nan luchd-mòrtaidh?

39 Ach thubhairt Pòl, Is duine mise a tha m' Iudhach gun amharus o Tharsus, saor dhuine do bhaile ro inbheach ann an Cilicia: agus guidheam ort, thoir cead domh labhairt ris an t-sluagh.

40 Agus an uair a thug e cead da, Air do Phòl seasamh air an staidhir, sméid e le làimh air an t-sluagh, ag iarraidh éiseachd: agus air fantuinn ro thosdach dhoibhsan, labhair e riu sa' chàinain Eabhruidhich, ag ràdh,

CAIB. XXII.

INHEARA, a bhràithre, agus aithriche, èisidhse ri m' dhìon-chainnt^f ribh a nis:

2 (Agus an uair a chual iadsan gu'n do labhair e riu sa' chàinain Eabhruidhich, bu mhòid a thosd iad: agus thubhairt esan,)

3 Is Iudhach mise do rìreadh, a rugadh ann an Tarsus na Cilicia, ach a dh'òileadh e sa' bhaile so, aig cos-aibh Ghamaliel, agus a theagnisgeadh gu coimhlionta a réir gnàtha lagha nan aithriche, agus bha mi eudmhor a thaobh Dhé, mar a ta sibhse uile an diugh.

4 Agus rinn mi geur-leanmhuinn

^f mo leithsgeul. ^g thogadh suas.

gu bàs air an t-slighe so, a' ceangal fhear agus bhan, agus 'gan tarruing gu prìosun :

5 Mar a ni an t-àrd shagart mar an ceudna fianuis domh, agus comhairle nan seanair uile ; o'n d'fhuair mise mar an ceudna litriche chum nam bràithre, agus chaidh mi gu Damascus, chum an dream a bha'n sin a thoirt ceangailte gu Hierusalem, chum gu deantadh peanas orra.

6 Agus tharladh, air dhomh bhi 'g imeachd, agus a' druideadh ri Damascus mu mheadhon-là, gu'n do dhealraich gu h-obann o nèamh solus mòr mu'n cuairt orm.

7 Agus thuit mi air an talamh, agus chuala mi guth ag ràdh, A Shaul, a Shaul, c'ar son a ta thu 'gam gheur-leanmhuinnse?

8 Agus fhreagair mise, Cò thu, a Thighearn? Agus thubhairt e rium, is mise Iosa o Nasaret, air am bheil thus a' deanamh geur-leanmhuinn.

9 Agus chunnaic na daoine a bha maille rium an solus gu deimhin, agus ghabh iad eagal ; ach cha chual iad guth an ti a labhair riumsa.

10 Agus thubhairt mise, Ciod a ni mi, a Thighearn? Agus thubhairt an Tighearn rium, Eirich, agus imich gu Damascus, agus an sin labhair riut mu thimchioll nan nithe sin uile a dh'orduicheadh dhuits' a' dheanamh.

11 Agus an uair nach bu léir dhomh tre ghèidh an t-soluis sin, air dhomh bhi air mo threòrachadh air làimh leosan a bha maille rium, thainig mi gu Damascus.

12 Agus air do dhuine àraidh a' am b'ainm Ananias, a bha cràbhach a réir an lagha, agus air an robh deadh theistean aig na h-Iudhachaibh uile a bha chòmhnuidh an sin,

13 Teachd am' ionnsuidh, agus seasamh làimh rium, thubhairt e rium, A Shaul a bhràthair, gabh do radharc Agus air an uair sin féin dh'amhairc mi suas air.

14 Agus thubhairt esau, Thagh Dia ar n-aithriche roimh-làimh thusa, chum gu'n gahhadh tu eòlas air a thoil, agus gu'm faicheadh tu an t-Aon-eòthromach sin, agus gu'n cluinn-eadh tu guth as a bheul.

15 Oir bithidh tu a't'fhianuis aige chum nan uile dhaoine, air na nithibh a chunnaic agus a chuala tu.

16 Agus a nis c'ar son a ta thu a' deanamh moille? Eirich, agus bi air do bhaisteadh, agus ionnlaid uait do pheacanna, a' gairm air ainm an Tighearna.

17 Agus tharladh, 'nuair a phill mise gu Hierusalem, agus a bha mi

a' deanamh ùrnuigh san teampull, gu'n deachaidh mi ann an neal,

18 Agus gu'm faca mi esan ag ràdh rium, Dean deifir, agus imich gu grad a Hierusalem ; oir cha ghabh iad ri d' theistean mu m' thimchiollsa.

19 Agus thubhairt mise, A Thighearn, tha fhios aca gu robh mise a' tilgeadh am prìosun, agus a' sgiùrsadh anns gach sionagog iadsan a chreid annadsa.

20 Agus an uair a dhòirteadh fuil do mhairtirich^a Stephain, bha mise mar an ceudna a'm' sheasamh a làthair, agus ag aontachadh leis a mharbhadh, agus a' coimhead eudaich na muinntir a mharbh e.

21 Agus thubhairt e rium, Imich : oir cuiridh mise thu am fad chum nan Cinneach.

22 Agus dh'éisd iad ris gus an fhocal so, agus thog iad an sin an guth gu h-àrd, ag ràdh, Beir o'n talamh a leithid so do dhuine ; oir cha chòir e bhi beo.

23 Agus an uair a bha iadsan ag éigheach, agus a' tilgeadh dhiubh an eudaich, agus a' tilgeadh luaithre san atharb,

24 Dh'àithn an t-àrd cheannard esan a thoirt do'n chaisteal, ag orduchadh a cheasnachadh le a sgiùrsadh ; chum gu faigheadh e fios ciod i a' choire mu'n robh iad a' glaothachaidh mar sin 'na aghaidh.

25 Agus an uair a bha iad 'ga cheangal le iallaibh, thubhairt Pòl ris a' cheannard-ceud a sheas a làthair, Am bheil e ceaduichte dhuibhse duine a ta 'na Romhanach a sgiùrsadh, agus gun e air a dhiteadh?

26 Agus an uair a chual ann ceannard-ceud so, dh'imich e agus dh'innis e do'n àrd cheannard, ag ràdh, Thoir faineart ciod a ni thu ; oir is Romhanach an duine so.

27 An sin air teachd do'n àrd cheannard d'a ionnsuidh, thubhairt e ris, Innis domhsa, an Romhanach thu? Agus thubhairt esan, Is mi.

28 Agus fhreagair an t-àrd cheannard, Is mòr an t-suim air an do cheannaich mise an t-saorsa so. Agus thubhairt Pòl, Ach rugadh mise saor.

29 An sin dh'imich iadsan uaith air ball a bha gus a cheasnachadh : agus ghabh an t-àrd cheannard mar an ceudna eagal 'nuair a thuig e gu'm bu Romhanach e, agus a chionn gu'n do cheangail se e.

30 Agus air an là màireach, air dha bhi togarrach air fios cinnteach

fhaotainn ciod i a' choire a bha na h-Iudhaich a' curas a leth, dh'fhuasgail se e o a chuibhreachaibh, agus dh'aithn e do na h-àrd shagairtaibh agus d'an comhairle uile teachd a làthair, agus air dha Pòl a thoirt sìos, chuir e 'nam fianuis e.

CAIB. XXIII.

AGUS air dearcadh do Phòl air a' chomhairle, thubhairt e, Fheara agus a bhràithre, anns an uile dheadh choguis chaith mise mo bheatha a thaobh Dhé gus an là'n diugh.

2 Agus dh'aithn an t-àrd shagart Ananias dhoibhsan a bha 'nan seasamh làimh ris, a bhualadh air a bheil.

3 An sin thubhairt Pòl ris, Buailidh Dia thusa, a bhalla ghealaichte: oir am bheil thusa a'd' shuidhe a thoirt breth ormsa a réir an lagha, agus an aghaidh an lagha ag orduchadh mo bhualadh?

4 Agus thubhairt iadsan a sheas làimh ris, Am bheil thusa a' toirt anacainta do àrd shagart Dhé?

5 An sin thubhairt Pòl, Cha robh fhios agam, a bhràithre, gu'm b'e an t-àrd shagart e: oir a tae scriobhta, Na labhair olc mu uachdaran do phobuill.

6 Ach an uair a thuig Pòl, gu robh cuid diubh 'nan Sadusaich, agus a' chuide eile 'nam Phairisich, ghlaodh e anns a' chomhairle, Fheara agus a bhràithre, is Phairiseach mise, mac Phairisich: is ann a leth dòchais agus aiseirigh nam marbh, a tha mi air mo thoirt am breitheanas.

7 Agus air dhasan so a labhairt, dh'éirich comhstrihb eadar na Phairisich agus na Sadusaich: agus roinneadh an coimhthional an aghaidh a chéile.

8 Oir a deir na Sadusaich nach 'eil aiseirigh, no aingeal, no spiorad ann; ach a ta na Phairisich ag aideachadh gach aon diubhe.

9 Agus dh'éirich gairid mhòr: agus air seasamh suas do na scriobhaicheibh, a bha air taobh nam P'ariseach, chathaich iad 'nan aghaidh, ag ràdh, Cha 'n'eil sinne faotainne cron air bith san duine so: ach ma labhair spiorad no aingeal ris, na cogamaid an aghaidh Dhé.

10 Agus an uair a dh'éirich conn-sachadh mor eatorra, air do'n àrd cheannard bhi fa eagal gu'n rachadh Pòl a tharruing as a chéile leo, dh'aithn e do na saighdearaibh dol sìos, agus esan a thogail leis an

làimh làidir as am meadhon, agus a thoirt do'n chaisteal.

11 Agus air an oidhche 'na dhéigh sin, sheas an Tighearn làimh ris, agus thubhairt e, Biodh misneach mhaith agad, a Phòil; oir mar a rinn thu fianuis a'm thimchiollsa ann an Ierusalem, is amhuil sin is éigin duit fianuis dheanamh anns an Ròimh.

12 Agus air teachd do'n là chruinnich dream àraidh do na h-Iudhachaibh an ceann a chéile, agus chuir siad iad féin fa mhallachadh, ag ràdh, nach itheadh agus nach òladh iad gus am marbhadh iad Pòl.

13 Agus bha iad os cionn dà fhichead fear, a rinn an coimh-mhionnachadh so.

14 Agus thainig iad chum nan àrd shagart, agus nan seanair, agus thubhairt iad, Chuir sinne sinn féin fa àrd mhallachadh, nach blaiseamaid ni sam bith gus am marbhamaid Pòl.

15 A nis uime sin iarraibhse maille ris a' chomhairle air an àrd cheannard, gu'n d'thugadh e d'ar ionnsuidhs' e am màireach, mar gu biodh a rùn oirbh fios fhaotainn ni bu choimhhlionta air ni éigin m'a thimchioll: agus tha sinne deas chum esan a mharbhadh, mu'n d'thig e'm fagus duibh.

16 Agus an uair a chuala mac peathar Phòil am feall-fholach so, thainig e, agus air dha dol a steach do'n chaisteal, dh'innis e sin do Phòl.

17 An sin ghairm Pòl d'a ionnsuidh aon do na ceannardaibh-cheud, agus thubhairt e, Thoir an t-òganach so chum an àrd cheannard; oir a ta ni àraidh aige r'a innseadh dha.

18 An sin thug e leis e, agus threbraich se e chum an àrd cheannard, agus thubhairt e, Ghairm Pòl am prìosunach mise d'a ionnsuidh, agus ghuidh e orm an t-òganach so thoirt a't'ionnsuidhse, aig am bheil ni-eigin r'a innseadh dhuist.

19 An sin rug an t-àrd cheannard air a làimh, agus chaidh e a leth-taobh an uaigneas maille ris, agus dh'fhiosraich e d'eth, Ciod a tha agad r'a innseadh dhomhsa?

20 Agus thubhairt esan, Rinn na h-Iudhaich comhairle iarraidh ortsa, gu'n d'thugadh tu Pòl am màireach do'n chomhairle, mar gu'm biodh iad gu rannsachadh ni's géire a dheanamh air ni-eigin m'a thimchioll.

21 Ach na aontaich thusa leo: oir a ta os cionn dà fhichead fear dhiubh

a càineadh. b Cha d'thug mi fainear. c 'gan aideachadh le chéile. d iolach. e faghail, faghainn.

f rinn dream àraidh do na h-Iudhaich comh-bhann r'a chéile. g plaid-luidhe.

ri feall-fholach 'na aghaidh, a chuir iad féin fa mhallachadh,^a nach ith agus nach òl iad gus am marbh iad e: agus a nis tha iad ullamh, a feitheamh re gealladh uaitse.

22 An sin leig an t-àrd cheannard naith an t-òganach, agus dh'àithn e dha, ag ràdh, *Feuch*, nach innis thu do neach sam bith, gu'n d'fhoillsich thu na nithe so dhomhsa.

23 Agus ghairm e d'a ionnsuidh dà cheannard-ceud, agus thubhairt e, Ulluichibh dà cheud saighdear a théid gu Cesarea, agus deich agus trì fichead marcach, agus dà cheud fear-sleadha, air an treas uair do'n oidhche.

24 Agus ulluichibh eich, chum air dhoibh Pòl a chur orra, gu'n toir iad e gu tèaruinte chum an uachdarain Felics.

25 Agus scrìobh e litir air a' mhòd so:

26 Beatha agus slàinte o Chlaudius Lisias, eum an uachdarain ro oirdheire Felics.

27 Ghlacadh an duine so leis na h-Iudhachaibh, agus an uair a bha iad air tì a mharbhadh, thainig mise orra le saighdearaibh, agus thug mi dhiubh e, a' tuigsinn gu'm bu Romhanach e.

28 Agus air dhomh bhi toileach air fios an aobhair fhaotainn, air son an d'agair iad e, thug mi sìos e chum an comhairle-san:

29 Agus thuig mi gu'n robh e air agairt mu cheisdibh d'an lagh féin, gun mi sam bith air a chur as a leth a b'airidh air bàs no air ceanglaichibh.

30 Ach an uair a dh'innseadh dhomh gu'n robh na h-Iudhaich gu feall a chaitheadh air an duine, air ball chuir mi a' t'ionnsuidhs' e, agus thug mi àitline mar an ceudna d'a luchd-casaid, gach cuis a bha aca 'na aghaidh a chur an céill a'd' làthairse. Slàn leat.

31 An sin air do na saighdearaibh Pòl a ghabhail, a réir mar a dh'àithneadh dhoibh, thug iad san oidhche e gu Antipatris.

32 Agus air an là maireach leig iad do'n mharc-shluagh dol leis, agus phill iad féin do'n chaisteal.

33 Agus an uair a chaidh iad a stigh do Chesarea, agus a thug iad an litir do'n uachdaran, chuir iad mar an ceudna Pòl 'na fhianuis.

34 Agus an uair a leugh an t-uachdaran an litir, dh'fhiosraich e cò an dùthaich o'n robh e. Agus an uair a thuig e gur ann o Chìlicia bha e.

35 Thubhairt e, Eisdidh mi riut, 'nuair a thig do luchd-casaid mar an

ceudna. Agus dh'àithn e esan a choimhead ann an talla-breitheanais Heroid.

CAIB. XXIV.

A GUS an ceann chùig làithean 'na dhéigh sin, chaidh Ananias an t-àrd-shagart sìos maille ris na seanaibh, agus ri Tertullus fear-tagraidh a àraidh, muinntir a nochd iad féin an làthair an uachdarain an aghaidh Phòil.

2 Agus an uair a ghairmeadh a mach e, thòisich Tertullus air a chasaid, ag ràdh, Do bhrìgh gu bheil sinn tridsa a' mealtuinn mòr shìochaint, agus gu'n d'rinneadh iomadh deadh ghnìomh do'n chimeach so tre do ghliocas-sa.

3 Tha sinne gabhail ri so, anns gach àm agus gach àit, Fhelics ro oirdheire, maille ris gach uile bhuidheachas.

4 Ach, chum nach cuirinn mòr mhoille ort, guidheam ort, do d' shuairceas gu'n éisd thu riun gu h-athghaoraid.

5 Oir fhuair sinn am fear so 'na phlàigh, agus a' dùsgadh nan Iudhach uile gu ceannairc air feadh an domhain, agus 'na cheann-feadhna do luchd saobh-chreidimh nan Nasarenach.

6 Neach mar an ceudna a thogair an teampall a shalachadh; agus a ghlac sinne, agus b'ail leinn breth a thoirt air a réir ar lagha féin.

7 Ach air teachd do Lisias an t-àrd cheannard oirnn, thug é le mòr ainneart as ar làmhaibh e,

8 Ag àithneadh d'a luchd-casaid teachd a'd' ionnsuidhse; neach o'm feud thu le a cheasnachadh, fios fhaotinn air na h-uile nithibh a tha sinne a' cur as a leth.

9 Agus dh'aontaich na h-Iudhaich mar an ceudna, ag ràdh, Gu'n robh na nithe sin mar sin.

10 An sin air do'n uachdaran smèideadh air Pòl e a lùbhairt, fhreagair esan, Is mòid mo mhi-neach gu freagairt air mo shon féin, gu bheil fhios agam gu robh thusa rè mòran bhliadhna a'd' bhreitheamh air a' chinneach so:

11 Oir feudaidh tu fios fhaotainn, nach mò na dà latha dheug o chaidh mi suas gu Hierusalem a dbeanamh aoraidh.

12 Agus cha d'fhuair iad mi a' deasboireachd ri aon neach san teampull, no a' brosnachadh an t sluaigh gu ceannairc, aon chuid sna sionagogaibh, no anns a bhaile.

13 Ni mò is urrainn iad na nithe

a cainnt-fhear. b brosnachadh.

sin a dhearbhadh a tha iad a' cur as mo leth.

14 Ach aidicheam so dhuitse, gur ann a réir na slighe sin ris an abair iadsan saobh-chreidimh, a dhean-amsa aoradh do Dhia m'aitheiriche, a' creidsinn nan uile nithe a ta scribedh ta san lagh agus anns na fàidhibh:

15 Agus a ta dòchas agam an Dia, ris am bheil sùil mar an ceudna aca féin, gu'n d'thig aiseirigh nam marbh, nam firean araon agus nau neo-fhirean.

16 Agus an so saothraicheam a ghnàth coguis^a neo-lochdach a bhi agam thaobh Dhé, agus a thaobh dhaoine.

17 A nis an déigh mòrain bhliadha, thainig mi a thoirt déirce chum mo chinnich, agus thabhartas.

18 Air a so fhuair Iudhaich àraidh o'n Asia mi air mo ghlanadh san teampull, gun sluagh, gun bhuair-eas.

19 Muinntir d'am bu chòir bhi'n so a'd' làthairse, agus m'agairt, nam biodh ni sam bith aca a'm' aghaidh.

20 No abradh iad so féin, ma fhuair iad eucoir^b sam bith annamsa, 'nuair a sheas mi an làthair na comhairle.

21 Mur h-ann a mhàin air son an aon fhocail so, a ghlaodh mi a'm' sheasamh 'nam measg, Gur ann air son aiseirigh nam marbh, a ta mi air mo thoirt gu breitheanas leibhse an diugh.

22 Agus an uair a chuala Felics na nithe so, air dha eòlas ni bu dìongmhailta bhi aige air an t-slighe sin, chuir e air dàil iad, ag ràdh, 'Nuair a thig Lisis an t-àrd cheannard a nuas, làn-rannsaichidh mi c' bhur cùis.

23 Agus dh'àithne e do cheannard-ceud Pòl a ghleidheadh, agus e bhi fuasgailt' aige, agus gun neach d'a mhuinntir féin a bhacadh o fhrith-ealadh dha, no teachd d'a ionnsuidh.

24 Agus an déigh làithean àraidh, 'nuair a thainig Felics maille r'a mhnai Drusilla, a bha 'na Ban-Iudhach, chuir e fios air Pòl, agus dh'éisde ris mu thimchioll a' chreidimh^d ann an Criosd.

25 Agus air dhasan bhi a' reusonachadh mu fhreantachd, stuaim e, agus breitheanas ri teachd, ghabh Felics eagal mòr, agus fhreagair e,

^a coimh-fhios, coinsiens.

^b mi-ghnòmh.

^c fhuasgailt' air.

^d measarrachd.

^c bithidh làn

^d na creidimh.

Smich romhad an tràth-sa; 'nuair a bhios ùine agam, cuiridh mi fios ort.

26 Bha dùil aige mar an ceudna gu rachadh airgid a thoirt dale Pòl, chum gu'm fuasgladh se e: uime sin chuir e fios air ni bu trice, agus labhair e ris.

27 Ach air do dhà bhliadna bhi air an coimhlionadh, thainig Porcius Festus an àit Fhelics: agus air do Fhelics bhi toileach comain a chur air na h-Iudhachaibh f, dh'fhàg e Pòl ceangailte.

CAIB. XXV

A NIS 'nuair a thainig Festus do'n mhòr-roinn e, an ceann trì làithean chaidh e suas o Chesarea gu Hierusalem.

2 Agus nochd an t-àrd shagart agus maithean nan Iudhach iad féin 'na làthair an aghaidh Phòil, agus chuir iad impidh air.

3 Ag iarraidh fàbhoir 'na aghaidh, gu'n cuireadh e fios air gu Hierusalem, agus iad a' dheanamh feall-fholach h chum esan a mharbhadh air an t-slighe.

4 Ach fhreagair Festus, Gu'm bu chòir Pòl a ghleidheadh ann an Cesarea, agus gu'n rachadh e féin an sin gu h-aithghearr.

5 Uime sin, ars' esan, rachadh iadsan 'nar measg a dh'fheudas, sìos maille riumsa, agus ma ta coire air bith san duine so, cuireadh iad sin as a leth.

6 Agus air dha fantuinn 'nam measg os cionn deich làithean, chaidh e sìos do Chesarea, agus air an là maireach shuidh e air a' chaithir-bhreitheanaais, agus dh'àithn e Pòl a thoirt a làthair.

7 Agus an uair a thainig esan, sheas na h-Iudhaich a thainig a nuas o Hierusalem m'a thimchioll, a' cur choireanna lìonmhora agus mòra a leth Phòil, nach b'urrainn iad a dhearbhadh:

8 Nuair a fhreagair esan 'ga shaoradh féin, Cha d'rinn mi cionta sam bith an aghaidh lagha nan Iudhach, no'n aghaidh an teampuill, no'n aghaidh Cheasair.

9 Ach air bhi do Fhestus togarrach air toileachas-inntinn a thoirt do na h-Iudhachaibh, fhreagair e Pòl, agus thubhairt e, An àill leatsa dol suas gu Hierusalem, agus an sin dol fa bhreitheanas thaobh nan nithe sin ann mo làthairse?

10 An sin thubhairt Pòl, Tha mi m' sheasamh aig caithir-breitheanaais

^f gnòmh taitneach a dheanamh do na h-Iudhachaibh.

^g earrainn;

^h plaid-luidhe.

Cheasair, far an còir breth a thoirt orra : air na h-Iudhachaibh cha d'rimn mi eucoir sam bith, mar is maith a ta fios agadsa.

11 Oir ma tha mi deanamh eucoir, agus ma rinn mi ni sam bith a thoill bàs, cha 'n'eil mi diultadh bàs f'bulang ; ach mur 'eil ni sam bith dhiubh sin *flor* a tha iad so a' cur as mo leth, cha'n fheud duine sam bith mo thoirt thairis doibh^a. Tha mi togail mo chùis gu Ceasar.

12 An sin an dèigh do Fhestus labhairt ris a' chomhairle, fhreagair e, Au do thog thu do chùis gu Ceasar ? Gu Ceasar théid thu.

13 Air dol do làithibh àraidh seachad, thainig Agripa an rìgh agus Bernice gu Cesarea a chur fàilte air Festus.

14 Agus air dhoibh mòran làithean a chaitheadh an sin, chuir Festus cùis Phòil an cèill do'n rìgh, ag ràdh, Dh'fhàgadh duine àraidh le Felies 'na phrìosunach.

15 Air-san, an uair a bha mise ann an Ierusalem, rinn na h-àrd shagairt agus seanairean nan Iudhach casaid *rium*, ag iarraidh binne^b 'na aghaidh.

16 D'an d'thug mise am freagradh so, Cha'n e gnàth nan Romhanach duine sam bith a thoirt thairis chum millidh^c, gus am bi aig an neach a tha air agairt, a luchd-casaid aghaidh ri h-aghaidh, agus gu'm bi cothrom aige air a féin a shaoradh o'n choire a chuireadh as a leth.

17 Uime sin an uair a thainig iad araon an so, gun mhoille sam bith shuidh mi air an là màireach sa' chaitheir-bhreitheanas, agus dh'aitm mi'n duine a thoirt a làthair.

18 Agus an uair a sheas a luchd-tagraidh m'a thimchioll, cha do chuir iad coire air bith as a leth do na nithibh a shaoil mise :

19 Ach thug iad ceisdean àraidh 'na aghaidh mu thimchioll an creidimh^d féin, agus mu thimchioll Iosa àraidh, a fhuair bàs, neach a thubhairt Pòl a bhi beo.

20 Agus a chionn gu robh mise amharusach mu thimchioll an leithid sin do cheisdibh, dh'fheobraich mi dhethe am b' àill leis dol suas gu Hierusalem, agus an sin dol fa bhreitheanas mu na nithibh so.

21 Ach an uair a dh'iarra Pòl a choimhead gus am fiosraichteadh a

^a cha'n fheud duine sam bith an toileachadh le mise a thoirt thairis doibh. ^b ditidh. ^c bàis.

^d an saobh-chreidimh.

^e thubhairt mi ris.

chùis-san le Augustus, dh'aitm mi e bhi air a ghleidheadh gus an cuirinn gu Ceasar e.

22 An sin thubhairt Agripa ri Festus, B' àill leamsa féin an duine so chluinntinn. Am maireach, a deir esan, cluinidh tu e.

23 Uime sin air an là màireach, 'nuair a thainig Agripa, agus Bernice, le mòr ghreadhnachas, agus a chaidh iad a steach 'maille ris na h-àrd cheannardaibh agus prìomh-dhaoineibh na cathrach do'n ionad^e éisdeachd, air do Fhestus àithne a thoirt, thugadh Pòl a làthair.

24 Agus thubhairt Festus, A rìgh Agripa, agus sibhse a dhaoine uile a ta làthair an so maille ruinn, tha sibh a' faicinn an duine so, mu'n do chuir sluagh nan Iudhach uile impidh ormsa, araon ann an Ierusalem, agus an so, a' glaothaich nach bu chòir e bhi ni b' fhaide beo.

25 Ach an uair a thug mise nach d' rinn e ni sam bith a thoill bàs, agus a chionn gu'n do thog e féin a chùis gu Augustus, shourraich mi a chur d'a ionnsuidh.

26 Mu nach 'eil ni sam bith cinnteach agam r'a scriobhadh chum mo Thighearna. Uime sin thug mi mach e d'ar ionnsuidhse, agus gu h-àraidh a'd' ionnsuidhse, a rìgh Agripa, chum an dèigh rannsachadh a dheanamh, gu'm biodh agam ni eigin r'a scriobhadh.

27 Oir is mi-reusonta a 'm' bheachd^asa prìosunach a chur uam, agus gun na cùisean a ta 'na aghaidh ainmeachadh.

CAIB. XXVI.

AN sin thubhairt Agripa ri Pòl. Tha cead agad labhairt air do shon féin. An sin shìn Pòl a mach a làmh, agus fhreagair e air a shon féin,

2 A'taim 'gam mbeas féin sona, a rìgh Agripa, do bhrìgh gu bheil mi gu freagairt air mo shon féin an diugh a'd' làthairsa, thaobh nan nithesin uile a ta air an cur as mo leth leis na h-Iudhachaibh :

3 Gu h-àraidh, a chionn gu bheil thusa edlach^f air gach gnàth agus ceisd a tha am measg nan Iudhach : uime sin guidheam ort, éisd rium gu foighidneach.

4 Tha mo bheathasa o m' òige, a chaitheadh air tùs am measg mo chinnich féin ann an Ierusalem, aithnichte do na h-Iudhachaibh uile.

5 D'am b'aithne mi o thùs, (nam b' àill leo fianuis a dheanamh) gu'n

^f [gur aithne dhomh] gu bheil thusa edlach.

do chaith mi mo bheathaa'm' Phair-iseach, a réir an luchd comh-bharail a's teinne d'ar creidimhne.

6 Agus a nis tha mi m' sheasamh fa bhreitheanas air son dòchais a' gheallaidh a rinneadh le Dia d'ar aithrichibh:

7 Chum am bheil dùil aig ar dà thréibh dhengne teachd, a' deanamh seirbhis do *Dhia* a là agus a dh'oidhche do ghnàth; agus air son an dòchais so tha mise, a rìgh Agripa, air m'agairt leis na h-Iudhaichibh.

8 C'ar son a mheasar^a leibhse mar ni do-chreidsinn, gu'n dùisgeadh Dia na mairbh?

9 Gu deimhin mheas mise annam féin, gu'm bu chòir dhomh mòran nithe a dheanamh an aghaidh ainme Iosa o Nasaret.

10 Ni mar an ceudna a rinn mi ann an Ierusalem: agus air faotainn ùghdarras o na h-àrd shagartaibh, dhruid mi mòran do na naoimh am prìosunaibh; agus an uair a chuir-eadh gu bàs iad, thug mi mo ghuthⁿ an aghaidh.

11 Agus a' deanamh peanais orra gu minic anns gach sìonagag, choimhéignich mi iad gu foibheumb a labhairt; agus air dhomh bhi gu ro mhòr air boileⁿ an aghaidh, rinn mi geur-leanmhuinn orra, eadhon gu bailtibh coigreach.

12 Air a soⁿ nuair a bha mi dol gu Damascus, le cumhachd agus barantas^c o na h-àrd shagartaibh;

13 Mu mheadhon-là, O a rìgh, chunnaic mi air an t-slighe solus o nèamh, bu shoilleire na solus na grèine, a' dealrachadh mu'n cuairt orm, agus orrasan a bha 'g imeachd maille rium.

14 Agus air tuiteam dhuinn uile air an talamh, chuala mi guth a' labhairt rium, agus ag ràdh anns a' chainnt Eabhraidhich, A Shauil, a Shauil, c'ar son a ta thu ga m' gheur-leanmhuinn? Is cruaidh dhuitse bhi breabadh an aghaidh nan dealg.

15 Agus thubhairt mise, Cò thu, a Thighearn? Agus thubhairt esan, Is mise Iosa a tha thusa a' geur-leanmhuinn.

16 Ach éirich, agus seas air do chosaibh; oir dh'fhoillsich mi mi féin duit chum na crìche so, gu'n orduichinn thu a'd' mhinistear agus a'd' fhianuis àraon air na nithibh sin

a chunnaic thu, agus na nithibh anns am foillsich mi mi féin duit;

17 Ga d' shaoradh o'n t-sluagh, agus o na Cinneachaibh, chum am bheil mi nis ga d' chur,

18 A dh'fhosglaidh an sùl, chum gu tionndaidh iad^d o dhorchadas gu solus, agus o chumhachd Shatain gu Dia, chum gu faigh iad maith-eanas peacaidh, agus oighreachd maille ris a' mhuinntir sin, a ta air an naomhachadh tre'n chreidimh a ta annamsa.

19 Uime sin, a rìgh Agripa, cha robh mi eas-ùmhail do'n taisbean nèamhaidh:

20 Ach shearmonaich mi air tùs dhoibhsan ann an Damascus, agus ann an Ierusalem, agus air feadh tìre Iudea uile, agus an sin do na Cinneachaibh, iad a dheanamh aithreachais agus pilltinn ri Dia, a' deanamh oibre iomchuidh an aithreachaise.

21 Air son nan nithe so ghlac na h-Iudhaich mi san teampull, agus b' àill leo mo mharbhadh^f.

22 Uime sin air dhomh còmhnaidh fhaotainn o *Dhia*, bhuaanaich mi gu an là'n diugh, a' deanamh fianuis do'n bheag agus do'n mhòr, gun ni air bith^a a labhairt ach na nithe sin a thubhairt na fàidhean agus Maois, a bha gu teachd:

23 Gu robh Crìosd gu fulang, agus gu robh e gu éirigh an ceud neach o na marbhaibh, agus gu'm foillsicheadh e solus do'n phobull, agus do na Cinneachaibh.

24 Agus air *dhia* bhi labhairt nan nithe so air a shon féin, thubhairt Festus le guth àrd, Tha thu air mhi-chéills a Phòil: tha mòr fhòghlum ga d' chur air boile.

25 Ach thubhairt esan, Cha 'n'eil mi air boile, Fhestuis ro oirdheire; ach labhram briathra na fìrinn agus na cèille.

26 Oir a ta fhios aig an rìgh, roimh am bheil mise labhairt gu saor, air na nithibh so: oir tha cinnt agam nach 'eil a h-aon do na nithibh so an ain-fhios da; oir cha'n ann an cùil a rinneadh so.

27 Am bheil thu creidsinn nam fàidh, a rìgh Agripa? tha fhios agam gu bheil thu 'g an creidsinn.

28 An sin thubhairt Agripa ri Pòl, Is beag nach 'eil thu 'gam aomadh gu bhì'm Chrìosduidh.

29 Agus thubhairt Pòl, B'e mo

d agus gu'n tionndadh.

e cubhaidh do aithreachas, airidh air aithreachas. f làmh a chur annam. g air a chuthach.

a C'ar son? am measar.

b gu beum a thubhairt do ainm Iosa.

c ùghdarras, comas.

ghuidhe air Dia, gu'm biodh cha'n e mhàin thusa, ach mar an ceudna iadsan uile a tha 'g èisdeachd rium an diugh, ann am beag agus am mòr, mar a ta mise, saor o na geimhlìbh so.

30 Agus air dha na briathra so a labhairt, dh'èirich an rìgh, agus an t-uachdaran, agus Bernice, agus an dream a shuidh maille riu.

31 Agus air dol a leth-taobh dhoibh, labhair iad r'a chèile, ag ràdh, Cha 'n'eil an duine so a' deanamh ni air bith toillteannach air bàs, no air geimhlìbh.

32 An sin thubhairt Agripa ri Festus, Dh'fheudta an duine so a leigeadh as, mur bhiodh gu'n do thòg e a chùis gu Ceasar.

CAIB. XXVII.

AGUS an uair a thugadh breth sinne a sheòladh do'n Eadailt, thug iad Pòl thairis maille ri prìoanach àraidh eile, do cheannard-ceud d'am b'ainm Iulius, do chuid-eachd Augustuis.

2 Agus air dhuinn dol air luing le Adramitium, thog sinn ar seòil, a' cur romhainn seòladh seachad air crìochaibh na h-Asia, air do Aristarchus Macedonach o Thesalonica bhi maille ruinn.

3 Agus air an là màireach, thainig sinn gu Sidon. Agus air do Iulius buntainn gu suairce a ri Pòl, leig e dha dol a dh'ionnsuidh a chàirde chum comhfhurtachd fhaotainn.

4 Agus air dhuinn stiùradh as sin, sheòl sinn fuidh Chiprus, a chionn gu robh na gaotha b' nar n-aghaidh.

5 Agus air seòladh dhuinn tre'n fhaighe ta làimh ri Cilicia agus Pamphilia, thainig sinn gu Mira cathair c do Licia.

6 Agus fhuair an ceannard-ceud long an sin o Alecsandria, a bha seòladh do'n Eadailt, agus chuir e sinn a steach innte.

7 Agus an uair a sheòl sinn gu mall rè mòrain do làithibh, agus a thainig sinn air èigin fa chomhair Chniduis, a chionn nach do leig a' ghaoth leinn, sheòl sinn fuidh Chrete, fa chomhair Shalmone :

8 Agus air dhuinn seòladh air èigin seachad air, thainig sinn gu ionad àraidh d'an goirear, Na calaidh sgiamhach, am fagus d'an robh baile Lasea.

9 Agus air do mhòran ùine dol seachad, 'nuair a bha seòladaireachd a nis cunnartach, a chionn gu'n

deachaidh an trosgadh^d cheana seachad, chomhairlich Pòl iad,

10 Ag ràdh riu, Fheara, tha mi faicinn gu'm bi an t-seòladaireachd so le dochann agus call mòr, cha'n e mhàin do'n luchd agus do'n luing, ach d' ar n-anamaibh féin.

11 Gidheadh, is mò chreid an ceannard-ceud an seòladair agus maighstir na luinge, na na nithe a labhradh le Pòl.

12 Agus a chionn gu'n robh an cala neo-ìomchuidh gus an geamhradh a chaitheadh ann, b' comhairle na cuid bu mhò seòladh as sin mar an ceudna, agus nam feudadh iad air chor sam bith teachd gu Phenice, cala do Chrete a ta 'g amharc chum an iar-dheas, agus an iar-thuath, agus fantuinn rè a' gheamhraidh an sin.

13 Agus an uair a shéid a' ghaoth a deas gu ciuin, shaoil iad gu d'fhuair iad an rùn, agus ag togail an seòil dhoibh, stiuir iad ri taobh Chrete.

14 Ach an ceann beagain 'na dhéigh sin, shéid gaoth stoirmeil^e 'na h-aghaidh^f, d'an goirear Eu-roclidon.

15 Agus air bhi do'n luing air a fuadachadh, agus gun chomas di dol an aghaidh na gaoithe, leig sinn ruith dh'.

16 Agus air dhuinn ruith a stigh fuidh eilean beag àraidh d'am b'ainm Claudia, is ann le éigin a ràinig sinn air a' bhàta :

17 Agus air dhoibh a thogail suas, ghnàthaich iad gach gleus còmh-naidh, a' crìosadh na luinge fuisse ; agus air dhoibh bhi fo eagal gu'n tuiteadh iad sa' bheo-ghaineamh, leig iad an seòil sìos, agus mar sin dh'ìomaineadh iad.

18 Agus air dhuinne bhi gu ro mhòr air ar luasgadh g leis an stòirm, air an là 'na dhéigh sin thilg iad a mach an luchd ;

19 Agus air an treas là thilg sinn le'r làmhaibh féin a mach acfuinn na luinge.

20 Agus an uair nach robh a' ghrian no na reulta r'am faicinn rè mòrain do làithibh, agus a luidh stòirm nach bu bheag oirnn, thugadh an sin uainn gach uile dhòchas gu teasairgteadh sinn.

21 Ach air dhuinn bhi fada 'nar trosg, an sin air seasamh do Phòl 'nam meadhon, thubhairt e, Fheara, bu chòir dhuibh mo chomhairlese ghabhail, agus gun fhuasgladh o

a caoimhneil.
c baile.

b an soirbheas.

d trasgadh.
f 'nar n-aghaidh.
thonn gu tonn.

e anrathach.
g séideadh o

Chrete, agus an dochann agus an call so a sheachnadh.

22 Agus a. nis guidheam oirbh, biodh misneach mhaith agaibh: oir cha bhi call anama sam bith 'nar measg, ach a *mhaìn* na luinge.

23 Oir air an oidhche nochd sheas làimh riumsa aingeal an Dè sin, d'am buin mi, agus d'an deanam seirbhis.

24 Ag ràdh, A Phòil, na biodh eagail ort; is éigin duit bhi air do thoirt an làthair Cheasair: agus feuch, thiodhlaic a Dia dhuit iadsan uile a ta seoladh maille riut.

25 Uime sin, fheara, biodh agaibh deadh mhisneach: oir a ta mi creidsinn Dhé, gu'n tachair ceart mar a labhradh rium.

26 Ach is éigin duinn bhi air ar tilgeadh air eilean àraidh.

27 Agus an uair a bha an ceathramh oidhche deug air teachd, air dhuinne bhi air ar sèideadh chuige agus uaith ann an *cuan* Adria, mu mheadhon-oidhche b'i barail nam maraichean gu robh iad am fagus do thir éigin:

28 Agus air leigeadh na luaidhe sìos doibh b, fhuair iad an *doimhne* fichead aitheamh: agus an uair a chaidh iad beagan air an aghaidh, leig iad sìos an luaidh a ris, agus fhuair iad i 'na cùig aitheamh deug.

29 An sin air bhi dhoibh fo eagail gu'm buailleadh iad air ionadaibh garbha, thilg iad ceithir acraichean à deireadh na luinge, agus ghuidh iad an là a theachd.

30 Agus an uair a bha na maraichean air ti c teicheadh a mach as an luing, agus a leig iad sìos an bàta do'n fhairge, a' gabhail orra bhi tilgeadh a mach acraichean à toiseach na luinge,

31 Thubhairt Pol ris a' cheannard-cud, agus ris na saighdearaibh, Mur fan iad sin san luing, cha 'n'eil e'n comas duibh bhi ar bhur teasairg-inn.

32 An sin ghearr na saighdearan cuid a' bhàtaidh, agus leig iad leis tuiteam sìos.

33 Agus am feadh a bha an là a' teachd, thug Pòl a chomhairl' orra uile biadh a ghabhail, ag ràdh, Is e so an ceathramh là deug dhuibh a' feitheamh, agus a' fantuinn 'nar trosg, gun bhiadh sam bith a ghabhail.

34 Uime sin guidheam oirbh biadh a ghabhail: oir a ta so chum bhur slàinte: oir cha chaillear d' foiltean à ceann a h-aon agaibh.

35 Agus air dha na nithe so labhairt, agus aran a ghlacadh, thug e buidheachas do Dhia 'nan làthair uile, agus air dha a bhriseadh, thòisich e ri itheadh.

36 An sin ghlac iad uile misneach chuca, agus ghabh iadsan biadh mar an ceudna.

37 Agus bha sinn a dh'anamaibh uile anns an luing, dà cheud agus sè deug agus tri fichead.

38 Agus an uair a shàsuicheadh iad le biadh, dh'eutromaich iad an long, agus thilg iad a mach an cruineachd san fhairge.

39 Agus an uair a bha 'n là air teachd, cha d'aithnich iad am fearann: ach thug iad an aire do luib àraidh aig an robh tràigh, anns an robh mhiann orra, nam b'urrainniad, an long a chur gu tìr.

40 Agus air togail nan acraichean doibh, leig iad ris an fhairge i, agus an uair a dh'fhuasgail iad ceanglaichean na stiùire, agus a thog iad am prìomh sheòl f'ris a' ghaoith, sheòl iad chum na tràighe.

41 Agus air tuiteam dhoibh ann an ionad *àraidh* far an do choinnich dà fhairge a chéile, bhuail iad an long air grund; agus air sàthadh d'a toiseach sa' ghrund, dh'fhan e gun charachadh, ach bhriseadh a deireadh le ainneart nan tonn.

42 Agus b'i comhairle nan saighdear gu marbhadh iad na prìosunaich, air eagail gu'n snàmhadh neach sam bith dhiubh a mach, agus gu rachadh iad as.

43 Ach air bhi do'n cheannard-cud toileach Pol a theasairginn, chum e air ais o'n comhairle iad, agus dh'aithn e dhoibhsan d'am b'aithnè snàmh iad fèin a thilgeadh sa' chuan air tùs, agus dol a mach air tìr:

44 Agus do chach dh'aithn e, cuid diubh *dhol* air clàraibh, agus cuid eile air *miribh briste* do'n luing: agus mar sin tharladh gu'n deachaidh iad uile tèaruinte gu tìr.

CAIB. XXVIII.

AGUS an uair a thearnadh iad, a thug iad an sin gu'm b'e Melita ainm an eilein.

2 Agus nochd an sluagh borb caoimhneas nach bu bheag dhuinn: oir air fadadh teine dhoibh, ghabh iad ruinn uile, air son an uisge a bha ann, agus air son an fhuachd.

3 Agus air do Phòl dorlach bhioran a thional, agus an cur air teine, thainig nathair nimhe mach as an teas, agus shàs i 'na làimh.

4 Agus an uair a chunnaic an

a dheònuich.
dhoibh.

c fonn.

b grunnachadh
d tuit.

e an seòl mòr.

sluagh borb a' bhéisd an crochadh r'a làimh, thubhairt iad r'achéile, Gu cinnteach is mortair an duine so, da nach fuiling dioghaltas bhi beo, ge do theasairgeadh o'n fhairge e.

5 Agus air dhasan a' bhéisd a hratbadh dheth anns an teine, cha d'fhualaing e dochann sam bith.

6 Ach bha iadsan a' feitheamh c'uin a dh'atadh e, no a thuiteadh e sìos marbh gu h-obann: ach an uair dh'fheith iad ùine fhàda, agus nach fac iad dochann sam bith a' teachd air, air caochladh an inntinn dhoibh, thubhairt iad gur Dia e.

7 Agus bha mu thimchioll an àite sin fearann aig prìomh dhuine an eilein, d'àm b'ainm Publius, a ghabh ruinne agus a thug rè thri làithean aoidheachd dhuinn gu càirdeil.

8 Agus tharladh gu robh athair Phubliuis^a na luidbe gu tinn le fiabhras^a, agus gearrthach fola: air do Phòl dol a steach d'a ionnsuidh, rinn e ùrnuigh, agus air dha a làmh an a chur air, leighis se e.

9 Agus an uair a rinneadh so, thainig mar an ceudna muinntir eile, a bha euslan san eilean, d'a ionnsuidh, agus leighiseadh iad:

10 Muinntir mar an ceudna a thug mòr urram dhuinn; agus ag falbh dhuinn, chur iad na nithe sinn leinn a bha feumail dhuinn.

11 Agus an déigh thri mìosa sheòl in ann an luìng o Alecsandria, a naith an geamlradh san eilean, cam bu shuaitheantas Castor agus Pollucs.

12 Agus air teachd tìr dhuinn aig Siracuse, dh'fhan sinn an sin tri làithean.

13 Agus air seòladh dhuinn timchioll as sin, thainig sinn gu Rhegium: agus an ceann latha 'na dhéigh sin shéid a' gbaoth a deas, agus thainig sinn an t-ath là gu Puteoli:

14 Air dhuinn bràithrean fhaotainn an sin, chuireadh impidh oirnn leo fantuinn seachd làithean maille ri u: agus mar sin thriall sinn chum na Ròimhe.

15 Agus as sin, air faotainn ar sgéil do na bràithribh, thainig iad 'nar coinneamh gu Appii-forum, agus na Tri tighibh-òsda; agus an uair a chunnaic Pòl iad, thug e buidheachas do Dhia, agus ghabh e misneach.

16 Agus an uair a thainig sinn do'n Ròimh, thug an ceannard-ceud thairis na prìosunaich do cheannard an fhreiceadain: ach thugadh comas

do Phòl a bhi leis féin^b, maille ri aon saighdear, a bha'gaghlaidheadh.

17 Agus tharladh, an déigh thri làithean, gu'n do ghairm Pòl maith-ean^c nan Iudhach an ceann a chéile. Agus an uair a chruinnicheadh iad, thubhairt e ri u, Fheara agus a bhràithre, ge nach d'rinn mise ni sam bith an aghaidh a' phobuill, no ghnàthanna nan aithriche, thugadh thairis mi a'm' phrìosunach o Hierusalem do làmhaidh nan Romhanach.

18 Muinntir, an déigh dhoibh mo cheasnachadh, leis am bu mhiann mo leigeadh as, a chionn nach robh coire bàis sam bith annam.

19 Ach an uair a bha na h-Iudhaich a' labhairt an aghaidh so, b'éigin domh mo chùis a thogail gu Cèasar; cha'n egu bheil coire sam bith agam r'a chur a leth mo chinnich.

20 Air an aobhar so, uime sin, chuir mi fios oirbhse, chum gu faicinn sibh, agus gu'n labhrainn ribh: oir is ann air son dòchais Israeil a ta mi ceangailte leis an t-slabhaird so.

21 Agus thubhairt iadsan ris, Cha d'fhuair siune litriche sam bith a Iudea mu d' thimchioll, cha mhò a dh'fhoillsich no dh'innis a h-aon do na bràithribh, a thainig, olc sam bith umad.

22 Ach bu mhaith leinn a chluinntinn uaitse ciod i do bharail: oir mu thimchioll na gnè-chreidimh so, tha fhios againn gu'n labhrar sgach àit 'na h-aghaidh.

23 Agus air suidheachadh là ris, thainig mòran d'a ionnsuidh chum a cheithreanna; d'an do mhìnich e rioghachd Dhé, a' deanamh fianuis uimpe, agus a' cur impidh orra thaobh nan nithe a bhuineas do Iosa, araon a lagh Mhaois, agus as na fàidhibh, o mhochthrath gu feasgar.

24 Agus chreid cuid na nithe a labhradh, agus cha do chreid cuid eile dhiubh.

25 Agus air dhoibh bhi an aghaidh a chéile, sgaoil iad, air do Phòl aon fhocal a ràdh, Is maith a labhair an Spiorad naomh tre'n fhàidh Eszias, r'ar n'aithrichibh,

26 Ag ràdh, Imich chum a' phobuill so, agus abair, Le cluinntinn cluinidh sibh, agus cha tuig sibh; agus le faicinn chi sibh, agus cha'n aithnich sibh d.

27 Oir a ta cridhe a' phobuill so air fàs reamhar, agus tha iad a' cluinntinn gu trom^e le'n cluasaibh, agus chaog^f iad an sùilean; air eag-

^b far am bu toil leis. ^c uaislean,
prìomh dhaoine. ^d cha léir dhuibh,
^e mall. ^f dhruid.

al gu faiceadh iad le'n sùilibh, agus gu'n cluinneadh iad le'n cluasaibh, agus gu'n tuigeadh iad le'n cridhe, agus gu'm pilleadh iad, agus gu'n slànuichinns' iad.

28 Uime sin biodh fhios agaibhse, gu'n do chuireadh slàinte Dhé chum nan Cinneach, agus éisdidh iadsan.

29 Agus an uair thubhairt e na briathra so, dh'imich na h-Iudhaich

rompa, agus bha mòr reusonachadh a aca eatorra féin.

30 Agus dh'fhan Pòl dà bhliadhna iomlan 'na thigh-màil^b tein, agus ghabh e ris na h-uile dhaoineibh, a thainig d'a ionnsuidh,

31 A' searmonachadh rioghachd Dhé, agus a' teagasg nan nithe a bhuineas do'n Tighearn Iosa Criosd, leis an uile dhànachd, gun toirmeasg.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN ROMHANACH.

CAIB. I.

POL seirbhiseach Iosa Criosd, a ghairmeadh 'na abstol a chuireadh air leth^c chum Soisgeil Dè,

2 (A roimh-gheall e le fhàidhibh féin anns na scriobtuiribh naomha.)

3 Mu thimchioll a Mhic Iosa Criosd ar Tighearna, a rinneadh do shìol Dhaibhidh, a réir na feòla,

4 A dhearbhadh^d bhi^e 'na Mhac do Dhia le cumhachd, a réir Spioraid na naomhachd, trid aiseirigh o na marbhaibh :

5 Tre an d'fhuair sinne gràs agus abstolachd chum umhlachd a' chreidimh am measg nan uile chinneach air sgàth ainmesan :

6 Am measg am bheil sibhse mar an ceudna air bhur gairm le Iosa Criosd.

7 Chum nan uile a ta san Ròimh, air an gràdhachadh le Dia, air an gairm 'nan naoimh : Gràs gu robh dhuibhse, agus sìothchaint o Dhia ar n-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Criosd.

8 Air tùs, tha mi toirt buidheachais do m' Dhia trid Iosa Criosd, air bhur sonsa uile, do bhrìgh gu bheil bhur creidimh iomraideach air feadh an domhain uile.

9 Oir is e Dia m'fhianuis, d'am bheil mi a' deanamh seirbhis le m' spiorad ann an soisgeul a Mhic, gu bheil mi gun sgar a' deanamh iomraidh oirbh,

10 A ghnàth a' guidhe ann am àraighibh (nam feudainn a nis fadheoidh air aon chor le toil Dé turas soirbheasach fhaotainn) ri teachd d'ar ionnsuidhse.

11 Oir a ta deidhe agam air sibhse fhaicinn, ionnas gu pàirtich mi tiodh-

lacadh àraidh spioradail ribh, chum bhur neartachadh ;

12 Sin ri ràdh, chum gu faigh mi comhfhurtachd annaibhse^f, trid chreidimh a chèile, bhur creidimhse, agus mo chreidimhse.

13 Agus cha'n àill leam, a bhràithre, e bhi'n ain-fhios duibhse gu'n do chuir mi romham gu minic teachd d'ar n-ionnsuidh, (ach bhacadh mi gus a so) chum gu faighinn toradh éigin 'nar measgsa fòs, mar am measg nan Cinneach eile.

14 Oir a ta mi fuaidh fhiachaibh faraon do na Greugachaibh, agus do na daoineibh borba, araon dhoibhsan, a ta glic, agus dhoibhsan, a ta neo-ghlic.

15 Uime sin, mheud 's a ta 'n comas domh, tha mi ullamh chuman soisgeula shearmonachadh dhuibhse mar an ceudna, a ta san Ròimh.

16 Oir cha nàr leamsa soisgeul Chriosd : oir is e cumhachd Dhé e chum slàinte, do gach neach a chreideas, do'n Iudhach air tùs, agus mar an ceudna do'n Gbreugach.

17 Oir a ta fireantachd Dhé air a' foillseachadh ann tre chreidimh gu creidimh: mar a ta e scriobhta, Bithidh am firean beo tre chreidimh.

18 Oir a ta fearg Dhé air a foillseachadh o nàmh an aghaidh gach uile mhi-dhiadbuidheachd, agus eucoir dhaoine, a tha bacadh^g na firinn ahn an neo-fhireantachd.

19 Do bhrìgh gu bheil an ni air am feudar fios fhaotainn a thaobh Dhé follaiseach anna-san^h; oir rinn Dia follaiseach dhoibh e.

20 Oir riamh o chruthachadh an t-saoghail a ta a nithe-sannach feudar fhaicinn, eadhon a chumhachd

^a dheasboireachd.

^b réidh.

^c sgaradh.

^d dh'orduicheadh.

^e togradh.

^f maraon ribhse.

^g cumail.

^h 'nam measg.

siorruidh agus a Dhiadhachd, air am faicinn gu soilleir, air dhoibh hhi so-thuigsinn o na nithibh a rinneadh; chum gu biodh a iad gun leithsgeul aca:

21 Do hhrigh 'nuair a b'aithne dhoibh Dia, nach d'thug iad glòir dha mar Dhia, agus nach rohh iad taingeil, ach gu'n d'fhàs iad dìomhain 'nan reusonachadh féin, agus gu'n do dhorchaidheadh an cridhe amaidheach;

22 Ag ràdh gur daoine glíce iad féin, rinneadh amadain diubh:

23 Agus chaochail^b iad glòir an Dé neo-thruaillidh gu dealbh a rinn-eadh cosmhuil ri duine truailidh, agus eunlaith, agus ainmhidhibh ceithir-chosach, agus bhéisdibh snáigeach.

24 Uime sin, thug Dia thairis iad mar an ceudna, tre anamhiannaibh an cridhe féin, chum neo-ghloine, a thoirt easurraim d'an corpaibh féin eatorra féin:

25 Muinntir a chaochail firinn Dé gu bréig, agus a thug aoradh agus a rinn seirbhis do'n chreutair nì's mò na do'n Chruithear, a ta beannuichte gu siorruidh. Amen.

26 Air a shon so thug Dia thairis iad do anamhiannaibh gràineile: oir chaochail eadhon am mnà an gnàthachadh nàdurra chum a' ghnàtha, a ta'n aghaidh nàdur.

27 Agus mar an ceudna na fir, air tréigsinn doibh gnàthachadh nàdurra na mnà, loisgeadh iad le'n togradh d'a chéile, firionnaich ri firionnaich ag oihreachadh gràineileachd^c agus iad a' faotainn diol-thuarasdail an seacharain annta féin, mar bu chòir.

28 Agus amhuil mar nach bu taitneach leo eòlas Dé a chumail, thug Dia thairis iad doinntinn mhi-chéillidh, a dheanamh nithe nach rohh iomchuidh:

29 Air dhoibh bhi air an lìonadh do'n uile eucoir, striopachas, olc, shannt, mhi-run: làn do fharmaid, do mhortadh, do chionnsachadh^d, do cheilg, do dhroch-bheusaibhe; nan luchd eogarsaich,

30 Nan luchd-anacainnt^f, 'nan luchd-fuath air Dia, 'nan luchd-tarcuis, uaibhreach, 'nan luchd-ràiteachais^g, 'nan luchd-cumadh uile, eas-ùmbal do phàrantaibh,

^a ionnas gu bheil.

^b dh'atharraich. ^c an nì sin a ta mì-chiatach.

^d chomhstri.

^e anamèineachd, eascaoineachd.

^f 'Nan luchd cùl-chàineadh.

^g bàstail.

31 Ea-céillidh, 'nan luchd-brisidh coimhcheangail, gunghràdh nàdurra, do-réiteachaidh, neo-thruacanta:

32 Muinntir d'an aithne ceartas Dé, (gu hheil iadsan a nì an leithide sin do nithibh toillteannach air hàs) *gidheadh* nì h-e mhàin gu bheil iad féin 'gan deanamh, ach a ta mar an ceudna tlachd aca do'n mhuinntir a nì iad.

CAIB. II.

UIME sin, a ta thu gun leithsgeul, O a dhuine, cia air bith thu a tha toirt breth: oir an uair a tha thu toirt breth air neach eile, tha thu ga d'bhètheadh féin; oir thusa a ta toirt breth, tha thu deanamh nan nithe sin féin.

2 Ach a ta fios againne gu bheil hreitheanas Dé a réir firinn, an aghaidh na muinntir, a tha deanamh an leithide sin.

3 Agus an saoil thusa so, O a dhuine, a tha toirt breth orra-san, a nì an leithide sin, agus a ta 'gan deanamh thu féin, gu'n d'théid thu as o hhreitheanas Dé?

4 No'n dean thu tarcuis air saibheas a mhaithes, agus fhoighidin, agus fhad-fhulangais, gun fhios bhi agad gu bheil maitheas Dé ga d'threòrachadh chum aithreachais?

5 Ach a réir do chruais agus do chridhe neo-aithreachail, a ta thu càrnadh^h suas feirge dhuit féin fa chomhair là na feirge, agus foillseachaidh ceart bhreitheanas Dé;

6 A hheir do gach aon a réir a ghniomhara;

7 Dhoibhsan, a ta le buanachadh gu foighidneach ann an deadh obair, ag iarraidh glòire, agus onoir, agus neo-hhàsmhorachd, a' bheatha mhaireannach:

8 Ach dhoibhsan, a ta conspoid-each, agus nach 'eil ùmhail do'n fhirinn, ach a ta ùmhail do'n eucoir, diom agus fearg;

9 Amhghar agus teanntachd air gach anam duine a ta deanamh uile, do'n Iudhach air tùs, agus mar an ceudna do'n Ghreugach.

10 Ach glòir, agus onoir, agus sìth, dò gach duine a nì maithe, do'n Iudhach air tùs, agus do'n Ghreugach mar an ceudna:

11 Oir cha 'n'eil spéis aig Dia do phearsa seach a chéile.

12 Oir a mheud 'sa pheacaich gun an lagh, sgriosar iad gun an lagh: agus a mheud 's a pheacaich fuidh 'n lagh, dìtear iad leis an lagh:

13 (Oir cha'n iad luchd-éisdeachd an lagha, a ta 'nam fireanaibh am

^h tusgaidh.

fianuis Dé. ach bithidh luch-deanamh an lagha air am fireanachadh a.

14 Oir an uair a ta na Cinnich aig nach 'eil lagh, a thaobh nàduir a' deanamh nan nithe a ta san lagh, air dhoibhsan a bhi gun lagh tha iad 'nan lagh dhoibh féin :

15 Muinntir a ta nochdadh obair an lagha scribedh 'nan cridheach-aibh, air bhi d'an coguis a' deanamh fianuis leo, agus an smuaintean eat-orra féin 'gan agairt, no a' gabhail an leithsgeil.)

16 San là anns an tabhair Dia breth air nithibh uaigneach dhaoine, a réir mo shoisgeilse, trid Iosa Crìosd.

17 Feuch, goirear Iudhach dhìot-sa, agus tha thu cur dòigh san lagh, agus a' deanamh uail a Dia ;

18 Agus is aithne dhuit a thoil, agus a ta thu a' dearbhadh nan nithe a's fearr, air dhuit bhi air do theagasg as an lagh.

19 Agus a ta thu dòchasach gur ceann-juilc thu féin do na dallaidh, solus dhoibhsan a ta an dorchadas.

20 Fear-foghlum do dhàoinibh neo-eagnaidh, fear-teagaisg do lean-abaibh, aig am bheil samhldh an eòlais agus na fìrinn a ta san lagh.

21 Thusa, uime sin, a ta teagasg neach eile, nach 'eil thu ga d' theagasg féin ? thusa a ta searmonachadh gun ghoid a dheanamh, am bheil thu ri goid ?

22 Thusa a deir gun adhaltrannas a dheanamh, am bheil thu deanamh adhaltrannais ? thusa le'n gràin iòdhola^d, am bheil thu ri naomh-ghoid ?

23 Thusa a ta deanamh uail as an lagh, an tabhair thu, le briseadh an lagha, easurram do Dhia ?

24 Oir a ta ainm Dhé a' faotainn toibheim d'ar taobhsa am measg nan Cinneach, mar a ta e scribedh.

25 Oir a ta tairbhe gu fìrinneach anns an timchioll-ghearradh, ma ghleidheas tu an lagh : ach ma's fear-brisidh an lagha thu, tha do thimchioll-ghearradh na neo-thimchioll-ghearradh dhuit.

26 Uime sin, ma ghleidheas an neo-thimchioll-ghearradh^e fireantachd an lagha, nach measar a neo-thimchioll-ghearradhsan mar thimchioll-ghearradh ?

27 Agus nach dit an neo-thimchioll-ghearradh thaobh nàduir, a ta a' coimhlionadh an lagha, thusa a

a air an saoradh, air an glanadh o chionta.

b a' gabhail tlachd do na nithibh.

c fear-sedlaidh.

d dealbhan.

e esan a tha neo-

thimchioll-ghearrta.

tha tre'n litir agus tre'n timchioll-ghearradh a'd' fhear-brisidh an lagha ?

28 Oir cha'n Iudhach esan, a tha mar sin o'n leth muigh ; agus cha 'n e sin an timchioll-ghearradh, a tha gu foillaiseach san fheoil.

29 Ach is Iudhach esan, a tha mar sin san taobh a stigh^f ; agus is e sin an timchioll-ghearradh a tha sa' chridhe, agus san spiorad, cha'n ann san litir, aig am bheil a chliu cha'n ann o dhaoinibh, ach o Dhia.

CAIB. III.

C IOD e uime sin barrachd an Iudhaich ? no ciod e tairbhe an timchioll-ghearraidh ?

1 Is mor sin air gach dòigh : air tús, do bhrìgh gur ann riu-san a dh'earbadh briathrag Dhé.

3 Oir ciod e sin ge nach do chreid cuid ? an dean am mi-chreidimhsan fìrinn Dhé gun éifeachd ?

4 Nar leigeadh Dia : ach biodh Dia fìor, agus gach duine 'na bhrèug-oire ; a réir mar a ta e scribedh, Chum gu bi thu ceart ann do bhrìathraibh, agus gu'n tabhair thu buaidh 'nuair a bheirear breth ort.

5 Ach ma mholas ar n-eucoirne fireantachd Dhé, ciod a deir sinn ? am bheil Dia eucorach a tha deanamh dioghaltais ? (labhran mar dhuine.)

6 Nar leigeadh Dia : no cionnus a bheil Dia breth air an t-saoghal ?

7 Oir ma ta fìrinn Dhé tre mo bhrèigse air a meudachadh chum a ghlòiresan ; c'ar son a ta mise air mo dhiteadh mar pheacach ?

8 Agus c'ar son nach dean sinn olc, chum gu'n d'thig maith as ? (mar a labhrar gu toibheumach um-ainne, agus mar a deir cuid gu bheil sinn ag ràdh) muinntir a tha an dìteadh a réir ceartais.

9 Ciod uime sin ? am bheil barrachd againne ? cha 'n'eil air aon chor : oir dhearbh sinn roimhe gu bheil araon na h-Iudhaich agus na Cinnich uile fuidh pheacadh ;

10 Mar a ta e scribedh, Cha 'n'eil ionracan ann, cha 'n'eil fìu a h-aon :

11 Cha 'n'eil neach ann a thuig-eas, cha 'n'eil neach ann a tha 'g iarraidh Dhé.

12 Chlaon iad uile as an t-slighe, tha iad uile mi-tharbhach, cha 'n'eil neach a tha deanamh maith, cha 'n'eil fìu a h-aon.

13 Is uaigh fhosgailte an scòrnach ; labhair iad cealg le'n teang-aibh ; tha nìmh nan nathrachan nimhe fuidh 'm bilibh :

f san ionad fholaichte.

z oracla.

14 Aig am bheil am beul làn do mhallachadh agus do sheirbhe.

15 *Tha* an cosa luath a dhòrtadh fola.

16 *Tha* léir-sgrìos agus truaighe 'nan slighibh :

17 Agus slighe na sìth cha b'aithne dhoibh.

18 Cha 'n'eil eagal Dé fa chomhair an sùl.

19 A nis tha fhios againn ge b'e nithe 'ta'n lagh a' labhairt, gur ann riu-san a ta fuidh 'n lagh a thae 'gan labhairt: chum gu druidear gach uile bheil, agus gu'm bi an saoghal uile buailteach do dhèidh Dé^a.

20 Uime sin, cha bhì feòil air bith air a fireanachadh^b, 'na fhianuis-san, tre oibribh an lagha : oir *is ann* tre an lagh a ta eòlas peacaidh.

21 Ach a nis tha fireantachd Dhé air a foillseachadh as eugmhais an lagha, a' faotainn fiannis o'n lagh agus o na fàidhibh ;

22 Eadhon fireantachd Dhé tre chreidimh Iosa Crìosd, do na h-uile, agus air na h-uile a chreideas ; oir cha 'n'eil eadar-dhealachadh ann :

23 Oir pheacaich na h-uile, agus tha iad air teachd gearr^c air glòir Dhé ;

24 Air dhoibh bhi air am fireanachadh gu saor le a ghràs, tre an t-saorsa a ta ann an Iosa Crìosd :

25 Neach a shònraich Dia 'na iobairt-réitich, trid creidimh 'na fhuil, chum fireantachd fhoillseachadh le maitheanas nam peacadh a chaidh seachad, tre fhad-fhulangas Dé ;

26 A dh'fhoillseachadh, *deiream*, fhìreantachd^d san san àm a ta làthair ; chum gu'm biodh e cothromach, agus gu'm fireanachaidh e an ti, a chreideas ann an Iosa.

27 C'ait uime sin *am bheil* uail ? Dhruideadh a mach i. Ciod e an lagh *leis an do dhruideadh a mach i?* an e lagh nan oibre ? Nì h-e ; ach tre lagh a' chreidimh.

28 Tha sinn uime sin a' meas gu bheil duine air fhìreanachadh tre chreidimh as eugmhais oibre an lagha.

29 An e Dia nan Iudhach a mhàin e ? Nach e mar an ceudna Dia nan Cinneach ? Gu deimhin nan Cinn-each mar an ceudna :

30 Do bhrìgh gur aon Dia, a dh'fhìreanaicheas^d an timchioll-ghearradh o chreidimh, agus an neo-

thimchioll - ghearradh tre chreidimh.

31 Am bheil sinn uime sin a' cur an lagha an neo-brìgh tre'n chreidimh ? Nar leigeadh Dia : ach a ta sinne a' neartachadh^e an lagha.

CAIB. IV.

CIOD ma ta a deir sinn a fhuair ar n-athair Abraham a réir na feòla ?

2 Oir ma dh'fhìreanaicheadh Abraham le oibribh, tha aobhar uail aige, ach cha'n ann a thaobh Dhé.

3 Oir ciod a deir an scriobtur ? Chreid Abraham Dia, agus mheasadh sin da mar fhìreantachd.

4 A nis do'n ti a nì obair cha'n ann mar ghean-maith^f a mheasar an tuarasdal, ach mar fhiachaibh.

5 Ach do'n ti nach dean obair, ach a ta creidsinn anns an ti a dh'fhìreanaicheas an duine mi-dhiadhaidh, measar a chreidimh mar fhìreantachd.

6 Amhuil mar a ta Daibhidh a' cur an cèill beannachadh an duine sin d'am meas Dia fireantachd as eugmhais oibre, ag ràdh,

7 Is beannuichte iadsan a fhuair maitheanas 'nan euceirtibh, agus aig am bheil am peacadh air am folach.

8 Is beannuichte an ti nach cuir an Tighearn peacadh as a leth.

9 Am bheil ma ta am beannachadh so *teachd* air an timchioll-ghearradh a *mhàin*, no mar an ceudna air an neo-thimchioll-ghearradh ? Oir deireamaid gu'n do mheasadh creidimh do Abraham mar fhìreantachd.

10 Cionnas ma ta a mheasadh *dha* e ? An ann an uair a bha e sa' timchioll-ghearradh, no san neo-thimchioll-ghearradh ? Cha'n ann san timchioll-ghearradh, ach san neo-thimchioll-ghearradh.

11 Agus fhuair e comhar an timchioll-ghearraidh, seula fireantachd a' chreidimh a bha aige san neo-thimchioll-ghearradh, chum gu'm biodh e 'na athair acasan uile a ta creidsinn san neo-thimchioll-ghearradh, chum gu measfadh fireantachd dhoibhsan mar an ceudna :

12 Agus 'na athair an timchioll-ghearraidh dhoibhsan, a ta ni a mhàin do'n timchioll-ghearradh, ach mar an ceudna a ta 'g imeachd ann an ceumaibh a' chreidimh sin ar n-Athar Abraham, a bha aige san neo-thimchioll-ghearradh.

13 Oir cha b'ann tre'n lagh a thugadh an gealladh do Abraham no d'a shìol, Gu'm biodh e 'na oighe air

^a ciontach am fianuis Dé.

^b saoradh, glanadh.

^c fa dheir-eadh, a dheidh-laimh.

^d a shaoras,

a ghairmeas glan.

^e a' daingneachadh.

^f mar fhàbhor.

an t-saoghal, ach tre fhìreantachd a' chreidimh.

14 Oir ma ta iadsan a bhuineas do'n lagh 'nan oighreachaibh, tha creidimh air a dheanamh dìomhain, agus an gealladh gun bhrìgh:

15 A chionn gu bheil an lagh ag oibreachadh feirge: oir far nach 'eil lagh, cha'n 'eil an sin briseadh lagha.

16 Uime sin is ann o chreidimh a ta 'n oighreachd, ionnas gu'm biodh i tre ghràs: chum gu'm biodh an gealladh daingean do'n t-sìol uile, ni h-ann a mhàin dhoibhsan, a bhuineas do'n lagh, ach mar an ceudna dhoibhsan, a bhuineas do chreidimh Abraham, neach is e ar n-athairne uile,

17 (A réir mar a ta e scriobhta, Dh'orduich mi thu a'd' athair mhòrain chinneach) 'na làthairse anns an do chreid e, eadhon Dia, a ta beothachadh nam marbh, agus a ta gairm nan nìthe sin nach 'eil idir ann mar gu'm biodh iad ann:

18 Neach an aghaidh dòchais a chreid an dòchas, chum gu'm biodh e na athair mhòrain chinneach; a réir mar a dubhradh, Mar so bìthidh do shliochd.

19 Agus air dha gun bhi anmhunn an creidimh, cha do chuir e an suim gu robh a chorp féin a nis marbh, air dha bhi timchioll ceud bliadhna dh'aois, no mairbhe bronn Shara.

20 Agus cha do chuir e an amharus gealladh Dhé le mi-chreidimh; ach bha e làidir an creidimh, a' tabhairt glòire do Dhia:

21 Agus bha làn-deimhin aige, an ti a thug an gealladh, gur comasach esan air a choimhlionadh.

22 Agus uime sin mheasadh so dhasan mar fhìreantachd.

23 A nis cha b'ann air a shonsan a mhàin a scriobhadh, gu'n do mheasadh so dha;

24 Ach air ar soinne mar an ceudna, d'am measar e, ma chreideas sinn annsan, a thog suas Iosa ar Tighearn o na marbhaibh,

25 A thugadh thairis air son ar ciontaidh, agus a thogadh suas a ris air son ar fireanachaidh.

CAIB. V.

UIME sin, air dhuinne bhi air ar fireanachadh a tre chreidimh, tha sìth againn ri Dia, trid ar Tighearn Iosa Crìosd.

2 Tre'm bheil againn mar an ceudna slighe tre chreidimh chum a' ghràis so anns am bheil sinn 'nar seasamh, agus a ta sinn a' deanamh

gairdeachais an dòchas b' glòire Dhé.

3 Agus cha'n e so a mhàin, ach a ta sinn mar an ceudna a' deanamh naill ann an trioblaidibh, do bhrìgh gu bheil fios againn gu'n oibrich trioblaid c' foighidin;

4 Agus foighidin, dearbhadh d; agus dearbhadh, dòchas:

5 Agus cha nàraich an dòchas, do bhrìgh gu bheil gràdh Dhé air a dhòrtadh a mach ann ar cridheach-aibh, tre'n Spiorad naomh a thugadh dhuinne.

6 Oir air dhuinne bhi fathast gun neart, an àm iomchuidh bhàsaich Crìosd air son nan daoine neo-dhiadhaidh.

7 Oire is gann a dh'fhuilingeas duine bàs air son duine chothrom-aich; ach theagamh gu'm biodh aig neach eigin do mhisnich eadhon bàs fhulang air son duine mhaith.

8 Ach a ta Dia a' moladh a ghràidh féin duinne, do bhrìgh an uair a bha sinn fathast 'nar peacachaibh gu'n d'fhuiling Crìosd bàs air ar son.

9 Is mòris mò, uime sin, air dhuinn a nis bhi air ar fireanachadh tre fhuil, a shaorarf tridsan o fheirg sinn.

10 Oir ma 'se, air bhi dhuinn 'nar naimhde, gu'n d'rinneadh réidh ri Dia sin tre bhàs a Mhic; is mòr is mò, air dhuinn bhi air ar deanamh réidh, a shaorar tre a bheatha sinn.

11 Agus ni h-e mhàin sin, ach a ta sinn a' deanamh gairdeachais an Dia, trid ar Tighearn Iosa Crìosd, trid an d'fhuair sinn a nis an réite.

12 Uime sin mar a thainig peacadh a steach do'n t-saoghal tre aon duine, agus bàs tre'n pheacadh; mar sin mar an ceudna thainig bàs air na h-uile dhaoineibh, do bhrìgh gu'n do pheacaich iad uile.

13 Oir gus an lagh, bha peacadh anns an t-saoghal: ach cha chuirear peacadh a leth dhaoine far nach 'eil lagh.

14 Gidheadh, rìoghaich am peacadh o Adhamh gu Maois, eadhon air an dream nach do pheacaich a réir coslais easumhlachd Adhaimh, neach is e samhladhs an ti ud a bha ri teachd:

15 Ach cha'n ann mar a' choire, a tha'n saor thiodhlac. Oir ma fhuair mòran bàs tre choire aois, is mòr is mò na sin a tha gràs Dhé, agus an thiodhlac tre ghràs a ta trid aon

b earbsa, dùil.

c àmhgar.

d fìdreachadh, fein-fhiosrachadh.

e A nis.

f thearnar, shabhalair.

g samhlauchas, comh-choslas, dealbh.

a saoradh, glenadh o chionta.

duine, Iosa Criosd, pailte do mhòran.

16 Agus ni h-ann mar tre aon duine a pheacaich ^a, mar sin a tha'n tabhartas: oir bha am breitheanas tre aon *choire*, chum dèidh: ach a ta'n saor thabhartas o mhòran chiontaibh chum fireanachaidh.

17 Oir ma's e is tre choire aon duine, gu'n do rioghaich am bàs tre h-aon, is mòr is mò na sin a rioghaicheas iadsan, a gheibh pailteas gràs, agus tabhartais na fireantachd, ann am beatha tre aon, *eadhon* Iosa Criosd.

18 Uime sin, mar trid aon chiontaibh a thainig breitheanas air na h-uile dhaoineibh chum dèidh, is amhuil sin mar an ceudna trid aon fhìreantachd, *thainig an saor thiodhlac* air na h-uile dhaoineibh chum fireanachaidh na beatha.

19 Oir mar trid eas-umhlachd aon duine a rinneadh mòran 'nam peacachaibh, is amhuil sin trid ùmhlachd aon duine a nithear mòran 'nam fireanaibh.

20 Ach thainig an lagh a steach, chum gu meudaichte a' choire: ach far an do mheudaicheadh am peacadh, bu ro-mhò a mheudaicheadh gràs.

21 Chum as mar a rioghaich am peacadh chum bàis, mar sin gu'n rioghaicheadh gràs tre fhìreantachd chum na beatha maireannaich, trid Iosa Criosd ar Tighearn.

CAIB. VI.

CIOD ma ta a deir sinn? Am buanaich sinn am peacadh, chum gu meudaichear gràs?

2 Nar leigeadh Dia: cionnus a dh'fheudas sinne a ta marbh do'n pheacadh, ar beatha a chaitheadh ni's faide ann?

3 Nach 'eil fhios agaibh, a mheud againn is a bhaisteadh ann an Iosa Criosd, gu'n do bhaisteadh chum a bhàis sinn?

4 Air an aobhar sin dh'adhlaicheadh sinn maraon ris tre'n bhaisteadh chum bàis: ionnas mar a thogadh Criosd suas o na marbhaibh le glòir an Athar, mar sin gu gluaisemaidne mar an ceudna ann an nuadhachd beatha.

5 Oir ma chaidh ar suidheachadh maraon ann an coslas a bhàis, bithidh sinn mar an ceudna air ar suidheachadh ann an coslas aiseirigh.

6 Air fhios so a bhi againn, gu bheil ar seann duine air a cheusadh maraon ris, ionnas gu'm biodh corp

a pheacaidh air a sgrìos, chum a so suas nach deanamaid seirbhis do'n pheacadh.

7 Oir an ti a fhuair bàs, rinneadh saor e o'n pheacadh.

8 A nis ma fhuair sinn bàs maraon ri Criosd, tha sinn a' creidsinn gu'm bi sinn beo maille ris mar an ceudna:

9 Air dhuinn fios a bhi againn, air do Chriosd éirigh o na marbhaibh, nach bàsaich e ni's mò; cha 'n'eil tighearnas aig a' bhàs ni's mò air.

10 Oir a mheud gu'n d'fhuair e bàs, is ann do'n pheacadh a fhuair e bàs aon uair a mhàin: ach a mheud gu bheil e beo, is ann do Dhia a ta e beo.

11 Mar sin mar an ceudna measaibhse gu bheil sibh féin gu deimhin marbh do'n pheacadh, ach beo do Dhia trid Iosa Criosd ar Tighearn.

12 Air an aobhar sin na rioghaicheadh am peacadh ann bhur corp bàsmhor, air choras gu'n d'thugadh sibh ùmhlachd dha 'na anamhiamhaibh.

13 Agus na tugaibh bhur buill 'nan armaibh eucorach do'n pheacadh; ach thugaibh sibh féin do Dhia, mar dhroing a ta beo o na marbhaibh, agus bhur buill 'nan armaibh fireantachd do Dhia.

14 Oir cha bhi aig a' pheacadh tighearnas oirbh: oir cha 'n'eil sibh fuaidh 'n lagh, ach fuaidh ghràs.

15 Ciod uime sin? am peacaich sinn, do bhrìgh nach 'eil sinn fuaidh 'n lagh ach fuaidh ghràs? Nar leigeadh Dia.

16 Nach 'eil fhios agaibh, an ti d'an toir sibh sibh féin mar sheirbhisich chum ùmhlachd, gur seirbhisich sibh do'n ti d'an dean sibh ùmhlachd; ma's ann do'n pheacadh chum bàis, no do ùmhlachd chum fireantachd.

17 Ach buidheachas do Dhia, an déigh dhuibh a bhi 'nar seirbhisich do'n pheacadh, gu'n d'thug sibh o bhur cridhe ùmhlachd do'n chumadh teagaisg sin, d'an d'thugadh sibh thairis e.

18 Air dhuibh ma ta bhi air bhur deanamh saor o'n pheacadh, rinn sibh seirbhis do'n fhìreantachd.

19 Tha mi labhairt mar dhuine, air son anmhuinneachd bhur feòla-sa: oir mar a thug sibh bhur buill mar sheirbhisich do neo-ghloine, agus do euceart chum euceirt, amhuil sin a nis thugaibh bhur buill mar sheirbhisich do'n fhìreantachd, chum naomhachd.

^a tre aon pheacadh. ^b trid chionta aon duine. ^c trid fhìreantachd aon. ^d cumhachd.

^e ris an do chomh-chumadh sibh, a thugadh dhuibh.

20 Oir an uair a bha sibh 'nar seirbhisich do'n pheacadh, bha sibh saor o'n fhìreantachd.

21 Air an aobhar sin ciod an toradh a bha agaibh an sin anns na nithibh sin, a ta nis a' cur nàire oirbh? oir is e crìoch nan nithe sin am bàs.

22 Ach a nis air dhuibh bhi saor o'n pheacadh, agus 'nar seirbhisich do Dhia, tha bhuir toradh agaibh chum naomhachd, agus a' chrìoch a' bheatha mhaireannach.

23 Oir is e tuarasdai a pheacaidh am bàs: ach is e saor thiodhlacadh a Dhé a' bheatha mhaireannach, trid Iosa Crìosd ar Tighearna.

CAIB. VII.

NACH 'eil fhios agaibh, a bhràithre, (oir is ann rìusan d'an àithne an lagh a ta mi labhairt) gu bheil tighearnas aig an lagh air duine, am fad is beo e?

2 Oir a' bhean a ta pòda ri fear, tha i ceangailte leis an lagh r'a fear am fad is beo e: ach ma gheibh a fear bàs, tha i fuasgailte o lagh a fir.

3 Uime sin am feadh is beo a fear, ma phòsar i ri fear eile, goirear ban-adhaltranach dhith: ach ma gheibh a fear bàs, tha i saor o'n lagh sin, air chor as nach ban-adhaltranach i, ge do robh i aig fear eile.

4 Air an aobhar sin, mo bhràithre, tha sibhse mar an ceudna marbh do'n lagh tre chorp Chrìosd; ionnas gu'm biodh sibh pòda ri fear eile, eadhon ris-san a thogadh o na marbhaibh, chum gu'n tugamaid toradh a mach do Dhia.

5 Oir an uair a bha sinn san fheòil, bha miannan nam peacadh, tre'n lagh, ag oibreachadh ann ar ballaibh, chum toradh a thoirt a mach gu bàs.

6 Ach a nis tha sinn air ar deanamh saor o'n lagh, air dha sin a bhi marbh leis 'na chumadh sinn; chum gu'n deanamaid seirbhis ann an nuadhachd spiorad, agus ni h-ann an seanachd na fìtreach.

7 Ciod uime sin a deir sinn? am bheil an lagh 'na pheacadh? Nar leigeadh Dia. Ni h-eadh, cha b' àithne dhomh peacadh, ach tre'n lagh: oir cha bhiodh eòlas agam air sannt, mur abradh an lagh. Na sannt-uich e.

8 Ach air do'n pheacadh fàth d a ghlacadh, tre'n àithne dh'oibrich e annam gach uile ghné an-tograidh: oir as eugmhais an lagha bha'm peacadh marbh.

9 Oir bha mise beo as eugmhais an

lagha uair-eigin: ach air teachd do'n àithne, dh'ath-bheothaich am peacadh agus fhuair mise bàs.

10 Agus an àithne a dh'orduich-eadh chum beatha, fhuairadh dhomh-sa chum bàis i.

11 Oir, air do'n pheacadh fàth a ghlacadh, tre'n àithne mheall e mi, agus le sin mharbh e mi.

12 Air an aobhar sin tha'n lagh naomha; agus a ta'n àithne naomha, agus cothromach, agus maith.

13 Uime sin an d'rinneadh an ni sin, a bha maith, 'na bhàs domhsa? Nar leigeadh Dia. Ach am peacadh, chum gu faicte gur peacadh e, ag oibreachadh bàis annamsa, leis an ni sin a ta maith; chum tre'n àithr gu'm fàsadh am peacadh ro phearach.

14 Oir a ta fhios againne gu bheil an lagh spioradail: ach a ta mise feòlmhor, air mo reiceadh fuigh'n pheacadh.

15 Oir an ni a ta mi deanamh, cha taitneach leam e: oir an ni a b' àill leam, cha'n e a dheanam; ach an ni a's fuathach leam, is e sin a ta mise a' deanamh.

16 Uime sin ma ta mi deanamh an ni nach b' àill leam, tha mi 'g aontachadh leis an lagh, gu bheil e maith.

17 A nis ma ta cha mhise ni's mò a tha deanamh so, ach am peacadh, a tha gabhail còmhnuidh annam.

18 Oir a ta fhios agam, annamsa (sin ri ràdh, ann am fheòil) nach 'eil maith sam bith a' gabhail còmhnuidh: oir tha'n toil a làthair maille rium, ach dèigh sam dìth chum maith a dheanamh ni faigheam.

19 Oir ni'n deanam am maith bu mhiann leam: ach an t-olc nach b' àill leam, is e sin a ta mi a' deanamh.

20 A nis ma ta mi a' deanamh an ni nach b' àill leam, cha mhise ni's mò a ta deanamh so, ach am peacadh, a tha gabhail còmhnuidh annam.

21 Uime sin tha mi faotainn lagha, 'n uair a b' àill leam am maith a dheanamh, gu bheil an t-olc a làthair agam.

22 Oir a ta tlachd agam an lagh Dhé, a réir an duine an taobh a stigh.

23 Ach tha m' faicinn lagha eile a'm' bhallaibh a' cogadh an aghaidh lagha m'inntinn, agus ga m' thabhairt am bruid do lagh a' pheacaidh, a ta ann am bhallaibh.

24 Och is duine truagh mi! cò a shaoras mi o chorp a' bhàis so?

25 Tha mi toirt buidheachais do Dhia^f, trid Iosa Crìosd ar Tighearna.

e leigte ris.

f Ghràs Dhé.

a ghibht.
bàsachadh san ni.
d cothrom.

b air dhuinn
c miannuich.

Uime sin, tha mise féin leis an inntinn a' deanamh seirbhis do lagh Dhé, ach leis an fheòil do lagh a' pheacaidh.

CAIB. VIII.

AIR an aobhar sin cha 'n 'eil a nis dìteadh sam bith do 'n dream sin, a tha ann an Iosa Criosd, a tha gluasad a ni h-ann a réir na feòla, ach a réir an Spioraid.

2 Oir shaor lagh Spioraid na beatha, ann an Iosa Criosd, mise o lagh a' pheacaidh agus a' bhàis.

3 Oir an nì nach robh an comas do 'n lagh a dheanamh, do bhrìgh gu robh e anmhunn tre 'n fheòil, ag cur a Mhic féin do Dhia an coslas feòla geacaich, agus 'na *ìobairt* air son peacaidh, dhùt e am peacadh san fheòil:

4 Chum gu'm biodh fìreantachd an lagha air a coimhlionadh annainne, a tha gluasad cha 'n ann a réir na feòla, ach a réir an Spioraid.

5 Oir an dream a ta a réir na feòla, tha an aire air na nithibh sin a bhuineas do 'n fheòil; ach an dream a ta a réir an Spioraid, air na nithibh sin a bhuineas do 'n Spiorad.

6 Oir an inntinn fheòlmhor is bàs i; ach an inntinn spioradail is beatha agus sìothchaint i:

7 Do bhrìgh gur naimhdeas an inntinn fheòlmhor an aghaidh Dhé; oir cha 'n 'eil i ùmhal do lagh Dhé, is cha mhò a tha 'n comas d'i bhi.

8 Uime sin, cha'n urrainn iadsan, a tha san fheòil, Dia a thoileachadh.

9 Ach cha 'n 'eil sibhse san fheòil, ach san Spiorad, ma tha Spiorad Dhé a' gabhail còmhnuidh annaibh. A nis mar 'eil Spiorad Chrìosd aig neach, cha bhuin e dha.

10 Agus ma tha Criosd annaibh, tha'n corp marbh gu deimhin a thaobh peacaidh; ach is beatha an spiorad a thaobh b' fìreantachd.

11 Ach ma tha Spiorad an ti a thog Iosa o na marbhaibh, a' gabhail còmhnuidh annaibh, an ti a thog Criosd o na marbhaibh, beothaichidh e mar an ceudna bhuir cuirp bhàsmhor-sa, tre a Spioradsan, a ta chòmhnuidh annaibh.

12 Uime sin, a bhràithre, tha sinn fo fhiachaibh, cha'n ann do 'n fheòil, chum ar beatha a chaitheadh a réir na feòla.

13 Oir ma chaitheas sibh bhuir beatha a réir na feòla, gheibh sibh bàs: ach ma mharbhas sibh tre 'n Spiorad gnìomhara na colla, bithidh sibh beo.

14 Oir a mheud 'sa ta air an treòrachadh le Spiorad Dhé, is iad mic Dhé.

15 Oir cha d'fhuair sibh Spiorad na daorsa a ris chum eagail; ach fhuair sibh Spiorad na h-uchd-mhacachd, tre an glaoch e sinn, Abba, Athair.

16 Tha an Spiorad féin a' deanamh fianuis maraon r'ar spioradne, gur sinn clann Dhé.

17 Agus ma's clann, is oighreachan; oighreachan air Dia, agus comh-oighreachan maille ri Criosd: ma 'se 's gu'm fuiling sinn maille ris, chum gu glòraichear maraon ris sinn mar an ceudna.

18 Oir measam, chan fhu fulangais na h-aimsir a talàthair an *coimhmeas* ris a' ghloir a dh'f'hoillsichear annainn.

19 Oir a ta dùil dhùrachach a' chruthachaidh a' feitheamh ri foill-seachadh cloinne Dhé.

20 Oir chuireadh an cruthachadh fuidh dhìomhanas, cha'n ann le thoil, ach tridsan a chuir fuidh dhìomhanas e;

21 An dòchas gu 'n saorar an cruthachadh féin fòs o dhaorsa na truàillidheachd, gu saorsa glòrmhor cloinne Dhé.

22 Oir a ta fhios againne gu bheil an cruthachadh uile e 'g osnaich, agus am péin gu léir, mar mhnai ri saothair, gus an àm so:

23 Agus cha 'n e so a mhàin, ach sinn féin mar an ceudna, aig am bheil ceud thoradh an Spioraid, tha eadhon sinne ag osnaich annainn féin, a' feitheamh ris an uchd-mhacachd, eadhon saorsa ar cuirp.

24 Oir is ann le dòchas a shaorar sinn: ach dòchas a chithear, cha dòchas e: oir e'ar son a bhios dòchas aig duine ris an nì a ta e faicinn?

25 Ach ma ta dòchas f'againn ris an nì nach 'eil sinn a' faicinn, feithidh sinn gu foighidneach ris.

26 Tha an Spiorad féin mar an ceudna a' deanamh còmhnaidh le'r n-anmhuinneachd: oir cha'n aithne dhuinn ciod a ghuidheamaid mar bu chòir dhuinn: ach a ta an Spiorad féin a' deanamh eadar-ghuidhe g air ar son le osnaibh do-labhairt.

27 Agus is aithne dhasan a ta rannsachadh nan cridheachan ciod i inntinn an Spioraid, do bhrìgh gu bheil e a' deanamh eadar-ghuidhe air son nan naomh a réir *toil* Dé.

28 Agus a ta fhios againn gu'n

a a' siubhal, ag imeachd.
b trid, air sgàth.

c eigh, gairm.

e gach uile chreutair.

g guidhe.

d a' chreutair.

f suil.

comh-oibrich na h-uile nithe chum maith, do'n dream aig am bheil gràdh do Dhia, *eadhon* dhoibhsan, a ghairmeadh a réir a rùin.

29 Oir an dream a roimh-aithnich e, roimh-orduich e iad mar an ceudna *chum bhi* comh-chosmuil ri dealbh a Mhic, chum gu'm biodh esan 'na cheud-ghin am measg mòrain bhràithre.

30 Agus an dream a roimh-orduich e, ghairm e iad mar an ceudna: agus an dream a ghairm e, dh'fhìreanaich e mar an ceudna: agus an dream a dh'fhìreanaich e, ghloirach e mar an ceudna.

31 Ciod uime sin a deir sinn ris na nithibh sin? Ma ta Dia feinn, cò dh'fheudas bhi 'nar n-aghaidh?

32 An ti nach do chaomhain a Mhac féin, ach a thug thairis e air ar soin-ne uile, cionnus maille ris-san nach tabhair e mar an ceudna dhuinn gu saor na h-uile nithe?

33 Cò chuireas coire sam bith a leth daoine taghta Dhé? 'Se Dia a dh'fhìreanaicheas a.

34 Cò a dhìteas? 'Se Crìosd a fhuair bàs, seadh tuilleadh fòs, a dh'èirich a ris, agus a ta air deas làimh Dhé, neach a ta mar an ceudna a' deanamh eadar-ghuidhe air ar soinne.

35 Cò sgaras b sinn o ghràdh Chrìosd? an dean trioblaid, no àmhghar, no geur-leanmhuinn, no gorta, no ìomnochduigh, no cunnart, no claidheamh?

36 (A réir mar a ta e scrìobhta, Air do shonsa mharbhadh sinn rè an là; mheasadh sinn mar chaoraich chum marbhaidh.)

37 Ni h-eadh, ach anns na nithibh sin uile tha sinn a' toirt tuilleadh agus buaidh, tridsan a ghràdhaich sinn.

38 Oir a ta dearbh-bheachd agam, nach bi bàs, no beatha, no aingil, no uachdaranachda, no cumhachda, no nithe a ta làthair, no nithe a ta ri teachd,

39 No àirde, no doimhne, no creut-air sam bith eile; comasach air sinne a sgaradh o ghràdh Dhé, a ta ann an Iosa Crìosd ar Tighearn.

CAIB. IX.

A DEIREAM an fhìrinn ann an Crìosd, nìor dheanam breug, (air bhi do m' choguis a' deanamh fianuis domh san Spiorad naomh.)

2 Gu bheil doilgheas mòr orm, agus cràdh air mo chridhe an còmhluidh.

3 Oir ghuidhinn mi féin a bhi

a a shuoras, a' ghirameas glan o chionta.

b dhealaichteas.

dealaichte o Chrìosd, air son mo bhràithre, mo luchd-dàimh a thaobh na feòla:

4 A ta 'nan Israelich; d'am buin an uchd-mhacachd agus a' ghlòir, agus na coimh-oheangail, agus tabhairt an làgha, agus seirbhis Dé, agus na geallanna;

5 D'am buin na h-aithriche, agus o'm bheil Crìosd a thaobh na feòla, neach is e Dia os ceann nan uile, beannuichte gu sìorruidh. Amen.

6 Cha'n e gu bheil focal Dé gun éifeachd. Oir cha'n Israelich iadsan uile, a ta o Israel:

7 Agus nì mò do bhrìgh gur slìochd do Abraham iad, a ta iad uile 'nan cloinn: ach ann an Isaac ainmichear do shìol.

8 Is e sin ri ràdh, Cha'n iad clann na feòla clann Dhé: is iad clann a' gheallaidh a mheasar mar shìol.

9 Oir is e so focal a' gheallaidh, A réir an àm so^d thig mi, agus bithidh mac aig Sara.

10 Agus cha'n e mhàin so, ach Rebeca mar an ceudna 'nuair a thoirrcheadh i o aon, *eadhon* Isaac ar n-athairne.

11 (Oir mun do rugadh na naoidheana, agus mun d'rinn iad maith no olc, chum gu'm biodh rùn Dé a réir an taghaidh seasmhach, cha'n ann o oibribh, ach o'n ti a ghairmeas.)

12 A dubhradh rithe, Ni an neach a's seine seirbhis do'n neach a's òige.

13 A réir mar a ta e scrìobhta, Ghràdhaich mi Jacob, ach dh'fhuath-aich mi Esau.

14 Ciod a deir sinn ma ta? an bheil eucoir maille ri Dia? Nar leig-cadh Dia.

15 Oir a deir e ri Maois, Ni mi tròcair, air an neach air an dean mi tròcair, agus gabhaidh mi truas do'n neach d'an gabh mi truas.

16 Uime sin cha'n ann o'n ti leis an àill, no o'n ti a ruitheas, ach o Dhia a nì tròcair.

17 Oir a deir an scrìobtuir ri Pharaoh, Is ann chum na crìche so féin a thog mi suas thu, chum gu'm foillsichinn mo chumhachd annad, agus chum gu'm biodh m'ainm ìomraideach air feadh na talmhainn uile.

18 Uime sin, nì e tròcair air an ti a's àill leis, agus an ti a's àill leis cruaidhichidh se.

19 A deir tù ma ta rium, C'ar son a ta e ma seadh a' faghail croin? oir cò a chuir an aghaidh a thoile?

20 Ni h-eadh ach, O a dhuine,

c malluichte.

d Air an àm so.

cò thusa a ta tagradh an aghaidh Dhé? An abair an ni a chumadh ris an ti a chum e, C'ar son a rinn thu mi mar so?

21 Nach 'eil cumbachd aig a' chriadh-fhear^a air a' chriadh, ionnas gu'n deanadh e do'n aon mheall aon soitheach chum onoir, agus soith-each eile chum eas-ònoir.

22 Cìod ma's e, air bhi do Dhia toileach fhearg a nochdadh, agus a chumhachd a dheanamh aithnichte, gu'n d'fhuiling^b e le mòr fhad-fhulangas soithiche na feirge air an ulluchadh chum sgrìos:

23 Agus chum gu'n deanadh e aithnichte saibhreas a ghloire air soithichibh na tròcair, a dh'ulluich e roimh-làimh chum gloire?

24 Eadhon sinne a ghairm e, cha'n e mhàin do na h-Iudhachaibh, ach mar an ceudna do na Cinneachaibh.

25 Mar a deir e mar an ceudna ann an Osee, Goididh mi mo phobull diubhsan nach robh 'nam pobull domh; agus *bean* ghràdhach dh'ise, nach robh gràdhach.

26 Agus tarlaidh, anns an ionad san dubhradh riu, Cha sibh mo phobullsa, an sin gu'n goirear Clann an Dé bheo dhiubh.

27 Tha Esaias mar an ceudna ag éigheach mu thimchioll Israeil, Ge do tha àireamh chloinn Israeil mar ghaineamh na fairge, is fuigheall a thearnar.

28 Oir crìochnaichidh e an obair, agus gearraidh e goididh an ceartas: do bhrìgh gu'n dean ad Tighearn obair ghoirid air an talamh.

29 Agus mar a thubhairt Esaias roimhe, Mur fàgadh Tighearn nan sluagh sìol againne, dheantadh sinn mar Shodom, agus bhitheamaid cosmhuil ri Gomorrha.

30 Cìod a deir sinn ma seadh? Gu'n d'ràinig na Cinnich, nach robh a' leantuinn fireantachd, air fireantachd, eadhon an fhìreantachd a ta o chreidimh:

31 Ach cha do ràinig Israel, a bha leantuinn lagha na fireantachd, air lagh na fireantachd.

32 C'ar son? A chionn nach ann o chreidimh, ach mar gu'm b'ann o oibribh an lagha a dh'iarr iad i: oir thuislich iad air a' chloich-thuislidh sin;

33 Mar a ta e sgrìobhta, Feuch, cuiream ann an Sion clach-thuislidh, agus carruig oibbheim: agus gach neach a chreideas annsan, cha chuir-e ar gu nàir e.

CAIB. X.

A BHRAITHRE, is e dùrachd mo chridhe, agus m'ùrnuigh ri Dia air son Israeil, gu'm biodh iad air an tearnachd.

2 Oir a ta mi deanamh fianui doibh, gu bheil eude aca thaobh Dhé, ach cha'n ann a réir eòlais.

3 Oir air dhoibh bhi aineolach air fireantachd Dhé, agus ag iarraidh am fireantachd fèin a chuir air chois, cha do strìochd^f iad do fhìreantachd Dhé.

4 Oir is e Crìosd crìoch an lagha, chum fireantachd do gach neach a chreideas.

5 Oir a ta Maois a' cur an céill na fìreantachd a ta o'n lagh, eadhon an duine a ni na nithe sin, gu'm bi e beo leo.

6 Ach mar so deir an fhìreantachd a ta o chreidimh. Na abair ann do chridhe, Cò théid suas air nèamh? (sin r'a ràdh, a thoirt Chrìosd anuas;)

7 No, Cò a théid sìos do'n doimhne? (sin r'a ràdh, a thoirt Chrìosd a rìs air ais o na marbhaibh;)

8 Ach cìod a deir i? Tha 'm focal am fagus duit, ann do bheul, agus ann do chridhe: 'se sin focal a' chreidimh, a tha sinne a' searmonachadh,

9 Ma dh'aidicheas tìle d' bheul an Tighearn Iosa, agus ma chreideas tu ann do chridhe, gu'n do thog Dia o na marbhaibh e, gu'n saorar thu.

10 Oir is ann leis a' chridhe a chreidear chum fireantachd, agus leis a' bheul a dh'aidichear chum slàinte.

11 Oir a deir an sgrìobtuir, Ge b'e neach a chreideas annsan, cha nàraichear e.

12 Oir cha 'n'eil eadar-dhealachadh eadar an t-Iudhach agus an Greugach: oir an t-aon Tighearn a ta os cionn nan uile, tha e saibhir do na h-uile, a ghairmeas air.

13 Oir ge b'e neach a ghairmeas air ainm an Tighearna, tearnar e.

14 Ach cionnus a ghairmeas iad airsan anns nach do chreid iad? agus cionnus a chreidas iad anns an ti air nach cual iad *iomradh*? agus cionnus a chluinneas iad gun searmonuiche?

15 Agus cionnus a nì iad searmoin, mur cuir-e iad? mar a ta e sgrìobhta, Cia sgiamhach cosa na muinntir sin, a ta searmonachadh soisgeil^z na sìth, a ta toirt sgéil aoibhneich air nìthibh maithe!

16 Ach cha robh iad uile òmhal

^a fear deanamh shoithiche creadha.
^b gu'n do ghiùlain. ^c fireantachd.

^d làn toil,
^f ghéill.

^e teas-ghràdh.
^z soisgeulachadh.

do'n t-soisgeul. Oir a deir Esaias, A Thighearn, cò a chreid ar n-aithris-ne a'?

17 Uime sin, is ann o éisdeachd a thig creidimh, agus éisdeachd tre fhocal Dé.

18 Ach a deiream, Nach cual iad? Chuala gu deimhin, chaidh fuaim air feadh gach tìre a mach, agus am briathra gu iomallaibh an domhain.

19 Ach a deiream, Nach robh fios aig Israel? Air tùs, a deir Maois, Cuiridh mi eud oirbh le Cinneach nach 'eil 'nan Cinneach, agus le Cinneach neo-thuigseach cuiridh mi fearg oirbh.

20 Ach a ta Esaias ro dhàna, agus a deir e, Fhuaradh mi leo-san nach d'iarr mi; dh'fhoillsicheadh mi dhoibhsan, nach d'fhiosraich air mo shon.

21 Ach ri Israel a deir e, Shìn mi mach mo làmhnan rè an là gu h-iomlan ri pobull eas-ùmhail, agus a labhras a'm' aghaidh.

CAIB. XI.

A DEIREAM ma seadh, An do thilg Dia a phobull uaidh? Nar leigeadh Dia. Oir is Israeleach mise féin maran ceudna, do shliochd Abraham, do thréibh Bheniamin.

2 Cha do thilg Dia uaidh a phobull a roimh-aithnich e. Nach 'eil fhios agaibh ciod e a deir an scriobtuir mu Elias? cionnus a te e a' deanamh eadar-ghuidhe^b ri Dia an aghaidh Israeil, ag ràdh,

3 A Thighearn, mharbh iad t'fhàidean, agus leag iad sìos t'altairean; agus dh'fhàgadh mise a'm' aonar, agus tha iad ag iarraidh mi'anama.

4 Ach ciod a deir freagradh Dé ris, Dh'fhàg mi dhomh féin seachd mìle fear, nach do lùb an glùn do dhealbh Bhaail.

5 Agus mar sin mar an ceudna tha san àm so a làthair fuigheall a réir taghaidh a' ghràis.

6 Agus ma's ann tre ghràs, cha'n ann o oibribh ni's mò: no cha ghràs a sin suas gras. Ach ma's ann o oibribh, cha'n ann o ghràs a sin suas: no cha'n obair a sin suas obair.

7 Ciod ma seadh? An ni sin a ta Israel ag iarraidh, cha do ràinig e air; ach ràinig an taghadh air, agus chaidh a' chuid eile a dhalladh:

8 Mar a te e scriobhta, Thug Dia dhoibh spioradna suaine, sùile chum nach faicadh iad, agus cluasa chum nach cluinneadh iad, gus an là an diugh.

9 Agus a deir Daibhidh, Biodh am

bord mar ribe, agus mar inneal-glacaidh, agus mar cheap-tuislidh, agus mar dhiol-thuarasdal dhoibh.

10 Biodh an sùilean air an dorchachadh, chum nach faic iad; agus crom-sa an druim an còmhnuidh.

11 A deiream uime sin, An do thuislich iad ionnas gu'n tuiteadb iad? Nar leigeadh Dia: ach tre an tuiteamsan tha slàinte air teachd chum nan Cinneach, chum iadsan a bhrosnachadh gu h-eud.

12 Ma's an tuiteamsan saibhreas an domhain, agus an lughdachadh saibhreas nan Cinneach; cia's mò na sin a bhitheas an lànachd?

13 Oir is ann ribhse a labhram, a Chinneacha; do bhrìgh gur mi abstol nan Cinneach, tha mi toirt urraim do m'dhreuchd^c.

14 Ma dh'fheudas mi air chor sam bith mo choimh-fheòil a bhrosnachadh gu h-eud, agus gu'n tearuinn mi dream àraidh dhiubh.

15 Oir ma's e'n tilgeadh san air falbh rèiteachadh an domhain; ciod e an ath-ghabhail, ach beatha o na marbhaibh?

16 Oir ma ta an ceud-thoradh naomha, tha am meall naomha mar an ceudna: agus ma ta an fhreumh naomha, tha na geuga mar sin mar an ceudna.

17 Agus ma ta cuid do na geng-aibh air am briseadh dheth, agus gu bheil thusa, a bha a'd' chrann-ola fiadhaich, air do shuidheachadh 'nam measg, agus maille riu a' faotainn comh-pairt do fhrèimh agus do reamhrachd a' chroinn-ola;

18 Na dean uail an aghaidh nan geng: ach ma ni thu uail 'nan aghaidh, cha tusa a dh'iomchaires an fhreumh, ach an fhreumh thusa.

19 A deir tu uime sin, Bhriseadh dheth na geuga, chum gu suidhichte mise 'nan àit.

20 Ro mhaith; air son am mi-chreidimh bhriseadh iadsan dheth, agus a ta thusa a's seasamh tre chreidimh. Na bi àrd inntinneach, ach fa eagal.

21 Oir mur do chaomhain Dia na geuga nàdurra, biodh eagal ort nach caomhain e thusa mar an ceudna.

22 Feuch uime sin maitheas agus geur cheartas Dé: geur cheartas d'an taobhsan a thuit; ach do d' thaobhsa, maitheas, ma bhunaicheas tu 'na mhaithreas; agus mur bunaich, gearrar dheth thusa mar an ceudna.

23 Agus suidhichear iadsan mar an ceudna, mur bunaich iad 'nam

^a na chuat e uainne. ^b a' tagradh.

^c oifig.

mi-chreidimh : oir a ta Dia comasach air an suidheachadh a ris.

24 Oir ma ghearradh thusa as a' chrann-ola, a bha fiadhaich a thaobh nàduir, agus gu'n do shuidhicheadh annan deadh chrann-ola thu an aghaidh nàduir ; cia mòr is mò na sin a shuidhichear na *geuga* nàdurra 'nan crann-ola féin ?

25 Oir cha b' àill leam, a bhràithre, sibhse bhi aineolach air an rùn-diombair so (chum nach biodh sibh glie 'nar barail féin) gu'n do tharladh doille ann an cuid do Israel, gus an d'thig iomlanachd nan Cinneach a steach.

26 Agus mar sin bithidh Israel uile air an slànuchadh : mar a ta e scrìobhta, Thig am Fear-saoraidh o Shìon, agus tionndadhaidh e mi-dhiadhachd o Iacob.

27 Oir is e so mochomh-cheangal ri, 'nuair a bheir mi air falbh am peacanna.

28 Thaobh an t-soisgeil, is naimhdean iad air bhur sonsa : ach a thaobh an taghaich, *tha iad* gràdhaichte air son nan aithriche.

29 Oir a ta tiodhlacan agus gairm Dhé gun aithreachas.

30 Oir mar a bha sibhse roimhe so eas-ùmhail do Dhia, ach a nis a fhuair sibh tròcair trid am mi-chreidimhsan :

31 Amhuil sin a ta iadsan san àm so eas-ùmhail, chum trid bhur tròcairse gu 'm faigh iad tròcair mar an ceudna.

32 Oir dhruid Dia iad uile ann am mi-chreidimh, chum tròcair a dheanamh air na h-uile.

33 O doimhne saibhris araon gliocais agus eòlais Dé ! Cia dorannsachaidh a bhreitheanais, agus do-lorgachaidh a shlighean !

34 Oir cò aig an robh fios inntinn an Tighearna, no cò bu chomhairleach dha ?

35 No cò thug dha air tùs, agus a làn-diolar a ris dha e ?

36 Oir is ann uaitheasan agus trid-san, agus air a shonsan a ta na h-uile nithe : dhasan *gu robh* gloir gu sìorruidh. Amen.

CAIB. XII.

AIR an aobhar sin guidheam oirbh, a bhràithre, tre thròcairibh Dhé, bhur cuirp a thabhairt 'nam beo-lobairt, naomha, thaitnich do Dhia, *ni a's e* bhur seirbhis ceusonta.

2 Agus na bithibh air bhur cumadh ris an t-saoghal so : ach bithibh

a *cha do chreid iadsan.*

b *casumhlachd.*

c *aoradh.*

air bhur cruth-atharrachadh trè atn-uadhachadh bhur n-inntinn, chum gu'n dearbh sibh ciod i toil mhaith, thaitneach, agus dhiongmhalta sin Dhé.

3 Oir a deiream, trid a' ghràis a thugadh dhomhsa, ris gach neach 'nar measg, gun smuaineachadh *uime féin* ni's àirde na 's còir dha smuaineachadh ; ach smuaineachadh am measarrachd, a réir mar a roim Dia ris gach neach tomhas a' chreidimh.

4 Oir mar a ta mòran bhall againn ann an aon chorp, agus nach e'n t-aon ghnìomh e a th'aig gach ball :

5 Amhuil sin ge do tha sinne 'nar mòran, is aon chorp ann an Crìosd sinn, agus is buill sinn gach aon fa leth d'a chèile.

6 Uime sin, air bhi do thiodhachaidh againn, eadar-dhealaichte f a réir a' ghràis a thugadh dhuinn, ma's fàidheadaireachd, *deanamuid fàidheadaireachd* a réir tomhais a' chreidimh :

7 No ma's frithealadh, *thugamaid aire* d'ar fr thealadh ; no an ti a theagaisgeas, *thugadh e aire* d'a theagasg ;

8 No an ti a bheir earail, *thugadh e aire* d'a earail : an ti a roinneas an *déirc*, *roinneadh e i* an treibh-dhèireachd ; an ti a riaghas, *deanadh se e maille ri dùrachd* ; an ti a ni tròcair, *deanadh se e* gun suilbhir.

9 Biodh bhur gràdh gun cheilg. Biodh gràin agaibh do'n olc, lean-aibh gu dlùth ris an ni a tha maith.

10 Bithibh teo-chridheach d'a chèile le gràdh bràthaireil, ann an urram a toirt toisich gach aon d'a chèile :

11 Gun bhi leasg ann an gnoth-uichibh : dùrachdach i 'nar spiorad ; a' deanamh seirbhis do'n Tighearna :

12 A' deanamh gairdeachais an dòchas : foighidneach an trioblaid ; maireannach ann an ùrnuigh :

13 A' comh-roinn ri uireasbhuidh nan naomh ; a' gnàthachadh aoidheachd.

14 Beannuichibh an dream a ta deanamh geur-leanmhuinn oirbh : beannuichibh, agus na mallachibh.

15 Deanaibh gairdeachas maille rìusan, a ta ri gairdeachas, agus caoidh maille rìusan, a ta ri caoidh.

16 Bithibh a dh'aon rùn d'a chèile. Na biodh bhur cion air aith-

d *stuaim.*

e *obair, oifig*

f *eagsamhuil.*

g *comhairle.* h *aon-shilltachd.*

i *beothail, faobharach.*

j *inntinn, toil.*

ibh àrd^a, ach cuiribh sibh féin an comh-inbhe riu-san a ta íosal. Na bithibh glic 'nar barail féin.

17 Na iocaibh olc air son uile do dhuine sam bith. Ulluichibh nithe ciataffach am fianuis nan uile dhaoine.

18 Ma dh'fheudas e bhi, mheud 's a ta e'n comas duibh, bithibh ansith ris na h-uile dhaoineibh.

19 A chàirde gràdhach, na dean-aibh dioghaltas air bhurson féin, ach thugaibh àit do'n fheirg: oir a ta e scrìobhta, Is leamsa an dioghaltas: iocaidh mi, deir an Tighearn.

20 Uime sin, ma bhios do nàmhaid ocrach, thoir biadh dha; ma bhios e tairmhor^b, thoir deoch dha: oir le so a dheanamh càrnaidh tu eibhle teine air a cheann.

21 Na d'thugadh an t-olc buaidh ort, ach beir-sa buaidh air an olc leis a' mhaith.

CAIB. XIII.

BIODH gach anam^c ùmhal do na h-àrd chumhachdaibh. Oir cha 'n'eil cumhachd ann ach o Dhia: agus na cumhachdan a ta ann, is ann le Dia^d a dh'orduicheadh iad.

2 Air an aobhar sin ge b'e air bith a chuireas an aghaidh a' chumhachd, tha e cur an aghaidh orduigh Dhé: agus iadsan a chuireas 'na aghaidh, gheibh iad breitheanas^e dhoibh féin.

3 Oir cha 'n'eil uachdarain 'nan aobhar eagail do dheadh oibrìbh, ach do dhroch oibrìbh. Uime sin am miann leat bhi gun eagal an uachdarain ort? dean am maith, agus gheibh thu cliu uait.

4 Oir is esan seirbhiseach Dhé chum maith dhuit. Ach ma ni thu an t-olc, biodh eagal ort; oir cha'n ann gu dìomhain a tha e giùlan a' chlàidheimh: oir is e seirbhiseach Dhé e, 'na dhioghaltair feirge air an ti, a ni olc.

5 Uime sin, is éigin bhi ùmhal, ni h-ann a mhàin air son feirge, ach mar an ceudna air son coguis.

6 Oir air an aobhar so tha sibh mar an ceudna a' toirt cìs dhoibh: oir is iad seirbhisich Dhé iad, a slor-fheitheamh air an ni so féin.

7 Air an aobhar sin thugaibh do gach neach an dlìghe féin: càin dhasan d'an dlighear càin, cìs dhasan d'an dlighear cìs, eagal dhasan d'an dlighear eagal, agus urram dhasan d'an dlighear urram.

8 Na biodh fiacha sam bith aig aon neach oirbh, ach a mhàin a chéile

a ghràdhachadh: oir an ti aig am bheil gràdh do neach eile, choimhlion e an lagh.

9 Oir an ni so, Na dean adhal-trannas, Na dean mortadh, Na goid, Na dean fianuis bhréige, Na sanntaich, agus ma ta àithne sam bith eile ann, tha i air a cur sìos gu h-aithghearr fuidh 'n fhocal so, Gràdhaich do choimhearsnach mar thu féin.

10 Cha dean gràdh lochd do choimhearsnach: air an aobhar sin is e an gràdh coimhlionadh an lagha.

11 Agus so, air dhuibh fios na h-aimsir a bhi agaibh, gur mithich dhuinn a nis mosgladh o chodal: oir a ta ar slàinte nis ni's faisge na 'nuair a chreid sinn.

12 Tha cuid mhòr do'n oidhche air dol tharuiun, tha an là am fagus: uime sin cuireamaid dhinn oibre an dorchadais, agus cuireamaid umainn armachd^f an t-solais.

13 Gluaiseamaid gu cubhaidh mar anns an là; cha'n ann an ruidhteir-eachd^g agus am misg, no an seomradaireachd agus am macnus, no an aisith agus am farmad.

14 Ach cuiribh umaibh an Tighearn Iosa Crìosd, agus na deanaibh ullachadh air son na feòla, chum a h-anamhianna a choimhlionadh.

CAIB. XIV.

GABHAIBH ris an neach a ta anmhunn^h sa' chreidimh, ach ni h-ann chum deasboireachd amharusach.

2 Oir a ta h-aon a' creidsinn gu'm feud e na h-uile nithe itheadh: ach a ta esan a ta anmhunn ag itheadh luibheanna.

3 Na deanadh esan, a ta 'g itheadh, tàir airsan nach 'eil ag itheadh; agus na tugadh esan, nach 'eil ag itheadh, breth air an ti a dh'itheas: oir ghabh Dia ris.

4 Cò thusa a ta toirt breth air seirbhiseach duin' eile? d'a mhaighstir féin seasaidd, no tuitidh e: seadh, cumar suas e; oir is comasach Dia air a chumail 'na sheasamh.

5 Tha meas aig neach air lài thar là: agus tha meas aig neach eile air gach là mar a chéile. Biodh lán-dearbhadh aig gach duine 'na inn-tinn féin.

6 An ti aig am bheil suim do'n là, is ann do'n Tighearn a tha suim aige dha; agus an ti aig nach 'eil suim do'n là, is ann do'n Tighearn nach 'eil suim aige dha. An ti a ta 'g itheadh, is ann do'n Tighearn a tha e 'g itheadh, oir tha e toirt buidheach-

^a Na bithibh àrd-inntinneach.

^b tairmhor.

^c gach neach.

^d fuidh Dhia.

^e dìteadh.

^f éididh.

^g anabharr.

^h lag.

ⁱ suim aig neach do là.

ais do Dhia; agus an ti nach 'eil ag itheadh, is ann do'n Tighearn nach ith e, agus hheir e buidheachas do Dhia.

7 Oir cha 'n'eil a h-aon againn beo dha féin, agus cha 'n'eil a h-aon againn a' básachadh dha féin.

8 Oir ma's beo dhuinn, is ann do'n Tighearn a tha sinn heo: agus ma's bàs duinn, is ann do'n Tighearn a tha sinn a' básachadh: uime sin ma's beatha no hàs dhuinn, is leis an Tighearn sinn.

9 Oir is ann chum so a fhuair Crìosd hàs, agus a dh'èirich e, agus a tha e beo a ris, chum g'um hiodh e 'na Thighearn air na heothaibh, agus air na marbhaibh.

10 Ach c'ar son a ta thusa a' toirt breth air do bhràthair? no c'ar son a ta thusa a' deanamh tarcuais air do bhràthair? oir seasaidh sinn gu léir am fianuis caithir-hreitheanais Crìosd.

11 Oir a ta e scribedha, *Mar is heo mise*, a deir an Tighearn, lùbaidh gach glùn domhsa, agus aidichidh gach teanga do Dhia.

12 Air anaobharsin bheir gach aon againn cunntas uime féin do Dhia.

13 Uime sin, na tugamaid breth air a chèile ni's mò: ach gu ma fearr lihh a' bhreth so thoirt, gu aobhar-tuiteam, no oilbheim a thoirt do bhràthair.

14 Oir a ta fhios agam, agus is dearhh leam anns an Tighearn Iosa, nach 'eil ni sam bith neo-ghlan dheth féin: ach do'n ti a mheasas ni sam bith neo-ghlan, dhasan a te e neo-ghlan.

15 Ach ma hhios doilgheas air do bhràthair air son bith, a nis cha 'n'eil thu a' gluasad a réir a' ghràidh. Na sgrios a le d' bhiadh esan air son an d'fhuilg Crìosd hàs.

16 Air an aobhar sin na lahhrar olc mu bhuir maith.

17 Oir cha bhiadh agus deoch rioghachd Dhé, ach fireantachd, agus sìth, agus aoibhneas san Spiorad naomb.

18 Oir ge b'e ni seirbhis do Crìosd anns na nithihh so, tha e taitneach do Dhia, agus tha e dearhtha do dhaoinibh.

19 Uime sin leanamaid na nithe a bhios chum sìthe, agus na nithe a bhios chum togail suas a chèile.

20 Na sgrios obair Dhé air son bith. Gu deimhin tha na h-uile nithe glan; ach is olc do'n duine sin a dh'itheas le h-oilbheum.

21 *Is maith an ni gun fheoil itheadh, no fion òl, no ni air bith a dheanamh leis am faigh do bhràthair tuisleadh no oilbheum, no leis an deanar lag e.*

22 Am bheil creidimh agad? Biodh e agad dhuit féin am fianuis Dé: Is heannuichte an duine sin nach dit e féin anns an ni sin a mheasas e ceaduichte.

23 Ach esan a ni eadar-dhealachadh dha e air a dh'iteadh ma dh'itheas e, a chionn nach ann o chreidimh a tha e 'g itheadh: oir gach ni nach 'eil o chreidimh, is peacadh e.

CAIB. XV.

UIME sin, is còir dhuinne a ta lùidir, ghlàn le annhuinneachd na muinntir sin a ta lag, agus gun sinn féin a thoileachadh.

2 Toillicheadh gach aon againn a choimhearsnach g'a mbaith chum a thogail suas.

3 Oir cha do thoilich eadhon Crìosd e féin; ach a réir mar a ta e scribedha, Thuit toibheum e na muinntir sin, a thug toibheum dhuit, ormsa.

4 Oir ge b' iad nithe air hith a scriobhadh roimhe so, is ann chum ar teagaisgne a scriobhadh iad; chum trid foighidin agus comh-fhurtachd nan scriobtuir gu'm biodh dòchas f' againne.

5 A nis gu tugadh Dia na foighidin agus na comh-fhurtachd dhuibhse hhi dh'aoninntinn a thaobh a chèile, a réir Iosa Crìosd:

6 Chum gu'm feud sibh a dh'aoninntin, agus le aon bheul glòir a thoirt do Dhia, eadhon Athair ar Tighearna Iosa Crìosd.

7 Uime sin gabhaibhse r'a chèile, eadhon mar a ghabh Crìosd ruinne, chum glòire Dhé.

8 A nis a deirim, Gu robh Iosa Crìosd 'na mhinisteir an timchioll-ghearraidh air son firinn Dhé, chum geallanna nan aithriche a dhaingneachadh:

9 Agus chum gu'n tugadh na Cinnich glòir do Dhia air son a thròcair; a réir mar a ta e scribedha, Air an aobhar so aidicheam thu e am measg nan Cinneach agus seinnidh mi còrl do d' ainm.

10 Agus a ris a deir e, Deanaibh gairdeachas, a Chinneacha, malle r'a phobullsan.

11 Agus a ris, Molaibh an Tighearn, a Chinneacha uile, agus thugaibh cliu dha, a shlòigh uile.

^a cuir am mugha.

^b ar.

^c a stiùras chum sìochaint.

^d a ta fuilidh amharus.

^e masladh.

^f dùil, earbsa.

^g aidicheam

dhuit, bheiream cliu dhuit.

12 Agus a rìs deir Esaia, Bithidh freumh Iese ann, agus an ti a dh'éireas suas chum uachdaranachd bhi aige air na Cinneachaibh, annsan cuiridh na Cinnich an dòchas.

13 A nis gu'n lìonadh Dia an dòchais sibhse do'n uile aoibhneas agus shiothchaint ann an creidsinn, chum gu'm bi sibh pailt ann an dòchas, tre chumbachd an Spioraid naomh.

14 Agus a ta cinnt agamsa féin d'ar taobhsa, mo bhràithre, gu bheil sibhse làn do mhaithreas, air blur lìonadh leis an uile eòlas, agus comasach mar an ceudna air a chéile a chomhairléachadh a.

15 Gidheadh, a bhràithre, scriobh mi d'ar ionnsuidh leis an tuilleadh dānadais, an càil-eigin, mar gu cuirinn an cuimhne sibh, air son a' ghràis a thugadh dhomhsa o Dhia,

16 Ionnas gu'm bithinn a'm' mhinisteir aig Iosa Crìosd do na Cinneachaibh, a' frithealadh soisgeil Dé, chum gu'm biodh tabhartas nan Cinneach taitneach, air a naomhachadh leis an Spiorad naomh.

17 Uime sin tha aobhar uaill agam trid Iosa Crìosd, anns na nithibh sin a bhuineas do Dhia.

18 Oir cha bhì dānachd agam labhairt air a' bheag do na nithibh sin, nach d'òibrich Crìosd leam, chum na Cinnich a dheanamh ùmhal am focal agus an gnìomh.

19 Le cumhachd chomharan agus mhorbhuilean, le cumhachd Spioraid Dé; ionnas o Hierusalem agus mu'n cuairt gu Iliricum, gu'n do làn - shearmonaich mi soisgeul Chrìosd.

20 Seadh, mar sin bha ro-dhéidh agam air an t-soisgeul a shearmonachadh, cha'n ann san ionad san robh Crìosd air ainmeachadh, chum nach togainn m'obair air bunait neach eile:

21 Ach a réir mar a ta e scriobhta, Chi iadsan ris nach do labhradh uime: agus tuigidh iadsan, nach euala.

22 Uime sin, mar an ceudna ehuireadh gu minic bacadh orm o theachd d'ar ionnsuidhse.

23 Ach a nis do bhrìgh nach 'eil ngam ionad ni's mò anns na crìochaibh so, agus gu bheil mòr thogradh agam o cheann mòrain bhliadnaibh teachd d'ar ionnsuidhse;

24 Ge b'e uair a thriallass mi do'n Spàinn, thig mi d'ar ionnsuidhse: oir tha dùil agam sibhse fhaicinn san

dol seachad, agus bhì air mo thoirt air m'aghaidh libhse chum an ionaid sin, ma bhios mi air tùs an càil-eigin air mo lìonadh le'r *comhludarsa*.

25 Ach a nis tha mi dol gu Hiertusalem, a' frithealadh do na naomhaibh.

26 Oir bu toil leo-san ann am Macedonia, agus ann an Achaia, comh-roinn àraidh a dheanamh ris na naomhaibh bochda, ta ann an Ierusalem.

27 Bu toil leo *gu deimhin*, agus tha iad fa fhiachaibh dhoibh. Oir ma rinneadh na Cinnich 'nan luchd comhairle d'an nithibh spioradail-san, is còir dhoibh ministeireachd a d'eanamh dhoibhsan sna nithibh a bhuineas do'n choluinn d.

28 Uime sin air dhomh so a chriochnachadh, agus an uair a sheulaicheas mi an toradh so dhoibh, gabhaidh mi d'ar taobhsa do'n Spàinn.

29 Agus a ta fhios agam, air dhomh teachd d'ar ionnsuidhse, gu'n d'thig mi ann an lànachd beannachaidh soisgeil Chrìosd.

30 A nis guidheam oirbh, a bhràithre, air sgàth an Tighearna Iosa Crìosd, agus air son gràidh an Spioraid, gu'n dean sibh gleachda' maraon riumsa ann an ùrnuighibh air mo shon ri Dia;

31 Chum gu saorar mi uatha-san, nach 'eil a' creidsinn ann an Iudea; agus chum gu'm bi mo sheirbhis air son Ierusalem, taitneach do na naomhaibh:

32 Chum's gu'n d'thig mi d'ar ionnsuidhse le h-aoibhneas tre thoil Dé, agus gu faigh mi suaimhneas maille ribh.

33 A nis *gu robh* Dia na slth maille ribh uile. Amen.

CAIB. XVI.

EARBAM ribh h Phebe ar piuthar, a ta 'na searbhanta do'n eaglais, a tha ann an Cenchrea:

2 Chum's gu'n gabh sibh rithe anns an Tighearn, mar is cubhaidh do naomhaibh, agus gu'n dean sibh còmhnaidh rithe anns gach gnothuch, anns am bi feum aice oirbh: oir rinn i féin còmhnaidh ri mòran, agus riumsa mar an ceudna.

3 Cuiribh fàilte air Priscilla agus Acula, mo chomh-oibrichean ann an Iosa Crìosd:

4 (Muinntir a leag sìos am main-eal féin air son m'anamasa: d'am bheil a' toirt buidheachais cha'n e

d *feòlmhor*.

f *spàinn*.

h *Molam dhuibh*.

e *bhur ròd-sa*.

g *thaobh*.

a *theagasg*. b *ofrail, labairt*. c *Le comharaibh agus mhorbhuilibh treun*.

mhain mise, ach mar an ceudna eaglaisean nan Cinneach uile.)

5 Mar an ceudna cuiribh fàilte air an eaglais a tha 'nan tighsan. Cuiribh fàilte air Epenetus a's ionmhuinn leamsa, neach is e ceud thoradh Achaia^a do Chrìosd.

6 Cuiribh fàilte air Muire, a rinn saothair mhòr air ar soinne b.

7 Cuiribh fàilte air Andronicus agus Iunias mo luchd-dàimh, agus mo chomh-phrìosunaich, a tha cliùit-each am measg nan abstol, agus a bha ann an Crìosd romhamsa.

8 Cuiribh fàilte air Amplias, a's ionmhuinn leamsa san Tighearn.

9 Cuiribh fàilte air Urbanus ar comb-oibriche ann an Crìosd, agus air Stachis fear mo ghràidhse.

10 Cuiribh fàilte air Apelles a tha dearbhtha ann an Crìosd. Cuiribh fàilte orrasan a tha do *theaghlach* Aristobulus.

11 Cuiribh fàilte air Herodion mo chàraid. Cuiribh fàilte orrasan do *theaghlach* Narcisuis, a tha san Tighearn.

12 Cuiribh fàilte air Triphena agus Triphosa, mnà a tha saothreachadh san Tighearn. Cuiribh fàilte air Persis a's ionmhuinn *leam*, bean a shaothraich gu mòr anns an Tigh-earn.

13 Cuiribh fàilte air Rufus, a tha taghta san Tighearn, agus air a mhàthair agus mo mhàthairse.

14 Cuiribh fàilte air Asincritus, Phlegon, Hermas, Patrobas, Hermes, agus na bràithribh a tha maille riu.

15 Cuiribh fàilte air Philologus, agus Iulia, Nereus, agus a phiuthar, agus Olimpas, agus na naomh uile, a tha maille riu.

16 Cuiribh fàilte air a chèile le pòig naomha. Tha eaglaisean Chrìosd c a' cur fàilte oirbh.

17 A nis guidheam oirbh, a bhràithre, comharaichibh iadsan a tha togail roinnean^d agus a' toirt

oilbheim, an aghaidh an teagaisg a dh'fhòghluim sibh; agus seachnaibh iad.

18 Oir cha 'n'eil an leithide so a' deanamh seirbhhis d'ar Tighearn Iosa Crìosd, ach d'am broinn féin; agus a ta iad le briathraibh mìlse agus le mìod^a a' mealladh cridheacha na muinntir sin nach 'eil olc^e.

19 Oir a ta bhur n-ùmh-lachds^f air teachd chum nan uile dhaoine. Uime sin a ta mise a' deanamh gairdeachais d'ar taobhsa: gidheadh b'àill leam sibhse bhi glic chum a' mhaith, ach aon-fhillte thaobh an uile.

20 Agus bruthaidh Dia na sìoth-chaint Satan f'ar cosaibh gu h-aithghearr. Gràs^g ar Tighearna Iosa Crìosd *gu robh* maille ribh. Amen.

21 Tha Timoteus mo chomh-oibriche cur fàilte oirbh, agus Lucius agus Iason agus Sosipater, mo luchd-dàimhe.

22 Tha mise Tertius, a sgrìobh an litir so, a' cur fàilte oirbh san Tigh-earn.

23 Tha Gaius, a tha toirt aoidheachd dhomhsa agus do'n eaglais uile, a' cur fàilte oirbh. Tha Erastus stiùbhard a' bhaile a' cur fàilte oirbh, agus Cuartas bràthair.

24 Gràs^g ar Tighearna Iosa Crìosd *gu robh* maille ribh uile. Amen.

25 A nis dhasan, a tha comasach air sibhse a dhaingneachadh a réir mo shoisgeilse, agus searmanachaidh Iosa Crìosd, (a réir foillseachaidh an rùin-diomhair, a bha'm folach o thoiseach an domhain,

26 Ach a dh'fhoillsicheadh a nis, agus tre sgrìobtuiribh nam fàidh a réir àithne an Dé bhith-bhuain, a tha air a dhèanamh aithnichte do'n h-uile chinneachaibh chum ùmh-lachd a' chreidimh.)

27 Do Dhia a tha mhàin glic, *gu robh* glòir trid Iosa Crìosd gu sìorraidh. Amen.

^a Asia. ^b air bhur sonsa.
^c eaglaisean Chrìosd (uile). ^d sgaradh, aimhréite, chonnsaichean.

^e a ta neo-lochdach.
^f cliù bhur n-ùmh-lachds^g.
^g Deadh-ghean.

CEUD LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN CORINTIANACH.

CAIB. I.

POL a ghairmeadh *gu bhi* 'na abstol do Iosa Crìosd, tre thoil Dé, agus Sostenes ar bràthair,

2 Chum eaglais Dé, a ta ann an Corintus, chum na droinge a tha air an naomhachadh ann an Iosa Crìosd, air an gairm *gu bhi* 'nan naoimh, maille riusan uile, a tha gairm air ainm ar Tighearna Iosa Crìosd anns gach àit, an *Tighearna-san*, agus ar *Tighearna-ne*.

3 Gràsa dhuibhse, agus sìth o Dhia, ar n-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Crìosd.

4 Tha mi toirt buidheachais do Dhia a ghnàth d'ar taobhsa, air son gràsa Dhé a thugadh dhuibhse ann an Iosa Crìosd;

5 Air son gu'n d'rinneadh saibhir leis-san sibh anns gach uile ni, anns gach ùr-labhradh, agus anns gach eòlas:

6 A réir mar a dhaingnicheadh fianuis Chrìosd annaibh:

7 Ionnas nach 'eil sibh an déidhlàimh ann an tiodhlac sam bith; a' feitheamh ri foillseachadh ar Tighearna Iosa Crìosd,

8 Neach mar an ceudna a dhaingnicheas sibh gus a' chrìch, *chum's gu'm bi sibh* neo-lochdach ann an là ar Tighearna Iosa Crìosd.

9 Tha Dia firinneach, leis an do ghairmeadh sibh chum comh-chomuinne a mhic Iosa Crìosd ar Tighearna.

10 A nis guidheam oirbh, a bhràithre, trid ainme ar Tighearna Iosa Crìosd, gu'n labhair sibh uile an t-aon ni, agus nach bi roinnean a' nar measg; ach gu'm bi sibh ceangailte r'a chèile gu dìongalta ann an aon inntinn, agus ann an aon bharailb.

11 Oir nochdadh dhomhsa, a bhràithre, mu'r timchiollsa, leo-san a tha do theaghlach Chloe, gu bheil comhstri c' nar measg.

12 A nis a deiream so, gu'n abair gach aon agaibh, Is le Pòl misèd, agus is le Apollos mise, agus is le Cephas mise, agus is le Crìosd mise.

13 Am bheil Crìosd air a roinn? an e Pòl a cheusadh air blur son?

no an ann an ainm Phòil a bhaisteadh sibh?

14 Tha mi toirt buidheachais do Dhia, nach do bhaist mi h-aon agaibh, ach Crispus agus Gaius:

15 Air eagal gu'n abradh neach, gu'n do bhaist mi a'm' ainm féin.

16 Agus bhaist mi mar an ceudna teaghlach Stephanais: a thuilleadh air so, ni'm fios domh an do bhaist mi aon neach eile.

17 Oir cha do chuir Crìosd mi a bhaisteadh, ach a shearmonachadh an t-soisgeil; cha'n ann an gliocas focail, chum nach cuirte crannceusaidh Chrìosd an neo-brìgh.

18 Oir a ta searmonachadh a' chroinn-cheusaidh 'na amaideachd dhoibhsan, a chaillear; ach dhuinne, a shlànauichear, is e cumbachd Dhé e.

19 Oir a ta e sgrìobhta, Sgrìosaidd mi gliocas nan daoine *glice*, agus cuiridh mi air cùl tuigse nan daoine tuigseach.

20 C'ait am bheil an duine glic? c'ait am bheil an sgrìobhuiche? c'ait am bheil deasboir an t-saoghail so? Nach do rinn Dia gliocas an t-saoghail so amaideach?

21 Oir an uair, ann an gliocas Dé, nach b'aithne do'n t-saoghal so Dia tre ghliocas, bu toil le Dia le amaid-eachd an t-searmonachaidh iadsana a shlànuchadh e a ta creidsinn.

22 Oir a ta na h-Iudhaich ag iarraidh comharaidh, agus a ta na Greug-aich a' sireadh gliocais:

23 Ach a ta sinne a' searmonachadh Chrìosd air a cheusadh, 'na cheap-tuislidh do na h-Iudhachaibh, agus do na Greugachaibh 'na amaid-eachd;

24 Ach dhoibhsan a ta air an gairm, araon Iudhaich agus Greug-aich, Crìosd cumbachd Dhé, agus gliocas Dhé:

25 Do bhrìgh gur glice amaid-eachd Dhé na daoine, agus gur treise anmhuinneachd Dhé na daoine.

26 Oir chì sibh féin bhuir gairm, a bhràithre, nach iomadh iad *dhibh*, a ta glic a thaobh na feòla, nach iomadh cumbachdach, nach iomadh uasal.

27 Ach roghnaich Dia nithe amaid-eachd an t-saoghail so, chum gu'n cuireadh e nàire air na daoineibh glice; agus roghnaich Dia nithe an-

a easaonachda, sgaraidh.

b bhreth.

c conn-sachadh.

d Is deisciobul do Phòl mise.

mhunna an t-saoghail, chum gu'n cuireadh e gu nàire na nithe cumhachdach;

28 Agus nithean-nasalan t-saoghail, agus nithe tarcuiseach ròghnaich Dia, agus na nithe nach 'eil ann, chum gu'n cuireadh e na nithe a ta ann, an neo-brìgh:

29 Ionnas nach deanadh fèil sam bith uailh 'na fhianuis.

30 Ach uaitheasan a ta sibhse ann an Iosa Crìosd, neach a rinneadh dhuinne le Dia 'na ghliocas, 'na fhèireantachd, 'na naomhachd, agus 'na shaorsa:

31 Ionnas, a réir mar a ta e scrìobhta, An ti a ni uailh, deanadh e uailh anns an Tighearn.

CAIB. II.

AGUS an uair a thainig mise d'ar ionnsuidhse, a bhràithre, cha b'ann le oirdheirceas cainnte, no gliocais a thainig mi, a' cur an céill duibh teisteis Dhé.

2 Oir chuir mi romham gun eblas a ghabhail air ni sam bith 'nar measg; ach air Iosa Crìosd, agus esan air a cheusadh.

3 Agus bha mi 'nar measg ann an anmhuinneachd, agus anu an eagal, agus am mòr chrith.

4 Agus cha robh m'fhocal agus mo shearmonachadh ann am briathraibh milse b' gliocais daonna, ach ann an làn dearbhadh an Spioraid, agus a' chumhachd:

5 Chum gu'm biodh bhuir creidimhse ni h-ann an gliocas dhaoine, ach an cumhachd Dhé.

6 Ach gidheadh tha sinn a' labhairt gliocais am measg nan daoine iomlan: ach cha'n e gliocas an t-saoghail so, no uachdarana an t-saoghail so, a théid an neo-brìgh.

7 Ach tha sinn a' labhairt gliocais Dé ann an rùn-diomhair a' ghliocais sin a bha folaichte, a dh'orduich Dia roimh an t-saoghail chum ar glòir-ne.

8 An gliocas nach b'aithne do aon neach do uachdaranaibh an t-saoghail so: oir nam b'aithne dhoibh e, cha cheusadh iad Tighearn na glòire.

9 Ach a réir mar a ta e scrìobhta, Cha'n fhaca sùil, agus cha chuala cluas, agus cha d'thainig ann an cridhe duine, na nithe a dh'ulluich Dia dhoibhsan, aig am bheil gràdh dha.

10 Ach dh'fhoillsich Dia dhuinne iad le a Spiorad féin: oir tha an

Spiorad a' rannsachadh nan uile nithe, eadhon, nithe doimhne Dhé

11 Oir cò an duine d'an aithne nithe duine, ach do spiorad an duine a ta ann? mar sin cha 'n'eil fios aig neach sam bith air nithibh Dhé, ach aig Spiorad Dhé.

12 A nis fhuair sinne, cha'n e spiorad an t-saoghail, ach an Spiorad a ta o Dhia; chum gu'm biodh fios nan nithe sin againn a thugadh dhuinn gu saor o Dhia.

13 Nithe mar an ceudna a ta sinn a' labhairt, cha'n ann am briathraibh a theagaisgeas gliocas dhaoine, ach am briathraibh a theagaisgeas an Spiorad naomh; a' coimh-meas nithe spioradail ri nithibh spioradail.

14 Ach chaghabh an duine nàdurra ri nithibh Spioraid Dé: oir is am-aideachd leis iad; agus cha 'n'eil e'n comas da eòlas a ghabhail orra, do bhrìgh gurann air mhodh spioradail a thuigear e iad.

15 Ach bheir an duine spioradail breth air na h-uile nithibh, gidheadh cha 'n'eil e féin fuidh bhreth duine sam bith.

16 Oir cò d'am b'aithne inntinn an Tighearna, agus a theagaisgeas e? ach tha inntinn Chrìosd againne.

CAIB. III.

AGUS, a bhràithre, cha'n fheud ainmse labhairt riblise mar ri daoineibh spioradail, ach mar ri daoineibh feòlmhor, amhuil ri naoidheanaibh ann an Crìosd:

2 Bheathaich mi le bainne sibh, agus cha'n ann le biadh: oir fathast chà b'urradh sibh a ghabhail, agus a nis féin cha'n urradh sibh.

3 Oir a ta sibh fathast feòlmhor: oir a thaobh gu bheil farmad 'nar measg, agus stri, agus aimhréite, nach 'eil sibh feòlmhor, agus ag imeachd mar dhaoine?

4 Oir an uair a deir neach, Is le Pòl mise, agus neach eile, Is le Apollos mise, nach 'eil sibh feòlmhor?

5 Cò e ma seadh Pòl, agus cò e Apollos, ach ministerean tre'n do chreid sibh, eadhon mar a thug an Tighearn do gach aon?

6 Shuidhich mise, dh'uisgich Apollos: ach 'se Dia a thug am fàs.

7 Uime sin ma seadh, cha'n'eil anns an ti a shuidhicheas, no anns an ti a dh'uisgicheas, brìgh sam bith; ach ann an Dia a ta toirt an fhàis.

8 An ti a shuidhicheas, agus an

a aithne a bhi agam.

b tairngeach, drùiteach.

c roimh na linnibh.

d a' m'neachadh nithe spioradail am briathraibh spioradail.

e bhreithnichear, mhothaichear.

1. CORINT.

tì a dh'uisgicheas, is aon iad : agus gheibh gach aon a dhuais féin, a reir a shaothair féin.

9 Oir is comh-luchd-oibre do Dhia sinne : is sibhse treabhachas^a Dhé, is sibh aitreabh Dhé.

10 A réir grais Dé a thugadh dhomhsa, mar fhear-togail-aitreabh glic leag mi am bunadh, agus a ta neach eile a'togail air, ach thugadh gach neach an aire cionnus a thogas e air.

11 Oir bunait^b eile cha'n urradh duine sam bith a chur, ach *am bunait* a chuireadh *a cheana*, eadhon Iosa Crìosd.

12 A nis ma thogas neach air a' bhunadh so, òr, airgiod, clachaluach-mhor, fiodh, fear, connlach ;

13 Nithear obair gach aon duine follaiseach : oir nochdaidh an là i, do bhrìgh gu'm foillsichear i le teine ; agus dearbhaidh an teine obair gach aon, ciod is grè dh'i.

14 Ma dh'fhanas obair neach sam bith a thog e air, gheibh e duais.

15 Ma loisgear obair neach sam bith, fuilgidh e call : ach saorar e féin ; gidheadh mar tre theine.

16 Nach 'eil fhios agaibh gur sibh teampull Dé, agus gu bheil Spìorad Dé 'na chòmhnuidh annaibh ?

17 Ma thruaill eas neach air bith teampull Dhé, sgricsaidh Dia an tì sin : oir a ta teampull Dhé naomha, agus is sibhse e.

18 Na mealladh neach air bith e féin : ma shaoileas neach air bith 'nar measg *e féin* bhi glic san t-saoghal so, biodh e 'na amadan, chum's gu'm bi e glic.

19 Oir is amaideachd aig Dia gliocas an t-saoghail so : oir a ta e scriobhta Glacaidh e na daoine gliee 'nan innleachdaibh féin.

20 Agus a ris, Is aithne do'n Tighearn smuainten nan daoine gliee, gur diomhain iad.

21 Uime sin na deanadh neach air bith uaill a daoineibh : or is leibhse na h-uile nithe :

22 Ma 'se Pòl, no Apollos, no Cephas, no an saoghal, no beatha, no bàs, no nithe a ta làthair, no nithe a ta ri teachd ; is leibhse iad uile ;

23 Agus is le Crìosd sibhse ; agus is le Dia Crìosd.

CAIB. IV.

BIODH a shamhuil so do mheas aig duine dhinne, mar mhinist-eiribh Chrìosd, agus *mar stiùbhard-aibh e rùna-diomhair Dhé.*

^a *tuathanachd.*

^b *bunachar, bonn.*

^c *luchd-frithealaidh air.*

2 Os bàrr arrar ann an stiùbhard-aibh, gu faighear neach dileas.

3 Ach agamsa is ro-bheag an ni gu'n d'thugtadh breth orm leibhse, no le breitheanas duine : seadh, cha 'n'eil mi toirt breth orm féin.

4 Oir cha 'n fhios domh ni sam bith do m' thaobh féin, 'gidheadh cha 'n'eil mi le so air m'fhireanachadh : Ach is e an Tighearn an tì, a bheir breth orm.

5 Uime sin na tugaibh breth air ni sam bith roimh an àm, gus an d'thig an Tighearn, neach faraon a bheir gu soilleireachd nithe folaichte an dorchadais, agus a dh'fhoillsicheas comhairlean nan cridheacha : agus an sin gheibh gach neach cliu o Dhia.

6 Agus, a bhràithre, ghabh mi na nithe so a'm' ionnsuidh féin, agus a dh'ionnsuidh Apollois ann an samh-ladhd, air bhuirsonsa : chum gu foghlumadh sibh uainne, gun bharail a bhi agaibh *air daoineibh* os ceann na bheil scriobhta, chum nach biodh a h-aon agaibh air a shéideadh suas air son aon duine an aghaidh duin' eile.

7 Oir cò tha deanamh eadar-dhealachaidh ortsa *o neach eile* ? Agus ciod e a ta agad nach d'fhuair thu ? a nis ma fhuair thu e, c'ar son a ta thu deanamh uaill mar nach faigheadh tu e ?

8 A nis tha sibh sàitheach, a nis rinneadh saibhir sibh, rioghaich sibh as ar n-eugmhaisne : Agus b'fhearr leam gu'm bu rìghre sibh, chum gu'm biodh maidne 'nar rìghribh maille ribh.

9 Oir is i mo bharail gu'n do chuir Dia sinne na h-abstoil à mach fa dheireadh, mar dhroing *a ta* air an orduchadh chum bàis. Oir rinneadh sinn 'nar ball-amhairc do'n t-saoghal, agus do ainglibh, agus do dhaoineibh.

10 *Is amadain s'inne* air son Chrìosd, ach *a ta* sibhse glic ann an Crìosd : *tha sinne* lag, ach *a ta* sibhse làidir : *a ta* sibhse ann an urram, ach sinne ann an eas-urram.

11 Gus an uair so féin, tha sinn araon ocrach, agus lotmhor, agus lomnochd, agus air ar bualadh do dhornaibh, agus gun aon àite-còmh-nuidh seasmhach againn ;

12 Agus ri saothair, ag oibreachadh le'r làmhaibh féia : Air fulang anacainnt dhuinn, tha sinn a' beannachadh : 'nuair a gheur-leanar sinn, tha sinn 'ga fhulang :

13 Air faghail toibheim dhuinn, ^d *coslas.* ^e *sealladh, speuclair.*

tha sinn a' guidheadh: rinneadh sinn mar shalachar an t-saoghail, mar anabas nan uile nithe gus an là'n diugh:

14 Nì'n scriobham na nithe so a chur nàire oirbh, ach mar mo chloinn ghràdhaich a ta mi 'gar comhairleacadh.

15 Oir ma ta deich mìle luchd-teagaisg agaibh ann an Criosd gidheadh cha 'n'eil agaibh mòran aithriche: oir ann an Iosa Criosd ghin mise sibh trid an t-soisgeil.

16 Uime sin guidheam oirbh, bithibh 'nar luchd-leanmhuinn orm-sa^a.

17 Chum na criche so chuir mi Timoteus d'ar ionnsuidh, neach a ta 'na mhac gràdhach dhomh, agus dileas san Tighearna, neach a chuireas an cuimhne dhuibh mo shligheansa, a ta an nan Criosd, a réir mar a ta mi teagasg anns gach àit anns gach eaglais.

18 A nis a ta cuid air an séideadh suas mar nach d'thiginn d'ar ionnsuidh.

19 Gidheadh thig mi d'ar ionnsuidh gu h-aithghearr, ma's toil leis an Tighearna, agus bithidh fios agam, cha'n ann air cainnt na muinntir a ta air an séideadh suas, ach air an cumhachd.

20 Oir cha'n ann am focal a ta rioghachd Dhé, ach ann an cumhachd.

21 Ciod is àill leibh? An d'thig mi d'ar ionnsuidh le slait, no ann an gràdh, agus ann an spiorad na macantachd^b?

CAIB. V.

THA e air aithris gu coitchionn^e gu bheil neo-ghloine^d 'nar measg, agus a leithid sin do neo-ghloine, nach 'eil uiread as air ainm-eachadh am measg nan Ciunneach, gu'm biodh aig neach bean athar.

2 Agus a ta sibh air bhur séideadh suas, agus cha d'rinn sibh bròn mar bu chòir, chum gu tugtadh air falbh uaibh am fear a rinn an gnìomh so.

3 Oir gu deimhin air dhomhsa bhi uaibh an corp, ach alàthair agaibh an spiorad, thug mi breth cheana, mar gu bithinn a làthair, air an neach a rinn so mar so;

4 An ainm ar Tighearna Iosa Criosd, air dhuibhse, agus do m' spioradsa bhi cruinn an ceann a chéile, maille ri cumhachd ar Tighearna Iosa Criosd,

^a air m'eisiomplairse.

^b ceannsachd. ^c cumanta.

^d strìopachas.

5 A shamhuil so do dhuine a thoirt thairis do Shatan chum sgrios na feòla, chum gu'm bi an spiorad air a shaoradh ann an là an Tighearna Iosa.

6 Cha 'n'eil bhur n-uail maith: nach 'eil fhios agaibh gu'n goirtich^f beagan do thaois ghoirt^g am meall uile?

7 Glanaibh a mach uime sin an t-seann thaois ghoirt, chum gu'm bi sibh 'nar meall nuadh, mar a ta sibh neo-ghoirtichte. Oir a ta eadhlon Criosd ar n-u^han càisge air ìobradh air ar son.

8 Uime sin cumamaid an fhéill^h, na b'ann le seann thaois ghoirt, no le taois ghoirt a' mhìoruin agus an uile; ach le aran neo-ghoirtichte an treibhdhireis agus na firinn.

9 Scriobh mi d'ar ionnsuidh ann an litir, gun chombluadar a bhi agaibh ri luchd neo-ghloineⁱ.

10 Gidheadh ni h-ann gu h-uile ri luchd-neo-ghloine an t-saoghail so, no ri luchd-sainnt, no luchd-foireigne^j, no luchd-ìodhol-aoraidh; oir an sin b'èigin duibh dol a mach as an t-saoghal.

11 Ach a nis scriobh mi d'ar ionnsuidh, gun chombluadar a ghleidheadh, ma ta neach air bith d'an goirear bràthair 'na fhear-neo-ghloine, no sanntach, no 'na fhear-ìodhol-aoraidh, no 'na fhear-ana-cainnt, no 'na mhisgeir, no 'na fhear-foireigne, maille r'a leithid so do dhuine gun uiread as biadh itheadh.

12 Oir ciod e mo ghnòthuchsa breth a thoirt orrasan a ta am muigh? nach 'eil sibhse a' toirt breth air an droing a ta stigh?

13 Ach a ta Dia a' toirt breth orrasan a ta 'n leth muigh. Uime sin cuiribh air falbh an droch dhuine sin as bhur meadhon féin^m.

CAIB. VI.

AM bheil a chridh^e aig aon neach agaibh, aig am bheil cùis an aghaidh duin' eile, dol fuidh bhreitheanas nan daoine eucorach, agus ni h-ann fuidh bhreitheanas nam naomh?

2 Nach 'eil fh'os agaibh gu'n toir na naomh breth air an t-saoghal? agus ma bheirear breth air an t-saoghal leibhse, an e nach fìu sibh bhi 'nar breithibh air na cùisibh a's lugha?

^e shàbhaladh, thearnadh.

^f geuraich. ^g gheur-thaois.

^h an fhéisd. ⁱ strìopachais.

^j reubainn, anacothrom.

^m as bhur cuideachd.

3 Nach 'eil fhios agaibh gu'n toir sinne breth air ainglibh? cia mò na sin air nithibh a bhuineas do'n bheatha so?

4 Uime sin ma ta breitheanais a agaibh mu thimchioll nan nithe sin a bhuineas do'n bheatha so, cuiribh 'nan suidhe *chum breitheanais* an dream a's lugha meas anns an eaglais.

5 Chum bhur nàire labhram. An ann mar sin nach 'eila aon duine glic 'nar measg? *nach eil* fiu a h-aon a's urradh breth a thoirt eadar a bhràithre?

6 Ach a ta bràthair a' dol gu lagh le bràthair, agus so an làthair nan anacreideach.

7 A nis uime sin a ta gu cinnteach lochd 'nar measg, do bhrìgh gu bheil sibh a' dol gu lagh r'a chéile: c'ar son nach fearr leibh eucoir fhulang? c'ar son nach fearr leibh calltach a ghabhail?

8 Gidheadh a ta sibh a' deanamh eucoir agus diobhail b, agus sin air *bhur* bràithribh?

9 Nach 'eil fhios agaibh nach sealbhaich luchd-deanamh na h-eucorach rioghachd Dhé? Na meallar sibh: cha sealbhaich luchd-striopachais, no luchd-iodbol-aoraidh, no luchd-adhaltrannais, no luchd-macnuis, no na daoine a ta ciontach do neo-ghloine mhi-nàdurra,

10 No gaduichean, no daoine sanntach, no misgeirean, no luchd-anacainnt, no luchd-foreignne, rioghachd Dhé.

11 Agus mar so bha cuid dibhse: ach a ta sibh air bhur n-ionnlad, ach a ta sibh air bhur naomhachadh; ach a ta sibh air bhur fireanachadh ann ainm an Tighearna Iosa, agus tre Spiorad ar Dé-ne.

12 Tha na h-uile nithe ceadaichte dhomhsa, ach cha 'n'eil na h-uile nithe iomchuidh: tha na h-uile nithe ceadaichte dhomh, ach cha chuirear mi fuaidh chumhachd ni sam bith.

13 Tha am biadh air son na bronn, agus a' bhrù air son a' bhìdh: ach sgriosaidh Dia faraon so agus sud. A nis cha 'n ann do neo-ghloine a tha an corp, ach do'n Tighearn: agus an Tighearn do'n chorp.

14 Agus thog Dia faraon an Tighearn suas, agus togaidh e sinne suas trid a chumhachd féin mar an ceudna.

15 Nach 'eil fhios agaibh, gur

iad bhur cuirp buill Chriosd? uime sin an gabh mise buill Chriosd, agus an dean mi buill striopaiche dhuibh? Nar leigeadh Dia.

16 An e nach 'eil fios agaibh, an ti sin a tha ceangailte ri striopaich, gur aon chorp *rithe* e? Oir (a deir e) bithidh dithis 'nan aon fheadail.

17 Ach an ti a tha ceangailte ris an Tighearn, is aon Spiorad *ris* e.

18 Teichibh o striopachas. Tha gach aon pheacadh a ni duine an leth muigh do'n chorp: ach an ti a ni striopachas, tha e peacadhadh an aghaidh a chuirp féin.

19 An e nach 'eil fhios agaibh gur e bhur corp teampull an Spioraid naoimh a ta annaibh, a ta agaibh o Dhia, agus cha leibh féin sibh?

20 Oir cheannachadh le luach sibh: uime sin thugaibh glòir do Dhia le bhur corp, agus le bhur spiorad, a's le Dia.

CAIB. VII.

A NIS a thaobh nan nithe mu'n do scriobh sibh a m' ionnsuidh: *Is* maith do fhear gun bheantuinn ri mnaoi.

2 Gidheadh, chum striopachas a *sheachnadh*, biodh a bhean féin aig gach fear, agus aig gach mnaoi a fear féin.

3 Thugadh am fear an deadh-ghean dligheach do'n mhnai; agus a' bhean mar an ceudna do'n fhear.

4 Cha 'n'eil comas a cuirp féin aig a' mhnai, ach aig an fhear: agus mar an ceudna cha 'n'eil comas a chuirp féin aig an fhear, ach aig a' mhnai.

5 Na cumaidh bhur dlighe o chéile, ach le toil a chéile rè tamuill, chum sibh féin a thoirt do throsghadh agus do ùrnuigh, agus thigibh cuid-eachd a ris, chum nach buair Satan sibh air son bhur neo-gheamnuidh-eachd.

6 Ach labhram so mar ni ceadaichte d, agus cha'n ann mar àithne.

7 Oir bu mhiann leam gu'm biodh na h-uile dhaoine mar mi féin: gidheadh a ta a thiodhlac féin aig gach duine o Dhia, aig aon neach mar so, agus aig neach eile mar sud.

8 Uime sin a deiream ris an droing nach 'eil pòda agus ris na bantrachaibh, *Is* maith dhoibh ma dh'fhanas iad eadhon mar a ta mise.

9 Gidheadh mur fheadar leo iad féin a ghleidheadh *geamnuidh*, posadh iad: oir is fearr pòsadh na losgadh.

10 Agus dhoibhsa a ta pòda àithneam, *gidheadh* cha mbise, ach

a caithriche-breitheanais.

b diùbhail. c tarbhach.

d mar chomhairle.

an Tighearn, gun a bhean a dhealachadh r'a fear :

11 Ach ma dhealaicheas i, fanadh i gun phòsadh, no biodh i réidh r'a fear: agus na cuireadh am fear uaith a bhean.

12 Ach ris a' chuid eile a deireamsa, cha'n e an Tighearn, Ma bhios aig bráthair sam bith bean ana-creideach^a, agus gu bheil i toil-each còmhnuidh a ghabhail maille ris, na cuireadh e uaith i.

13 Agus a' bhean aig am bheil fear ana-creideach, agus gu bheil esan toileach còmhnuidh a ghabhail maille rithe, na cuireadh i uaibe e^b.

14 Oir a ta am fear anacreideach air a naomhachadh leis a' mhnaoi^c, agus a ta a' bhean anacreideach air a naomhachadh leis an fhear^d: no bhiodh bhur clann neo-ghlan; ach a nis a ta iad naomba.

15 Ach ma dh'fhalbhas am fear anacreideach, falbhadh e. Cha 'n'eil bráthair no piuthar fa dhaorsa 'nan leithidibh sin do chàsaibh^e: ach ghairm Dia sinne chum sìth.

16 Oir ciod am fios a ta agadsa, Obhean, nach slànuich^e thu t'fhear? no ciod am fios a ta agadsa, O fhir, nach slànuich thu do bhean?

17 Ach a réir mar a roinn Dia ris gach duine, mar a ghairm an Tighearn gach aon, mar singluaiseadh e: agus mar sin a ta mise 'g orduchadh anns na h-eaglaisibh uile.

18 An do ghairmeadh neach sam bith agus e timchioll-ghearrta? na deanar eneo-thimchioll-ghearta: an do ghairmeadh neach sam bith gun e bhi timchioll-ghearrta? na timchioll-ghearrar e.

19 Cha 'n'eil éifeachd san timchioll-ghearradh, agus cha 'n'eil éifeachd san neo-thimchioll-ghearradh, ach ann an coimhead àitheanta Dhé.

20 Fanadh gach aon annsa' ghairm anns an do ghairmeadh e.

21 An do ghairmeadh thu a'd' thràillf? na biodh suim agad dheth; ach ma dh'fheudas tu bhi saor, gu ma h-e sin do ròghainn.

22 Oir an ti a ghairmeadh san Tighearn 'nathràill, is duine saor an Tighearna e: mar an ceudna an ti a ghairmeadh agus e saor, is e seirbhiseach^e Chriosd e.

^a mhà-chreidmheach, gun chreidimh.

^b na fàgadh i e.

^c sa' mhnaoi.

^d san fhear

^e saor, sàbhail.

^f a' d' dhaor-

òglach, a' d' sheirbhiseach.

^g daor-òglach.

23 Cheannachadh air luach sibh; na bithibh 'nar tràillibh do dhaoineibh.

24 A bhràithre, san staid anns an do ghairmeadh gach neach, an sin fanadh e malle ri Dia.

25 A nis a thaobh òighean, cha 'n'eil àithne agam o'n Tighearn: gidheadh bheiream mo bhreth, mar neach a fhuair tròcair o'n Tighearn gu bhi dileas.

26 Measam uime sin gu bheil so maith air son na teanntachd^a a ta làthair, a deiream, gu bheil e maith do dhuine bhi mar sin.

27 Am bheil thu ceangailte ri mnaoi? na iarr fuasgladh. Am bheil thu fuasgailte o mhnaoi? na iarr bean.

28 Ach ma phòsas tu, cha do pheacaich thu; agus ma phòsas òigh, cha do pheacaich i: gidheadh, bithidh aig an leithidibh so trioblaid san fheòil; ach caomhnann sibh.

29 Ach a deiream so, a bhràithre, gu bheil an aimsir goirid sna bheil ri teachd: ionnas faraon gu'm bi iad-san aig am bheil mnà, mar nach biodh mnà aca;

30 Agus iadsan a ta ri caoidh, mar nach biodh iad ri caoidh; agus iadsan a ta ri gairdeachas, mar mhuinntir nach 'eil ri gairdeachas; agus iadsan a ta ri ceannachd, mar dhaoine nach 'eil a' sealbhachadh:

31 Agus iadsan a ta gnàthachadh an t-saoghail so, mar dhroing nach 'eil 'ga mhi-ghnàthachadh^b: oir théid sgiamh^c an t-saoghail so seachad.

32 Ach b'àill leam sibhse bhi gun ro-chùram. An ti nach 'eil pòsda, bithidh cùram nan nithe sin a bhu'neas do'n Tighearn air, cionnus a thoilicheas e an Tighearn:

33 Ach an ti a ta pòsda, bithidh cùram nithe an t-saoghail air, cionnus a dh'fheudas e a bhean a thoil-eachadh.

34 Tha mar an ceudna eadar-dhealachadh eadar bean agus òigh: tha cùram oirre-se nach 'eil pòsda mu nithibh an Tighearna, chum's gu'm bi i naomba, faraon 'na corp agus 'na spiorad; ach bithidh cùram air a' mhnaoi a ta pòsda mu nithibh an t-saoghail, cionnus a dh'fheudas i toil a fir a dheanamh.

35 Agus so labhran chum bhur tairbhe féin, cha'n ann chum gu'n cuirinn ribe^d oirbh, ach a chum an ni sin a ta ciatfach^e, agus gu'm

^a na h-éigin, a' chruaidh-chais.

^b 'ga chaitheadh.

^c dreach,

cumadh ^d riabh.

^e eubhaidh,

tlachdmhor.

feitheadh sibh air an Tighearn gun bhuaireadh.

36 Ach ma shaoileas duine sam bith gu bheil e 'ga ghiùlan fèin gu mi-chiatafach thaobh a' mhaighdin, ma chaidh blàth a h-aimsir thairis, agus gur còir a dheanamh mar sin, deanadh e na's àill leis, cha 'n'eil e a' peacachadh: pòsadh iad.

37 Gidheadh, an ti sin a tha suidhichte gu daingean 'na chridhe, agus gun éigin sam bith air, ach aig am bheil cumhachd air a thoil féin, agus a chuir roimhe 'na chridhe a mhaighdean a choimhead, tha e a' deanamh gu maith.

38 Uime sin ma seadh, a ta an ti a bheir seachad am pòsadh i, a' deanamh gu maith; ach a ta an ti nach tabhair ann am pòsadh i, a' deanamh ni's fearr.

39 Tha bhean ceangailte leis an lagh rè na h-ùine a's beo d'a fear: ach ma gheibh a fear bàs, tha i saor gu pòsadh ri aon neach a's toil leatha; a mhàin anns an Tighearn.

40 Ach tha i ni's sona, ma dh'fhanas i mar sin, a réir mo bhrèthse: agus is i mo bharailse a gu bheil Spiorad Dhé agam.

CAIB. VIII.

ANIS a thaobh nithe a dh'ìobradh do ìodholaibh, tha fhios againn gu bheil eòlas againn uile. Atuidh an t-eòlas suas, ach bheir gràdh foghlum.

2 Agus ma ta aon duine a' saoil-sinn gu bheil eòlas ni sam bith aige, cha'n aithne dha aon ni fathast mar bu chòir dha aithneachadh.

3 Ach ma ta gràdh aig duine sam bith do Dhia, tha esan b air aithneachadh leis.

4 Uime sin, mu thimchioll itheadh nan nithe sin a dh'ìobradh do ìodholaibh, tha fhios againne nach ni air domhan ìodhol, agus nach 'eil Dia sam bith eile ann ach a h-aon.

5 Oir ge do tha iad ann d'an goirear Dee, ma's ann air nèamh no air talamh (amhuil mar a ta iomadh Dia, agus iomadh Tighearn ann.)

6 Gidheadh dhuinne cha 'n'eil ach aon Dia, an t-Athair, o'm bheil na h-uile nithe, agus sinne air a shonsan; agus aon Tighearn Iosa Criosd, trid am bheil na h-uile nithe, agus sinne tridsan.

7 Gidheadh cha 'n'eil an t-eòlas so anns na h-uile dhaoineibh: oir tha euid le coguis thaobh an ìodhoil gus an àm so, ag itheadh a bhèidh mar ni a dh'ìobradh do ìodhol; agus air d'an

coguis a bhi anmhunn, tha i air e salachadh.

8 Ach cha mhol biadh sinn do Dhia: oir ma dh'itheas sinn, ni'm feirrd sinn e; ni mo mur ith sinn, is misd sinn e.

9 Ach thugaibh an aire nach bi an comas^d so a ta agaibh air aon dòigh 'na aobhar oilbheum do'n dream a ta lag.

10 Oir ma chi neach thusa aig am bheil eòlas a'suidhe chum bidh ann an teampull ìodhoil, nach neartuichear coguis an ti sin a ta lag chum na nithe sin a dh'ìobradh do ìodholaibh itheadh:

11 Agus tre t'eòlas-sa an d'théid do bhràithair lag am mugha^e, air son an d'fhuir Criosd bàs?

12 Ach le peacachadh dhuibh mar sin an aghaidh nam bràithre, agus leis an coguis anmhunn a lotadh, tha sibh a' peacachadh an aghaidh Chrìosd.

13 Uime sin ma bheir biadh aobhar oilbheim do m' bhràithair, cha'n ith mi fèil a choidich^f, chum nach tabhair mi aobhar oilbheim do m' bhràithair.

CAIB. IX.

NACH abstol mise? nach 'eil mi saor? Nach fhaca mi Iosa Criosd ar Tighearn? nach sibhse m'obair san Tighearn?

2 Mur 'eil mi a'm' abstol do dhaoineibh eile, gidheadh gu cinnteach tha mi dhuibhse; oir is sibhse seula m' abstolachd anns an Tighearn.

3 Is e so mo fhreagradh do'n droing a chuireas ceisd orm,

4 Nach 'eil againne comas^f itheadh agus òl?

5 Nach 'eil againne comas piuthar, bean-phòsda a thoirt leinn mu'n cuairt, amhuil mar na h-abstoil eile, agus bràithrean an Tighearna, agus Cephas?

6 No am bheil mise agus Barnabas a mhàin, gu'n chomas againn bhi saor o obair?

7 Cò a théid chum cogaidh uair air bith air a chostus féin? cò a shuidhicheas^g fion-lios, agus nach ith d'a thoradh? no cò a bheathaicheas treud, agus nach blais do bhainne an treud?

8 An ann mar dhuine a labhran na nithe so? no nach abair an lagh na nithe so mar an ceudna?

9 Oir a ta e sgrìobhta ann an

^d a' chòir, an cumhachd. ^e an sgrìosar, an caillear do bhràithair lag. ^f cumhachd, còir.

^g phlann-daicheas.

a tha mi cinnteach.

b an duine so. c annsan.

lagh Mhaois, Na cuir ceangal air beul an daimh a tha saltair^a an arbhair. Am bheil cùram nan damh air Dia?

10 No nach ann gu h-àraid^b air ar soinne a deir e so? gu deimhin *is ann* air ar soinne tha e scriobhta: chum gur ann an dòchas is còir do'n treabhaiche treabhadh; agus a chum an neach a bhuaileas ann an dòchas, gu'm bi e 'na fhear comhpairt d'a dhòchas.

11 Ma chuir sinne nithe spioradail dhuibhsec, an ni mòr e ma bhuaineas sinn bhur nithe feòlmhor-sa?

12 Ma tha muinntir eile 'nan luchd-comhpairt do'n chumhachd^d so tharuibh, nach mò is còir dhuinne *bhi*? Gidheadh, cha do chuir sinn an cumhachd so an cleachda; ach a ta sinn a' fulang nan uile nithe, chum nach cuireamaid bacadh air soisgeul Chrìosd.

13 Nach 'eil fhios agaibh gu bheil iadsan, a ta saothreachadh mu thim-chioll nithe naomha, air am beathachadh o'n teampull? agus iadsan a ta frithealadh do'n altair, gu bheil comhroinne aca ris an altair?

14 Agus mar sin dh'orduich an Tighearn mar an ceudna dhoibhsan, a ta searmonachadh an t-soisgeil, an teachd-an-tir fhaotainn o'n t-soisgeul.

15 Ach cha do ghnàthaich mise a h-aon diubh so, agus cha do scriobh mi na nithe so, chum gu'n deantadh mar sin dhomh: oir b'fhearr dhomh am bàs fhaghail, na gu'n cuireadh neach air bith m'uaill an neo-brìgh.

16 Oir ge do shearmonaich mi an soisgeul, cha 'n'eil aobhar uaill agam: oir a ta éigin air cur orm; seadh, is anaobhinn domh, mur searmonaich mi an soisgeul.

17 Oir ma's ann gu toileach a ta mi deanamh so, tha duais agam: ach ma's ann an aghaidh mo thoile a tha ministreileachd^f air a h-earbsadh rium,

18 Ciod i mo dhuais ma seadh? *eadhon so*, chum ag searmonachadh an t-soisgeil domh, gu'n suidhichinn *g* soisgeul Chrìosd gun chostus, chum nach mi-ghnàthaichinn mo chumhachd san t-soisgeul.

19 Oir ge do tha mi saor o na h-uile dhaoineibh, gidheadh rinn mi mi féin a'm' sheirbhiseach^h do na

h-uile, chum gu'n cosnainn an tuilleadh.

20 Agus rinneadh mi do na h-Iudhachaibh mar Iudhach, chum gu'n cosnainn na h-Iudhaich; dhoibhsan a ta fuidh 'n lagh, mar *dhuine* fuidh 'n lagh, chum gu'n cosnainn iadsan a ta fuidh 'n lagh;

21 Dhoibhsan a ta gun lagh, mar *dhuine* gun lagh, (ge nach 'eil mi gun lagh do Dhia, ach fuidh lagh do Chrìosd) chum gu'n cosnainn iadsan a ta gun lagh.

22 Rinneadh mi dhoibhsan a ta anmhunn^a mar *dhuine* anmhunn, chum gu'n cosnainn an droing a ta anmhunn: Bha mi san uile chruth do na h-uile, chum air gach uile dhòigh gu'n slànuaichinn^b cuid éigin.

23 Agus so deanam air son an t-soisgeil, chum gu'm bi mi a'm' fhear comh-roinne dhethc.

24 Nach 'eil fhios agaibh iadsan a ta ruith anns a' bhlàr-réise, gu'n ruith iad uile, ach is aon duine a gheibh an duais^d? gu ma h-amhuil a ruithas sibhse, ionnas gu'n glac sibh an duais.

25 Agus a ta gach uile ghleachd-air measarra anns na h-uile nithibh: a nis a ta iadsan a' *deanamh sin* chum's gu'm faigh iad crùn truailidh, ach sinne *air son crùn* neo-hruailidh.

26 Uime sin is amhuil a ruith-eamsa, ni h-ann margu neo-chinnt-each e: is amhuil a chuiream cath, ni h-ann mar neach a bhuaileas an t-athar:

27 Ach trom-bhuaileam mo chorp, agus cuiream fuidh smachd e: an t-eagal air chor sam bith an déigh dhomh searmonachadh^f do dhroing eile, gu'n cuirear mi féin air cùl g.

CAIB. X.

OS bàrr, a bhràithre, cha b'àill leam sibhse a bhi aineolach, gu robh ar n-aithriche uile fuidh 'n neul, agus gu'n deachaidh iad uile tre'n mhuir;

2 Agus gu'n do bhaisteadh iad uile do Mhaois san neul, agus anns a' mhuir:

3 Agus gu'n d'ith iad uile an t-aon bhiadh spioradail;

4 Agus gu'n d'òl iad uile an t-aon deoch spioradail: (oir dh'òl iad do'n charruig spioradail sin a lean iad: agus b'i a' charruig sin Chrìosd.)

a a' bualadh, briseadh,

b gu h-uile., c annaibhse.

d chomas. e comhpairt.

f frithealadh, cùram.

g deanainn. h a'm' thràill.

a lag. b saorainn, tearnuinn, sàbhalaonn. c gu'm bi comhpairt agam dheth maille ribhse, d geall e mar neach nach 'eil am follas, f gairm a thoirt. g gu diùltar, gu tilgear mi féin.

1. CORINT.

5 Ach le mòran diubh cha robh Dia toilichte: oir sgriosadh san fhàsach iad.

6 A nis bha na nithe sin 'nan saimpleiribh b' dhuinne, chum nach miannaicheamaid droch nithe, eadhon mar a mhiannaich iadsan.

7 Agus na bithibhse 'nar luchd-iodhol-aoraidh, mar a bha cuid diubhsan; a réir mar a ta e scriobhta, Shuidh am pobull sìos a dh'itheadh agus a dh'òl, agus dh'éirich iad a chluicheadh.

8 Agus na deanamaid striopachas, mar a rinn cuid diubhsan, agus a thuit diubh an aon là trì mìle fichead.

9 Agus na dearbhamaid c Crìosd, mar a dhearbhadh cuid diubhsan, agus a sgriosadh iad le nathraichibh nimhe.

10 Agus na deanaibhse gearan, mar a rinn cuid diubhsan gearan, agus a sgriosadh iad leis an sgrios-adair e.

11 A nis thachair na nithe so uile dhoibhsan mar eiseimpleiribh: agus scriobhadh iad chum teagaisg f' dhuinne, air am bheil deireadh an domhain g air teachd.

12 Uime sin an ti a shaoileas a bhi 'na sheasamh, thugadh e aire nach tuit e.

13 Cha do thachair deuchainn h air bith ribh, ach ni a ta coitichionn i do dhaoibh: ach tha Dia dileas, nach leig dhuibh bhi air bhuir feuchainn thar bhuir comas; ach a ni maille ris an deuchainn slighe dol as mar an an ceudna, chum gu'm bi sibh comasach air a giùlan.

14 Air an aobhar sin, a mhuinntir mo ghràidh, teichibh o iodhol-aoradh.

15 Labhram mar ri daoibh tuigseach: thugaibhse breth air an ni a deiream.

16 Cupan a' bheannachaidh a ta sinne a' bheannachadh, nach e comunn fola Chrìosd e? An t-aran a ta sinn a' briseadh, nach e comunn cuirp Chrìosd e?

17 Oir ge do tha sinne 'nar mòran, is aon aran, agus aon chorp sinn: oir a ta againn uile comhpairt do'n aon aran.

18 Thugaibh fainear Israel a réir na feòla: nach 'eil aca-san a ta 'g

itheadh nan iobairt comh-roinn ris an altair?

19 Ciod a deiream uime sin? gu bheil brìgh air bith anns an iodhol, no gu bheil brìgh air bith san ni a dh'iobradh do iodholaibh?

20 Ach a deiream, na nithe a ta na Cinnich ag iobradh, gur ann do dheamhnaibh a tha iad 'gan iobradh, agus nach ann do Dhia: agus cha b' àill leam comunn a bhi agaibhse ri deamhnaibh.

21 Cha 'n'eil e an comas duibh cupan an Tighearna òl, agus cupan dheamhan. Cha 'n'eil e an comas duibh comh-roinn a bhi agaibh do bhord an Tighearna, agus do bhord dheamhan.

22 Am broснаich sinn an Tighearn gu feirg? an treise sinn na esan?

23 Tha na h-uile nithe ceadichte dhomh, ach cha 'n'eil na h-uile nithe iomchuidh: tha na h-uile nithe ceadichte dhomh, agus cha tabhair na h-uile nithe foghlum.

24 Na iarradh neach air bith an ni sin a bhuineas dha féin: ach iarradh gach aon an ni sin, a thig ri maith neach eile.

25 Ithibh gach ni a reicear am margadh na feòla, gun cheisd air bith f'heòraich b air son coguis.

26 Oir is leis an Tighearn an talamh, agus a làn.

27 Ma bheir aon neach dhuibhsan, nach 'eil 'nan creidmheich, cuireadh dhuibh, agus gur toil leibh dol maille ris; ithibh gach ni a chuirear roimhibh, gun ni sam bith f'heòruich air son coguis.

28 Ach ma deir duine sam bith ribh, Dh'iobradh an nìso do iodholaibh, na ithibh, air a shon an nochd dhuibh e, agus air son coguis e. Oir is leis an Tighearn an talamh, agus a làn.

29 Air son coguis deiream, cha'n i do choguis féin, ach coguis an neach ud eile: oir c'ar son a bheirear breth air d mo'shaorsasa le coguis duin' eile?

30 Oir, ma tha comhpairt b' dh' agamsa tre ghràs, c'ar son a labhrar olc umam a thaobh an nì sin air son am bheil mi a' toirt buidheachais?

31 Uime sin, cò aca dh'itheas no dh'òlas sibh, no ge b'e nì a nì sibh, deanaibh na h-uile nithe chum glòire Dhé.

32 Na tugaibh aobhar oibheim do

a cha do thaitinn mòran diubh ri Dia. b sgàilibh, samhachasaidh. c buaireamaid. d Dia. e mhilltear. f rabhaidh. g nan linn. h buaireadh, cruaidh-fheuchainn, dearbhadh. i cumanta. j bhuilinn.

a tarbhach b fharraid. c coimh-fhios, coinsiens. d a dh'itear.

na h-Iudhachaibh, no do na Greug-
achaibh, no do eaglais Dé.

33 A réir mar a ta mise a' dean-
amh toile nan uile dhaoine anns na
h-uile nithibh, gun bhi 'g iarraidh
mo bhuannachd féin, ach *buanmachd*
mhórain, chum gu slánuichear iad.

CAIB. XI.

BITHIBHSE 'nar luchd-lean-
mhuinn ormsa^a, amhuil mar a
ta mise air Críosd.

2 A nis molam sibh, a bhráithre,
do bhrìgh gu bheil cuimhne agaibh
ormsa anns na h-uile nithibh, agus
gu bheil sibh a' coimhead nan ord-
uighean, mar a thug mise dhuibh
iad.

3 Ach bu mhiann leam fios a bhi
agaibh, gur e Críosd ceann gach fir,
agus gur e am fear ceann na mnà,
agus gur e Dia ceann Críosd.

4 Gach fear a ta deanamh ùrnuigh
no fàidheadaireachd, agus folach air
a cheann, tha e toirt eas-urraim d'a
cheann.

5 Ach gach bean a ta deanamh
ùrnuigh no fàidheadaireachd gun
fholach air a ceann, tha i toirt eas-
urraim d'a ceann: oir is ionann sin
agus ge do bhiodh i air a bearr-
adh.

6 Oir mur bi folach air ceann na
mnà, bearrar i mar an ceudna: ach
ma's grannda^b do mhnaoi i bhi air a
bearradh no air a lomadh, cuireadh i
folach oirre.

7 Oir gun amharus cha chòir do
fhear a cheann a chòmhdachadh^c,
do bhrìgh gur h-e iomhaigh agus
glòir Dhé; ach is i a' bhean glòir an
fhir.

8 Oir cha 'n'eil am fear o'n mhnaoi,
ach a' bhean o'n fhear.

9 Agus nìor chruthaichheadh am
fear air son na mnà, ach a' bhean air
son an fhir.

10 Uime sin, is còir do'n mhnaoi
cumhachd^d a bhi aice air a ceann,
air son nan aingeal.

11 Gidheadh, cha 'n'eil am fear as
eugmhais an mnà, no a' bhean as
eugmhais an fhir anns an Tighearn.

12 Oir mar a ta a' bhean o'n
fhear, is amhuil sin a ta 'm fear tre'n
mhnaoi mar an ceudna: ach is ann
o Dhia ta na h-uile nithe.

13 Measaibh annaibh féin: am
bheil e ciatfach do mhnaoi ùrnuigh a
dheanami ri Dia gun fholach air a
ceann.

14 Nach 'eil nadur féin a' teagasg

dhuibh, ma bhios gruag fhada air
fear, gur nàr dha e?

15 Ach ma bhios gruag fhada air
mnaoi, is glòir dh'i e: oir thugadh a
gruag dh'i air son còmhdaiche.

16 Ach ma bhios neach air bith
connspoideach, cha 'n'eil a leithid sin
do ghnàthachadh againne, no aig
eaglaisibh Dhé.

17 A nis anns an ni so a chuiream
an céill *duibh*, cha mhol mi *sibh*, do
bhrìgh gu bheil sibh a' teachd an
ceann a chéile cha'n ann chum an ni
a's fearr, ach an ni a's measa.

18 Oir air tùs, air cruinneachadh
dhuibh an ceann a chéile san eaglais,
tha mi cluinntinn gu bheil roinnean^e
'nar measg; agus tha mi an cuid 'ga
chreidsinn.

19 Oir is éigin saobh-chreidimh^f
a bhi eadaruibh, chum gu'n deanar
follaiseach an dream, a ta dearbhtha
'nar measg.

20 Uime sin an uair a thig sibh an
ceann a chéile do aon àit, cha'n e sin
suipeir an Tighearna itheadh.

21 Oir ithidh gach aon air tùs a
shuipeir féin, agus a ta neach ocrach,
agus neach eile air mhisg.

22 An e nach 'eil tighean agaibh
chum itheadh agus òl annta? no am
bheil sibh a' deanamh tàir' air eaglais
Dé, agus a' nàrachadh na muinntir
air nach 'eil? Ciod a deiream ribh?
Am mol mi sibh anns a' chàis so?
cha mhol.

23 Oir fhuaire mise o'n Tighearn
an ni mar an ceudna a thug mi
dhuibhs, Gu'n do ghlac an Tighe-
earn Iosa aran, anns an oidhche an
do bhrathadh e:

24 Agus air breith buidheachais,
bhris se e, agus thubhairt e, Gabh-
aibh, ithibh; is e so mo chorpas, a
ta air a bhriseadh^h air bhuir sonsa:
deanaibh so chum cuimhne ormsaⁱ.

25 Agus air a' mhodh cheudna an
cupan, an déigh na suipeir, ag ràdh,
Is e an cupan so an coimhcheangal^j
nuadh ann am fhuilse: deanaibhse
so, cia minic as a dh'òlas sibh e,
chum cuimhne ormsa.

26 Oir cia minic as a dh'itheas
sibh an t-aran so, agus a dh'òlas sibh
an cupan so, tha sibh a' foillseach-
adh bàis an Tighearna gus an
d'thig e.

27 Uime sin, ge b'e neach a
dh'itheas an t-aran so, agus^m a
dh'òlas cupan so an Tighearna gu

^e folaich.

^g sgaraidh.

^h éiriceachd.

ⁱ mar chumhneachan ormsa.

^j tiomnadh

^k K 5

^f eas-aonachda,

^g saobh-bharailean,

^h air a thabhairt.

ⁱ mar chumhneachan ormsa.

^j in no.

^a air m'eisiomplairse. ^b grànna.

^c fholach. ^d 'se sin r'a radh

^e folach, a leigeil fhaicinn gu bheil i
ta chumhachd a fir.

neo-iomchuidh, bithidh e ciontach do chorp agus do fhuil an Tigh-earna.

28 Ach ceasnuicheadh^a duine e fèin, agus mar sin itheadh e do'n aran so, agus òladh e do'n chupan so:

29 Oir ge b'e dh'itheas agus a dh'òlas gu neo-iomchuidh, tha e 'g itheadh agus ag òl breitheanas dha fèin, do bhrìgh nach 'eil e a' dean-amh aithneadh air corp an Tigh-earnab.

30 Air a shon so, tha mòran 'nar measg lag agus tinn, agus tha mòran 'nan còdal.

31 Oir nan d'thugamaid breth oirnn fein, cha d'thugtadh breth oirnn.

32 Ach an uair a bheirear breth oirnn, tha sinn air ar smachdachadh leis an Tighearn, chum nach bitheamaid air ar dìteadh maille ris an t-saoghal.

33 Uime sin, mo bhràithre, 'nuair a thig sibh an ceann a chèile, chum itheadh, fanaibh r'a chèile.

34 Agus ma bhios ocras air aon neach, itheadh e aig an tigh; chum nach d'thig sibh an ceann a chèile gu breitheanas^c. Agus cuiridh mise gach ni eile an ordugh 'nuair a thig mi.

CAIB. XII.

A NIS a thaobh *nithe*^d spioradail, a bhràithre, cha'n àill leam sibh bhi aineolach.

2 Tha fios agaibh gu robh sibh 'nar Cinnich, air bhuir tarruing gu ìodholaibh balbha, a réir mar a threòraicheadh sibh.

3 Uime sin, tha mi foirt fios duibh, nach abair duine sam bith a tha labhairt o Spiorad Dé, gu bheil Iosa mallaichte: agus nach urradh duine sam bith a ràdh gur e Iosa an Tigh-earn, ach trid an Spioraid naoimh.

4 A nis tha eadar-dhealachadh thiodhlaca ann, ach *cha* 'n'èil ach aon Spiorad ann.

5 Agus tha eadar-dhealachadh frithealaidhe ann, gidheadh *cha* 'n'èil ach aon Tighearn ann.

6 Agus tha eadar-dhealachadh oibreachaidh ann, ach is e an t-aon Dia a tha 'g oibreachadh nan uile *nithe* anns na h-uile.

7 Ach a ta foillseachadh an Spioraid air a thoirt do gach neach, chum tairbhe.

^a dearbhadh.

^b deanamh

eadar-dhealachaidh eadar corp an Tighearna agus biadh eile.

^c chum dèidh.

^d thiodhlaca,

^e mhinistireileachd, dhreuchd.

8 Oir do aon duine tha focal a' ghliocais air a thoirt leis an Spiorad; agus do dhuin' eile focal an eòlais leis an Spiorad cheudna;

9 Do neach eile creidimh leis an Spiorad sin fèin; do dhuin' eile tabhartas, leighis trid an Spioraid cheudna;

10 Do neach eile oibreachadh mhìorbhuile; do neach eile fàidhead-airachd; do neach eile aithneachadh spiorad; do neach eile iomadh gnè theanga; agus do neach eile eadar-mhìneachadh theanga.

11 Ach na nithe sin uile tha an t-aon Spiorad ceudna ag oibreachadh, a' roinn ris gach aon fa leth, a réir mar is àill leis.

12 Oir mar is aon an corp, agus mòran do bhallaibh aige, agus a ta uile bhuill an aon chuirp sin, ge h-iomadh iad, 'nan aon chorp; mar sin a ta Crìosd.

13 Oir trid aon Spioraid bhaisteadh sinn uile do aon chorp, ma's Iudhaich sinn no Greugaich, ma's daor no saor sinn; agus thugadh deoch r'a h-òl duinn uile chum aon Spioraid.

14 Oir cha'n aon bhall an corp, ach mòran.

15 Ma deir a' chos, Do bhrìgh nach mi an làmh, cha'n ann do'n chorp mi; nach 'eil i do'n chorp air a shon sin?

16 Agus ma deir a' chluas, Do bhrìgh nach mi an t-sùil, cha'n ann do'n chorp mi; nach ann do'n chorp i air a shon sin?

17 Nam biodh an corp uile 'na shùil, c'ait am biodh a' chlaisteachd? Nam biodh e uile 'na chlaisteachd, C'ait am biodh am boladh?

18 Ach a nis shuidhich Dia na buill gach aon diubb sa chorp, mar bu toil leis.

19 Agus nam biodh iad uile 'nan aon bhall, c'ait am biodh an corp.

20 Ach a nis tha iad 'nam mòran bhall, ge nach 'eil ann ach aon chorp.

21 Agus cha'n urradh an t-sùil a radh ris an làmh, Cha 'n'èil feum agam ort: no a ris, an ceann ris na cosaibh, Cha 'n'èil feum agam oirbhe.

22 Ach gu ro mhòr ni's mò tha na buill sin do'n chorp, a's anmhuinne^f thaobh coslais, feumail.

23 Agus air na buill sin do'n chorp a's lugha urram 'nar meas-ne, tha sinna' cur an tuilleadh urraim, agus na buill sinn dhinn a's lugha maise, tha aca sin gu ro mhòr an tuilleadh maise.

^f laige.

24 Oir air na *buill* mhaiseach againn cha 'n'eil uireasbhuidh : ach rium Dia an corp a chomh-chumadh r'a chéile, air dha an tuilleadh urraim gu mòr a thoirt do'n *chuid* air an robh uireasbhuidh :

25 Chum nach biodh easaonachd air bith sa' chorp ; ach gu'm biodh an t-aon chùram aig na *buill* d'a chéile.

26 Agus ma dh'fhnìgeas aon bhall, comh-fhuilgidh na *buill* uile : no ma gheibh aon bhall urram, ni na *buill* uile gairdeachas maraon ris.

27 A nis is sibhs corp Chrìosd, agus is *buill sibh* fa leth.

28 Agus chuir Dia dream àraidh san eaglais, air tùs abstola, san dara àit fàidhean, san treas àit luchd-teagaisg, a ris miorbhuilean, 'na dhèigh sin tabhartais leighis, luchd-cuideachaidh, nachdaranachda, iomadh gnè theanga.

29 *Am bheil* na h-uile 'nan abstol-aibh? *Am bheil* na h-uile 'nam fàidhibh? *Am bheil* na h-uile 'nan luchd-teagaisg? *Am bheil* na h-uile 'nan luchd-deanamh mhiorbhuile?

30 *Am bheil* aig na h-uile tabhartais leighis? An labhair na h-uile le teangaibh? An dean na h-uile eadar-theangachadh?

31 Ach biodh miann dùrachdach nan tiodhlac a's fearr oirbh : agus gidheadh nochdamsa dhuibh slighe a's ro-fhearr.

CAIB. XIII.

GE do labhrainn le teangaibh dhaoine, agus aingeal, agus gun ghràdh^a agam, tha mi a'm' umha^b a ni fuaim, no a'm' chiombal a ni gleangarsaich.

2 Agus ge do robh agam fàidheadaireachd, agus ge do thuiginn na h-uile rùna-dìomhair, agus gach uile eòlas ; agus ge do bhiodh agam gach uile *ghnè* creidimh, ionnas gu'n athariaichinn sléibhte, agus mi gun ghràdh agam, cha 'n'eil annam ach neo-ni.

3 Agus ge do chaithinn mo mhaoin uile chum na bochdan a bheathachadh, agus ge do bheirinn mo chorp chum a losgaidh, agus gun ghràdh agam, cha 'n'eil tairbhe sam bith dhomh a.m.

4 Tha an gràdh fad-fhulangach, agus caoimhneil ; cha ghabh an gràdh farmad ; cha dean an gràdh ràiteachas, cha 'n'eil e air a shéid-eadh suas,

5 Cha ghiùlain se e féin gu mi-chiatfach, cha'n iarr e na nithe sin a bhuineas da féin, cha 'n'eil e so-

a seirc.

b phrais.

bhrosnachaidh *chum feirge* cha smuainich e olc sam bith.

6 Cha dean e gairdeachas san eucoir, ach ni e gairdeachas san fhìrinn :

7 Fuilgidh e na h-uile nithe, creididh e na h-uile nithe, bithidh sùild aige ris na h-uile nithibh, giùlainidh e na h-uile nithe.

8 Cha d'théid an gràdh air cùl a choidhch : ach ma's fàidheadaireachda *ta ann*, théid iad air cùl ; ma's teangaidh, sguiridh iad ; ma's eòlas, cuirear air cùl e.

9 Oir a ta eòlas againn ann an cuid, agus tha sinn ri fàidheadaireachd ann an cuid.

10 Ach an uair a thig an ni a ta iomlan, cuirear air cùl ann sin nach 'eil ach ann an cuid.

11 'Nuair a bha mi a'm' leanaban, labhair mi m'ar leanaban, thuig mi mar leanaban, reusonaich e mi mar leanaban : ach air fàs domh a'm' dhuine, chuir mi na nithe leanabaidh air cùl.

12 Oir tha sinn a'faicinn san àm so gu dorch a tre ghloinf ; ach an sin *chi sinn* aghaidh ri h-aghaidh : san àm so is aithne dhomh ann an cuid ; ach an sin aithnichidh mi eadhon mar a ta aithneadh orm.

13 Agus a nis fanaidh creidimh, dòchas^d, gràdh, na trì *nithe* so ; ach is e'n gràdh a's mo dhiubh so.

CAIB. XIV.

LEANAIBH gràdh, agus biodh i mòr mhiannh^c *thiodhlaca* spioradail oirbh, ach gu ma mò bhur togradh gu'n deanadh sibh fàidheadaireachd.

2 Oir an ti a labhras an an teangaidh *choimhich*ⁱ, ni h-ann ri daoineibh a labhras e, ach ri Dia : oir cha 'n'eil neach sam bith 'ga thuigsinn ; ge do tha e anns an Spiorad a' labhairt rùna-dìomhair.

3 Ach an ti a tha deanamh fàidheadaireachd, tha e a' labhairt ri daoineibh chum togail suas^l, agus *chum* earail, agus *chum* comhfhurtachd.

4 An ti a ta labhairt an teangaidh *choimhich*, tha e 'ga thogail féin suas : ach an ti a ni fàidheadaireachd, tha e togail suas na h-eaglais.

5 Bu mhaith leam gu labhradh sibh uile le teangaibh, ach b'fhearr leam sibh a dheanamh fàidheadaireachd, oir is mò an ti a ni fàidhead-

c còmhdaichidh, folaichidh.

d dòchas, earbsa.

e smuainich.

f ann an sgàthan.

g earbsa.

h dhéidh, iarrtus.

i choigrich.

l fòghluim, teagaisg.

aireachd, na an ti a labhras le teangaibh, mur eadar-theangaich e^a, chum gu faigheadh an eaglais foghlum.

6 A nis a' bhràithre, ma thig mi d'ar ionnsuidh a' labhairt le teangaibh, ciod an tairbhe a ni mi dhuibh, mur labhair mi ribi am foillseachadh, no an eòlas, no am fàidheadair-eachd, no teagasg?

7 Air an doigh cheudna na nithe gun anam a ni fuaim, ma's pìob no clàrsach, mur dean iad eadar-dhealachadh 'nam fuaimibh, cionnus a thuigear an ni a sheinnear air a' phìob no air a' chlàrsaich?

8 Oir ma bheir a' ghall-tromp fuaim neo-chinnteach uaipe^b, cò a dh'ulloicheas e fèin chum a' chatha?

9 Is amhuil sin sibhse, mur labhair sibh leis an teangaibh briathra so-thuigsinn, cionnus a dh'aithnichear an ni a labhrar? oir is ann ris an athar a labhras sibh.

10 Tha, feudaidd e hi, an uiread do ghuthannaibh c san t-saoghal, agus cha'n eil a h-aon diubh gun bhlagh d.

11 Uime sin, mur tuig mi brìgh a' ghutha, bithibh mi do'n ti a labhras borbe; agus bithidh an ti a labhras, borbe dhomhsa.

12 Mar sin mar an ceudna sibhse, do bhrìgh gu bheil dèigh agaibh air tiodhlacaibh spioradail, iarraibh sibh fèin a thoirt barrachd chum togail suas^f na h-eaglais.

13 Uime sin, an ti a labhras ann an teangaibh choimhich, guidheadh e gu'n deanadh e eadar-theangachadh.

14 Oir ma ni mise ùrnuigh ann an teangaibh choimhich, tha mo spiorad a' deanamh ùrnuigh, ach tha mo thuigse neo-tharbhach.

15 Ciod ma seadh? ni mi ùrnuigh leis an spiorad, agus ni mi ùrnuigh leis an tuigse mar an ceudna: seinnidh mi leis an spiorad, agus seinnidh mi leis an tuigse mar an ceudna.

16 No 'nuair a bheannuicheas tu leis an spiorad, cionnus a deir an ti a tha ann an àit an duine gun fhòghlum, Amen ri d' hhreith-buidheachais, o nach aithne dha an ni a deir tu?

17 Oir gu deimhin a ta thusa toirt buidheachais gu màith, gidheadh cha'n eil an neach eile air a thogail suas^g.

18 Bheiream buidheachas do m'

Dhia, gu'n labhram le teangaibh tuilleadh na sibh uile:

19 Ach b'fhearr leam cùig focail a labhairt san eaglais le m' thuigse, chum gu teagaisginn daoine eile mar an ceudna, na deich mìle focal ann an teangaibh choimhich.

20 A bhràithre, na bithibhse 'nar leanabaibh an tuigse: gidheadh, ann am mìorun^h bithibh 'nar leanabaibh, ach ann an tuisge hithidh 'nar daoine foirfe.

21 Tha e scribedhta san lagh, Labhraidh mi ris a' phobull so ann an teangaibh eile, agus am bithibh eile: gidheadh an dèigh sin uile cha'n èisd iad rium, a deir an Tigh-earn.

22 Uime sin a ta teanganha coimheach 'nan comhara, ni h-ann do'n droing, a ta creidsinn, ach dhoihhsan, a ta mi-chreideach: ach a ta fàidheadaireachd ni h-ann air an sonsan nach eil a' creidsinn, ach air an sonsan, a tha creidsinn.

23 Uime sin, ma chruinnicheas an eaglais uile san aon àit, agus ma labhras iad uile le teangaibh coimheach agus gu'n d'thig droing a ta gun fhòghlum a steach, no daoine mi-chreideach, nach abair iad gu bheil sibh air a' chnathach i?

24 Ach ma ni iad uile fàidheadaireachd, agus gu'n d'thig duine gun chreidimh a steach, no neach a ta gun fhòghlum, cronuichear^l e leis na h-uile, agus bheirear breth air leis na h-uile:

25 Agus mar sin a ta nithe fol-aichte a chridhe air am foillseachadh; agus mar sin, air dha tuiteam air-aghaidh, ni e aoradh do Dhia, ag aithris^m gu bheil Dia gu fìrinneach annaibhse.

26 Ciod e sin ma ta, a bhràithre? air teachd an ceann a chéile dhuibh, tha salm, tha teagasg, tha teanga, tha foillseachadh, tha eadar-theangachadh, aig gach aon agaibh. Deanar na h-uile nithe chum foghlumⁿ.

27 Ma labhras aon neach ann an teangaibh choimhich, labhradh dithis, no air a' chuid a's mò triuir, agus sin an dèigh a chéile; agus deanadh a h-aon eadar-theangachadh.

28 Ach mur bi éadar-theangair ann, fanadh e' na thosd san eaglais; no labhradh e ris fèin, agus ri Dia.

29 Labhradh dithis no triuir do na fàidhih, agus thugadh a' chuid eile breth.

a mur eadar-theangaich neach.

b uaithe. c chainntibh, chànanibh.

d bhrìgh, seadh.

e fiadhaich, barbarra.

f foghlum. g air fhòghlum.

h droch-mhèin, olc chéill, air boile.

i air mhi-chomhairlichear.

j spreagar.

m ag innseadh, a' foillseachadh.

n togail suas.

30 Ach ma dh'fhoillsichear *ni* do neach eile, a tha 'na shuidhe, biodh an ceud *dhuine* 'na thosd.

31 Oir feudaidd sibh uile fàidhead-
aireachd a dheanamh gach aon an
déigh a chéile, chum's gu faigh na
h-uile foghlum, agus na h-uile
combhfhurtachd.

32 Agus a ta spiorada^a nam fàidh
ùmhail do na fàidhibh.

33 Oir cha'n e Dia *ùghdair* na
mi-riaghailt^b, ach na sìth, mar ann
an eaglaisibh nan naomh uile.

34 Biodh bhuir mnà *'nan* tosd sna
h-eaglaisibh; oir cha 'n'eil e cead-
aichte dhoibh labhairt: ach is *còir*
dhoibh bhi ùmhail, mar a deir an lagh
mar an ceudna.

35 Agus ma's miann leo *ni* sam
bith fhòghlum, feòraicheadh iad
d'am fearaibh féin aig an tigh e: oir
is mi-chiatfach do' mhnàibh labhairt
san eaglais.

36 An ann uaibhse thainig focal
Dé a mach? no an ann d'ar n-ionn-
suidhse a mhàin a thainig e.

37 Ma shaoileas duine sam bith c
gur fàidh, no gur duine spioradail e
féin, aidicheadh e na nithe a scriobh-
amsa d'ar n-ionnsuidh, gur h-*iad*
àitheantan an Tighearna.

38 Ach ma ta neach sam bith
aineolach, biodh e aineolach.

39 Uime sin, a bhràithre, biodh ro-
thogradh agaibh air fàidheadaireachd
a dheanamh, agus na bacaibh labh-
airt le teangaibh.

40 Deanar na h-uile nithe gu
deadh-mhaiseach, agus a réir ord-
uigh.

CAIB. XV.

OS barr, a bhràithre, cuiream an
céill duibh an soisgeul a
shearmonaich mi dhuibh, ris an do
ghabh sibhse mar an ceudna, agus
anns am bheil sibh 'nar seasamh;

2 Trid mar an ceudna am bheil
sibh air bhuir tearnadh, ma chumas
sibh gu daingean^d an *ni* a shearmon-
aich mi dhuibh, mur do chreid sibhse
gu dìomhain.

3 Oir thug mi dhuibh air tùs an *ni*
a fhuair mi mar an ceudna, Gu'n
d'fhuair Criosd bàs air son ar peac-
aidh a réir nan scriobtuir:

4 Agus gu'n d'adhlacaidh e, agus
gu'n d'éirich e a ris air an treas là a
réir nan scriobtuir.

5 Agus gu facas e le Cephas, 'na
dhéigh sin leis an dà fhear dheug.

6 'Na dhéigh sin, chunncas e le

^a *tiodhlaca spioradail.*

^b *eas-orduigh, tuairgne.*

^c *Ma tha duine sam bith cinnteach.*

^d *ma ghleidheas sibh air chuimhne.*

tuilleadh as cùig ceud bràthair air
aon àm; d'am bheil a' chuid a's mò
beo gus a nis, ach a ta cuid *dhiubh*
'nan codal.

7 'Na dhéigh sin, chunncas e le
Seumas; agus a ris leis na h-abstol-
aibh uile.

8 'Nan déigh uile chunncas leamsa
e mar an ceudna, mar neach a rugadh
ann an-àm.

9 Oir is mi a's lugha do na h-ab-
stolaibh, nach fìu abstol a ghairm
dhìom, do bhrìgh gu'n robh mi a'
geur-leanmhuinn eaglais Dé.

10 Ach tre ghràs Dé is mi an *ni*
a's mi: agus cha robh a ghràs, a
bhuilicheadh orm, gun bhrìgh; ach
shaothraich mi nì's pailte na iad
uile; gidheadh cha mhise, ach gràs
Dé, a bha maille rium.

11 Uime sin, cò air bith iad *dhiinn*,
mìse no iadsan, is ann mar so a tha
sinne a' searmonachadh, agus is ann
mar so a chreid sibhse.

12 A nis ma shearmonaichear
Criosd gu'n d'éirich e o na marbh-
aibh, cionnus a deir cuid 'nar measg-
sa, Nach 'eil aiseirigh nam marbh
ann?

13 Ach mur 'eil aiseirigh nam
marbh ann, nì mò a dh'éirich
Criosd.

14 Agus mur d'éirich Criosd, gu
deimhin is dìomhain ar searmoin-ne,
agus is dìomhain bhuir creidimhse
mar an ceudna.

15 Seadh fhuaradh sinne 'nar
fianuisibh bréige air Dia; do bhrìgh
gu'n d'rinn sinn fianuis a thaobh
Dhé gu'n do thog e suas Criosd:
neach nach do thog e suas, mur éir-
ich na mairbh.

16 Oir mur éirich na mairbh, nì
mò a dh'éirich Criosd:

17 Agus mur d'éirich Criosd, *tha*
bhuir creidimhse dìomhain; tha sibh
fathast am bhuir peacaibh.

18 Mar sin mar an ceudna tha an
droing a choidil ann an Criosd
caillte.

19 Ma's anns a bheatha so a
mhàin a tha dòchas againn ann an
Criosd, is sinn a's truaighe do na
h-uile dhaoinibh.

20 Ach a nis tha Criosd air éirigh
o na marbhaibh, agus rinneadh an
ceud thoradh dhuibhsan, a choidil
deth.

21 Oir mar is ann tre dhuine
thàinig am bàs, is ann tre dhuine
thig aiseirigh nam marbh mar an
ceudna.

22 Oir mar ann an Adhamh, a ta
na h-uile a' faghail a' bhàis, is amh-
uìl sin mar an ceudna a nithear na
h-uile beo ann an Criosd.

23 Ach gach uile dhuine 'na ordugh féin : Criosd an ceud thoradh, 'na dhéigh sin iadsan a's le Criosd aig a theachd.

24 An sin *bithidh* a' chrìoch dheireannach, 'nuair a bheir e suas an rioghachd do Dhia, eadhon an t-Athair; 'nuair a chuireas e as do^a gach uile uachdaranachd, agus gach uile ùghdarras, agus chumhachd.

25 Oir is éigin gu'n rioghaich e, gus an cuir e a naimhdean uile fa chosaibh.

26 Sgriosar an nàmhaid deireannach, am bàs.

27 Oir chuir e na h-uile nithe fa chosaibh. Ach an uair a deir e gun do chuir e na h-uile nithe fuidh, is nì follaiseach gu bheil esan, a chuir na h-uile nithe fuidh, an leth muigh *dheth so*.

28 Agus an uair a chuirear na h-uile nithe fuidh, an sin bithidh am Mac féin fuidh 'n ti a chuir na h-uile nìthe fuidh-san, chum gu'm bi Dia 'na uile anns na h-uile.

29 No ciod a ni iadsan, a bhaistear air son nam marbh, mur éirich na mairbh air aon dòigh? c'ar son ma seadh a thaistear iad air son nam marbh?

30 Agus c'ar son a ta sinne an gàbhadh sgach uair?

31 Air bhur gairdeachas-sa^a a tha agam ann an Iosa Criosd ar Tigh-earn, tha mi faghail a' bhàis gach là.

32 Ma chòmhraig^c mi mar dhuine^d ri fiadh-bheathaichibh ann an Ephesus, ciod i mo thairbhe, mur éirich na mairbh? itheamaid agus òlaimaid, oir am maireach gheibh sinn bàs.

33 Na meallar sibh : truaillidh droch chomhludair^e deadh bheusa.

34 Dùisgibh chum fireantachd^f, agus na deanaibh peacadh; oir cha 'n'eil eòlas Dé aig euid : chum bhur nàire labhram so.

35 Ach a deir neach éigin, Cionnus a dh'éireas na mairbh? agus ciod a' ghne cuirp leis an d'thig iad?

36 Amadain, 'an ni sin a chuireas tu, cha bheothaichear e, mur bàsaich e *air tùs*.

37 Agus an ni a chuireas tu, cha'n e an corp a bhitheas a ta thu cur, ach gràinne lom, feudaidh e bido chruinneachd, no do *shedhta* éigin eile.

38 Ach a ta Dia a' toirt cuirp dha

a a chuireas e slos.

b a' ghairdeachas air bhur sonsa.

c chog mi, chuir mi cath.

d a r'èir gnàtha dhaoine.

e droch chòmhradh.

f gu ceart, gu cubhaidh.

mar bu toil leis, agus do gach uile shìol a chorp féin.

39 Cha'n aon fheòil gach uile fheòil : ach a ta feòil air leth aig daoineibh, agus feòil eile aig ainmhidhibh, *feòil* eile aig iasgaibh, agus *feòil* eile aig eunlaithibh.

40 Agus a ta cuirp nàmhaidh ann, agus cuirp thalmhaidh : gidheadh a ta glòir air leth aig na corp-aibh nàmhaidh, agus *glòir* eile aig na corp-aibh talmhaidh.

41 Tha aon glhòir aig a' ghréin, agus glòir eile aig a' ghealaich, agus glòir eile aig na reultaibh; oir a ta eadar-dhealachadh cadar reuit agus reult thaobh glòire.

42 Agus is ann mar sin a bhios aiseirigh nam marbh. Cuirear ann an truaillidheachd e, togar ann an neo-thruaillidheachd e.

43 Cuirear e ann an eas-urram, togar ann an glòir e : cuirear ann an anmhuinneachd e, éiridh e ann an cumhachd:

44 Cuirear e 'na chorp nàdurra, éiridh e 'na chorp spioradail. Tha corp nàdurra ann, agus corp spioradail.

45 Agus mar so tha e scribedhta, Rìpneadh an ceud dhuine Adhamh 'na anam beo, an t-Adhamh deireannach 'na Spiorad a bheothaicheas.

46 Gidheadh cha'n e an ni spioradail a bha ann air tùs, ach an ni nàdurra; agus 'na dhéigh sin an ni spioradail.

47 An ceud duine o'n talamh, talmhaidh : an dara duine, an Tighearn o nàmh.

48 Mar an duine talmhaidh, is amhuil sin iadsan a tha talmhaidh : agus mar a ta an duine nàmhaidh, is ann mar sin iadsan a ta nàmhaidh.

49 Agus mar a ghiùlain sinn dealbh^g an duine talmhaidh, giùlainidh sinn mar an ceudna dealbh an duine nàmhaidh.

50 A nis so a deiream, abhraithre, nach feudar le feòil agus fuil rioghachd Dhé a shealbhachadh mar oighreachd; ni mò a shealbhaicheas truailidheachd neo-thruaillidheachd.

51 Feuch, labhram ni dìomhair ribh; Cha choidil sinn uile, ach caochlaidhear sinn uile,

52 Ann an tiota^h, am priobadh na sùl, ri *guth* na trompaide deireannaich, (oir séididh an trompaid) agus éiridh na mairbh neo-thruailidh, agus caochlaidhear sinne.

53 Oir is éigin do'n chorp thruail-

g lomaigh, dreach, coslas.

h platha, mionaid.

idh so neo-thruaillidheachd a chur uime, agus do'n *chorp* bhàsmhor so neo-bhasmhorachd a chur uime.

54 Agus an uair a chuireas an *corp* truailidh so neo-thruaillidheachd uime, agus a chuireas an *corp* bàsmhor so neo-bhàsmhorachd uime, an sin coimhlionar am focal a ta scribedhta, Shluigeadh suas am bàs le buaidh.

55 O bhàis, c'àit am bheil do ghath? O uagh, c'àit am bheil do bhuaidh?

56 Is e am peacadh gath a' bhàis; agus is e neart a' pheacaidh an lagh.

57 Ach buidheachas do Dhia, a tha toirt dhuinne na buadha, trid ar Tighearna Iosa Crìosd.

58 Uime sin, mo bhràithre gràdhach, bithibhse daingean, neo-ghluasadach, a' sir-mheudachadh ann an obair an Tighearna, air dhuibh fios a bhi agaibh nach 'eil bhur saothair diomhain anns an Tighearna.

C A I B. XVI.

A NIS a thaobh an tionail air son nan naomh, mar a dh'orduich mi do eaglaisibh Ghalatia, mar sin deanaibhse mar an ceudna.

2 Air ceud là gach seachdain, cuireadh gach aon agaibh ni leis féin anns an ionmhas^a, a réir mar a shoirbhich leis, chum nach bi tionail r'an deanamh 'nuair a thig mise.

3 Agus an uair a thig mi, cò air bith iad a mholas sibh le^r litricibh, cuiridh mi iadsan a ghiùlan bhur tabhartais gu Hierusalem.

4 Agus ma's iomchuidh mise a dhol mar an ceudna, théid iadsan a'm^r chuideachd.

5 Agus thig mi d'ar n-ionnsuidhse, 'nuair a théid mi tre Mhacedonia: (oir tha mi dol tre Mhacedonia.)

6 Agus feudaidh e bi gu'm fan mi, no eadhon gu'n caith mi an geamhradh maille ribh, chum's gu'n d'thoir sibh air m'aghaidh mi, ge b'e àit d'an d'théid mi.

7 Oir cha'n àill leam bhur faicinn a nis san dol seachad, ach tha dùil agam fantuinn rè tamuill maille ribh, ma leigeas an Tighearn dhomh.

8 Ach fanaidh mi ann an Ephesus gu Cuingeis.

9 Oir dh'fhosglaidh dorus mòr agus éifeachdach dhomhsa, agus tha mòran eascairdean^b ann.

^a taisgeadh gach aon agaibh làimh ris ann an stòr. ^b luchd cur a aghaidh an t-soisgeil.

10 A nis ma thig Timoteus, feuch-aibh gu'm bi e gun eagal maille ribh: oir tha e a' saothreachadh ann an obair an Tighearna, mar a ta mise.

11 Uime sin, na deanadh neach sam bith tàir air: ach thugaibh air aghaidh e an sith, chum's gu'n d'thig e a'm'ionnsuidhse: oir tha sùil agam ris maille ris na bhràithribh.

12 Mu thimchioll ar bràthar Apollois, ghuidh mi gu d'arachdach air teachd d'ar n-ionnsuidhse maille ris na bràithribh: ach cha b'i a thoil air chor sam bith teachd san àm so; ach thig e 'nuair a gheibh e àm iom, chuidh.

13 Deanaibh faire, seasaibh gu daingean sa' chreidimh, bithibh fearail^c, bithibh làidir^d.

14 Biodh bhur n-uile nithe air an deanamh le gràdh.

15 Agus guidheam oirbh, a bhràithre, (o's aithne dhuibh teachlach Stephanais, gur h-iad ceol thoradh Achaia, agus gu'n d'thug siad iad féin chum frithealaidh do na naombaibh.)

16 Gu'm bi sibh ùmhal d'an leithididibh sin, agus do gach aon a ni obair agus saothair maille ruinne.

17 Tha mi subhach ri teachd Stephanais, agus Fhortunatus, agus Achaicus: oir rinn iad suas an ni sin a bha dh'uireasbhuidh d'ar taobhsa.

18 Oir thug iad suaimhneas e do m' spioradsa, agus d'ar spioradsa: uime sin biodh meas agaibh air an leithididibh sin^f.

19 Tha eaglaisean na h-Asia a' cur fàilte oirbh. Tha Aquila agus Priscilla, maille ris an eaglais a tha 'nan tigh, a' cur mòr fhàilte oirbh anns an Tighearn.

20 Tha na bràithrean uile a' cur fàilte oirbh. Cuiribhse fàilte air a chéile le pòig naomha.

21 Fàilte uamsa Pol le m' làimh féin.

22 Ma tha neach sam bith nach gràdhaich an Tighearn Iosa Crìosd, biodh e 'na Anàtema, Maranata z.

23 Gu robh gràs an Tighearna Iosa Crìosd maille ribh.

24 Mo ghràdhsa maille ribh nile ann an Iosa Crìosd. Amen.

^c duineil ^d neartaichibh sibh féin. ^e fòrs. ^f aithnichibh an leithide sin. ^g biodh e mall- uichte gu bràth.

DARA LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN CORINTIANACH.

CAIB. I.

POL abstol Iosa Crìosd tre thoil Dé, agus Timoteus ar bràthair, chum eaglais Dé, a ta an Corintus, maille ris na h-uile naomh a ta ann an Achaia uile :

2 Gràs dhuibhse, agus sìothchaint o Dhia ar n-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Crìosd.

3 Beannuichte gu robh Dia eadhon Athair ar Tighearna Iosa Crìosd, Athair nan trècàir, agus Dia na h-uile comh-fhurtachd ;

4 A tha toirt comh-fhurtachd dhuinne 'narn-uile àmhghar, a chum sinne bhi comasach air comhfhurtachd a thoirt dhoibhsan a ta ann an àmhghar sam bith, trid na comh-fhurtachd leis am bheil sinn féin a' faotainn comhfhurtachd o Dhia.

5 Oir mar a ta fulangais Chrìosd b pailt annainne; is amhuil sin a ta ar comh-fhurtachdne mar an ceudna pailte tre Chrìosd.

6 Agus ma tha sinn fuidh àmhghar, is ann air son bhur comhfhurtachd agus bhur slàintese, a tha air a h-oibreachadh le sibh a dh'fhulang nam fulangas ceudna, a tha sinne a' fulang; no ma's comh-fhurtachd dhuinn, is ann chum bhur comh-fhurtachd agus bhur slàintese.

7 Agus a ta ar dòchas daingean d'ar taobhsa, do bhrìgh gu bheil fios againn, mar a ta sibh 'nar luchd-comhpairt do na fulangasaibh, gu'm bi sibh mar an ceudna do'n comh-fhurtachd.

8 Oir cha b' àill leinn, a bhràithre, sibhse bhi ain-fhiosrach mu thimchioll ar n-àmhghair a thachair dhuinnesan Asia, gu'n do bhruthadh sinna gu ro mhòr thar ar neart, ionnas gu robh sinn fuidh amharus eadhon mu'r beatha :

9 Ach bha againn biann c ar bàis annainn féin, chum nach biodh againn dòigh annainn féin, ach ann an Dia, a dhuisgeas na mairbh :

10 Neach a shaor sinne o bhàs co mòr, agus a ta 'gar saoradh; anns am bheil ar dòchas gu'n saor e sinn fathast:

11 Air dhuibhse bhi a' comh-oibreachadh le chèile ann an ùrnuigh air ar soinne, chum gu tugar buidh-

eachas le mòran air ar soinne, a leth an tiodhlaic, a thugadh dhuinne, tre mhòran.

12 Oir is 'e so ar gairdeachasne, fiannis ar coguis, gur ann an aon-fhillteachd d agus an tréibhdhireas diadhaidh e, agus cha'n ann an gliocas feòlmhor, ach ann an gràs Dé, a chaith sinn ar beatha san t-saoghal, agus gu h-àraidh d'ar taobhsa.

13 Oir cha 'n'eil sinn a' scriobhadh nithe sam bith eile d'ar n-ionnsuidhse, ach nan nithe a ta sibh a' leughadh f, no a ta sibh ag aideachadh, agus a ta dùil agam a dh'aidicheas sibh gus a' chrìoch;

14 Amhuil mar a dh'aidich sibh an càil, gur sinne bhur gairdeachas, mar is sibhse mar an ceudna ar gairdeachasne ann an là an Tighearn Iosa.

15 Agus anns a' mhuinighin so, b' àill leamsa teachd d'arn-ionnsuidh air tùs, ionnus gu faigheadh sibhse ath-ghràs g:

16 Agus gabhail uaibhse h gu Macedonia, agus teachd o Mhacedonia a ris d'ar n-ionnsuidhse, agus a bhi air mo thoirt air m'aghaidh leibshe san t-slighe gu Iudea.

17 Uime sin, an uair a chuir mi so romham, an do ghnàthaich mi eutruimeachd i? no an ann a réir na feòla a ta mi cur romham na nithe, a chuiream romham, ionnus gu biodh agam seadh, seadh, agus ni h-eadh, ni h-eadh?

18 Ach mar a ta Dia fìrinneach, cha b'e ar comhradh ribhse seadh, agus ni h-eadh:

19 Oir Mac Dhé Iosa Crìosd, a shearmonuicheadh 'nar measgsa leinne, eadhon leamsa, agus le Silvanus, agus le Timoteus, cha robh e 'na sheadh agus 'na ni h-eadh, ach annsan bha seadh.

20 Oir geallanna Dhé uile annsan is seadh iad, agus annsan is amen iad, chum glòire Dhé d'ar taobhne.

21 A nis an ti a dhaingnicheas sinne maille ribhse ann an Crìosd, agus a dh'àng sinn, is 'e Dia:

22 Neach mar an ceudna a chuir

d siompluidheachd. c an treibhdhireas a's mòr; treibhdhireas Dhé. Gr. f a's aithne dhuibh.

g ath-thiodhlacadh. h dol bhur rathadsa. i iomluas.

a thrioblaid. b fulangais air son Chrìosd. c breth.

seula oirne, agus a thug dhuinn geall-daingnich^a an Spiorad ann ar cridhibh.

23 Ach goiream Dia mar fhianuis air m'anam^b, gur ann chum sibhse a chaomhnadh nach d'thainig mi fathast gu Corintus.

24 Cha'n e gu bheil againne tigh-earnas air bhur creidimhse, ach is luchd-cuideachaidh sinn d'ar n-aoibhneas: oir is ann tre chreidimh a sheasas sibh.

CAIB. II.

ACH chuir mi so romham annam féin, gun teachd a ris fuidh dhòilgheas d'ar n-ionnsuidh.

2 Oir ma ni mise doilich sibhse, cò e ma ta ni subhach mise, ach an ti air an do chuireadh dòilgheas leam?

3 Agus scriobh mi an ni so féin d'ar n-ionnsuidh, chum air dhomh teachd; nach cuirte doilgheas orm leis a' mhuinntir sin o'm bu chòir dhomh aoibhneas fhaotainn, air dhomh bhi muinghinneach asaibh uile, gur e m'aoibhneas bhur n-aoibhneas uile.

4 Oir a trioblaid mhòir agus cràdh cridhe, scriobh mi d'ar n-ionnsuidh le iomadh deur; cha'n ann chum gu'm biodh doilgheas oirbh, ach chum gu'm biodh fios agaibh air a' ghràdh, a ta a'am gu ro-phailte dhuibh.

5 Ach ma thug neach sam bith aobhar doilgheis, cha do chuir e doilgheas ormsa, ach an càil: chum nach cuirinn ro-uathach oirbh uile.

6 Is leoir d'a leithid sin do dhuine am peanas so, a leugadh air le mòran.

7 Ionns air an làimh eile, gur mò is còir dhuibh maitheanas agus comhfhurtachd a thoirt da, air eagal gu'm biodh a leithid so do dhuine air a shlugadh suas le anabarra doilgheis.

8 Uime sin, guidheam oirbh, gu'n daingnicheadh sibh bhur gràdh dha.

9 Oir is ann chum na criche so a scriobh mi d'ar n-ionnsuidh, chum gu'm biodh fios bhur dearbhaidh agam, am bheil sibh ùmhach anns na h-uile nithibh.

10 Ge b'e neach d'an toir sibh maitheanas ann an ni sam bith, bheireamsa mar an ceudna: oir ma thug mise maitheanas ann an ni sam bith, ge b'e d'an d'thug mi am maitheanas, is ann air bhur sonsa thug mi e, am fianuis Chriosd^c;

11 Air eagal gu faigheadh Satan an cothrom oirne chuibheartachd:

^a earlas.

^b an aghaidh m'anama.
am pearsa.

oir cha n'eil sinn aineolach air innleachdaibh.

12 Os bàrr, 'nuair a thainig mi gu Troas chum soisgeul Chriosd a shearmonachadh, agus a dh'fhosg-ladh dorus dhomh leis an Tighearn,

13 Cha robh fois agam ann mo spiorad, do bhrìgh nach d'fhuair mi Titus mo bhràthair: ach air gabhail mo chead diubbh, dh'imich mi o sin do Mhacedonia.

14 A nis buidheachas do Dhia, a taghnàth a' toirt oirne buadhachadh ann an Criosd, agus a ta foillseachadh deadh àile eòlais féin leinne anns gach àit.

15 Oir tha sinne do Dhia 'nar n-àile cùbhruidh Chriosd, anns an droing a shlànuchear, agus anns an droing a sgriosard.

16 Do'n aon droing tha sinn 'nar boltrach bàis chum bàis; agus do'n droing eile, 'nar boltrach beatha chum beatha: agus cò a ta foghainteach chum nan nithes so?

17 Oir cha n'eil sinne mar mhòran, a thruailleas focal Dé: ach mar o thréibhdhirear, ach mar o Dhia, tha sin a' labhairt am fianuis Dé ann an Criosde.

CAIB. III.

AN toisich sinn a ris air sinn féin a mholadh? no am bheil feum againn, mar aig dream àraidh, air litrichibh molaidd d'ar n-ionnsuidhse, no air litrichibh molaidd uaibh?

2 Is sibhse ar litirne a tascriobhta 'nar^f cridhibh, air a h-aithneachadh agus air a leughadh leis na h-uile dhaoineibh:

3 Air dha bhi follaiseach gur sibh litir Chriosd, a fhrithealadh leinne, a tha air ar scriobhadh cha'n ann le dubh, ach le Spiorad an Dé bheo; cha'n ann air clàraibh cloiche, ach air clàraibh feòlmhor a' chridhe.

4 Agus tha a leithid-so dh'earbsa againne tre Chriosd thaobh Dhé:

5 Cha'n e gu bheil sinn foghainteach uainn féin chum ni sam bith a smuainteachadh^h mar uainn féin: ach is, ann o Dhia a ta ar foghainteachd;

6 A rinn sinne mar an ceudna 'nar ministearibh foghainteach na tiomna-nuaidhⁱ, cha'n ann do'n litir, ach do'n Spiorad: oir marbhaidh an litir, ach bheir an Spiorad beatha.

7 Ach ma bha ministreileachd^l a bhàis, ann an scriobhadh air a ghearr-

d a chaillear.

f ann bhur.

h a mheas, a reusonachadh.

i a' choimhcheangail nuaidh.

l frithealadh.

e mu Chriosd.

z do dhòchas.

adh^a air clachaibh, glòrmhor, ionnus nach b'urradh clann Israeil amharc gu géur air gnùis Mhaois, air son glòire a ghnùise, a chuireadh air cùl;

8 Cionnus nach mò na sin a bhios ministreileachd an Spioraid glòrmhor?

9 Oir ma *bha* ministreileachd an dithidh glòrmhor, is ro mhò na sin a bheir ministreileachd na fireantachd barrachd ann an glòir.

10 Oir eadhon an ni a rinneadh glòrmhor, cha robh glòir sam bith aige sa' chàs so, thaobh na glòire a tha toirt barrachd.

11 Oir ma *bha* an ni a chuireadh air cùl glòrmhor, is ro mhò na sin a ta an ni a bhunaicheas glòrmhor.

12 Uime sin, do bhrìgh gu bheil againn a shamha'ì so do dhòcas^b, tha sinn a' cleachdadh mòr dhànachd^c cainnte.

13 Agus cha'n 'eil sinn mar Mhaois, a chuir folach air aghaidh, chum nach amhairceadh clann Israeil gu geur gu crìch an ni a chuireadh air cùl.

14 Ach dhalladh an inntinn: oir gus an là an diugh ann an leughadh na seann-tiomnaidh^d, tha'm folach ceudna a' fantuinn gun atharrachadh, ni a chuireadh air cùl ann an Crìosd.

15 Ach eadhon gus an là'n diugh 'nuair a leughar Maois, tha am folach air an cridhe.

16 Gidheadh 'nuair a philleas e chum an Tighearna, togar am folach dheth.

17 A nis 'se an Tighearn an Spiorad sin: agus far am *bheil* Spiorad an Tighearna, tha saorsa an sin.

18 Ach air bhi dhuinne uile le aghaidh gun fholach, ag amharc mar ann an sgàthan air glòir an Tighearna, tha sinn air an n-atharrachadh chum na h-ìomhàigh^e ceudna, o ghlòir gu glòir, mar le Spiorad an Tighearna.

CAIB. IV.

UIME sin, air do'n mhinistireil-eachd so bhi againn, a réir mar a fhuair sinn trócair, cha 'n'eil sinn a' fannachadh^f:

2 Ach chuir sinn cùl ri nithibh folaichte na nàire^g, gun sinn bhi a' siubhal ann an ceilg, no a' truailleadh focail Dé, ach le foillseachadh na fìrinn, 'gar moladh féin do choguis

^a ghràbhaladh.

^b earbsa.

^c shoilleireachd.

^d an t-seann-

tiomnaidh.

^e an dealbha, an

riochda.

^f a' lagachadh.

^g a' mhaslaidh, na h-easonoir.

nan uile dhaoine ann an sealladh Dhé.

3 Ach ma ta ar soisgeulne folaichte^h, is ann doibhsan a ta caillteⁱ tha e folaichte:

4 Anns an do dhall dia an t-saoghail so inntinn na droinge nach 'eil 'nan creidmhidh, air éagal gu'n dealraicheadh orra solus soisgeil glòrmhoir Chrìosd, neach a's e ìomhaigh Dhé.

5 Oir cha 'n'eil sinne 'gar searmonachadh féin, ach Iosa Crìosd an Tighearn; agus sinn féin 'nar seirbhìsich dhuibhse air son Iosa.

6 Oir is e Dia a thubhairt ris an t-solus soillseachadh a dorchadas, a dhealraich ann an cridhibhne, a thoirt soluis eòlais glòire Dhé, ann an gnùis Iosa Crìosd.

7 Ach a ta an t-ionmhas so againn ann an soithichibh creadha, chum gu'm bi oirdheirceas a' chumhachd o Dhia, agus cha'n ann uainne.

8 Tha sinn fuidh thrioblaid air gach taobh, gidheadh cha 'n'eil sinn ann an teanntachd^l; tha sinn ann an ìom-chomhairle, gidheadh gun sinn ann an ea-dòchas;

9 Air ar geur-leanmhuinn, gidheadh gun sinn air ar tréigsinn; air ar tilgeadh sìos, gidheadh gun sinn air ar sgrios;

10 A' giùlan a ghnàth bàsachaidh an Tighearna Iosa mu'n cuairt, anns a' chorp, chum gu biodh beatha Iosa mar an ceudna air a deanamh follaiseach ann an corpne.

11 Oir tha sinne a tha beo, a ghnàth air ar toirt chum bàis air son Iosa, chum gu biodh mar an ceudna beatha Iosa air a deanamh follaiseach 'nar feoil bhàsmhoirne.

12 Uime sin, tha bàs ag oibreathadh annainne, ach beatha annaibhse.

13 Air dhuinn an spiorad creidimh sin féin a bhi againn, a réir mar a ta e sgrìobhta, chreid mi, agus uime sin labhair mi: tha sinne a' creidsinn mar an ceudna, agus uime sin tha sinn a' labhairt;

14 Air dhuinn fios a bhi againn, an ti a thog suas an Tighearna Iosa, gu'n tog e sinne suas mar an ceudna trid Iosa, agus gu'n cuir e 'na làthair sinn maille ribhse.

15 Oir tha na h-uile nithe air blur sonsa, chum gu biodh an gràs a tha saibhir, tre bhuidheachas mhòrain, ro phailte chum glòire Dhé.

16 Uime sin, cha 'n'eil sinn a' fannachadh, ach ge do thruaillear ar duine o'n leth muigh, gidheadh tha

^h fa fholach.

ⁱ a tha 'gar

sgrios féin.

^l cumhaingeachd.

an duine o'n leth stigh air ath-nuadh-
achadh o là gu là.

17 Oir a ta ar n-àmhghar eutrom,
nach 'eil ach rè sealainn, ag oibreach-
adh dhuinne trom chudthrom glòire
a ta ni's ro anabharraich agus sìor-
mhaireannach;

18 Air dhuinn bhi ag amharc cha'n
ann air na nithibh, a tha r'am faicinn,
ach air na nithibh, nach 'eil r'am
faicinn: oir tha na nithe a chithear,
aimsireil; ach tha na nithe nach
faicear, sìorruidh.

CAIB. V.

OIR a ta fios againn, nan sgaoil-
teadh o chéile ar tigh talmhaidh
a' phàilliuin so, gu bheil againn
aitreabh o Dhia, tigh, nach do thog-
adh le làmhaidh, sìorruidh anns na
nèamhaibh.

2 Oir a ta sinn ri osnaich an so,
a' miannachadh bhi air ar n-eudach-
adh le ar tigh o nèamh:

3 O air dhuinn bhi air ar n-eud-
achadh, nach faighear lomanochd
sinn.

4 Oir tha sinne a tha anns a'
phàilliuin so ri osnaich, air dhuinn
bhi fuidh uallaich? ni h-e air son
gum bu mhiann leinn bhi air ar
rùsgadh, ach air ar n-eudachadh,
chum gu bi bàsmhorachd air a slug-
adh suas le beatha.

5 A nis an ti a dh'oibrich sinne
chum so féin, is e Dia e, a thug
dhuinne mar an ceudna geall-daing-
nich e an Spioraid.

6 Uime sin, tha sinn a' ghnàth
deadh-mhisneachail, air dhuinn fios
a bhi againn am feadh a ta sinn aig
an tigh sa' choluinn, gu bheil sinn
air choigrich o'n Tighearn:

7 (Oir a ta sinn a' gluasachd a réir
creidimh, agus cha'n ann a réir
seallaidh.)

8 Tha deadh mhisneach againn,
agus bu ròghnaiche leinn gu mòr
bhi air choigrich as a' choluinn, agus
a bhi làthair maille ris an Tighearn.

9 Uime sin, a ta sinn a' deanamh
ar dìchill, chum cò aca bhios sinn a
làthair no air choigrich, gu'm bi sinn
taitneach dhasan.

10 Oir is éigin duinn uile bhi air
ar nochdadh an làthair caithir-
breitheanais Chrìosd; chum gu faigh
gach neach na nithe a rinn e sa'
choluinn, a réir an ni a rinn e, ma's
maith no olc e.

11 Uime sin, air dhuinn fios a bhi
againn air uamhas an Tighearna, tha
sinn a' cur impidh air daoineibh;

a tiota, mionaid. b cluth-eud-
achadh, còmhdachadh. c earlas.
d a' gluasachd, ag imeachd, a'
siubhal.

ach a ta sinn follaiseach do Dhia,
agus tha dòchas agam mar an ceud-
na gu bheil sinn air ar deanamh foll-
aiseach ann bhuir coguisibhse.

12 Oir cha 'n'eil sinn 'gar moladh
féin a ris dhuibhse, 'ach a ta sinn a'
toirt fàthe uail dhuibh d'ar taobh,
chum gu bi freagradh agaibh dhoibh-
san a tha deanamh uail ann an
gnòis, agus ni h-ann an cridhe.

13 Oir ma tha sinn a dh'eas-
bhuidh céille, is ann do Dhia: agus
ma ta ar ciall againn, is ann dhuibhse.

14 Oir a ta gràdh Chrìosd 'gar
coimh-éigneachadh, air dhuinn
breithneachadh mar so, ma fhuair a
h-aon bàs air son nan uile, gu'n robh
na h-uile marbh:

15 Agus gu'n d'fhuair e bàs air
son nan uile, chum iadsan a ta beo,
nach biodh iad a so suas beo dhoibh
féin, ach dhasan a dh'fhuiling am
bàs air an son, agus a dh'éirich a ris.

16 Uime sin, cha'n aithne dhuinne
a so suas aon duine a réir na feòla:
seadh, ge b'aithne dhuinn Chrìosd a
réir na feòla, gidheadh a nis cha'n
aithne dhuinn e ni's mò.

17 Uime sin, ma ta neach sam bith
ann an Chrìosd, is creutair nuadh e:
chaidh na seann nithe seach, feuch,
rinneadh na h-uile nithe nuadh.

18 Agus is ann o Dhia a ta na
h-uile nithe, neach a rinn sinne rèidh
ris féin tre Iosa Chrìosd, agus a thug
dhuinn ministreileachd na réite;

19 Eadhon, gu robh Dia ann an
Chrìosd a' deanamh an-taoghail rèidh
ris féin, gun bhi a' meas an cionta
dhoibh; agus dh'earb e ruinne f
focal na réite.

20 Uime sin, is teachdairean sinn
air son Chrìosd, mar gu cuireadh Dia
impidh leinne: tha sinne a' guidh-
eadh oirbh as uchd Chrìosd, bithibh
rèidh ri Dia.

21 Oir rinn se esan da nach b'aith-
ne peacadh, 'na lobairt pheacaidh air
ar soinne; chum gu bitheamaid air
ar deanamh 'nar fireantachd Dhé
annsan.

CAIB. VI.

UIME sin, tha sinn mar chomh-
oibrichean leis-san, a' guidh-
eadh oirbh, gun sibh a' ghabhail
gràis Dé an diombanas:

2 (Oir a deir e, Ann an àm tait-
neach dh'éisd mi riut, agus ann an
là slàinte rinn mi còmhnaidh leat;
feuch, a nis an t-àm taitneach; feuch,
a nis là na slàinte.)

3 Gun bhi tabhairt aobhair oil-
bheim air bith ann an aon ni, chum

e cothrom.

f chuir e annainne. Gr.

g air son, an àit.

nach faigheadh a' mhinistireilachd^a mi-chliu :

4 Ach anns gach ni 'gar dearbhadh féin mar mhinistearibh Dhé, ann am mòr fhoighidin, ann an àmhgharaibh, ann an uireasbhuidh, ann an teanntachdaibh,

5 Ann am buillibh, ann am prìos-naibh, ann an luasgadh o àit gu h-àit, ann an saothair, ann am faire, ann an trosgaibh,

6 Ann am fìor-ghloine, ann an eòlas, ann am fad-fhulangas, ann an caoimhneas, anns an spiorad naomh^b, ann an gràdh gun cheilg,

7 Ann am focal na fìrinn, ann an cumhachd Dhé, le airm na fireantachd air an làimh dheis agus chli.

8 Tre urram agus eas-urram, tre mhi-chliu agus dheadh-chliu: mar mbealltairibh, gidheadh fìrinneach;

9 Mar dhroing nach aithnichear, gidheadh air am bheil deadh aithne; mar dhroing a ta faghail a' bhais, gidheadh feuch, tha sinn beo; mar dhroing a smachdaichear, agus gun am marbhadh;

10 Mar dhroing a ta brònach, gidheadh a ghnàtha' deanamh gairdeachais; mar dhaoine bochda, gidheadh a ta deanamh mòrain saibhir; mar dhaoine aig nach 'eil ni sam bith, gidheadh a' sealbhachadh nan uile nithe.

11 Tha ar beul-ne fosgailte dhuibhse, O a Chorintianacha, tha ar cridhe air a dheanamh farsuing.

12 Cha 'n'eil sibh ann an cumhangachd annainne, ach tha sibh ann an cumhangachd ann bhur n-innibh féin.

13 A nis mar ath-dhioladh san ni sin féin, (labhram mar ri m' chloinn) bithibhse farsuing mar an ceudna.

14 Na cuing-cheanglar gu neo-chothromach sibh maille ri mi-chreidmich: oir ciod e caidreabh na fìreantachd ri neo-fhireantachd? agus ciod e common an t-soluis ris an dorchadas?

15 Agus ciod an réite a ta aig Criosd ri Belial? no ciod i cuid a' chreidmich, maille ri anacreideach?

16 Agus ciod a' choimh-réite a ta aig teampull Dé ri h-iodholaibh^c? oir is sibhse teampull an Dé bheo: a réir mar a thubhairt Dia, Gabhaidh mise còmhquidh anna, agus gluaisidh mi 'nam meas; agus bithidh mise a'm' Dhia acasan, agus bithidh iadsan 'nan sluagh agamsa.

17 Uime sin, thigibh, a mach as

am meadhon, agus dealaichibh *riu*, deir an Tighearn, agus na beanaibh ris an ni neo-ghlan: agus gabhaibh mise a m' ionnsuidh sibh,

18 Agus bithidh mi a'm' Athair dhuibh, agus bithidh sibhse 'nar mic agus 'nar nigheanaibh dhomhsa, deir an Tighearn uile-chumhachdach.

CAIB. VII.

UIME sin, a mhuinntir mo ghràidh, air dhuinn na geall-anna so bhi againn, glanamaid sinn féin o gach uile shalachar feòla agus spioraid, a' coimhlionadh naomhachd ann an eagal Dé.

2 Gabhaibh ruinne: cha d'rinn sinn eucoir air aon duine, cha do thruaill sinn aon duine, cha domheall sinn aon duine.

3 Cha'n ann chum bhur ditidh a labhram so: oir thubhairt mi roimhe, gu bheil sibh ann ar cridhibhne chum bàsachadh maille *ribh*, agus a bhi beo maille *ribh*.

4 Is mòr mo dhànachd cainnte d'ar taobhsa, is mòr m'uaill as bhur leth: lionadh le comhfhurtachd mi, tha mi thar tomhas aoibhneach ann ar uile àmhghar-ne.

5 Oir an uair a thainig sinn gu Macedonia, cha d'fhuir ar feòil fois sam bith, ach bha sinn fuidh àmhghar air gach taobh; an leth am muigh *bha* còmhraig, an leth a stigh *bha* eagal^d:

6 Ach, an Dia a bheir comhfhurtachd doibhsan a tha air an leagadh sìos, thug e comhfhurtachd dhuinne le teachd Thituis:

7 Agus ni h-e le a theachdsan a mhàin, ach mar an ceudna leis a' chomhfhurtachd, a fhuir esan uaibhse, 'nuair a chuir e an céill duinn bhur dian-thogradh, bhur caoidh e, bhur teas-ghràdh dhomhsa; air chor as gur mòid a rinn mi gairdeachas.

8 Oir ge do chuir mi doilgheas oirbh leis an litir, cha 'n'eil aithreachas orm, ge do bha aithreachas orm: oir tha mi faicinn gu'n do chuir an litir sin doilgheas oirbh, ge nach do rinn i so ach rè tamuill.

9 An is tha gairdeachas orm, cha'n ann air son sibh a bhi doilich, ach gu robh sibh doilich chum aithreachais: oir bha doilgheas oirbh air mhodh diadhuidh, chum nach d'thigeadh call oirbh ann an aon ni d'ar taobhne.

10 Oir oibrichidh am bròn diadhaidh aithreachas chum slàinte do nach gabhar aithreachas: ach oibrichidh doilgheas an t-saoghail bàs.

11 Oir feuch, an ni so féin doil-

^a [ar] ministireilachd, [ar] frith-ealadh. ^b leis an Spiorad naomh. ^c dealbhaibh.

^d uamhunn. ^e bròn. ^f atharrachadh inntinn.

gheas diadhuidh bhi oirbh, ciod e meud an dùrachd a' dh'oibrich e annaibh, seadh, *ciod* an glanadh oirbh féina, seadh, *ciod* an-ro-dhiom, seadh, *ciod* an t-eagal, seadh, *ciod* an dian-thogradh, seadh, *ciod* an t-eud, seadh, *ciod* an togradh dioghaltais? anns gach ni dhearbhb sibh sibh féin bhi glan sa' chùis so.

12 Uime sin, ge do scriobh mi d'ar n-ionnsuidh, cha b'ann air a shonsan a rinn an eucoir, no air a shonsan air an d'rinneadh an eucoir, ach a chum gu foillsichte dhuibh ar cùr-amine mu'r tinchiolls' am fianuis Dé.

13 Uime sin, fhuaire sinn comh-fhurtachd air son bhuir comh-fhurtachds: seadh, bu ro mhò a rinn sinn gairdeachas, air son gairdeachais Thituis, do bhrìgh gu'n d'fhuaire a spiorad suaimehneas uaibhse uile.

14 Oir ma rinn mi bòsd b' sam bith riséan asaibhse, cha 'n'eil nàire orm; ach mar a labhair sinn na h-uile nithe am fìrinneach ribhse, is amhuil sin a fhuaradh fìrinneach ar bòsd asaibhse ri Titus.

15 Agus a ta dùrachd a chridhesan ni's pailte d'ar taobhsa, air dha bhi a' cuimhneachadh bhuir n-ùmhachd uile, mar a ghabh sibh ris le h-eagal agus ball-chrith.

16 Uime sin, tha gairdeachas orm gu bheil dànachd agam asaibh anns gach ni.

CAIB. VIII.

A NIS, a bhràithre, tha sinn a' toirt fios duibh air gràs Dé, a thugadh do eaglaisibh Mhacedonia:

2 Eadhon gu'n robh, ann am mòr dhearbhadh àmhghair, pailteas an aoibhneis, agus doimhne am bochd-uinn, ro phailte chum saibhris am fialuidheachd c.

3 Oir (bheiream fianuis) *gu robh* iad uatha féin toileach a réir an comais, seadh, thar an comas:

4 A' guidheadh oirne gu dùrachdach, gu'n gabhamaid an tiodhlac, agus comh-roinn an fbrith-ealaidh do na naombaibh.

5 Agus ni h-ann mar a shaoil sinne, ach thug siad iad féin air tùs do'n Tighearn, agus '*na dhéigh sin* dhuinne a réir toil Dé:

6 Air chor as gu'n do chuir sinn impidh air Titus, a réir mar a thòisich e roimhe, mar sin gu'n crìochnaicheadh e annaibhse an gràs sin féin mar an ceudna.

7 Uime sin, mar a ta sibh pailte

^a an saoradh, an leithsgeul.

^b uail, mordhail. ^c an daonnachda.

^d a bha dòchas againne.

^e tiodhlacadh.

annus gach uile ni, ann an creidimh, ann an ùr-labhradh, agus ann an eòlas, agus ann an uile dhìchioll, agus ann bhuir gràdh dhuinne, bithibh pailte anns a' ghràs so mar an ceudna.

8 Ni'n labhram so mar àithne, ach a thaobh dùrachd dhaoin' eile, agus a dhearbhadh tréibhdhireis bhuir gràdhse.

9 Oir is aithne dhuibh gràs ar Tighearna Iosa Criosd, ge do bha e saibhir, gidheadh gu'n d'rinneadh bochd e air bhuir sonsa, chum gu biodh sibhse saibhir trid a bhochd-uinn-san.

10 Agus anns an *ni* so bheiream mo chomhairle: oir a ta so tarbhach^f dhuibhse, a thòisich roimhe, cha'n e mhàin air deanamh, ach air a bhi togarrach o ckeann bliadhna.

11 A nis air an aobhar sin coimhlionaibh an gnìomh; ionnus mar a bha sibh ullamh chum na toile, mar sin gu'm bi sibh ullamh chum coimhlionalaidh as na bheil againn.

12 Oir ma bhios air tùs inntinn thoileach ann, gabhar ris a réir mar a ta aig neach, agus ni h-ann a réir nan nithe nach 'eil aige.

13 Cha'n ann chum gu'm biodh socair aig daoin' eile, agus àmhghar againhse.

14 Ach a' thaobh coimh-cheartais, chum san àm so nis gu'm bi bhuir pailteas-sa' na choimh-leasachadh air an uireasbhuidhsan, agus mar an ceudna chum gu'm bi am pailteas-sa' na choimh-leasachadh air bhuir n-uireasbhuidhse, air chor as gu'm bi coimh-cheartas eadruibh,

15 A réir mar a ta e scriobhta, An ti a thionail mòran, cha robh anabarr aige; agus an ti a thionail beagan, cha robh easbhuidh air.

16 Ach buidheachas do Dhia, a chuir an cùram dùrachdach sin féin d'ar taobhsa ann an cridhe Thituis.

17 Oir gu deimhin ghabh e ris an impidh, ach air dha bhi ni bu togarraiche, chaidh e d'a thoil féin d'ar n-ionnsuidh.

18 Agus chuir sinne maille ris an bràthair, aig am bheil a chliu san t-soisgeul, feadh nan eaglais uile:

19 (Agus cha'n e so a mhàin, ach thaghadh e leis na h-eaglaisibh mar an ceudna mar chompanach turuis dhuinne, leis an tiodhlac so a fbrith-ealadh leinne chum glòire an Tighearna sin féin, agus chum foillseachaidh bhuir n-iuntin ullamhsa.)

20 A' seachnadh so, nach tugadh neach air bith mi-chliu dhuinne

^f iomchubhaidh.

^g an deanamh.

thaobh a' phailteis so, a fhrithealadh leinne :

21 Air dhuinn bhi solarachadh nithe ciatfach, cha'n e mhàin am fianuis an Tighearna, ach mar an ceudna am fianuis dhaoine.

22 Agus chuir sinn maille riu ar bràthair, a dhearbhadh sinn gu minic dùrachdach am mòran do nithibh, ach a nis ni's ro dhùrachdaiche, thaobh an ro-earbsa ta *aige* a asaihbhe.

23 Ma dh'fhiosraichear ni sam bith mu Thitus, is e mo chompanachsa e, agus mo chomh-oibriche d'ar taobhsa: no mu *thimchioll* nam braithre, is iad teachdairean nan eaglais, agus glòir Chriosd.

24 Uime sin, nochdaibh dhoibhsan, agus am fianuis nan eaglais, dearbhadh bhur gràidhsa, agus ar n-uallne d'ar taobh.

CAIB. IX.

OIR a thaobh frithealaidh do na naomhaibh, is neo-fheumail dhomhea scriobhadh d'ar n-ionnsuidh.

2 Oir is aithne dhomh togarrachd bhur n-inntinn, as leth an deanam uail asaihbhe ris na Macedonaich, *ag ràdh*, Gu robh Achaia ullamh o cheann bliadhna; agus bhrosnaich bhur n-eudsa ro-mhòran.

3 Gidheadh chuir mi na bràithre d'ar n-ionnsuidh, air eagal gu'm biodh ar uallne asaihbh dìomhain sa' chùis so; chum, mar a thubhairt mi, gu'm biodh sibh ullamh:

4 Air eagal ma thig na Macedonaich maille rium, agus gu'm faigh iad sibhse neo-ullamh, gu'm bi nàire oirne (gun a ràdh oirbhse) a dàndas na h-uail so.

5 Uime sin, bhreithnich mi gu'm b'fheumail impidh chur air na bràithribh, iad a dhòl air tùs d'ar n-ionnsuidhse, agus bhur tabhartas, air an do labhradh ribh roimhe, a dheanamh deas, chum gu'm biodh sin ullamh, mar thiodhlach, agus cha'n ann mar ni a dh'aindeoin.

6 Ach so *deiream*, An ti a chuireas gu gann, buainibh e gu gann mar an ceudna; agus an ti a chuireas gu pailte, buainidh e gu pailte mar an ceudna.

7 Thugadh gach duine seachad a réir rùin a chridhe; na b'ann an doilgheas, no le h-éigin: oir is toigh le Dia an neach a bheir seachad gu suilbhir.

8 Agus is comasach Dia air gach gràs a dheanamh ro phailte dhuibhse, chum, air dhuibh anns gach uile

ni làn leoir a bhi agaibh a ghnàth, gu'm biodh sibh pailte chum gach deadh oibre.

9 (A réir mar a ta e scriobhta, Sgaoil e a *chuid*; thug e do na bochdaidh: mairidh fhreantachd a choidhch.

10 A nis an ti a bheir sìol do'n fhear-cuir, agus aran chum bìdh, gu tugadh e agus gu meudaicheadh e bhur curachdsa, agus gu tugadh e do thoradh bhur fireantachd fàs.)

11 Air dhuibh bhi air bhur deanamh saibhir anns gach uile ni chum gach uile thabhartais, ni a dh'oibrich-eas leinne breith-buidheachais do Dhia.

12 Oir a ta frithealadh na seirbhais so, cha'n e mhàin a' leasachadh uireasbhuidh nan naomh, ach a ta e mar an ceudna pailte tre mhòran breith-buidheachais do Dhia;

13 (Air dhoibh bhi tre dhearbhadh an fhrithealaidh-sa a' toirt glòire do Dhia air son bhur n-ùmhlaichd do shoisgeul Chriosd a réir bhur n-aidmheil, agus air son bhur tabhartais dhaonnachdaich d' dhoibhsan, agus do na h-uile *dhuoinibh*.)

14 Agus trid an ùrnuigh air bhur sonsa, aig am bheil mòr dhéidh oirbh air son gràis Dé, a ta ro phailte annaibh.

15 Buidheachas do Dhia air son a thiodhlaic do-labhairt e.

CAIB. X.

ANIS tha mise féin Pòl a' guidh-eadh oirbh, tre mhacantas agus shèimheachd Chriosd, neach air dhomh a bhi làthair a ta ìosal 'nar measg, ach air dhomh a bhi uaibh a ta dàna oirbh.

2 Ach iarram oirbh dh'athchuinge, gun sibh a thoirt orm an uair a bhios mi làthair, bhi dàna, leis a mhuinighin leis an saoillear mi bhi dàna 'n aghaidh droinge àraidh, a tha toirt meas oirne, mar gu bitheamaid ag imeachd a réir na feòla.

3 Oir ge do tha sinn ag imeachd anns an fheòil, cha'n ann a réir na feòla ta sinn a' cogadh:

4 (Oir ar n-airm chogaidh ni'm feòlmhor iad, ach cumhachdach o Dhia chum daingnichean a leagadh.)

5 A' tilgeadh sìos reusonachaidh, agus gach ni àrd a dh'ardaicheas e féin an aghaidh eòlais Dé, agus a' toirt am bairighdeanas gach smuainteach chum ùmhlaichd Chriosd:

6 Agus dioghaltas ullamh againn r'a dheanamh air gach uile easumh-

c do'n t-sòladair. d fhialuidh.
e do-chur-an-céill. f mhisnich,
urrasachd. g gluasad, siubhal.

lachd, 'nuair a choimhlionar bhur n-ùmhlachd sa.

7 An ambaire sibh air nithibh a réir an coslais? ma tha dochas a aig aon neach as féin, gur le Críost é, smuainicheadh e so a ris uaith féin, mar is le Críost esan, gur le Críost sinne mar an ceudna.

8 Oir ge do dheanainn cáileigin nì's mò dh'naill as ar cumbachdne, (a thug an Tighearna dhuinn chum foghlaimb, agus cha'n ann chum bhur sgrios-sa) cha bhiodh nàire orm:

9 Chum nach measar mi mar gu'm bithinn a' cur eagail oirbh le litricheibh.

10 Oir a ta a litrichean (a deir iadsan) cudthromach agus làidir, ach a ta a làthaireachd chorpóra amhunn, agus a chainnt tàireil.

11 Smuainicheadh a leithid sin do dhuine so, mar a ta sinne ann an focal tre litricheibh, agus sinn as làthair, mar sin gu'm bi sinn ann an gnìomh air dhuinn a bhi làthair.

12 Oir cha 'n'eil a dhànadas d againne sinn féin a chur an àireamh, no a choimeas ri dream àraidh a mholas iad féin: ach air dhoibhsan bhi 'gan tomhas féin eatorra féin, agus 'gan coimeas féin ri u féin, cha 'n'eil iad glic.

13 Ach cha dean sinne uaill a nithibh a tha thar ar tomhas, ach a réir tomhais na riaghaile a roinn Dia dhuinne, eadhon tomhas a ruigeas oirbhse.

14 Cha 'n'eil sinne 'gar sìneadh féin thar ar tomhas, mar nach ruig-eamaid sibhse; oir thainig sinn eadhon chugaibhse f, le soisgeul Chríost:

15 Gun sinn a bhi deanamh uaill a nithibh a tha thar ar tomhas, eadhon a saothairibh dhaoin' eile; ach a ta dòchas againn, 'nuair a mheudaichear bhur creidimhse, gu'm faigh sinn farsaingeachd gu pailte annaibh a réir ar riaghailte,

16 Chum an soisgeul a shearmonachadh anns na h-ionadaibh an taobh thall duibhse, agus cha'n ann chum uaill a dheanamh ann an riaghail duin' eile, a nithibh a ta ullamh a cheana.

17 Ach an ti a ni uaill, deanadh e uaill anns an Tighearn.

18 Oir cha'n e an ti a mholas e féin a tha ionmholtas, ach an ti a mholas an Tighearn.

CAIB. XI.

B'FHEARR leam gu'n giùlain-eadh sibh beagan le m'amaid-eachd; agus da rìreadh giùlainibh leam.

2 Oir a ta mi eudmhor umaibh le h-eud diadhuidh: oir rinn mi ceangal pòsaidh eadar sibh agus aon fhéar, chum bhur cur mar bigh fhior-ghloin an làthair Chríost.

3 Ach a ta eagal orm, air dòigh sam bith, mar a mheall an nathair Eapha leis a cuilbheartachd, mar sin gu'n truaillear bhur n-inntinnse o'n aon-fhillteachd a ta ann an Críost.

4 Oir nan deanadh an neach a thig Iosa eile a shearmonachadh nach do shearmonaich sinne, no nam faigheadh sibhse spiorad eile, nach d'fhuair sibh, no soisgeul eile ris nach do ghabh sibh, dh'fheudadh sibh gu maith giùlan leis.

5 Oir is i mò bharailse nach robh mi a bheag goirid air na h-abstolaibh a b'àirde.

6 Ach ge do tha mi neo-fhògh-luimte ann an cainnt, gidheadh cha 'n'eil mi mar sin ann an eblas; ach rinneadh sinn làn fhollaiseach anns na h-uile nithibh 'nar measga.

7 An d'rinn mi cionta le mi féin isleachadh chum gu'm biodh sibhse air bhur n-àrdachadh, no a chionn gu'n do shearmonaich mi soisgeul Dé a nasgaidh dhuibh?

8 Chreach mi eaglaisean eile, a' gabhail tuarasdail uatha, chum seirbhìs a dheanamh dhuibhse.

9 Agus an uair a bha mi làthair maille ribhse agus uireasbhuidh orm, cha do leig mi mo throm air duine sam bith: oir leasaich na bràithrean, a thainig o Mhacedonia, m'uireasbhuidh: Agus anns na h-uile nithibh choimhid mi mi féin o m' throm a leigeadh oirbhse, agus coimhididh.

10 Mar a ta firion Chríost annam, cha chumar an uaill so uam ann an crìochaibh na h-Achaia.

11 C'ar son? An ann a chionn nach 'eil gràdh agam dhuibh? Tha fios aig Dia.

12 Ach an ni a ta mi deanamh, ni mi fathast e, chum gu toirh mi air falbh cionfàth uathasan le'm bu mhiann cionfàth fhaotainn, chum anns an ni as am bheil iad a' deanamh uaill, gu faighear iad eadhon mar sinne.

13 Oir is ann d'an leithidibh sin a ta abstola bréige, luchd-oibre cealgach, 'gan cur féin ann an cosamhlachd abstola Chríost.

14 Agus cha'n iongantach sin:

a earbsa.	b togail suas.
c lug.	d a mhisnich.
e rioghailt.	f thugaibhse.
g dearbhta.	

h gearr.

i cothrom.

oir cuirear Satan féin an cruth^a aingil soillse.

15 Uime sin, cha ní mor e ge do chuirear a mhinisteirean mar an ceudna ann an cruth mhinisteirean na fireantachd; aig am bi an críoch dheireannach a réir an oibre.

16 A deiream a ris, Na measadh aon neach gur amadan mi; no fòs, gabhaibh rium mar amadan féin, chum gu'n dean mi beagan uail asam féin.

17 An ní a labhram, ní h-ann a réir an Tighearna a labhram e, ach mar gu b'ann gu h-amaideach anns an dánadas uaille so.

18 Do bhrìgh gu bheil mòran a' deanamh uail a réir na febla, ní mise uail mar an ceudna.

19 Oir giùlainidh sibh gu toileach le amadanaibh, do bhrìgh gu bheil sibh *féin* glic.

20 Oir faillgidh sibh ma bheir neach an daorsa sibh, ma dh'itheas b neach sibh, ma bheir neach bhur cuid dhibh, ma dh'ardaicheas neach e féin, ma bhuaileas neach air an aghaidh sibh.

21 Labhram thaobh eas-urraim, mar gu'm bitheamaid amhunn: ach, ge b'e ní anns a' bheil neach air bith dàna, (labhram gu h-amaideach) a ta mise dana ann mar an ceudna.

22 An Eabhruich iad? *mar sin tha* mise mar an ceudna: An Israelich iad? *mar sin tha* mise mar an ceudna: An sliochd do Abraham iad? *mar sin tha* mise mar an ceudna:

23 Am ministeirean do Chrìosd iad? (labhram mar dhuine mi-chéillidh) ataimse os an ceann *san ní so*: annan saothairibh ní's pailte, ann am buillibh ní's ro mhòc, am prìosunaibh ní's trice, am bàsaibh gu minic.

24 Fhuair mi o ná h-Iudhachaibh cùig uairean dà fhichead buille ach a h-aon.

25 Ghabhadh le slataibh orm trì uairean, chlachadh mi aon uair, dh'fhuiling mi long-bhriseadh trì uairean; la agus oidhche bha mi san doimhne:

26 Ann an turusaibh gu minic, ann an gábha aimhnichean, ann an cunnartaibh fhear-reubainn, ann an cunnartaibh o m' chinneach féin, ann an cunnartaibh o na Cinneachaibh, ann an cunnartaibh sa bhaile, ann an cunnartaibh san fhàsach, ann an cunnartaibh san fhairge, ann an cunnartaibh am measg bhràithre breugachd.

^a riochd.

^b chlaoidheas.

^c thar tomhas.

^d fallsa, mealltach.

27 Ann an saothair agus sgìose, am fairibh gu minic, ann an ocras agus tart, an trosgaibh gu minic, am fuachd agus an lomnochdaidh.

28 A bhàrr air na nithibh a ta an leth muigh, an ní a ta teachd orm gu lathail, ro-chùram nan eaglais uile.

29 Cò a ta lag, agus nach 'eil mise lag? cò a ta faotainn oilbheim, agus nach 'eil mise a' losgadh?

30 Ma's éigin domh uail a dheanamh, is ann as na nithibh a bhuineas do m' anmhuinneachd a ní mi uail.

31 Tha fios aig Dia, eadhon Athair ar Tighearna Iosa Crìosd, a tha beannuichte gu sìorruidh, nach 'eil mi deanamh bréige.

32 Ann an Damascus chuir uachdaran a phobuill fuidh Aretas an rìgh, freiceadan air baille nan Damasceneach, ann an rùn mise a ghlacadh:

33 Ach tre uinneig leigeadh sìos ris a' bhalla mi ann an cliabh, agus chaidh mi as a làmhaidh.

CAIB. XII.

GU deimhin cha 'n'eil e iomchuidh dhomhsa uail a dheanamh: ach thig mi chum seallanna agus taisbeana an Tighearna.

2 B'aithne dhomh duine ann an Crìosd ceithir-bliadhna-deug roimhe so; (ma's anns a' choluinn, ní'm fios domh; no as a choluinn, ní'm fios domh; aig Dia a ta fios;) a leithid sin do dhuine thogadh chum an treas nèamh.

3 Agus b'aithne domh a leithid sin do dhuine (ma's anns a' choluinn, no as a' choluinn, ní'm fios domh: aig Dia a ta fios:)

4 Gu'n do thogadh suas e gu pàrras, agus gu'n cuàl e briathra do-labhairt nach feud duine a' labhairt f.

5 Ma' leithid sin do dhuine ní mi uail: ach asam féin cha dean mi uail, mur dean mi a m' anmhuinneachdaibh e.

6 Oir ge do b'àill leam uail a dheanamh, cha bhí mi a'm' amadan; oir labhraidh mi an fhirinn: gidheadh a ta mi a' cumail orm féin, air eagal gu'm bi meas aig duine dhiom thar mar a ta e 'gam fhaicinn, no a' cluinntinn umam.

7 Agus air eagal gu'm bithinn air m'ardachadh thar tomhas, tre ro-mheud nan taisbean, thugadh dhomh sgolb san fheoil, teachdaire Shatain chum gu'm buaileadh e mih,

e sgìos agus briseadh-cridhe.

f nach urradh duine a labhairt.

g laigsibh.

h chum gabhail

le dornaibh orm.

air eagal gu'm bithinn air m'ardachadh thar tomhas.

8 Air a shon so ghuidh mi an Tighearn tri uairean, gu'nimicheadh so uam.

9 Agus thubhairt e rium, Is leoir mo ghràs-sa dhuit: oir a ta mo chumhachd air a dheanamh foirfe ann an anmhuinneachd. Uime sin, is ro thoiliche a ni mi uaill a' m'anmhuinneachdaibh, chum gu'n gabh cumhachd Chriosd còmhnuidh orm.

10 Uime sin, tha mi gabhail tlachd ann an anmhuinneachdaibh, am mas-laibh, ann an uireasbhuidhibh, ann an geur-leanmhuinnibh, ann an teanntachdaibh^a air son Chriosd: oir an uair a ta mi lag, an sin a ta mi làidir.

11 Rinnadh a'm' amadan mi le uaill a dheanamh; dh'èignich sibhse mi: oir bu chòir dhomh bhi air mo mholadh leibhse: oir cha robh mi bheag sam bith fuidh na h-abstolaibh a's àirde, ge nach 'eil annam ach neo-ni.

12 Gu deimhin dh'oibricheadh comharan abstoil ann bhur measgsa anns gach uile fhoighidin, ann an comharaibh agus an iongantasaibh, agus an cumhachdaibh b.

13 Oir ciod an ni anns an robh sibh ni bu lugha na eaglaisean eile, mur e nach do leig mi féin mo throm oirbh? thugaibh maitheanas domh san eucoir so.

14 Feuch, a ta mi ullamh anis an treas uair gu teachd d'ar n-ionnsuidh; agus cha chuir mi mo throm oirbh; oir cha'n e bhur cuid a tha mi 'g iarruidh, ach sibh féin: oir cha'n'eil e dh'fhiachaidh air a' chloinn iomhas a chruinneachadh fa chomhair nam pàranta, ach air na pàrantaibh fa chomhair na cloinne.

15 Agus is ro thogarrach a ni mise caitheadh, agus a chaithear mi air son bhur n-anamasa, ge mar is ro phailte a ta gràdh agam dhuibh, gur lugha bhur gràdhsa dhomh.

16 Ach biodh e mar sin, nach do chuir mi trom oirbh: gidheadh air dhomh bhi innleachdach, ghlac mi le seòltachd sibh.

17 An d'rinn mise trid aon neach dhiubhsan a chuir mi d'ar n-ionnsuidh buannachd dhibh?

18 Ghuidh mi air Titus *dol d'ar n-ionnsuidh*, agus chuir mi bràthair maille ris: an d'rinn Titus buannachd dhibh? nach do ghluais sinn

san aon spiorad? agus anns na li-aon cheumaibh?

19 A ris, am bheil sibh a' saoilinn gu bheil sinne gabhail ar leithsgeil ribh? tha sinn a' labhairt am fianuis Dé ann an Criosd: ach a ta an t-iomlan, a chàirde, chum bhur foghlaimse c.

20 Oir is eagal leam, air dhomh teachd, nach faigh mi sibh mar is miann leam, agus gu faighear mise dhuibhse marnach bu mhiann leibh: air eagal gu'm bi connasachadh, far^a mad, fearg, comhstri, cùl-chàineadh, cogarsaich, ardain^d, ceannairce 'nar measg:

21 An t-eagal, air teachd dhomh a ris, gu'n islich mo Dbia mi 'nar measg, agus gu dean mi caoidh air son mòrain do'n droing a pheacaich a cheana, agus nach do ghàbh aithreachas do'n neo-ghloine, agus striopachas, agus mhacnus, a rinniad.

CAIB. XIII.

IS i so an treas uair a ta mi a' teachd d'ar n-ionnsuidh: am beul dithis no triuir do fhianuisibh bithidh gach focal seasmach.

2 Dh'innis mi cheana, agus tha mi roimh-làimh ag innseadh dhuibh mar gu'm bithinn a làthair an daradh uair, agus a nis air dhomh bhi as bhur làthair, scriobham chum na droinge a pheacaich roimhe so, agus chum chàich uile, ma thig mi a ris, nach caomhain mi:

3 O tha sibh ag iarraidh dearbhaidh air Criosd a' labhairt annamsa, neach d'ar taobhsa nach 'eil annhunn, ach a ta cumhachdach annaibh.

4 Oir ge do cheusadh e trid anmhuinneachd, gidheadh a ta e beo tre chumhachd Dhé: oir a ta sinne mar an ceudna annhunn annsan, gidheadh bithidh sinn beo maille ris tre chumhachd Dhé d'ar taobhsa.

5 Ceasnuichibh sibh féin, am bheil sibh sa' chreidimh; dearbhaibh sibh féin: nach aithne dhuibh sibh féin, gu'bheil Iosa Criosd annaibh, mu daoine a chuireadh air cùl e sibh?

6 Ach tha dòchas agam gu'm bi fhios agaibh nach daoine a chuireadh air cùl sinne.

7 A nis tha mi guidheadh air Dia gun sibhse a dheanamh uile air bith; cha'n ann chum gu'm faicear sinne bhi dearbhta, ach chum gu'n deanadh sibhse an ni sin a ta maith^f, ge do robh sinne mar dhaoine a chuireadh air cùl.

c bhur togail suas. d àrd-inntinn-eachd, atmhoireachd. e daoine neo-dhearbhta. f ciatfach.

trioblaidibh, aindeisibh.

b gnìomharaibh cumhachdach.

8 Oir cha'n urradh sinn ni air bith a dheanamh an aghaidh na fìrinn, ach air son na fìrinn.

9 Oir tha sin subhach an uair a tha sinn *féin* anmhunn, agus sibhse làidir: agus tha sinn a' guidheadh so mar an ceudna, sibhse bhi dìongmhailta.

10 Is ann uime so a scriobh mi na nithe so *d'ar n-ionnsuidh* air dhomh bhi as bhur làthair, chum air dhomh bhi làthair nach bithinn garg, a réir a' chumhachd a thug an Tighearna dhomh chum foghlum^a, agus ni h-ann chum sgrios.

11 Fa-dheoidh, a bhràithre, slàn leibh: bithibh dìongmhailta^b, bithibh subhach, bithibh a dh'aon inntinn, bithibh sìothchail; agus bithidh D'a a' ghràidh agus na sìothchaint maille ribh.

12 Cuiribh fàilte air a chéile^c le pòig naomha.

13 Tha na naoimh uile a' cur beannachd *d'ar n-ionnsuidh*.

14 Gràs an Tighearna Iosa Crìosd, agus gràdh Dhé, agus comh-chomunn an Spioraid naoimh, *gu robh* maille ribh uile. Amen

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN GALATIANACH.

CAIB. I.

POL abstol (cha'n ann o dhaoineibh, no tre dhuine, ach tre Iosa Crìosd, agus tre Dhia an t-Athair, a thog suas e o na marbhaibh.)

2 Agus na bràithrean uile a tha maille rium, chum eaglaisean Ghalatia:

3 Gràs duibh, agus sìth o Dhia an t-Athair, agus o ar Tighearna Iosa Crìosd,

4 A thug e féin air son ar peacaidhne, chum gu'n saoradh e sinn o'n droch shaoghal a ta làthair, a réir toile Dé agus ar n-Atharne:

5 Dhasan *gu robh* glòir gu saoghal nan saoghal. Amen.

6 Is iongnadh leam gu'n d'thugadh thairis^d sibh co luath uathsan a ghairm sibh trìde gràis Chrìosd, gu soisgeul eile:

7 Ni nach soisgeul eile; ach a ta dream àraidh 'gar buaireadh, le'n àill soisgeul Chrìosd a thilgeadh bun os cionn^f.

8 Ach nan deanamaidne, no aindeal o nèamh, soisgeul eile a shearmonachadh dhuibh, ach *an soisgeul* a shearmonaich sinne dhuibh, hiodh e mallaichte.

9 Ambuil mar a thubhairt sinn roimhe, deireams' a nis a rìs mar an ceudna, Ma shearmonaicheas neach sam bith soisgeul eile dhuibh, ach *an soisgeul* a ghabh sibh, biodh e mallaichte.

10 Oir am bheil mi nis a' cur

impidh air^g daoineibh, no air Dia? no am bheil mi 'g iarraidh dhaoine a thoileachadh? oir nam bithinn fathast a' toileachadh dhaoine, cha bhithinn a'm' sheirbhiseach aig Crìosd.

11 Ach a ta mi toirt fios duibh, a bhràithre, an soisgeul a shearmonaicheadh leamsa, nach ann a réir duine a ta e.

12 Oir cha b'ann o dhuine a fhuair mi e, ni mò a theagaisgeadh dhomh e, ach trid fhoillseachaidh Iosa Crìosd.

13 Oir chuala sibh mo chaitheadh-beatha-sa^h san aimsir a chaidh seachad, ann an creidimh nan Iudhach, gu'n d'rinn mi thar tomhas geur-leannmhuinn air eaglais Dé, agus gu'n d'fhàsaich mi i:

14 Agus gu'n d'thainig mi air m'aghaidh ann an creidimh nan Iudhach thar mòran do m' chomh-aoisibh am measg mo chinnich féin, air dhomh bhi ni bu ro eudmhoire mu ghnàthannaibh mo shiunnsir-eachd.

15 Ach an uair a b'i deadh thoil Dé, a sgar o bhroinn mo mbàthar mi, agus a ghairm mi trid a ghràis,

16 A Mhac féin fhoillseachadh annam i, chum gu searmonaichinn e am measg nan Cinneach; air ball cha do chuir mi comhairle ri feòil agus fuil:

17 Ni mo chaidh mi suas gu Hierusalem, chum na muinntir sin

^a togail suas.

^b foirfe, iomlan.

^c Altaichibh beatha a chéile.

^d gu'n d'atharraicheadh.

^e chum.

^f fhieradh, chlaon-thruaillleadh.

^g a' cur m'eurbsa a.

^h mo ghluhan.

ⁱ leam.

a bha 'nan abstolaibh romham; ach chaidh mi gu h-Arabia, agus a ris thainig mi air m'ais gu Damascus.

18 An déigh sin an ceann thri bliadhna chaidh mi suas gu Hierusalem, a dh'fhaicinn Pheadair, agus dh'fhan mi maille ris cùig làithean deug.

19 Ach neach air bith eile do na h-abstolaibh cha'n fhaca mi, ach Seumas bràthair an Tighearna.

20 A nis anns na nithibh a scriobham dhuibh, fench, an làthair Dhé, cha 'n'eil mi deanamh bréige.

21 'Na dhéigh sin thainig mi gu crìochaibh Shiria agus Chìlicia;

22 Agus cha robh eòlas orm a thaobh m' fhaicinn aig eaglaisibh Indea, a bha ann an Crìosd:

23 Ach a mhàin chual iad, An ti anns an àm a chaidh seachad, a bha 'gar geur-leanmhuinn, gu bheil e nis a' searmonachadh a' chreidimh, a bha e a' sgrios roimhe so^a.

24 Agus thug iad glòir do Dhia air mo shonsa.

CAIB. II.

AN sin an ceann cheithir bliadhna deug chaidh mi a ris suas gu Hierusalem, maille ri Barnabas, a' toirt Thitnis leam mar an ceudna.

2 Agus chaidh mi suas a réir foillseachaidh, agus chuir mi an céill dhoibh an soisgeul, a ta mi a' searmonachadh ann measg nan Cinneach, ach ann an uaignreas dhoibhsan d'an robh meas, an t-eagal air chor sam bith gu'n ruithinn, no gu'n do ruith mi an diomhanas.

3 Ach cha b'éigin do Thitus féin, a bha a'm' chuideachd, bhi air a thimchioll-ghearradh, ge bu Ghreugach e:

4 Agus sin air son bhràithre bréige, a ghòid a steach b' nar measg, a thainig a steach os ìosal a dh'fhaicinn ar saorsa, a ta againn ann an Iosa Crìosd, chum ar toirt fa dhaorsa.

5 Do nach do ghéill sinn eadhon rè naire; chum gu'm buanaicheadh c fìrinn an t-soisgeil maille ribhse.

6 Ach o'n droing sin, a mheasadh gu'm bu ni éigin iad, (cìod air bith a bha iad roimhe, cha 'n'eil suim ann domhsa: cha 'n'eil meas aig Dia do phearsa duine) oir iadsan a mheasadh gu'm bu ni éigin iad, cha do phàirtich iad le'n còmhradh bheag sam bith riumsa.

7 Ach air an làmh eile, 'nuair a chunnaic iad gu'n d'earbadh soisgeul an neo-thimchioll-ghearraidh

riumsa, mar a dh'earbadh soisgeul an timchioll-ghearraidh ri Peadar;

8 (Oir an ti a dh'oibrich gu h-éifachdach d ann am Peadar chum abstolachd an timchioll-ghearraidh, dh'oibrich e gu cumhachdach annamsa mar an ceudna chum nan Cinneach.)

9 Agus an uair a thug Seumas, agus Cephas, agus Eoin, a tha air am meas 'nam postaibh, an gràs a thugadh dhoimh, thug iad dhomhsa agus do Barnabas deas làmh a' chomuin; ionnas gu rachamaid chum nan Cinneach, agus iad féin chum an timchioll-ghearraidh.

10 A mhàin b'aill leo gu'm bith-eamaid cuimhneach air na bochdaibh; ni mar an ceudna a bha rothoil e agam féin a dheanamh.

11 Ach an uair a thainig Peadar gu h-Antioch, sheas mi 'na aghaidh as an eudan, a chionn gu'n robh e r'a choireachadh.

12 Oir roimh do dhream àraidh teachd o Sheumas, dh'ith e biadh maille ris na Cinnich: ach an uair a thainig iadsan, chaidh e a thaobh agus thearbaidh se e féin, air eagal na muintir a bha do'n timchioll-ghearradh.

13 Agus rinn na h-Iudhaich eile gnùis-mhealladh maille ris mar an ceudna; ionnas gu'n d'thugadh Barnabas mar an ceudna a thaobh le'n cluain f.

14 Ach an uair a chunnaic mise nach do ghluais iad san t-slighe dhìrich, a réir fìrinn an t-soisgeul, thubhairt mi ri Peadar 'nam fiannis uile, Ma tha thusa, a tha a'd' Iudhach, a' caitheadh do bheatha a réir nan Cinneach, agus cha'n ann a réir nan Iudhach, c'ar son a ta thu 'g éigneachadh nan Cinneach an beatha chaitheadh mar na h-Iudhaich?

15 Air dhuinne, a tha 'nar n-Iudhaich a thaobh nàduir, agus cha'n ann 'nar peacaich do na Cinneachaibh,

16 Fios a bhi againn nach 'eil duine air fhìreanachadh o oibrìbh an lagha, ach tre chreidimh Iosa Crìosd, chreid sinne féin ann an Iosa Crìosd; chum gu'm bitheamaid air ar fhìreanachadh o chreidimh Chrìosd, agus cha'n ann o oibrìbh an lagha: oir o oibrìbh an lagha cha bhi fèil sam bith air a fhìreanachadh.

17 Ach air dhuinn bhi 'g iarraidh bhi air ar fhìreanachadh tre Chrìosd, ma gheibhear 'nar peacaich sinu

a uair-eigin.

b a thugadh steach os ìosal.

c fanadh.

d gu brìoghmhor. e ro-thogradh.

f gnùis-mhealladh, ceilg.

g gu trèibhdhireach.

féin, *am bheil* uime sin Criosd 'na mhinisteir peacaidh? Nar leigeadh Dia.

18 Oir ma thogas mi a ris suas na nithe a leag mi, tha mi deanamh ciontach dhiom féin.

19 Oir a ta mise tre'n lagh marbh do'n lagh, chum gu'm bithinn beo do Dhia.

20 Tha mi air mo cheusadh maille ri Criosd : gidheadh a ta mi beo ; ach cha mhise, ach Criosd a ta beo annam : agus a' bheatha a ta mi nis a' caitheadh san fhèil, caitheam i tre chreidimh Mhic Dhé, a ghràdh-aich mi, agus a thug e féin air mo shon.

21 Cha 'n'eil mi a' cur gràis Dé an neo-brìgh^a : oir ma tha fireantachd tre'n lagh, is *ann* gun aobhar a fhuair Criosd bàs.

CAIB. III.

O a Ghalatianacha amaideach, cò a chuir druidheachd oirbh, ionnas nach biodh sibh ùmhal do'n fhìrinn, d'an robh Criosd air a nochdadh gu soilleir^b fa chomhair bhur sùl, air a cheusadh 'nar measg?

2 So a mhàinb^c àill leam fhòghlum uaibh, An ann o oibribh an lagha a fhuair sibh an Spiorad, no o éisdeachd a' chreidimh?

3 Am bheil sibh cò amaideach *as sin*? air dhuibh tòiseachadh san Spiorad, am bheil sibh a nis air bhur deanamh foirfe leis an fhèil?

4 An d'fhuiling sibh na h-uiread sin do nithibh gu dlomhain? ma's *ann* da rìreadh gu dlomhain.

5 An ti uime sin a tha frithealadh dhuibh an Spioraid, agus ag oibreachadh mhiorbhuile 'nar measg, an ann trid oibre an lagha, no trid éisdeachd a' chreidimh *a ni e so*?

6 Amhuil mar a chreid Abraham Dia, agus a mheasadh sin dhà mar fhìreantachd.

7 Uime sin, biodh fhios agaibh, an droing a *tha* do'n chreidimh, gur iad sin clann Abraham.

8 Oir air fhaicinn roimhe do'n scriobtuir gu'm fireanaicheadh Dia na Cinnich tre chreidimh, shearmonaich e an soisgeul roimh-làimh do Abraham, *ag ràdh*, Beannuichear na h-uile Chinnich annadsa.

9 Uime sin, tha an droing a tha do'n chreidimh, air am beannachadh maille ri Abraham, fìor chreid-mheach.

10 Oir a mheud 's a ta do oibribh an lagha, tha iad fuidh'n mhallachadh : oir a ta e scriobhta, *Is mall-*

uichte gach neach nach buanaich e anns na h-uile nithibh a ta scriobhta ann an leabhar an lagha chum an deanamh.

11 Ach is ni follaiseach, nach fireanaichear neach sam bith tre'n lagh am fianuis De: oir, bithidh am firean beo tre chreidimh.

12 Agus cha 'n'eil an lagh o chreidimh : ach, An duine a ni iad gheibh e bheatha anna d.

13 Shaor Criosd sinne o mhallachadh an lagha, air dh'a bhi air a dheanamh 'na mhallachadh air ar son : oir a ta e scriobhta, *Is* malluichte gach aon, a chrochar air crann :

14 Chum gu'n d'thigeadh beannachadh Abraham air na Cinnich trid Iosa Criosd ; ionnas gu faigheamaid gealladh an Spioraid tre chreidimh.

15 A bhràithre, labhram mar dhuine ; ge nach bi ann ach coimh-cheangale duine, ma tha e air a dhaingneachadh, cha chuir neach air bith air cùl e, agus cha chuirear ni sam bith ris.

16 A nis is ann do Abraham a thugadh fua geallanna agus d'a shìol. Ni'n abaire, Agus do shìoltaibh, mar gu'm biodh e *labhairt* mu mhòran ; ach mar mu aon, Agus do d'shiolsa, neach a's e Criosd.

17 Agus a deiream so, nach fheudar gu'n cuir an lagh, a thugadh an ceann cheithir cheud agus dheich bliadhna fichead 'na dhéigh, an coimh-cheangal an neo-brìgh, a dhaingnicheadh roimhe le Dia ann an Criosd, ionnas gu'n cuireadh e an gealladh air cùl.

18 Oir ma's ann o'n lagh a ta an oighreachd, cha 'n'eil i ni's mò o'n ghealladh : ach thug Dia gu saor i do Abraham tre ghealladh.

19 C'ar son uime sin a thugadh an lagh? thugadh e air son eusaontais, gus an d'thigeadh an sìol, d'an d'rinneadh an gealladh ; air orduchadh le ainglibh an làimh eadar-mheadhonair.

20 A nis an t eadar-mheadhonair, cha'n ann air son aoin a ta e 'na eadar-mheadhonair ; ach is aon Dia.

21 Uime sin, *am bheil* an lagh an aghaidh gheallanna De? Nar leigeadh Dia : oir uam biodh lagh air a thabhairt a bhiodh comasach air beatha thoirt uaith, gu deimhin is ann o'n lagh a bhiodh fireantachd.

22 Ach dh'fhàg an scriobtuir na h-uile *dhaoine* dùinte sa' pheacadh, chum gu'm biodh an gealladh tre

c fan.

d leo.

e cunradh, cùmhnant.

f labh; idh, rinneadh.

a air cùl.

b gu dealbhach.

chreidimh Iosa Criosd air a thoirt dhoibhsan a ta creidsinn.

23 Ach mu'n d'thainig an creidimh, choimhheadh sinn fuaidh'n lagh, air ar druideadh a steach chum a' chreidimh, a bha gu bhi air fhoillseachadh.

24 Uime sin, b'e an lagh ar n-oidfhòghluim a *g'ar tredrachadh* gu Criosd, chum gu bitheamaid air ar fireanachadh tre chreidimh.

25 Ach air teachd do'n chreidimh, cha 'n'eil sinn ni's mò fuaidh oidfhòghluim.

26 Oir is sibhse uile mic Dhé tre chreidimh ann an Iosa Criosd.

27 Oir a mheud agaibh 'sa bhaisteadh do Chriosd, chuir sibh umaibh Criosd.

28 Cha 'n'eil Iudhach no Greugach, cha 'n'eil saorno daor, cha 'n'eil firionn no bainionn ann: oir is aon sibh uile ann an Iosa Criosd.

29 Agus ma's le Criosd sibh, is sibh sìol Abraham gun amharus, agus is oighreacha sibh a réir a' gheallaidh.

CAIB. IV.

A NIS a deiream, am feadh a bhios an t-oighre 'na leanabh, nach 'eil eadar-dhealachadh sam bith eadar e agus seirbhiseach, ge d'is e Tighearn nan uile;

2 Ach a ta e fuaidh luchd-coimhid c agus fuaidh luchd-riaghluidh, gu teachd na h-aimsire a dh'orduich an t-athair.

3 Agus mar an ceudna sinne, 'nuair a bha sinn 'nar leanabaibh, bha sinn ann an daorsa fuaidh cheud fhòghlum an t-saoghail:

4 Ach an uair a thainig coimh-ionadh na h-aimsire, chuir Dia a Mhac féin uaith a ghineadh o mhnaoi, a rinneadh fuaidh'n lagh,

5 Chuim gu'n saoradh e iadsan a bha fuaidh'n lagh, ionnas gu faigheamaidne uchd-mhacachd na cloinne.

6 Agus do bhrìgh gur mic sibh, chuir Dia Spiorad a Mhac féin ann bhur cridhibh, ag éigheach, Abba, Athair.

7 Uime sin, cha seirbhiseach thu nis mò, ach mac; agus ma's mac, is oighre mar an ceudna air Dia tre Chriosd.

8 Gidheadh, an uair nach b'aithne dhuibh Dia, rinn sibh seirbhis dhoibhsan, nach 'eil 'nan dée thaobh nàduir.

9 Ach a nis air dhuibh Dia aithneachadh, no' mar is fearr a dh'fheudar a ràdh, bhi air bhur n-aithneachadh

le Dia, cionnus a ta sibh ag ath-philleadh chum nan ceud-thoiseach anmhunn uireashuidheach d, d'am miann leibh bhi a ris fuaidh dhaorsa?

10 Tha sibh a' coimhead làithean, agus mhìosan, agus amisirean, agus bhliadhanan.

11 Tha eagal orm d'ar taobh, gu'n do chaith mi gu diomhain mo shaoth-air oirbh.

12 Guidheam oirbh, a bhràithre, bithibh mar a ta mise, oir a ta mise mar sibhse; cha d'rinn sibh eucoir sam bith orm.

13 Tha fhios agaibh gu'm b'ann trid anmhuinneachd na feòla, a shearmonaich mi dhuibh an soisgeul air tùs.

14 Agus air mo bhuaireadh, a bha ann am fheòil, cha d'rinn sibh tar-cuis, agus cha do ghabh sibh gràin diomè; ach ghabh sibh rium mar aingeal f Dé, mar Iosa Criosd.

15 Ciod e ma seadh e an sonas sin a bha agaibh? oir a ta mi deanamh fianuis duibh, nam bu chomasach e, gu'n spionadh sibh amach bhur sùile féin, agus gu'n d'thugadh sibh dhomhsa iad.

16 Uime sin, an d'rinneadh nàmhaid duibh dhiom, air son mi dh'inns-eadh na firinn duibh?

17 Tha iadsan eudmhor umaibh, ach cha'n ann gu maith; ach b'àill leo sinne dhruideadh a mach, chum gu'm biodh sibhse eudmhor umpa féin.

18 Ach is maith a bhi eudmhor ann an *ni* maith a ghnàth, agus cha'n e mhàin an uair a ta mise a làthair maille ribh.

19 Mo chlann bheag, air am bheil mi a ris ri saothair, gus an dealbhar Criosd annaibh,

20 B'àill leam bhi nis a làthair maille ribh, agus mo ghuth a chaochladh, oir a ta mi fuaidh amharus umaibh.

21 Innsibh dhomh, sibhse le'm miann bhi fuaidh'n lagh, nach cluinn sibh an lagh?

22 Oir a ta e scriobhta, gu robh aig Abraham dithis mhac; aon ri ban-oglaich h, agus am mac eile ri mnaoi shaoir.

23 Agus esan a bh'aige ris a' bhan-oglaich, ghineadh a réir na feòla e: ach esan a bh'aige ris a' mhnaoi shaoir, tre ghealladh.

24 Na nithe so is samhladh iad i;

d anmhunn agus bochd.

e cha do chuir sibh cùl ris.

f theachdaire. g C'àit am bheil.

h mnaoi dhaoir, ban-tràill.

asda so tha ni eile r'a thuigsinn.

a ar maighstir-scoile.

b boirionn.

c thuiteiribh.

oir is iad so an dà choimh-cheangal^a; aon diubh o bheinn Shinaì, a ta a' breith chum daorsa, a's i Agar.

25 Oir is i Agar beinn Shinaì ann an Arabia, agus tha i a' coimh-fhreagradh do Ierusalem a tha nis ann, agus tha i fuidh dhaorsa maille r'a cloinn.

26 Ach a ta an Ierusalem a tashuas saor, agus is màthair dhuinn uile i.

27 Oir a ta e scriobhta, Dean gairdeachas, a bhean neo-thorach b nach 'eil a' breith *cloinne*; bris a mach agus glaoth, thusa nach 'eil ri saothair: oir is lionmhoire clann na mnà aonarànach^c nà na mnà aig am bheil fear.

28 A nis, a bhràithre, is sinne, mar a bha Isaac, clann a' ghealaidh.

29 Ach mar a rinn esan a rugadh réir na feòla, san àm sin geur-leanmhuinn airsan a *rugadh* a réir an Spioraid, is amhuil sin a ta nis mar an ceudna.

30 Ach ciod a deir an scriobtuir? Tilg a mach a' bhan-oglaich agus a mac: oir cha bhi mac na ban-oglaich na oighre maille ri mac na mnà saoire.

31 Uime sin, a bhràithre, cha sinne clann na ban-oglaich, ach na mnà saoire.

CAIB. V.

UIME sin, seasaibh gu daingean anns an t-saorsa leis an d'rinn Criosd saor sinn. agus na bithibh a ris air bhuir cuibhreachadh le cuing na daorsa.

2 Fench, a deireamsa Pòl ribh, ma thimchioll-ghearrar sibh, nach bi tairbhe air bith dhuibh ann an Criosd.

3 Oir a ta mi a ris a' deanamh slannais do gach uile dhuine a thimchioll-ghearrar, gubheil adh fhiachaidh air an lagh gu h-iomlan a choimhlionadh.

4 Cha 'n'eil tairbhe sam bith ann an Criosd dhuibhse^d a ta air bhuir fireanachadh tre'n lagh; thuit sibh o ghràs.

5 Oir a ta sinne tre'n Spiorad a' feitheamh ri dòchas fireantachd o chreidimh.

6 Oir ann an Iosa Criosd, cha 'n'eil éifeachd e sam bith ann an timchioll-ghearradh, no ann an neo-thimchioll-ghearradh, ach ann an creidimh, a dh'oibriceas tre ghràdh.

7 Is maith a ruith sibh; cò a bhac sibh o bhi ùmhail do'n fhìrinn?

a chumhnant. b sheasg, gun stiochd. c tréigle. d rinneadh Criosd gun tairbhe dhuibh.

e brìgh, neart.

8 Cha d'thainig an impidh so o'n ti a ghairm sibh.

9 Goirtichidh a beagan do thaois ghoirt am meall uile.

10 Tha muinghin agam asaihb san Tighearn, nach bi sibh dh'aon dòigh air atharrachadh inntinn: ach an ti a ta cur dragha oirbh, giùlainidh e a bhrèitheanas, cò air bith e.

11 Agus mise, a bhràithre, mà shearmonaicheas mi fathast an timchioll-ghearradh, c'ar son a nithear fathast geur-leanmhuinn orm? an sin bhiodh oilbheum a' chroinn-cheusaidh air a chur air cùl?

12 B'fhearr leam gu'm biodh iad-san a ta cur mi-shuaimhneas^b oirbh eadhon air an gearradh uaibh c.

13 Oir, a bhràithre, ghairmeadh chum saorsa sibh; a mhàin na *deanaibh* an t-saorsa na cion-fàth do'n fheòil, ach le gràdh deanaibh seirbhis d'a chéile.

14 Oir tha an lagh uile air a choimhlionadh ann an aon fhocal, eadhon an so; Gràdhaichidh tu do choimhearsnach mar thu féin.

15 Ach ma bhios sibh a' teumadh agus ag itheadh a chéile, thugaibh aire nach claoidhear leis a chéile sibh.

16 A deiream ma seadh, Gluaisibh^d san Spiorad, agus cha choimhlion sibh ana-mhian na feòla.

17 Oir a ta an fheòil a' miannachadh an aghaidh an Spioraid, agus an Spiorad an aghaidh na feòla: agus a ta iad sin an aghaidh a chéile; ionnas nach faigh sibh na nithe bu mhiann leibh a dheanamh.

18 Ach ma thredraichear leis an Spiorad sibh, cha 'n'eil sibh fuidh'n lagh.

19 A nis tha oibre na feòla follaiseach, a's iad so, adhaltrannas, striopachas, neo-ghloine, macnus e.

20 Iodhol-aoradh, druidheachd^f, naimhdeas, connsachadh, co-fharpuis g, fearg, comh-stri, aimhreite, saobh-chreidimh^h.

21 Farmad, mortadh, misg, ruidhteireachdⁱ, agus an leithide sin: mu bheileam ag innseadh dhuibh roimhlaimh, mar a dh'innis mi dhuibh a cheana mar an ceudna, nach sealbhaidh iad-san, a ni an leithide sin, rioghachd Dhé mar oighreachd.

22 Ach is e toradh an Spioraid gràdh, aoibhneas, sìth, fad-fhulang-

a Geuraichidh. b dragha. c air an gearradh as bhuir comunn. d siubhlaidh, imichidh. e mindaire. f buitseachas. g comortus. h éiriceachd. i anabharr, geòcaireachd, craos.

as, caomhalachd, maitheas, creid-
imh a.

23 Macantas^b, stuaim: an agh-
aidh an samhail sin cha 'n'eil lagh.

24 Agus iadsan a's le Criosd, cheus
iad an fheòil, maille r'a h-an-tograibh
agus a h-ana-mhiannaibh.

25 Ma's beo dhuinn san Spiorad,
gluaiseamaid san Spiorad mar an
ceudna.

26 Na bitheamaid déidheil air glòir
dhìomhainc, a' brosnachadh a' chéile,
a' gabhail farmaid r'a chéile.

CAIB. VI.

A BHRAITHRE, ma ghlacar
neach ann an coire air bith gu
h-obann, sibhse a ta spioradail, tog-
aibh suas a shamhuil sin do dhuine,
ann an spiorad na macantachd^d; a'
toirt aire dhuit féin, nach buairear
thu mar an ceudna.

2 Giùlainibh uallachae a chéile,
agus mar sin coimhlionaibh lagh
Chriosd.

3 Oir ma shaoileas duine gur ni
éigin e féin, gun bhi ann ach neo-ni,
tha e 'ga mhealladh féin.

4 Ach dearbhadh gach neach obair
féin, agus an sin bitluidh aobhar
gairdeachais^f aige d'a thaobh féin;
a mhàin, agus ni h-ann a thaobh
neach eile.

5 Oir giùlainidh gach neach uall-
ach féin.

6 Comh-roinneadh an neach, a ta
air a theagasg san fhocal, ris an
neach, a ta 'ga theagasg, anns na
h-uile nithibh maithe.

7 Na meallar sibh; cha deanar
fanoid air Dia: oir ge b'e ni a shìol-
chuireas duine, an ni ceudna buain-
idh e.

8 Oir an ti a chuireas d'a fheòil
féin, buainidhe o'n fheòil truailidh-
eachd: ach an ti a chuireas do'n

Spiorad, buainidh e o'n Spiorad a'
bheatha shuthainn.

9 Agus na sgithicheamaid do
mhaith a dheanamh: oir ann an àm
iomchuidh buainidh sinn, mur
fannaich^h sinn.

10 Uime sin, a réir mar a ta fàth i
againn, deanamaid maith do na
h-uile dbaoineibh, ach gu h-àraid
dhoibhsan, a ta do theaghlach a'
chreidimh.

11 Tha sibh a' faicinn meud na
litreach a scriobh mi dhuibh le m'
làimh féin.

12 A mheud le'm miann iad féin
a thaisbeanadh gu sgiamhach san
fheòil, tha iad 'gar n-éigneachadh
chum bhi air bhuir timchioll-ghearr-
adh; a mhàin chum nach deantadh
geur-leanmhuinn orra air son crann-
ceusaidh Chriosd.

13 Oir cha 'n'eil iadsan féin, a tha
air an timchioll-ghearradh a' coimh-
ead an lagha: ach is àill leo sibhse bhi
air bhuir timchioll-ghearradh, chum
as gu dean iad uail ann bhuir feòil.

14 Ach nar leigeadh Dia gu dean-
ainnse uail, ach ann an crann ceus-
aidh ar Tighearna Iosa Criosd, tre'm
bheil an saoghal air a cheusadh
dhomhsa, agus mise do'n t-saoghal.

15 Oir ann an Iosa Criosd cha
'n'eil éifeachd air bith ann an tim-
chioll-ghearradh, no ann an neo-
timchioll-ghearradh, ach ann an
cruthachadh^l nuadh.

16 Agus a mheud 's a shiubhlas
a réir na riaghail so, sith orra, agus
tròcair, agus air Israel Dé.

17 O so a mach na cuireadh neach
sam bith dragh orm; oir a ta mi
giùlan comharan an Tighearna Iosa
ann mo chorp.

18 A bhraithre, *gu robh* gràs ar
Tighearna Iosa Criosd maille r'ar
spiorad. Amen.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN EPHESIANACH.

CAIB. I.

POL abstol Iosa Criosd tre thoil
Dé, chum nan naomh a ta ann
an Ephesus, agus nan creidmheach
ann an Iosa Criosd.

^a firinn.

^b ciuineas.

^c eallacha.

^f uail.

ⁱ cothrom.

^c earraghloir.

^g ann fein.

^l creutair.

^d a' chiuineis.

^h lagach.

bheannaich sinne leis gach uile bheannachadh spioradail ann an *ionad* aibh nàmhaidh^a ann an Crìosd:

4 A réir mar a thagh e sinne annsan, mun do leagadh bunaite an domhain, chum gu'm bitheamaid naomha, agus neo-choireach 'na làthairsan ann an gràdh:

5 A roimh-orduich sinne chum uchd-mhacachd na cloinne tre Iosa Crìosd dhaféin, a réir deadh-ghean a thoile,

6 Chum cliu glòire a ghràis, tre an d'rinn e sinne taitneach^b ann a *Mhac* gràdhach:

7 Anns am bheil againne saorsac tre fhuilsan, maitheanas nam peacadh, réir saibhreis a ghràis;

8 Anns an robh e ro phailte dkuinne, san uile ghliocas, agus thuigse:

9 A dh'fhoillsich dhuinn rùndiomhair a thoile, réir a dheadh-ghean féin, a rùnaich e ann féin:

10 Chum ann am frithealadh coimhlionaidh nan aimsir, gu'n cruinnicheadh e ann an aon na h-uile nithe ann an Crìosd, araon na *nithe*, a ta air nàmh, agus na *nithe*, a ta air talamh, *eadhon* annsan:

11 Anns an d'fhuair sinne mar an ceudna oighreachd, air dhuinn bhi airar roimh-orduchadh a réir rùn an ti, a ta 'g oighreachadh nan uile nithe réir comhairle a thoile féin;

12 Ionnas gu'm bitheamaidne a chuir air tús dòchas ann an Crìosd, chum cliu a glòire-san.

13 Anns an do chuir sibhse mar an ceudna dòchas, air dhuibh focal na firinn a chluinntinn, *eadhon* soisgeul bhur slàinte: neach an déigh dhuibh creidsinn ann, chuireadh seula oirbh le Spiorad naomha sin a' gheallaidh,

14 Neach is e geall-daingnich^d ar n-oighreachdne, gu teachd saorsa na seilbhe a cheannachadh e, chum cliu a glòire.

15 Uimesin, air cluinntinn domhsa mar an ceudna bhur creidimhse anns an Tighearn Iosa, agus bhur gràidh do na naoimh uile,

16 Ni'n sguiream do bhi toirt buidheachais air bhur son, a' luadh oirbh ann am ùrnuighibh;

17 Gu'n d'thugadh Dia ar Tighearna Iosa Crìosd, Athair na glòire, spiorad gliocais agus foillseachaidh^f dhuibh, ann an eòlas airsan g;

18 Sùile bhur n-inntinn bhi air an soillseachadh, chum fios a bhi agaibh ciod e dòchas a ghairmesan, agus ciod e saibhreas glòire oighreachd-san anns na naomhaibh,

19 Agus ciod e ro-mheud a chumhachd d'ar taobhne, a ta creidsinn, a réir oighreachaidh a thréin neirt;

20 A dh'oibrich e ann an Crìosd, 'nuair a thog e o na marbhaibh e, agus a chuir e 'na shuidhe air a dheas-làimh fein e anns na *h-ionad*-aibh nàmhaidh,

21 Gu ro àrd os ceann gach uile uachdaranachd, agus cumhachd, agus neirt, agus tighearnais, agus gach ainme a dh'aithmichear, cha'n e mhàin san t-saoghal so, ach san t-saoghal ri teachd mar an ceudna.

22 Agus chuir e na h-uile nithe fuidh a chosaibh, agus thug se e gu bhi 'na cheann os ceann nan uile nithe do'n eaglais,

23 A ta 'na corp aige, lànachd an ti, a ta lionadh nan uile *nithe* anns na h-uile.

CAIB. II.

A GUS bheothaich e sibhse, a bha marbh ann an euceartaibh, agus ann am peacaibh,

2 Anns an do ghluais sibh sba h-amannaibh a chaidh seachad, a réir gnàthai an t-saoghail so, a réir uachdarain^l cumhachd an athair, an spioraid a tha nis ag oighreachadh ann an cloinn na h-easumhlachd.

3 Am measg an robh againn uile mar an ceudna ar caitheadh-beatha roimhe so, ann an ana-mbiannaibh ar feòla, a' deanamh toil na feòla, agus nan smuaintem; agus bha sinn a thaobh nàduir 'nar cloinn na feirge, eadhon mar chàch.

4 Ach Dia, a ta saibhir ann an tròcair, air son a mhòr ghràidh, leis an do ghràdhaich e sinn,

5 Eadhon air dhuinn a bhi marbh ann am peacaibh, chomh-bheothaich e sinn maille ri Crìosd, (le gràs a ta sibh air bhur slànuchadh n.)

6 Agus chomh-thog, agus chomh-shuidhich e sinn ann an *ionadaibh* nàmhaidh ann an Iosa Crìosd:

7 Chum gu'm foillsicheadh e anns na linnibh ri teachd saibhreas ro phailt a ghràis, ann an caoimhneas d'ar taobhne trid Iosa Crìosd.

8 Oir is ann le gràs a ta sibh air bhur slànuchadh, tre chreidimh;

^a nithibh nàmhaidh. ^b trid an do nochd e dhuinne mòr dheadh-ghean. ^c fuaigladh. ^d earlas. ^e dh'fhuasgladh. ^f taisbeanadh. ^g chum esan aideachadh.

^h Anns an robh sibh ag imeachd. ⁱ gnàthachaidh. ^l prionnsaidh. ^m na h-inntin, a' chridhe. ⁿ tearnadh, saoradh, sàbhaladh.

agus cha 'n ann uaibh féin: is e tiodhlacadh a Dhé e:

9 Cha'n ann o oibribh, chum nach deanadh neach air bith uaill:

10 Oir is sinne obairsan, air ar eruthachadh ann an Iosa Crìosd chum dheadh oibre, air son an d'ul-luich Dia roimh-làmh sinn, chum gu'n gluaiseamaid annta.

11 Uime sin, cuimhnichibh, air dhuibh a bhi san aimsir a chaidh thairis 'nar Cinnich san fheòil, d'an goirear an neo-thimchioll-ghearradh leosan d'an goirear an timchioll-ghearradh làmh-dheanta san fheòil;

12 Gu robh sinn san àm sin as eugmhais Chrìosd, 'nar coimhich do chomh-fhlaitheachd b' Israeil, agus 'nar coigrich do choimh-cheanglaibh a' gheallaidh, as eugmhais deòchais, agus gun Dhia anns an t-saoghail:

13 Ach a nis ann an Iosa Crìosd, tha sibhe, a bha roimhe so fad o làimh, air bhuir toirt am fagus trid fola Chrìosd.

14 Oir is esan ar sìothchaintne, a rinn aon dhinn araon, agus a bhris sìos balia meadhonach an eadar-dhealachaidh;

15 Air dha an naimhdeas a chur air cùl tre fheòil féin, eadhon lagh nan àitheanta, a chuireadh sìos ann an orduighibh, chum gu'n deanadh e ann féin do dh'his aon duine nuadh, a' deanamh sìth.

16 Agus gu'n deanadh e réidh far-aon iad ri Dia ann an aon chorp trid a' chroinn-cheusaidh, air dha an naimhdeas a mharbhadh le sin:

17 Agus thainig e agus shearmonaich e sìothchaint dhuibhse, a bha am fad, agus dhoibhsan, a bha am fagus.

18 Oir tridsan tha araon slighe againn gu dol a steach trid aon Spioraid chum an Athar.

19 A nis uime sin cha 'n eil sibh ni's mò 'nar coigrich agus 'nar coimhich, ach 'nar luchd aon bhaile ris na naomhaibh, agus 'nar muinntir-teaghlach Dhé;

20 Agus tha sibh air bhuir togail suas air bunait nan abstol agus nam fàidh, air bhi do Iosa Crìosd féin 'na chloich-chinn na h-òisinn;

21 Anns am bheil an aitreabh uile, ceangailte gu ceart r'a chéile, a' fàs suas chum bhi 'na teampull naomha san Tighearn:

22 Anns am bheil sibhse mar an ceudra air bhuir comh-thogail suas chum bhi 'nar tigh-còmhnuidh do Dhia trid an Spioraid.

a saor thabhartas.

b comh-chomunn.

CAIB. III.

AIR an aobhar so, tha mise Pòl a'm' phriosunach Iosa Crìosd, air bhuir sonsa, a Chinneacha;

2 O chualac sibh mu fhrithealadh gràis Dé, a thugadh dhomhsa air bhuir sonsa d:

3 Gu'n d'rinn e aithnichte dhomh tre fhoillseachadh e an rùn-diomhair; (mar a scriobh mi roimhe gu h-aithghearr,

4 Leis am feud sibh air dhuibh a leughadh, m'èolas ann an rùn-diomhair Chrìosd a thuigsinn.)

5 Ni ann an linnibh eile air nach d'thugadh fios do chloinn nandaoine, mar a ta e nis air fhoillseachadh d'a abstolaibh naomha agus d'a fhàidhibh trid an Spioraid;

6 Gu'm biodh na Cinnich 'nan comh-oighreachaibh, agus 'nan comh-chorp, agus nan luchd-comh-pàirt d'aghealladhsan ann an Crìosd, trid an t-soisgeil:

7 Air an d'rinneadh mise a'm' mhinisteir, a réir tiodhlaic gràis Dé, a thugadh dhomh, a réir oibreachaidh èifeachdaich a chumhachdsan.

8 Dhomhsa, a's lugha na'n ti a's lugha do na naomhaibh uile, thugadh an gràs so, saibhreas Chrìosd nach feudar a rannsachadh a shearmonachadh am measg nan Cinneach;

9 Agus gu'n deanainn soilleir do nonah-uiledhaoinibh, ciode comunn an rùn-diomhair sin, a bha folaichte ann an Dia o thoiseach an t-saoghail, a chruthaich na h-uile nithe trid Iosa Crìosd;

10 Chum gu'n deantadh aithnichte nis do na h-uachdaranachdaibh agus do na cumhachdaibh ann an ionad-aibh nèamhaidh, leis an eaglais, gliocas eagsamhuil Dhé,

11 A réir an rùn shiorraidh, a rùnaich e ann an Iosa Crìosd ar Tighearn:

12 Anns am bheil againn dànaehd agus slighe gu dol a steach ann am muinghin trid a chreidimhsan.

13 Uime sin, iarram nach lagaich sibh a leth mo thriobladeansa air bhuir son, ni a's e bhuir gl irse.

14 Air an aobhar so lùbam mo ghlùine do Athair ar Tighearn a Iosa Crìosd,

15 Air an ainmichear an teaghlach uile air nèamh agus air talamh,

16 Gu'n deònaicheadh e dhuibh, a réir saibhreis a ghloire, bhi air bhuir neartachadh gu treun h, trid a

c Ma chuala. d d'ar taobhsa.
e thaisbean. f iomadh-gnètheach.
g A réir roimh-shuidheachaidh nan linn h le cumhachd.

Spioraidsan anns an duine an leth stigh;

17 Ionnas gu'n gabh Crìosd còmh-nuidh ann bhur cridhe tre chreidimh; chum air dhuibh bhi air bhur freumh-achadh, agus air bhur stéidheachadh ann an gràdh.

18 Gu'm bi sibh comasach, maille ris na naomhaibh uile, air a thuigsinn cìod e leud, agus fad, agus doimhne, agus àirde;

19 Agus air gràdh Chrìosd aithn-eachadh, a chaidh thar gach uile eblas, chum as gu'm bi sibh air bhur lìonadh le uile lànachd Dhé.

20 A nis dhasan d'an comas na h-uile nithe a dheanamh gu h-anabarrach ro phàirt thar gach ni a's urradh sinne iarraidh, ro smuain-eachadh, a réir a' chumhachd a ta 'g oibreachadh gu h-éifeachdach annainn,

21 Dhasan gu robh glòir anns an eaglais trid Iosa Crìosd, air feadh gach uile linn, gu saoghal nan saoghal. Amen.

CAIB. IV.

UIME sin, tha mise prìosunach an Tighearna, a' guidheadh oirbh gu'n gluais sibh gu cubhaidh do'n ghairm leis an do ghairmeadh sibh;

2 Leis gach uile irioslachd inntinn agus mhacantas, le fad-fhulangas, a' giùlan le chéile ann an gràdh;

3 A' ceanamh dìchill air aonachd an Spioraid a choimhead ann an ceangal na sìth.

4 Is aon chorp agus aon Spiorad a ta ann, amhuil mar an ceudna a ghairmeadh sibh ann an aon mhuinigh bhur gairme;

5 Aon Tighearna, aon chreidimh, aon bhaisteadh,

6 Aon Dia agus Athair nan uile, a tha os ceann nan uile, agus tre na h-uile, agus annaibhse uile.

7 Ach thugadh gràs do gach aon againn a réir tomhais tìodhlaic Chrìosd.

8 Uime sin a deir e, Air dol suas da an àird', thug e bruid am braighd-eanas, agus thug e tìodhlacan do dhaoibh.

9 (A nis gu'n deachaidh e suas, cìod e ach gu'n deachaidh e air tùs sìos gu ionadaibh ìochdrach na talmhainn?)

10 An ti a chaidh sìos, is e sin féin e, a chaidh suas mar an ceudna gu ro àrd os ceann nan uile nèamh, chum gu'n lìonadh e na h-uile nithe.)

a bonn-shuidheachadh.

b imich, siubhail.

c còmh-bhann.

11 Agus thug e droing àraidh gu bhi nan abstolaibh; droing eile, gu bhi 'nam fàidhibh; agus droing eile, gu bhi 'nan soisgeulaichibh; agus droing eile, gu bhi 'nan aodhairibh, agus 'nan luchd-teagaisg;

12 Chum na naomh a dheasachadh e chum oibre na ministreileachd, chum togail suas cuirp Chrìosd:

13 Gus an d'thig sinn uile ann an aonachd a' chreidimh, agus eòlais Mhic Dhé, chum duine iomlain, chum tomhais àirde lànachd Chrìosd:

14 Chum as nach bi sinn a so suas 'nar leanabaibh, air ar tonn-luasgadh, agus air ar giùlan mu'n cuairt leis gach uile ghaoith teagaisg, le cleasachd dhaoine, agus seòltachd cealgach, leis am bheil iad gu h-innleachdach ri feall-fholach chum meallaidh:

15 Ach a' labhairt na fìrinn ann an gràdh, gu'm fàs sinn suas anns na h-uile nithibh chuigeas an f, a's e an ceann, eadhon Crìosd:

16 O'm bheil an corp uile, air a cheangal gu ceart, agus air a dhlùthachadh trid an ni sin, a tha gach alt a' toirt uaidh, a réir oibreachaidh éifeachdaich ann an tomhas gach buill, a' faghail fàs cuirp, chum a thogail féin suas ann an gràdh.

17 So uime sin a deiream, agus guidheam am fianuis an Tighearna, gun sibh a dh'imeachd a so suas mar a ta na Cinnich eile ag imeachd, ann an dìomhanas an inntinn féin;

18 Aig am bheil an tuigse air a dorchachadh, air dhoibh bhi 'nan coimhich do bheatha Dhé, thaobh an aineòlais a ta anna, tre chruas an cridhe:

19 Muinntir, air dhoibh am mothachadh a chall, a thug iad féin thairis do mhi-nàirez, chum gach uile neoghloine chur an gnìomh le cìocras.

20 Ach cha d'fhòghluim sibhse Crìosd mar so;

21 O chualah sibh e, agus o theagaisgeadh leis sibh, mar a ta an fìrinn ann an Iosa:

22 Gu'n cuir sibh dhibh, thaobh a' cheud chaitheadh-beatha, an seann duine, a tha truailidh a réir nan anamhiann cealgach:

23 Agus gu'm bi sibh air bhur n-ath-nuadhachadh ann an spiorad bhur n-inntinn:

24 Agus gu'n cuir sibh umaibh an nuadh dhuine, a tha air a chruth-

d buachaillibh.

e a dheanamh iomlan, a cheangal gu dìongalta r'a chéile.

f annsan

g mhacnus.

h Ma chuala.

achadh a réir Dhé am fireantachd agus am fìor naomhachd.

25 Uime sin air dhuibh a' bhreug a chur uaibh, labhraibh an fhìrinn gach neach r'a choimhearsnach: oir is buill sinn d'a chéile.

26 Biodh fearg oirbh, agus na peacaichibh na luidheadh a' ghrian air bhur corruich:

27 Agus na tugaibh àit do'n diabol.

28 An ti a ghoid, na goideadh e ni's mò: ach gu ma fearr leis saothair a dheanamh, ag oibreachadh an ni a ta maith le a làmhaidh, chum's gu'm bi aige ni r'a phàirteachadh ris an neach, air am bheil uireasbhuidh.

29 Na d'thigeadh cainnt thruaillidh air bith a machas bhur beul, ach an ni sin a tamaith chum deadh-fhòghluim, ionnas gu'n toir e gràs do'n luchd-éisdeachd.

30 Agus na cuiribh doilgheas air Spiorad naomha Dhé, leis an do chuireadh seula oirbh gu là na saorsa.

31 Biodh gach uile sheirbhe, agus corruich, agus fearg, agus garrthaich^a agus toibheum^b air an togail uaibh, maille ris gach uile mhìorun.

32 Agus bithibh caomhneil teochridheach d'a chéile, a' tabhairt maithanas d'a chéile, eadhon mar a thug Dia maithanas dhuibhse ann an Crìosd.

CAIB. V.

UIME sin, bithibhse 'nar luchd-leanmhuinnair Dia, mar chloinn ghràdhaich;

2 Agus gluaisibh ann an gràdh, eadhon mar a ghràdhaich Crìosd sinne, agus a thug se e féin air ar son, 'na thabhartas agus 'na iobairt deadh-bholaigh do Dhia.

3 Ach na biodh striopachas, agus gach uile neo-ghloine, no sannt, uir-eas as air an ainmeachadh 'nar measg, mar is cubhaidh do naomhaibh,

4 No draosdachd^c, no còmhradh amaideach, no hao-shùgradh, nithe nach 'eil iomchuidh: ach gu ma fearr leibh breith-buidheachais.

5 Oir a ta fios agaibh air so, nach 'eil aig fear-striopachais air bith, no aig neach neo-ghlan, no aig duine sanntach, (a tha 'na fhear-iodhol-aoraidh) oighreachd ann an rioghachd Chrìosd agus Dhé.

6 Na mealladh neach air bith sibh le briathraibh diomhain: oir air son

nan nithe sin tha fearg Dhé a' teachd air cloinn na h-easumhlachd.

7 Na bithibhse, uime sin, 'nar luchd-comhpairt riu.

8 Oir bha sibh uair-eigin 'nar dorchadas, ach a nis tha sibh 'nar solus san Tighearn: gluaisibh mar chloinn an t-soluis,

9 (Oir a ta toradh an Spioraid^d anns an uile mhaitheas, agus ion-racas, agus fhìrinn.)

10 A' dearbhadh ciod an ni a tha taitneach do'n Tighearn.

11 Agus na biodh comh-chomunn agaibh ri oibribh neo-tharbhach an dorchadais, ach gu ma fearr leibh an cronachadh.

12 Oir is gràineil, eadhon r'an inns-eadh, na nithe a ta air an deanamh leo os iosal.

13 Ach a ta na h-uile nithe, a tha air an cronachadh, air an deanamh follaiseach leis an t-solus: oir gach uile ni a ni soilleir, is solus e.

14 Uime sin a deir e, Mosgail, thusa a tha d'chodal, agus éirich o na marbhaibh, agus bheir Crìosd solus duit.

15 Feuchaibh, uime sin, gu'n gluais sibh gu faicilleach, cha'n ann mar amadain, ach mar dhaoine glise,

16 Ag ath-cheannache na h-aim-sire, do bhrìgh gu bheil na làithean olc.

17 Air an aobhar sin na bithibhse neo-ghlic, ach a' tuigsinn ciod i toil an Tighearna.

18 Agus na bithibh air mhisg le fìen, auns am bheil anabarr; ach bithibh air bhur lionadh do'n Spiorad:

19 A' labhairt ribh féin^f ann an salmaibh, ann an laoidhibh, agus ann an dànaibh spioradail, a' seinn agus a' deanamh ciuil 'nar cridhe do'n Tighearn,

20 A' toirt buidheachais a ghnàth air son nan uile nithe do Dhia eadhl-on an t-Athair, ann an ainm ar Tighearn Iosa Crìosd;

21 Air dhuibh bhì ùmhal d'a chéile ann an eagail Dé.

22 A mhnà, bithibh ùmhal d'ar fearaibh féin, mar do'n Tighearn.

23 Oir is e am fear ceann na mnà, eadhon mar is e Crìosd ceann na h-eaglais: agus is esan Slànuighear a' chuirp.

24 Uime sin, mar a ta'n eaglais ùmhal do Chrìosd, mar sin biodh na mnà d'am fearaibh féin mar an ceudna agus gach ni:

25 Fheara, gràdhaichibh bhur

^a drd ghlaodhaich.

^b anacainnt.

^c graosdachd, ca'nnt si'alach,

^d an t-soluis. ^e a' fuirgladh.

^f 'nar measg féin, r'a chéile.

mnàì féin, eadhon mar a ghràdhach
Criosd an eaglais, agus a thug se e
féin air a son;

26 Chum gu naomhaicheadh, agus
gu'n glanadh e i le ionnlad an uisge
trid an fhocail,

27 Chum gu'n cuireadh e 'na
làthair féin i 'na h-eaglais ghlòr-
mhoir, gun smal, gun phreasadh, no
ni air bith d'an leithidibh sin; ach
chum gu'm biodh i naomha, agus
neo-lochdachb.

28 Is amhluidh sin is còir do na
fearaibh am mnàì féin a ghràdhach-
adh, mar an cuirp féin: an ti' a
ghràdhachas a bhean, tha e 'ga
ghràdhachadh féin.

29 Oir cha d'thug duine air bith
riamh fuath d'a fheòil féin; ach al-
trumaidh agus eiridnidh e i, eadh-
on mar a ta an Tighearn a' deanamh
do'n eaglais:

30 Oir is buill sinn d'a chorp, d'a
fheòil, agus d'a chnàmhaibhsan.

31 Air an aobhar so fàgaidh duine
athair agus a mhàthair, agus dlùth-
leanaidh e r'a mhnaoi, agus bithidh
an dithis 'nan aon fheòil.

32 Is dìomhaireachd mhòr so: ach
labhram mu Chriosd agus an eag-
lais.

33 Gidheadh, thugadh gach aon
agaibhse fa leth gràdh d'a mhnaoi
amhuil mar dha féin; agus feuchadh
a' bhean gu'n d'thoir i urram d'a
fear.

CAIB. VI.

A CHLANN, bithibh ùmhal d'ar
pàrantaibh féin san Tighearn:
oir a ta so ceart.

2 Thoir onair do t' athair agus
do d' mhàthair. (is i so a' cheud
àithne le gealladh.)

3 Chum gu'n éirich gu maith
dhuil, agus gu'm bi thu fad-shaogh-
alach air an talamh.

4 Agus aithriche, na broснаichibh
bhur clann chum feirge: ach tog-
aibhe iad ann an oilean agus ann an
teagasg an Tighearna.

5 A sheirbhiseacha, bithibh ùmhal
d'ar maighstiribh a réir na feòla. le
h-eagal f agus crith, ann an tréibh-
dhìreas bhur cridhe, mar do Chriosd:

6 Cha'n ann le sùil-sheirbhis, mar
dhroing a ni toil dhaoine, ach mar
sheirbhisich Chriosd, a' deanamh toil
Dé o'n chrìdh;

7 Le deadh thoil a' deanamh
seirbhis, mar do'n Tighearn, agus
cha'n ann do dhaoineibh:

8 Air dhuibh fios a bhi agaibh, ge

b'e maith air bith a ni aon neach,
gu'm faigh e an ni so féin o'n Tigh-
earn, ma's saor no daor e.

9 Agus a mbaighstirean, dean-
aibhse na nithe ceudna dhoibhsan, a'
leigeadh dhibh bagraidh: air dhuibh
fios a bhi agaibh gu bheil bhur
maighstir féin air nèamh mar an
ceudna, agus nach 'eil gnùis-bhreth
maille ris.

10 Fa-dheoidh, mo bhràithre, bith-
ibh làidir san Tighearn, agus ann an
neart a chumhachdsan.

11 Cuiribh umaibh uil' armachd
Dhé, chum's gu'm bi sibh comasach
air seasamh an aghaidh cuilbheirt-
ean an diabhoil.

12 Oir cha 'n'eil sinn a' gleachd-
adh a mhàin ri fuil agus feòil, ach
ri uachdaranachdaibh, ri cumhachd-
aibh, ri riaghlairibh dorchadais an
t-saoghail so, ri aingidheachd spior-
adail ann an ionadaibh àrda h.

13 Uime sin glacaibh d'ar n-ionns-
uidh uile armachd Dhé, chum's
gu'm bi sibh comasach air seasamh
an aghaidh a' bhuairidh san droch
là, agus air dhuibh na h-uile nithe
a dheanamh, chum seasamh.

14 Seasaidh uime sin, air bhi d'ar
leasraidh air an crioslachadh i le
firinn, agus uchd-éididh na firean-
tachd umaibh;

15 Agus ulluchadh soisgeil na
sith, mar bhrògan agaibh air bhur
cosaibh;

16 Thar gach uile ni, a' glacadh
chugaibh sgéith a' chreidimh, leis am
bi sibh comasach air uile shaighdean
teinteach an droch Spioraid a
mhùchadh.

17 Agus glacaibh clogaid na
slàinte, agus claidheamh an Spior-
aid, ni a's e briathar Dhé:

18 A' deanamh ùrnuigh a ghuàth
leis gach uile ghnè ùrnuigh agus
aslucaidh san Spiorad, agus a' dean-
amh faire chum an ni so féin maille
ris gach uile bhuanachadh, agus
ghuidheadh air son nan naomh uile;

19 Agus air mo shonsa, chum gu
tiubhrar dhomh comas labhairt, le
fosgladh mo bheòil ann an dànachd,
chum gu foillsich mi rùn-dìomhair
an t-soisgeil:

20 Air son am bheil mi a'm'
theachdaire ann an geimhlibh: chum
gu labhair mi gu dàna uime, mar is
còir dhomh labhairt.

21 Ach a chum gu'm bi fhios
agaibhse mar an ceudna air na nith-
ibh a bhuineas domhsa, agus ciod a

a chasadh.

b gun ghò.

g droch spioradaibh.

c giullaichdidh.

d urram.

h nèamhaidh.

i criosrachadh.

c altrumaibh.

f faitcheas.

l an ionracais.

m gathan.

tha mi a' deanamh, foillsichidh Tich-icus, bràthair gràdhach agus ministeir firinneach san Tighearn, na h-uile nithe dhuibh.

22 Neach a chuir mi d'ar n-ionnsuidh air son an aobhair so fèin, chum gu'm biodh fios nan nithe a bhuineas duinne agaibh, agus gu'n d'fhugadh e comh-thurtachd d'ar cridhe.

23 Sith *gu robh* do na bràithribh, agus gràdh maille ri creidimh o Dhia an t-Athair, agus an Tighearn Iosa Crìosd.

24 *Gu robh* gràs maille rìusan uile, a ta gràdhachadh ar Tighearna Iosa Crìosd ann an trèibhdhireas. Amen.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAM PHILIPIANACH.

CAIB. 1.

POL agus Timoteus seirbhisich Iosa Crìosd, chum nan naomh uile ann an Iosa Crìosd, a tha ann am Philipi, maille ris na h-easbuigibh a agus na deaconaibh b :

2 Gràs duibh agus sìothchaint o Dhia ar n-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Crìosd.

3 Tha mi toirt buidheachais do m' Dhia gach uair a chuimhnichas mi oirbh,

4 (A ghnàth ann am uile ùrnuighibh air bhur sonsa uile, le gairdeachas a' deanamh guidheadh.)

5 Air son bhur comh-roinn do'n t-soisgeul, o'n cheud là gus a nis ;

6 Air dhomh bhi dearbhta as an nì so fèin, eadhon an ti a thòisich deadh obair annaibh, gu'n coimhlion e i gu là Iosa Crìosd :

7 Eadhon mar is còir dhomh so a smuainteachadh umaibh uile, do bhrìgh gu bheil sibh agam ann mo chridhe, agus gu bheil sibh uile 'nar luchd comh-roinn do m' ghràs-sa, faraon ann mo gheimhlibh, agus ann an seasamh air son, agus ann an daingneachadh an t-soisgeil.

8 Oir is e Dia m'fhianuis, cia mòr mo dhèigh oirbh uile, ann an innibh Iosa Crìosd.

9 Agus ma ta mi a' guidheadh so, gu'm biodh bhur gràdhsa air a mheudachadh nì's mò agus nì's mò ann an eòlas, agus ann an uile thuigse :

10 Chum's gu'n dearbh sibh na nithe a's fearr c; chum's gu'm bi sibh

trèibhdhireach, agus gun tuisleadh a gu là Chrìosd ;

11 Air bhur lìonadh le toraibh na fìreantachd, a tha trid Iosa Crìosd chum glòire agus cliu Dhé.

12 Ach is àill leam, a bhràithre, fios a bhi agaibh, na nithe a tharladh dhomhsa, gur mò a dh'èirich leo an soisgeul a chur air aghaidh :

13 Ionnas gu bheil mo gheimh-leansa ann an Chrìosd iomraideach ann an lùchairt uile, agus anns gach àit eile ;

14 Agus gu bheil mòran do na bràithribh san Tighearn a' gabhail misnich o m' gheimhlibh, leis an tuilleadh mòr d'anachd a' labhairt an fhocail e gun eagal.

15 Tha cuid gu dearbh a' searmonachadh Chrìosd tre fharmaid agus stri, agus cuid eile tre dheadh thoil.

16 Tha aon dream a' searmonachadh Chrìosd tre chonspoid, cha'n ann gu trèibhdhireach, a' saòilsinn àmhghar a' chur ri m' gheimhlibhse :

17 Ach an dream eile o ghràdh, air dhoibh fios a bhi aca gu'n do chuireadh mise gu seasamh air son an t-soisgeil.

18 Ciod ma ta? gidheadh air gach aon chor, co aca is ann an coslas a mhàin, no da rìradh, a ta Crìosd air a shearmonachadh ; agus air a shon so tha mise a' deanamh gairdeachais, seadh, agus nì mi gairdeachas.

19 Oir a ta fhios agam gu'n d'fhig so chum slàinte f dhomhsa tre bhur n-ùrnuighse, agus tre fhrithealadh Spioraid Iosa Crìosd,

a luchd-coimhid.
frithealaidh, foirfeachaidh.
c a tha eadar-dhealaichte.

b luchd-

d gun bhi 'nar n-aobhar oibheim,
e focail [Dé.]
f saorsa.

20 A réir mo ro-dhùil^a, agus mo dhòchais, nach cuirear nàire orm ann an ni air bith, ach leis an uile dhàn-achd labhairt, mar a ghnàth, gu'm bi Crìosd a nis mar an ceudna air àrd-achadh a'm' chorpas, ma's ann tre bheatha, no tre bhàs.

21 Oir dhomhsa bhi beo is e sin Crìosd, agus bàs fhaghail^b is buannaich dhomh so.

22 Ach ma's beo dhomh san fheadh, 's e so toradh m'òibre: ach ciod d'an deanainn roghuinn, ni'm fios domh.

23 Oir tna mi air mo theannachadh eadar dhà ni, air dhomh bhi togarrach air siubhal, agus bhi maille ri Crìosd; oir is e so a's ro fhearr:

24 Gidheadh, 's e mi dh'fhantuinn san fheadh, a's feumaile dhuibhse.

25 Agus air dhomh bhi cinnteach dheth so, tha fhios agam gu'm fuirich mi agus gu'n còmhnuich mi maille ribh uile, chum bhur cur-sa air bhur n-aghaidh, agus chum gairdeachais a' chreidimh c:

26 Chum gu'm bi bhur gairdeachas ni's pailte ann an Iosa Crìosd do m' thaobhsa, air son mi bhi a ris a làth- air maille ribh.

27 A mhàin caithibh bhur beatha gu cubhaidh do shoisgeul Chrìosd: chum cò aca a thig mi agus a chi mi sibh, no a bhios mi as làthair, gu'n cluinn mi mu'r timchioll, gu bheil sibh a' seasamh gu daingean ann an aon spiorad, le aon inntinn, a' gleacadh le chèile air son creidimh an t-soisgeil;

28 Gun gheilt^d ann an ni sam bith oirbh o bhur naimhdibh: ni a ta dhoibhsan 'na chomhara cinnteach air sgrìos, ach dhuibhse air slàinte, agus sin o Dhia

29 Oir thiodhlaiceadh e dhuibhse air son Chrìosd, cha'n e mhàin creid- sinn ann, ach mar an ceudna fulang air a shon;

30 Air dhuibh an còmhrag ceudna bhi agaibh, a chunnaic sibh annamsa, agus a tha sibh a nis a' chuinntinn a bhi annam.

CAIB. II.

UIMESin, ma tha comhfhurtachd air bith ann an Crìosd, ma tha sòlas air bith gràidh, ma tha comh- chomunn air bith an Spioraid, ma tha truas f'air bith agus tròcaire;

2 Coimhlionaibh mo ghairdeach-

a m'earbsaidh. b fhaotainn.
c chum cur air aghaidh bhur creid-
imh, agus bhur gairdeachais.
d uamhas, eagail, ghiorag.
e thugadh gu saor. f tiom-
chridheachd.

as, gu'm bi sibh a dh'aon inntinn, a dh'aon ghràdh, a dh'aon toil, a dh'aon bhreithneachadh.

3 Na deanar aon ni tre chonspoid, no tre ghloir dhiomhain, ach ann an irioslachd inntinn measadh gach aon gur fearr neach eile na e fèin.

4 Na seallabh gach aon air na nithibh sin a bhuineas da fèin, ach gach aon air na nithibh a bhuineas do dhaoibh eile mar an ceudna.

5 Uime sin, biodh an inntinn cheudna annaibhse, a bha ann an Iosa Crìosd:

6 Neach air bhi dha ann an cruth Dhé, nach do mheas e 'na reubainn e fèin bhi coimh-ionann ri Dia:

7 Ach chuir se e fèin ann an òimeas^b, a' gabhail air fèin dreach seirbhisich, air a dheanamh ann an coslas dhaoine:

8 Agus air dha bhi air fhaghail ann an cruth mar dhuine, dh'irios- laich se e fèin, agus bha e ùmhal gu bàs, eadhon bàs a' chroinn-cheus- aidh.

9 Air an aobhar sin dh'ardaich Dia e gu ro àrd mar an ceudna, agus thug e dha ainm os ceann gach uile ainme:

10 Chum do ainm^c Iosa gu'n lùbadh gach glùn, do nithibh a ta air nēamh, agus do nithibh a ta air tal- amh, agus do nithibh a ta fo'n tal- amh,

11 Agus gu'n aidicheadh gach teanga gur e Iosa Crìosd an Tigh- earn; chum glòire Dhé an Athar.

12 Uime sin, a mhuinntir mo ghràidh, mar a bha sibh ùmhal a ghnàth, ni a mhàin a'm' làthairse, ach a nis ni's ro mhò as mo làthair, l'an-oibrichibh bhur slàinte fèin le h-eagal agus ball-chrith.

13 Oir is e Dia a dh'oibriceas annaibh, faraon an toil agus an gnìomh d a réir a dheadh-ghean fèin.

14 Deanaibh na h-uile nithe gun ghearan e agus gun deasboireachd:

15 Chum as gu'm bi sibh neo- choireach, agus neo-chronail^f, 'nar cloinn do Dhia, neo-lochdach, am meadhon gincalaich fhiar agus chrosda^g, measg am bheil sibhse a' dealrachadh mar lòchrain sholuis san t-saoghal:

16 A' cumail a mach h focail na beatha; chum gu'n deanamsa uail

a toirt aife do'n aon ni.

b dh'f holamhuich se e fèin.

c ann an ainm. d an deanamh.

e mhonmhor. f glan, neo-

thruaillidh. g tharsuing.

h os àird.

ann an là Chrìosd, do bhrìgh nach do ruith mi gu dìomhain, agus nach do shaothraich mi gu dìomhain.

17 Seadh agus ma iobrar mi air iobairt agus seirbhis fhollaiseach bhuir creidimhse, tha aoibhneas orm, agus deanam gairdeachas maraon ribhse uile.

18 Air an dòigh cheudna biodh aoibhneas oirbhse, agus deanaibh gairdeachas maraon riumsa.

19 Ach a ta dòchas agam anns an Tighearn Iosa, Timoteus a chur gu goirid d'ar n-ionnsuidh, chum as gu'm bi mise mar an ceudna ann an deadh mhisnich, air dhomh fios fhaghail cìod is cor dhuibhse.

20 Oir cha 'n'eil duine air bith agam coimh-ionunn inntinn *ris-san*, air am bi cùram nan nithe a bhuineas dhuibhse gu dùrachdach.

21 Qir tha na h-uile ag iarraidh nan nithe, a bhuineas doibh féin, cha'n iad na nithe, a bhuineas do Iosa Crìosd.

22 Ach is aithne dhuibh a dhearbhadhsan, mar mhac d'a athair, gu'n d'rinn e seirbhis maille riumsa anns an t-soisgeul.

23 Uime sin, tha dùil agam esan a chur d'ar n-ionnsuidh air ball, co luath as a chi mi cìod is cor dhomh féin.

24 Ach tha earbsadh agam anns an Tighearn, gu'n d'thig mi féin d'ar n-ionnsuidh gu h-aithghearr mar an ceudna.

25 Gidheadh mheas mi gu'm b'fheumail Epaphroditus, mo bhràthair, agus mo chomh-oibriche, agus mo chomh-shaighdear, ach bhuir teachdoirese, agus an ti a fhrithheil do m'uireasbhuidh, a chur d'ar n-ionnsuidh.

26 Oir bha déidh mhòr aige oirbh uile, agus bha e làn tuirse, do bhrìgh gu'n cuala sibhse gu'n robh e tinn.

27 Agus gu deimhin bha e tinn fagus do'n bhàs : gidheadh rinn Dia tròcair air ; agus cha b'ann airsan a mhàin, ach ormsa mar an ceudna, chum nach biodh doilgheas air muin doilgheis orm.

28 Uime sin, bu togarraiche a chuir mi d'ar n-ionnsuidh e, chum air dhuibh fhaicinn a ris, gu'm biodh aoibhneas oirbh, agus gu'm bi lughaide mo dhoilgheas-sa.

29 Air an aobhar sin gabhaibh ris san Tighearn leis an uile aoibhneas, agus biodh meas mòr agaibh air an leithidibh sin :

30 Do bhrìgh air son oibre Chrìosd gu robh e dlùth do'n bhàs, agus nach robh suim aige d'a

bheatha a féin, chum gu'n deanadh e suas uireasbhuidh bhuir seirbhis-se do m' thaobhsa.

CAIB. III.

OS bàrr, mo bhràithre, deanaibh gairdeachas san Tighearn. Gu deimhin cha leas^b leamsa na nithe ceudna a scriobhadh d'ar n-ionnsuidh, ach dhuibhse tha so tèaruinte c.

2 Bithibh air bhuir faicill o mhadraibh, bithibh air bhuir faicill o dhroch luchd-oibre, coimhidibh sibh féin o'n chomh-ghearradh.

3 Oir is sinne an timchioll-ghearradh, a ta deanamh aoraidh do Dhia san Spiorad, agus a' deanamh gairdeachais ann an Iosa Crìosd, agus nach 'eil a' cur muinghin san fheoil :

4 Ge do dh'fheudainnse mar an ceudna muinghin bhi agam san fheoil. Ma shaoileas aon neach eile gu'm feud e muinghin a chur san fheoil, is mò *na sin a dh'fheudas* mise :

5 Air mo thimchioll-ghearradh air an ochdamh là, do chinneach Israeil, do thréibh Bheniamin, a'm' Eabhruidheach do na h-Eabhruidheach-aibh ; a réir an lagha, a'm' Phairis-each ;

6 A thaobh eud, a' deanamh geurleanmhuinn air an eaglais ; a réir na fireantachd a ta san lagh, neo-choir each.

7 Ach na nithe a bha 'nam buannachd dhomh, mheas mi iad sin 'nan call air son Chrìosd.

8 Seadh gun amharus, agus measam na h-uile nithe 'nan callidach, air son ro-oirdheirceis d'èolais Iosa Crìosd mo Tighearna : air son an d'fhuiling mi call nan uile nithe, agus measam gur aolach iad chum gur e mo bhuannachd e Crìosd,

9 Agus gu faighear annsan m', gun m'fhìreantachd féin agam, a ta o'n lagh, *ach an fhìreantachd* sin a ta tre chreidimh Chrìosd, an fhìreantachd a ta o Dhia tre chreidimh :

10 Chum eòlas a bhi agam airsan, agus air cumhachd aiseirighsan, agus air comb-chomunn fhuilangais, air bhi dhomh air mo chur ann an coslas crutha r'a bhàs f ;

11 Dh'fheuchainn am feudainn air aon chor teachd chum na h-aiseirigh o na marbhaibh.

12 Cha'n e gu'n d'ràinig mi cheana, no gu bheil mi cheana

a *anam.*

b *chruaidh, doilich.*

c *sàbhalta.*

d *ro-phrìseileachd.*

e *gu cosnainn.*

f *air mo*

dheanamh a réir a bhàis.

foirfe: ach tha mi a' leanmhuinn, dh'fheuchainn am faigh mi greim do'n ni sin féin air son an do ghabhadh greim dhìom le h-Iosa Crìosd.

13 A bhràithre, ni measam gu'n do ghlaic mi greim: ach aon ni a dheanam, air dhomh na nithe a ta air mo chùl a dhi-chuimhneachadh, agus bhi 'g am shìneadh fein chum nan nithe a ta romham,

14 Tha mi a' dian-ruith dh'-ionnsuidh a' chomharaidh, chum duaise a' àrd ghairme Dhé ann an Iosa Crìosd.

15 Uime sin, mheud dhinne 's a ta dìongalta, biodh an inntinn so againn: agus ma tha sibh ann an ni sam bith air atharrachadh inntinn, foillsichidh Dia an ni so féin duibh.

16 Gidheadh, an ni air an d'ràinig sinn a cheana, gluaiseamaid a réir aon riaghail, bitheamaid a dh'aon inntinn.

17 A bhràithre, bithibhse le chéile 'nar luchd-leanmhuinn ormsa, agus thugaibh an aire dhoibhsan, a tha gluasad air an dòigh sin, mar a ta sinne 'nar eisempleir agaibh.

18 (Oir a ta mòran a' gluasad, mu'n dubhairt mi gu'minic ribh, agus mu'm bheil mi nis, eadhon a' gul, ag ràdh ribh, *gur* naimhdean iad do chrann-ceusaidh Chrìosd:

19 D'an deireadh bhi air an sgrios, d'an dia am brù: agus aig am bheil an gloir 'nan nàire, aig am bheil an aire air nithibh talmhaidh.)

20 Oir a ta ar caitheadh-beathach air nèamh, an t-ionad as am bheil dùil againn fòs ris an t-Slànuighear, an Tighearn Iosa Crìosd:

21 A chruth-atharraicheas ar corp diblidh, chum gu'n deanar e comh-chosmhuil r'a chorp glòrmhor féin, a réir an oibreachaidh, leis am bheil e comasach air na h-uile nithe a chur fa cheannsal féin.

CAIB. IV.

UIME sin, mo bhràithre gràdhach, agus air am bheil mo dhéidh, m'aoibhneas agus mo chrùn, seasaibh mar so gu daingean san Tighearn, a mhuinntir mo ghràidh.

2 Guidheam air Euodias, agus guidheam air Sintiche, iad a bhi dh'aon inntinn san Tighearn.

3 Agus iarram ortsa mar an ceudna, a chompanaich dhìleis, dean comhnadh ris na mnàibh sin, a rinn saothair maille riumsa an t-soisgeul, maille ri Clemens, agus a' chuide eile do m' chomh-oibrichibh, aig am bheil an ainmean ann an leabhar na beatha.

4 Deanaibh gairdeachas san Tighearn a ghnàth: a ris deiream, Deanaibh gairdeachas.

5 Biodh bhur measarrachd follaiseach do na h-uile dhaoineibh. Tha'n Tighearn ann fagus.

6 Na biodh ro-chùram ni sam bith oirbh: ach san uile ni le h-ùrnuigh agus asluchadh maille ri breith-buidheachais, biodh bhur n-iarrtuais air an deanamh aithnichte do Dhia:

7 Agus coimhididh sìth Dhé, a ta thar gach uile thuigse, bhur cridhe agus bhur n-inntinn ann an Iosa Crìosd.

8 Fa-dheoidh, a bhràithre, ge b'e nithe ta fìor, ge b'e nithe ta urramach^d, ge b'e nithe ta ceart, ge b'e nithe ta fìor-ghlan, ge b'e nithe ta ion-ghràidhe, ge b'e nithe ta ion-mholta; ma tha deadh-bheus f air bith ann, ma tha moladh air bith ann, smuainichibh air na nithibh sin.

9 Na nithe sin araon a dh'fhòghluim, agus a ghabh sibh, agus a chual agus a chunnaic sibh annamsa, deanaibh: agus bithibh Dia na sìothchaint maille ribh.

10 Ach rinn mi gairdeachas gu mòr san Tighearn, do bhrìgh gu'n d'ath-ùraicheadh nis fa dheireadh bhur cùram umamsa; ni mar an ceudna anns an robh sibh cùramach, ach cha robh cothrom agaibh.

11 Ni h-e-gu'n labhran a thaobh uireasbhuidh: oir dh'fhòghluim mi, ge b'e staid am bheil mi, bhi toilichte.

12 Is aithne dhomh bhi ìosal, agus is aithne dhomh mar an ceudna pailteas a mhealtuinn: anns gach àit, agus anns na h-uile nithibh theagaisgeadh mi, araon a bhi sàthach agus ocrach, araon pailteas a shealbhadh agus uireasbhuidh fhulang.

13 Is urradh mi na h-uile nithe a dheanamh tre Chrìosd, a neartaicheas mi.

14 Gidheadh, is maith a rinn sibh gu'n do chomh-phàirtich sibh ri m' thrioblach.

15 Agus a nis biodh fhìos agaibhse, a Philipianacha, ann an toiseach an t-soisgeul, 'nuair a dh'fhàg mi Macedonia, nach do roinn eaglais air bith riumsa, thaobh tabhartais agus gabhail, ach sibhse a mhàin.

16 Oir eadhon ann an Tesalonica chuir sibh aon uair agus a ris a m' ionnsuidh leasachadh do m' uireasbhuidh.

17 Ni h-e gu bheil mi ag iarraidh tabhartais: ach a ta mi ag iarraidh

^c cothrom, ^d ciatfach.

^e a ta gràdhach, cairdeil.

^f subhailc.

^a gill.

^b giùlan, conbhersaid.

toraidh, a bhios pailte chum bhur eunntais-se.

18 Ach a ta mi sealbhachadh nan uile nithe, agus tha pailteas agam: lionadh mi, air dhomh na nithe fhaotainn o Epaphroditus a *chuireadh* uaibhse, àileadh deadh-bholuidh, iobairt thaitneach, anns am bheil tlachd aig Dia.

19 Ach leasaichidh mo Dhia-sa bhur n-uireasbhuidh uile, a réir a shalbheis ann an glóir, tríd Iosa Críosd.

20 A nis do Dhia agus ar n-Athairne *gu robh* glóir gu saoghal nan saoghal. Amen.

21 Cuiribh fáilte air gach uile naomh ann an Iosa Críosd. Tha na bráithrean, a tha maille rium, a' cur fáilte oirbh.

22 Tha na naoimh uile a' cur fáilte oirbh, gu h-àraid iadsan a tha do theaghlach Cheasair.

23 Gràs ar Tighearna Iosa Críosd *gu robh* maille ribh uile. Amen.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN COLOSIANACH.

CAIB. I.

POL abstol Iosa Críosd tre thoil Dé, agus Timoteus ar bráthair, 2 Chum nan naomh agus nam bráthar díleas ann an Críosd, a tha ann an Colose: Gràs *gurobh* dhuibh, agus sìth o Dhia ar n-Athair agus o'n Tighearna Iosa Críosd.

3 Tha sinn a' toirt buidheachais do Dhia, agus Athair ar Tighearna Iosa Críosd, a' sir-dheanamh ùrnuigh air bhur sonsa:

4 O chuala sinn iomradh bhur creidimh ann an Iosa Críosd, agus *bhur* gràidh do na naomhaibh uile:

5 Air son an dòchais a ta air a thasgaidh fa'r comhair air nèamh, ann an cuala sibh iomradh roimhe ann am focal firinn an t-soisgeil:

6 A thainig d'ar n-ionnsuidhse, mar anns an t-saoghal uile, agus a tha tabhairt toraidh uaith, mar a ta e *deanamh* mar an ceudna 'nar measg-sa, o'n là anns an cuala sibh e, agus san d'fhuair sibh eòlas air gràs Dhé ann am firinn.

7 A réir fòs mar a dh'fhòghluim sibh o Epaphras ar coimh-sheirbhis-each gràdhachne, a tha air bhur sonsa 'na mhinisteir díleas do Chríosd:

8 A chuir an céill dhuinne mar an ceudna bhur gràdh-sa anns an Spiorad.

9 Air an aobhar so, cha 'n'eil sinn mar an ceudna a' sgur, o'n là a chuala sinn, e, do dheanamh ùrnuigh air bhur sonsa, agus a ghuidheadh gu'm biodh sibh air bhur lionadh le eòlas a thoile, san uile ghliocas agus thuigse spioradail:

10 Chum gu'n gluaiseadh sibh gu

cubhaidh do'n Tighearna chum gach uile thoileachaidh^b, a' toirt toraidh uaibh san uile dheadh obair, agus a' fàs ann an eòlas Dé;

11 Air bhur neartachadh leis an uile neart a réir a chumhachd ghloirmhoirsan, chum an uile fhoighidin agus fhad-fhulangais maille ri gairdeachas;

12 A' tabhairt buidheachais do'n Athair, a rinn sinne iomchuidh chum bhi 'nar luchd comh-pàirt do oighreachd nan naomh san t-solus:

13 A shaor sinn o chumhachd an dorchadais, agus a dh'atharraich sinn chum rioghachd Mic a ghràidhsan:

14 Anns am bheil againn saorsa tríd fhòla-san, *eadhon* maithneas nam peacadh.

15 Neach a's e ìomhaigh^c an Dé neo-fhaicsinnich, ceudghin a' chruthachaidh uile^d:

16 Oir is ann leis-san a chruthaicheadh na h-uile nithe, a ta air nèamh, agus a ta air talamh, faicsinneach agus neo-fhaicsinneach, ma's àrd-chathrichean *iad*, no tighearnais, no uachdaranachda, no cumhachda; is ann leis-san agus air a shon a chruthaicheadh na h-uile nithe.

17 Agus tha esan roimh na h-uile nithibh, agus tridsan tha na h-uile nithe a' comh-sheasamh.

18 Agus is e ceanna a' chuirp, *eadhon* na h-eaglaise: neach a's e an toiseach, an ceudghin o na marbhaibh; chum gu'm biodh aige àrd-cheannas anns na h-uile.

19 Oir b'e deadh thoil an Athar,

^b chum a thoileachadh sna h-uile nithibh. ^c coslas, riochd.

^d nan uile chreutair

^a annaibse

gu'n còmhnuicheadh gach uile iomlanachd annsan;

20 Agus gu'm biodh na h-uile air an deanamh réidh ris féin tridsan, air dha sith a dheanamh trid fola a chroinn-cheusaidhsan; tridsan *deir-eam*, ma's nithe *iad* a ta air talamh, no nithe a ta air nèamh.

21 Agus sibhse a bha uair-eigin 'nar coimheachaibh, agus 'nar naimhdibh ann *bhur* n-inntinn thaobh dhroch oibre, nis rinn e réidh ris féin.

22 Ann an corp fheòla féin tre'n bhàs, chum sibhse a chur naomha, agus neo-lochdach, agus neo-choir-each, 'na làthairsan:

23 Ma dh'fhanas sibh anns a' chreidimh bunaiteach a agus daingean, gun bhi air bhur n-atharrachadh o dhòchas an t-soisgeil, a chuala sibh, agus a shearmonaiceadh do gach uile chreutair a ta fuidh nèamh; air an d'rinneadh mise Pòl a'm' mhinisteir.

24 Tha mi nis a' deanamh gairdeachais ann am fhulangasaibh air bhur sonsa, agus a' coimhlionadh mheud 's a ta dhéidh-làimh do àmhgharaibh Chrìosd ann am fheòil, air son a chuirpsan, eadhon na h-eaglaise:

25 D'an d'rinneadh mise a'm' mhinisteir a réir stiubhardachd Dhé, a thugadh dhomh air bhur sonsa, a choimhlionadh focail Dè;

26 Eadhon an rùn-dìomhair, a bha folaichte o na linnibh, agus o na ginealachaidh a chaidh seachad, ach a nis a tha air fhoillseachadh d'a naomhaibhsan:

27 D'am bu toil le Dia fhoillseachadh ciod e saibhreas glòire an rùn-dìomhair so am measg nan Cinneach; neach a's e Chrìosd ann-aibhse, muinghin na glòire;

28 Neach a ta sinne a' searmonachadh, a' toirt rabhaidh do gach duine, agus a' teagasg gach uile dhuine anns an uile ghliocas; chum gu nochd sinn gach uile dhuine 'na làthairsan iomlan ann an Iosa Chrìosd:

29 An ni chum a bheileamsa mar an ceudna a' saothreachadh, a' deanamh sbairn a réir oibreachaidhsan, a tha 'g oibreachadh annam gu cumhachdach.

air son a mheud nach fhaca m'aghaidh anns an fheòil:

2 Ionnas gu'n faigheadh an cridhe sòlas, air dhoibh bhi air an dlùth cheangal r'a chéile ann an gràdh, agus chum uile shaibhris an làn-dearbhbheachd tuigse, chum eòlais b rùn-dìomhair Dhé, eadhon an Athar, agus Chrìosd;

3 Anns am bheil uile ionmhais a' ghliocas, agus an eòlais folaichte.

4 Agus so deiream, air eagal gu meallaidh neach air bith sibh le briathraibh tairngeach c.

5 Oir ge do tha mi uaibh san fheòil, gidheadh a ta mi maille ribh, san Spiorad, a' deanamh gairdeachais d agus a' faicinn bhur n-orduigh, agus seasmhachd e bhur creidimh ann an Chrìosd.

6 Uime sin, mar a ghabh sibh chugaibh an Tighearn Iosa Chrìosd, gluaisibh ann:

7 Air dhuibh bhi air bhur freumhachadh agus air bhur togail suas annsan, agus air bhur daingneachadh sa' chreidimh, a réir mar a theagaisgeadh sibh, a' meudachadh ann le breith-buidheachais.

8 Thugaibh an aire nach dean neach air bith foirneart oirbh f trid fheallsanachd s agus mealltoirachd dhìomhain, a réir beul-aithris b dhaoine, a réir ceud-thoiseacha an t-saoghail, agus cha'n ann a réir Chrìosd:

9 Oir annsan tha uile iomlaine i na diadhachd a' gabhail còmhnuidh gu corporra.

10 Agus tha sibhse coimhlionta annsan, neach a's e ceann gach uile uachdranachd agus chumhachd;

11 Anns am bheil sibh mar an ceudna air bhur timchioll-ghearradh leis an timchioll-ghearradh, nach d'rinneadh le làmbaibh, ann an cur dhibh cuirp pheacanna na feòla, le timchioll-ghearradh Chrìosd:

12 Air dhuibh bhi adhlacte maraon ris ann am baisteadh, anns am bheil sibh mar an ceudna air bhur togail suas maraon ris tre chreidimh oibreachaidh Dhé, a thog suas esan o na marbhaibh.

13 Agus sibhse, a bha marbh 'nar n-euceartaibh, agus ann an neo-thimchioll ghearradh bhur feòla, bheo-thaich e maraon ris, a' maitheadh dhuibh nan uile euceart;

b aidmheil. c seòlta, drùiteach.

d aoibhneis. e daingneachd.

f cobhartach dhibh. g fhòghlum saoghailta. h teagasg dhaoine

o làimh gu làimh, seachadais.

i lànachd.

CAIB. II.

OIR b'àill leam fios a bhi agaibh ciod e meud mo chòmhraig air bhur sonsa, agus air son na droinge, a ta ann an Laodicea, agus

a stéidhichte.

14 A' dubhadh a mach làmh-scriobhaidh nan orduighean d'ar taobhne, a bha 'narn-aghaidh^a, agus thug e as an t-slighe i, air dha a sparradh ris a chraon-ceusaidhsan:

15 Air dha uachdranachdan agus cumhachdan a chreachadh^b, rinn e ball-sampuill diubh gu follaiseach, a' deanamh buaidh-chaitheirm os an ceann tre'n chrann ud féin.

16 Uime sin, na d'thugadh aon neach breth oirbh air son bith, no dibhe, no thaobh là féille, no geal-aich nuaidh, no shabaide:

17 A ta 'nan sgàile air na nithibh a ta ri teachd; ach is le Criosd an corp.

18 Na mealladh aon neach bhur duais uaibh le irioslachd thoileil^c, agus aoradh do aingibh, a' foirneadh a steach gu dànu chum nan nithed nach fac e, gu diomhain air a shéideadh suas le inntinn fheòlmhoir féin;

19 Agus gun an ceann a chumail, o'm bheil an corp uile, air dha bhi air a bheathachadh trid altan agus bhannan, agus air a dhlùth-cheangal r'a chéile, a' fàs le fàs Dé.

20 Uime sin, ma fhuair sibh bàs maille ri Criosd o cheud thoiseach-aibh an t-saoghail, c'ar son, mar dhaoine a ta beo san t-saoghal, a tha sibh fuidh orduighibh,

21 (Na bean ri, na blais, na laimh-sich:

22 Nithe a théid uile a neo-ni le'n gnàthachadh) a réir àitheantan agus teagasga dhaoine?

23 Nithe gun amharus aig am bheil samhladh gliocais ann an aoradh féin thoile agus irioslachd, agus mi-chamhnadh a' chuirp, ni h-ann an onoir sam bith chum sàsachaidh na feòla^e.

CAIB. III.

UIME sin, ma dh'éirich sibh maille ri Criosd, iarraibh na nithe a ta shuas, far am bheil Criosd 'na shuidhe aig deas làimh Dhé.

2 Suidhichibh bhur n-aighe air na nithibh a ta shuas, agus ni h-ann air na nithibh, a ta air an talamh.

3 Oir a ta sibh marbh, agus a ta bhur beatha folaichte maille ri Criosd ann an Dia.

4 Nuair a dh'fhoillsichear Criosd, neach a's e ar beathane, an sin bithidh sibhse mar an ceudna air bhur

foillseachadh maraon ris ann an glòir.

5 Uime sin claidhibh^f bhur buill a ta air an talamh, striopachas, neo-ghloine, fonn-collaidh, anamhianna, agus saunt, ni a's iodhol-aoradh:

6 Nithe air son am bheil fearg Dhé a' teachd air cloinn na h-easumhlachd.

7 Anns an robh sibhse mar an ceudna a' gluasad uair-eigine, 'nuair a bha sibh a' caitheadh bhur beatha 'nam measg^h.

8 Ach a nis cuiribhse uaibh na nithe so uile; fearg, corrùich, mior-un, toibheum, cainnt shalach, as bhur beul.

9 Na deanaibh breug d'a chéile, do bhrìgh gu'n do chuir sibh dhibh an seànn duine maille r'a ghnìomhar-aibh,

10 Agus gu'n do chuir sibh umaibh an duine nuadh, a tha air athnuadhachadh ann an eòlas, a réir ìomhaigh an tì, a chruthaich e.

11 Far nach 'eil Greugach no Iudhach, timchioll-ghearradh, no neo-thimchioll-ghearradh, duine borbì, Scitianach, daor no saor: ach is e Criosd na h-uile, agus anns na h-uile.

12 Uime sin, cuiribhse umaibh (mar dhaoine taghta Dhé naomha agus ionmhuinn) innighⁱ thròcaire, caomhalachd, irioslachd - inntinn, macantas^m, fad-fhulangas;

13 A' giùlan le chéile, agus a' maitheadh d'a chéile, ma tha cùis ghearrain aig neach an aghaidh neach: mar a thug Criosd maith-eanas dhuibhse, mar sin deanaibhse mar an ceudna.

14 Agus thar na nithibh so uile, cuiribh umaibh gràdhⁿ ni a's e coimhcheangal na foirfeachd.

15 Agus biodh sith Dhé a' riaghladh ann bhur cridhe, chum am bheil sibh mar an ceudna air bhur gairm ann an aon chorp; gus bithibh taingeil.

16 Gabhadh focal Chriosd còmh-nuidh annaibh gu saibhir san uile ghliocas; a' teagasg agus a' comhairleachadh a chéile le salmaibh, agus laoidhibh, agus dànaibh spioradail, a deanamh ciuil do'n Tigh-earn le gràs ann bhur cridhe.

17 Agus gach ni air bith a ni sibh ann am focal no ann an gnìomh, deanaibh iad uile ann an ainm an Tighearna Iosa, a' toirt buidheach-

^a a bha gabhail romhainn.

^b fhuobhachadh, chur as an arm-aibh. ^c dheònach.

^d 'ga shàthadh féin sna nithibh.

^e ach gun fheum sam bith chum sàsachaidh na feòla.

^f marbhaithe.

^g roimhe.

^h annta. ⁱ fiadhaich, barbarra.

^l tiom-chridhe. ^m ciuineas.

ⁿ seirc, carthannachd.

ais do Dhia eadhon an t-Athair tridsan.

18 A mhnàì, bithibh ùmhal d'ar fearaibh féin, mar is cubhaidh, anns an Tighearn.

19 Fheara-pòsda, gràdhaichibh bhur mnàì, agus na bithibh searbh a 'nan agbaidh.

20 A chlann, bithibh ùmhal d'ar pàrantaibh anns na h-uile nithibh: oir a ta so taitneach do'n Tighearn.

21 Aithriche, na broснаichibh bhur clann chum feirge, air eagal gu'n caill iad am misneach.

22 A sheirbhiseacha, bithibh ùmhal d'ar maighstiribh a réir na feòla, anns na h-uile nithibh; cha'n ann le seirbhis-sùl, mar dhroing a ta toilleachadh dhaoine, ach ann an tréibh-dhireas^b cridhe, ann an eagal Dé:

23 Agus ge b'e air bith ni a ni sibh, deanaibh o bhur cridhe e, mar do'n Tighearn, agus ni h-ann do dhaoineibh;

24 Air dhuibh fios a bhi agaibh, gu'm faigh sibh o'n Tighearn duais na h-oghreachd: oir is ann do'n Tighearn Crìosd a tha sibh a' deanamh seirbhis.

25 Ach an ti a ni eucoir, gheibh e toilleanas na h-eucorach a rinn e: agus cha 'n eil leth-bhreth ann.

CAIB. IV.

A Mhaighstirean, thugaibh d'ar seirbiseachaibh an ni sin, a tha ceart agus cothromach, air dhuibh fios a bhi agaibh gu bheil agaibh féin maighstir mar an ceudna air nèamh.

2 Buanaichibh ann an ùrnuigh, a' deanamh faire innte le breith-buidheachais;

3 Ag ùrnuigh mar an ceudna air ar soinne; chum gu fosgladh Dia dhuinn dorus na h-ùr-labhraidh, a labhairt rùn-diomhair Chrìosd, air son am bheileamsa ann an cuibhreachaibh;

4 Chum gu foillsich mi e, mar is còir dhomh labhairt.

5 Gluaisibh ann an gliocas thaobh na droinge sin a ta 'n leth muigh, ag ath-cheannach^c na h-aimsire.

6 Biodh bhur còmhradh a ghnàth ann an gras^d, air a dheanamh blasda le salann, chum gu'm bi fhios agaibh

cionnus is còir dhuibh gach neach a fhreagairt.

7 Foillsichidh Tichicus, bràthair gràdhach, agus ministear dileas, agus coimh-sheirbhiseach san Tighearn, gach ni dhuibh a'm' thimchiollsa:

8 A chuir mi d'ar n-ionnsuidh chum na criche so féin, gu'm biodh fios bhur staidhe-se aige, agus gu'n d'thugadh e comhfhurtachd d'ar cridhibh.

9 Maille ri Onesimus, bràthair dìleas agus gràdhach, a tha dhibh e féin. Ni iad aithnichte dhuibh na h-uile nithe a tha an so.

10 Tha Aristarchus, mo choimh-phriosunach, a' cur fàilte oirbh, agus Marcus mac peathar do Bharnabas, (mu'n d'fhuair sibh àitheanta; ma thig e d'ar n-ionnsuidh, gabhaibh ris.)

11 Agus Iosa, d'an goirear Iustus, muinntir a tha do'n timchiollghearradh. 'S iad sin a mhàin mo chomh-oibrichean chum rioghachd dhomh.

12 Tha Epaphras, a tha dhibh féin; seirbhiseach Chrìosd, a' cur fàilte oirbh, a ghnàth a' deanamh sbàirn dhùrachdaich air bhur son ann an ùrnuighibh, chum gu seas sibh foirfe, agus coimhlionta ann an uile thoil Dhé.

13 Oir tha mi deanamh fianuis dha, gu bheil aige mòr theas-ghràdh dhuibhse, agus dhoibhisan a tha ann an Laodicea, agus do'n mhuinntir a tha ann an Hierapolis.

14 Tha Lucas, an léigh gradhach, agus Demas, a' cur fàilte oirbh.

15 Cuiribh fàilte air na bràithribh; a tha ann an Laodicea, agus air Nimphas, agus air an eaglais a tha 'na thigh.

16 Agus an uair a leughar an litir so 'nar measgsa, thugaibh fainear gu'n leughar i ann an eaglais nan Laodiceanach mar an ceudna; agus gu'n leugh sibhse cuideachd an litir o Laodicea.

17 Agus abraibh ri Archipus, Thoir an aire do'n mhinistireileachd; a fhuair thu san Tighearn, gu'n coimhlion thu i.

18 Fàilte uamsa Pòl le m' làimh féin. Cuimhnichibh mo chuibhreacha. Gràs gu robh maille ribh. Amen.

^a garg.

^b aon-fhillteachd.

^c a' fuasgladh.

^d le gràs, gràsail.

^e uaibh.

CEUD LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN TESALONIANACH.

CAIB. I.

POL, agus Siluanus, agus Timoteus chum eaglais nan Tesalonianach, *a tha* ann an Dia an t-Athair, agus *anns* an Tighearn Iosa Crìosd: gràs duibh, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Crìosd.

2 Tha sinn a' toirt buidheachais do Dhia a ghnàth air bhur sonsa uile, a toirt iomraidh oirbh ann ar n-ùr-nuigibhne.

3 A' cuimhneachadh gun sgur obair bhur creidimh, agus saothair *bhur* gràidh, agus foighidinn bhur dòchais 'nar Tighearn Iosa Crìosd, am fianuis Dé, agus ar n-Atharne:

4 Air dhuinn fios a bhi againn, a bhràithre gràdhachichte le Dia, air bhur taghadhsa.

5 Oir cha d'thainig ar soisgeulne d'ar n-ionnsuidhse ann am focal a mhàin, ach mar an ceudna ann an eumhachd, agus anns an Spiorad naomh, agus ann am mòr lan dearbhachd; mar is aithne dhuibh ciod a' ghnè dhaoine bha annainn 'nar measg air bhur sonsa.

6 Agus riannadh sibh 'nar luchd-leannmhuinn oirne, agus air an Tighearn, 'nuair a ghabh sibh ris an fhocal ann am mòr àmhghar, le h-aobhneas an Spioraid naomh:

7 Ionnas gu robh sibh 'nar n-eis-impleiribh b' dhoibhsan uile, a tha creidsinn an am Macedonia agus ann an Achaia.

8 Oir uaibhse chaidh fuaim focail an Tighearna mach, cha'n ann a mhàin ann am Macedonia, agus ann an Achaia, ach mar an ceudna anns gach àit tha bhur creidimh ann an Dia air a sgaoileadh a mach, ionnas nach 'eil feum air sinne a labhairt ni air bith.

9 Oir a ta iad féin a' foillseachadh ma'r timebiollne, ciod a' ghnè dol a steach a bha againn d'ar n-ionnsuidhse, agus cionnus a phill sibh chum Dhé o iodholaibh, a dheanamh seirbhis do'n Dhia bheo agus fhior,

10 Agus gu feitheamh r'a Mhac o nèamh; a thog e suas o na marbh-aibh, *eadhon* Iosa a shaorc sinne o'n fheirg, a ta ri teachd.

a air bhur taghadhsa le Dia.

b samhachasaidh.

c a shaoras.

CAIB. II.

OIR is aithne dhuibh féin, a bhràithre, ar dolne a steach d'ar n-ionnsuidh, nach robh e ann an diomhanas.

2 Ach fòs air dhuinn fulang roimhe, agus an déigh ar maslachaidh ann am Philipi, mar is aithne dhuibh, bha dànachd againn ann ar Dia-ne soisgeul Dé a labhairt ribhse maille ri gleachda mòr.

3 Oir cha robh ar n-earailne o mhealltoireachd, no o neo-ghloine, no ann an ceilg:

4 Ach mar a mheasadh sinne le Dia mar dhroing a b'iomchuidh an soisgeul earbsadhrunn, is amhuil sin a labhramaid, ni h-ann mar dhroing, a tha toileachadh dhaoine, ach Dhé, a tha dearbhachd ar cridheacha.

5 Oir cha do ghnàthaich sinn uair air bith briathra miodalach, mar is aithne dhuibh, no leithsgeul sàinnt; 's e Dia ar fianuis.

6 Ni mò dh'iarr sinn urram d o dhaoineibh, no uaibhse, no o dhaoineibh eile, ge d'fleadamaid ar trom a leagadh oirbhse, mar abstola Crìosd.

7 Ach bha sinn caomh 'nar measg-sa, amhuil a dh'altrum as e banaltrum a clann féin:

8 Mar 'sin, air bhi dhuinne ro dhéidheil oirbhsef, bu toileach leinn cha'n e mhàin soisgeul Dhé a phàirt-eachadh ri ribh, ach mar an ceudna ar n-anama féin, do bhrìgh gu robh sibh ro ionmhuinn leinn.

9 Oir is cuimhne leibh, a bhràithre, ar saothair agus ar sgios-ne: oir air dhuinn bhi ri h-obair a dh'oidbch? agus a là, chum nach cuireamaid trom air neach sam bith aghaibh, shearmonaich sinn duibh soisgeul Dé.

10 Is fianuisean sibhse, agus Dia, cia naomba, agus cia cothromach h, agus neo-lochdach a ghiùlain sinne sinn féin 'nar measg-sa, a ta creidsinn:

11 Mar is aithne dhuibh, cionnus a dh'earailich sinn, agus a thug sinn comhfhurtachd, agus a chuir sinn impidh air gach aon agaibh fa leth, (mar a ni Athair d'a chloinn.)

d gloir. e dh'eiridnas.

f ro dheot! asich umaibhse.

g a chomh-rònn.

h h-ionraic.

12 Gu'n gluaiseadh sibh gu cublaidh do Dhia, a ghairm sibh chum a rioghachd agus a ghloire féin.

13 Uime sin, a ta sinne mar an ceudna a' toirt buidheachais do Dhia gun sgar, do bhrìgh 'nuair a ghabh sibh ri focal Dé, a chualas sibh uainne, gu'n do ghabh sibh ris cha'n ann mar fhocal dhaoine, ach (mar is e gu fìrinneach) focal Dé, a tha 'g oibreachadh gu h-éifeachdach ann-aibhse, a ta creidsinn.

14 Oir rinneadh sibhse, a bhràithre, 'nar luchd-leanmhuinn air eaglaisibh Dhé ann an Iudea, a tha ann Iosa Crìosd : oir dh'fhuiling sibhse na nithe ceudna o bhur luchd-dùthcha féin, mar a dh'fhuiling iadsan o na Iudhachaibh :

15 A chuir araon an Tighearn Iosa, agus am fàidhean féin gu bàs, agus a rinn geur-leanmhuinn oirnne ; agus nach 'eil a' toileachadh Dhé, agus a tha'n aghaidh nan uile dhaoine :

16 A tha bacadh dhinne labhairt ris na Cinneachaibh, chum gu'm biodh iad air an slànuchadh, chum sir-lìonaidh suas am peacaidh : oir thainig an fhearg orra fa-dheireadh.

17 Ach air dhuinne, a bhràithre, bhi air ar dealachadh uaibhse rè tamuill bhig am pearsa, ach cha'n ann an cridhe, is ro mhòid a rinn sinn dìchioll air bhur n-aghaidh fhaicinn le mòr-thogradh.

18 Uime sin, bu mhiann leinn teachd d'ar n-ionnsuidh, (eadhon leamsa Pòl) uair no dhà : ach bhac Satan sinn :

19 Oir ciod e ar dòchasne, no ar n-aobhneas, no ar crùn-uaille ? nach sibhse féina e am fianuis ar Tighearna Iosa Crìosd aig a theachd ?

20 Oir is sibhse ar glòirne agus ar n-aobhneas.

CAIB. III.

AIR an aobhar sin, an uair nach b'urradh sinn cumail oirnne féin ni b'fhaide, bu taitneach leinn bhi air ar fàgail 'nar n-aonar am baile na h-Aithne :

2 Agus chuir sinn Timoteus, ar bràthair, agus ministear Dhé, agus ar comh-oibriche ann an soisgeul Chrìosd, chum sibhse a dhaingneachadh, agus comhfhurtachd a thoirt duibh mu thimchioll bhur creidimh ;

3 Chum nach gluaisteadh b'neach air bith agaibh leis na trioblaidibh so ; oir a ta fhios agaibh féin gu'n d'orduicheadh sinn chuige so.

4 Oir gu deimhin an wair a bha sinn maille ribh, dh'innis sinn duibh roimh-làimh, gu robh sinn gu àmhghar c'fhulang ; eadhon mar a thachair, agus is aithne dhuibh.

5 Air an aobhar so, 'nuair nach robh mise comasach air cumail orm féin ni b'fhaide, chuir mia dh'fhaighail fios mu'r creidimh, an t-eagal air chor sam bith gu'n do bhuair am buaireadair sibh, agus gu'm biodh ar saothairne dìomhain.

6 Ach a nis an uair a thainig Timoteus uaibhse d'ar n-ionnsuidhne, agus a thug e deadh sgeul duinn mu'r creidimh agus bhur gràdh, agus gu bheil cuimhne mhaith agaibh oirnne a ghnàth, a' miannachadh gu mòr sinne fhaicinn, amhuil a ta sinne mar an ceudna sibhse fhaicinn.

7 Uime so, a bhràithre, fhuair sinne comhfhurtachd d'ar taobh ann ar n-uile àmhghar, agus theinn tre bhur creidimhse :

8 Oir a ta sinne beo a nis, ma sheasas sibhse gu bunaiteach san Tighearn.

9 Oir ciod am buidheachas a dh'fheudas sinn iocadh do Dhia as bhur lethse, air son an aoibhneis sin uile, leis am bheil sinn ri gairdeachas d'ar taobh am fianuis ar Dé-ne,

10 A dh'oidhche agus a là a' guidheadh gu ro dhùrachdach gu faiceamaid bhur n-aghaidhse, agus gu leasaicheamaid uireasbhuidh bhur creidimh ?

11 A nis gu deanadh Dia féin eadhon ar n-Athair, agus ar Tighearn Iosa Crìosd ar slighene a threorachadh d'ar n-ionnsuidhse.

12 Agus gu d'thugadh an Tighearn oirbh fàs, agus bhi ro phailt ann an gràdh d'a chéile, agus dona h-uile dhaoinibh, mar a ta sinne dhuibhse :

13 Chum gu daingnich e bhur cridheacha neo-choireach ann an namhachd am fianuis Dé, eadhon ar n-Athairne, aig teachd ar Tighearna Iosa Crìosd maille r'a naomhaibh d'uile.

CAIB. IV.

OS bàrr ma ta, a bhràithre, cuir-eamaid a dh'impidh, agus a dh'athchuinge oirbh tre'n Tighearn Iosa, mar a fhuair sibh uainne cionnus is còir dhuibh imeachd, agus Dia a thoileachadh gu meudaicheadh sibh mar sin ni's mò agus ni's mò.

2 Oir a ta fhios agaibh ciod iad na h-àitheantan a thug sinne dhuibh tre'n Tighearn Iosa.

3 Oir is i so toil Dhé, eadhon bhur

a agus a' chuid a's faide.

b gluaisfeadh.

c trioblaid.

d maille r'a ainglibh naomha.

naombhachadh, sibh a sheachnadh striopachais :

4 Gu'm b'aithe do gach aon agaibh a shoitheach féin a shealbhachadh ann an naombhachd, agus ann an enoir ;

5 Cha'n ann ann am fonn anamhiannach, mar a ni na Cinnich, aig nach 'eil eòlas air Dia :

6 Gun neach air bith a dheanamh eucoir, no mealltaireachd sa' chùis air a bhràthair ; do bhrìgh gur e'n Tighearna a ni dìoghaltas air an uile leithidibh sin, a rèir mar a dh'innis sinne mar an ceudna duibh roimhe, agus a rinn sinn fianuis.

7 Oir cha do ghairm Dia sinne gu neo-ghloine, ach gu naombhachd.

8 Uime sinn, an neach a ni tàir, cha'n ann air duine tha e deanamh tàir, ach air Dia, a thug dhuinne a Spiorad^a naomba féin.

9 Ach a thaobh gràidh bràthaireil, cha'n 'eil feum agaibh mise a scriobhadh d'ar n-ionnsuidh : oir a ta sibh féin air b'bur teagasg o Dhia gràdh a thoirt d'a chéile.

10 Agus gu deimhin tha sibh a' deanamh so thaobh nam bràthar uile, a tha ann am Macedonia gu h-iomlan : ach guidheamaid oirbh, a bhràithre, sibh a mheudachadh ni's mò agus ni's mò ;

11 Agus gu'n dean sibh b'bur dìchioll a bhi ciuin, agus b'bur gnothuiche féin a dheanamh, agus saothreachadh le'r làmbaibh féin, (amhuil a dh'aithe sinne dhuibh.)

12 Chum gu'n gluais sibh gu cubhaidh thaobh na muinntir sin, a ta'n leth muigh, agus nach bi uireasbhuidh ni sam bith oirbh.

13 Ach cha b'aill leam, a bhràithre, sibh a bhi aineolach thaobh na muinntir sin, a tha 'nan còdal, chum uach dean sibh bròn, eadhon mar dhaoine eile aig nach 'eil dòchas.

14 Oir ma chreideas sinn gu'n d'fhuair Iosa bàs, agus gu'n d'éirich e ris, amhuil sin mar an ceudna an droing a choidil ann an Iosa, bheir Dia maille ris.

15 Oir so a deireamaid ribh ann am focal an Tighearna, nach bi againne, a tha beo agus a dh'fhàgar gu teachd an Tighearna, toiseach orrasan, a tha 'nan còdal.

16 Oir thig an Tighearna féin a nuas o nèamh le àrd-iolaich, le guth an àrd-ingeil, agus le trompaid Dhé : agus éiridh na mairbh ann an Crìosd air tùs :

17 An déigh sin sinne, a bhios beo agus a dh'fhàgar, togar suas sinn

maille rìusan anns na neulaibh, an còdhail an Tighearna san athar : agus mar sin bithidh sinn gu sìorruidh maille ris an Tighearna.

18 Uime sin, thugaibh comhfhurtachd d'a chéile leis na briathraibh so.

CAIB. V.

ACH mu thimchioll nan aimsir, agus nan àm cha 'n 'eil feum agaibhse, a bhràithre, mise a scriobhadh d'ar n-ionnsuidh.

2 Oir a ta sàr fhios agaibh féin gu'n d'thig là an Tighearna mar ghaduiche san oidhche.

3 Oir an uair a deir iad, Sìothchaint agus tèaruinteachd, an sin thigsgrios obann orra, mar shaothair air mnaoi thorraich ; agus cha d'théid iad as.

4 Ach cha 'n 'eil sibhse, a bhràithre, san dorchadas, ionnas gu'm beireadh an là sin oirbh mar ghaduiche.

5 Is sibhse uile clann an t-soluis, agus clann an là : cha'n ann do'n oidhche, no do'n dorchadas sinn.

6 Uime sin, na coidleamaid mar dhaoine eile ; ach deanamaid faire, agus bitheamaid stuamab.

7 Oiran dream a choidleas, is anns an oidhche choidleas iad : agus an dream a tha air mhisg, is anns an oidhche tha iad air mhisg.

8 Ach bitheamaidne a tha do'n là stuama, a' cur oirnn uchd-éididh a' chreidimh agus a' ghràidh, agus mar chlogoide, dòchas^c na slàinte.

9 Oir cha d'orduich^d Dia sinn chum feirge : ach chum slàinte fhaotainn trid ar Tighearna Iosa Crìosd,

10 A fhuair bàs air ar son, chum co aca is còdal, no faireach dhuinn, gu'm bitheamaid beo maraon ris.

11 Uime sin thugaibh comhfhurtachd d'a chéile, agus togaibh suas gach aon a chéile, eadhon mar a ta sibh a' deanamh.

12 Agus guidheamaid oirbh, a bhràithre, aithne bhi agaibh air an dream a tha saothreachadh^e 'nar measg, agus a tha os b'bur ceann san Tighearna, agus a tha 'gar comhairleachadh ;

13 Agus meas mòr a bhi agaibh dhiubh ann an gràdh air son an oibre. Bithibh sìothchail^f 'nar measg féin.

14 A nis guidheamaid oirbh, a bhràithre, thugaibh rabhadh dhoibhsan a tha mi-riaghailteach, thugaibh comhfhurtachd dhoibhsan, a tha lag-chridheach, cumaibh suas iadsan a

^b measarra.

^c earbsa.

^a gair.

^d cha do shonraich.

II. T E S A L.

fa anmhunn^a, bithidh foighidneach a thaobh nan uile dhaoine.

15 Feuchaibh nach ioc neach olc air son uile do dhuine sam bith : ach leanaihs' a ghnàth an ni a ta maith, araon d'ar taobh féin, agus a thaobh nan uile dhaoine.

16 Deanaibh gairdeachas a ghnàth.

17 Deanaibh ùrnuigh gun sgur.

18 Anns gach uile ni, thugaibh buidheachas; oir is i so toil Dé ann an Iosa Crìosd d'ar taobh.

19 Na mùchaibh^b an Spiorad.

20 Na deanaibh tàir air fàidhead-air eachd.

21 Dearbhaibh na h-uile nithe: cumaihs gu daingean an ni sin a ta maith.

22 Seachnaihs gach uile choslas uile.

23 Agus gu deanadh Dia na sìoth-chaint féin naomhasibh gu h-iomlan; agus *gu dednaicheadh Dia* gu'm bi bhur n-uile spiorad agus anam agus chorp air an gleidheadh gu neo-choir-each gu teachd ar Tighearna Iosa Crìosd.

24 Is fìrinneach an ti a ta 'gar gairm, neach mar an ceudna a ni e.

25 A bhràithre, deanaibh ùrnuigh air ar soinn-ne.

26 Cuiribh fàilte air na bràithribh uile le pòig naomha.

27 Sparram oirbh a h-uchd an Tighearna, gu'n leughar an litir so do na bràithribh naomha uile.

28 *Gu robh* gràs ar Tighearna Iosa Crìosd maille ribh. Amen.

DARA LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN TESALONIANACH.

CAIB. I.

POL agus Situanus, agus Timoteus, chum eaglaise nan Tesalonianach, ann an Dia ar n-Athair, agus anns an Tighearn Iosa Crìosd:

2 Gràs *gu robh* dhuibh, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Crìosd:

3 Tha dh'fhiachaibh oirne buidheachas a thoirt do Dhia a ghnàth air bhur sensa, a bhràithre, mar is cubhaidh, do bhrìgh gu bheil bhur creidimh a' fàs gu ro mhòr, agus gu bheil gràdh gach aon agaibh uile a' meudachadh d'a chéile:

4 Ionnas gu bheil sinne féin a' deanamh uaille asaibhse ann an eaglaisibh Dhé, air son bhur foighidin agus bhur creidimh ann bhur n-uile gheur-leanmhuinnibh, agus àmhgharaibh a tha sibh a' fulang:

5 *Ni ata* 'na chomhara follaiseach air ceart bhreitheanas Dé, chum gu measar gur airidh sibhse air rioghadh Dhé, air son am bheil sibh a' fulang:

6 Do bhrìgh gur ceart an ni do Dhia, àmhghar locadh dhiobhsan, a ta cur àmhghair oirbh;

7 Agus dhuibhse a ta fa àmhghar, fois maraon ruinne, 'nuair a dh'fhoillsichear an Tighearn Iosa o

nèamh, maille r'a ainglibh cumhachdach,

8 Ann an teime lasarra, a' deanamh dìoghaltais air an droing, aig nach 'eil eòlas air Dia, agus nach 'eil ùmhal do shoisgeul ar Tighearna Iosa Crìosd:

9 Muinntir air an deanar peanas le sgrios sìorruidh o làthair an Tighearna, agus o ghloir a chumhachd;

10 'Nuair a thig e gu bhì air a ghloirachadh 'na naomhaibh, agus chum gu'n deanar iongantach e ann-ta-san uile, a ta creidsinn san là sin; (do bhrìgh gu'n do chreideadh ar fianuisne 'nar measgsa.)

11 Air an aobhar so tha sinne mar an ceudna a' deanamh sìr-ùrnuigh air bhur sonsa, chum gu meas ar Dia-ne gur fìu sibhse an gairm so, agus gu'n coimhlion e uile dheadh-ghean a mhaithais, agus obair a' chreidimh le cumhachd:

12 Chum gu'm bi ainm ar Tighearna Iosa Crìosd air a ghloirachadh annaibhse, agus sibhse annsan, a réir gràis ar Dé-ne, agus an Tighearna Iosa Crìosd.

CAIB. II.

ANIS guidheamaid oirbh, a bhràithre, thaobh teachd ar Tighearna Iosa Crìosd, agus ar comb-chruinneachaidhe d'a ionnsuidh,

^a deanaibh cùl-taic dhoibhsan, a ta lag.

^b coisgibh.

^c trid.

2 Gun sibh bhi h-ealamh air bhur crathadh^a 'nar n-inntinn, no fa bhuaireas^b, le spiorad, no le focal, no le litir, mar uainne, mar gu'm biodh là Chrìosd am fagus.

3 Na mealladh neach sam bith sibh air aon chor: oir cha d'thig an là sin mur d'thig air tùs tréigeadh-creidimh, agus mur foillsichear duine sin a' pheacaidh, mac an sgrios;

4 A tha cur an aghaidh agus 'ga àrdachadh féin os cionn gach ni d'an goirear Dia, no d'an deanar aoradh^c; ionnas mar Dhia gu bheil e 'na shuidhe ann an teampull Dhé, 'ga nochdadh féin gur Dia e.

5 Nach cuimhne leibh, air dhomh bhi fathast maille ribh, gu'n d'innis mi na nithe so dhuibh?

6 Agus is aithne dhuibh ciod a tha bacadh nis e bhi air fhoillseachadh 'na àm féin.

7 Oir a ta rùn-dìomhair na h-àindiadhachd ag oibreachadh cheana, a mhàin gus an toirear air falbh an ti, a ta nis a' bacadh^d.

8 Agus an sin foillsichear an t-àinigidh sin, a chlaoidheas an Tighearn le h-anaile a bheoil féin, agus d'an cuir e asle dealradh a theachd:

9 Eadhon esan aig am bheil a theachd a réir oibreachaidh Shatain, maille ris an uile chumbachd, agus chomharaibh, agus iongantasaibh breugach,

10 Agus maille ri uile mhealltair-eachd na h-eucorach anntasan a chaillear; a chienn nach do ghabh iad gràdh na firinn, chum gu slàn-uichteadh iad.

11 Agus air a shon so cuiridh Dia treun oibreachadh meallaidh d'an ionnsuidh, ionnas gu'n creid iad a' bhreug.

12 Chum gu'm bi iad uile air an dìteadh, nach do chreid an fhirinn, ach aig an robh tlachd annsan eucor.

13 Ach a ta dh'fhiachaibh oirne buidheachas a thoirt do Dhia aghmàth air bhur sonsa, a bhràithre, ion-mhuinn do'n Tighearn, do bhrìgh gu'n do thagh Dia sibh o thùs chum slàinte tré naomhachadh an Spioraid, agus creidsinn na firinn:

14 Chum an do ghairm e sibh trid ar soisgeilne, chum sibh a dh'fhaotainn gloire ar Tighearna Iosa Chrìosd.

15 Uime sin, a bhràithre, seasaidh gu daingean, agus cumaidh na teag-

asgan, a thugadh dhuibh, co dhiubh is ann le focal, no le'r litirne.

16 A nis gu'n tugadh ar Tighearna Iosa Chrìosd e féin, agus Dia, eadhon ar n-Athairne, a ghràdhach sinn, agus a thug dhuinn solas sìorruidh, agus dòchas maith tre ghràs,

17 Comhfhurtachd d'ar cridhese, agus gu daingnicheadh e sibh anns gach uile dheadh fhocal agus ghlòimh.

CAIB. III.

FA-dheoidh, a bhràithre, deanaibh ùrnuigh air ar soinne, chum gu'n ruith focal an Tighearna, agus gu'm bi e air a ghlòrachadh mar ann bhur measgsa;

2 Agus chum gu saorar sinne o dhaoineibh mi-reusonta agus olc: oir cha'n ann aig na h-uile a ta creidimh.

3 Ach a ta an Tighearn dìleas, a dhaingnicheas agus a choimhideas o'n olc sibh.

4 Agus a ta earbsa againn san Tighearn d'ar taobhsa, gu bheil sibh araon a' deanamh agus gu'n dean sibh na nithe, a tha sinn ag àithneadh dhuibh.

5 Agus gu seòladh an Tighearn bhur cridheacha chum gràidh Dhé, agus chum foighidin Chrìosds.

6 A nis àithneamaid dhuibh, a bhràithre, ann an ainm ar Tighearna Iosa Chrìosd, sibh féin a dhealachadh ris gach uile bhràithair, a tha 'g imeachd gu mi-riaghailteach, agus ni h-ann a réir an teagaisg a fhuair e uainne.

7 Oir a ta fhìos agaibh féin cionnus is càir dhuibh ar lorgne leantuinn: oir cha dò ghlòlain sinne sinn féin gu mi-riaghailteach 'nar measg;

8 Ni mò a dh'ith sinn aran duine sam bith a nasgaidh: ach le saothair agus anshocair, a dh'oidhche agus a là ri h-obair, chum nach cuiramaid ar trom air a h-aon agaibh:

9 Cha'n e nach 'eil comash ag-ainn, ach a chum gu'n deanamaid sinn féin 'nar n-eisempleir dhuibhse, gu ar leantuinn.

10 Oir an uair a bha sinn maille ribh, thug sinn an àithne so dhuibh, mur àill le neach obair a dheanamh, gun e dh'itheadh bith.

11 Oir tha sinn a' cluinntinn gu bheil daoine àraidh ag imeachd gu mi-riaghailteach 'nar measg, nach 'eil a' deanamh oibre sam bith, ach a' gabhail gnothuich ri nithibh nach buin doibh.

f o'n droch spiorad.

g fèitheamh gu foighidneach ri Chrìosd.

h àghdarras, càir.

^a fa uideab.
^g hìoraig.

^b mhaoim,
^c a ta urramach.
^d a mhàin an ni a ta cur bacadh a nis, bacadh e gus an toirear air falbh e.

^e spiorad.

12 A nis tha sinn a' toirt àithne d'an leithidibh sin, agus ag earail orra trid ar Tighearna Iosa Crìosd, le saothreachadh gu ciuin, gu'n ith iad an aran féin.

13 Agus sibhse, a bhràithre, na sgithichibh do dheanamh maith.

14 Agus ma ta neach sam bith nach toir ùmhlachd d'ar focalne trid an litir so, comharaichibh esan, agus na biodh comhlúadar agaibh ris, chum gu'm bi nàire air.

15 Gidheadh na measaibh e mar nàmhaid, ach thugaibh comhairle air mar bhràthair.

16 A nis gu'n d'thugadh Tighearna na sìth féin sìth dhuibhse a ghnàth, air gach aon chor. *Gu robh an Tighearna maille ribh uile.*

17 Fàilte uamsa Pòl le m' làimh féin, ni a's e an comhara anns gach uile litir : mar so scriobham.

18 Gràs ar Tighearna Iosa Crìosd *gu robh maille ribh uile. Amen.*

CEUD LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM THIMOTEUIS.

CAIB. I.

POL abstol Iosa Crìosd, a réir àithne Dhé ar Slànùighir, agus an Tighearna Iosa Crìosd, *neach a's e ar dòchas;*

2 Chum Thimoteuis m'fhìor mhac anns a' chreidimh : gràs, tròcair, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus o Iosa Crìosd ar Tighearna.

3 Mar a dh'iarr mi ort fantuinn ann an Ephesus, 'nuair a chaidh mi do Mhacedonia, chum gu'n d'thugadh tu ordugh do dhream àraidh gun atharrachadh teagaisg a thoirt uatha;

4 Agus gun aire a thoirt do sgeulachdaibh, agus do shlòinntaireachd neo-chrìochnaich, a bheir aobhar do cheisdibh, ni's mò na do fhòghlum diadhaidh, a tha tre chreidimh : *dean mar sin.*

5 A nis 's e's crìoch do'n àithne, gràdh a cridhe glan, agus a coguis mhaith, agus a creidimh neo-chealgach :

6 Nithe air do dhream àraidh elaoonadh uatha, chaidh iad a thaobh chum dìomhanais cainnte;

7 A' miannachadh bhi 'nan luchd-teagaisg an lagha, agus gun iad a' tuigsinn cìod a deir iad, no cìod iad mu'm bheil iad a' toirt cinnte.

8 Ach tha fhios againn gu bheil an lagh maith, ma ghnàthaicheas neach gu dligeach e :

9 Air do fhios so a bhi aige, nach ann do dhuine fireanach a dh'ord-uicheadh an lagh, ach do dhaoineibh neo-dhligeach agus eas-ùmhail, dhoibhsan a ta mi-dhiadhaidh agus do pheacachaibh, do dhaoineibh mi-naomba, agus neo-chràbhach, do luchd-marbhaidh aithriche agus do luchd-marbhaidh mhàithriche, do luchd-mortaidd,

10 Do luchd-striopachais, do luchd-anamhianna mi-nàdurra, do luchd-goid dhaoine, do bhreugairibh, do luchd-eithich, agus ma tha ni sam bith eile a tha'n aghaidh teagaisg fballain,

11 A réir soisgeil ghlòrmhoir an Dé bheannuichte, a dh' earbadh riumsa,

12 Agus bheiream buidheachas do Iosa Crìosd ar Tighearna, a neartaich mi, do bhrìgh gu'n do mheas e mi dileas, 'gam chur sa' mhinistireil-eachd;

13 A bha roimhe a'm' fhear-labhairt toibheim, agus a'm' fhear-geur-leannmhuinn, agus a'm' dhuine eucorach. Ach fhuair mi tròcair, do bhrìgh gu'n d'rinn mi so tre aineolas, ann am mi-chreidimh :

14 Agus bha gràs ar Tighearna thar tomhas ro-phailte *dhomh*, maille ri creidimh, agus ri gràdh, a ta ann an Iosa Crìosd.

15 Is fìor an ràdh so, agus is fìu e air gach aon chor gabhail ris, gu'n d'thainig Iosa Crìosd do'n t-saoghal a thearnadh pheacach; d'am mise an cend-fhear.

16 Gidheadh, air a shon so fhuair mi tròcair, chum gu'm foillsicheadh Crìosd annamsa air tùs an uile fhad-fhulangas, mar shaimpleir a dhoibhsan, a chreideadh ann an déigh so, chum na beatha maireannaich.

17 A nis do'n Rìgh shiorruidh, neo-thruaillidh, neo-fhaicsinneach, do'n Dia a ta mhàin glic, *gu robh* onoir agus glòir, gu saoghal nan saoghal. Amen.

18 An àithne so earbam riut Thimoteuis a mhic, a réir nam fàidheadaireachd, a rinneadh umad roimhe

a sh. mhlachas.

so, chum tridsan gu'n cogadh tu deadh chogadh,

19 A' coimhead credimh agus deadh choguis; ni air do chuid *do dhaoibh* a chur uatha, rinn iad long-bhriseadh thaobh a' chreidimh.

20 D'am bheil Himeneus agus Alecsander; muinntir a thug mise thairis do Shatan, chum le'n smachdachadh gu'm foghlumadh iad gun toibheum a labhairt.

CAIB. II.

IARRAM uime sin, roimh na h-uile nithibh, gu'n deanar ath-chuinge, ùrnuighean, eadar-ghuidheadh, agus breith-buidheachais air son nan uile dhaoine:

2 Air son rìghrean, agus air son nan uile a tha ann an ùghdarras: chum gu'n caith sinn ar beatha gu foisneach agus gu sìothchail, anns an uile dhiadhachd agus chiatfachd.

3 Oir *tha* so maith agus taitneach am fianuis Dé ar Slànuighir:

4 Neach leis an àill na h-uile dhaoine bhi air an slànuchadh a, agus iad a theachd chum eòlais na firinn.

5 Oir *is* aon Dia *a ta* ann, agus aon eadar-mheadhonair eadar Dia agus daoine, an duine Iosa Crìosd:

6 A thug e féin 'na éiric^b air son nan uile, mar fhianuis ann an àm iomchuidh:

7 Chum an d'orduicheadh mise a'm shearmonaiche, agus a'm' abstol, (labhran an fhìrinn ann an Crìosd, ni'n deanam breug) a'm' fhear-teagaisg nan Cinneach ann an creidimh, agus ann an fìrinn.

8 Uime sin *is* àill leam na fir a dheanamh ùrnuigh sgach àit, a' togail suas làmba naomba, gun fheirg, gun amharus;

9 Air an dòighean cheudna, na mnà a chur eadaich iomchuidh umpa, 'gan sgeadachadh féin le nàisneachd agus stuaim: cha'n ann le casadh an gruaige, no le h-òr, no le neamh-nuidibh, no le cslaidhibh luachmhor;

10 Ach (mar *is* cubbaidh do mhnàibh, a tha 'g aideachadh diadhachd) le deadh oibribh.

11 Foghlumadh a' bhean ann an ciuineas leis an uile ùmhlachd.

12 Ach ni'n ceadaicheam do mhnàoi teagasg a thoirt uaipe, no ceannas a ghluacadh air an fhear, ach i bhi 'na tosd

13 Oir *is* e Adhamh a chruthaicheadh air tùs, agus 'na dhéigh sin Eubha.

14 Agus cha b'e Adhamh ambeall-

adh, ach air do'n mhnàoi bhi air a mealladh, bhai sa' chionta.

15 Gidheadh tearnar i tre bhreith cloinne, ma bhunaicheas iad a'n an creidimh, agus ann an gràdh, agus ann an naomhachd, maille ri stuaim.

CAIB. III.

IS ràdh fìor so, Ma tha togradh aig aon duine chum dreuchd easbuig^d, tha e miannachadh deadh oibre.

2 Uime sin *is* còir do easbuig bhi neo-lochdach, 'na fhear aon mhnà, faireil, crionnae, deadh-bheusach, daonnachdach, ealamh gu teagasg;

3 Gun bhi 'na phòitearf, gun bhi buaillteach, gun bhi deidheil air buannachd shalaich: ach macanta, neo-thuasaidheach, neo-shanntach;

4 'Na dhuine a riaghlas a thigh féin gu maith, aig am bheil a chlann fuidh smachd maille ris an uile shuidheachadh-inntinnh.

5 (Oir mur aithne do dhuine a thigh féin a riaghlachadh, cionnus a ghabhas e cùram do eaglais Dhé?)

6 Gun bhi 'na nuadh-chreideach, an t-eagal, air dha bhi air atadh le h-uabhar, gu'n tuit e ann an dìteadh an diabhoil.

7 *Is* còir dhamar an ceudna deadh theistear bhi aige uathasan, a ta'n leth muigh; air eagal gu'n tuit e ann an aithisⁱ, agus an ann ribe an diabhoil.

8 Mar an ceudna *is* còir do na deaconaibh^k bhi suidhichte, gun an teagadh bhi leam leat, gun bhi cionail^l air mòran fìona, gun bhi déidheil air buannachd shalaich,

9 A' cumail ràn-diùmhair^m a' cbreidimh ann an coguis ghloin.

10 Agus biodh iadsan mar an ceudna air an dearbhadh an toiseach; agus an sin gnàthaicheadh iad dreuchd deacoinⁿ, air dhoibh bhi air an fagheil neo-choireach.

11 *Is* amhuil sin *is* còir do na mnaibhⁿ bhi suidhichte, gun bhi 'nan luchd-tuailleis^o; ach bhi measarra, ionraic sna h-uile nithibh.

12 Biodh na deacoinⁿ nam fir aon mhnà, a' riaghlachadh an cloinne, agus an tìghe féin gu maith.

13 Oir an droing a ghnàthaich dreuchd deacoin gu maith, tha iad a' cosnadh deadh cheum dhoibh féin,

^d oifig fir-coimhid. ^e ciallach, stuama.

^f trom air fìon. ^g neo-charroideach. ^h chudthromachd, fhoimhneachd. ⁱ scàinnil.

^k do'n luchd-frithealaidh. ^l ceisteil, déidheil. ^m frithealaidh iad.

ⁿ d'am mndibh. ^o luchd-càineadh.

^a tearnadh, saoradh. ^b luach-saoraidh. ^c uaithe.

agus dànachd mhòr sa' chreidimh, a tha ann Iosa Crìosd.

14 Scriobham na nithe so chugad, an dòchas teachd gu grad a' t'ionnsuidh:

15 Ach ma ni mi moille, chum gu'm bi fhios agad cionnus is coir dhuit thu féin a ghiùlain ann an tigh Dhé, ni a's e eaglais an Dé bheo, post agus stéidh-dhaingnich a na firinn.

16 Agus gun amharus is mòr rùndiomhair na diadhachd: dh'fhoillsicheadh Dia san fheib, dh'fhìreanaicheadh e san spiorad, chunncas le ainglibh e, shearmonaicheadh e do na Cinneachaibh, chreideadh ann air an t-saoghal, ghabhadh suas e chum glòire.

CAIB. IV.

ANIS a deir an Spiorad gu soilleir, anns na h-aimsiribh deirceannach^b gu'n tréig dream àraidh an creidimh, a' toirt aire do spioraidibh mealltach agus do theagasaibh dheamhan;

2 Trid ceilge bhreugairean^c, air bhì d'an coguisibh air an losgadh le iarunn dearg;

3 A' toirmeasg pòsaidh, agus ag iarraidh bidheanna a sheachnadh, a chruthaich Dia chum an gabhail maille ri breith-buidheachais leosan a ta creidsinn, agus aig am bheil eòlas na firinn.

4 Oir is maith gach ni a chruthaich Dia, agus cha'n ion ni sam bith a dhiùltadh, aghabhar le breith-buidheachais:

5 Oir a ta e air a naomhachadh le focal Dé agus le h-ùrnuigh.

6 Ma chuireas tu na nithe so an cuimhne do na bràithribh, bithidh tu a'd dheadh mhinisteir do Iosa Crìosd, air t'altrum suas ann am briathraibh a' chreidimh, agus an deadh theagaisg, air an do ghabh thu eòlas^d,

7 Ach d'iùlt seuglachd ami-dhiadhuidh shean bhan, agus cleachd thu féin chum diadhachd.

8 Oir a ta an cleachda corporrà tarbhach chum beag-nithe; ach a ta'n diadhachd tarbhach chum nan uile nithe, aig am bheil gealladh na beatha a ta làthair, agus a chum teachd.

9 Is ràdh firinneach so, agus is fiu e air gach aon chor gabhail ris.

10 Oir is ann uime so a ta sinn maraon ri saothair, agus a' fulang maslaidh, do bhrìgh gu bheil dòchas e

^a bunait. ^b na h-aimsiribh ri teachd. ^c A' labhairt bhreug ann an ceilg. ^d air an d'ràinig thu. ^e carbsa.

againn san Dia bheo, neach a's e Slànuighear nan uile dhaoine, gu h-àraid nan creideach.

11 Aithn agus teagaisg na nithe so.

12 Na deanadh duine sam bith tarcuis air t'oige; ach bi thusa a'd' eisempleir^f do na creidich, ann am focal, ann an caitheadh-beatha, ann an gràdh, ann an spiorad, ann an creidimh, ann am fìor-ghloine.

13 Gus an d'fhig mi, thoir an aire do leughoireachd, do earail, do theagasg.

14 Na dearmad an tiodlac a ta annad, a thugadh dhuit tre fhàidh-eadaireachd, maille ri leagadh làmh na seanaireachd ort.

15 Smuaintich air na nithibh sin, thoir thu féin gu tur dhoibh, chum gu'm bi do theachd air t'aghaidh follaiseach do na h-uile.

16 Thoir aire dhuit féin, agus do d' theagasg; buanaich anna: oir le so a dheanamh, saoraidh tu araon thu féin, agus iadsan, a tha 'g éisd-eachd riut.

CAIB. V.

NA garg-chronaich seanair, ach cuir impidh air mar athair, agus air na h-òig-fhìr mar bhràithribh;

2 Na mnàì aosda mar mhaithrichibh, na mnàì òga mar pheachraichibh, maille ris an uile fìor-ghloine.

3 Thoir urram do bhantrachaibh, a tha 'nam bantrachaibh da rìreadh.

4 Ach ma tha bantrach air bith aig am bheil clann no oghachan, fòghlumadh iad air tùs bhì dleasd-anach 'nan tighibh féin agus ath-dhiol a thoirt d'am pàrantaibh: oir a ta so maith agus taitneach am fianuis Dé.

5 A nis cuiridh ise a ta 'na bantraich da rìreadh, agus air a fàgail 'na h-aonar, a dòchas ann an Dia, agus buanaichidh si là agus a dh'oidhche ann an atheluingibh, agus ann an ùrnuighibh.

6 Ach ise a tha caitheadh a beatha am macnus^h, air dh'i bhì beo, tha i marbh.

7 Uime sin aithn na nithe so dhoibh, chum gu'm bi iad neo-lochdach:

8 Ach mar dean duine solar air son a chuideachd féin, agus gu h-àraid air son muinntir a theaglaich, dh'aicheadh e'n creidimh, agus is miosa e na anacreideach.

9 Nagabhar bantrach san àireamh a bhios fuich trì fichead bliadhna dh'aois, a bha 'na mnaoi aon fhìr,

^f shamhlachas. ^g Gabh cùram do. ^h gu dòghail.

10 Air am bheil teisteach a thaobh dheadh oibre; ma dh'oilib clann, ma thug i aoidheachd uaip, ma dh'ionnlaid i cosa nan naomh, ma dh'fhòir i air luchd-amhghair, ma lean i gu dìchiollach gach deadh obair.

11 Ach diùlt na bantraich òga: oir an uair a dh'fhàsas iad mear an aghaidh Chrìosd, is miann leo pòsadh;

12 Muinntir a ta fuidh dhìtheadh, a chiomn gu'n do thréig iad an ceud chàreidimh.

13 Agus os bàrr, foghlumaidh iad bhi dìomhanach, a' dol mu'n cuairt o thigh gu thigh; agus cha'n e mhàin dìomhanach, ach mar an ceudna gabhannach, agus a' gabhail gnoth-ugh ris na nithibh nach buin doibh, a' labhairt nithe nach bu chòir dhoibh.

14 Is àill leam uime sin na *mnà* òga a phòsadh, iad a bhreith cloinne, a stiùradh an tighe, agus gun chion-fath air bith a thoirt do'n eascaraid labhairt gu toibheumach.

15 Oir a ta cuid a cheana air dol a thaobh an déigh Shàtain.

16 Ma tha aig creideach no aig ban-chreideach bantracha, foireadh iad orra, agus na biodh an trom air an eaglais; chum's gu'n dean i eabhair orrasan, a tha 'nam bantrach-aibh da rìreadh.

17 Meas ar gur fu na seanairean, a riaghlacheas gu maith, urram dùbailte, gu h-àraid iadsan a tha saothreachadh san fhocal agus ann an teagasg.

18 Oir a deir an scribeuir, Na ceangail beul an dàimh, a tha sa fàirt c an arbhair: agus, is fu an t-oibriche a thurasdal.

19 Na gabh casaid an aghaidh seanair, ach le dìthis no triuir a dh'fhianuisibh.

20 Iadsan a tha peacachadh cron-aich an làthair nan uile, chum gu'n gabh càch eagal mar an ceudna.

21 Sparram ort am fianuis Dé, agus an Tighearna Iosa Crìosd, agus nan aingeal taghta, gu'n coimhid thu na nithe so gun aon a chur roimh neach eile, gun ni air bith a dheanamh le clann bhreth.

22 Na leag do làmba gu h-obann air duine sam bith, agus na biodh comhpairt agad do pheacaibh dhaoin' eile: coimhid thu féin glan.

23 Na h-èl uisge nì's mò, ach cleachd beagan fìona air son

do ghoile, agus t'anmhuinneachd mhinic.

24 Tha peacanna cuid do dhaoinibh follaiseach roimh-làimh, a' dol rompa chum breitheanais; agus tha *peacanna* dhream àraidh 'gan lean-tuinn.

25 Mar an ceudna tha deadh oibre cuid follaiseach roimh-làimh; agus na h-oibre a ta air ghleus eile, cha'n fheudar am folach.

CAIB. VI.

M EASADH a' mheud 's a ta fuidh'n chuing 'nan seirbhisich, gur fu am maighstirean féin an uile urram; chum's nach faigh ainm Dhé, agus a theagasg toibheum.

2 Agus iadsan aig am bheil maighstirean creideach, na deanadh iad tarcuis orra, air son gur bràithrean iad: ach gu mafearr leo seirbhis a dheanamh *dhoibh*, do bhrìgh gu bheil iad creideach agus ionmhuinn, 'nan luchd comhpairt do thiodhlac a' *ghràis*. Na nithe so teagaisg agus earailich.

3 Ma bheir aon neach atharrachadh teagaisg uath, agus nach aont-aich e do bhriathraibh fal'ain, eadhon do bhriathraibh ar Tighearna Iosa Crìosd, agus do'n teagaisg, a ta réir na diadhachd:

4 Tha e naibhreach gun eòlas aige air ni sam bith, ach e as a chèill mu thimchioll cheisdean, agus bhriathar-chonnasachadhe, o'n d'thig farmad, comh-stri, annacaint, droch amharusan,

5 Fiar-dheasboireachd dhaoine 'gam bheil inntinn thruaillidh, agus as eumhais na fìrinn, a' meas gur buannachd an diadhachd: dealaich ris an leithidibh sin.

6 Ach is buannachd mhòr an diadhachd maille ri toileachas-inntinn.

7 Oir cha d'thug sinn ni air bith *leinn* do'n t-saoghal, agus is soilleir nach urradh sinn ni sam bith thoirt as.

8 Uime sin air dhuinn biadh agus eudach a bhi againn, bitheamaid toilichte leo sin.

9 Ach an dream le'n àill bhi beartach, tuistidh iad ann am buaireadh, agus ann an ribe, agus ann an iomad anamhiann amaideach agus ciurrailg, a bhàthas daoine ann am milleadh agus ann an sgrios.

10 Oir is e gaol an airgid freumh gach uile: ni am feadh a mhiann-aich dream àraidh, chaidh iad air

a fianuis.

b thog i suas.

e stri mu fhoclaibh.

f tairbhe.

c bualadh.

g diubhhalach, dosguinneach, doch-annach.

d gleidh.

seacharan o'n chreidimh, agus throimh-lot siad iad féin le iomadh crádh.

11 Ach thusa, O òglaich Dhé, teich o na nithibh sin: agus lean fireantachd, diadhachd, creidimh, grádh, foighidin, ceamsachd.

12 Còmhraig deadh chòmhrag a' chreidimh, gabh greim do'n bheatha mhaireannaich, chum mar an ceudna an do ghairmeadh thu, agus dh'aidich thu deadh aidmheil an làthair mòrain fhianuiséan.

13 Sparram ort ann am fianuis Dé, a bheothaicheas na h-uile nithe, agus am fianuis Iosa Crìosd, a rinn fianuis air deadh aidmheil an làthair Phontius Pilat;

14 Thu choimhead na h-àithne so gun smal, gun lochd, gu teachd ar Tighearna Iosa Crìosd:

15 Ni ann a' àmaibh féin a dh'fhoillsicheas an ti a ta beannuichte, agus a mhàin cumbachdach, Rìgh nan rìgh agus Tighearna nan tighearna;

16 Neach 'na aonar aig am bheil neo-bhàsmhorachd, a ta 'na chòm-

nuidh san t-solus, dh'ionnsuidh nach feudar teachd, neach nach faca duine sambith, agus nach mò dh'fheudas e fhaicinn: dhasan gu robh onoir agus cumbachd siorruidh. Amen.

17 Thoir àithne do na daoineibh a ta saibhir san t-saoghal so, gun iad a bhi àrd-inntinneach, agus gun dòch-as a chur ann an saibhreas neo-chinnteach, ach anns an Dia bheo, a tha toirt duinn nan uile nithe gu saibhir r'am mealtuinn:

18 Iad a dheanamh maith, iad a bhi saibhir ann an deadh oibribh, ealamh gu roinn b, comh-pàirteach; 19 A' tasgaidh suas doibh féin deadh bhuaait fa chomhair an àm ri teachd, chum's gu'n dean iad greim air a' bheatha mhaireannaich.

20 O a Thimoteuis, coimhid an nìs an dh'earbadh riut, a' seachnadh faoin-chomhbraidh mì-naomha, agus comh-chogadh eolais d'an tiubhrar gu breugach an t-ainm sin c.

21 Ni air bhi do dhream àraidh ag aidmheil, chaidh iad air seacharan thaobh a' chreidimh. Gràs gu robh maille riut. Amen.

DARA LITIR AN ABSTOIL PHIOL CHUM THIMOTEUIS.

CAIB. I.

POL abstol Iosa Crìosd tre thoil Dé, a réir geallaidh na beatha, a tha ann an Iosa Crìosd;

2 Gu Timoteus mo mhac gràdhach: gràs, tròcair, agus sìothachaint o Dhia an t-Athair, agus o Iosa Crìosd ar Tighearn.

3 Bheiream buidheachas do Dhia, d'an deanam seirbhis o m' shinnsiribh le coguis ghloin, gu bheil agam cuimhne ortsa a ghnàth a là agus a dh'oidheche ann am ùrnuighibh:

4 Air dhomh bhi ro-thogarrach air thusa fhaicinn, a' cuimhneachadh do dheura, chum gu'm bi mi air mo lionadh le gairdeachas:

5 'Nuair a cuimhnichas mi an creidimh neo-chealgach a tha annad-sa, a chòmhntich air tùs a d'd shean-mhàthair Lois, agus a'd' mhàthair Eunice; agus is deimhin leam a tha annad-sa mar an ceudna.

6 Air an aobhar so cuiream an cuimhne dhuit, thu dh'ath-bheoth-

achadh tiodhlaic Dhé, a tha annad tre chur mo làmhsa ort.

7 Oir cha d'fhug Dia dhuinne spiorad na geilt; ach spiorad a' chumhachd, agus a' ghràidh, agus na h-inntinn fhallain.

8 Uime sin, na gabhsa nàire do fhianuis ar Tighearna, no dhiomsa a phrìosunach: ach biodh do chuid agad do àmhghar an t-soisgeil, a réir cumbachd Dhé;

9 A shaor sinne, agus a ghairm sinn le gairm naomha, cha'n ann a réir an n-oibre, ach a réir a rùn féin agus a ghràis, a thugadh dhuinne ann an Iosa Crìosd, roimh thoiseach an t-saoghail,

10 Ach a dh'fhoillsicheadh a nìs tre theachd ar Slànuighir Iosa Crìosd, a chuir as do'n bhàs, agus a thug beatha agus neo-bhàsmhorachd chum soluis, trid an t-soisgeil;

11 Chum an d'orduicheadh mise a'm' shearmonuiche, agus a'm'

b easguidh a thoirt an cuid uatha.

c i. e. ainm eolais.

a Cuir deadh chath.

abstol, agus a'm' fhear-teagaisg nan Cinneach.

12 An t-aobhar fa'm bheil mi mar an ceudna a' fulang nan nithe so; gidheadh cha'n eil nàire orm: oir a tha fhios agam co ann a chreid mi, agus is dearbh leam gu bheil esan comasach air an nì sin, a dh'earb mi ris, a choimhead fa chomhar an là sin.

13 Cum gu daingean samhladh firinneach nam briathar fallain, a chuala tu uamsa, ann an creidimh agus ann an gràdh, a ta ann an Iosa Criosd.

14 Coimhid an taisgeach maith sin a dh'earbadh riut, trid an Spioraid naoinh a tha chomhnuidh annainn.

15 Tha fhios so agad, gu'n do phill iadsan uile a tha san Asia uamsa: d'am bheil Phigellus agus Harmogenes.

16 Gu'n d'thugadh an Tighearn tròcair do theaghlach Onesiphorus; oir is minic a thug e sòlas dhomhsa, agus cha do ghabh e nàire do m' shlabhraidh.

17 Ach an uair a bhà e san Ròimh dh'iarr e mach mi gu dìchiollach, agus fhuair e mi.

18 Gu deònaicheadh an Tighearn dhasan gu'm faigh e tròcair o'n Tighearn san là sin: agus a ta sàr-fhios agad, cia lìon nithe anns an d'rinn e frithealadh dhomhsa ann an Ephesus.

CAIB II.

UIME sin bi-sa, a mhic, làidir anns a' ghràs a ta ann an Iosa Criosd.

2 Agus na nithe a chuala tu uamsa am measg mhòrain fhianuisean, earb thusa na nithe sin fèin ri daoineibh firinneach, a bhios iomchuidh gu daoine eile a theagasg mar an ceudna.

3 Fuiling thusa uime sin cruaidh-chas, mar dheadh shaighdear Iosa Criosd.

4 Cha dean neach sam bith a leanas an cogadh e fèin a ribeada ann an gnothuichibh na beatha so: chum's gu'n toilich e an ti a thagh e gu bhith na shaighdear.

5 Agus mar an ceudna ge do nì fear air bith sbairn^b, cha chrùnair e mur dean e sbairn gu dligeach.

6 Is còir do'n treabhaiche a shaoithricheas air tùs, comhroinn fhaotainn do'n toradh.

7 Smuaintich air na nithibh a deir-eam; agus gu d'thugadh an Tighearnna dhuit tuigse anns na h-uile nithibh.

8 Cuimhnich gu'n do thogadh o

na marbhaibh Iosa Criosd, do shìol Dhaibhidh, a réir mo shoisgeilse.

9 Air son am bheil mise a' fulang mar fhear droch-bheirt, eadhon gu geimhlibh; ach cha'n eil focal Dé ceangailte.

10 Uime sin iomchaiream na h-uile nithe airson nan daoine taghta, chum gu'm faigh iadsan mar an ceudna an t-slàinte a tha ann an Iosa Criosd, maille ri glòir shiorruidh.

11 Isràdh fìor so, Ma bhàsaicheas sinn maille ris, gu'm bi sinn beo mar an ceudna maille ris:

12 Ma dh'fhuilgeas sinn, riogh-aichidh sinn mar an ceudna maraon ris: ma dh'àicheadhas sinn e, àicheadhaidh esan sinne mar an ceudna:

13 Ge nach creid sinne^c, gidheadh tha esan a' fantuinn firinneach; cha'n eil e'n comas d'a e fèin àicheadh.

14 Cuir na nithe sin an cuimhne dhoibh, a' cur sparraidh orra am fianuis an Tighearna, gun iad a bhì connsachadh mu fhoclaiibh, anns nach eil tairbhe sam bith, ach a thilgeas bun os ceann an luchd-èisdeachd.

15 Dean dìchioll air thu fèin a nochdadh dearbhtha do Dhia, a'd' shaoithraiche nach ruig a leas nàire a ghabhail, a roinn focail na firinn gu ceart.

16 Ach seachain faoin-chainnt mhi-naomba; oir theid iad air aghaidh chum an tuilleadh mi-dhiadhachd.

17 Agus ithidh am focal mar chnàmhuinn; d'am bheil Himeneus agus Philetus;

18 Muinntir thaobh na firinn a chaidh air seacharan, ag ràdh gu'n deachaidh an aiseirigh cheana seach; agus a ta tilgeadh creidimh dream àraidh bun as ceann.

19 Gidheadh, a ta bunait Dhé a' seasamh daingean, aig am bheil an seula^d so, Is aithne do'n Tighearn an droing sin a's leis. Agus, Gach neach a tha 'g ainmeachadh ainm Chriosd, tréigeadh e eucòir.

20 Ach ann an tigh mòr cha'n e mhàin gu bheil soithichean òir, agus airgid, ach mar an ceudna soithiche fiodha, agus creadha^e; agus cuid diubh chum onoir, agus cuid eile chum easonoir.

21 Uime sin ma ghlanas neach e fèin uatha so, bithidh e 'na shoith each chum onoir, air a naomhachadh, agus iomchuidh chum fèin a'mhaighstir, deas chum gach uile dheadh oibre.

22 Teich uime sin o anamhiannaibh na h-òige: ach lean fìreantachd,

^c Ge nach 'eil sinne firinneach.

^d scrìobhadh.

^e criadha.

creidimh, gràdh, sìothchaint m'aille rìusan a ta gairm air an Tighearn o chridhe^a glan.

23 Ach seachain ceisdean amaid-each agus neo-fhoghlumte, air dhuit fios a bhi agad gu'n tog iad conn-saichean^a.

24 Agus cha'n fheud òglach an Tighearna bhi conspoideach; ach cuin ris na h-uile dhaoineibh, ealamh chum teagaisg, foighidneach,

25 Ann an ceannsachd a' teagasg na droinge a skeasas 'na aghaidh; dh'fheuchainn an d'thoir Dia uair air bith aithreachas dhoibh, chum airmheil na firinn;

26 Agus air mosgladh dhoibh gun d'théid iad as o ribe an diabhoil, aig am bheil iad air am beo-ghlacadh chum a thoile.

CAIB. III.

ACH biodh fhios so agad, gu'n d'thig anns na làithibh deir-eannach^b aimsire cumartach.

2 Oir bithibh daoine féin-spéis-eil, sauntach, ràiteachail, uaibhreach, toibheumach, easumhal do phàrant-aibh, mi-thaingeil, mi-naomha,

3 Gun ghràdh nàdarra, 'nan luchd-brisidh comh-cheangail, tuaileasach, neo-gheamnuidh, borb, gun ghaol do'n mhaith,

4 Fealltach, ceann-laidir, àrdan-ach, aig am bheil barr gràidh do shaimh, na ta aca do Dhia.

5 Aig am bheil coslas diadhachd, ach a ta 'gàicheadh a cumhachd: o'n leithidibh sin tionndas^c air falbh.

6 Oir is ann diubh so a ta'n droing sin a dh'èalaidheas^d a steach do thighibh, agus a bheir leo am braighdeanas mnàì shuarach air an uallachadh le peacaibh, air an iom-main le iomadh gnè anamhianna,

7 A' sìr-fhoghlum, agus gun chomas doibh gu bràth teachd chum eòlais na firinn.

8 Agus mar a chuir Iannes agus Iambres an aghaidh Mhaois, mar sin tha iadsan a' cur an aghaidh na fir-inn: daoine aig am bheil inntinn thruaillidh, gun tuigse thaobh a' chreidimh.

9 Ach cha d'théid iad ni's faide air an aghaidh: oir bithidh am mi-chiall follaiseach do na h-uile dhaoineibh, mar a bha am mi-chiall-san mar an ceudna

10 Ach a ta làn-fhios agad air mo theagasga, mo ghnè beatha, mo rùn, mo chreidimh, m'fhad-fhulangas, mo sheirc^e, m'fhoighidin,

11 Mo gheur-leanmhuinnibh, m'fhulangais a thainig orm ann an Antioch, ann an Iconium, ann an Listra; ciod e meud nan geur-leanmhuinn a ghiùlain mi: ach asda uile shaor an Tighearn mi.

12 Seadh, fuilgidh iadsan uile, leis an àill am beatha a chaitheadh gu diadhaidh ann an Iosa Criosd, geur-leanmhuinn.

13 Ach fàsaidh droch dhaoine agus mealltairean ni's miosa agus ni's miosa, a' mealladh, agus air am mealladh.

14 Ach buanaich thusa anns na nithibh a dh'fhoghlum thu, agus air an d'rinneadh thu dearbh-fhiosrach^f, air dhuit fios a bhi agad cia uaith a dh'fhoghlum thu iad;

15 Agus o bha thu a'd' lean-abh gu'm b'aithne dhuit na scriob-tuire naomha, a tha comasach air do dheanamh glic chum slàinte, tre'n chreidimh a ta ann an Iosa Criosd.

16 Tha an scriobtuir uile air a dheachdadh le Spiorad Dé, agus tha e tarbhach chum teagaisg, chum spreige, chum leasachaidh, chum oilein ann am fireantachd:

17 Chum gu'm bi òglach Dhé coimhlionta, làn deas chum gach uile dheadh oibre.

CAIB. IV.

SPARRAM ort uime sin, am fian-uis Dé, agus an Tighearna Iosa Criosd, a bheir breth air na beothaibh agus air na marbhaibh, aig a theachd dealrach agus ann a rioghachd:

2 Searmonaich am focal, bi dùrachdach ann an àm, is ann an an-àm: spreig^g, cronaich, earailich leis an uile fhad-fhulangas agus theagasg.

3 Oir thig an t-àm anns nach bi fulang aca air teagasg fallain; ach air do chluasaibh tachasach bhi aca, cànaidh iad suas dhoibh féin luchd-teagaisg a réir an anamhianna.

4 Agus tionndaidh iad an cluasan o'n fhirinn, agus impoichear iad chum sgeulachda saoine.

5 Ach dean thusa faire anns na h-uile nithibh, fuiling cruaidh-chas, dean obair soisgeulaiche, coimhlion^h do mhinistreileachd.

6 Oir tha mi nis gu bhi air m'ìob-radh, agus tha àm mo shiubhail am fagus.

7 Chòmhraig mi an deadh chòmhrag, chrìochnaich mi mo thurusⁱ, ghléidh mi an creidimh.

8 O so a mach taisgear fa m'

^a tuasàidean.

teachd. ^c pill-sa.

^e ghràdh.

^b làithibh ri

^d ghoidas.

^f a dh'earbadh riut.

^g tagair,

dearbh. ^h theoir lan dearbhadh air.

ⁱ mo choimhliong, mo réis.

chomhair crùn fireantachd, a bheir an Tighearn, am breitheamh cothromach, dhomh san là ud: agus cha'n ann dhomhsa a mhàin, ach dhoibhsan uile mar an ceudna leis an ionmhuinn a theachdsan^a.

9 Dean do dhìchioll air teachd a m' ionnsuidh gu luath.

10 Oir thréig Demas mi, air dha an saoghal so ta làthair a ghràdhachadh, agus chaidh e do Thesalonica; Crescens do Ghalatia, Titus do Dhalmatia.

11 Tha Lucas 'na aonar maille rium. Gabh Marcus agus thoir leat e: oir tha e feumail dhomhsa chum na ministeireachd.

12 Ach chuir mi Tichicus gu h-Ephesus.

13 An fhalluing a dh'fhàg mi ann an Troas aig Carpus, 'nuair a thig thu, thoir leat, agus na leabhraichean, ach gu h-àraid na meambrana^b.

14 Rinn Aleksander an ceard-umha iomad olc orm: gu tugadh e an Tighearn dha a réir a ghnìomhara.

15 Bi thusa mar an ceudna air t'fhaicill uath, oir chuir e gu mòr an aghaidh ar briatharne.

16 Aig mo cheud fhreagradh cha robh aon neach leam, ach thréig na h-uile mi: nar agrar orra e.

17 Gidheadh, sheas an Tighearn làimh rium, agus neartaich e mi; chum triomsa gu'm biodh an searmonachadh air a làn-fhoillseachadh^d, agus gu'n cluinneadh na Cinnich uile^e: agus shaoradh mi a beul an leomhain.

18 Agus saoraidh an Tighearn mi o'gach uile dhroch obair, agus gleidhidh e mi chum a rioghachd nèamhaidh féin: dhasan *gu robh* glòir gu saoghal nan saoghal. Amen.

19 Cuir fàilte air Prisca, agus Acula, agus air teaghlach Onesiphorus.

20 Dh'fhan Erastus ann an Corinthus: ach dh'fhàg mi Trophimus gu tinn ann am Miletum.

21 Dean dìchioll air teachd roimh'n gheamhradh. Tha Eubulus, agus Pudens, agus Linus, agus Claudia, agus na bràithrean uile a' cur fàilte ort.

22 *Gu robh* an Tighearn Iosa Crìosd maille ri d' spiorad. Gràs maille ribh. Amen.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM THITUIS.

CAIB. I.

POL seirbhiseach Dhé, agus abstol Iosa Crìosd, a réir creidimhe *dhaoine* taghta Dhé, agus aidmheil na fìrinn, a ta réir diadhachd:

2 Ann an dòchas na beatha mair-eannaich, a gheall Dia do nach comasach^f breug a dheanamh, roimh chruthachadh an t-saoghail^g;

3 Ach dh'fhoillsich e fhocal féin, ann an àm iomchuidh tre shearmònachadh, a dh'earbadh riumsa, a réir àithne Dhé ar Slànuighir:

4 Chum Thituis^h mo dhearbh mhac féin a réir a' chreidimh choitchionn: Gràs, tròcair, agus sìth o Dhia an t-A'hair, agus o'n Tighearn Iosa Crìosd ar Slànuighear.

5 Air a shon so dh'fhàg mi thu ann an Crete, chum gu'n cuireadh tu'n ordugh na nithe a dh'fhàgadh gun deanamh, agus gu'n suidhich-

eadh tu seanairean anns gach baile, a réir mar a dh'àithn mise dhuit.

6 Ma tha neach sam bith neo-lochdach, 'na fhear aon mhnà, aig am bheil a chlann creideach, nach 'eil fuidh mhi-chliu thaobh ana-caitheimh, no easumhal.

7 Oir is còir do easbuig a bhi neo-choireach, mar stiùbhard Dhé; gun bhi féin-thoileil, no feargach, no òlmhar, no buailteach, no cionail air buannachd neo-ghlòin;

8 Ach aoidheil, déidheil air daoineibh maithe, ciallach, cothromach, naomha, measarra;

9 A' cumail an fhocail fhìor gu daingean, a réir teagaisg chum gu'm bi e comasach le teagasg fallain, araon earail a thabhairt, agus an dream a sheasas 'na aghaidh chur as am barail.

10 Oir a ta mòran ann a tha mi-

^a fhoillseachadh-san. ^b parchments. Sasg. ^c bheir. ^d air a dheanamh aithnichte, air a choimhlionadh. ^e air son creidimh. ^f aithne. ^g roimh amanna nan linn. ^h chumanta.

riaghaiteach, a labhras gu dìomhain agus a tha 'nam mealltairibh, gu h-àraidh iadsan a tha do'n timchioll-ghèarradh:

11 Muinntir a's còir am beul a dhruideadh, droing a tha tionndadh thighean iomlan bun os ceann, a' teagasg nan nithe nach còir, air ghaol buannachd shalaich.

12 A thubhairt neach àraidh dhiubh féin, eadhon fàidh dhiubh féin, *Is breugoirean a ghnàth na Cretich*, droch fhiadh-bheathaichean, builg mhall.

13 Tha an fhianuis so fìor: air an aobhar sin, spreig a gu geur iad, chum gu'm bi iad fallain sa' chreidimh;

14 Gun bhi tabhairt aire do fhaoin-sgeulachdaibh Iudhach, agus do àitheantaibh dhaoine, a thionndaidheas o'n fhirinn.

15 Oir gu deimhin tha na h-uile nithe glan do'n droing a ta glan: ach dhoibhsan a ta salach, agus mi-chreideach, *cha 'n'eil aon ni glan*; ach tha an imtinn agus an coguis b' féin air an salachadh.

16 Tha iad a' gabhail orra eòlas a bhi aca air Dia; ach ann an oibribh tha iad 'ga àicheadh, air dhoibh bhi gràineil, agus easumhal, agus a tnaobh gach deadh oibre as eumhais tuigse c.

CAIB. II.

ACH labhair thusa na nithe a thig ri teagasg fallain:

2 Eadhon na daoine aosda bhi aireach, suidhichte c, measarra, fallain sa' chreidimh, ann an gràdh, ann am foighidín:

3 Mar an ceudna na mnàì aosda bhi 'nan giùlan mar is cubhaidh do naomhachd, gun bhi 'nan luchd-tuailleis, gun bhi trom air fìon, bhi 'nan luchd-teagaisg air nithibh maithes;

4 Chum's gu'n teagaisg iad na mnàì òga bhi ciallach, gràdhach air am fearaibh, gràdhach air an cloinn,

5 Bhi eagnuidh, geamnuidh, fiantuinn aig an tigh, bhi maith, ùmhal d'am fearaibh, chum nach faigh focal Dé mi-chliu.

6 Cuir impidh air na daonibh òga mar an ceudna, iad bhi ciallach.

7 Anns na h-uile nithibh 'gad nochdadh féin ann ad eisempleir dheadh oibre: ann an teagasg a' nochdadh neo-thruaillidheachd, suidheachadh intinn, tréibhdhireis.

8 Càinnt fhallain nach fheudar a

a cronaich. b coimh-fhios, cois-siens.

c mi-ghleusda, neo-iom-

chuidh chum gach deadh oibre.

d na seanairean.

e fonnmhor.

dhiteadh; chum's gu'm bi nàire air an neach a ta 'nar n-aghaidh, a chionn nach 'eil droch ni sam bith aige r'a labhairt ùmaibh.

9 Earailich seirbhisich bhi ùmhal d'am maighstiribh féin, agus an deadh-thoileachadh anns na h-uile nithibh: gun bhi a' labhairt 'nan aghaidh,

10 Gun bhi a' ceileachadh aon ni d'an cuid, ach a' nochdadh gach uile dheadh thairisneachd; chum gu'n dean iad teagasg Dhé ar Slànuighir maiseach anns na h-uile nithibh.

11 Oir dh'fhoillsicheadh gràs slàinteil Dhé dona h-uile dhaoimibh,

12 A' teagasg dhuinn gach mì-dhiadhachd agus anamhianna saoghalta àicheadh, agus ar beatha a chaitheadh gu stuama, go cothromach, agus gu diadhaidh anns an t-saoghal so làthair;

13 Air dhuinn sùil a bhi againn ris an dòchas bheannuichte sin, eadhon f'foillseachadh glòire an Dé mhòir, agus ar Slànuighir Iosa Crìosd,

14 A thug e féin air ar son, chum gu'n saoradh e sinn o gach aingidheachd, agus gu'n glanadh e dha féin sluagh sonraichte, eudmhor mu dheadh oibribh.

15 Na nithe so labhair agus earailich, agus cronaich leis an uile ùghdarras. Na deanadh duine sam bith tàir ort.

CAIB. III.

CUIR an cuimhne dhoibh bhi ùmhal do uachdaranachdaibh agus do chumhachdaibh, freagarrach do luchd-riaghlaidh, ullamh chum gach uile dheadh oibre,

2 Gun olc a labhairt mu peach air bith, bhi neo-thuasaidheach, min, a' taisbeanadh an uile cheannsachd do na h-uile dhaoimibh.

3 Oir bha sinne féin uair-eigin ea-céillidh, easumhal, air seacharan, a' deanamh seirbhis do iomadh gnè do anamhiannaibh agus do an-toilibh, a' caitheadh ar beatha ann am mìorun agus am farmad, fuath-thoillteanach, agus a' toirt fuath d'a chèile.

4 Ach an uair a dh'fhoillsicheadh caoimhneas agus gràdh Dhé ar Slànuighir do dhaoimibh,

5 Cha'n ann o oibribh fìreantachd, a rinn sinne, ach a réir a thròcair féin shaor e e sinn tre ionnlad na h-ath ghineamhuinn, agus athnuadhachadh an Spioraid naoimh:

6 A dhòirt e oirne gu saibhir, trid Iosa Crìosd ar Slànuighir;

7 Chum air dhuinn bhi air ar

f agus.

g shlànuidh.

fìreanachadh trid a ghràis-san, gu'm bitheamaid air ar deanamh 'nar n-oighreachaibh a réir dòchais na beatha maireannaich.

8 *Is* fìor an rìdh so, agus is àill leam thu thoirt dearbh-chiuinte air na nithibh sin, chum gu'm biodh iad-san, a chreid ann an Dia, cùramach air toiseach a bhi aca ann an deadh oibribh: oir tha na nithe so maith agus tarbhach do dhaoinibh.

9 Ach seachain ceisdean amaid-each, agus sloinnteachd, agus conspoidean, agus connsachadh mu'n lagh: oir tha iad gun tairbhe agus dìomhain.

10 Duine a ta 'na shaobh-chreid-each^a, an déigh na ceud agus an dara combairle, diùlt:

11 Air do fhìos bhi agad gu bheil a leithid sin do *dhuine* air a chur bun os ceann, agus gu bheil e a'

peacachadh, air dha bhi air fhéin-dhiteadh.

12 'Nuair a chuireas mi Artemas a d' ionnsuidh, no Tichicus, dean dìchioll air teachd a m' ionnsuidh gu Nicopolis: oir is ann an sin a chuir mi romham an geamhradh a chaith-eadh.

13 Thoir Senas am fear-lagha, agus Apollos air an agbaidh san t-slighe gu dùrachdach, chum nach bi ni air bith dh'uireasbhuidh orra.

14 Agus fòghlumadh ar muinntir-ne mar an ceudna deadh oibre a dheanamh gu dùrachdach fa chomh-air glinàthachadh feumail, chum nach bi iad neo-tharbhach.

15 Tha'n droing a ta maille rium uile a' cur fàilte ort. Ouir fàilte orrasan le'n ionmhuinn sinne sa' chreidimh. Gràs maille ribh uile. Amen.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM PHILEMOIN.

CAIB. I.

POL prìosunach Iosa Crìosd, agus Timoteus ar bràthair, chum Philemoin a's ionmhuinn leinn, agus ar comh-shaothraiche,

2 Agus chum Apphia ionmhuinn, agus Archipuis ar comh-shaighdear, agus chum na h-eaglais a ta ann do thigh:

3 Gràs *gu robh* dhuibh, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Crìosd.

4 Bheiream buidheachas do m' Dhia, a' sìr-thoirt luadh' ortsa ann am ùrnuighibh,

5 Air dhomh bhi cluinntinn mu d' ghràdh, agus chreidimh, a tha agad a thaobh an Tighearna Iosa, agus a thaobh nan uile naomh;

6 Chum gu'm bi comh-chomunn do chreidimh éifeachdach ann an aidmheil an uile mhaith, a tha ann-aibh ann an Iosa Crìosd.

7 Oir tha subhachas ro mhòr agus comhfhurtachd againne ann do ghràdhsa, do bhrìgh gu bheil innigh b' nan naomh air faotainn suaimhneis trid-sa, a bhràthair.

8 Uime sin ge d'fheudaibh bhi ro dhàna ann an Crìosd, chum an ni a ta iomchuidh àithneadh dhuitse.

9 Gidheadh is fearr leam air son

gràidh impidh chur ort^d, air bhi dhomh mar Phòl aosda, agus a nis mar an ceudna a'm' phrìosunach air son Iosa Crìosd.

10 Guidheam ort air son mo mhic Onesimuis, a ghin mi ann an geimhlibh:

11 Neach a bha uair-eigin neo-tharbhach dhuitse, ach a nis a tha tarbhach dhuitse agus dhomhsa:

12 Neach a chuir mi air ais: uime sin gabhsa ris mar ri m' innigh féin.

13 Neach bu mhiann leam a chumail maille rium féin, chum gu'n deanadh e frithealadh dhomh ann ad ionadsa, ann an geimhlibh an t-seis-geil.

14 Ach as eugmhais t'inntinnse cha bu toil leam ni sam bith a dheanamh; chum nach biodh do mhaithse mar gu b'ann a dh'aindeoin, ach o d' thoil féin.

15 Oir theagamh gur ann air a shon so a dh'fhàg e thu e rè tamuill, chum gu'm faigheadh tu e gu sìor-ruidh;

16 Cha'n ann a so suas mar sheirbhliseach, ach os ceann seirbhisich, 'na bhràthair gràdhach, gu h-àraid dhomhsa, agus nach mò na

^a eiriceach. ^b cridhe. ^c fois.

^d guidheadh ort. ^e a dheulaicheadh e uait.

sin dhuitse, araon anns an fheòil, agus anns an Tighearn?

17 Uime sin ma mheasas tu mise mar fhear comh-roinne, gabh ris-san mar rium féin.

18 Agus marinn e eucoir ort, no ma dhligheas ea ni sam bith dhùit, cuir sin as mo lethse.

19 Scriobh mise Pòl le m' làimh féin e, agus diolaidh mi e: ge nach abram riut, gu'n dlighear leat thu féin os bàr dhomh.

20 Seadh, a bhràthair, faigheam gaideachas uait san Tighearn: dean suaimhneach mo chridhe san Tigh-earn.

21 Air dhomh bhi earbsach a d'ùmhachd scriobh mi a' tionnsuidh, oir tha fhios agam gu'n dean thusa mar an ceudna ni's mò na a deiream.

22 Ach maille ri so ulluich mar an ceudna fardach fa m' chomhair: oir tha dòchas agam, trid bhur n-ùrn-uirgeansa, gu'n tiubhrar b mi dhuibh.

23 Tha Epaphras mo chomh-phriosunach ann an Iosa Criosd,

24 Marcus, Aristarchus, Demas, Lucas, me chomh-luchd-oibre, a' cur fàilte ort.

25 Gràs ar Tighearna Iosa Criosd gu robh maille ri'r spioradsa. Amen.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN EABHRUIDHEACH.

CAIB. I.

DIA, a labhair o shean e gu minic, agus air iomadh dòigh ris na h-aithrichibh leis na fàidhibh,

2 Labhair e anns na làithibh deireannach so ruinne trid a Mhac, a dh'orduich e 'na oighre air na h-uile nithibh, tre'n do chruthaich e fòs na saoghail.

3 Neach air bhi dha 'na dhealradh a ghloire-san, agus 'na fhìor lomhaigh d a phearsaidh, agus a' cumail suas nan uile nithe le focal a chumhachd, 'nuair a ghlan e ar peacaidhne do thrìd féin, shuidh e air deas làimh na mòrachd anns na h-àrdaibh:

4 Air dha bhi air a dheanamh ni's ro òirdheirce na na h-aingil, mheud gu'n d'fhuair e e mar oighreachd ainm bu ro fhearr na iadsan.

5 Oir cò do na h-aingil ris an dubhairt e uair air bith, Is tu mo Mhacsa, an diugh ghin mi thu? agus a ris, Bithidh mise a'm' Athair dhasan, agus bithidh esan 'na Mhac dhomhsa?

6 Agus a ris, 'nuair a tha e a tabhairt a' cheud-ghin a steach do'n t-saoghal, a deir e, Agus deanadh uile aingil Dé aoradh dha.

7 Agus a thaobh nan aingeal a deir e, Neach a ta deanamh aingle 'nan spioradaibh f, agus a mhinisteir-ean nan lasair theine.

8 Ach ris a Mhac a deir e, Tha do righ-chaithir, a Dhé, gu saoghal nan saoghal; is slat-rioghail ro chothromach slat do rioghachd sa:

9 Ghràdhaich thu fireantachd, agus thug thu fuath do aingidheachd; uime sin dh'ùng Dia, do Dhia-sa, thu le h-oladh aoibhneis os ceann do chompanacha.

10 Agus, Leag thusa, a Thighearn, bunaite na talmhainn air tùs; agus is iad na nèamha oibre do làmh.

11 Teirgidh iadsan, ach mairidh tusa: agus fàsaidh iad uile sean mar eudach;

12 Agus fillidh tu iad mar bhrat, agus caochlaidhear iad: ach is tusa an ti ceudna, agus cha'n fhàilnich do bhliadhnau.

13 Ach cò do na ainglibh ris an dubhairt e uair air bith, Suidh air mo dheas-làimh, gus an cuir mi do naimhde 'nan stòl-chos fuidh d'chos-aibh?

14 Nach spiorada frithealaidh iad uile, air an cur a mach chum frithealaidh dhoibhsan, a bhios 'nan oighreachaibh air slàinte?

CAIB. II.

UIME sin is còir dhuinn an ro thuilleadh aire a thoirt do na nithibh a chuala sinn, air eagal uair sam bith gu'n leigeamaid ruith leo.

2 Oir ma bha am focal a labhradh le h-ainglibh seasmhach, agus gu'n

a ma tha e am fiachaibh.
h-àrdaibh a chaidh seachd.
na h-aingil as a fhuair e.

b deònuichear, tiodhlaicear. c anns na
d dhealbh, riochd. e uiread ni's fearr na
f a theachdoirear. 'nan gaothaibh.

d'fhuair gach uile bhriseadh agus easumhlachd diol-thuarasdal dlìgh-each;

3 Cionnus a théid sinne as, ma ni sinn dimeas air slàinte co mòr, a thòisich an tùs air bhi air a labhairt leis an Tighearn, agus a rinneadh dearbhta dhuinne leosan a chual e;

4 Air bhi do Dhia a' deanamh comh-fhianuis leo, araon le comhar-aibh agus le h-iongantasaibh, agus le feartaibh eagsamhla, agus le tiodhlacaibh an Spioraid naoimh, a réir a thoile féin?

5 Oir cha do chuir e fuaidh cheannsal nan aingeal an saoghail ri teachd, mu'm bheil sinn a labhairt.

6 Ach rinn neach fianuis ann an ionad àraidh, ag ràdh, Ciod e an duine gu'n cuimhnichheadh tu air? no mac an duine gu'm fiosraicheadh tu e?

7 Rinn thu e rè tamuill bhig ni's isle na na h-aingil; chrùn thu e le glòir agus le h-onoir, agus chuir thu e os cean oibre do làmh.

8 Chuir thu na h-uile nithe sìos fuaidh a chosaibh. Oir ann an cur nan uile nithe fuaidhe dha, cha d'fhàg e ni air bith gun chur fuaidhe. Ach a nis cha 'n'eil sin a' faicinn nan uile nithe fathast air an cur fuaidh a cheannsal.

9 Ach chi sinn Iosa, a rinneadh rè ùine bhig ni b'isle na na h-aingil, chum tre ghràs Dé gu'm blaiseadh e bàs air son gach uile dhuine, tre fhulang a' bhàis air a chrùnadh le glòir agus le h-onoir.

10 Oir b'iomchuidh dhasan, air son am bheil na h-uile nithe, agus tre'm bheil na h-uile nithe, ann an tabhairt mhòrain mhac chum glòire, ceannard an slàinte a dheanamh foirfe tre fhulangasaibh.

11 Oir a ta araon an ti a naomhaicheas, agus iadsan a naomhaichear, uile o aon: air an aobhar sin cha nàr leis bràithrean a ghairm diubh,

12 Ag ràdh, Cuiridh mi t-ainm an céill do m' bhràithribh, ann am meadhon na h-eaglais seinnidh mi cliu dhuith.

13 Agus a ris, Cuiridh mi mo dhòchas ann. Agus a ris, Feuch mise, agus a' chlann a thug Dia dhomh.

14 Uime sin, mheud gu bheil aig a' chloinn comh-roinn do fheòil agus do fhuil, ghabh esan mar a ceudna roinn diubh sin: chum tre'n bhàs gu'n claoidheadh e esan, aig am bheil cumhachd a' bhàis, 'se sin, an diabhol;

a iomadh-ghàitheach.

15 Agus gu'n saoradh e iadsan bha trid eagail a' bhàis rè am latha uile fuaidh dhaorsa.

16 Oir gu deimhin cha do ghabh e nàdur nan aingeal air; ach ghabh e sìol Abraham air.

17 Uime sin b'fheumail da anns na h-uile nithibh bhi air a dheanamh cosmhuil r'a bhràithribh; chum gu'm biodh e 'na àrd shagart trècaireach agus dileas ann an nithibh a thaobh Dhè, chum réite dheanamh air son pheacanna an t-sluaigh:

18 Oir a mheud gu'n d'fhuiling e féin, air dha bhi air a bhuaireadh, is comasach e air cabhair a dheanamh orrasan a ta air am buaireadh.

CAIB. III.

UIME sin, a bhràithre naomha, a ta 'nar luchd-comh-pairt do'n ghairm nèamhaidh, thugaibh fainear Iosa Crìosd, abstol agus àrd shagart ar n-aidmheil;

2 A bha dileas dhasan a dh'ord-uich e, amhuil a bha Maois mar an ceudna 'na thighsan uile.

3 Oir mbeasadh gu'm b'fhuil an Tì so glòir bu mhò na Maois, mheud gu bheil tuilleadh urraim aig an neach a thog an tigh, na aig an tigh féin.

4 Oir tha gach uile thigh air a thogail le aon eigin; ach an ti, a thog na h-uile nithe, is e Dia.

5 Agus gu deimhin bha Maois dileas 'na thighsan uile mar sheir-bhiseach, chum fianuis air na nithibh sin, a bha gu bhi air an labhairt an déigh sin;

6 Ach Crìosd mar Mhac os ceann a thighe féin: agus is sinne a thighsan, ma chumas sinn dànachd, agus gairdeachas an dòchais, gu daingean agus a' chrìoch.

7 Uime sin mar a deir an Spiorad naomha, An diugh, ma chluinneas sibh a ghuth,

8 Na cruaidhichibh bhur cridhe: mar anns a' bhrosnachadh, ann an latha a' bhuairidh san fhàsach:

9 Far an do bhuaibh bhur n-aithriche mi, agus a dhearbhadh iad mi, agus a chunnaic iad m'oibre rè dha fhichead bliadhna.

10 Uime sin bha diom orm ris a ghinealach sin, agus thubhairt mi, Tha iad a ghnàth air seacharan 'nan cridhe; agus cha do ghabh iad eolas air mo shlighibhse.

11 Ionnas gu'n d'thug mi mo mhionnann a'm fheirg, Nach d'théid iad a steach do m' shuaimhneas.

12 Thugaibh an aire, a bhràithre,

b cha do ghabh e greim do na h-ainglibh.

air eagal gu'm bi ann an aon neach agaibh droch cridhe mi-chreidimh, anns an Dia bheo a thréigsinn.

13 Ach earaillichibh a chéile gach aon là, am feadh a ghoirear An latha 'n diugh dheth; air eagal gu'n cruaidhichear neach air bith agaibh tre mhealltoireachd a' pheacaidh.

14 Oir rinneadh sinne 'nar luchd-comh-pairt do Chrìosd, ma chumas sinn toiseach ar muinghin gu daingean gus a' chrìoch;

15 Am feadh a deirear, An diugh, ma chluinneas sibh a ghuth, na cruaidhichibh bhur cridhe, mar anns a' bhrosnachadh.

16 Oir air do dhream àraidh cluinntinn, bhrosnaich iad: ach ni'm b'iadsan uile a thainig a mach as an Eiphit le Maois.

17 Ach cò ris a bha diom air rè dhà fhichead bliadhna, *nach ann* rìusan a pheacach, muinntir a thuit an coluinnean anns an fhàsach?

18 Agus cò iad d'an d'thug e a mhionnan nach rachadh iad a steach d'a shuaimhneas, ach dhoibhsan nach do chreid b'?

19 Mar so chi sinn nach b'urrainn iad dol a steach air son mi-chreidimh.

CAIB. IV.

UIME sin biodh faitheas e oirnn, air eagal air bhi do gkealladh dol a steach d'a shuaimhneas air fhàgail *againn*, gu'n d'thigeadh aon neach agaibh d'a dhéidh-làimh air.

2 Oir shearmonaicheadh an soisgeal duinne, amhuil a *rinneadh* dhoibhsan: ach cha robh tairbhe dhoibh anns an fhocal, a chaidh shearmonachadh, do bhrìgh nach robh e air a mheasgadh le creidimh anns an droing a chual e.

3 Oir tha sinne a chreid a' dol a steach do shuaimhneas, amhuil a thubhairt e, Mar a thug mi mo mhionnan a'm' fheirg, Nach d'théid iad a steach do m' shuaimhneas: ge do bha na h-oibre crìochnaichte o thoiseach an t-saoghail.

4 Oir labhair e ann an ionad àraidh mu'n t-seachdamh là air an dòigh so, Agus ghabh Dia fois air an t-seachdamh là o oibribh uile.

5 Agus anns an ionad so a ris, Ni'n d'théid iad a steach do m' shuaimhneas.

6 Do bhrìgh uime sin gu'n tuigear uaith so gu'n d'théid dream àraidh a steach ann, agus nach deachaidh an dream d'an do shearmonaicheadh e air tùs, a steach air son am mi-chreidimh;

7 A ris, tha e suidheachadh là àraidh, ag ràdh ann an Daibhidh, An diugh, an déigh aimsir co fhada; mar a deirear, An diugh, ma chluinneas sibh a ghuth, na cruaidhichibh bhur cridhe.

8 Oir nam biodh Iosuae air toirt suaimhneis dhoibh, cha labhradh e an déigh sin mu là eile.

9 Uime sin dh'fhàgadh fois *fa chomhair* sluaigh Dé.

10 Oir an ti a chaidh steach d'a shuaimhneas-san, ghabh esan tàmh o oibribhsan, amhuil a *ghabh* Dia o oibribh féin.

11 Deanamaid dichioll uime sin air dol a steach do'n t-suaimhneas sin, air eagal gu'n tuit aon neach a réir eisempleir cheudna a' mhi-chreidimh f.

12 Oir *tha* focal Dé beo agus cumhachdach, agus ni's géire na claidheamh dà-fhaobhair air bith, a' ruigheachd eadhon chum eadar-sgaraidh an anama agus an spioraid, agus nan alt agus nan smear, agus a' toirt breth air smuaintibh agus rùnaibh e a' chridhe.

13 Agus cha 'n'eil creutair sam bith nach 'eil follaiseach 'na làthair-san: ach a *ta* na h-uile nithe lomochoch, agus fosgailte do shùilb an ti, d'am feum sinn cunntas a thabhairt.

14 Do bhrìgh uime sin gu bheil againn àrd shagart mòr, a chaidh a steach do na nèambaibh, Iosa Mac Dhé, cumamaid gu daingean *ar* n-aidmheil.

15 Oir cha 'n'eil àrd shagart againn nach 'eil comasach air comh-fhulangas abhaiger 'arn-anmhuinneachdaibh; ach a bhuaireadh sna h-uile nithibh air an dòigh cheudna ruinne, *ach* as eugmhais peacaidh.

16 Thigearmaid uime sin le dànachd gu rìgh-chaithir nan gràs, chum gu faigh sinn tròcair, agus gu'n amais sinn air gràs chum cabhair ann an àm feuma.

CAIB. V.

OIR tha gach uile àrd shagart, air a thoirt o mheasg dhaoine, air orduchadh air son dhaoine ann an nithibh a thaobh Dhé, chum gu'n toir e suas araon tiodhlacan agus iobairtean air son pheacanna:

2 Neach a ta comasach air truas a ghabhail ris an droing a ta aineolach, agus air seacharan; do bhrìgh gu bheil e féin mar an ceudna air a chuartaichadh le h-anmhuinneachd:

e Iosa.

f easumhlachda.

g breithneachaibh.

h ris am bheil

ar gnothuchne. i gu'm faigh sinn.

a fhois.

b a bha easumhal.

c eagal.

d dhinn.

3 Agus air a shon so, is còir dha ìobradh air son peacaidh, mar as leth an t-sluaigh, is amhuil sin as a leth féin mar an ceudna.

4 Agus cha ghabh aon duine an onoir so dha féin, ach an ti a ta air a ghairm o Dhia, mar bha Aaron :

5 Is amhuil sin, cha do ghlòraich Crìosd e féin, gu bhi air a dheanamh 'na àrd shagart; ach an ti a thubhairt ris, Is tu mo Mhac, an diugh ghin mi thu.

6 A réir mar a deir e mar an ceudna ann an *ionad* eile, *Is sagart thu* gu sìorruidh a réir orduigh^a Melchisedeic.

7 Neach ann an làithibh fheòla, an déigh dha ùrnuighean agus ath-chuingean, maille ri h-àrd èighich agus deuraibh, dh'ìobradh suas do'n ti a bhà comasach air a shaoradh o'n bhàs, agus dh'éisdeadh ris thaobh an ni romh an robh eagal air b.

8 Ge bu Mhac e, dh'fhoghlaim e ùmhachd o na nithibh a dh'fhuiling e :

9 Agus air dha bhi air a dheanamh foirfe, rinneadh e 'na ùghdar slàinte sìorruidh dhoibhsan uile, a bhios ùmhal dha;

10 Air a ghairm le Dia 'na àrd shagart, a réir orduigh Mhelchisedeic.

11 Mu'm bheil mòran againn r'a labhairt, agus cruaidh r'am mìneachadh; do bhrìgh gu bheil sibh mall 'nar n-éisdeachd.

12 Oir ge d' bu chòir dhuibh a réir na h-aimsir bhi 'nar luchd-teagaisg, tha feum agaibh gu'n teagaisgeadh neach dhuibh a ris ciod iad ceud-thoiseacha bhriathar^c Dhé; agus tha sibh air teachd chum na h-inbhe sin, gur mò a ta bannne dh'uireasbhuidh oirbh, na biadh làidir.

13 Oir gach neach a ta gnàthachadh bannne, tha e neo-theòmadh^d air focal na fireantachd: oir is naoidhean e.

14 Ach is ann do dhaoibh foirfe a bhuineas biadh làidir, aig am bheil an ceudfaidh, tre ghnàthachadh fada, air an cleachdadh ri eadar-dhealachadh chur eadar maith agus olc.

CAIB. VI.

UIME sin air fàgail duinn ceud-thoiseacha teagaisg Chrìosd, rachamaid air ar n-aghaidh chum foirfeachd; gun bhi ris a' suidheachadh bunaite aithreachais o oibribh marbha, agus creidimh thaobh Dhé,

2 *Bunaite* teagaisg nam baisde agus leagaidh nan làmh, agus aiseirigh nam marbh, agus breitheanais shìorruidh.

3 Agus ni sinn so, ma cheadaicheas Dia.

4 Oir is eucomasach an droing sin, a chaidh aon uair a shoillseachadh, agus a bhlais an tiodhlac nèamhaidh, agus a rinneadh 'nan luchd-comhairt do'n Spiorad naomh,

5 Agus a bhlais deadh fhocal Dé, agus cumhachdan an t-saoghail ri teachd e,

6 Agus a thuit air falbh, ath-nuadhachadh chum aithreachais: do bhrìgh gu bheil iad a' ceusadh Mhic Dhé a ris dhoibh féin, agus 'ga chur gu nàire fhollaisich f.

7 Oir an talamh a dh'òlas a steach an t-uisge, a tha teachd gu minic air, agus a bheir uaith luibheanna iomchuidh do'n droing leis an saothraichear e, gheibh e beannachadh o Dhia:

8 Ach an talamh sin a bheir uaith droighionn agus drisean, tha e air a chur air cùl, agus fagus do mhallachadh; d'an deireadh bhi air a losgadh.

9 Ach is dearbh leinn nithe a's fearr mu'r timchiollsa, a mhuinntir ionmhuinn, agus nithe a tha dlùth do slàinte, ge do tha sinn a' labhairt mar so.

10 Oir cha 'n'eil Diam-chothromach, gu'n di-chuimhnichheadh e obair agus saothair bhur gràidh, a nochd sibh a thaobh ainmesan, am feadh gu'n d'rinn sibh frithealadh do na naomhaibh, agus gu bheil sibh a' frithealadh.

11 Agus is miann leinne gu'n dean gach aon agaibh an dùrachd ceudna a nochdadh, chum làn-dearbhaidh an dòchais gu a' chrìoch:

12 Chum nach bi sibh leasg, ach 'nar luchd-leanmhuinn orrasan, a tha tre chreidimh agus fhoighidín a' sealbhadh nan geallanna.

13 Oir an uair a thug Dia gealladh do Abraham, do bhrìgh nach feudadh e mionnan a thoirt air neach bu mhò, thug e mionnan air féin.

14 Ag ràdh, Gu sìrinneach, beannuichidh mi gu mòr thu, agus ni mi ro lìonmhor thu.

15 Agus mar sin an déigh dhasan feitheamh gu foigaidneach, fhuair e sealbh air a' ghealladh.

16 Oir gu deimhin bheir daoine

e na linn ri teachd.

^a coslais. ^b thugadh fuasgladh

dha o eagal.

^c oracla.

^d neo-tùlmhar.

^f a' deanamh ball-magaidh dheth.

^g a' beannachadh beannuichidh mi thu.

mionnan air an neach a's mò : agus dhoibhsan is crìoch air gach uile chonnsachadh mionnan chum daingneachaidh.

17 Uime sin air bhi do Dhia toileach air neo-chaochluidheachd a chomhairle fheuchainn ni's pailte do oighreachaibh a' ghealladh, dhearbhadh e le mionnaibh e :

18 Chum tre dhà ni neo-chaochluidheach, anns an robh e eucomasach gu'n deanadh Dia breug, gu'm biodh againne comhfhurtachd làidir, a theich chum dèidin gu greim a dheanamh air an dòchas a chuireadh romhainn :

19 Ni a tha againn mar acair an anama, araon cinnteach agus daingean, agus a theid a steach do'n ionad sin, a ta'n taobh stigh do'n bhrat-roinn,

20 Far an deachaidh an roimh-ruith-fhear a steach air ar soinne, eadhon Iosa, a rinneadh 'na àrd-shagart gu sìorruidh a réir orduigh Mhelchisedeic.

CAIB. VII.

OIR b'e am Melchisedeic so rìgh Shaleim, sagart an Dé a's ro àirde, neach a choinnich Abraham a' pilltinn o àr^a nan rìgh, agus a bheannuich e ;

2 D'an d'thug Abraham eadhon deachamh do'n uile : neach a's e air tùs, air na eadar-theangachadh, rìgh na fireantachd, agus 'na dhéigh sin mar an ceudna, rìgh Shaleim, 'se sin, rìgh na sìth ;

3 Gun athair, gun mhàthair, gun sinnsireachd, gun toiseach làithean, gun deireadh beatha aige ; ach air a dheanamh cosmhuil ri Mac Dhé, tha e fantuinn 'na shagart gu sìorruidh b.

4 A nis thugaibh an aire cia mòr an duine so, d'an d'thug eadhon am prìomh-athair e Abraham an deachamh do'n chreic.

5 Agus gu deimhin iadsan do chloinn Lebhi, a tha faotainn na sagartachd, tha àithne aca deachamh a thogail o'n t-sluagh a réir an lagha, sin r'a ràdh, o'm bràithribh fèin, ge do thainig iad a mach a leasraidh Abraham :

6 Ach an ti nach 'eil air a shloinneadh uatha-san, fhuair e deachamh o Abraham, agus bheannuich se esan aig an robh na geallanna.

7 Agus gun agadh sam bith, beaunnuichear an ti a's lugha leis an ti a's fearr.

8 Agus an so tha daoine a gheibh bàs a' faotainn deachamh : ach an

sin an ti aig am bheil fianuis gu bheil e beo.

9 Agus mar a dh'fheudas mi ràdh, fhuaradh ann an Abraham deachamh o Lebhi fèin, a thogas an deachamh :

10 Oir bha e fathast ann an leasraidh athar, an uair a choinnich Melchisedeic e.

11 A nis nan d'thigeadh foirfeachd tre shagartachd nan Lebhitheach (oir is ann r'a linn a thugadh an lagh do'n t-sluagh) ciod am feum a bha air sagart eile éirigh a réir orduigh Mhelchisedeic, agus nach biodh e air a ghairm a réir orduigh Araoin ?

12 Oir air do'n t-sagartachd bhi air a h-atharrachadh, is éigin an lagh bhi air atharrachadh mar an ceudna.

13 Oir an ti air an labhrar na nithe sin, buinidh e do thréibh eile, do nach d'rinn aon neach frithealadh aig an altair.

14 Oir is soilleir gur ann o Iuda dh'éirich ar Tighearn, treubh air nach do labhair Maois ni air bith thaobh sagartachd.

15 Agus tha e fathast ni's ro-shoilleire, am feadh gu'n d'éirich sagart eile a réir coslas Mhelchisedeic,

16 A' rinneadh 'na shagart, cha'n ann a réir lagha àithne fhéidmhoir, ach a réir cumhachd beatha gun chrìoch.

17 Oir tha e deanamh fianuis, Gur sagart thu gach linn a réir orduigh Mhelchisedeic.

18 Oir gu deimhin tha an àithne roimhe air a cur air cùl, air son i bhi anmhunn agus neo-tharbhach.

19 Oir cha d'rinn an lagh ni sam bith foirfe, ach rinn toirt a steach dòchais a's fearr e ; tre'm bheil sinn a' teachd am fagus do Dhia.

20 Agus a mheud nach d'rinneadh sagart deth gun mhionnaibh,

21 (Oir rinneadh sagarta dhiubhsan as eugmhais mhionnan : ach dhethsan le mionnaibh, tre'n ti a thubhairt ris, Mhionnaich an Tighearn, agus cha ghabh e aithreachas, Is sagart thu gu sìorruidh, a réir orduigh Mhelchisedeic.)

22 Is co mòr as sin a rinneadh Iosa 'na urras air coimh-cheangal a's fearr.

23 Agus bha gu deimhin mòran diubhsan 'nan sagartaibh, do bhrìgh gu'n do bhacadh dhoibh leis a' bhàs bhi mairtheann.

24 Ach an duine so, do bhrìgh gu mair e gu sìorruidh, tha sagartachd neo-chaochluidheach aige.

25 Air an aobhar sin tha e mar an

a mharbhadh.
rè a bheatha.

b a ghnàth,
c àrd-athair.

d tiomnadh.

ceudna comasach air an droing a thig a dh'ionnsuidh Dhé tridsan a shlàn-uchadh gu h-ìomlan^a, do bhrìgh gu bheil e beo gu sìorruidh gu eadar-ghuidhe dheanamh air an son.

26 Oir bha shamhuil sin do àrd shagart iomchuidh dhuinne, a bha naomha, neo-lochdach, neo-thruaillidh, air a dhealachadh^b o pheacach-aibh, agus a rinneadh ni's àirde nà na nèamha;

27 Nach feum gach là mar na h-àrd shagairt ud ìobairtean thoirt suas, air tùs air son a pheacanna féin, agus an déigh sia air son pheacanna an t-sluaigh: oir rinn e so aon uair, san àm a thug se e féin mar ìobairt.

28 Oir tha an lagha' deanamh àrd shagarta do dhaoineibh aig am bheil annhuinneachd; ach focal nam mionnan a bha an déigh an lagha, a' deanamh àrd shagairt do'n Mhac, a tha air a dheanamh iomlan e gu sìorruidh.

CAIB. VIII.

ANIS is e so suim nan nithe a labhair sinn: Tha shamhuil sin do àrd shagart againn, a tha air suidhe air deis rìgh-chaitheach na mòrachd anns na nèamhaibh;

2 Ministear nan ìonad naomh, agus an fhìor phailluin, a shuidhich an Tighearn, agus cha bu duine.

3 Oir tha gach uile àrd shagart air orduchadh chum tìodhlacan agus ìobairtean a thabhairt suas: uime sin b'èigin gu'm biodh aig an duine so mar an ceudna ni-eigin r'a thabhairt suas.

4 Oir nam biodh e air thalamh, cha bhiodh e 'na shagart, do bhrìgh gu bheil sagairt ann a tha tabhairt suas thiodhlac a réir an lagha:

5 Muinntir a tha deanamh seirbhis le samhlachas agus sgàile nan nithe nèamhaidh, a réir mar a dh'orduicheadh do Mhaois le Dia 'nuair a bha e air tì am pàillion a chur suas. Oir feuch (a deir e) gu'n dean thu na h-uile nithe réir an t-saimpleir a nochdadh dhuist san t-sliabh.

6 Ach a nis fhuaire a ministreil-eachd a's ro-fhearr, a mheud gu bheil e mar an ceudna 'na eadar-mheadhonair air coimh-cheangal a's fearr, a chaidh dhaingneachadh air geallaibh a's fearr.

7 Oir nam biodh an ceud choimh-cheangal sin gun uireasbhuidh^d;

^a gus a' chuid a's faide, gu sìorruidh.

^b air a sgaradh.

^c air a choisrigeadh.

^d lochd, chron.

cha'n iarrtadh àit do'n dara coimh-cheangal.

8 Oir a' faotainn croin doibh, a deir e, Feuch thig na làithean, (a deir an Tighearn,) anns an dean mi coimh-cheangal nuadh ri tigh Israeil, agus ri tigh Iuda:

9 Cha'n ann a réir a' choimh-cheangail a rinn mi r'an aithrichibh, anns aulà a rug mi air làimh orra chum an treòrachadh a mach a talamh na h-Eiphit; do bhrìgh nach d'fhan iad ann am choimh-cheangal, agus chuir mise suarach iadsan, a deir an Tighearn.

10 Oir is e so an coimh-cheangal a ni mi ri tigh Israeil an déigh nan là ud, a deir an Tighearn; Cuiridh mi mo reachda 'nan inntinn, agus scriobhaidh mi iad air an cridhibh: agus bithidh mi a'm' Dhia dhoibh agus bithidh iadsan 'nan sluagh dhomhsa.

11 Agus cha teagaisg iad gach aon a choimhearsnach, agus gach aon a bhràthair, ag ràdh, Gabh eòlas air an Tighearn: oir bithidh eòlas aca uile orm, o'n neach a's lugha gus an neach a's mò dhiubh.

12 Oir bithidh mise tròcaireach d'an euccartaibh, agus am peacanna agus an aingidheachd cha chuimhnich mi ni's mò.

13 Am feadh a deir e, Coimh-cheangal nuadh, rinne'n ceud choimh-cheangal sean. A nis an ni a ta aosda agus air fàs sean, tha e fagus do dhol as an t-sealladh.

CAIB. IX.

BHA ma seadh gu dearbh aig a' cheud pàillion orduighean e a thaobh seirbhis Dé, agus naomh-ionad saoghalta.

2 Oir dheasaicheadh an ceud pàillion, anns an robh an coinnleir, agus am bord, agus aran na fianuis ris an abrar an t-ionad naomha.

3 Agus an taobh a stigh do'n dara roinn-bhrat, am pàillion d'an goirear an t-ionad a's ro naomha:

4 Anns an robh an tùiseir òir, agus àire a' choimh-cheangail air a comhdachadh f'mu'n cuairt le h-òr, anns an robh a' phoit òir anns an robh am mana, agus slat Aaroin a bha fuidh bhlàth, agus clàir a' choimh-cheangail;

5 Agus os a ceann, cheruban na glòire, a' cur sgàile air caithir na tròcair; mu nach urradh sinn a nis labhairt fa leth.

6 A nis an uair a bha na nithe so air an cur an orduigh mar so, chaidh na sagairt a ghnàth a steach do'n

^e reachdan.

^f folach.

cheud phàillion, a' coimhlionadh seirbhis *Dé*:

7 Ach do'n dara phàillion *chaidh* an t-àrd shagart 'na aonair a *steach* aon uair sa' bhliadhna, cha b'ann as eugmhais fola, a thug e suas air a shon féin, agus *air son* seacharain an t-sluaigh.

8 Air bhi do'n Spiorad naomh a' nochdadh so, nach robh fathast an t-slighe chum an ionaid bu ro-naomha air a foillseachadh, am feadh a bha an ceud phàillion fathast 'na sheasamh:

9 Ni a bha 'na shamhladh do'n aimsir a ta làthair, anns an robh ar-aon tiodhlacan agus iobairtean air an toirt suas, nach robh comasach air an ti a bha deanamh na seirbhis sin a dheanamh coimhlionta, thaobh a choguis,

10 An t-seirbhis a bha mhàin ann am biadhaibh agus ann an deoch-aibh, agus ann an iomadh gnè ionnlaid, agus deas-ghnàthachaibh a thaobh na scòla a chuireadh mar uallaich orra gu àm an leasachaidh.

11 Ach air teachd do Chriosd 'na àrd shagart nan nithe maithe, a bha ri teachd, tre phàillion bu mhò agus bu dìongmhalta, nach d'rinneadh le làmh-aibh, sin r'a ràdh, nach robh do'n togail so;

12 Agus cha b'anntre fhuil ghabhar agus laogh, ach tre fhuil féin a chaidh e *steach* aon uair do'n ionad naomha, air dha saorsa shiorruidh fhaotainn *dhuinne*.

13 Oir ma ni fuil tharbh, agus ghabhar, agus luathre aighe air a crathadh air an droing a bha neo-ghlan, an naomhachadh chum glan-aidh na feòla;

14 Cia mòr is mò ni fuil Chriosd, a thug e féin suas tre'n Spioraid shiorruidh a gun lochd do Dhia, bhuir coguis-se ghlanadh o oibribh marbha chum seirbhis a dheanamh do'n Dia bheo?

15 Agus air a shon so is esan eadar-mheadhonair an tiomnaidh nuaidh b, ionnas tre fhulangas a' bhàis, chum saorsa^c nan euceart a bha fuidh'n cheud thiomnadh a chosnadh, gu'm faigheadh iadsan a ta air an gairm gealladh na h-oigh-reachd shiorruidh.

16 Oir far am bheil tiomnadh, is éigin bàs an tiomnaidh-fhir a bhi ann mar an ceudna.

17 Oir a ta tiomnadh daingean an déigh bàis dhaoine: ach cha 'n'eil

brigh sam bith ann am feadh 's a ta'n tiomnaidh-fhear beo.

18 A réir sin, ni mò bha'n ceud thiomnadh air a choisreagadh^d as eugmhais fola.

19 Oir an uair a labhradh gach uile àithne réir an lagha ris an t-sluaigh uile le Maois, air da fuil laogh agus ghabhar a ghabhail, maille ri h-uisge, agus oluinn scarlaide, agus hisop, chrath e iad araon air an leabhar agus air an t-sluaigh uile,

20 Ag ràdh, 'Si so fuil an tiomnaidh f, a dh'àithn Dia dhuibh.

21 Os-bàrr, chrath e mar an ceudna an fhuil air a' phàillion, agus air soithichibh na naomh-sheirbhis uile.

22 Agus is beag nach 'eil na h-uile nithe air an glanadh le fuil a réir an lagha; agus as eugmhais dèrtaidh fola cha 'n'eil maitheanas r'a fhaotainn.

23 B'fheumail uime sin gu'm biodh samhlaidh nan nithe a ta sna nàmh-aibh air an glanadh leo so; ach na nithe nàmhaidh féin le iob-airtibh a b'fhearr na iad so:

24 Oir cha deachaidh Criosd a *steach* do na h-ionadaibh naomha làmh-dheanta, nithe a's iad samh-lachais nam fìor ionad; ach do nàmh féin, chum a nis e féin a' nochdadh ann am fianuis Dé air ar soinne:

25 No fòs chum e féin iobradh gu minic, mar a théid an t-àrd shagart gach bliadhna *steach* do'n ionad naomha, le fuil nach leis féin.

26 (Oir mar sin b'fheumail e dh'fhulang gu minic o thoiseach an t-saoghail;) ach a nis dh'fhoillsich-eadh e aon uair ann an deireadh an t-saoghail, chum peacadh a chur air cùl trid e féin iobradh.

27 Agus amhuil a ta e air orduchadh do dhaoineibh bàs fhaotainn aon uair, ach 'na dhéigh so breitheanas:

28 Mar sin thugadh Criosd suas aon uair a thoirt air falbh peacaidh mhòrain, ach an dara uair as eugmhais peacaidh foillsich e dhoibh-san aig am bheil sùil ris, chum slàinte.

CAIB. X.

UIME sin air bhi aig an lagh sgàile nithe maithe ri teachd, agus cha'n e fìor-dhealbh nan nithe féin, ni'n comasach dha an droing a thig d'a ionnsuidh a choidich a dheanamh coimhlionta, leis na h-iob-airtibh sin, a bha iad a' toirt suas o bhliadhna gu bliadhna a ghnàth.

2 Oir an sin nach sguireadh iad do bhi 'gan toirt suas^g do bhrigh

a tre'n spiorad naomh.

b a' choimh-cheangail nuaidh.

c fuaiglaidh. d air a dhaingneachadh.

e corcuir. f a' choimh-cheangail. g nan linn.

nach biodh aig luchd-deanamh na naomh-sheirbhis tuilleadh coguis air bith peacaidh, air dhoibh bhi aon uair air an glanadh.

3 Ach anns na *h-lobairtibh* sin *nithear* ath-chuimhneachadh air na peacaibh gach bliadhna.

4 Oir cha 'n'eil e'n comas gu tugadh fuil tharbh agus ghabhar peacanna air falbh.

5 Uime sin ag teachd dha do'n t-saoghal, a deire, lobairt agus tabhartas ni'm b'ail leat, ach dh'ulluich thu corp dhomhsa:

6 Ann an lobairtibh loisgte, agus ann an lobairtibh air son peacaidh cha robh tlachd agad:

7 An sin thubhairt mise, Feuch, tha mi a' teachd (ann an rola an leabhair tha sùd scriobhta orm) chum do thoilse a dheanamh, O Dhé.

8 Air dha a ràdh roimhe sin, Iobairt, agus tabhartas, agus lobairte-loisgte, agus lobairt air son peacaidh ni'm b'ail leat, agus ni robh do thlachd anna, (a tha air an toirt suas a réir an lagha.)

9 An sin thubhairt e, Feuch, ataim a' teachd a dheanamh do thoilse, O Dhé. Tha e cur air cùl a'cheud ni, chum gu'n daingnich e an dara ni.

10 Leis an toil so tha sinne air ar naomhachadh, trid toirt suas cuirp Iosa Criosd aon uair.

11 Agus tha gach uile shagart a' seasamh gach là, a' frithealadh agus a' toirt suas nan lobairt cheudna gu minic, nithe do nach 'eil e'n comas a chòidhch peacanna thoirt air falbh:

12 Ach an duine so, an déigh dha aon lobairt a thoirt suas air son peacaidh, shuidh e a chòidhch tuilleadh air deas làimh Dhé;

13 A' feitheamh o sin suas gus an cuirear a naimhde 'nan stòl-chos fuidh chosaibh.

14 Oir le aon lobairt rinn e chòidhch foirfe iadsan a ta air an naomhachadh.

15 Agus tha an Spiorad naomh mar an ceudna a' deanamh fianuis duinne air na *nithibh* so: oir an déigh dha ràdh roimhe,

16 Is e so an coimh-cheangal a ni mi riu 'n déigh nan là ud, deir an Tighearn, Cuiridh mi mo reachdan 'nan cridhe, agus scriobhaidh mi iad air an inntinn:

17 [A deir e] agus am peacanna agus an eucearta cha chuimhnich mi ni's mò.

18 A nis, far am bheil maitheanas nan nithe so, cha 'n'eil tabhartas a air son peacaidh ann ni's mò.

19 Uime sin, a bhràithre, do bhrìgh gu bheil dànachd againn chum dol a steach do'n ionad a's naomha tre fhuil Iosa,

20 Air slighe nuaidh agus bheo a choisrig e dhuinne, tre'n roinn-bhrat, sin r'a ràdh, tre f'heòil féin.

21 Agus do bhrìgh gu bheil againn àrd shagart os ceann tighe Dhé,

22 Thigeamaid am fagus le cridhe fìor, ann an làn dearbh-beachd a' chreidimh, le'r cridheachaibh air an crath-ghlanadh o dhroch coguis, agus le'r cuirp air an nigheadh le h-uisge glan.

23 Cumamaid gu daingean aidmheil ar dòchais gun chlaonadh, (oir is fìrinneach an ti a gheall.)

24 Agus thugamaid an aire d'a chéile chum ar brosnachadh gu gràdh, agus deagh oibribh:

25 Gun bhi leigeadh dhinn sinn féin a chruinneachadh an ceann a chéile, mar is gnàth le dream àraidh, ach a' comhairleachadh *chéile*: agus gu ma mòid *a ni sinn* so, gu bheil sibh a' faicinn an là a' tarruing am fagus.

26 Oir ma pheacaicheas sinn d'ar toil féin an déigh dhuinn eòlas na fìrinn fhaotainn, cha'n fhàgar tuilleadh dhuinn lobairt air son peacaidh,

27 Ach dùil eagalach ri breitheanas, agus fearg theinnteach, a sgriosas na h-eascairdean.

28 An ti a rinn tàir air lagh Mhaois, bhàsaich e gun tròcair, fuidh dhithis no thriuir a dh'fhianuisibh:

29 Cia mòr is measa na sin am peanas a shaoileas sibh air am measar esan toillteanach, a shaltair fuidh chosaibh Mac Dhé, agus a mheas mar ni mi-naomha fuil a' choimh-cheangail, leis an do naomhaicheadh e, agus a rinn tarcuis air Spiorad nan gràs?

30 Oir is aithne dhuinn an ti a thubhairt, *Is leamsa an dìoghaltas*, agus bheir mi dìoladh uam, deir an Tighearn: agus a ris, Bheir an Tighearn breth air a shluagh.

31 Is ni eagalach tuiteam ann an làmhaibh an Dé bheo.

32 Ach biodh ath-chuimhne agaibh air na làithibh a chaidh seachad, anns an d'fhuiling sibh, an déigh dhuibh bhi air bhur soilleseachadh, gleachda mòr fulangais^b;

33 Ann an cuid am feadh a rinn-eadh sibh 'nar ball-amhàire^c, araon tre mhaslaibh agus thrioblaidibh; agus ann an cuid, am feadh a rinn-

^b cath mòr àmhghara.

^c ball-àbhacais.

eadh sibh 'nar companaich dhoibh-san ris an do bhuineadh mar sin.

34 Oir bha comh-fhulangas ag-aibh riamsa ann am gheimhlibh, agus ghabh sibh le luathghair rìcreachadh bhuir maoin, air dhuibh fios a bhi agaibh annaibh féin gu bheil agaibh air nêamh maoin a's fearr, agus a ta maireannach.

35 Uime sin na tilgibh uaibh bhuir muinghin, aig am bheil mòr dhiol-thuarasdal.

36 Oir a ta feum agaibh air fòigh-idin; chum an déigh dhuibh toil Dé a dheanamh, gu'm faigh sibh an gealladh.

37 Oir fathast sealan beag, agus an ti a ta ri teachd thig e, agus cha dean e moille.

38 A nis bithidh am firean beo tre chreidimh: ach ma philleas e air ais, cha bhi aig m'anamsa tlachd ann.

39 Ach cha 'n'eil sinne do'n dream sin a philleas air an ais chum sgrios; ach do'n dream a chreideas, chum slànuchaidh an anama.

CAIB. XI.

ANIS is e creidimh brìgh nan nithe ri'm bheildòchas, dearbhadh nan nithe nach faicear.

2 Oir is ann trid so a fhuair na sinnsir deadh theisteachas.

3 Tre chreidimh tha sinn a' tuigsinn gu'n do chruthaicheadh na saoghail tre fhocal Dé, air chor as nach d'rinneadh na nithe a chithear do nithibh a bha r'am faicinn.

4 Tre chreidimh thug Abel suas do Dhia lobairt ni b'fhear na Cain, trid an d'thugadh teisteachas dha gu'n robh e 'na fhìrean, air bhi do Dhia a' deanamh fianuis d'a thìodhlacaibh: agus tre sin, air dha bhi marbh, tha e fathast a' labhairt.

5 Tre chreidimh dh'atharraich eadh Enoch chum nach faiceadh e bàs; agus cha d'fhuaradh e, do bhrìgh gu'n d'atharraich Dia e: oir roimh atharrachadh thugadh fianuis da, Gu'n do thaitinn e ri Dia.

6 Ach as eugmhais creidimh cha 'n'eil e'n comas a thoileachadh: oir is éigin do'n ti a thig a dh'ionnsuidh Dhé a chreidsinn gu bheil e ann, agus gur neach e a bheir duais do'n droing a dh'iarraas gu dìchiollach.

7 Tre chreidimh air do Noe rabhadh fhaotainn o Dhia mu thìomchioll nithe, nach robh idir r'am faicinn, agus eagal a ghabhail, dh'ulluich e àire chum tearnaidh a theaghaich; tre'n do dhìt e an saoghal, agus rinneadh e 'na oighre air an fhìreantachd a ta thaobh creidimh.

8 Tre chreidimh, 'nuair a ghairm-

eadh Abraham gu dol a mach do ionad a bha e gus fhaotainn an déigh sin mar oighreachd, fhreagair e; agus dh'imich e mach gun fhios a bhi aige c'ait an robh e dol.

9 Tre chreidimh bha e air chuairt ann an tìr a' gheallaidh, mar ann an tìr choimhich, a' gabhail còmhnuidh ann am pàilliunaibh maille ri h-Isaac agus Iacob, comh-oighreachan a' gheallaidh cheudna.

10 Oir bha sùil aige ri baile le bunaitibh, air am bheil Dia 'na fhear-dealbhaidh agus 'na fhear-togail.

11 Tre chreidimh mar an ceudna fhuair Sara féin neart gu sliochd a ghabhail 'na broinn, agus rug i leanabh an déigh dh'i dol thar aois cloinne, do bhrìgh gu'n do mheas i gu'n robh esan fìrinneach, a thug an gealladh.

12 Uime sin ghineadh o aon a mhàin, agus esan ionann agus marbh, sliochd mar reulta nêimhe thaobh lionmhoireachd, agus mar a' ghaineamh air tràigh na fairge do-àireamh.

13 Fhuair iad so uile bàs ann an creidimh, gun na geallanna^a fhaotainn, ach air dhoibh am faicinn fad lèimh, (agus an creidsinn,) ghabh iad ri, agus dh'aidich iad gu'm bu choigrich agus luchd-cuairt air an talamh iad féin.

14 Oir an droing a deir na nithe sin, tha iad a' nochdadh gu soilleir gu bheil iad ag iarraidh dùthcha.

15 Agus gu fìrinneach nam biodh iad cuimhneachail air an dùthaich sin, as an d'thainig iad a mach, dh'fheudadh iad am iomchuidh fhaghail air pilleadh:

16 Ach a nis tha déidh aca air dùthaich a's fearr, eadhon dùthaich nêamhaidh: uime sin cha nàr le Dia, gu'n goirear an Dia-san dheth: oir dh'ulluich e dhoibh baile.

17 Tre chreidimh dh'lobair Abraham, air dha bhi air a dhearbhadh, a mhac Isaac; agus thug an ti a fhuair na geallanna suas aonghin mhic:

18 Ris an dubhradh^b, Ann an Isaac goirear do shliochd:

19 A' breithneachadh^c gu'm bu chomasach Dia air a thogail eadhon o na marbhaibh; o'n d'fhuair se e eadhon ann an eosamhlachd.

20 Tre chreidimh bheannuich Isaac Iacob agus Esau mu thìomchioll nithe, a bha ri teachd.

21 Tre chreidimh bheannuich Iacob, ag faghail bàis da, dithis mhac

^a na nithe a ghealladh.

^b Mu'n dubhradh.

^c a' reusonachadh, a' mèirs.

Ioseiph; agus rinn e aoradh, a' leigeadh a chudthrom air bàrr a bhataidh.

22 Tre chreidimh rinn Ioseph, ri àm faghail a' bhàis da, iomradh air dol a mach chloinn Israeil; agus thug e àithne mu thimchioll a ehnàmh.

23 Tre chreidimh an uair a rugadh Maois, dh'fholaicheadh e trì mìosan le phàrantaibh, do bhrìgh gu'm fac iad gu'm bu leanabh tlachdmhor e; agus cha robh eagal orra roimh àithne an rìgh.

24 Tre chreidimh air teachd gu h-aois do Mhaois, dhiùlt e bhi air a ghairm 'na mhac do nighinn Pharaoh;

25 A' ròghnachadh àmhghar fhulang maraon ri sluagh Dhé, roimh sholas a' pheacaidh a mhealtuinn rè seal;

26 A' meas gu'm bu mhò an saibheas masladh Chrìosd na ionmhuis na h-Eiphit: oir bha sùil aige ris an luach-saoithreach^a.

27 Tre chreidimh thréig e'n Eiphit, gun eagal a bhi air roimh chorrui-ch an rìgh: oir bha e làidir 'na inntinn mar neach a bha faicinn an ti a ta neo-fhaicisinneach.

28 Tre chreidimh ghlèidh e chàisg, agus an dòrtadh fola, chum nach beanadh an ti a sgrios na ceud-ghin rlusan.

29 Tre chreidimh chaidh iad trid na mara ruaidh mar tre thalamh tioram: ni 'nuair a thug na h-Eiphitich ionnsuidh air a dheanamh, bhàthadh iad.

30 Tre chreidimh thuit ballacha Jericho, an déigh bhi air an cuartachadh rè sheachd làithean.

31 Is ann tre chreidimh nach do sgriosadh Rahab an strìopach maraon rìusan nach do chreid, 'nuair a ghabh i ris an luchd-brathaidh an sìothchaint.

32 Agus ciod tuilleadh a deiream? oir theirgeadh an ùine dhomh ann an labhairt mu Ghedeon, Bharac agus Sampson, agus Iephthae, Dhaibhidh mar an ceudna agus Shamuel, agus na fàidhibh:

33 Muinntir tre chreidimh a cheannsaich rioghachdan, a dh'oibrich fireantachd, a fhuair geallanna a dhruid beoil leòmhann,

34 A mbùch neart teine, a chaidh as o fhaobhar a' chlàidheimh, o an-mhuinneachd a rinneadh neartmhor, a dh'fhàs treun ann an cath, a chuir air theicheadh armailte nan coimheach.

35 Fhuair mnàì am mairbh air an togail a ris gu beatha: agus chràidh-phianadh dream eile, gun iad a ghabhail ri saorsa; chum gu faigh-eadh iad aiseirigh a b'fhearr.

36 Fhuair dream eile feuchainn do fhanoidibh, agus do sgiùrsaibh, seadh fos, do gheimhlibh agus do phriosun.

37 Chlachadh iad, shàbhadh as a chéile iad, bhuaireadh iad, chuireadh gu bàs leis a' chlàidheamh iad: chaidh iad 'nam fogaraich mu'n cuairt ann an croicnibh chaorach agus ghabhar, ann an uireasbhuidh, ann an trioblaidibh, ann an cràdh:

38 (Dream air nach b'airidh an saoghal) a' dol air seacharan ann am fàsaichibh, agus air sleibhtibh, agus ann an namhaibh, agus ann an slochdaibh na talmhainn.

39 Agus air dhoibh so uile deadh theistean fhaotainn tre chreidimh, cha d'fhuair iad na gealladh:

40 Air do Dhia ni éigin a's fearr a sholar dhuinne, ionnas nach biodh iadsan air an deanamh foirfe as ar n-eugmhaisne.

CAIB. XII.

UIME sin, air dhuinne bhi air ar cuartachadh le neul co mòr a dh'fhiannuisibh, cuireamaid dhinn gach lethtrom, agus am peacadh a ta gu furas ag iadhadh muainn, agus ruitheamaid le foigidin a' choimhliong^b, a chuireadh romhainn,

2 Ag amharc air Iosa ceannard e agus fear-crìochnaich ar creidimh, neach air son an aoibhneis a chuireadh roimhe, a dh'fhuilingan crannceusaidh, a' cur na nàire an neo-shuim, agus a shuidh air deis rìgh-chaitheach Dé.

3 Uime sin thugaibh fainear esan a dh'fhuiling a shamhuil sin do anacaint o pheacachaibh 'na aghaidh féin, air eagal gum bi sibh sgith agus lag ann bhuir n-inntinnibh.

4 Cha do sheas sibh fathast gu fuil, a' cathachadh an aghaidh peacaidh.

5 Agus dhi-chuimhnich^d sibh an earail a ta labhairt riub mar ri cloinn, A mhic, na cuir surache smachdachadh an Tighearna, agus na fannaich^f 'nuair a chroaichear leis thu:

6 Oir an ti a's ionmhuinn leis an Tighearn, smachduichidh se e, agus sgiùrsaidh e gach mac ris an gabh e.

7 Ma ghiùlaineas sibh smachdachadh, tha Dia a' buntuinn riub mar ri

^b an réis. ^c ùghdair. ^d an do dhi-chuimhnich. ^e an neo-shuim, an neo-prìs. ^f lagaich.

cloinn : oir cò am mac nach smachd-
aich an t-Athair ?

8 Ach ma tha sibh as eugmhais
smachdachaidh, d'am bheil na h-uile
'nan luchd-comh-pairt, an sin is
clann diolain sibh, agus cha chlann
dligheach.

9 Os-bàrr, bha againn aithriche
thaobh na feòla, a smachdaich sinn,
agus thug sinn urram dhoibh : nach
mòr is mò *is còir dhuinn* bhi ùmhal
do Athair nan spiorad, agus a bhi
beo ?

10 Oir gu deimhin smachdnich
iadsan sinn rè beagain do làithibh a
réir an toile féin^a ; ach esan chum ar
leasa, ionnas gu'm bitheamaid 'nar
luchd-comh-pairt d'a naomhachd.

11 Ach cha mheasar smachdach-
adh air bith am feadh 's a ta e làth-
air sòlasach, ach doilgheasach : gidh-
eadh, 'na dhéigh sin bheir e uaith
toradh sìothchail na fireantachd,
do'n droing a ta *gu dligheach* air an
òlachdadh ris.

12 Uime sin, togaibh suas na
làmhnan a ta air tuiteam sìos, agus
neartaichibh na glùine laga.

13 Agus deanaibh cos-cheuma
dirèach d'ar cosaibh, air eagal gu'm
bi an nì sin a ta bacach air a thionn-
dadh as an t-slighe, ach gu ma mò
bhiodh e air a shlànuchadh.

14 Leanaibh sìth maille ris na
h-uile dhaoinibh, agus naomhachd,
nì as eugmhais nach faic neach air
bith an Tighearn :

15 A' toirt an ro-aire, air eagal
gu'n d'thig neach sam bith a dhéidh-
làimh air gràs Dé^b ; air eagal air
fàs suas do fhrèimh seirbhe sam
bith, gu'n cuir e dragh oirbh, agus
le so gu'm bi mòran air an salach-
adh :

16 Air eagal gu'm bi fear strìop-
achais ann, no neach mi-naomha sam
bith, mar Esau, a reic air son aon
ghreim bìdh^c còir a cheud-bhreithe.

17 Oir a ta fhios agaibh 'nuair a
b'àill leis an déigh sin am beannach-
adh a shealbhachadh, gu'n do dhiùlt-
adh e : oir cha d'fhuair e àit aith-
reachais, ge do dh'iarr se e gu dùr-
achdach le deuraibh.

18 Oir cha d'fhainig sibh chum an
t-sleibh ris am feudta beantuinn,
agus a bha losgadh le teine, no
chum duibhre, agus dorchadais, agus
doininn,

19 Agus fuaim na trompaide, agus
guth nam briathar, ionnas gu'n do
ghuidh an droing a chual e nach

labhairteadh am focal riu tuill-
eadh :

20 (Oir cha b'urrainn iad an nì sin
a chaidh àithneadh dhoibh iomchar.
Agus ma bheanas fiu ainmhidh ris an
t-sliabh, clachar e, no cuirear sleagh
a mach trid.

21 Agus bu co uamhasach an
sealladh, as gu'n dubhairt Maois,
tha eagal ro mhòr agus crith orm :)

22 Ach tha sibh air teachd gu
sliabh Shìoin, agus gu cathair an Dé
bheo, an Ierusalem néamhaidh, agus
cuideachd do-àireamh do ainglibh,

23 Gu làn choimhthional agus
eaglais nan ceud-ghin, a tha scriobhta
sna nèamhaibh, agus gu Dia breith-
eamh nan uile, agus gu spioradaibh
nam firean air an deanamh foirfe,

24 Agus gu h-Ìosa eadar-mheadh-
onair a' choimh-cheangail nuaidh,
agus chum fola a' chrathaidh, a tha
labhairt nithe a's fearr na *fuil* Abeil.

25 Thugaibh an aire nach diùlt
sibh esan a ta labhairt : oir mur
deachaidh iadsan as a dhiùlt an ti a
labhair *o Dhia riu* air talamh, is mòr
is lugha na sin a *théid sinne as*, ma
thionndaidheas sinn air falbh uaithe-
san, a ta *labhairt o nèamh*.

26 Neach aig an do chrath a ghuth
an talamh an sin : ach a nis gheall e,
ag ràdh, Aon uair eile fathast crath-
am cha'n e an talamh a mhàin, ach
nèamh mar an ceudna.

27 Agus a ta am focal so, Aon
uair eile, a' ciallachadh atharrach-
aidh nan nithe sin a chrathar, mar
nithe a rinneadh, chum gu fanadh
na nithe nach gabh crathadh d.

28 Uime sin air dhuinne rioghachd
fhaotainn nach feudar a ghluasad,
biodh againn gràs e, leis an dean sinn
seirbhis gu taitneach do Dhia, le
h-urram agus eagal diadhaidh.

29 Oir is teine dian-loisgeach ar
Dia-ne.

CAIB. XIII.

FANADH gràdh bràthaireil
agaibh.

2 Na dearmadaibh aoidheachd a
thabhairt do choigrich ; oir leis so
thug dream àraidh aoidheachd do
ainglibh gun fhios doibh.

3 Bithibh cuimhneachail orrasan a
tha ceangailte, mar gu'm biodh sibh
ceangailte maraon riu ; agus air an
droing a tha fulang anshocair, mar
mhuinntir a tha sibh féin mar an
ceudna anns a' choluinn.

4 Tha'm pòsadh urramach anns
na h-uile f, agus an leabadh neo-

^a mar bu taitneach leo. ^b gu'n
clann neach sam bith o ghràs Dé.
^c bìn.

^d nach feudar a chrathadh.
^e deanamaid greim do ghràs.
^f am measg nan uile.

shalach: ach air luchd-striopachais agus adhaltrannais bheir Dia breth.

5 *Biodh bhur* caitheadh-beatba gun sannt; agus bithibh toilichte leis na nithibh, a tha làthair agaibh: oir thubhairt e, Cha'n fhàg, agus cha tréig mi am feasd thu.

6 Ionnas gu'm feud sinn a ràdh gu dàna, 'S e'n Tighearn m'fhear-euidich, agus cha'n eagal leam aon ni a dh'fheudas duine dheanamh orm.

7 Bithibh cuimhneachail air bhur cinn-iuil, a labhair ribh focal Dé; leanaibh an creidimhsan, a' beachdachadh air crìch an caitheadh-beatha.

8 Iosa Criosd an dé, agus an digh, agus gu siorruidh an ti ceudna.

9 Na bithibh air bhur giùlan mu'n cuairt le teagasgaibh eagsamhla coimheacha: oir is maith an ni an cridbe bhi air a dhaingneachadh le gràs, cha'n ann le biadhaibh, nithe nach d' thug tairbhe do'n droing a ghnàthaich iad.

10 Tha altair againne dheth nach 'eil còir acasan a bheag itheadh, a fha deanamh seirbhis do'n pbàillion.

11 Oir a ta cuirp nan ainmhidh sin, aig am bheil am fuil air a toirt a steach air son peacaidh do'n ionad naomha leis an àrd shagart, air an losgadh an leth muigh do'n champ.

12 Uime sin chum gu'n deanadh Iosa an sluagh a naomhachadh le fhuil féin, dh'fhuiling e mar an ceudna an taobh a muigh do'n gheata.

13 Air an aobhar sin rachamaid a mach d'a ionnsuidhsan an taobh a muigh do'n champ, a' giùlan a' mhaslaidhsan.

14 Oir an so cha 'n'eil againn baile a mhaireas, ach ta sinn ag iarraidh aoin a ta ri teachd.

15 Uime sin tridsan thugamaid

snas iobairt buidheachais do Dhia a ghnàth, 'se sin, toradh ar bilean, a' toirt molaidh d'a ainm.

16 Ach na di-chuimhnichibh maith a dheanamh, agus comh-roinn a thoirt uaibh: oir a ta an leithide sin do iobairtibh taitneach do Dhia.

17 Bithibh ùmhal d'ar cinn-iuil, agus thugaibh géill doibh: oir tha iad ri faire air bhur n-anamaibh, mar mhuinntir d'an éigin cumantas thoirt uatha: chum gu'n dean iad e le gairdeachas, agus ni h-e le doilgheas: oir tha so neo-tharbhach dhuibhse.

18 Deanaibh ùrnuigh air arsoinne: oir is dòigh leinn gu bheil deadh choguis againn, air dhuinn bhi toil-each ar beatha a chaitheadh gu cubhaidh anns na h-uile nithibh.

19 Ach is mòid a ghuidheam oirbh so a dheanamh, chum gur luatbaid' a dh'aisgear mise dhuibh.

20 A nis gu deanadh Dia na sìoth-chaint, a thug airfais o na marbhaibh ar Tighearn Iosa, àrd bhuachaille nan caorach, tre fhuil a' choimh-cheangail shiorruidh,

21 Sibhse coimhionta anns gach uile dheadh obair, chum sibh a dheanamh a thoilesan, ag oibreachadh annaibh an ni a ta taitneach 'na làthair-san, tre Iosa Criosd; dhasan *gu robh* glòir gu saoghal nan saoghal. Amen.

22 Agus guidheam oirbh, a bhràithre, sibh a ghiùlan focal na h-earalach; oir scrìobh mi gu h-aithghearra d'ar n-ionnsuidh.

23 Biodh fhios agaibh, gu'n do chuireadh ar bràthair Timoteus air a chomas; maille ris-san, ma thig e gu goirid, chi mi sibh.

24 Cuiribh fàilte orrasan uile a tha 'nan cinn-iuil duibh, agus air na naoimh uile. Tha muinntir na h-Eadailt a' cur fàilte oirbh.

25 Gràs *gu robh* maille ribh uile. Amen.

LITIR CHOITCHIONN AN ABSTOIL SHEUMAIS.

CAIB. I.

THA Seumas seirbbiseach Dhé, agus an Tighearna Iosa Criosd, a' cur beannachd chum an dà thréibh dheug, a tha air an sgapadh o chéile.

2 Mo bhràithre, measaibh mar an uile ghairdeachas 'nuair a thuiteas sibh ann an iomadh gnè dheuch-ainnibh a;

a *bhuairibh*.

3 Air dhuibh fios so bhi agaibh, gu'n oibrich dearbhadh bhur creidimh foighidin.

4 Ach biodh aig an fhoighidin a h-obair dhiongmhalta féin, chum gu'm bi sibh diongmhalta agus iomlan, gun uireasbhuidh ni sam bith.

5 Ma tha aon neach agaibh a dh'uireasbhuidh gliocais, iarradh e o

Dhia, a bheir do gach neach gu pailt, agus nach dean maoidheamh²; agus bheir dha c.

6 Ach iarradh e le creidimh, gun bhi fuidh amharus sam bith: oir an t-a tha fuidh amharus, is cosmhuil e ri tonn na fairge, a shéidear le gaoith, agus a tha air a luasgadh bhuige agus uaith.

7 Oir na saoiladh an duine sin gu'm faigh e ni air bith o'n Tighearn.

8 Tha fear na h-inntinn dùbailte neo-sheasmhach 'na uile shlighibh.

9 Deanadh am bràthair a tha iosal gairdeachas 'na àrdachadh:

10 Ach an duine saibhir, 'na is-leachadh: do bhrìgh mar bhlàth an fheoir gu'n d'théid e seachad:

11 Oir air éirigh do'n ghréin le dian theas, crìonaidh i am fear, agus tuitidh a bhlàth, agus théid maise a dhreach am mughad; is amhuil sin mar an ceudna a sheargas an duine saibhir 'na shlighibh.

12 Is beannuichte an duine a ghiùlaineas buireadh: oir 'nuair a dhearbhar e, gheibh e crùn na beatha, a gheall an Tighearn do'n droing a ghràdhacheas e.

13 Na abradh neach sam bith 'nuair a bhuairear e, Tha mi air mo bhuaireadh le Dia: oir ni'n comasach Dia a bhuaireadh le h-olc, ni mò bhuaireas e neach sam bith.

14 Ach tha gach duine air a bhuaireadh, 'nuair a thairngear, agus a thàlaidhear e le anamhiann féin.

15 An sin air bhi do'n anamhiann torrach, beiridh e peacadh: agus air do'n pheacadh bhi air a chriochnachadh, beiridh e bàs.

16 Na bithibh air bhur mealladh, mo bhràithre gràdhach.

17 Tha gach uile dheadh thabhartas, agus gach uile thiodhlac iomlan o'n àirde, a' teachd a nuas o Athair na soillse, maille ris nach 'eil atharrachadh, no sgàile tionndaidh.

18 O thoil féin ghin e sinn le focal na firinn chum gu'm bithead 'nar gnè cheud-toraidh d'a chreutairibh.

19 Uime sin, mo bhràithre gràdhach, biodh gach duine ealamh chum éisdeachd, mall chum labhairt, mall chum feirge:

20 Oir cha'n oibrich fearg duine fireantachd Dhé.

21 Uime sin cuiribh uaibh gach

a nach cuir nàire.

b fhuadachadh.

c fear an dà inntinn.
do maise a dhreach.
rìbeir.

d théid as
e bhreugar,

uile shalachar, agus anabharr mi-ruin, agus gabbaibh d'ar n-ionnsuidh le macantaf am focal, a tha air a shuidheachadh annaibh, a tha comasach air bhur n-anaman a shlànuchadh.

22 Ach bithibhse 'nar luchd-chur an gnìomh an fhocail, agus ni b'ann 'nar luchd-éisdeachd a mhàin, 'gar mealladh féin.

23 Oir ma tha neach air bith 'na fhear-éisdeachd an fhocail, agus ni h-ann 'na fhear-deanamh d'ar réir, is cosmhuil e ri duine a tha 'g amharc air aghaidh nàdurra féin ann an sgàthan:

24 Oir bheachdaich e air féin, agus dh'imich e roimhe, agus dhichuimhnich e air ball cìod an coslas duine a bh'ann féin.

25 Ach ge b'e bheachdaicheas gu dèrachdach air lagh dìongmhaltas na saorsa, agus a bhuaicheas ann, gun e bhi 'na fhear-éisdeachd dearmadach, ach 'na fhear-deanamh na h-oibre, bithidh an duine so beannuichte 'na dheanadas.

26 Ma shaoileas neach air bith 'nar measg gu bheil e diadhuidh, gun bhi cur sréin r'a theangaidh, ach a' mealladh a chridhe féin, is dìomhain diadhachd an duine so.

27 'Si so'an diadhachd fhìor-ghlan agus neo-shalach am fianuis Dé agus an Athar, dileachdan agus bantracha fhiosrachadh 'nan trioblaid, agus neach 'ga choimhead féin gun smal o'n t-saoghal.

CAIB. II.

MO bhràithre, na biodh agaibh creidimh ar Tighearna Iosa Crìosd, Tighearna na glòire, maille ri gnòis-bhreth h.

2 Oir ma thig a steach d'ar coimhthional duine air am bheil fàinne òir, ann an eudach dealrach, agus gu'n d'thig a steach mar an ceudna duine bochd ann an eudach suarach i;

3 Agus gu'n amhairc sibh le meas air an duine sin air am bheil an deadh thrusgan, agus gu'n abair sibh ris, Suidh thus' an so ann an àit inbheach!; agus gu'n abair sibh ris an duine bhochd, Seas thus' an sin, no suidh an so fuidh stòl mo chos:

4 Nach 'eil sibh mar sin leth-bhretheach annaibh féin, agus nach d'rinneadh sibh 'nar breithcannaibh dhroch smuainte?

f ceannasachd. g creidimh glòire ar Tighearna Iosa Crìosd. h meas air pearsa seach a chéile. i salach. l urramach.

5 Eisdibh, mo bhràithre gràdhach, nach do thagh Dia¹ bochdan an t-saoghail so, saibhir ann an creidimh, agus 'nan oighreachaibh air an rìoghachd, a gheall e dhoibhsan a ghràdhaicheas e?

6 Ach thug sibhse masladh do'n bhochd. Nach 'eil na daoine saibhir ri ain-tighearnas oirbh², agus 'gar tarruing gu caithrichibh-breitheanas³?

7 Nach 'eil iad a' toirt toibheim⁴ do'n ainm òirdheirc⁵, a dh'ainmichear oirbh?

8 Ma choimhlionas sibh an lagh rìoghail a réir an scriobtuir, Gràdh-aich do choimhearsnach mar thu féin, is maith a ni sibh.

9 Ach ma ni sibh leth-bhreth air daoineibh, tha sibh a' deanamh peacaidh, agus tha sibh air bhur fàgail shìos leis an lagh mar a luchd-brisidh.

10 Oir ge b'e neach a choimhid-eas an lagh uile, agus a thuislicheas ann an aon àithne⁶, tha e ciontach do'n iomlan.

11 Oir an ti a thubhairt, Na dean adhaltrannas, thubhairt e mar an ceudna, Na dean mortadh. A nis ge nach dean thu adhaltrannas, gidheadh ma ni thu mortadh, rinneadh fear-brisidh an lagha dhìot.

12 Gu ma h-amhluidh sin a labhras sibhse, agus gu ma h-amhluidh a ni sibh, mar iadsan air an d'théid breth a thoirt le lagh na saorsa.

13 Oir gheibh esan breitheanas gun tròcair, nach d'rinn tròcair; agus ni tròcair gairdeachas an aghaidh breitheanas.

14 Cìod an tairbhe, mo bhràithre, ge do their aon neach gu bheil creidimh aige, agus gun oibre bhi aige? an urradh creidimh a shlànuchadh?

15 Ma bhios bràthair no piuthar lomnochd, agus a dh'uireasbhuidh teachd-an-tìr lathail;

16 Agus gu'n abair neach agaibhse riu, Imchibh an sìothchaint, bithibh air bhur garadh, agus bithibh air bhur sàsachadh: gidheadh nach tabhair sibh dhoibh na nithe sin a tha feumail do'n chorp; cìod an tairbhe ta ann?

17 Is amhuil sin creidimh mar an ceudna, mur bi oibre aige, tha e marbh, air dha bhi leis féin.

18 Ach a deir neach àraidh, Tha creidimh agadsa, agus tha oibre agamsa: nochd dhomh na do chreid-

imh as eugmhais t'oibre⁷, agus nochdaidh mise dhuitse mo chreidimh le m' oibrìbh.

19 Tha thu creidsinn gu bheil aon Dia ann; is maith a ni thu: tha na deamhain a' creidsinn mar an ceudna, agus tha iad a' criothnuchadh.

20 Ach, O dluine dhionhain, an àill leat fios fhaotainn, gu bheil creidimh as eugmhais oibre marbh?

21 Nach deachaidh ar n-athair Abraham fhìreanachadh le oibrìbh, 'nuair a thug e suas a mhac Isaac air an altair?

22 Nach léir dhuit gu'n do chomh-oibrich creidimh le gnìomharaibh, agus gu'n d'rinneadh creidimh iomlan le oibrìbh?

23 Agus choimhlionadh an scriobtuir a deir, Chreid Abraham Dia, agus mheasadh sin da mar fhìreantachd: agus ghoireadh caraid Dé dhieth.

24 Chi sibh uime sin gu'm fireanaichear duine le oibrìbh, agus cha'n ann le creidimh a mhàin.

25 Amhuil sin mar an ceudna, nach robh Rahab an strìopach air a fireanachadh le oibrìbh, 'nuair a ghabh i ris na teachdoiribh, agus a chuir i mach air slighe eile iad?

26 Oir mar a ta 'n corp marbh as eugmhais an spioraid, mar sin mar an ceudna tha creidimh marbh as eugmhais oibre.

CAIB. III.

MO bhràithre, na bithibh 'nar mòran mhaighstirean⁸, air dhuibh fios a bhi agaibh gu'm faigh sinn an tuilleadh breitheanas.

2 Oir ann am mòran nithe tha sinn uile ciontach. Mur 'eil duine ciontach ann am focal, is duine iomlan an ti sin, comasach mar an ceudna air srian a chur ris a' chorp uile.

3 Feuch, tha sinn a' cur shrian am beul nan each, chum's gu'm bi iad ùmhal dhuinn; agus tionndaidh sinn an corp uile mu'n cuairt.

4 Feuch mar an ceudna na longa, ge do tha iad co mòr, agus ge do shéidear iad le garbh ghaothaibh, gidheadh iompoichear mu'n cuairt iad le stiuir ro bhlìg, ge b'e àird gus am miann leis an stiùradair.

5 Is amhuil sin is ball beag an teanga, agus ni i mòr uailg. Feuch, cia meud an connadh a lasas teine beag!

6 Agus is teine an teanga, saoghal do aingidheachd: mar sin tha an teanga air a suidheachadh am measg

a a' deanamh fòirneart oirbh, 'gar sàrachadh.

b maslaidh.

c urramach.

d bhriseas aon phonc.

e le t' oibrìbhse.

f fhear-teagaisg.

g ràiteachais.

ar ball, ionnas gu'n salaich i'n corp gu h-ìomlan, agus gu'n las i cùrsa an nàduira; agus i féin air a lasadh o ifrinn.

7 Oir a ta gach uile gné fhiadh-bheathaiche, agus eunlaith, agus nithe snaigeach^b, agus nithe san fhaige, air an ceannsachadh; agus cheannsachadh iad leis a' chinn-eadh-daonna:

8 Ach ni'n comasach do dhuine air bith an teanga cheannsachadh; is olc do-chasgaidh i, làn do nimh marbhtach.

9 Leatha-sa, tha sinn a' beannachadh Dhé, eadhon an Athar; agus leatha-sa tha sinn a' mallachadh dhaoine, a rinneadh a réir cosamhlachd Dhé.

10 As an aon bheul tha beannachadh agus mallachadh a' teachd a mach. Mo bhràithre, cha chòir do na nithibh so bhì mar so.

11 An cuir tobar a mach as an aon sùil uisge milis agus searbh?

12 Am feud craobh-flùge, mo bhràithre, dearcan ola a thoirt uaipè? no a' chraobh-ìhlona, figean? mar sin cha'n fheud tobar sam bith sàile agus uisge milis a thoirt uaith araon.

13 Cò a ta 'na dhuine glic agus aig am bheil eòlas 'nar measg? nochidadh e a deadh chaitheadh-beatha oibre féin le ceannasachd gliocais.

14 Ach ma tha eud searbh agus comh-stri agaibh 'nar cridhe, na deanaibh uail, agus na deanaibh breug an aghaidh na firinn.

15 Cha'n ann o'n àirde tha 'n gliocas so a' teachd a nuas, ach tha e talmhaidh, collaidh, diabhlaidh.

16 Oir far am bheil farmad agus comh-stri, an sin tha buaireas^c, agus gach uile dhroch ghnìomh.

17 Ach a ta an gliocas, a tha o'n àirde, air tùs glan, an déigh sin sìoth-chail, ciuin, agus so-chomhairlich, làn do thròcair agus do dheadh thòraibh, gun leth-bhreth agus gun eheilg.

18 Agus tha toradh na fireantachd air a chur ann an sìth do luchd-deanamh na sìth.

CAIB. IV.

CIA as a ta coganna agus còmh-raga a' teachd 'nar measg? nach ann as a so, eadhon o bhur n-anamhiannaibh, a tha cogadh ann bhur ballaibh?

2 Tha sibh a' miannachadh, agus cha 'n'eil agaibh: tha sibh a' marbh-

adh, agus a' dian-shanntachadh, agus ni'n comas duibh ni fhaotainn: tha sibh a' cathachadh agus a' cogadh, gidheadh cha 'n'eil agaibh, do bhrìgh nach 'eil sibh ag iarraidh.

3 Tha sibh ag iarraidh, agus cha 'n'eil sibh a' faotainn, do bhrìgh gu bheil sibh ag iarraidh gu h-olc, ebum's gu'n caith sibh e air bhur n-anamhiannaibh.

4 Adhaltrannaichean, agus a bhan-adhaltrannaichean, nach 'eil fhios agaibh gur naimhdeas an aghaidh Dhé càirdeas an t-saoghail? ge b'e air bith neach, uime sin, leis an àill bhì 'na charaid do'n t-saoghal, tha e 'na nàmhaid do Dhia.

5 Am bheil sibh a' smuaineachadh gu bheil an scriobtur gu dìomhanach a' labhairt? Am bheil an spiorad d a tha chòmhnuidh annainn a' togairte gu farmad?

6 Ach bheir e gràs a's mò uaith: uime sin a deir e, Tha Dia a' cur an aghaidh nan uaibhreach, ach a' toirt gràis dhoibhsan, a ta ìriosal.

7 Uime sin àmhlaichibh sibh féin do Dhia; cuiribh an aghaidh an diabhoil, agus teichidh e uaibh:

8 Dlùthaichibh ri Dia, agus dlùthaichidh e ribh: glanaibh bhur làmhnan, a pheacacha, agus glanaibh bhur cridhe, sibhse aig am bheil an inntinn dhùbailte^f.

9 Bithibh ann an àmhghar, agus deanaibh caoi, agus gul: biodh bhur gàire air a thionndadh gu bròn, agus bhur n-aoibhneas gu tuirse.

10 Ìrioslaichibh sibh féin am fianuis an Tighearna, agus àrdaichidh e sibh.

11 Na labhraibh olc mu chéile, a bhràithre. An ti a tha labhairt uile m'a bhràthair, agus a' tabhairt breth air a bhràthair, tha e labhairt uile mu'n lagh, agus a' toirt breth air an lagh: ach ma tha thu toirt breth air an lagh, cha'n fhear-coimhlionaidh an lagha thu, ach breitheamh.

12 Tha aon fhear-tabhairt lagha ann, a's urrainn saoradh agus sgrios; co thus' a tha toirt breth air neach eile?

13 Imichibh a nis, sibhse a deir, Thèid sinn an diugh no màireach agus a' leithid so do bhaile, agus fanuidh sinn an sin rè bliadhna, agus ni sinn ceannachd^e, agus gheibh sinn buannachd.

14 'Nuair nach 'eil fhios agaibh ciod a tharlas air a' mhàireach: oir

a triall na beatha, cuairt an domhain.

b nathraiche.

c an-riaghailt.

d Tha an spiorad.

e miannachadh.

f dhà-fhillte.

g marsandachd.

ciod i bhur beatha? is deatach i a chithear rè ùine bhig, agus an déigh sin a théid as an t-sealladh.

15 An àit *gu'm bu chòir* dhuibh a ràdh, Ma's toil leis an Tighearna, bithidh sinn beo, agus ni sinn so, no sud.

16 Ach a nis tha sibh a' deanamh uail as bhur ràiteachas féin: is olc gach uile shamhuil sin do uail.

17 Uime sin dhasan d'an aithne maith a dheanamh, agus nach dean e, is peacadh e dha.

CAIB. V.

IMICHIBH a nis a dhaoine saibhre, deanaibh gul agus caoidh air son bhur n-àmhghar, a tha teachd òirbh.

2 Tha bhur saibhreas air truailleadh, agus bhur n-eudach air itheadh leis an leomanna.

3 Tha bhur n-òr agus bhur n-airgiod air meirgeadh; agus bithidh am meirg-san 'na fhianuis 'nar n-aghaidh, agus ithidh i bhur feòil mar theine: thaisg sibh ionmhas fa chombair nan là deireannach.

4 Feuch, tha tuarasdail an luchd-oibre, a bhuain sìos bhur n-achaidh, ni a chumadh uatha leibhse le feill, ag éigheach: agus tha glaothaich na muinntir a bhuain, air dol a stigh chum cluasa Tighearna nan sluagh.

5 Chaith sibh bhur beatha ann an sògh air talamh, agus bha sibh near; dh'altrum sibh bhur cridheacha, mar ann an là a' mharbhadh e.

6 Dhìt agus mharbh sibh am fireand, agus cha 'n'èil e cur 'nar n-aghaidh.

7 Uime sin, a bhràithre, bithibh foighidneach gu teachd an Tighearna. Feuch, feithidh an treabhaiche, ri toradh luachmhor an talmhainn, agus fanaidh e gu foighidneach ris, gus am faigh e an ceud uisge agus an t-uisge deireannach.

8 Bithibhse foighidneach mar an ceudna; socraichibh bhur cridheacha: oir tha teachd an Tighearna am fagus.

9 Na deanaibh gearan an aghaidh

a *an reudan, mhial-chrìon.*

b *nam buanaiche.* c *an àir.*

d *an t-ionracan.*

e *an tuathanach.*

a chéile, a bhràithre, chum nach dìtear sibh: feuch, tha am breith-eamh 'na sheasamh aig an dorus.

10 Gabhaibh, mo bhràithre, na fàidhean, a labhair ann an ainm an Tighearna, 'nan eisempleir air an-shocair fhulang, agus air foighidin.

11 Feuch, measar sonaleinn iadsan a dh'fhuilingeas. Chuala sibh iomradh air foighidin Iob, agus chunnaic sibh crìoch an Tighearna; gu bheil an Tighearna ro thiom-chridheacha agus tròcaireach.

12 Ach roimh na h-uile nithe, mo bhràithre, na tugaibh mionnan, aon chuid air nèamh, no air an talamh, no air aon mhionnan eile: ach gu'm bu h-e bhur còmhradh seadh, seadh, agus ni h-eadh, ni h-eadh; air eagail gu'n tuit sibh ann an dìteadh.

13 Am bheil neach sam bith a' fulang uile 'nar measg? deanadh e ùrnuigh. Am bheil neach sam bith subhach? canadh e sailm.

14 Am bheil neach sam bith tinn 'nar measg? cuireadh e fìos air sean-airibh na h-eaglais; agus deanadh iad ùrnuigh os a cheann, 'ga ùngadh le h-ola an ainm an Tighearna?

15 Agus slànuichidh ùrnuigh a' chreidimh an t-euslan, agus togaidh an Tighearna suas e; agus mar rinn e peacanna, maithear dha iad.

16 Aidichibh *bhur* lochda d' a chéile, agus deanaibh ùrnuigh air son a chéile, chum gu'n slànuichear sibh: tha mòr éideachd ann an ùrnuigh dhùrachdaich an fhìrean.

17 Bu duine Elias aig an robh comh-aighe ruinne, agus ghuidh e gu dùrachdach gun uisge bhi ann: agus cha d'thainig uisge air an talamh rè thri bliadhna agus shea mìos.

18 Agus rinn e ùrnuigh a ris, agus thug nèamh uisge uath, agus thug an talamh a mach a thoradh.

19 A bhràithre, ma théid aon neach agaibhse air seacharan o'n fhirinn, agus gu'n iompoich neach e;

20 Biodh fhios aige, an duine, a dh'iompoicheas peacadh o sheacharan a shlighe, gu'n saors e anam o bhàs, agus gu'm folaich e mòran pheacanna.

f *ro iochdmhor.*

g *tàruinn.*

CEUD LITIR CHOITCHIONN AN ABSTOIL PHEADAIR.

CAIB. I.

PEADAR abstol Iosa Criosd, chum nan coigreach, a tha air an sgapadh tre Phontus, Ghalatia, Chapadocia, Asia, agus Bhitinia,

2 A thaghadh a réir roimh-eòlais Dhé an Athar, tre naombachadh an Spioraid, chum ùmhachd, agus crathadh fola Iosa Criosd: Gràs agus sìothchaint gu robh airam meudachadh dhuibhse.

3 Gu ma beannuichte gu robh Dia agus Athair ar Tighearna Iosa Criosd, neach a réir a mhòr thròcair, a dh'ath-ghin sinne gu beo dhòchas, tre aiseirigh Iosa Criosd o na marbhaibh.

4 Chum oighreachd neo-thruaillidh, agus neo-shalaich, agus nach searg as, a tha air a coimhead sna nèamhaibh dhuibhse,

5 A tha air bhur coimhead le cumhachd Dhé tre chreidimh chum slàinte, a tha ullamh r'a foillseachadh san aimsir dheireannaich.

6 Ni anns am bheil sibh a' deanamh mòr ghairdeachais, ge do tha sibh a nis rè ùine bhig (ma's feumail e) fuidh thuirse tre iomadh buair-eadh.

7 Chum gu faighear dearbhadh bhur creidimh, ni's luachmhoire gu mòr na òr a thèid ann mugha^a, ge do dhearbhar le teine e, chum cliù, agus urraim, agus glòir aig foillseachadh Iosa Criosd;

8 D'am bheil sibh a' toirt gràidh, ge nach faca sibh e; agus air dhuibh bhì creidsinn ann ge nach 'eil sibh a nis 'ga fhaicinn, tha sibh a' deanamh mòr ghairdeachais le h-aibhneas air dol thar labhairt, agus làn do ghloir:

9 A' faotainn crìche bhur creidimh, slàinte *bhur* n-anaman:

10 Slàinte mu'n d'fhiosraich na fàidhean, agus mu'n d'rinn iad geurransachadh, muinntir a rinn fàidheadaireachd mu'n ghràs, *a bha gu teachd* d'ar-ionnsuidhse;

11 A' rannsachadh cìod i, no cìod a' ghné aimsir a bha Spiorad Chrìosd ann tasan a' foillseachadh^b, 'nuair a rinne fianuis roimh-laimh air fulang-acaibh Chrìosd, agus a' ghlòir a bha gu'n leantuinn.

12 Muinntir d'ann d'fhoillsich-eadh, nach b'ann doibh féin, ach dhuinne a fhrithail idh na nithe a tha nis air an cur an cèill duibh leo-

san a shearmonaich an soisgeul duibh, leis an Spiorad naomh a chuireadh a nuas o nèamh; nithe air am miann leis na h-ainglibh beachdachadh.

13 Uime sin criosraichibh leasraidh bhur n-inntinn, bithibh measarra, agus biodh dòchas dìongmhailta agaibh as a' ghràs^c, a bheirear duibh aig foillseachadh Iosa Criosd;

14 Mar chloinn ùmhal, gun bhi 'gar comh-chumadh féin ris na h-anamhiannaibh, a bha agaibh roimhe ann an ìm bhur n-aineolais:

15 Ach a réir mar a ta esan a ghairm sibh naomha, bithibhse naomha mar an ceudna 'nar n-uile chaitheadh-beatha:

16 Do bhrìgh gu bheil e scrìobhta, Bithibhse naomha, oir ataimse naomha.

17 Agus ma ghoireas sibh air an Athair, a bheir breth a réir oibre gach neach gun chlaon bhàigh ri neach seach a chéile^d, caithibh aimsir bhur cuairt an so le h-eagale:

18 Air dhuibh fios a bhi agaibh nach do shaoradh sibh le nithibh truailidh, *mar a ta* airgid agus òr, o bhur caitheadh-beatha dìomhain, a thugadh dhuibh o bhur sinnsireachd:

19 Ach le fuil luachmhoir Chrìosd, mar *fhuil* Uain gun chroin, gun smal:

20 Neach gu deimhin a roimh-orduicheadh roimh chruthachadh an t-saoghail, ach a dh'fhoillsicheadh anns na h-aimsiribh deireannach air bhur sonsa;

21 Muinntir tridsan a ta creidsinn ann an Dia a thog esan o na marbhaibh, agus a thug glòir dha, chum gu'm biodh bhur creidimh agus bhur muinghlin ann an Dia.

22 Do bhrìgh gu'n do ghlan sibh bhur n-anama le ùmhachd a thoirt do'n fhirinn tre 'n Spiorad, chum gràidh neo-chealgaich do na bràithribh; *feuchaibh gu'n* toir sibh gràdh d'a chéile a cridhe glan gu dùrachdach:

23 Air dhuibh bhi air bhur n-ath-ghineamhuin, cha'n ann o shìol truailidh, ach neo-thruailidh, le focal an Dé bheo, agus a mhaireas gu sìorruidh.

24 Oir *tha* gach uile fheòil mar

^c *sùil* gus a' chrìch agaibh ris a' ghràs.

^d *gun urram do neach seach a chéile.*

^a a neo-ni.

^b ciallachadh.

^c faitheas.

fheur, agus uile ghlòir dhaonna mar bhlàth an fheòir. Seargaidh am feur, agus tuitidh a bhlàth dheth:

25 Ach fanaidh focal an Tighearna gu sìorruidh. Agus is e so am focal, a shearmonaicheadh dhuibhse anns an t-soisgeul.

CAIB. II.

UIME sin a' cur uaibh gach uile mhìorun, agus gach uile mhealltoireachd, agus chealg, agus fharhada, agus gach uile anacaint,

2 Mar naoidheana air an ùr-bhreith, iarraibh bainne fìor-ghlan an fhocal, chum as gu fàs sibh leis;

3 Ma 's e s' gu'n do bhlais sibh a gu bheil an Tighearn gràsmhor.

4 A' teachd d'a ionnsuidhsan, mar gu cloich bheo, a dhiùltadh gu deimhin le daoineibh, ach air a taghadh o Dhia agus luachmhor:

5 Tha sibhse mar an ceudna mar chlochaibh beotha, air bheur togail suas 'nar tigh spioradail, 'nar sagart-achd naomha chum iobairte spioradail a thoirt suas, taitneach do Dhia trid Iosa Crìosd.

6 Uime sin tha so mar an ceudna air a chur sìos anns an scriobtuir, Feuch, cuiream ann an Sìon prìomh chlach-oisinne^b, taghta^a, luachmhor: agus an ti a chreideas ann^c, cha chuirear gu nàire e.

7 Dhuibhse uime sin a chreideas tha e d luachmhor: ach dhoibhsan a tha easumhal, a' chlach a dhiùlt na clachairean, rinneadh ceann na h-oisinne dìth,

8 Agus clach-thuislidh, agus earraig oilbheim, dhoibhsan a' thuislicheas air an fhocal, air dhoibh bhi easumhal, chum mar an ceudna an d'orduicheadh iad.

9 Ach is ginealach taghta sibhse, sagartachd rioghail, cinneach naomha, sluagh sonraichte e; chum gu'n cuireadh sibh an céill feartan f an ti a ghairm a dorchhadas sibh chum a sholuis iongantach féin.

10 Nach robh uair-eigis 'nar sluagh, ach a nis is sibh sluagh Dhé: dream nach d'fhuair tròcair, ach a nis a tha air faotainn tròcair.

11 A mhuinntir mo ghràidh, guidheam oirbh, mar choigrich agus luchd-cuairt, sibh a sheachnadh anamhianna feòlmhor, a tha cogadh an aghaidh an anama:

12 Air dhuibh deadh chaitheadh-beatha bhi agaibh am measg nan

Cinneach; chum an àit ole a labhairt umaibh mar luchd mì-ghnìomh, gu'n dean iad o bheur deadh oirbith a chi iad, Dia a ghlòrachadh ann an là an fhiosrachaidh.

13 Uime sin bithibhse ùmhal do gach uile riaghailth dhaoine air son an Tighearna: ma's ann do'n righ, mar an ti a's àirde inbhe;

14 No do uachdaranaibh, mar do'n mhuinntir a chuireadh uaith chum dioghaltais air luchd-dheanamh an uile, ach chum cliu dhoibhsan a ni maith.

15 Oir is i toil Dé gu'n cuireadh sibhse le deadh dheanadas tosd air aineolas dhaoine amaideach:

16 Mar dhaoine saor, agus gun bheur saorsa a ghnàthachadh mar bhrat-folaich do'n ole i, ach mar sheirbhisich Dhé.

17 Thugaibh urram do na h-uile dhaoine. Gràdhaichibh na bràithre. Biodh eagal Dhé oirbh. Thugaibh urram do'n righ.

18 A sheirbhiseacha, bithibh ùmhal d'ar maighstiribh maille ris an uile eagal, ni h-e mhàin dhoibhsan a tha maith agus ciuin, ach mar an ceudna dhoibhsan a tha anamèineach^l.

19 Oir a ta so cliu-thoilteannach, ma dh'iomchaireas neach sam bith doilgheas air son coguis a thaobh Dhé, a' fulang gu h-eucorach.

20 Oir ciod an t-aobhar molaidh a ta ann, ma's e an uair a ghabhar oirbh airson bheur ciontaidh, gu'n giùlain sibh gu foighidneach e? ach ma's e 'nuair a ta sibh a' deanamh maith, agus a' fulang air a shon, gu'n giùlain sibh e gu foighidneach, tha so taitneach do Dhia.

21 Oir is ann chuirge so a ghairm-eadh sibh: do bhrìgh gu'n d'fhuiling Crìosd mar an ceudna air bheur son m, a' fàgail eisempleir agaibhⁿ, chum gu leanadh sibh a cheumanna:

22 Neach nach d'rinn peacadh, ni mò a fhuaradh cealg 'na bheul:

23 Neach 'nuair a clàineadh e, nach do chàin aris; 'nuair a dh'fhuiling e, nach do bhagair; ach a dh'earb e féin, ris-san a bheir breth cheart:

24 Neach a ghiùlain ar peacanna e féin 'na chorp féin air a' chran, chum air dhuinn bhi marbh do'n pheacadh o, gu'm bitheamaid beo do fhìreantachd: neach a tha sibh air bheur slànuchadh le a bhuillibh.

25 Oir bha sibh mar chaoraich a' dol air seacharan; ach philleadh sibh

^a Do bhrìgh gu'n do bhlais sibh.

^b clach-oisinne àraidh.

^c a dh'earbas àisde.

^d i.

^e dileas, àraid.

^f subhailcean,

buaidhean, cliu.

^g roimhe.

^h ordugh, shuidheachadh.

ⁱ do

mhiurun.

^l reasgach, crosda.

^m air ar soinn-ne.

ⁿ againn.

^o air ar saoradh o pheacainibh.

anischum Buachaille agus Easbuig^a bhur n-anaman.

CAIB. III.

MAR an ceudna, a mhnàì, *bithibh* ùmhal d'ar fearaibh féin, chum ma tha droing air bith easùmh-al do'n fhocal, gu'm bi iadsan mar an ceudna, as eugmhais an fhocail, air an cosnadh le deadh chaitheadh-beatha nam ban.

2 'Nuair a bheachdaicheas iad air bhur caitheadh-beatha gheannaidh maille ri h-eagal.

3 Na b'i bhur breaghachd, figh-eadh an fhuilt agus a' eur òir oirbh, agus dheadh thrusgan umaibh, a' *bhreaghachd sin* o'n leth muigh :

4 Ach duine folaicht' a' chridhe, ann an neo-thruaillidheachd spioraid mhacanta agus chiuin, ni a tha ro luach-mhor ann an sealladh Dhé.

5 Oir b'aun mar so a rinn na mnàì naomha o shean, aig an robh am muinghin ann an Dia, iad féin breagha, air dhoibh bhi ùmhal d'am fearaibh féin ;

6 Amhuil a thug Sara ùmhlachd do Abraham, a' gairm tighearna dheth : d'an nigheana sibhse am feadh a ni sibh gu maith, agus gun gheilt oirbh le h-uabhas sam bith.

7 Mar an ceudna, fheara, gabhaibhse còmhnuidh maille riu a réir eòlais, a' tabhairt urraim do'n mhnaoi mar an soitheach a's amhuinne, agus mar mhuinntir a tha 'nan comh-oighreachaibh air gràs na beatha ; chum nach cuirear bacadh air bhur n-ùrnuighibh.

8 Fa dheoidh, *bithibh* uile a dh'-aon inntinn, biodh comh-fhulangas agaibh r'a chéile^b, gràdhaichibh a chéile mar bhràithre, *bithibh* truacanta, càirdeil :

9 Na locaibh olc air son uile, no càineadh air son càinidh : ach 'na aghaidh sin, beannuichibh ; air dhuibh fios bhi agaibh gur ann chuige so a ghairmeadh sibh, chum gu'n sealbhaicheadh sibh beannachadh mar oighreachd :

10 Oir ge b'e le'm b'aill beatha a ghràdhachadh, agus làitkean maithe fhaicinn, cumadh e theanga o olc, agus a bhilean o labhairt ceilg.

11 Seachnadh e olc, agus deanadh e maith ; iarradh e sìth, agus leanadh e i.

12 Oir *tha* sùilean an Tighearn air na fireanaibh, agus a chluasa fosgaile r'an ùrnuigh : ach *tha* gnùis an Tighearna an aghaidh na muinntir a ni olc.

13 Agus cò e a ni olc oirbh, ma bhios sibh 'nar luchd-leanmhuinn air an ni^c sin a ta maith ?

14 Ach eadhon ma dh'fhuilingeas sibh air sgàth fireantachd, is sona sibh : agus na biodh fiamh an eagail-san oirbh, agus na bithibh mi-shuaimhneach ;

15 Ach naomhaichibh an Tighearn Dia ann bhur cridhibh : agus *bithibh* ullamh a ghnàth chum freagradh a thoirt maille riceannachd agus eagal, do gach uile dhuine a dh'iarraas oirbh reuson an dòchais a tha annaibh :

16 Air dhuibh deadh choguis a bhi agaibh ; chum 'nuair a tha iad a' labhairt uile 'nar n-aghaidh mar luchd-mi-ghniomh, gu'n gabh iadsan nàire a tha toirt toibheim d'ar deadh chaitheadh-beatha ann an Crìosd.

17 Oir is fearr, ma's e sin toil Dé, sibh a dh'fhuilang air son maith a dheanamh, na air son olc a dheanamh.

18 Oir dh'fhuiling Crìosd féin aon uair air son peacaidh, am firean air son nan neo-fhìrean, (chum gu'n d'fhuigeadh e sinne gu Dia) air dha bhi air a chur gu bàs san fheòil, ach air a bheothachadh trid an Spioraid :

19 Leis an deachaidh e mar an ceudna, agus an do shearmonaich e do na spioradaibh ann am prìosun ;

20 A bha o shean easumhal, 'nuair a dh'fheith fad-fhulangas Dé aon uair ann an làithibh Noe, am feadh a bha àire 'ga h-ulluchadh, anns an robh beagan, sin r'a ràdh, ochd anaman, air an tearnadh trid uisge.

21 Tha'm baisteadh, mar shamhlachas a tha coimh-fhreagradh dha so (cha'n e cur dhinn sal na feòla, ach freagradh deadh choguis thaobh Dhé) nis 'gar tearnadhne, trid aiseirigh Iosa Crìosd :

22 Neach air dha dol gu nèamh, a tha air deas làimh Dhé, air do ainglibh, agus do uachdranachdaibh, agus do chumhachdaibh bhi air an cur fuidh cheannsalan^d.

CAIB. IV.

UIME sin o dh'fhuiling Crìosd air ar soinne san fheòil, armaichibhse mar an ceudna sibh féin leis an inntinn cheudna : oir a ta a dh'fhuiling anns an fheòil, sguir e do pheacadh ;

2 Chum nach caitheadh e fuigheall aimsire anns an fheòil, a réir anamhianna dhaoine, ach a réir toile Dé.

3 Oir is leoir dhuinn a' chuid a chaidh seachad do aimsir ar beatha

^a fir-coimhid, fir-amhaire thairis.

^b bithibh iochdmhor r'a chéile.

^c an Ti.

^d a mharasglachd. a smachd.

gu toil nan Cinneach a dheanamh, 'nuair a shiubhail sinn ann am macnusa, ann an anamhiannaibh, ann an anabharra fiona, ann an geòcaireachd^b, ann am pòiteireachd, agus ann an iòdhol-aoradh an-dlìgh-each c:

4 Ni ann am bheil iad a' gabhail iongantais, do bhrìgh nach 'eil sibhse a' ruith maraon riu anns an neo-mheasarrachd cheudna gun tomhas, a' labhairt uile umaibh:

5 Muinntir abheir cunntas dhasan, a tha ullamh gu breth a thoirt air na beothaibh, agus air na marbhaibh.

6 Oir is ann chum na crìche so a shearmonaicheadh an soisgeul dhoibhsan, a tha marbh mar an ceudna, chum gu'n d'thugadh breth orra a réir dhaoine san fheòil, ach gu'm biodh iad beo a réir Dhé san Spiorad.

7 Ach a ta crìoch nan uile nithe am fagus: uime sin bithibh measarra^d, agus deanaibh faire chum ùraigh.

8 Agus roimh na h-uile nithibh biodh agaibh teas-ghràdh d'a chéile; oir 'cuiridh gràdh folach air mòran pheacanna.

9 Thugaibh aoidheachd d'a chéile gun ghearan.

10 A réir mar a fhuair gach aon an tiodhlac, *mar sin* deanaibh frith-ealadh d'a chéile, mar dheadh stiùbhar-daibh air gràs eagsamhuil Dé.

11 Ma labhras neach sam bith, *labhradh e* mar bhriathraibh e Dhé; ma tha neach sam bith ri frith-ealadh, *deanadh se e* mar o'n chomas a bheir Dia *dha*; chum gu'm bi Dia air a ghlòrachadh anns na h-uile nithibh trid Iosa Crìosd: dhasan gu robh glòir agus cumhachd gu saoghal nan saoghal. Amen.

12 A mhuinntir mo ghràidh, na biodh iongantais oirbh thaobh na deuchainn theintich, a thig oirbh chum bhur dearbhadh, mar gu'n tarladh ni-eigin neo-ghnàthach dhuibh:

13 Ach do bhrìgh gu bheil sibh 'nar luchd-comb-pairt do fhulangsaibh Chrìosd, deanaibh gairdeachas; chum mar an ceudna, ann an àm foillseachaidh a ghlòire, gu'n dean sibh gairdeachas le h-aibhneas ro mhòr.

14 Ma mhaslaichear sibh air son ainme Chrìosd, *is sona sibh*; oir a ta Spiorad na glòire, agus Dhé a' gabhail còmhnuidh oirbh; d'an taobhsan gu deimhin tha e faotainn toibheim,

ach d'ar taobhsa tha e air a ghlòrachadh.

15 Ach na fuilingeadh aon agaibh mar mhortair, no *mar* ghaduiche, no *mar* fhear droeh-bheirt, no mar neach a ghabhas gnothuch re nithibh nach buin da.

16 Gidheadh ma *dh'fhuilingeas duine* mar Chrìosduidh, na biodh nàire air: ach thugadh e glòir do Dhia as a leth so.

17 Oir *thainig* an t'àm anns an toisich breitheanas aig tigh Dhé: agus ma thòisicheas e againne, ciod is crìoch dhoibhsan, a tha easumhal do shoisgeul Dé?

18 Agus ma's ann air éigin a thearnar am firean, c'ait an taisbein an duine mi-dhiadhaidh agus am peacach e féin?

19 Uime sin, an dream a dh'fhuilingeas a réir toile Dé, earbadh iad an anama *ris-san* ann an deanamh maith, mar ri Cruithear dileas.

CAIB. V.

NA seanairean a tha 'nar measg earalaicheam, air bhi dhomh féin a'm' sheanair mar an ceudna, agus a'm' fhianuis air fulangasaibh Chrìosd, agus mar an ceudna a'm' fhear comhpairt do'n ghlòir sin a tha gu bhi air a foillseachadh:

2 Beathaichibh treud Dhé a tha 'nar measg, a' gabhail cùraim *dheth*, ni h-ann a dh'aindeoin, ach gu deònach; ni h-ann air son buannachd shalaidh, ach le h-inntinn ealaimh;

3 Ni mò mar thighearnaibh os ceann oighreachd *Dhé*, ach mar dhroing a tha 'nan eisempleiribh do'n treud.

4 Agus an uair a dh'fhoillsichear an t-àrd bhuachaille^f, gheibh sibh crùn na glòire nach searg as.

5 Mar an ceudna, dhaoine òga, bithibh ùmhal do na seanairibh: seadh, bithibh uile ùmhal d'a chéile, agus bithibh air bhur sgeadachadh le h-irioslachd: oir tha Dia a' cur an aghaidh nan uaibhreach, ach a' toirt gràis dhoibhsan a tha iriosal.

6 Uime sin islichibh sibh féin fuidh làimh chumhachdaich Dhé, chum as gu'n àrduich e sibh ann an àm iomchuidh:

7 A' tilgeadh bhur n-uile chùraim^g airsan, oir a ta cùram aige dhibh.

8 Bithibh stuama, deanaibh faire; do bhrìgh gu bheil bhur nàmhaid an diabhol, mar leòmban beuchdach, ag imeachd mu'n cuairt, a' sìreadh cò a dh'fheudas e shlugadh suas.

9 Cuiribhse 'na aghaidh, air dhuibh

^a truis:alachd. ^b craos.
^c gràineil. ^d tuama. ^e oracla.

^f an t-àrd aodhaire. ^g ro-chùraim.
N 265

bhi daingean sa' chreidimh, agus fhios a bhi agaibh gu bheil na fulangais cheudna air an coimhlionadh ann bhur bràithribh, a tha san t-saoghal.

10 Ach gu deanadh Dia féin nan uile ghràs, a ghairm sinne chum a ghloire shiorruidh trid Iosa Crìosd, an déigh dhuibh fulang rè uine bhig, iomlan sibh; gu daingnicheadh, gu neartnicheadh, gu socraicheadh e sibh.

11 Dhasan gu robh glòir agus cumhachd, gu saoghal nan saoghal. Amen.

12 Le Siluanus bràthair dileas (a réir mo bharailse) scriobh mi chug-aibh^a gu h-aithghearr, a' teagasg, agus a' deanamh fianuis, gur e so fìor ghràs Dé anns am bheil sibh 'nar seasamh.

13 Tha'n eaglais ann am Babilon, a thaghadh maraon ribhse, a' cur fàilte oirbh, agus Marcus mo mhac.

14 Cuiribh fàilte air a chéile le pòig ghràidh. Sith gu robh maille ribh uile, a tha ann an Iosa Crìosd. Amen.

DARA LITIR CHOITCHIONN AN ABSTOIL PHEADAIR.

CAIB. I.

SIMON Peadar, seirbhiseach agus abstol Iosa Crìosd, dhoibhsan a fhuair creidimh co luachmhor ruinne, trid fireantachd ar Dé agus an Slànighir^b Iosa Crìosd:

2 Gu robh gràs agus sìothchaint air am meudachadh dhoibh, trid eòlais Dé, agus Iosa ar Tighearna,

3 A réir mar a dhènuich a chumhachd diadhuidhsan dhuinne na nithe sin uile, a bhuineas do bheatha agus do dhiadhachd, trid eòlais an tì sin a ghairm sinn chum glòire, agus cruadail^c:

4 Trid an d'thugadh dhuinn geall-anna romhòr agus luachmhor, chum tridsan gu'm biodh sibhse air bhur deanamh 'nar luchd-coimh-pairt do nàdur na diadhachd, air dhuibh dol as o'n truallidheachd, a ta anns an t-saoghal trid anamhiann.

5 Agus a thuilleadh air so d, air deanamh an uile dhìchill duibhse, cuiribh r'ar creidimh cruadal: agus ri cruadal, eòlas;

6 Agus ri h-eòlas, stuaim^e; agus ri stuaim, foighidin; agus ri foighidin, diadhachd;

7 Agus ri diadhachd, gràdh bràthaireil; agus ri gràdh bràthaireil, seirct.

8 Oir ma bhios na nithe so ann-aibh, agus pailte, bheir iad oirbh gun bhi leasg, no mi-thorrach ann an eòlas ar Tighearna Iosa Crìosd.

9 Ach an tì aig nach 'eil na nithe sin, tha e dall, agus gearr-sheall-

ach^e, a' dì-chuimhneachadh gu'n do ghlanadh e o a sheann pheac-aibh.

10 Uime sin, a bhràithre, deanaibh tuilleadh dìchill chum bhur gairm agus bhur taghadh a dheanamh cinnteach: oir ma nì sibh na nithe so, cha tuit sibh a choidich:

11 Oir mar sin frithealar gu pailt dhuibh slighe a steach do rioghachd shiorruidh ar Tighearna agus ar Slànighir Iosa Crìosd.

12 Uime sin cha dearmad mi na nithe so ghuàth-chur an cuimhne dhuibh, ge d' is aithne dhuibh iad, agus ge do tha sibh air bhur dàingneachadh san fhirinn a làthair.

13 Ach measam gur còir, am feadh's a ta mi sa' phàilliuin^h so, sibhse a bhrosnachadh le'r cur an cuimhne:

14 Air dhomh fios a bhi agam gur fagus dhomh àm cur dhiom mo phàilliuin so, amhuil a dh'fhoillsich ar Tighearn Iosa Crìosd dhomh.

15 Ach nì mise dìchioll, chum an déigh dhomh siubhal, gu'm bi agaibhse gnàth-chuimhne air na nithibh so.

16 Oir cha do lean sinne faoin-sgeulachda a dhealbhadh gu h-innleachdach, 'nuair a chuir sinn an céill duibh cumhachd agus teachd ar Tighearna Iosa Crìosd, ach rinneadh sinn 'nar suil-fhianuisibh air a mhòrachdsan.

17 Oir fhuair e o Dhia an t-Athair onoir agus glòir, 'nuair a thainig a' shamhuil so do ghuth d'a ionnsuidh

^a thugaibh, do'r n-ionnsuidh.

^c subhaile, deadh-bheus.

^f gràdh, carthanachd.

^b fìreantachd Dhé agus ar Slànighir.

^d chum na crìche so.

^e ja dhoill'-can.

^e measarrachd

^h bhothan.

o'n ghloir oirdheirca, Is e so mo Mhac gràdhachsa, le'm bheil mi làn-toilichte.

18 Agus chuala sinne an guth so a thainig o nèamh, 'nuair a bha sin u maille ris air an t-sliabh naomha.

19 Tha againn mar an ceudna focal fàidheadaireachd a's cinntiche; d'am maith a ni sibh aire a thoirt, mar do lèchran a tha toirt soluis uaidh ann an ionad dorchais, agus an soillsich an là, agus an éirich an reult-mhaidne 'nar cridheachaidh:

20 Air dhuibh fhios so a bhi agaibh air tùs, nach 'eil fàidheadaireachd air bith do'n scriobtuir o thogradh dhaoine féin.

21 Oir chad' thainig an fhàidheadaireachd a réir toil duine o shean: ach labhair daoine naomha Dhé mar asheòladh iad leis an Spiorad naomh.

CAIB. II.

ACH bha fàidhean bréige mar an ceudna am measg an t-sluaigh, amhuil a bhios iachd-teagaisg bréige 'nar measgsa, droing a bheir a steach es isalsaoibh-chreidimh^b millteach, eadhon ag àicheadh an Tighearna a cheannaidh iad, agus a bheir sgrios obunn orra féin.

2 Agus leanaidh mòran an sligheachais millteach, trid am faigh slighe na firinn mi-chliu.

3 Agus tre shannt ni iad ceannachd oirbh le briathraibh mealltach: dream nach 'eil am breitheanas a nis o chian a' deanamh moille, agus cha 'n'eil an sgrios a' turr-chodalc.

4 Oir mur do chaomhaiz Dia na h-aingil a pheacaich, ach air dha an tilgeadh sìos do ifrinn, gu'n d'thug e thairis iad gu bhi air an coimhead ann an slabhraidibh dorchadais, fa chomhair breitheanais;

5 Agus nach do chaomhain e an seann saoghal, ach gu'n do shaor e Noe an t-ochdamh *pearsa*, searmonaiche fireantachd, air dha an dilinn d a thoirt air saoghal nan daoine mi-dhiadhaidh;

6 Agus a' tionndadh cathraiche Shodom agus Ghomorra gu luaithree, gu'n do dhìt e le léir-sgrios iad, 'gan deanamh 'nam ball-sampuill^f dhoibhsan a bhiodh mi-dhiadhaidh an deigh sin;

7 Agus gu'n do shaor e Lot am firean, a bha fa champars le caith-eadh-beatha neo-ghloin nan ainigidh:

8 (Oir chràidh an t-ionracan sin, agus e gabhail còmhnuidh 'nam measg, anam fireanta o là gu là, le bhi faicinn agus a' cluinntinn an gnìomharan an-dligheach:)

9 Is aithne do'n Tighearna na daoine diadhaidh a shaoradh o bhuaireadh, agus na daoine eucorach a choimhead gu là a bhreitheanais chum peanas a dheanamh orra:

10 Ach gu h-àraid iadsan a leanas an fheoil ann an anamhiann na neo-ghloine, agus a ni tàir air uachdaranachd: Air dhoibh bhi andana, féin-thoileil, cha'n eagal leo anacaint a thoirt dhoibhsan^h, a tha ann an àrd inbhe:

11 An uair nach toir aingil a's mò ann an neart, agus ann an cumhachd, casaid thoibheumach 'nan aghaidh i am fianuis an Tighearna.

12 Ach iadsan, mar ainmhidhean nàdurra ea-céillidh, a rinneadh gu bhi air an glacadh agus an sgrios, air dhoibh bhi labhairt gu toibheumach mu na nithibh nach tuig iad, sgriosar iad 'nan truaillicheachd féin;

13 Agus gheibh iad tuarasc' al na h-euceirt, mar dlream a mheasas mar shubhachas sògh^k san là: is smala iad agus aobhar-maslaidh^l, a' gabhail toileachas-inntinn 'nam mealltoireachd féin, am feadh 's a ta iad air cuirribh^m maille ribh;

14 Aig am bheil an sùilean làn do adhaltrannas, agus do nach 'eil e'n comas sgar do pheacadh; a' mealladh anaman neo-shuidhichte; aig am bheil an cridhe air a chleachdadh ri gnìomharaibh sautach; clann nam mallachd,

15 A thiréig an t-slighe dhìreach, agus a chaidh air seacharan, a' lean-tuinn slighe Bhalaim *mhic* Bhesoirⁿ, a ghràdhach duais na h-eucorach;

16 Ach a fhuair achumhasan air son ainigidheachd: oir labhair an asal bhalbh le cainnt duine, agus thoirmsig i mi-chiall an fhàidh.

17 Is tobair gun uisge iad so, neoil air an iomain le h-ionghaoith, fa chomhair am bheil duibhreo an dorchadais air a thasgaidh gu sìorruidh.

18 Oir an uair a labhras iad briathran atmhor^a dìomhanais, meallaidh iad trid anamhianna na

^h olc a labhairt umpasan.

ⁱ breth mhaslach an aghaidh a chéile.

^k deadh-ghleus, deadh theachd-an-tir.

^l aineamha, al.

^m fùisidibh. ⁿ Bheoir. ^o ceo.

^a uaibhreach.

^a ard-urramaich.

^b dò-bharailean.

^c clò-chodal. ^d dlle, tuil.

^e luaith. ^f 'nan samhlauchas.

^g air a shùrachadh.

feòla, trid mhacnuis, a iadsan a chaidh gu glan^b as uathasan, a tha caitheadh am beatha ann an scacharan :

19 A' gealltuinn saorsa dhoibh, agus gun annta féin ach tràillean na truailleadhachd : oir ge b'e ni le'm buadhaichear air duine, do'n ni sin féin tha e air a chur fuidh dhaorsa.

20 Oir an déigh dhoibh dol as o shalchayaibh an t-saoghail trid eòlais an 'Tighearna agus an t-Slànuighir Iosa Crìosd, ma bhios iad a ris air an ribeadh annta, agus air an cur fuidh ghéill, tha an deireadh aca ni's measa na an toiseach.

21 Oir b'fhearr dhoibh gun eòlas a bhì aca air slighe na fireantachd, nà an, déigh a h-eòlas fhaotainn, pilleadh o'n àithne naomh a thugadh dhoibh.

22 Ach thachair dhoibh a réir an t-sean-fhocal fhirinnich, Phill am madadh air ais chum a sgeith féin; agus, A' mhuc a chaidh nigheadh, chum a h-aoirneagan c san làthaich d.

CAIB. III.

AN dara litir so, a mhuinntir mo ghràidh, scriobham chugaibh a nis; annta *le chéile* tha mi a' brosnachadh bhur n-inntinn fhiar-ghloin le'r cur an cuimhne :

2 Chum gu'm bi sibh cuimhneach air na briathraibh a labhradh roimhe leis na fàidhibh naomha, agus air ar n-àithne-ne, abstola an 'Tighearna agus an t-Slànuighir :

3 Air dhuibh fhios so bhi agaibh air thùs, gu'n d'thig anns na làithibh deireannach luchd focheaid, ag im-eachd a réir an anamhiann féin,

4 Agus ag ràdh, C'ait am bheil gealladh a theachd? oir o choidil na h-aithriche, tha na h-uile nithe a' fantuinn mar a *bha iad* o thoiseach a' chruthlachaidh.

5 Oir tha iad aineolach air so d'an deoin, gu'n robh na nèamha ann o chian, agus an talamh 'na sheasamh as an uisge, trid fhòcail Dé :

6 Tre'n deachaidh an saoghal a bha'n sin ann a sgrios, air teachd do'n dilinn air.

7 Ach tha na nèamha agus an talamh a tha nis ann, leis an fhocal sin féin air an tasgaidh suas, agus air an gleidheadh fa chomhair teine air chionn là a' bhreitheanais, agus sgrios dhaoine ain-diadhaidh.

8 Ach, a mhuinntir mo ghràidh, na bithibhse aineolach air an aon ni

so, Gu *bheil* aon là aig an Tighearna mar mhìle bliadhna, agus mìle bliadhna mar aon là.

9 Cha 'n'eil an Tighearna mall a thaobh a' gheallaidh, (mar a mheasas dream àraidh moille,) ach tha e fad-fhulangach d'ar taobhne, gun toil aige dream sam bith a bhì air an call, ach na h-uile *dhaoine* theachd gu h-aithreachas.

10 Ach thig là an Tighearna mar ghaduiche san oidhche; anns an d'theid na nèamha thairis le toirm mhòir, agus anns an leagh na dùile le dian theas; agus bithibh an talamh mar an ceudna agus na h-oibre, a ta air, air an losgadh suas.

11 Uime sin do bhrìgh gu'm bina nithe so uile air an sgaoileadh as a chéile, ciod a' ghnè dhaoine bu chòir a bhì annaibh, ann an caitheadh-beatha naomha, agus diadhachd,

12 Le sùil a bhì agaibh ri, agus luathachadh^f chum teachd là Dhé, anns am bi na nèamha, air dhoibh bhì ri theine, air an sgaoileadh o chéile, agus anns an leaghar na dùile le dian theas?

13 Gidheadh tha dùil againne ri nèamhaibh nuadh agus talamh nuadh, a réir a gheallaidh, anns an còmluich fireantachd.

14 Uime sin, a mhuinntir ionmhuinn, o tha dùil agaibh ris na nithibh sin, deanaibh bhur dìchioll chum gu faighear leis-san ann an sìothchaint sibh, gun smal agus neo-lochdach :

15 Agus measaibh gur slàinte fad-fhulangas ar Tighearna; amhuil a scriobh mar an ceudna ar bràthair gràdhach Pòl, a réir a ghliocais a thugadh dha, d'ar n-ionnsuidh;

16 Amhuil mar 'na litricibh uile a' labhairt annta mu na nithibh so anns am bheil cuid do nithibh do-thuigsinn, a tha an droing a tha neo-fhòghlumta agus neo-sheasmhach a' fiaradh, amhuil mar na scribeutirean eile, chum an sgrios féin.

17 Ach sibhse, a mhuinntir mo ghràidh, o'saithne dhuibh na *nithe* so roimh-làimh, thugaibh aire ant-eagal air dhuibhse mar an ceudna bhì air bhur taruing air falbh le seacharan nan daoine ain-diadhaidh, gu'n tuit sibh o bhur seasmhachd féin.

18 Ach fàsaibh ann an gràs, agus ann an eòlas ar Tighearna agus ar Slànuighir Iosa Crìosd. Dhasan gu robh glòir a nis agus gu sìorruidhse. Amen.

a *thruisealachd.*

b *car tamuil bhig.*

c *a h-aenairt, a h-eabradh.*

d *sa' chlàbar.* e *fanoid, sgeige.*

f *greasadh, cabhag a dheanamh*
g *gu là na sìorruidheachd.*

CEUD LITIR CHOITCHIONN AN ABSTOIL EOIN.

CAIB. I.

AN ní a bha ann o thús, an ní a chuala sinne, a chunnaic sinn le'r súilibh, air an d'amhairc sinn, agus a láimhsich ar lámha thaobh focail na beatha;

2 (Oir dh'fhoillsicheadh a' bheatha, agus chunnaic sinne i, agus tha sinn a' deanamh fianuis, agus a' cur an céill dhuibhse na beatha maireannaich ud, a bha maille ris an Athair, agus a dh'fhoillsicheadh dhuinne.)

3 An nia chunnaic agus a chuala sinn, tha sinn a' cur an céill dhuibhse, chum gu'm bi agaibhse mar an ceudna comúnn ruinne: agus gu firinn-each tha ar comunn-ne ris an Athair, agus r'a Mhac Iosa Críost.

4 Agus tha sinn a' scriobhadh nan nithe so d'ar n-ionnsuidh, chum gu'm bi bhuir gairdeachas coimhlíonta.

5 Agus is i so an teachdoireachd a chuala sinn uaithsan, agus a tha sinn a' cur an céill dhuibhse, Gur solus Dia, agus nach 'eil dorchadas air bith annsan.

6 Ma their sinn gu bheil comunn againn ris^a, agus sinn a' gluasad ann an dorchadas, tha sinn a' deanamh bréige, agus cha 'n'eil sinn a' deanamh na firinn:

7 Ach ma ghluaiseas sinn anns an t-solus, mar a tha esan san t-solus, tha comunn againn r'a chéile, agus glanaidh fuil Iosa Críost a Mhac sinn o gach uile pheacadh.

8 Ma their sinn nach 'eil peacadh againn, tha sinn 'gar mealladh féin, agus cha 'n'eil an fhirinn annainn.

9 Ma dh'aidicheas sinn ar peacanna, tha esan firinneach agus ceart, chum ar peacanna a mhaitheadh dhuinn, agus a glanadh o gach uile neo-fhíreantachd.

10 Ma their sinn nach do pheacaich sinn, tha sinn a' deanamh breugaire dhethsan, agus cha 'n'eil focail annainn.

CAIB. II.

MO chlann bheag, na nithe so scriobham d'ar n-ionnsuidh, chum nach peacaich sibh. Agus ma pheacaicheas neach air bith, tha fear-tagraidh againn maille ris an Athair, Iosa Críost am firean:

2 Agus is esan an iobairt-réitich

^a caidreabh againn ris.

air son ar peacaidhne; agus cha'n e air son ar peacaidhne mháin, ach mar an ceudna air son *peacaidh* an t-saoghail uile.

3 Agus le so tha fhios againn gur aithne dhuinn e, ma choimhideas sinn áitheanta.

4 An ti a their, Is aithne dhomh e, agus nach 'eila' coimhead áitheanta, is breugaire e, agus cha 'n'eil an fhirinn ann.

5 Ach ge b'e choimhideas faocal, annsan gu deimkin tha grádh Dhe air a choimhlíonadh: le so is aithne dhuinn ghu bheil sinn annsan.

6 An ti a their gu bheil e fantuinn annsan, is coir dhasan mar an ceudna gluasad, eadhon mar a ghluais esan.

7 A bhráithre, ní'n scriobham áithne nuadh chugaibh, ach seann áithne, a bha agaibh o'n toiseach: 's i 'n t-seann áithne am focal a chuala sibh o thús.

8 A ris, scriobham áithne nuadh chugaibh, ní a ta fíor annsan agus annaibhse: do bhrígh gu'n d'imích an dorchadas thairis, agus gu bheil a nis an solus fíor a dealrachadh.

9 An ti a their gu bheil e san t-solus, agus a tha fuathachadh a bhráthar, tha e san dorchadas gus a nis.

10 An ti aig am bheil grádh d'a bhráthair, tha e 'na chomhnuidh san t-solus, agus cha 'n'eil aobhar oilbheim air bith ann.

11 Ach an ti a ta fuathachadh a bhráthar, tha e anns an dorchadas, agus ag imeachd anns an dorchadas, agus cha'n aithne dha c'ait am bheil e dol, do bhrígh gu'n do dhall an dorchadas a shuílean.

12 Scriobham d'ar n-ionnsuidh, a chlann bheag, do bhrígh gu bheil bhuir peacanna air am maitheadh dhuibh air sgáth ainme-san.

13 Scriobham d'ar n-ionnsuidh, aithriche, do bhrígh gu'm b'aithne dhuibh esan *ata* o thús. Scriobham d'ar n-ionnsuidh, òganacha, do bhrígh gu'n d'thug sibh buaidh air an droch aon. Scriobham d'ar n-ionnsuidh, a chlann bheag, do bhrígh gu'm b'aithne dhuibh an t-Athair.

14 Scriobh mi d'ar n-ionnsuidh, aithriche, do bhrígh gu'm b'aithne dhuibh an ti a *ta* ann o thús. Scriobh mi d'ar n-ionnsuidh, òganacha, do bhrígh gu bheil sibh láidir, agus gu bheil focal Dhé 'na chomh-

nu'dh annaibh, agus gu'n d'thug sibh buaidh a'r an drochaon.

15 Na gràdhachibh an saoghal, no na nithe *a ta* san t-saoghal. Ma ghràdhachas neach air bith an saoghal, cha 'n'eil gràdh an Athair ann.

16 Oir na h-uile a *ta* anns an t-saoghal, anamhiann na feola, agus anamhiann nan sùl, agus uabhar na beatha, cha'n ann o'n Athair a tha iad, ach o'n t-saoghal.

17 Agus siubhlaidh an saoghal seachad, agus anamhiann: ach an ti a ni toil Dé, mairidh e choidhch.

18 A chlann bheag, 's i 'n aimsir dheireannach a tha ann: agus mar a chuala sibh gu'n d'thig an t-anacriosd, is ann mar sin a ta nis iomad anacriosd ann; o'm bheil sinn a' tuigsinn gur i'n aimsir dheireannach a ta ann.

19 Chaidh iad a mach uainne, ach cha robh iad dhinn: oir nam biodh iad dhinn, gu deimhin dh'fhanadh iad maille ruinn: ach *chaidh iad a mach*, chum gu deantadh follaiseach iad, nach robh iad uile dhinn.

20 Ach tha agaibhse ùngadh o'n ti naomha, agus is aithne dhuibh na h-uile nithe.

21 Cha do scriobh mi d'ar n-ionnsuidh, do bhrigh nach aithne dhuibh an fhirinn; ach do bhrigh gur aithne dhuibh i, agus nach 'eil breug air bith o'n fhirinn.

22 Cò a tha 'na bhreugaire, ach esan a dh'èicheadhas gur e Iosa an Criosd? 's e so an t-anacriosd, a tha 'g àicheadh an Athair agus a' Mhic.

23 Ge b'e neach a dh'èicheadhas am Mac, cha 'n'eil an t-Athair aige: [ach an ti a dh'aidicheas am Mac, tha an t-Athair aige mar an ceudna.]

24 Uime sin fanadh an ni sin annaibhse a chuala sibh o thùs. Ma dh'fhanas an ni a chuala sibh o thùs annaibh, fanaidh sibhse mar an ceudna anns a' Mhac, agus anas an Athair.

25 Agus is e so an gealladh a gheall e dhuinn, *eadhon* a' bheatha mhaireannach.

26 Scriobh mi na nithe so d'ar n-ionnsuidh, mu thimchioll na droinge a tha 'gar mealladh.

27 Ack tha an t-ùngadh, a fhuair sibh uaithsan, a' fantuinn annaibh: agus cha 'n'eil feum agaibh gu'n teagasg eadhon neach sibh: Ach, mar a ta an t-ùngadh so féin 'gar teagasg mu thimchioll nan uile nithe, agus a ta e fìor, agus nach breug e, eadhon mar a theagaisg e sibh, fanaibh ann.

28 Agus a nis, a chlann bheag,

fanaibh annsan; chum 'nuair a dh'fhoillsichear e, gu'm bi dànachd againn, agus nach bi nàire oirna 'na làthair aig a theachd.

29 Ma tha fhios agaibh gu bheil esan fireanta, tha fhios agaibh gu bheil gach neach a ni fireantachd, air a ghineamhuinn a uaithsan.

CAIB. III.

FEUCHAIBH, ciod a' ghnè ghràidh a thug an t-Athair dhuinne, gu'n goirteadh clann Dé dhinn! uime sin cha'n aithne do'n t-saoghal sinn, do bhrigh nach b'aithne dha esan.

2 A mhuinntir mo ghràidh, a nis is sinne mic Dhé, agus cha 'n'eil e soilleir fathast ciod a bhitheas sinn: ach a ta fhios againn, 'nuair a dh'fhoillsichear esan, gu'm bi sinn cosmhuil ris; oir chì sinn e mar a ta e.

3 Agus gach neach aig am bheil an dòchas so ann, glanaidh se e féin, mar a ta esan glan.

4 Ge b'e neach a ni peacadh, tha e mar an ceudna a' briseadh an lagha: oir is e am peacadh briseadh an lagha.

5 Agus tha fhios agaibh gu'n d'fhoillsicheadh esan chum ar peacanna thoirt air falbh; agus cha 'n'eil peacadh sam bith annsan.

6 Gach neach a dh'fhanas annsan, cha dean e peacadh: ge b'e air bith a pheacaicheas, cha 'n'fhac e esan, agus cha robh eòlas aige air.

7 A chlann bheag, na mealladh neach air bith sibh: an ti a ni fireantachd is firean e, mar is firean esan:

8 An ti a ni peacadh, is ann o'n diabol a ta e: oir tha an diabol a' peacachadh o thùs. Is ann chum na criche so a dh'fhoillsicheadh Mac Dhé, chum gu'n sgriosadh e oibre an diabol.

9 Ge b'e neach a ghineadh o Dhia, cha dean e peacadh: oir a ta a shìolsan a' fantuinn ann: agus cha 'n'eile'n comas da peacadh a dheanamh, do bhrigh gu'n do ghineadh o Dhia e.

10 An so tha clann Dé, agus clann an diabol foillaiseach: Ge b'e neach nach dean fireantachd, cha'n ann o Dhia a tha e, no an ti nach gràdhaich a bhràthair.

11 Oir is i so an teachdoireachd a chuala sibh o thùs, sinn a thoirt gràidh d'a chèile:

12 Cha'n ann mar Chain, a bha o'n droch aon, agus a mharbh a bhràthair: Agus c'ar son a mharbh

a air a bhreith.

se e ? A chionn gu'n robh oibre féin olc, agus oibre a bhráthar fireanta.

13 Na biodh ioghnadh oirbh, mo bhráithre, ge do dh'fhuthaicheas an saoghal sibh.

14 Tha fhios againn gu'n deachaidh sinn thairis o bhàs gu beatha, do bhrìgh gu bheil gràdh againn do na bráithribh: an ti nach gràdhaich a bhrathair, fanuidh e ann am bàs.

15 Gach neach a dh'fhuathaicheas a bhráthair, is mortair a e; agus tha fhios againn nach 'eil aig mortair sam bith a' bheatha mhaireannach a' fànuinn ann.

16 Le so is aithne dhuinn gràdh Dhé, do bhrìgh gu'n do chuir esan sìos anam féin air ar soinne: agus is eòir dhuinne ar n-anama féin a chur sìos air son nam bráithre.

17 Agus ge b'e neach aig am bheil maoin an t-saoghail so, agus a chi a bhráthair ann an uireasbhuidh, agus a dhruideas a chridhe 'na aghaidh, cionnus a tha gràdh Dhé a gabhail còmhuidh ann?

18 Mo chlann bheag, na gràdh-aicheamaid ann am focal, no ann an teagaidh, ach ann an gnìomh agus ann am fìrinn.

19 Agus le so is aithne dhuinn gu bheil sinn do'n fhìrinn, agus bheir sinn dearbh-beachd b' d'ar cridhibh 'na làthair.

20 Oir ma dhiteas ar cridhe sinn, is mò Dia na ar cridhe, agus is aithne dha na h-uile nithe.

21 A mhuinntir mo ghràidh, mur dìt ar cridhe sinn, tha dànachd againn a thaobh Dhé.

22 Agus ge b'e ni a dh'iarras sinn, gheibh sinn uaidh e, do bhrìgh gu bheil sinn a' coimhead àitheantan, agus a' deanamh nan nithe a tha taitneach 'na fliannais-san.

23 Agus is i so aithne-san, gu'n creideamaid ann an ainm a Mhic Iosa Crìosd, agus gu'n gràdhaicheamaid a chèile, mar a thug esan aithne dhuinn.

24 Agus an ti a choimhideas àitheanta-san, tha e gabhail còmhuidh ann, agus esan annsan: agus le so is aithne dhuinn gu bheil esan a' fuireach annainn, o'n Spiorad a thug e dhuinn.

CAIB. IV.

A MHUINNTIR ionmhuinn, na creidibh gach uile spiorad, ach dearbhaidh na spioradan, an ann o Dhia a tha iad: do bhrìgh gu bheil mòran do fhàidhibh bréige air dol a mach do'n t-saoghal.

2 Le so aithnichibh Spiorad Dhé gach uile spiorad a dh'aidicheas gu'n d'fhainig Iosa Crìosd san fheòil, is ann o Dhia a tha e.

3 Agus gach uile spiorad nach aidich gu-bheil Iosa Crìosd air teachd san fheòil, cha'n ann o Dhia a tha e: agus is e so spiorad sin an ana-crìosd, neach a chuala sibh e bhi teachd, agus a nis tha e cheana anns an t-saoghal.

4 A chlann bheag, tha sibhse o Dhia, agus thug sibh buaidh orrasan: do bhrìgh gur mò esan a ta annaibhse nà'n ti, a ta anns an t-saoghal.

5 Tha iadsan o'n t-saoghal: uime sin tha iad a' labhairt mu'n t-saoghal, agus tha'n saoghal ag éisdeachd riu.

6 Tha sinne o Dhia: an ti aig am bheil eòlas air Dia, éisdidh e ruinne; an ti nach 'eil o Dhia, cha'n éisd e ruim. O so aithnichidh sinn spiorad na fìrinn, agus spiorad an t-seacharain.

7 A mhuinntir ionmhuinn, gràdh-aicheamaid a chèile: oir is ann o Dhia tha'n gràdh; agus gach neach a ghràdhaicheas, gbineadh o Dhia e, agus is aithne dha Dia.

8 An ti nach gràdhaich, cha'n aithne dha Dia; oir is gràdh Dia.

9 An so dh'fhoillsicheadh gràdh Dhé dhuinne, do bhrìgh gu'n do chuir Dia aon-ghlìn Mhic do'n t-saoghal, chum gu'm bitheamaid beo tridsan.

10 An so a ta gràdh, cha'n e gu'n do ghràdhaich sinne Dia, ach gu'n do ghràdhaich esan sinne, agus gu'n do chuir e a Mhac féin gu bhi 'na iobairt-réitich air son ar peacaidh.

11 A mhuinntir ionmhuinn, ma ghràdhaich Dia sinne mar sin, tha dh'fhiachaibh oirne chèile a ghràdhachadh mar an ceudna.

12 Cha'n fhaca neach air bith Dia riamh. Ma ghràdhaicheas sinn a chèile, tha Dia 'na còmhuidh annainn, agus tha a ghràdh air a choimhlionadh annainn.

13 O so is aithne dhuinn gu bheil sinne 'nar còmhuidh annsan, agus esan annainne, do bhrìgh gu'n d'fhug e dhuinn d'a Spiorad.

14 Agus chunnaic sinn agus tha sinn a' deanamh fianuis, gu'n do chuir an t-Athair am Mac uaidh gu bhi 'na Shlànuighear an domhain.

15 Ge b'e neach a dh'aidicheas gur e Iosa Mac Dhé, tha Dia 'na còmhuidh annsan, agus esan ann an Dia.

16 Agus dh'aithnich sinne agus chreid sinn an gràdh a tha aig Dia dhuinn. Is gràdh Dia; agus an ti a

^a duin'-mharbhaiche.

^b cinnteachd.

tha fiantuinn ann an gràdh, tha e 'na chòmhnuidh ann an Dia, agus Dia annsan.

17 An so tha ar gràdhme air a dhcanamh coimhlionta, chum gu'm bi againn dànachd ann an là a' bhreithcanais: do bhrìgh mar a tha esan, gur amhuil sin a tha sinne anns an t-saoghal so.

18 Cha 'n'eil eagal ann an gràdh; ach tilgidh gràdh dìongmhaltas an t-eagal a mach; do bhrìgh gu bheil pian san eagal: an ti a tha eagalach, cha d'rinneadh coimhlionta ann an gràdh e.

19 Tha gràdh againne dhasan, do bhrìgh gu'n do ghràdhaich esan sinne an toiseach.

20 Ma their neach, Tha gràdh agam do Dhia, agus fuath aige d'a bhràthair, is breugaire e: oir an ti nach gràdhaich a bhràthair a chunn-aic e, cionnus a dh'fheudas e Dia, nach fac e, a ghràdhachadh?

21 Agus an àithne so tha againn naithsan, An ti a ghràdhaicheas Dia, gu'n gràdhaich e a bhràthair mar an ceudna.

CAIB. V.

GE b'e neach a chreideas gur e Iosa an Criosd, ghineadh o Dhia e; agus ge b'e ghràdhaicheas an ti a gbin, gràdhaichidh e mar an ceudna an ti a ghineadh leis.

2 O so is aithne dhuinn gu bheil gràdh againn do chloinn Dé, 'nuair a ghràdhaicheas sinn Dia, agus a choimhideas sinn àitheanta.

3 Oir is e so gràdh Dhé, sinn a choimhead àitheanta: agus cha 'n'eil àitheanta-san trom b.

4 Oir gach uile nì a ghinear o Dhia, bheir e buaidh air an t-saoghal: agus is i so a' bhuaidh a bhuaidhaicheas air an t-saoghal, eadhon ar creidimhne.

5 Cò an ti a bhuaidhaicheas air an t-saoghal, ach esan a tha creidsinn gur e Iosa Mac Dhé?

6 Is e so esan a thainig trid uisge agus trid fhuil, Iosa Criosd; nì h-e trid uisge mhàin, ach trid uisge agus fuil: agus is e'n Spiorad a nì fianuis, do bhrìgh gur fìrinn an Spiorad.

7 Oir tha triuir a tha deanamh fianuis air nèamh, an t-Athair, am Focal, agus an Spiorad-naomh: agus an triuir sin is aon iad.

8 Agus tha triuir a tha deanamh

^a iomlan, foirfe.

^b do-dheanta.

fianuis air an talamh, an Spiorad, agus an t-uisge, agus an fhuil: agus thig an triuir sin r'a chèile ann an aon.

9 Ma ghabhas sinn ri fianuis dhaoine, 'sì fianuis Dé a's mò: oir is i so fianuis Dé, a thug e mu thimchioll a Mhic.

10 An ti a chreideas ann am Mac Dhé, tha 'n fianuis aige ann féin: an ti nach creid Dia, rinn e breugaire dheth, do bhrìgh nach do chreid e an fhianuis a rinn Dia mu thimchioll a Mhic.

11 Agus is i so an fhianuis, gu'n d'thug Dia dhuinn beatha mhair-eannach: agus tha a' bheatha so 'na Mhac.

12 An ti aig am bheil am Mac, tha beatha aige: an ti aig nach 'eil Mac Dhé, cha 'n'eil beatha aige.

13 Na nithe so scriobh mi d'ar n-ionnsuidh a tha creidsinn ann an ainm Mic Dhé; chum gu'm bi fios agaibh gu bheil a' bheatha mhair-eannach agaibh, agus chum as gu'n creid sibh ann an ainm Mic Dhé.

14 Agus is e so an dòchas a ta againn annsan, ma dh'iarras sinn nì sam bith a réir a thoile, gu'n éisd e ruinn.

15 Agus ma ta fhios againn gu'n éisd e ruinn, ge b'e nì a dh'iarras sinn, tha fhios againn gu bheil ar n-iartais a dh'iarr sinn air againn.

16 Ma 'chi neach sam bith a bhràthair a' peacachadh peacaidh nach 'eil a chum bàis, iarraidh e, agus bheir e beatha dha, dhoibhsan nach 'eil a' peacachadh chum bàis. Tha peacadh chum bàis ann: a thaobh sin, nì'n abram gur còir dha guidheadh.

17 Is peacadh gach uile eucoir: agus tha peacadh ann nach 'eil a chum bàis.

18 Tha fhios againn ge b'e neach a ghineadh le Dia, nach peacaich e; ach an ti a ghineadh o Dhia, coimhidh se e féin, agus cha bhean an droch aon ris.

19 Tha fhios againn gur ann o Dhia a tha sinne, agus tha'n saoghal uile na luidhe san olc.

20 Agus tha fhios againn gu'n d'thainig Mac Dhé, agus gu'n d'thug e tuisge dhuinn, chum gu'm b'aithe dhuinn esan a ta fìor: agus tha sinne annsan a ta fìor, ann a Mhac Iosa Criosd. Is e so an Dia fìor, agus a' bheatha mhaireannach.

21 A chlann bheag, coimhidibh sibh féin o iodholaibh. Amen.

DARA LITIR AN ABSTOIL EOIN.

CAIB. I.

AN seanair chum na bain-tighearn na taghta, agus chum a cloinne, a's ionmhuinn leamsa anns an fhìrinn; agus cha'n ann leamsa mhàin, ach leo-san uile mar an ceudna a ghabh eòlas air an fhìrinn;

2 Air son na fìrinn a tha 'na còmhnuidh annainne, agus a bhios maille ruinn gu bràth:

3 Gràs, tròcair, agus sith gu robh maille ribh o Dhia an t-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Crìosd, Mac an Athar, ann am fìrinn agus ann am gràdh.

4 Bha gairdeachas mòr orm, do bhrìgh gu'n d'fhuair mi *cuid* do d' chloinnsa ag imeachd anns an fhìrinn, a réir mar a fhuair sinne àithne o'n Athair.

5 Agus a nis guidheam ort, a bhain-tighearn, cha'n e mar gu'n scriobhainn àithne nuadh chugad, ach *an àithne* a bha againn o thùs, gu'n gràdhaicheamaid a chèile.

6 Agus is e so an gràdh, gu'n imicheamaid a réir àitheanta-sa. 'S i so an àithne, mar a chuala sibh o thùs, gu'n imicheadh sibh innte.

7 Oir tha mòran inhealltairean air

teachd a steach do'n t-saoghal, nach 'eil ag aideachadh gu bheil Crìosd air teachd san fheòil. Is mealltair so agus anacriosd.

8 Thugaibh aire dhuibh féin, nach caill sinn^a na nithe sin a shaothraich sinn^b, ach gu faigh sinn làn duais.

9 Ge b'e neach a bhriseas *an lagh*, agus nach an ann an teagasg Chrìosd, cha 'n'eil Dia aige: an ti a dh'fhanas ann an teagasg Chrìosd, tha araon an t-Athair agus am Mac aige.

10 Ma thig neach air bith d'ar n-ionnsuidh, agus nach toir e an teagasg so leis, na gabhaibh e steach d'ar tigh, agus na abraibh ris, Gu ma subhach dhuit c.

11 Oir ge b'e neach a their ris, Gu ma subhach dhuit, tha comhpairt aige d'a dhroch oibribh.

12 Air dèomh mòran a bhi agam r'a scriobhadh chugaibh, cha b'àill leam *scriobhadh* le paiper agus dubh; ach tha dòchas agam teachd d'ar n-ionnsuidh, agus labhairt beul ri beul, chum gu'm bi ar gairdeachas còimhlionta.

13 Tha clann do pheathar taghta a' cur fàilte ort. Amen.

TREAS LITIR AN ABSTOIL EOIN.

CAIB. I.

AN seanair chum Ghaisgich ghràdh-aich, a's ionmhuinn leam san fhìrinn.

2 A *bhràthair* ghràdhaich, 'se mo ghuidheadh thaobh^d gach uile ni gu'n soirbhicheadh leat agus gu'n biodh tu slàn, mar a ta soirbheachadh le t' anam.

3 Oir rinn mi gairdeachas gu mòr 'nuair a thainig na bràithrean, agus a rinn iad fianuis do'n fhìrin a tha annadsa, mar a ta thusa 'g imeachd san fhìrinn.

4 Cha 'n'eil gairdeachas agam a's mò na bhli cluinntinn gu bheil mo chlann ag imeachd san fhìrinn.

5 A *bhràthair* ghràdhaich, is dèileas

a ni thu gach ni a ta thu deanamh do na bràithribh, agus do choigrich;

6 Muinntir a rinn fianuis air do ghràdh an làthair na h-eaglaise: ma bheir thu air an aghaidh iad 'nan slighe mar is cubhaidh do Dhia, is maith a ni thu:

7 Oir chaidh iad a mach air sgàth ainme-san, gun ni air bith a ghabhail o na Cinnich.

8 Uime sin tha dh'fhiachaibh oirme gabhail r'an leithidibh sin, chum gu'm bitheamaid 'nar comh-shaothraichibh do'n fhìrinn.

9 Scriobh mi chum na h-eaglaise: ach cha ghabh Diotrephes, leis am miann àrd-cheannas a bhi aige 'nam measg, ruinne.

^a sibh.

^b bhuanuich sibh.

^c do t'fhìrinn-sa.

^c Gu'n soirbhichear leat.

^f Scriobhainn.

^d roimh.

10 Uime sin ma-thig mi, cuiridh mi an cuimhne a oibre a ta e deanamh, a' bith-labhairt 'nar n-aghaidh le briathraibh aingidh b: agus cha leoir leis sin, ach ni mò a tha e féin a' gabhail ris na bràithribh, agus tha e a' bacadh na droinge leis am b' àill, agus 'gan tilgeadh mach as an eaglais.

11 A bhràthair ghràdhaich, na lean an ni a ta ole, ach an ni a ta maith. An ti a ni maith, is ann o Dhia a ta e: ach an ti a ni ole, cha'n fhac e Dia.

12 Tha deadh theistean air Deme-trius o na h-uile, agus o'n fhèinn féin: agus tha sinne mar an ceudna a' deanamh fianuis, agus tha fios agaibh gu bheil ar fianuisne fìor.

13 Bha mòran agam r'a scriobhadh, ach cha 'n àill leam scriobhadh le dubh agus peann a' t'ionnsuidh:

14 Ach tha dòchas agam t'fhaicinn gun dàil, agus labhairidh sinn beul ri beul. Siothchaint maille riut. Tha na càirdean a' cur fàilte ort. Cuir fàilte air na càirdibh air an ainm.

LITIR CHOITCHIONN AN ABSTOIL IUDAIS.

CAIB. I.

IUDAS seirbhiseach Iosa Criosd, agus bràthair Sbeumais, chum na droinge a tha air an naomhachadh le Dia an t-Athair, agus air an coimhead le Iosa Criosd, air an gairm:

2 Gu robh tròcair, agus sìth, agus gràdh air am meudachadh dhuibhse.

3 A mhuinntir ionnmhuinn, air dhomh an uile chabhaig a dheanamh chum scriobhadh d'ar n-ionnsuidh mu thimcheall na slàinte choit-chionnd, b' fheumail domh scriobhadh d'ar n-ionnsuidh, 'gar n-earalachadh sibh a chathachadh gu dìchiollach air son a' chreidimh, a thugadh aon uair do na naoimh.

4 Oir dh'eulaigh daoine àraidh a steach, a dh'orduicheadh roimhe z o shean chum an ditiidh so, daoine mì-dhiadhaidh, a' tionndadh gràis ar Déne gu macnus, agus ag àicheadh Dhé, a's aon Uchdaran ann, agus ar Tighearna Iosa Criosd.

5 Uime sin is àill leam blur cur an cuimhne, ge do bha fhios agaibh aon uair a air so, cionnus an déigh do'n Tighearna am pobull a shaoradh a tìr na h-Eiphit, a sgrios e an déigh sin an droing nach do chreid.

6 Agus na h-aingil nach do ghleidh an ceud inbhe, ach a dh'fhàg an àite-còmhluaidh féin; choimbid e am an geimhlibh sìorruidh fuaidh dhorchadas, fa chomhair breitheanais an là mhàir.

7 Amhuil a ta Sodom agus Gomorra, agus na bailte mu'n cuairt orra, a thug iad féin thairis do striopachas air a' mhodh cheudna, agus a bha leantuinn febla coimhich, air an cur suas 'nam ball-sampuill a' fulang dioghaltais teine shiorruidh.

8 Mar an ceudna fòs tha an luchd-bruadair sin a' salachadh na febla, a' deanamh tàir air uachdaranachd, agus a' labhairt gu toibheumach air àrd-inbhibh.

9 Gidheadh cha do ghabh Michael an t-àrd-aingel, 'nuair a chathaich e 'n aghaidh an daibhoil, agus a rinn e deasboireachd mu chorp Mhaois, dānadas air casaid thoibheumach a thoirt 'na aghaidh, ach thubhairt e, Gu cronuicheadh an Tighearna thu!

10 Ach tha'n droing sin a' labhairt gu toibheumach air na nithibh nach aithne dhoibh: ach na nithe sin a's aithne dhoibh air mhodh nàdurra mar ainmhidhibh gun reuson, tha iad 'gan truaillleadh féin aunta.

11 Is anaoibhinn doibh! oir dh'imich iad ann an slighe Chain, agus ruith iad gu togarrach ann an seacharan Bhalaaim air ghaol tuarsadail, agus sgriosadh iad ann an anacaint cheannarcaich Chore.

12 Is smala iad sin ann bhuir cuirmibh gràidh, 'nuair a tha iad air cuirmibh maille ribh, 'gam beathachadh féin gun eagal: is neoil iad gun uisge, air an giùlan mu'n cuairt le gaothaibh; craobhan

a cuimhnichidh mi.

b naimeidh, m'òrunach.

c dh'chioll d chumanta.

e a' cur impidh oirbh. f ghoid.

g a scriobhadh roimhe. h roimhe.

i 'nan samhlachas.

k luchd-bruadair neo-ghlan.

l gu tàir-chainnteach, maslach.

m labhairt uile mu na nithibh.

searg-mheasach, gun toradh; da uair marbh, air an spionadh as am freumbaibh;

13 Garbh thonna^a na fairge, a sgeitheas an nàire féin mar chobhar; reulta seachranach, d'am bheil duibhre an dorchadais gu siorruidh air a thasgaidh.

14 Agus rinn Enoch mar an ceud-na, an seachdamh *pearsa* o Adhamh, fàidheadaireachd orra sin, ag ràdh, Feuch, tha'n Tighearn a' teachd le dheich mìtibh naomha^b.

15 A dheanamh breitheanais air na h-uile, agus chum iadsan uile a tha mi-dhiadhaidh 'nam measg fhàgail ris, a thaobh an uile ghnìomhara mi-dhiadhaidh a rinn iad gu mi-dhiadhaidh, agus a thaobh an uile *bhriathar* cruaidh, a labhair peacaich mi-dhiadhaidh 'na aghaidh.

16 Is luchd-cànraim agus gearain an droing so, a tha 'g imeachd a réir an anamhiann féin; agus tha'm beul a' labhairt *bhriathar* atmhor^c, agus iad a' gabhail iongantais^d do phearsaibh dhaoine air sgàth buannachd.

17 Ach cuimhnichibhse, a mhuinntir mo ghràidh, na focail a labhradh roimhe le abstolaibh ar Tighearna Iosa Crìosd:

18 Mar a thubhairt iad ribh, gu'm

biodh anns an aimsir dheireannaich luchd-fanoid, a ghluaiseadh a réir an anamhianna mi-dhiadhaidh féin.

19 'S iad sin an dream a sgaras iad féin o *chàch*, collaidhe, gun an Spìorad aca.

20 Ach air bhìdhuibhse, a mhuinntir ionmhuinn, 'gar togail féin suas ann bhur creidimh ro naomha, a' deanamh ùrnuigh san Spìorad naomh,

21 Coimhidibh sibh féin ann an gràdh Dhé, le sùil ri tròcair ar Tighearna Iosa Crìosd chum na beatha maireannaich.

22 Agus gabhaibh truas do dhream àraidh, a' deanamh eadar-dhealachaidh:

23 Agus tearnaibh dream eile le h-eagal, 'gan spionadh as an teine; a' fuathachadh eadhon an eudaich, air am bheil smal na feòla^f.

24 A nis dhasan a tha comasach air bhur gleidheadh o thuisleadh, agus *bhur* cur gu neo-lochdach an làthair a ghloire le h-aoibhneas ro mhòr,

25 Do'n Dia ta mhainglic, ar Slànuighear, *gu robh* glòir agus mòralachd, neart^g agus cumhachd, a nis agus air feadh nan uile linn. Amen.

TAISBEANADH EOIN AN DIADHAIR.

CAIB. I.

TAISBEANADH Iosa Crìosd, a thug Dia dha, a dh'fhoill-seachadh d'a sheirbhisich nithe a's éigin teachd gu crìch ann an aithghearr: agus chuir e teachdoireachd uatha, agus le aingeal féin dh'fhoillsich e *iad* d'a sheirbhiseach Eoin:

2 A rin fianuis air focal Dé, agus air teisteanas Iosa Crìosd, agus air gach nì a chunnaic e.

3 Is beannuichte an ti a leughas, agus iadsan a dh'éisdeas ri briathraibh na fàidheadaireachd so, agus a choimhideas an nithe a tha scribedhta innte: oir tha'n t-àm am fagus.

4 **E**GIN chum nan seachd eaglais, a ta san Asia: Gràs dhuibh, agus sith o'n ti a ta, agus a

bha, agus a ta ri teachd; agus o na seachd spioraibh a tha'm fianuis a rìgh-chaitheachsan;

5 Agus o Iosa Crìosd, an fhianuis fhior, an ceud-ghin o na marbhaibh agus uachdaran rìghre na talmhainn: Dhasan a ghràdhaich sinn, agus a dh'ionnlaid sinn o ar peacaibh 'na fhuil féin.

6 Agus a rinn rìghre dhinn agus sa'arta do Dhia agus d'a Athairsan; dhasan *gu robh* glòir agus cumhachd gu saoghal nan saoghal. Amen.

7 Feuch, tha e teachd le neulaibh; agus chì gach sùil e, agus iadsan mar an ceudna a lot e^h: agus nì uile threnbha na talmhainn caoidh air a shòsan: gu ma h-amhluidh a bhitheas, Amen.

^a *Fiadh thonna.*
^b *mìtibh d'a naomhaibh.*

^c *uaibreach.*

^d *a' toirt mòr nheas.*

^b *le deich*

^c *nàdurra.*

^f *a ta air a shalachadh leis an fheòil.*

^g *tighearnas, uachdaranachd.*

^h *a throimh-lot, a skàth e trid.*

8 Is mise Alpha agus Omega, an toiseach agus an deireadh, a deir an Tighearna, a ta, agus a bha, agus a ta ri teachd, an t-Uile-chumhachdach.

9 Bha mise Eoin, bhur dearbhbhràthair, agus bhur companach ann an àmhghar, agus ann an riochdachd agus am foighidin Iosa Criosd, anns an eilean a d'an goirear Patmos, air son focail Dé, agus air son fianuis Iosa Criosd.

10 Bha mi san Spiorad air là an Tighearna, agus chuala mi air mo chulaobh guth mòr, mar *ghuth trompaide*.

11 Ag ràdh, Is mise Alpha agus Omega, an cend neach agus an neach deireannach: agus, Scriobhsa ann an leabhar an nì a chì thu, agus cuir e chum nan seachd eaglais, a tha san Asia; chum Ephesus, agus chum Smirna, agus chum Phergamais, agus chum Thiatira, agus chum Shardis, agus chum Philadelphia, agus chum Laodicea.

12 Agus thionndaidh mi a dh'fhaicinn a ghutha a labhair rium. Agus air tionndaidh dhomh, chunnaic mi seachd coinnleirean òir;

13 Agus am meadhon nan seachd coinnleir, *neach* cosmhuil ri Mac an duine, air an robh eudach a rainig sìos gu shàilbh, agus crioslaichte b le crios òir mu chlochaibh.

14 Bha a cheann agus fholt geal mar oluinn ghil, mar shneachda; agus a shùilean mar lasair theine;

15 Agus a chosa cosmhuil ri umhac fìor-ghlan, mar gu'm bitheadh iad a' dearg-losgadh ann an àmhluinn; agus a ghuth mar thoirm mhòrain uisgeacha.

16 Agus bha aige 'na làimh dheis seachd reulta: agus claidheamh geur dà fhaobhair a' teachd a mach as a bheul: agus bha ghnùis mar a' ghrian a' dealrachadh 'na làn neart.

17 Agus an uair a chunnaic mi e, thuit mi sìos aig a chosaibh an riochd mairbh: agus chuir e a làimh dheas orm, ag ràdh rium, Na biodh eagal ort: is mise an ceud neach agus an neach deireannach.

18 Is mi an ti a ta beo, agus a bha marbh; agus feuch, tha mi beo gu saoghal nan saoghal, Amen; agus tha iuchraiche ifrinn^d agus a' bhàis agam.

19 Scriobh na nithe a chunnaic thu, agus na nithe a ta ann, agus na nithe a bhitheas an déigh so:

20 Rùn-dìomhair nan seachd reult

a chunnaic thu ann am làimh dheis, agus nan seachd coinnleir òir. Is iad na seachd reulta, aingil nan seachd eaglais: agus is iad na seachd coinnleirean a chunnaic thu, na seachd eaglaisean.

CAIB. II.

CHUM aingile eaglaise Ephesus, Scriobh, is iad so na nithe a deir an ti, a tha cumail nan seachd reult 'na làimh dheis, a tha 'g imeachd ann am meadhon nan seachd coinnleir òir;

2 Is aithne dhomh t'òibre, agus do shaothair, agus t'fhoighidin, agus nach urrainn thu giùlan leo-san a tha olc; agus gu'n do dhearbha thu iadsan a their gur abstoil iad féin, agus nach eadh, agus gu'n d'fhuair thu iad breugach;

3 Agus gu'n do ghiùlain thu, agus gu bheil foighidin agad, agus air sgàth m'ainme-se gu'n d'riun thu saothair, agus nach d'thug thu thairis.

4 Gidheadh, tha agam a' t'aghaidh, gu'n do thréig thu do cheud ghràdh.

5 Cuimhnich uime sin cia uait a thuit thu, agus gabh aithreachas, agus dean na ceud oibre; no thig mi ort gu grad, agus atharraichidh mi do choinnleir as àit, mur gabh thu aithreachas,

6 Ach a ta so agad, gur faathach leat oibre nan Nicolaiteach, nithe mar an ceudna a's fuathach leamsa.

7 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a their an Spiorad ris na h-eaglaisibh; Do'n ti a bhuadhaicheas bheir mise r'a itheadh do chraoibh na beatha, a tha ann am meadhon phàrrais Dé.

8 Agus chum aingil eaglaise Smirna, scriobh, Na nithe so a their esan a's e'n ceud neach agus an neach deireannach, a bha marbh, agus a tha beo;

9 Is aithne dhomh t'òibre, agus t'àmghar, agus do bhochdainn, (gidheadh a ta thu beartach^f) agus is aithne dhomh toibheum na muinntir a their gur Iudhaich iad féin, agus nach eadh, ach sionagag Shataim.

10 Na biodh eagal ort roimh aon do na nithibh sin a dh'fhuilingeas tu: feuch, tilgidh an diabhol cuid dhibh ann am prìosun, chum gu'n dearbhar sibh; agus bithidh àmhghar^g agaih rè dheich làithean: bi-sa fìrinneach gu bàs, agus bheir mise dhuit crùn na beatha.

11 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a their an Spiorad ris na

^a oilean, innis. ^b criosraichte.

^c prais. ^d na h-uaigne, an t-saoghail ri teachd.

^e theachdoire. ^f saibhir.

^g trioblaid.

h-eaglaisibh : An ti a bheir buaidh, cha chinrrar leis an dara bàs e.

12 Agus chum aingil na h-easglaise, a ta ann am Pergamos, scriobh, Na nithe so deir esan, aig am bheil an claidheamh geur dà fhaobhair :

13 Is aithne dhomh t'òibre, agus c'ait am bheil thu a'd' chòmhnuidh, eadhon far am bheil caithir Shàtain : agus a ta thu a' cumail m'ainme-se gu daingean, agus cha d'àicheadh thu mo chreidimh, eadhon anns na làithibh sin anns an robh Antipas 'na fhianuis a fhìrinneach dhomh, a marbhadh 'nar measg, far am bheil Sàtan 'na chòmhnuidh.

14 Gidheadh, tha beagan agam a' t'aghaidh, do bhrìgh gu bheil agad an sin an droing a tha cumail teagaisg Bhalaaime, a theagaisg do Bhalac ceap-tuislidh a chur roimh chloinn Israeil, chum nithe a dh'ìobradh do ìodholaibh itheadh, agus strìopachas a dheanamh.

15 Is amhuil sin a ta agad mar an ceudna an dream a tha cumail teagaisgan Nicolaiteach, ni a's fuathach leamsa.

16 Dean aithreachas, no thig mi a' t'ionnsuidh gu grad, agus cogaidh mi 'nan aghaidh le claidheamh mobheoil.

17 An ti aig am bheil cluas, éisd-eadh e cìod a their an Spiorad ris na h-eaglaisibh : Do'n ti a bhuadhaicheas bheir mi r'a itheadh do'n mhana fholuichte, agus bheir mi dha clach gheal, agus air a' chloich ainm nuadh scriobhta, nach aithne do neach air bith, ach do'n ti a gheibh i.

18 Agus chum aingil na h-easglaise a ta ann an Tiatira, scriobh, Na nithe so deir Mac Dhé, aig am bheil a shùilean mar lasair theine, agus a chosan mar umha fìor-ghlan ;

19 Is aithne dhomh t'òibre, agus do ghràdh, agus do fhrithealadh, agus do chreidimh, agus t'fhoighidin, agus t'òibre deireannach ; gu bheil iad ni's mò na do cheud oibre.

20 Gidheadh, tha agam beagan do nithibh a' t'aghaidh, gu bheil thu a' fulang do'n mhnaoi sin Iesebel, a their gur ban-fhàidh i féin, mo sheirbhisich a theagasg agus a mhealladh chum strìopachas a dheanamh, agus nithe a dh'ìobradh do ìodholaibh itheadh.

21 Agus thug mi dhi ùine gu aithreachas a ghabhail d'a strìopachas, agus cha do ghabh i aithreachas.

22 Feuch, tilgidh mi i ann an leabaidh, agus iadsan a tha deanamh

adhaltrannais rithe ann an àmhghar mòr, mur gabh iad aithreachas d'an gnìomhairaibh.

23 Agus marbhaidh mi a clann leis a' bhàs ; agus bithidh fhios aig na h-eaglaisibh uile gur mise an ti sin a sgrùdas na h-àirnean agus na cridheachan : agus bheir mi do gach aon agaibhse a réir bhur n-oibre.

24 Ach ribhse a deiream, agus ris a' chuid eile ann an Tiatira, Mheud aig nach 'eil an teagasg so, agus do nach b'aithne doimhne Shàtain, mar a their iad, cha chuir mi uallach eile oirbh,

25 Ach cumaibh gu daingean an ni a ta agaibh, gus an d'thig mi.

26 Agus an ti a bhuadhaicheas, agus a ghleidheas m'òibre gus a' chrìoch, dhasan bheir mi cumhachd os ceann nan Cinneach :

27 (Agus riaghlaidh e iad le slait iarunn : mar shoithichibh creadha briseir 'nam bloighidh iad) amhuil a fhuair mise o m' Athair.

28 Agus bheir mi dha reult na maidne.

29 An ti aig am bheil cluas, éisd-eadh e cìod a their an Spiorad ris na h-eaglaisibh.

CAIB. III.

A GUS chum aingil na h-easglaise a ta ann an Sardis, scriobh, Na nithe so deir an ti aig am bheil seachd spiorada Dhé, agus na seachd reulta ; Is aithne dhomh t'òibre, gu bheil ainm agad, gu bheil thu beo, gidheadh a ta thu marbh.

2 Bifaireil, agus neartaich a' chuid eile a ta ullamh gu bàsachadh : oir cha d'fhuair mi t'òibre coimhionta am fianuis Dé.

3 Cuimhnich uime sin cionnus a fhuair agus a chualatu, agus gleidh e, agus gabh aithreachas. Uime sin mur dean thu faire, thig mi ort mar ghaduiche, agus cha bhi fios agad cìod i an uair anns an d'thig mi ort.

4 Tha beagan ainmeanna agad eadhon ann an Sardis, nach do shal-aich an eudach ; agus imichidh iad maraon riumsa ann an culaidhibh geala : oir is airidh iad.

5 An ti a bheir buaidh, sgeadaichear e ann an eudach geal ; agus cha dubh mi mach ainm a leabhar na beatha, ach aidichidh mi ainmsan am fianuis m' Athar, agus am fianuis ainglesan.

6 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh e ris an ni a deir an Spiorad ris na h-eaglaisibh.

7 Agus chum aingil na h-easglaise ann am Philadelphia, scriobh, Na

^a 'na mhairtireach.

^b sheirbhis, mhinistireileachd.

^c coimhid, cum gu teann.

^d fhu.

nithe so deir an ti naomha, an ti fìor, an ti aig am bheil iuchair Dhaibhidh, an ti a dh'fhosglas, agus cha dùin neach air bith; agus a dhùineas, agus cha'n fhosgail neach air bith:

8 Is aithne dhomh t'òibre: feuch, chuir mi dorus fosgailte romhad, agus cha'n urradh neach air bith a dhùnadh: oir a ta neart beag agad, agus ghleidh thu m'fhocal, agus cha d'àicheadh thu m'ainm.

9 Feuch, bheir mise orrasan do shionag Shàtain (a their gur Iudhaich iad fèin, agus nach eadh, ach a ta deanamh brèige) feuch, bheir mise orra gu'n d' thig iad agus gu'n dean iad aoradh aig do chosaibh, agus gu'm bifos acagu'n doghràdhach mise thu.

10 A chionn gu'n do ghleidh thu focal m'fhoighidinnse, gleidhidh mise thusa mar an ceudna o uair a' bhuairidh, a thig air an t-saoghal uile, a dhearbhadh na muinntir sin, a tha 'nan còmhnuidh air an talamh.

11 Feuch, tha mi a' teachd gu gràd: dean greim daingean air na bheil agad, chum nach glac neach air bith do chrùn.

12 An ti a bheir buaidh, ni mi e 'na phosta ann an teampull mo Dhé, agus cha d'fhéid e ni's mò a mach as: agus scrìobhaidh mi ainm mo Dhé air, agus ainm cathrach^b mo Dhé, a's i Ierusalem nuadh, a thig a nuas o nèamh o m' Dhia: agus scrìobhaidh mi m'ainm nuadh féin air.

13 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a deir an Spiorad ris na h-eaglaisibh.

14 Agus chum aingil na h-eaglaise ann an Laodicea, scrìobh, Na nithe so deir an Amen, an flijanuis dhileas agus fhrinneach, toiseach cruthachaidh Dhé;

15 Is aithne dhomh t'òibre, nach 'eil thu aon chuid fuar no teth: b'fhearr leam gu'm bitheadh tu fuar no teth.

16 Uime sin do bhrìgh gu bheil thu meagh-bhlàth, agus nach 'eil thu aon chuid fuar no teth, sgeithidh mi thu mach as mo bheul.

17 Do bhrìgh gu bheil thu ag ràdh, Tha mi beartach, agus air fàs saibhir, agus gun fheum agam air ni sam bith; agus gun fhios agad gu bheil thu dùruineach^c, agus truagh, agus bochd, agus dall, agus lomnochd.

18 Comhairlichean dhuit òr a cheannach uamsa, air a dhearbhadh san teine, chum as gu'm bi thu saibhir; agus eudach geal, chum gu'n comhdaichear thu, agus nach

bi nàire^d do lomnochduidh follais-each; agus ùng do shùile le sàbh-shùle, chum gur léir dhuit.

19 Mhead as is ionmhuinn leam, cronaicheam agus smachdaicheam; uime sin biodh agadsa teas-ghràdh, agus dean aithreachas.

20 Feuch, tha mi a'm' sheasamh aig an dorus, agus a' bualadh: ma dh'éisdeas neach sam bith ri m' ghuth, agus gu'm fosgail e'n dorus, thig mi a steach d'a ionnsuidh, agus gabhaidh ni mo shuiper maille ris, agus esan maille riumsa.

21 Do'n ti a bhuadhaicheas bheir mi comas suidhe maille riumsa air mo righ-chaithir, amhuil fòs a bhuadhaich mise, agus a shuidh mi maille ri m'Athair air a righ-chaithir-san.

22 An ti aig um bheil cluas, éisdeadh e ris an ni a deir an Spiorad ris na h-eaglaisibh.

CAIB. IV.

AN déigh so dh'amhairc mi, agus feuch, bha dorus fosgailte air nèamh; agus bha an ceud ghuth a chuala mi, mar *fhuaim* trompaid a' labhairt rium, ag ràdh, Thig a nìos an so, agus nochdaidh mise dhuit nithe a's éigin tachairt an déigh so.

2 Agus air ball bha mi san Spiorad: agus feuch, bha righ-chaithir air a suidheachadh air nèamh, agus bha neach 'na shuidhe air an righ-chaithir.

3 Agus bha an ti a' shuidh, r'a amharc air, cosmhuil ri cloich Iaspir, agus Shardis: agus bha bogha-frois^f timchioll na righ-chaithrean mu'n cuairt, cosmhuil, r'a fhacinn, ri Emerald.

4 Agus timchioll na righ-chaithrean mu'n cuairt bha ceithir chaitiriche fichead; agus air na caitirichibh chunnaic mi ceithir seanair fichead 'nansuidhe, air ansgeadachadh ann an culaidhibh geala; agus bha aca air an cinn coròna^g òir.

5 Agus chaidh a mach as an righ-chaithir dealanaich, agus fairneanaich, agus guthanna: agus bha seachd lòchrain^h theine a' dearg-lasadh am fianuis na righ-chaithrean, a's iad seachd spiorada Dhé.

6 Agus roimh an righ-chaithir bha fairge ghloine cosmhuil ri criostal: agus ann am meadhon na righ-chaithrean, agus mu'n cuairt do'n righ-chaithir, bha ceithir bheathaiche

^d gràineileachd.

^e fobhair-skùl, sùil-leighéas.

^f bogha-uisge. ^g crùna.

^h lamps. Sasg.

^a 'na charragh. ^b baile.

^c iargunach, àmhgharach.

làn do shùilibh air am beulaobh agus air an cùlaobh.

7 Agus *bha* an ceud bheathach cosmhuil ri leòmhann, agus an dara beathach cosmhuil ri laogh, agus *bha* aig an treas beathach aghaidh mar dhuine, agus *bha* an ceathramh beathach cosmhuil ri iolair ag iteal-aich.

8 Agus aig na ceithir bheathaichibh, aig gach aon diubh fa leth, *bha* sea sgiathan mu'n cùairt da, agus *bha* iad làn do shùilibh an taobh a stigh; agus cha sguir iad a là no dh'oidhche, ag ràdh, Naomha, naomha, naomha, an Tighearn Dia uile-chumhachdach, a *bha*, agus a ta, agus a bhithas.

9 Agus an uair a thug na beathaiche sin glòir, agus urram, agus buidheachas do'n tì, abha 'nashuidhe air an rìgh-chaithir, a ta beo gu saoghal nan saoghal,

10 Thuit na ceithir seanaire fichead sìos an làthair an tì a *bha* 'na shuidhe air an rìgh-chaithir, agus rinn iad aoradh dhasan, a ta beo gu saoghal nan saoghal, agus thilg iad sìos an corona an làthair na rìgh-chaithreach, ag ràdh,

11 Is airidh^a thusa, a Thighearn, air glòir, agus urram, agus cumhachd fhaotainn; oir chruthaich thu na h-uile nithe, agus air son do thoilesa thaid, agus chruthaicheadh iad.

CAIB. V.

AGUS chunnaic mi air làimh dheis^b an tì a shuidh air an rìgh chaithir, leabhar scribedha san taobh a stigh dheth agus air a chùlaobh, air a sheulachadh le seachd seulaibh.

2 Agus chunnaic mi aingeal treun a' gairm le guth àrd, Cò a's airidh air an leabhar fhosgladh; agus air a sheulachan fhuasgladh?

3 Agus cha robh aon neach air nèamh, no air talamh, no fuaidh'n talamh comasach air an leabhar fhosgladh, no sealltuinn air.

4 Agus ghuil mi gu mòr, do bhrìgh nach d'fhuaradh aon neach a b'airidh air an leabhar fhosgladh, agus a leughadh, no sealltuinn air.

5 Agus thubhairt aon do na sean-airibhrium, Na guil: feuch, bhuaidhaich an Leòmhann a tha do thréibh Iuda, Freumh Dhaibhidh, air an leabhar fhosgladh, agus a sheachd seulachan fhuasgladh.

6 Agus dh'amhaire mi, agus feuch, ann am meadhon na rìgh chaithreach, agus nan ceithir bheathaich,

agus ann am meadhon nan seanair, Uan 'na sheasamh mar gu'm biodh e air a mharbhadh, aig an robh seachd adhaircean, agus seachd sùilean, a's iad seachd spiorada Dhé, a chuireadh a mach chum na talmhainn uile.

7 Agus thainig e, agus ghlac e an leabhar a deas làimh an tì a *bha* 'na shuidhe air an rìgh-chaithir.

8 Agus an uair a ghlac e'n leabhar, thuit na ceithir bheathaichean, agus na ceithir seanaire fichead sìos an lathair an Uain, agus aig gach aon diubh clàrsaichean, agus tùis-shoithichean òir làn do nithibh deadh-bholaidh, nithe a's iad ùr-nuighean nan naomh.

9 Agus chan iad òran nuadh, ag ràdh, Is airidh thusa air an leabhar a ghlacadh, agus a sheulachan fhosgladh, do bhrìgh gu'n do mharbhadh thu, agus gu'n do shaor thu sinne do Dhia le t'fhuil féin, as gach uile thréibh, agus theangaidh, agus shluagh, agus chinneach;

10 Agus gu'n d'rinn thu rìghre dhinn agus sagarta d'ar Dia; agus rioghaichidh sinn air an talamh.

11 Agus dh'amhaire mi, agus chuala mi guth mhòrain aingeal timchioll na rìgh-chaithreach, agus nam beathach, agus nan seanair; agus b'e an àireamh deich mìle uair deich mìle, agus mìlte do mhiltibh;

12 Ag ràdh le guth àrd, Is airidh an t-Uan, a chaidh mharbhadh, air cumhachd, agus saibhreas, agus gliocas, agus neart, agus urram, agus glòir, agus moladh fhaotainn.

13 Agus chuala mi gach uile chreutair a ta air nèamh, agus air an talamh, agus fuaidh'n talamh, agus a ta air a chuan, agus na h-nìle nithe a ta annta, ag ràdh, Moladh agus urram, agus glòir, agus cumhachd, gu robh dhasan a ta 'na shuidhe air an rìgh-chaithir, agus do'n Uan gu saoghal nan saoghal.

14 Agus thubhairt na ceithir bheathaiche, Amen. Agus thuit na ceithir seanaire fichead sìos, agus rinn iad aoradh dhasan, a ta beo gu saoghal nan saoghal.

CAIB. VI.

AGUS chunnaic mi, 'nuair a dh'fhosgail an t-Uan aon do na seulaibh, agus chuala mi aon do na ceithir bheathaichibh ag ràdh, mar le fuaimtairneanaich, Thig agus faic.

2 Agus chunnaic mi, agus feuch, each geal; agus *bha* aig an tì a shuidh air, bogha: agus thugadh dha crùn, agus chaidh e mach a' bhuaidh-

^a *fx.*

^b *ann an làimh dheis.*

achadh, agus chum gu buadhaich-eadh e.

3 Agus an uair a dh'fhosgail e'n dara seula, chuala mi an dara beathach ag ràdh, Thig, agus faic.

4 Agus chaidh each eile mach, a bha dearg; agus thugadh *cumhachd* dhasan a shuidh air, chum sith a thoirt o'n talamh, ionnas gu marbhadh iad a chéile: agus thugadh claidheamh mòr dha.

5 Agus an uair a dh'fhosgail e an treasseula, chuala mi an treas beathach ag ràdh, Thig, agus faic. Agus dh'amhairc mi, agus feuch, each dubh, agus bha aig an ti a shuidh air, meidha 'na làimh.

6 Agus chuala mi guth ann am meadhon nan ceithir bheathach ag ràdh, Tomhas cruineachd air son peghinn, agus tri tomhasan eòrna air pheghinn; agus na dean cron air an ola, no air an fhion.

7 Agus an uair a dh'fhosgail e'n ceathramh seula, chuala mi guth a' cheathramh beathaich ag ràdh, Thig, agus faic.

8 Agus dh'amhairc mi, agus feuch, each glas^b; agus b'e ainm an ti a shuidh air, am Bàs, agus lean ifrinn c 'na chuideachd: agus thugadh dhoibhsan cumhachd chum marbhadh air a cheathramh cuid do'n talamh, le claidheamh, agus le gorta, agus le bàs^d, agus le fiadh bheathaichibh na talmhainn.

9 Agus an uair a dh'fhosgail e an cùgeadh seula, chunnaic mi fuidh 'n altair, anana na muinntir sin a mharbhadh air son focail Dé, agus air son na fianuis a chum iad.

10 Agus ghlaodh iad le guth mòr, ag ràdh, Cia fhad a bhitheas, o Thighearna naomha agus fhirinnich, gus an dean thu breitheanas, agus an diol thu ar fuilne orrasan a ta 'nan còmhnuidh air an talamh?

11 Agus thugadh do gach aon diubh truscana fada geala, agus a dubhradh riu, iad a ghabhail fois fathast rè ùine bhig, gus am biodh an comh-sheirbhisch mar an ceudna, agus am bràithrean a rachadh a mharbhadh mar a chaidh iadsan, air an coimhlionadh.

12 Agus dh'amhairc mi 'nuair a dh'fhosgail e an seathadh seula, agus feuch, bha crith mhòr thalmhainn ann, agus dh'fhàs a' ghrian dubh mar shaic-eudach ròin, agus dh'fhàs a' ghealach mar fhuil.

13 Agus thuit reulta nèimhe air

an talamh, mar a thilgeas craobh-fhige a figean anabaich, 'nuair a chrathar i le gaoith mhòir:

14 Agus chaidh nèimh thairis mar rola leabhair air fhilleadh air a chéile; agus dh'atharraicheadh gach beinn agus eilean as an ionadaibh féin:

15 Agus dh'fholaich rìghre na talmhainn, agus na daoine mòra, agus na daoine saibhre, agus na h-àrd cheannardan, agus na daoine cumhachdach, agus gach tràille, agus gach duine saor, iad féin ann an uamhaibh agus ann an creagaibh nam beann;

16 Agus thubhairt iad ris na sléibhtibh agus ris na creagaibh, Tuitibh oirme, agus folaichibh sinn o ghnùis a ti a tha 'na shuidhe air an rìgh-chaithir, agus o fheirg an Uain?

17 Oir thainig latha mòr fheirgesan; agus cò a dh'fheudas seasamh?

CAIB. VII.

A GUS an déigh nan nithe sin chunnaic mi ceithir aingil 'nan seasamh air ceithir oisinnibh na talmhainn, a' cumail ceithir gaothanna na talmhainn, chum nach séideadh, a' ghaoth, air an talamh, no air an fhaire, no air aon chraoibh.

2 Agus chunnaic mi aingeal eile ag éirigh o'n àird an ear, aig an robh seula an Dé bheo: agus ghlaodh e le guth mòr ris na ceithir aingil, d'an d'thugadh *cumhachd* cron a dheanamh air an talamh agus air an fhaire,

3 Ag ràdh, na deanaibh dochann do'n talamh, no do'n fhaire, no do na craobhaibh, gus an cuir sinn seula air seirbhisich ar Dé air claraibh an eadain.

4 Agus chuala mi àireamh na droinge a sheulaicheadh: ceud agus dà fhichead agus ceithir mìle, a sheulaicheadh do uile threubhaibh chloinn Israeil.

5 Sheulaicheadh dà mhìle dheug do thréibh Iuda. Sheulaicheadh dà mhìle dheug do thréibh Reubein. Sheulaicheadh dà mhìle dheug do thréibh Gad.

6 Sheulaicheadh dà mhìle dheug do thréibh Aseir. Sheulaicheadh dà mhìle dheug do thréibh Nephtalim. Sheulaicheadh dà mhìle dheug do thréibh Mhanaseis.

7 Sheulaicheadh dà mhìle dheug do thréibh Shimeoin. Sheulaicheadh dà mhìle dheug do thréibh Lebi. Sheulaicheadh dà mhìle dheug do thréibh Isachair.

a toimhsean.

b uaine.

c an uaigh.

d plàigh bhàsmhoir.

e daor-dglach.

8 Sheulaicheadh dà mhìle dheug do thréibh Shabuloin. Sheulaicheadh dà mhìle dheug do thréibh Joseiph. Sheulaicheadh dà mhìle dheug do thréibh Bheniamin.

9 An déigh so dh'amhairc mi, agus feuch, sluagh mòr, nach robh neach sam bith comasach air àireamh, do na h-uile chinneachaibh, agus threubhaibh, agus shluaghaibh, agus theangaibh 'nan seasamh an làthair na rìgh-chaitheach, agus an làthair an Uain, air an sgeadachadh le truscanabh fada geala, agus pailm aca 'nan làmhaidh;

10 Agus ghlaodh iad le guth àrd, ag ràdh, Slàinte d'ar Dia-ne a ta 'na shuidhe air an rìgh-chaitheir, agus do'n Uan b.

11 Agus sheas na h-aingil uile timchioll na rìgh chaitheach, agus nan seanair, agus nan ceithir bheathach, agus thuit iad air an aghaidh an làthair na rìgh-chaitheach, agus rinn iad aoradh do Dhia.

12 Ag ràdh, Amen: Moladh, agus glòir, agus gliocas, agus buidheachas, agus urram, agus cumhachd, agus neart *gu robh* d'ar Dia-ne gu saoghal nan saoghal. Amen.

13 Agus fhreagair aon do na seanairibh, ag ràdh rium, Cò iad sin a ta air an sgeadachadh le truscanabh fada geala? agus cia as a thainig iad?

14 Agus thubhairt mi ris, A Thighearn, tha fhios agadsa. Agus thubhairt e rium, Is iad so iadsan a thainig a h-àmhghar c mòr; agus nigh iad an truscain, agus rinn iad geal iad ann am fuil an Uain.

15 Uime sin tha iad an làthair rìgh-chaitheach Dhé, agus a deanamh aoraidh dha a là agus a dh'oidhche 'na theampull: agus gabhaidh an ti a tha 'na shuidhe air an rìgh-chaitheir còmhnuidh 'nam measg.

16 Cha bli ocras orra tuileadh, no tart ni's mò; cha mhò a thuiteas a' ghrian orra d, no teas air bith.

17 Oir beathaichidh an t-Uan a tha am meadhon no rìgh-chaitheach iad, agus treòraichidh e iad gu tobraichibh do uisge na beatha: agus tiormaichidh Dia gach deur o'n sùilibh.

CAIB. VIII.

A GUS an uair a dh'fhosgail e an seachdamh seula, bha tosd air nèamh mu thimchioll leth-uairc.

2 Agus chunnaic mi na seachd

aingil a sheas am fianuis Dé; agus thugadh dhoibhsan seachd trompaid-eau.

3 Agus thainig aingeal eile, agus sheas e aig an altair, agus tùiseir òir aige; agus thugadh dha mòran tùise, chum gu'n d'thugadh se e maille ri ùrnuighibh nan uile naomh air an altair òir, a bha 'n làthair na rìgh-chaitheach.

4 Agus chaidh deatach na tùise suas maille ri ùrnuighibh nan naomh, o làimh an aingil, an làthair Dhé.

5 Agus ghlac an t-aingeal an tùiseir, agus lion se e le teine na h-altaire, agus thilg e air an talamh e; agus bha guthanna, agus tairneanaich, agus dealanaich, agus crith-thalmhainn ann.

6 Agus dh'ullaich na seachd aingil aig an robh na seachd trompaid-eau iad féin, chum an séideadh.

7 Agus shéid an ceud aingeal, agus bha clocha-meallain fann, agus teine air am measgadh le fuil, agus thilgeadh air an talamh iad; agus loisgeadh an treas cuid do na craobhaibh, agus am fear glas uile.

8 Agus shéid an dara aingeal, agus thilgeadh mar gu'm bu bheinn mhòr a' losgadh le teine anns an fhaire: agus dh'fhàs an treas cuid do'n fhaire 'na fuil:

9 Agus fhuair an treas cuid do na creutairibh, a bha anns an fhaire, aig an robh anam, bàs; agus mhill-eadh an treas cuid do na longaibh.

10 Agus shéid an treas aingeal, agus thuit reult mhòr o nèamh, a' dearg-lasadh mar lòchranh, agus thuit i air an treas cuid do na h-aimeibh, agus air na tobraichibh uisge:

11 Agus is e an t-ainm a ghoir-ear do'n reult Burmaid: agus rinn-eadh an treas cuid do na h-uisgibh 'nam burmaid; agus fhuair mòran dhaoine bàs leis na h-uisgibh, do bhrìgh gu'n d'rinneadh searbh iad.

12 Agus shéid an ceathramh aingeal, agus bhuailleadh an treas cuid do'n ghréin, agus an treas cuid do'n ghealaich, agus an treas cuid do na reultaibh; ionnas gu'n d'rinneadh an treas cuid diubh dorcha, agus nach do dhealraich an là rè an treas cuid deth, no an oidhche air a' mhodh cheudna.

13 Agus dh'amhairc mi, agus chuala mi aingeal i ag itealaich ann am meadhon nèimhe, ag ràdh le guth àrd, Is truagh, truagh, truagh, do luchd-àitheachaidh na talmhainn, air

a o ar Dia-ne.

b o'n Uan.

c gu'n ofraileadh se e.

c trioblaid.

d a bhuailleas, a

f cloich-shneachd. g sgriosadh.

h leus.

i aon aingeal.

loisgeas a ghrian iad.

son guthanna eile trompaide nan tri aingeal a tha fathast gu sèideadh!

CAIB. IX.

AGUS shéid an cùigeadh aingeal a thrompaid, agus chunnaic mi reult a' tuiteam o nèamh chum na talmhainn: agus thugadh dba iuchair sluichid an dubh-aigein a.

2 Agus dh'fhosgail e slochd an dubh-aigein, agus dh'éirich deatach as an t-slochd, mar dheataich àmh-uinn mhòir *theintich*; agus rinneadh a' ghrian agus an t-athar dorchà, le deataich an t-sluichid.

3 Agus thainig a mach as an deataich air an talmh locuist; agus thugadh cumhachd dhoibh, a réir mar a tha cumhachd aig scorpion-aibh na talmhainn.

4 Agus a dubhradh riu gun iad a dheanamh dochann^b air fear na talmhainn, no air ni sam bith glas, no air craoibh sam bith, ach air na daoineibh sin a mhàin aig nach 'eil seula Dhé air clar an eudain.

5 Agus thugadh dhoibh, cha'n e gu marbhadh siad iad, ach gu'm biodh iad air am pianadh rè chùig mìosa: agus *bha* am pian cosmhuil ri péin scorpoin, 'nuair a bhuaileas e duine.

6 Agus anns na làithibh sin iarraidh daoine am bàs, agus cha'n fhaigh iad e; agus bithidh déidh aca air bàsachadh, agus teichidh am bàs uatha.

7 Agus *bha* cruth nan locust cosmhuil ri h-eachaibh air an ulluchadh chum catha; agus *bha* air an cinn mar gu'm biodh crùn cosmhuil ri h-òr, agus *bha* an aghaidhean cosmhuil ri h-aghaidhibh dhaoine.

8 Agus *bha* folt orra cosmhuil ri folt bhan, agus *bha* am fìacla mar *fhiac*la leòman.

9 Agus *bha* aca uchd-éididhean, mar uchd-éididhean iarunn; agus *bha* fuaim an sgiathan mar fhuaim charbada mhòrain each a' ruith chum catha.

10 Agus *bha* earbuill aca cosmhuil ri scorpionaibh, agus *bha* gathanna 'nan earblaibh: agus *b'e* an cumhachd daoine a chiurradh^c rè chùig mìosa.

11 Agus *bha* rìgh aca os an cionn, *eadhon* aingeal an dubh-aigein, agus *se's* ainm dha san Eabhra Abaddon, ach anns a' Ghréigis 'se's ainm dha Apollon.

12 Chaidh aon truaighe thairis; feuch, tha dà truaighe ri teachd fathast an déigh so.

13 Agus shéid an seathadh aingeal a thrompaid, agus chuala mi guth o cheithir adharcaibh na h-altair òir, a tha'm fianais Dé,

14 Ag ràdh ris an t-seathadh aingeal aig an robh an trompaid, Fuasgail na ceithir angil, a tha ceangailte aig an amhuinn mhòir Eeprates.

15 Agus dh'fhuasgladh na ceithir angil, a bha ulluichte fa chomhair uaire, agus là, agus mìos, agus bliadhna, chum gu'm marbhadh iad an treas cuid do dhaoineibh.

16 Agus *b'e* àireamb armailtean a' mharc-shluaigh fichead mìle do dheich mìltibh: agus chuala mi an àireamb.

17 Agus mar so chunnaic mi na h-eich anns an taisbeanadh, agus iadsan a shuidh orra, aig an robh uchd-éididhean do theine, agus do hiacint, agus do phronnusc^d: agus *bha* cinn nan each mar chinn leòman; agus as am beoil thainig a mach teine, agus deatach, agus pronnusc.

18 Leis na tri *plàighibh* so mharbhadh an treas cuid do dhaoineibh, leis an teine, agus leis an deataich, agus leis a' phronnusc, a chaidh a mach as am beoil.

19 Oir tha an cumhachda 'nan beul, agus 'nan earblaibh: oir *bha* an earbuill cosmhuil ri natbraichibh nimhe, agus *bha* cinn aca, agus leo sin ni iad dochanne.

20 Agus cha do ghabh a' chuid eile do na daoineibh, nach do mharbhadh leis na plaighibh sin, aithreachas do oibribh an làmh, ionnas nach deanadh iad aoradh do dheamhnaibh, agus do dhealbhaibh òir, agus airgid, agus umha, agus cloiche, agus fiodha; nach urradh faicinn, no cluinntinn, no imeachd:

21 Agus cha mhò a ghabh iad aithreachas d'am mortaibh, no d'an striopachas, no d'an gadachdaibh.

CAIB. X.

AGUS chunnaic mi aingeal a cumhachdach eile a' teachd a nuas o nèamh, air a sgeadachadh le neul, agus bogha-frois^f air a cheann, agus aghaidh mar a' ghrian, agus a chosa mar phostaibh teine.

2 Agus *bha* aige 'na laimhleabhran fosgailte: agus chuir e a chos dheas air an fhairge, agus a chos chli air an talamb,

3 Agus ghlaodh e le guth àrd, mar a bheuchdas leòman: agus an uair a ghlaodh e, labhair seachd tairneanaich an guthanna féin.

^a an t-sluic gun aigeal.

^b dochoir, eron. ^c a ghortuchadh.

^d ghronustal.

^f bogha-uisge.

^e eron.

^g dh'éigh.

4 Agus an uair a labhair na tairneanaich an guthanna féin, bha mi dol a scriobhadh: agus chuala mi guth o nêamh, ag ràdh rium, Seulaich na nithe a labhair na seachd tairneanaich, agus na scriobh iad.

5 Agus thog an t-aingeal, a chunnaic mi 'na sheasamh air a' mhuir, agus air an talamh, a làmh gu nêamh,

6 Agus mhionnaich e airsan a tha beo gu saoghal nan saoghal, a chruthaich nêamh agus na nithe a ta ann, agus an talamh agus na nithe a ta ann, agus an fhairege agus na nithe a ta innte, Nach bi aimsir ann ni's mòr;

7 Ach ann an làithibh gutha an t-seachdamh aingil, 'nuair a thòisicheas e air séideadh, an sin gu'm biodh rùn-diombhair Dhé air a chrìochnachadh, mar a dh'innis e d'a sheirbhiseich na fàidhean.

8 Agus labhar an guth, a chuala mi o nêamh, rium a ris, agus thubhairt e, Imich, glac an leabhran a tha fosgailte ann an làmh an aingil, a tha 'na sheasamh air an fhairege, agus air an talamh.

9 Agus chaidh mi dh'ionnsuidh an aingil, agus thubhairt mi ris, Thoir dhomhsa an leabhran: agus a deir esan rium, Glac, agus ith suas e; agus ni e do bhroinn searbh, ach bithidh e ann do bheul milis mar mhill.

10 Agus ghlac mi an leabhran a làmh an aingil, agus dh'ith mi suas e; agus bha e ann mo bheul milis mar mhill: agus an uair a dh'ith mi e, rinneadh mo bhrù searbh.

11 Agus thubhairt e rium, Is éigin duit a ris fàidheadaireachd a dheanamh am fianuis shlògh, agus chinneach, agus theanga, agus rìghre lìonmhor.

CAIB. XI.

A GUS thugadh dhomh cuile cosmhuil ri slait: agus sheas an t-aingeal, ag ràdh, Eirich, agus tombais teampull Dhé, agus an altair, agus iadsan, a tha deanamh aoraidh ann.

2 Ach fàg a mach a' chùirt a tha'n taobh a muigh do'n teampull, agus 'na tomhais i; oir thugadh i do na Cinnich: agus saltraidh iad fuidh'n cosaibh a' chathair^b naomha rè dhà mhìos agus dhà fhichead.

3 Agus bheir mise *cumhachd* do m' dhithis fhianaisean, agus ri iad fàidheadaireachd ré mìle agus dà

cheud agus trì fichead là, eudaichte ann an saic-eudach.

4 Is iad so an dà chrann ola, agus an dà choinnleir, a tla 'nan seasamh an làthair Dhé na talmhainn.

5 Agus ma chiurras neach air bith iad, thèid teine a mach as am beul, agus claoidhidh e an naimhdean: agus ma chiurras neach air bith iad, is éigin da bhi air a mharbhadh mar so.

6 Tha cumhachd aca so nêamh a dhùnadh ionnas nach bi uisge ann, ann an làithibh am fàidheadaireachdsan: agus tha cumhachd aca air uisgibh chum an tionndadh gu fuil, agus an talamh a bhualadh leis an uile phlàigh, co minic 's is toil leo.

7 Agus an uair a chrìochnaicheas iad am fianuis, ni am fàdh-bheathach^c, a dh'éireas as an t-slochd gun aigeal^d, cogadh 'nan aghaidh, agus bheir e buaidh orra, agus marbhadh e iad.

8 Agus *bithidh* an cuirp mharbha 'nan *luidhe* ann an sràid na cathracha mòire, d'an goirear gu spioradail Sodom agus an Eiphit, far mar an ceudna an do cheusadh ar Tigh-earn.

9 Agus chi *cuid* do na sluaghaibh, agus do threubhaibh, agus do theang-aibh, agus do chinneachaibh, an cuirp mharbha rè thri làithean gu leth, agus cha leig iad an cuirp mharbha a chur ann an uaighibh.

10 Agus ni luchd-àiteachaidh na talmhainn gairdeachas os an ceann, agus bithidh iad subhach, agus cuiridh iad tiodhlacane dh'ionnsuidh a chèile; do bhrìgh gu'n do phian an dà fhàidh so iadsan, a bha chomhnuidh air an talamh.

11 Agus an déigh thri làithean gu leth, chaidh Spiorad na beatha o Dhia a steach anna, agus sheas iad air an cosaibh, agus thuit eagal mòr orrasan a chunnaic iad.

12 Agus chual iad guth mòr o nêamh, ag ràdh riu, Thigibh a nìos an so. Agus chaidh iad suas do nêamh air neul, agus chunnaic an naimhdean iad.

13 Agus anns an uair sin féin bha crith mhòr thalmhainn ann, agus thuit an deicheamh cuid do'n chathair^f, agus mharbhadh seachd mìle pearsa sa' chrith-thalmhainn^g: agus ghabh a' chuid eile eagal, agus thug iad glòir do Dhia nèimhe.

14 Chaidh an dara truaighe thairis;

^c am béisd.

^d gun ghrund.

^e gibhtean.

^f bhaile.

^g leis a' chrith-thalmhainn.

^a Nach bi'n aimsir ann fathast,

^b am baile.

euch, thig an treas truaighe gu h-aithghearr.

15 Agus shéid an seachdamh aing-eal a thrompaid, agus bha guthanna mòra air nèamh, ag ràdh, Rìneadh rioghachdan an t-saoghail 'nan rioghachdaibh d'ar Tighearn, agus d'a Chrìodsan, agus bithidh e 'na Rìgh gu saoghal nan saoghal.

16 Agus thuit na ceithir seanaire fichead, a bha 'nan suidhe air an caithrichibh am fianuis Dé, sìos air an aghaidh, agus rinn iad aoradh do Dhia,

17 Ag ràdh, Bheireamaid buidheachas duitse, O Thighearna Dhé uile-chumhachdaich, a ta, agus a bha, agus a bhitheas; air son gu'n do ghabh thu do chumhachd mòr a t'ionnsuidh, agus gu'n do rioghaich thu.

18 Agus bha fearg air na cinnich, agus thainig t'fheargsa, agus àm nam marbh gu'n d'thugadh breth orra, agus gu'n d'thugadh tusa duais do d' sheirbhisich na fàidhean, agus do na naomh, agus dhoibhsan air am bheil eagal t'ainme, do na big agus do na mòir, agus gu sgriosadh tu iadsan a sgriosas an talamh.

19 Agus dh'fhosgladh teampull Dé air nèamh, agus chunncas ann a theampull àire a' choimh-cheangail: agus bha dealanaich, agus guthanna, agus tairneanaich, agus crith-thalmhainn, agus clocha-meallain mòra ann.

CAIB. XII.

AGUS chunncas iongantas mòr air nèamh, bean air a sgeadachadh leis a' ghréin, agus a' ghealach fuidh a cosaibh, agus air a ceann crùn do dhà reult dheug.

2 Agus air dhi bhì torrach, ghlaodh i, ri saothair-chloinne, agus bha i air a pianadh chum a h-aisead.

3 Agus chunncas iongantas eile air nèamh, agus fench, dragon^b mòr dearg, aig an robh seachd cinn, agus deich adhaircean, agus air a chinn seachd crùn.

4 Agus tharruing earball an treas euid do reultaibh nèimhe, agus thilg e iad chum na talmhainn: agus sheas an dragon fa chomhair namnà, a bha ullamh gu bhì air a h-aisead, chum a leanabh a shlugadh suas 'nuair a bheireadh i e.

5 Agus rug i leanabh mic, a bha gus na cinnich uile a riaghladh le slait iarunn: agus thogadh a leanabh suas chum Dhé, agus chum a rìgh-chaitheachsan.

6 Agus theich a' bheando'n fhàsach,

far am bheil aice ionad air ulluchadh le Dia, chum gu'm biodh i air a beathachadh an sin rè mìle agus dà cheud agus trì fichead là.

7 Agus bha cogadh air nèamh; rinn Michael agus aingil cogadh an aghaidh an dragoin, agus chog an dragon agus aingil féin;

8 Agus cha d'thug iad buaidh, cha mhò a fhuaradh an àite nì's mò air nèamh.

9 Agus thilgeadh a mach an dragon mòr, an t-seann nàthair sin, d'an goirear an diabhol agus Satan, a tha mealladh an t-saoghail uile: thilgeadh a mach e chum na talmhainn, agus thilgeadh a mach aingil maille ris.

10 Agus chuala mi guth mòr ag ràdh [air nèamh, A nis tha slàinte agus neart, agus rioghachd ar Dé-ne, agus cumhachd a Chrìod air teachd; oir thilgeadh sìos fear-casaid ar bràithre, a bha 'gan casaid an làthair ar Dé-ne a là agus a dh'òidheche.

11 Agus thug iad buaidh air tre fhuil an Uain, agus tre fhocal am fianuis-san; agus cha do ghràdhaich iad an anama féin gu bàs.

12 Uinne sin biodh gairdeachas oirbh, o a nèamha, agus oirbhse a tha 'nar còmhnuidh anna. An-aoibhinn do luchd-àiteachaidh na talmhainn, agus na faire! oir thainig an diabhol a nuas d'ar n-ionnsuidh, agus fearg ro mhòr air, do bhrìgh gur fiosrach e nach 'eil aige ach ùine ghearr.

13 Agus an uair a chunnaic an dragon gu'n do thilgeadh e chum na talmhainn, rinn e geur-leanmhuinn air a' mhnaoi, a rug an *leanabh* mic.

14 Agus do'n mhnaoi thugadh dà sgéith iolaire mòire, chum gu'n rachadh i air itealach leo do'n fhàsach, chum a h-ionaid féin; far am bheil i air a h-altrum rè aimsir, agus aimsirean, agus leth-aimsir c, o aghaidh na nathrach.

15 Agus thilg an nathair as a beul uisge mar thuil, an déigh na mnà, chum gu'n d'thugadh i oirre bhì air a giùlan air falbh leis an t-sruth.

16 Agus rinn an talamh còmh-nadh ris a' mhnaoi, agus dh'fhosgail an talamh a bheul, agus shluig e suas an tuil, a thilg an dragon as a bheul.

17 Agus bha fearg air an dragon ris a' mhnaoi, agus claidh e dheanamh cogaidh ris a' chuid eile d'a shìochd, a tha coimhead^d àitheanta

c àm, agus amanna, agus leth-àm.
d gleidheadh.

a thruailleas.

b uabheist.

Dhé, agus aig am bheil fianuis Iosa Criosd.

CAIB. XIII.

AGUS sheas mi air gaineamh na fairge, agus chunnaic mi fiadh-bheathach^a ag éirigh suas as an fhairge, aig an robh seachd cinn, agus deich adhaircean, agus air adharcaibh deich crùin, agus air a chinn ainm toibheim b.

2 Agus bu chosmhuil am fiadh-bheathach a chunnaic mi ri leopard, agus bha a chosan mar *chosaibh* mathghamhna, agus a bheul mar bheul leomhain: agus thug an dragon a neart, agus a chaithir, agus cumhachd mòr dha.

3 Agus chunnaic mi aon d'a cheannaibh mar gu'm biodh e air a lotadh gu bàs; agus leighiseadh a chneadh bhàsmhor: agus ghabh an talamh uile iongantas an déigh an fhiadh-bheathaich.

4 Agus rinn iad aoradh do'n dragon, a thug a chumhachd do'n fhiadh-bheathach: agus rinn iad aoradh do'n fhiadh-bheathach, ag ràdh, Co a ta cosmhuil ris an fhiadh-bheathach? Cò a ta comasach air cogadh a dheanamh 'na aghaidh?

5 Agus thugadh dha beul a' labhairt nithe mòra, agus thoibheum; agus thugadh cumhachd dha cogadh a dheanamh rè dhà mhìos agus dà fhichead.

6 Agus dh'fhosgail e bheul ann an toibheum an aghaidh Dhé, chum toibheum a thoirt d'a ainm, agus d'a phàilluind, agus do'n dream a ta 'nan comhnuidh air nèamh.

7 Agus thugadh dha cogadh dheanamh an aghaidh nan naomh, agus buaidh a thoirt orra: agus thugadh dha cumhachd os ceann gach uile thréibh, agus theangaidh, agus chinnich.

8 Agus ni iadsan uile a tha 'nan comhnuidh air an talamh aoradh dha, aig nach 'eil an ainmeanna sgrìobhta ann an leabhar beatha an Uain, a mharbhadh o thoiseach an t-saoghail.

9 Ma ta cluas aig neach air bith, éisdeadh e.

10 Ma bheir neach air bith am braighdeanas, théid e am braighdeanas: ma mharbhas neach air bith leis a' chlaidheamh, is éigin e féin bhi air a mharbhadh leis a' chlaidheamh. Is ann an so a ta foighidin agus creidimh nan naomh.

11 Agus chunnaic mi fiadh-bheath-

ach eile ag éirigh as an talamh; agus bha aige dà adhairc cosmhuil ri uan, agus labhair e mar dhragon.

12 Agus tha e a' cur an gnìomh cumhachd a' cheud fhiadh-bheathaich uile 'na fianuis, agus tha e toirt air an talamh, agus orrasan a tha 'nan comhnuidh ann, aoradh dheanamh do'n cheud fhiadh-bheathaich, aig an robh a lot bàsmhor air a leigheas.

13 Agus tha e a' deanamh chomh-ara mòra, ionnas gu bheil e toirt air teine teachd a nuas o nèamh air an talamh, ann am fianuis dhaoine.

14 Agus tha e a' mealladh na droinge a tha nan comhnuidh air an talamh, leis na comharaibh sin a thugadh dha a dheanamh an làthair an fhiadh-bheathaich, ag ràdh ri luchd-àiteachaidh na talmhainn, dealbh a dheanamh do'n bheathach aig an robh an lot claidheimh, agus a bha beo.

15 Agus thugadh cumhachd dha beatha e a thoirt do dhealbhan fhiadh-bheathaich, ionnas gu'n labhradh dealbh an fhiadh-bheathaich, agus gu'n d'thugadh e fainear gu'm biodh a mhead as nach deanadh aoradh do dhealbhan fhiadh-bheathaich, air am marbhadh.

16 Agus tha e toirt air na h-uile *dhaoine*, araon beag agus mòr, saibhir agus daibhir, saor agus daor, comhar a ghabhail air an làimh dheis, no air clàr an eudain;

17 Agus nach feudadh neach sam bith ceannach no reic, ach esan aig am biodh an comhara, no ainm an fhiadh-bheathaich, no àireamh ainme.

18 An so tha gliocas. An ti aig am bheil tuigse, àirmheadh e àireamh an fhiadh-bheathaich: oir is àireamh duine e; agus is e àireamh sea ceud agus trì fichead agus sea.

CAIB. XIV.

AGUS dh'amhairc mi, agus feuch, Uan 'na sheasamh air sliabh Shìoin, agus maille ris ceud, agus dà fhichead agus ceithir mìle, aig an robh ainm Atharsan sgrìobhta air clàr an eudain.

2 Agus chuala mi guth o fhlaith-eanas, mar fhuaim mhòrain uisgeacha, agus mar fhuaim tairneanaich mhoir; agus chuala mi fuaim chlàrsairean, a' deanamh ciuil le'n clàrsaichibh féin.

3 Agus chan iad mar gu'm b'òran nuadh e an làthair na righ-chaithreach, agus an làthair nan ceithir bheathach, agus nan seanair: agus cha b'urradh neach sam bith an t-òran sin fhòghlum, ach an ceud

^a béist.

^b ainmean Dia-mhaslachaidh.

^c a righ-chaithir. ^d thabernacal.

^e spiorad. ^f bochd. ^g cunntadh

agus dà fhichead agus na ceithir mìle, a shaoradh^a o'n talamh.

4 Is iad so an dream nach do shalaicheadh le mnàibh; oir is òigh-ean iad: is iad so an dream a tha leantuinn an Uain ge b'e àit an d'théid e: shaoradh iad so o mheasg dhaoine, 'nan ceud thoradh do Dhia, agus do'n Uan.

5 Agus 'nam beul cha d'fhuaradh cealg: oir tha iad gun lochd^b an làthair rìgh-chaitheach Dhé.

6 Agus chunnaic mi aingeal eile agitealaich ann am meadhon nèimhe, aig an robh an soisgeul sìorruidh r'a shearmonachadh dhoibhsan, a tha 'nan còmhnuidh air an talamh, agus do gach uile chinneach, agus thréibh, agus theangaidh, agus shluagh.

7 Ag ràdh le guth àrd, Biodh eagal Dé oirbh, agus thugaibh glòir dha; oir thainig uair a bhreitheanais: agus deanaibh aoradh dhasan a rinn nèamh, agus talamh, agus an fhairge, agus an tobair uisge.

8 Agus lean aingeal eile, ag ràdh, Thuit, thuit Babilon, a' chathair mhòr^c sin, do bhrìgh gu'n d'thug i air gach uile chinneach òl do fhìon feirge a strìopachais.

9 Agus lean an treas aingeal iad, ag ràdh le guth àrd, Mani neach air bith aoradh do'n fhiadh-bheathach, agus d'a dhealbh, agus ma ghabhas e a chomhara air clàr eudain, no air a làimh,

10 Laoidh esan do fhìon feirge Dhé, a tha air a dhòrtadh gun mheasgadh, ann an cupan fheirgesan; agus bìthidh e air a phianadh le teine agus pronnusc, am fìanuis nan aingeal naomha, agus am fìanuis an Uain.

11 Agus bìthidh deatach am péinesan ag éirigh suas gu saoghal nan saoghal: agus cha 'n'eil fois sam bith a là no dh'oidheche aca-san, a ni aoradh do'n fhiadh-bheathach agus d'a dhealbh, no aig neach air bith a ghabhas comhara ainmesan.

12 An so tha foighidín nan naomh: an so tha'n dream a choimhideas àitheanta Dhé, agus creidimh Iosa.

13 Agus chuala mi guth o nèamh, ag ràdh rium, Scriobh, *Is beannaichte na mairbh* a gheibh bàs san Tigh-earn, a so a mach: seadh, a deir an Spiorad, clium gu faigh iad fois o'n saothair; agus leanaidh an oibre iad.

14 Agus dh'amhairc mi, agus feuch, neul geal, agus air an neul neach 'na shuidhe cosmhuil ri Mac

an duine, aig an robh crùn òir air a cheann, agus corran geur 'na làimh.

15 Agus thainig aingeal eile mach as an teampull, a' glaothaich le guth àrd ris an ti, a bha 'na shuidhe air an neul, Sàth a steach do chorrán, agus buain: oir thainig òm dhuit buain; oir tha foghara na talmhainn abuaich.

16 Agus shàth an ti a bha 'na shuidhe air an neul, a chorrán san talamh; agus bhuaineadh an talamh.

17 Agus thainig aingeal eile mach as an teampull a ta air nèamh, agus corran geur aige-san mar an ceudna.

18 Agus thainig aingeal eile mach o'n altair, aig an robh cumhachd os cionn teine, agus ghlaodh e le glaoth àrd ris an ti aig an robh an corran geur, ag ràdh, Sàth a steach do chorrán geur, agus cnusaich baguidean^d fìonain na talmhainn: oir a ta a fìon-dhearcan làn abuaich.

19 Agus shàth an t-aingeal a chorrán san talamh, agus cnusaich e fìonain na talmhainn, agus thilg e i ann am fìon-amar mòr feirge Dhé.

20 Agus shaltradh am fìon-amar an taobh a muigh do'n chathair, agus thainig fuil a mach as an fhìon-amar, gu sréin nan each, feadh mhìle agus shea ceud stàide.

CAIB. XV.

A GUS chunnaic mi comhara eile air nèamh, mòr agus iongantach, seachd a'ngil aig an robh na seachd plàighean deireannach; oir anna so tha fearg Dhé air a coimh-ionadh.

2 Agus chunnaic mi mar gu'm b'fhairge ghloine, air a measgadh le teine; agus iadsan, a thug buaidh air an fhiadh-bheathach, agus air a dhealbh, agus air a chomhara, agus air àireamh ainme, 'nan seasamh air an fhairge ghloine, agus clàrsaiche Dhé aca.

3 Agus tha iad a' cantuinn òrain Mhaois^f òglaich Dhé, agus òrain an Uain, ag ràdh, *Is mòr*, agus *is iongantach* t'oibre, a Thighearna Dhé uile-chumhachdaich; *is ceart* agus *is fìor* do shligheansa, a Rìgh nan naomh.

4 Cò air nach biodh eagal romhad, O Thighearn, agus nach d'thugadh glòir do t'ainm? oir *is tusa* mhàin a ta naomha: oir thig na h-uile chinneach, agus ni iad aoradh ann do làthair; do bhrìgh gu bheil do bhreitheanais air an deanamh foll-aiseach.

5 Agus an déigh so dh'amhairc

^d triotnuill. e i. e. an t-òchdamh cuid do mhìle-fearainn.

^f chan iad laoidh Mhaois.

^a cheannuicheadh. ^b gun smal.

^c am baile mòr.

mi, agus feuch, dh'fhosgladh team-pull pàilliuin na fianuis air nèamh.

6 Agus thainig a mach as an team-pull na seachd aingil, aig an robh na seachd plàighean, air ansgadachadh le lion-eudach glan agus dealrach^a, agus air an crioslachadh^b mu'n uchd le criosaibh òir.

7 Agus thug aon do na ceithir bheathaibh do na seachd aingil seachd soithichean òir, làn do fheirg an Dé a ta beo gu saoghal nan saoghal.

8 Agus lionadh an teampull le deataich o ghlòir Dhé, agus o chumhachdsan; agus cha b'urradh neach sam bith dol a stigh do'n teampull, gus am biodh seachd plàighean nan seachd aingeal air an coimhlionadh.

CAIB. XVI.

AGUS chuala mi guth mòr as an teampull, ag ràdh ris na seachd aingil, Imichibh, agus taomaibh soithiche feirge Dhé air an talamh.

2 Agus dh'imich an ceud aingeal, agus thaom e a shoitheach air an talamh; agus dh'éirich droch neasgaid nimhneach air na daoineibh sin aig an robh comhara an fhiadh-bheathaich, agus orrasan a rinn aoradh d'a dhealbha.

3 Agus thaom an dara aingeal a shoitheach san fhairge; agus rinneadh i mar fhuil *duine* mhairbh: fhuair gach anam beo bàs anns an fhairge.

4 Agus thaom an treas aingeal a shoitheach anns na h-aimhneachibh agus anns na tobraichibh uisge; agus rinneadh iad 'nam fuil.

5 Agus chuala mi aingeal nan uisgeacha ag ràdh, Is cothromach thu, O Thighearn, a ta, agus a bha, agus a bhitheas, do bhrìgh gu'n d'thug thu breth air an dòigh so:

6 Oir dh'òirt iadsan fuil naomh agus fhàidhean, agus thug thusa dhoibh fuil r'a h-òl; oir is toillteanach iad.

7 Agus chuala mi neach eile o'n altair ag ràdh, Seadh, a Thighearn Dhé uile-chumhachdaich, is fìor agus cothromach do bhrèitheanaid.

8 Agus thaom an ceathramh aingeal a shoitheach air a' ghrein; agus thugadh *cumhachd* dha daoine a phianadh le h-aiteas teine.

9 Agus bha daoine air an losgadh le teas mòr, agus thug iad toibheum do ainm Dhé, aig am bheil cumhachd air na plàighibh sin: agus cha d'rinn iad aithreachas, chum glòir a thoirt dhasan.

10 Agus thaom an cùigeadh aing-

^a geal. ^b air an criosrachadh.

eal a shoitheach air rìgh-chaithir an fhiadh-bheathaich; agus rinneadh a rìoghachd dorch, agus chagainn *daoine* an teanga tre phéin,

11 Agus thug iad toibheum^c do Dhia nèimhe air son am pianta agus an creuchda, agus cha do ghabh iad aithreachas d'an gnìomharaibh.

12 Agus thaom an seathadh aingeal a shoitheach air an amhuinn mhòir Euphrates; agus thiormaicheadh a h-uisge, chum gu'n ulluichteadh slighe rìghrean na h-àirde 'n ear.

13 Agus chunnaic mi *teachd*^d a mach a beul an dragoin, agus a beul an fhiadh-bheathaich, agus a beul an fhàidh-blàirige, tri spiorada neoghlana, cosmhail ri losguinn.

14 Oir is iad sin spiorada dheamhan, a' deanamh chomhara, a tha dol a mach chum rìghre na talmhainn, agus an domhain uile, gu'n cruinneachadh chum catha là mhòir sin an Dé uile-chumhachdaich.

15 Feuch, ataim a' teachd mar ghaduiche. Is beannuichte esan a ni faire, agus a ghleidheas eudach, chum nach imich e lomnochd, agus nach faic *daoine* a nàire.

16 Agus chruinnich e iad r'a chéile chum ionaid d'an goirear san Eabhra, Armagedon.

17 Agus thaom an seachdamh aingeal a shoitheach san athar^d; agus thainig guth mòr a mach a teampull nèimhe, o'n rìgh-chaithir, ag ràdh, Tha e deanta.

18 Agus bha guthanna, agus tairneanaich, agus dealanaich ann; agus bha crith mhòr talmhainn ann, nach robh a leithid ann o bha daoine air an talamh, a samhail do chrith-talmhainn co mòr.

19 Agus bha a' chathair mhòre air a roim 'na tri earrannaibh, agus thuit cathraiche nan cinn: agus thainig Babilon mhòr an cùimhe an làthair Dhé, a thoirt di copan fìona fraoich fheirge^f.

20 Agus theich gach uile eilean as, agus cha d'fhuaradh na beamta.

21 Agus thainig clacha-meallain mòra a nuas o nèamh air daoineibh, gach clach co throm ri talann: agus thug daoine toibheum do Dhia, air son plàigh nan clacha-meallain; oir bha am plàighsan ro mhòr.

CAIB. XVII.

AGUS thainig aon do na seachd aingil aig an robh na seachd soithichean, agus labhair e rinn, ag

^c masladh. ^d aidhear. ^e an baile mòr. ^f fheirge ro gharg. ^g cloich-shneachd mhòr.

ràdh rium, Thig an so; nochdaidh mi dhuit breitheanas na striopaiche mòire, a tha 'na suidhe air mòran uisgeacha:

2 Ris an d'rinn rìghre na talmhainn striopachas, agus aig an do chuir eadh luchd-àiteachaidh na talmhainn airmhisg le fion a striopachais.

3 Agus thug e leis mi anns an spiorad do'n fhàsach: agus chunnaic mi bean 'na suidhe air fiadh-bheathach air dhath scarlaid, làn do ainmibh toibheim^a, air an robh seachd cinn agus deich adhaircean.

4 Agus bha bhean air a sgeadachadh ann am purpur, agus ann an scarlaid, agus air a deanamh breagha le h-òr agus clachaibh luachmhor agus neamhnuidibh, agus copan òir aice 'na làimh, làn do ghràineileachd agus do neo-ghloine striopachais.

5 Agus air clàr a h-eudain *bha* ainm scribedha, RUN-DIOMHAIR, BABILON MHOR, MATHAIR NAN STRIOPACH AGUS GHRÀINEILEACHDA NA TALMHAINN.

6 Agus chunnaic mi a' bhean air mhisg le fuil nan naomh, agus le fuil fhianaisean^b Iosa: agus an uair a chunnaic mi i, ghabh mi iongantàs le h-iongantas mòr.

7 Agus thubhairt an t-aingeal rium, C'ar son a ghabh thu iongantàs? Innsidh mise dhuit rùn-diombair na mnà, agus an fhiadh-bheathaich a tha 'ga giùlan, air am bheil na seachd cinn agus na deich adhaircean.

8 Am fiadh-bheathach a chunnaic thu, bha e, agus cha 'n'eil e ann; agus èiridh e suas a slochd an dubh-aigein^c, agus théid e am mughad: agus gabhaibh luchd-àiteachaidh na talmhainn (aig nach 'eil an ainmeanna scribedha ann an leabhar na beatha o thoiseach an t-saoghail) iongantàs, 'nuair a chi iad am fiadh-bheathache a bha, agus nach 'eil, agus a bhitheas ann^f.

9 An so ta an inntinn aig am bheil gliocas: Na seachd cinn is seachd sléightean iad, air am bheil a' bhean 'na suidhe.

10 Is seachd rìghrean iad mar an ceudna: tha cùig dhiubh air tuiteam, agus a ta h-aon ann: cha d'thainig am fear eile fathast, agus an uair a

thig e, is éigin da fantuinn rè ùine bhig.

11 Agus 'am fiadh-bheathach a bha, agus nach 'eil ann, is esan an t-ochdamh, agus tha e o'n t-seachd-nar, agus théid e am mugha.

12 Agus na deich adhaircean, a chunnaic thu, is deich rìghrean iad, nach d'fhuair rioghachd fathast, ach a ta faotainn cumhachd mar rìghrean rè aon uaire maille ris^g an fhiadh-bheathach.

13 Tha aca sin aon inntinn, agus bheir iad an neart agus an cumhachd do'n fhiadh-bheathach.

14 Ni iad sin cogadh an aghaidh an Uain, agus bheir an t-Uan buaidh orra: oir is esan Tighearna nan Tighearna, agus Rìgh nan Rìgh; agus *tha* an dream a tha maille ris, air an gairm, agus air an taghadh, agus dileas.

15 Agus a deir e rium, Na h-uisgeachan a chunnaic thu, far am bheil an strìopach 'na suidhe, is sloigh, agus coimhthionail, agus cinnich, agus teanganna iad.

16 Agus na deich adhaircean a chunnaic thu air an fhiadh-bheathach, bheir iad sin fuath do'n strìopach, agus nì iad fàs i, agus lomnochd, agus ithidh iad a feòil, agus loisgidh iad i le teine.

17 Oir chuir Dia 'nan cridhe a thoil a choimhlionadh, agus a bhi dh'aon choimhaire, agus an rioghachd a thoirt do'n fhiadh-bheathach, agus an coimhlionar briathran Dhé.

18 Agus is i a bhean a chunnaic thusa, a' chaithir mhòr^h sin, a tha rioghachadh os cionn rìghre na talmhainn.

CAIB. XVIII.

A GUS an déigh nan nithe so chunnaic mi aingeal eile teachd a nuas o nèamh, aig an robh cumhachd mòr; agus dhealraich an talamh le ghloir.

2 Agus ghlaodhⁱ e gu làidir le guth mòr, ag ràdh, Thuit, thuit Babilon mhòr, agus rinneadh i 'na h-àite-còmhnuidh dheamhan, 'na prìosun^m do gach spiorad neo-ghlan, nah-ionad cumail do'n gach eun neo-ghlan agus fuathmhor.

3 Oir dh'òl na h-uile chinnich do fhion feirge a striopachais, agus rinn rigre na talmhainn striopachas rithe, agus rinneadh saibhir ceannaich-

^a Dia-mhaslachaidh.

^b mhairtìreach.

^c as an-t-slochd gun ghrunn^d.

^d sgriosar e. ^e am bèist.

^f gidheadh a ta ann.

^g san aon uair ris.

^h am baile mòr.

ⁱ aig am bheil uachdaranachd.

^l dh'èigh. ^m gaintir.

ⁿ 'na h-eunadan.

ean na talmhainn le pailteas a sòghaa.

4 Agus chuala mi guth eile o nèamh, ag ràdh, Thigibh a mach aisde, mo phobull, chum nach bi sibh comb-pairteach d'a peacaibh, agus nach faigh sibh *cuid* d'a plàighibh;

5 Oir tha a peacanna air ruigh-eachd b' suas gu nèamh, agus chuimhnich Dia a h-eucearta.

6 Thugaibh ath-dhiol di mar a dhiol ise ribh, agus thugaibh dhi a dhà uiread, a réir a h-oibre: anns a' chupan a lion i, lionaibh a dhà uiread di.

7 A mheud as a ghlòraich si i féin, agus a chaith i a beatha gu sòghail, co mòr as sin thugaibh dhi do pheanas agus do bhron: oir a deir i 'na cridhe féin, Tha mi a'm' shuidhe a'm' bhan-righinn, agus cha bhantrach mi, agus cha'n fhaic mi bròn.

8 Uime sin ann an aon là thig a plàighean, bàs, agus bròn, agus gorta; agus loisgear i gu tur le teine: oir is neartmhor an Tigh-earna Dia a bheir breth oirre.

9 Agus ni rìghre na talmhainn a rinn strìopachas, agus a chaith am beatha gu sòghail maille rithe, gul, agus caoidh air a son, 'nuair a chi iad deatach a losgaidh,

10 A' seasamh fad as, tre eagal a peanais, ag ràdh, Mo thruaighe, mò thruaighe, a' chathair mhòr sin Babilon, a' chathair threun sin! oir ann an aon uair thainig do bhreith-eanas.

11 Agus ni ceannaichean na talmhainn gul agus caoidh air a son; oir cha cheannaich neach sam bith am bathard ni's mò.

12 Bathar òir, agus airgid, agus chlach luachmhor, agus neamhnuid-ean, agus lion eudaich ghrinn, agus phurpuir, agus shìde, agus scarlaid, agus gach uile ghnè fhiodha thiine, agus gach uile ghnè shoithiche do fhiacclaibh elephant, agus gach uile ghnè shoithiche do fhiodh ro luachmhor, agus do umha, agus do iarunn, agus do mharmer,

13 Agus canal, agus nithe deadh-bholaidh, agus ol'-ungaidh, agus tùis, agus fion, agus ola, agus min mhinne, agus cruineachd, agus ainmhidhean, agus caoraich, agus eich, agus carbada, agus trà llean, agus anama dhaoine.

14 Agus dh'imich na toraidh, air

an robh mòr dhéidh t'anama, uait, agus dh'imich sna h-uile nithe annasach agus maiseach uait, agus cha 'n fhaigh thu iad ni's mò.

15 Seasaidh ceannaichean nan nithe so, a rinneadh saibhir leatha, am fad, air eagal a peanais, a' gul agus a caoidh,

16 Agus ag ràdh, Is truagh, is truagh, a' chaithir mhòr sin, a bha air a sgeadachadh le lion-eudach grinn, agus purpur, agus scarlaid, agus a bha air a deanamh breagha f le h-òr, agus le clachaibh luachmhor, agus le neamhnuidibh!

17 Oir ann an aon uair thugadh saibhreas co mor gu neo-ni. Agus sheas gach uile long-mhaighstir, agus gach uile chuideachd a théid air longaibh, agus na sebladairean, agus a mheud 's a ni gnothuichean air faire, am fad,

18 Agus ghlaodh iad, an uair a chunnaic iad deatach a losgaidh, ag ràdh, C'i a' chaithir a's cosmhuil ris a' chathair mhòir so?

19 Agus thilg iad duslach air an cinn, agus ghlaodh iad, a' gul agus a' caoidh, ag ràdh, Is truagh, is truagh, a' chathair mhòr sin, anns an d'rinneadh saibhir iad an uile aig an robh longa air an faire, trid a greadhnachais-san! oir ann an aon uair dh'fhàsaidh i.

20 Dean gairdeachas os a cionn, o a nèamh, agus sibhse abstola naomha agus fhàidhean; oir dhiol Dia sibhse oirre.

21 Agus thog aingeal treun clach mar cloich-mhuilinn mhòir, agus thilg e san fairege i, ag ràdh, Is ann mar so le neart a thilgear sìos a' chathair mhòr sin Babilon, agus cha 'n fhaighear i ni's mò.

22 Agus cha chluinnear annad ni's mò fuaim chlàrsairean, agus luchd-cinil, agus phìobairean, agus thrompadairean; agus cha 'n fhaighear annad ni's mò fear-ceird, do ghnè ceirde sam bith; a us cha chluinnear fuaim cloiche-muilinn annad ni's mò;

23 Agus cha soillsich solus coinnle annad ni's mò; agus cha chluinnear annad ni's mò guth fir-bainnse no mnà bainnse: oir b'iad do cheannaichean daoine mòra na talmhainn; agus le d' dhruidheachd bha na h-uile chinnich air am mealladh:

24 Agus fhuaradh innte fuil fhàidhean, agus naomb, agus nam

a a sàimhe. b air leantuinn.

c am bàile mòr.

d am marsandachd, an earradh.

e plùr min.

f air a h-òradh.

g fhear-stiùraidh.

h ochrain.

uile *dhaoine*, a mharbhadh air an talamh.

CAIB. XIX.

A GUS an déigh nan nithe so, chuala mi guth árd mhóir shluaigh air nêamh, ag ràdh, Aleluia; slàinte, agus glòir, agus onoir, agus cumhachd do'n Tighearn ar Dia-ne:

2 Oir is fìor agus is cothromach a bhreitheanais; oir thug e breth air an striopach mhóir, a thruaill an talamh le a striopachas, agus dhiol e fuil a sheirbhiseach féin air a làimh.

3 Agus aris thubhairt iad, Aleluia. Agus chaidh a deatach suas gu saoghal nan saoghal.

4 Agus thuit na ceithir seanaire fichead, agus na ceithir bheathaiche sìos, agus rinn iad aoradh do Dhia, a bha 'na shuidhe air an righ-chaithir, ag ràdh, Amen; Aleluia.

5 Agus thainig guth a mach o'n righ-chaithir, ag ràdh, Molaibh ar Dia-ne, sibhse uile a's seirbhisich dha, agus air am bheil eagal-san, eadar bheag agus mhòr.

6 Agus chuala mi mar ghuth mòr shluaigh, agus mar fhuaim mhòrain uisgeacha, agus mar thoirm tairnean-ach chumhachdaich, ag ràdh, Aleluia: oir a ta an Tighearna Dia uile-chumhachdach, a' rioghachadh.

7 Bitheamaid aoibhinn agus dean-amaid gairdeachas, agus thugamaid glòir dhasan: oir thainig pòsadh an Uain, agus dh'ulluich a bhean i féin.

8 Agus thugadh dhi gu'm biodh i air a sgeadachadh le lion-eudach grinn, glan agus dealrach: oir is e an lion-eudach grinn fireantachd nan naomh.

9 Agus a deir e rium, Scriobh, Is beannuichte iadsan a tha air an cuireadh gu suipeir-bhainnse an Uain. Agus a deir e rium, Is iad so briathra firinneach Dhé.

10 Agus thuit mi sìos aig a chos-aibh chum aoradh dheanamh dha: agus thubhairt e rium, Feuch nach dean thu e: is comh-sheirbhiseach dhuit féin mise, agus do d' bhràithribh aig am bheil fianuis Iosa: dean aoradh do Dhia; oir is i fianuis Iosa spiorad na fàidheadaireachd.

11 Agus chunnaic mi nêamh air fhosgladh, agus feuch, each geal; agus ghoireadh do'n ti a shuidh air Dileas agus Fìor; agus ann am fireantachd tha e deanamh breitheanais agus cogaidh.

21 Agus bha a shùilean mar lasair theine, agus air a cheann bha mòran chrùn; agus bha ainm aige scriobhta,

nach b'aithne do neach sam bith ach e féin;

13 Agus bha e air a sgeadachadh le truscan^a tumta am fuil: agus is e'n t-ainm a ghoirear dheth, FOCAL DE,

14 Agus lean na h-armailtean a bha air nêamh e air eachaibh geala, air an sgeadachadh le lion-eudach grinn, geal agus glan.

15 Agus as a bheul tha claidheamh geura^a dol a mach, chum gu'm buail-eadh e na cinnich leis: agus riaghlaidh se iad le slait iarunn: agus tha e a' saltradh fion-amair fraoich feirge^b an Dé uile-chumhachdaich.

16 Agus tha aige air a thruscan agus air a leis ainm scriobhta, RIGH NAN RIGH, AGUS TIGHEARNA NAN TIGHEARNA.

17 Agus chunnaic mi aingeal àraidh 'na sheasamh sa' ghréin; agus ghlaodh e le guth árd, ag ràdh ris an eunlaith uile a bha 'g itealaich ann am meadhon nêimhe, Thigibh, agus cruinnichibh sibh féin chum suipeir an Dé mhóir;

18 Chum gu'n ith sibh feòil rìghre, agus feòil árd-cheannard, agus feòil dhaoine cumhachdach, agus feòil each agus na muinntir a shuidheas orra, agus feòil nan uile *dhaoine*, araon shaor agus dhaor, araon bheag agus mhòr.

19 Agus chunnaic mi am fiadh-bheathach, agus rìghrean na tal-mhainn, agus an armailtean air an cruinneachadh, a dheanamh cogaidh an agaidh an ti a bha 'na shuidhe air an each, agus an aghaidh ar n-aillte-san.

20 Agus glacadh am fiadh-bheathach, agus maille ris-san am fàidh-bréige a rinn mìorbhuilean 'na làthair, leis an do mheall e an droing a ghabh orra comhara an fhiadh-bheathaich, agus iadsan a rinn aoradh d' a dhealbh. Thilgeadh iad sin 'nan dithis beo ann an loch teine a' dearg-lasadh le pronnusc.

21 Agus mharbhadh a chuid eile le claidheamh an ti, a bha 'na shuidhe air an each; a thainig a mach as a bheul: agus bha an eunlaith uile air an lionadh le'm feòil.

CAIB. XX.

A GUS chunnaic mi aingeal a' teachd a nuas o nêamh, agus iuchair sluichd an dubh-aigein^c aige, agus slabhraidh mhòr 'na làimh.

2 Agus rug e air an dragon an t-seann nathair nimhe sin, a's e an

^a falluing, eudach-uachdair.

^b feirge ro qharg.

^c an t-sluichd gun aigeal.

diabhol agus Sàtan, agus cheangail se e rè mhìle bliadhna.

3 Agus thilg se e do shlochd an dubh-aigein, agus dhùin e stigh e, agus chuir e seula air, chum nach mealladh e na cinnich tuilleadh, gus an crìochnaicheadh a m mìle bliadhna: agus an dèigh sin, 's éigin gu fuasgailear e rè ùine bhig.

4 Agus chunnaic mi rìgh-chàithrichean, agus shuidh iad orra, agus thugadh breitheanas doibh: agus *chunnaic mi* anamanna na muinntir d'an do chuireadh an cinn air son fianuis Iosa, agus focail Dé, agus nach d'rinn aoradh do'n fhiadh-bheathach, no d'a dhealbh, agus nach do ghabh a chomhara air clàr an eudain, no air an làmhaidh; agus bha iad beo, agus rioghaich iad maille ri Crìosd rè mhìle bliadhna.

5 Ach cha d'ath-bheothaicheadh a' chuid eile do na mairbh gus an robh am mìle bliadhna air an crìochnachadh. Is i so a' cheud aiseirigh.

6 Is beannuichte agus is naomha an ti aig am bheil cuid anns a' cheud aiseirigh: orra so cha 'n eil cumhachd aig an dara bàs; ach bithidh iad 'nan sagartaibh do Dhia, agus do Chrìosd, agus rioghaichidh iad maille ris mìle bliadhna.

7 Agus an uair a chrìochnaichear am mìle bliadhna, fuasgailear Sàtan as a phrìosun.

8 Agus théid e mach a mhealladh nan cinneach, a tha ann an ceithir chearnaibh na talmhainn, Gog agus Magog, chum an cruinneachadh gu cath; muinntir a tha ann an àireamh mar ghaineamh na fairge.

9 Agus chaidh iad suas air leud na talmhainn, agus chuartich iad camp nan naomh, agus a' chathair ionmhuinn: agus thainig teine nuas o Dhia a nèamh, agus chuir e as doibh.

10 Agus thilgeadh an diabhol, a mheall iad, san loch theine agus phronnuisc, far am bheil am fiadh-bheathach, agus am fàidh-bréige, agus bithidh iad air am pianadh a là agus a dh'oidhche, gu saoghal nan saoghal.

11 Agus chunnaic mi rìgh-chàithir mhòr gheal, agus an ti a shuidh oirre, nach a theich nèamh agus talamh o a ghnùis, agus cha d'fhuaradh àite dhoibh.

12 Agus chunnaic mi na mairbh, beag agus mòr, 'nan seasamh am fianuis Dé; agus dh'fhosgladh na leabhraichean: agus dh'fhosgladh leabhar eile, *eadhon leabhar* na

beatha: agus thugadh breth air na mairbh as na nithibh sin a bha scribedhta sna leabhraichibh, a réir an gnìomhara.

13 Agus thug an fhairge uaipe^b na mairbh, a bha innte; agus thug am bàs agus an uaigh^c uatha na mairbh a bha anna: agus thugadh breth orra gach aon a réir an gnìomhara.

14 Agus thilgeadh am bàs agus ifrinn do'n loch theine: Is e so an dara bàs.

15 Agus ge b'e air bith nach d'fhuaradh scribedhta ann an leabhar na beatha, thilgeadh e san loch theine.

CAIB. XXI.

AGUS chunnaic mi nèamh nuadh, agus talamh nuadh: oir chaidh an ceud nèamh agus an ceud talamh thairis; agus cha robh fairge ann ni's mò.

2 Agus chunnaic mise Eoin a' chàithir naomha, Ierusalem nuadh, a' teachd a nuas o Dhia a nèamh, air a h-ulluchadh mar bhean-bainise air a sgeadachadh fa chomhair a fir.

3 Agus chuala mi guth mòr a nèamh, ag ràdh, Feuch, *tha* pailliu Dhé maille ri daoineibh, agus ni esan comhnuidh maille riu, agus bithidh iadsan 'nan sluagh aige, agus bithidh Dia féin maille riu, agus 'na Dhia dhoibh.

4 Agus tiormaichidh Dia gach denr o'n sùilibh; agus cha bhì bàs ann ni's mò, no bròn, no éighich^d, agus cha bhì pian ann ni's mò: oir chaidh na ceud nithe thairis.

5 Agus thubhairt an ti a bha 'na shuidhe air an rìgh-chàithir, Feuch, deanam na h-uile nithe nuadh. Agus thubhairt e rium, Scriobh, oir tha na briathra so fìrimeach agus dìleas.

6 Agus thubhairt e rium, Tha e deanta. Is mise Alpha agus Omega, an toiseach agus an deireadh: bheir mi dhasan air am bheil tart, do thobair uisge na beatha gn saor.

7 Sealbhaichidh an ti a bheir buaidh na h-uile nithe mar oighre, agus bithidh mise a'm' Dhia dhasan, agus bithidh esan 'na mhac dhomhsa.

8 Ach aig an dream sin a ta gealtach, agus mi-chreidmheach, agus gràineil, agus aig luchd-mortaidh, agus striopachais, agus druidheachd, agus iodhol-aoraidh, agus aig na h-uile bhreugairibh, bithidh an cuibhriom anns an loch a ta dearg-lasadh le teine agus pronnusc; ni a's e'n dara bàs.

9 Agus thainig a'm' ionnsuidh aon

a an coimhlìontadh.

b uaithe. c ifrinn. d glodhaich.

do na seachd aingil, aig an robh na seachd soithichean làn do na seachd plaighibh deireannach, agus labhair e rium, ag ràdh, Thig an so, nochdaidh mise dhuit a' bhean-nuadh-phosda, bean an Uain.

10 Agus thug e leis mi anns an spiorad gu beinn mhòir agus àrd, agus dh'fheuch e dhomh a' chathair mhòr a sin, Ierusalem naomha, a' teachd a nuas a nèamh o Dhia,

11 Aig an robh glòir Dhé: agus bha a soillse^b cosmhuil ri cloich ro luachmhoir, mar chloich Iaspis, soilleir mar chriostal;

12 Agus bha balla mòr agus àrd aice, air an taobh an ear, tri gheatacha; air an taobh thuath, trì gheatacha; air an taobh deas, tri gheatacha; agus air an taobh an iar, tri gheatacha.

13 Air an taobh an ear, tri gheatacha; air an taobh thuath, trì gheatacha; air an taobh deas, tri gheatacha; agus air an taobh an iar, tri gheatacha.

14 Agus bha aig balla na cathrach dà bhunait dheug, agus anntasan ainmeanna dà abstol deug an Uain.

15 Agus bha aig an ti a labhair rium, cuile-shlat oir, chum gu'n tomhaiseadh e a' chathair, agus a geatacha, agus a balla.

16 Agus tha a' chathair 'na luidhe ceithir-chearnach, agus tha a fad co mòr r'a leud: agus thomhais e a' chathair leis a' chuire-shlat, dà mhìle dheug stàide: is ionunn fad, agus leud, agus àirde dhi.

17 Agus thomhais e a balla, ceud agus dà fhichead agus ceithir lāmha-coillec, a réir tomhais duine, eadhon; an aingil.

18 Agus bha a balla air a thogail do chloich iaspis; agus b'òr^c fìor-ghlan a' chathair^d, cosmhuil ri gloin shoilleire.

19 Agus bha bunait eanf balla na cathrach air an deanamh sgiamhach leis gach uile ghnè chlocha luachmhor. Bu iaspis an ceud bhunait; bu shaphir, an dara; bu chalcedon, an treas; b'emerald, an ceathramh bunait;

20 Bu shardonics, an cùigeadh; bu shardius, an seathadh; bu chrisolit, an seachdamh; bu bheril, an t-ochdamh; bu topas, an naothadh; bu chrisoprasus, an deicheamh; bu hiacint, an t-aon deug; b'ametist, an dara bunait deug.

21 Agus bu dà neamhnuid deug an dà gheata-dheug; bha gach aon fa leth do na geataibh air a dheanamh do aon neamhnuid: agus b'òr fìor-ghlan sràid na cathrach, mar ghloin shoilleir.

22 Agus cha'n fhaca mi teampull innte: oir is e'n Tighearna Dia uile-chumhachdach, agus an t-Uan a's teampull di.

23 Agus cha 'n'eil feum aig a' chathair air a' ghréin, no air a' ghealaich a dhealrachadh innte: oir shoillsich glòir Dhé i, agus is e an t-Uan a's solus di.

24 Agus gluaisidh cinnich na muinntir sin a shaoar 'na solus: agus bheir rìghre na talmhainn an glòir agus an urram d'a h-ionnsuidh.

25 Agus cha dùinear a geatacha san là: oir cha bhi oidhche an sin.

26 Agus bheirear glòir agus urram nan cinneach d'a h-ionnsuidh.

27 Agus cha d'théid air chor sam bith a steach innte nì air bith a shalaicheas, no a dh'oibricheas gràineileachd, no a nì breug: ach iadsan a mhàin a tha serlobhta ann an leabhar beatha an Uain.

CAIB. XXII.

A GUS dh'fheuch e dhomh amh-
uinn fhìor-ghlan do uisge na beatha, soilleir mar chriostal, a' teachd a mach a rìgh-chaithir Dhé, agus an Uain.

2 Ann am meadhon sràide na cathrach, agus air gach taobh do'n amhuinn, bha craobh na beatha, a' giùlan dà ghnè dheug thoraidh, agus a' toirt a toraidh uaipe gach uile mhios; agus bha duilleadh na craoibhe chum leighis nan cinn-each.

3 Agus cha bhi mallachd air bith ann nì's mò: ach bithidh rìgh-chaithir Dhé agus an Uain innte: agus nì a sheirbhisich seirbhis da.

4 Agus chì iad aghaidh; agus bithidh ainmsan air clàr an eudaih.

5 Agus cha bhi oidhche an sin, agus cha 'n'eil feum aca air coinifill, no air solus na gréine; oir bheir an Tighearna Dia solus doibh: agus rioghaichidh iad gu saoghal nan saoghal.

6 Agus thubhairt e rium, Tha na briathra so dileas agus fìrinneach. Agus chuir an Tighearna, Dia nam fàidh naomha, aingeal féin a nochdadh d'a sheirbhisich nà nithe sin a's éigin tachairt gu h-aithghearr.

7 Feuch, thigeam gu luath: is beannuicht' an ti a choimhideas briathra fàidheadaireachd an leabhair so.

8 Agus chunnaic mise Eoin na

^a am baile mòr. ^b solus, dealrach.
^c barr-tamh. ^d am baile.
^e trid-shoillseach, tre'n dealraich an solus.
^f buinn, bunachair.

nithe so, agus chuala mi iad: agus an uair a chuala agus a chunnaic mi *iad*, thuit mi sìos a' deanamh aoraidh roimh chosaibh an aingil, a nochd na nithe so dhomh.

9 An sin a deir e rium, Feuch, nach *dean thu e*: oir is comh-sheirbhiseach dhuit mise, agus do d' bhràithribh na fàidhean, agus dhoibhsan a choimhideas briathran an leabhair so: dean aoradh do Dhia.

10 Agus a deir e rium, Na seulaich focail fàidheadaireachd an leabhair so: oir tha an t-àm am fagus.

11 An ti a ni eucoir, deanadh e eucoir a ghnàth: agus an ti a tha salach, biodh e salach a ghnàth: agus an ti a tha 'na fhìrean, biodh e 'na fhìrean a ghnàth: agus an ti a tha naomha, biodh e naomha a ghnàth.

12 Agus feuch, thigean gu h-aithghearr; agus a ta mo luach-saoithreach maille rium, a thabhairt do gach aon fa leth a réir mar a bhith-eas a ghnìomhara.

13 Is mise Alpha agus Omega, an toiseach agus a' chrìoch, an ceud *neach* agus an *neach* deireannach.

14 Is beannuichte iadsan a ni àitheanta-san, chum gu'm bi còir ata air cràoibh na beatha, agus gu'n d'théid iad a stigh tre na geataibh do'n chathair.

15 Oir an taobh a muigh *tha*

madraidh, agus luchd druidheachd, agus luchd-striopachais, agus luchd-mortaidh, agus luchd-lodhol-aoraidh, agus gach neach a ghràdhaicheas agus a ni breug.

16 Chuir mise Iosa m'aingeal a dheanamh fianuis duibhse air na nithibh so anns na h-eaglaisibh. Is mise freumh agus gineal Dhaibhidh, an reult dhealach agus mhaidne.

17 Agus a deir an Spiorad agus a bhean-nuadh-phòda, Thig. Agus abradh an ti a chluinneas, Thig. Agus thigeadh an neach air am bheil tart. Agus ge b'e neach leis an àill, gabhadh e uisge na beatha gu saor.

18 Oir tha mi deanamh fianuis do gach uile neach a chluinneas briathra fàidheadaireachd an leabhar so, Ma chuireas neach air bith ris na nithibh so, cuiridh Dia aairsan na plàighean a tha scribedha anns an leabhar so:

19 Agus ma bheir neach air bith o bhriathraibh leabhair na fàidheadaireachd so, bheir Dia a chuibh-rionn-san a leabhar na beatha, agus as a chathair naomha, agus as an nithibh a tha scribedha anns an leabhar so.

20 A. deir an ti a tha toirt fianuis air na nithibh so, Gu deimhin atain a' teachd an aithghearr. Amen. Seadh, thig, a Thighearna Iosa.

21 Gràs ar Thighearna Iosa Crìosd *gu robh maille ribh uile.* Amen.

C R I O C H.

Bought

from the Collection of the Late
Professor W.L.Lorimer. LL D., F B A.,
Emeritus Professor of Greek
St Andrews University

30 October, 1967

